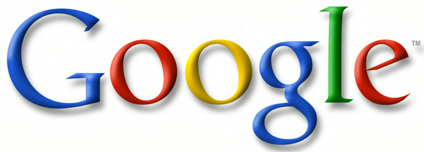
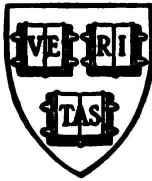

WIDENER LIBRARY
HX PP76 R

VE RI
TAS

INDICES GRÆCITATIS,

QUOS

IN SINGULOS ORATORES ATTICOS

CONFECIT

J. J. REISKIUS,

PASSIM EMENDATI ET IN UNUM CORPUS REDACTI

OPERA

T. MITCHELL, A. M.

COLL. SIDNEIENSIS APUD CANTABRIGIENSES NUPER SOCII.

TOM. I.

OXONII,

E TYPOGRAPHEO CLARENDONIANO.

MDCCCXXVIII.

HARVARD
COLLEGE
LIBRARY

EXPLICATIO SIGLARUM.

A. — Antiphon.
Æ. — Æschines.
An. — Andocides.
D. — Deinarchus.
De. — Demades.
I. — Isæus.
L. — Lysias.
Ly. — Lycurgus.

Ii loci, quibus nulla nota adjacet, ex Demosthene petiti sunt. Paginarum et versuum numeri, in Demosthene editionis Reiskianæ sunt; in ceteris omnibus, Stephanianæ: qui quidem numeri in dextro margine editionis Bekkerianæ comparent.

Operi Reiskiano accesserunt voces uncinulis circumdatæ, ex iis Isæi orationibus excerptæ, quæ apud Bekkerum unice exstant. In his designandis, necessitate coacti, sectiones Bekkerianas adhibuimus.

Stellula quibusdam verbis præfixa, indicat eum locum aliter apud Bekkerum, aliter apud Reiskium legi.

De Germanicis Anglice redditis, satis sit dicere, quod in his cum Reiskio ipso quam plurimum congruere enixi sumus; is autem, elegantiæ parum studiosus, id potissimum in suis versionibus curasse videtur, ut locutiones oratorum Atticorum formis quam maxime quotidianis et vernaculis suæ linguæ interpretaretur.

De plurimis mendis, in hac nostra editione sublatis, dicere prætermittimus; satis contenti, si ob eas, quæ supersunt, censores minus infestos habeamus. Locos, qui multo labore insumto diligentiam nostram effugerunt, lineola adjecta designari curavimus.

CORRIGENDA.

In vv. *ἀμελεῖν, γυνὴ, διάθεσις pro* fr. 43. *leg*. fr. 44.
In v. *πίστις Æ. pro* certam rectam *leg*. sartam tectam.

INDEX
GRÆCITATIS.

αὐτῶν ἔχητε 167, 10. τί δ' ὑμῖν ἀγαθὸν ἀπὸ τῶν Δημοσθένους λόγων γένοιτο 169, 20. τὴν μὲν τῆς πόλεως τύχην ἀγαθὴν ἡγοῦμαι—τὴν μέντοι τῶν πάντων χαλεπὴν καὶ δεινὴν 311, 20. ἀγαθῇ τύχῃ συμβεβιωκώς, τῆς ἐμῆς ὡς φαύλης κατηγορεῖ 315, 18. δυοῖν ἀγαθοῖν ὄντοιν πᾶσιν ἀνθρώποις—τοῦ εὐτυχεῖν, καὶ τοῦ καλῶς βουλεύσασθαι, οὐχ ἅμα ἡ κτῆσις παραγίγνεται 658, 2. = αἰτεῖν μέλλετε τοὺς θεοὺς τἀγαθὰ Æ. 70, 32. ὅτι περὶ τῶν ὑπαρχόντων ἀγαθῶν ἐν ἡμέρας σμικρῷ μέρει διαγωνιεῖται 74, 34. ἐκπέμπειν ἀγαθοὺς ἄνδρας ἐπὶ τὸν πρόδηλον κίνδυνον 75, 13. ἀφίησιν (ὁ δῆμος τοὺς νεανίσκους) τρέπεσθαι ἐπὶ τὰ ἑαυτῶν ἀγαθῇ τύχῃ 75, 33. = ὦ 'γαθέ, etiam cum ad plures conversa est oratio I. 45, 3. κτῆσιν ἀγαθὴν 70, 30. = ἔχε τύχῃ ἀγαθῇ habe tibi, et opto ut eo prospere fruaris An. 16, 6. ἀγαθὸς λογίζεσθαι. bonus conjector, existimator, calculator 17, 3. ὑμᾶς χρὴ ἀγαθὸν ἐμοῦ ἐπαύρεσθαι 20, 2. ὑμᾶς τι ἀγαθὸν ἐξ ἐμοῦ πρᾶξαι 20, 13. ἐργάζεσθαι τὴν πόλιν ἀγαθὸν τοσοῦτον 21, 8. ἄξια μεγάλων ἀγαθῶν ἐργάζεσθαί τινα 21, 19. ἀρχὴν τῶν ἀγαθῶν ποιεῖσθαι 28, 12. προκινδυνεύειν ἐθέλειν πολίτου ἀγαθοῦ νομίζω 29, 4. ἐξετάζεσθαι τῶν ἀγαθῶν 29, 8. προθύμων καὶ ἀγαθῶν ἀνδρῶν ὑμῶν τυγχάνων 29, 9. = ἀγαθοί, nude, sine ἄνδρες L. 192, 38. παιδευθέντες ἐν τοῖς τῶν προγόνων ἀγαθοῖς 197, 10. ἀγαθὸς γεωργὸς ἦν ὁ πατὴρ 161, 5. = οἱ ἀγαθοί, sine ἄνδρες Ly. 153, 35. 157, 11. ἔπαινος μόνος ἆθλον τῶν κινδύνων τοῖς ἀγαθοῖς ἀνδράσι 153, 36. ἀνδρῶν ἀγαθῶν πρὸς τὸν κίνδυνον 158, 10. τὸ θεῖον τοῖς ἀγαθοῖς ἀνδράσιν εὐμενῶς ἔχει 159, 45.

ἀγάλλεσθαι] οἷς ὑπὸ πάντων δυσχεραίνεται, τούτοις τὴν διάνοιαν ἀγάλλεται. ob quæ aliis molestus, invisus, exosus est, ob ea in sinu gaudet, in interioribus animi recessibus lætatur, exsultat, sese effert 1489, 7.

ἄγαλμα] ἀγάλμασι χαλκοῖς καὶ λιθίνοις κεκοσμήκασι τὰ ἱερὰ I. 55, 16.

ἄγαμος ὢν τελευτᾷ τὸν βίον 1086, 15.

ἄγαν præponitur interdum vocabulis ita, ut cum illis arcte copulandum, et duo istæc pro uno habenda et proferenda sint. ut in illo τούτους τῆς ἄγαν—κολακείας ἐπισχήσετε 1128, 16. tanquam ἄγαν sit præpositio, ut sunt illa Latinorum *præ* et *væ* (*vægrandis*) εἰ μὴ ταύτην τὴν ἄγαν ἐξουσίαν σχήσετε 428, 22.

ἀγανακτεῖν, de injuria sibi oblata in foro ad judicem queri. παρ' αὐτὰ τἀδικήματα μᾶλλον ἢ χρόνων ἐγγεγενημένων ἀγανακτεῖν 966, ult. ἀγανακτεῖν τι pro ἐπί τινι. χαλεπῶς ἐφ' οἷς πέπονθα ἐνηνοχώς, οὐχ ἧττον τοῦτ' ἀγανακτήσαιμ' ἂν 1261, 25. = ἐφ' ᾧ δὴ καὶ δεινῶς ἀγανακτῶ I. 41, 5. = ἀγανακτεῖν ἂν εἰκότως μοι δοκῶ. si queror hac de re atque indignor, videor mihi sat graves ejus rei causas habere A. 126, 5. = ἀγανακτεῖν ἐπὶ τοῖς γεγενημένοις L. 91, 5. τῷ πράγματι 97, 40. τῶν τειχῶν καθῃρημένων 143, 23. Taylor.

ἀγαπᾶν. a) amare, amplecti, magni facere. τούτους ἀγαπᾷ καὶ περὶ αὐτὸν ἔχει 23, 23. οὔτε τὰ Φιλίππου δῶρα καὶ ξενίαν ἠγάπησα 263, 7. ἀγαπᾶν τὴν πλεονεξίαν 662, 5. ὑπὸ τῶν θεῶν ἠγαπημένον φαίνεσθαι 1404, 4. ἡ μὲν οὖν προαίρεσις οὕτω καλὴ καὶ παρὰ

πᾶσιν ἀνθρώποις ἠγαπημένη 1409, 7. b) in aliqua re, quamvis mala et aspernabili, vel detestabili etiam, tamen acquiescere, et sibi, ut in malis, congratulari adeo, quod vel hac, quamvis miserabili, fortuna liceat uti, neque deteriori loco sis. ἀγαπᾶν τοῖς πεπραγμένοις. acquiescere præsentibus, cum gaudio et delectatione, ut conditioni, neque meritæ, neque speratæ antea 13, 11. ἀγαπῶντες, ἐὰν μεταδιδῶσι θεωρικῶν ὑμῖν 37, 5. Ἀθηναῖοι τὰ ἐν τῇ θαλάττῃ χωρία ἀγαπῶσι παρὰ τοῦ Μακεδόνος λαμβάνοντες 78, 9. ἀγαπᾷ κατασκευάζουσα τὰς ὁδούς. satis habet, quod vias reparet 175, 3. ὑμεῖς ἀγαπᾶτε, ἄν τι αὐτοὶ μεταδιδῶσι, λαμβάνοντες 175, 19. ἐγὼ δὲ παραινέσαιμ' ἂν ὑμῖν—ἢ ἐλάττω φρονεῖν, καὶ τὰ ὑμέτερ' αὐτῶν ἀγαπᾶν πράττοντες 176, 8. satis habere, et congratulari vobis, quod rerum vestrarum satagere liceat. ὃν εἴ τις εἴα ζῆν, ἀγαπᾶν ἔδει 582, 3. οὐκ ἀγαπᾷ Βοιωτὸς τουτοισί. Bœotus his contentus non est 1002, 5. ἀγάπα, ὅτι σοι πόλις, οἰκία, πατὴρ γέγονε. *be thankful to heaven, that*—ὅς γὰρ ὡς ἀγαπώντων τοῦθ' ὑμῶν, καὶ προσοφειλόντων χάριν αὐτῷ 650, 23. ubi alii οὐκ, alii μὴ præponunt, ambo male. = ἀγαπᾶν valde contentus esse præsenti malo, sibique congratulari, quod non pejus sit Æ. 24, ult. λαλιὰν ὑπερόριον ἀγαπᾶν, amplecti magno audientiæ studio fabellas de rebus extraneis 34, 29. οὐκ ἀγαπῶσιν, ἐάν τις μὴ παρ' αὐτοῖς ἀδικῇ 56, 34. ἀγαπᾶν τὴν τῶν ὀνομάτων σύνθεσιν 74, 1. = οὐκ ἀγαπᾷ satis non habet, neque contentus est haud merita et insperata felicitate, εἰ οὐ δώσει δίκην τῶν ἡμαρτημένων I. 49, 29. οὐκ ἀγαπᾷ τὰ ἐκείνων ἔχων, ἀλλὰ—73, 44. = ἀγαπᾶν τοῖς ὑπάρχουσιν ἀγαθοῖς L. 192, 26. τῇ σωτηρίᾳ 194, 40. ἀγαπήσειν με, εἰ τὸ σῶμα σώσω 121, 10. Ita στέργειν 913, 6. TAYL. ἀγαπῶμεν contenti simus atque congratulemur nobis ἂν ὁποσουτινοσοῦν πριάμενοι παρ' αὐτῶν ἀπέλθωμεν 165, 32. οὐκ ἀγαπᾷ satis non habet, non acquiescit, εἴ τις αὐτὸν οὐκ ἐᾷ τούτων μετέχειν, ἀλλὰ καὶ—175, 17. = οὐ τὸ ἐν Σαλαμῖνι τρόπαιον ἀγαπήσαντες ἔστησαν [pro στήσαντες ἠγάπησαν] contenti non erant hoc, quod victoriæ monumentum istud fixissent Ly. 157, 5.

ἀγαπητὸς cupide amplectendus, et tenaciter retinendus, ut si magnam et insperatam prosperitatem adeptus sis, cujus Deo gratias ingentes debeas. ἀγαπητὸν ἦν παρὰ τοῦ δήμου ἀρχῆς καὶ τιμῆς καὶ ἀγαθοῦ τινος μεταλαμβάνειν 36, pen. 175, 14. ἀγαπητὸν, εἰ, πάντων καλῶς ἐχόντων ἡμῖν, κρατοῖμεν τῶν ἐχθρῶν 730, 17. οἷς ἀγαπητὸν ἦν μὴ πάσχουσι κακῶς αὐτοῖς 1234, 6. ἔστι δὲ ἄνθρωπον ὄντα ἀγαπητὸν τῆς αὐτοῦ διανοίας λόγον ὑπέχειν 1436, 6. ὁ ἀγαπητὸς erat cognomen Nicerati, filii Niciæ 567, 24. = ἀγαπητὸν κακὸν malum necessarium, et pro re nata vel exoptabile An. 26, 14.

ἀγαπητῶς vix, ægre, in magni beneficii parte. ἀγαπητῶς ἐπιγράμματος ἐτύγχανον 491, 3. εἶτα τὴν εἰρήνην ἐποιήσασθε ἀγαπητῶς 409, 8. ἐπὶ τῷ τριταγωνιστεῖν ἀγαπητῶς παρατρεφόμενον. = ἀγαπητῶς ποιεῖσθαι εἰρήνην Æ. 38, 12. = δεινὸν ἦν ἀγαπητῶς ὀλίγῳ πρότερον σεσωσμένους ἐφ' ἕτερον κίνδυνον ἰέναι L. 147, 18. TAYL. ἀγα-

σοὶ δοκοῦντα 1491, 2. tenere, servare, tueri. ἐλευθέραν ἦγε τὴν Ἑλλάδα 120, 17. educare, erudire, assuefacere. φαύλως ἠγμένοι 170, 18. movere, impellere. τοῖς ἔξωθεν λόγοις rebus a re præsente alienis ἠγμένος 228, 11. de rebus libra examinatis, vel de numis, pondere, vel valore certo cuidam ponderis monetæve modulo æquivalentibus. χρυσίδες τέτταρες, ἄγουσα ἑκάστη μνᾶν 617, 20. acinaces Mardonii, ὃς ἦγε τριακοσίους δαρεικοὺς 741, 7. ὅσον ἦγον αἱ φιάλαι. quantum ponderabant, h. e. pro valore earum, si pondus pecunia currente compensaretur 1193, 21.=ἄγειν εἰς δουλείαν, rapere in servitutem Æ. 9, 26. εἰς ἀνάμνησιν ἀγαγεῖν τῶν κατηγορημένων 49, 33. ἄγειν ὑπὸ τὴν ψῆφον 56, 31. ἄγειν ἐπὶ τὸ βῆμα 61, 29. ἀγομένας γυναῖκας εἰς δουλείαν, direptas, in captivitatem abductas 76, 3.=τὴν ἑορτὴν ἤγομεν παρ' αὐτῷ I. 70, 26. εἰς τὰ Διονύσια εἰς ἀγρὸν ἦγεν ἡμᾶς 70, 25. εἰς τὰ ἱερὰ 77, 42. εἰς βασάνους τὰ πράγματα 108, 2. pro βαδίζειν, χωρεῖν. ambulare, vadere. ἐπὶ τὰ Νικοστράτου ἄξαντες. id est ὁρμήσαντες 47, 20. pro ἐνεγκεῖν, nuncupare, edere, vel etiam, in medium adducere 54, 7.=ἕτερόν τινα εἰς αἰτίαν ἀγαγών A. 143, 13.=ἄγειν ἐπὶ ζεύγους εἰς τὸ Πρυτανεῖον. quod erat genus honoris, cui habebatur An. 7, 13. ἐπὶ τὸν βωμὸν 16, 32. σπονδὰς ἤγομεν ἐπὶ ῥητοῖς 26, 15. ἄγειν ἐπὶ τοὺς κινδύνους 27, 42.= ἄγειν γυναῖκα εἰς οἰκίαν L. 92, 17. ἡσυχίαν 98, 11. 99, 7. 108, 20. χρυσίον 154, 17. 18. Tayl. aureum vas, quoquo is, tecum habere, et pro tuo uti. ἀπὸ τοῦ τείχους ἦγον καὶ ἔφερον ὑμᾶς 160, 30. abducere in servitutem 167, 26.=ἄγειν οἶμαι τῶν θεῶν τινα τοῦτον ἐπ' αὐτὴν τὴν τιμωρίαν Ly. 159, 15.=ἄγειν τινὶ τὴν βοήθειαν D. 92, 37. ἄγειν εἰς ἀδοξίαν αἰσχρὰν 111, 7.

ἀγείρειν commendicare, mendicando cogere. ἀφ' ὧν ἀγείρει καὶ προσαιτεῖ 93, 17.

ἀγένειος πυρριχισταῖς ἐχορήγουν ἀγενείοις L. 162, 4.

ἀγένητος, quod non fuit, aut factum nunquam est. βασάνους ἐπ' αἰτίαις ἀγενήτοις Æ. 86, 1.

ἀγεννὴς] ἀγεννὲς ὑμῶν οὐδὲν καταγινώσκω. haud arbitror a vobis proficisci posse dedecus ullum animi degeneris 563, ult. κύνα ἀγεννῆ καὶ φαῦλον ἐπὶ ποίμνια οὐδεὶς ἐπιστήσειε φυλάττειν 807, 3.=ἀγεννεῖς διατριβὰς ἔχειν Æ. 48, 4.

ἀγεννῶς ἀντιταχθῆναι πρὸς αὐτὸν 152, 10. languide, segniter, cunctanter.

τὰ ἀγημένα Dorice pro νενομισμένα 1072, 27. statuta, usu recepta, sancita.

ἀγήρατοι μνῆμαι L. 198, 8.

ἀγήρων εὔκλειαν καταλιπεῖν gloriam consenescere nesciam pone se relinquere 1399, 15. ἀγήρως τιμὰς κτησαμένους ἐπιδεῖν 1400, 18.

ἀγκύρα] ἀναγκαῖον ἦν ἐπ' ἀγκύρας ἀποσαλεύειν τὴν νύκτα μετεώρους 1213, 24. ad ancoram stare in salo. μηδ' ἐπὶ δυοῖν ἀγκύραιν ὁρμεῖν αὐτοὺς ἐᾶτε 1295, ult. proverbium est, geminam ad ancoram stare, de iis usurpatum, qui ita sibi prospexerunt,

τοῦθ' ἥκεις ἀγνωμοσύνης 958, 23. 1395, 1. 1469, 9.=ἀγνωμοσύνη τῆς πόλεως Æ. 75, 24.=ἀγνωμοσύνη τύχης De. 179, 25.

ἀγνώμων, tardus, fatuus, inconsultus, scævus, importunus. οὐδένα οὐδ' οὕτως ἀγνώμονα, οὐδ' ἄτοπον ὁρῶ 143, 26. ἵν' εἰδῇς σαυτὸν ἀγνώμονα καὶ συκοφάντην ὄντα, καὶ μιαρὸν 322, 6. ἀγνώμονας καὶ πικροὺς ἡμᾶς κατεσκεύασε 1261, 23. τῆς ἀναγκαίας μὲν, ἀγνώμονος δὲ τύχης 1468, 15. πάντων ἀγνωμονέστατόν ἐστιν 1477, 25. μηδ' εἰς ἃ καὶ τοῖς ἀγνώμοσι τὸν ἄλλον χρόνον. ἕτοιμοι ἦτε 1479, 24. =ἀγνώμων, brutus, ratione cassus. τὰ ἄφωνα καὶ ἀγνώμονα, ut saxa, ligna, enses Æ. 88, 37.=ἀγνωμονέστατος Ly. 154, 40.

ἀγνὼς ignotus. οὔτε ἀγνῶτες ὑμῖν, οὔτ' ἐπὶ τὸ χεῖρον γιγνωσκόμενοι 851, 27. ἀγνῶτες ἦσαν ὁποῖοί τινες εἰσίν. haud constabat, quinam eorum animi, qui mores essent futuri 990, 20. 1140, 7. εἴ τινα ξένον ἀγνῶτα πλούσιον λάβοι ἐραστὴν 1359, 4. μηδ' ἔστω τῶν ἀγνώτων εἶναι κρεῖττον, ἢ τὰ συμφέροντα ὑμῖν πολιτευόμενον γιγνώσκεσθαι 1481, 1.=L. 103, 36. πιστεύειν ἀεὶ μᾶλλον τοῖς ἀγνῶσι τῶν γνωρίμων 105, 41. ἀγνῶτας ἐὰν κολάζητε, οὐδεὶς ἔσται τῶν ἄλλων βελτίων 140, 34.=ἀγνὼς ἄνθρωπος Ly. 149, 26.= D. 104, 20.

ἀγνωσία, cœcitas mentis salutaria consilia aut non cernentis, aut aspernantis. παρ' ὅλον τὸν βίον τῆς ἑαυτῶν ἀγνωσίας ὑπομνήματα ἔχουσιν 1412, 8.

ἀγορὰ forum; quo vocabulo comprehenduntur et locus, quo res venales veneunt, et tempus præsertim per stata intervalla recurrens solennis negotiationis, et judicia, quæ in foro agitabantur, et denique negotiatio, seu rerum, mercium, numorum commutationes. ἀγορὰς καρποῦσθαι, vectigalia e foris et nundinis percipere 15, 20. νῦν δὲ ἅπαντα ὥσπερ ἐξ ἀγορᾶς ἐκπέπραται 121, 5. τὸ τῶν ὠνίων πλῆθος ὁρῶντες καὶ τὴν εὐετηρίαν τὴν κατὰ τὴν ἀγορὰν 144, 12. σκηναὶ αἱ κατὰ τὴν ἀγοράν. *portable stalls, booths or shops*, tabernæ institorum in foro 284, 24. κατὰ τὴν ἀγορὰν περιέρχομαι 332, 8. ἀγορὰ καὶ ἐφορία (vel etiam sine copula, ἀγορὰ ἐφορία) locus in limite duarum terrarum, ubi finitimi statis temporum vicibus inter se coibant, mercesque permutabant 632, 26. οἱ μὴ καθαρὰς τὰς χεῖρας ἔχοντες εἰσιόντες εἰς τὴν ἀγορὰν ἀδικοῦσιν 719, 24. ἐργάζεσθαι οὐκ ἔξεστι ξένῳ ἐν τῇ ἀγορᾷ 1308, 9. b) judicia, tribunalia, actiones causarum forensium. περίτριμμα ἀγορᾶς 269, 19. ἐν τῇ τῶν ἀρχόντων ἀγορᾷ 1091, 17. c) negotiatio, emtio et venditio, πηλίνους στρατηγοὺς εἰς τὴν ἀγορὰν πλάττειν. *for sale* 47, 14. παρὰ τὰ ψηφίσματα τὰ περὶ τῆς ἀγορᾶς. præter id, quod jus et fas est in emendo vendendoque, adversus jura mercimoniorum 1308, 1.=μηδ' ἐντὸς τῶν τῆς ἀγορᾶς περιρραντηρίων πορεύεσθαι Æ. 4, 2. γυμνὸς ἔρχεται εἰς τὴν ἀγορὰν 9, 14. λεπτὰ ἔργα εἰς τὴν ἀγορὰν ἐκφέρουσαν γυναῖκα 14, 3. ἐμβάλλεσθαι (pro ἐμβάλλειν) εἰς τὴν ἀγορὰν 23, 31. οὐ καθαρὸς ὢν τὰς χεῖρας εἰς τὴν ἀγορὰν ἐμβάλλεις 48, 3. δεήσεις κατὰ τὴν ἀγορὰν, preces, quibus judicum animi corrumpuntur, occupantur, et a vero deflectuntur 53, 2. ἀγορὰν ποιεῖν τῶν φυλῶν, concionem

tribuum 57, 37. ἀγορᾶς ἧττα, damnum in emendo et vendendo et exercitatione commercii universa. ἧτταν αὐτοῖς εἶναι πολέμου, καὶ δικῶν καὶ ἀγορῶν 69, 16. περιρραντηρίων ἔξω τῆς ἀγορᾶς ἐξείργει 79, 2. περιέρχονται τὴν ἀγορὰν ἀληθεῖς κατ' ἀλλήλων ἔχοντες δόξας 84. 27.=οὐδ' εἰς τὴν ἀγορὰν ἐξῄειτε An. 20, 38.=ἡ εἰς τὴν ἀγορὰν βαδίζουσα θεράπαινα L. 92, 27. 93, 13. ἐγγὺς οἰκῶν τῆς ἀγορᾶς 157, 4.=περιορᾶν εἰς τὴν ἀγορὰν ἐμβάλλοντα Ly. 148, 23.

ἀγοράζειν emere. πόρνας ἠγόραζε καὶ ἰχθῦς περιϊὼν 412, 23. ἐξὸν αὐτῇ βελτίω (scil. παῖδα) πρίασθαι τῆς ἴσης τιμῆς, τοῦτον ἠγόρασε 563, 7. etiam in medio usurpatur. ἵνα τὰ ἐπιτήδεια ἀγοράσωνται. sibi emerent, quibus ipsi uterentur, fruerentur 1223, 20. ἃ αὐτῇ τῇ ἀνθρώπῳ ἠγοράσθη, emta fuissent 1360, 8.=τοῦ τὰ ἀγοράσματα τῇ Ὀλυμπιάδι ἀγοράζοντος, ementis, quæ Olympias emi Athenis sibi vult, et mandat emenda per epistolas Æ. 85, 37.

ἀγοραῖα τεκμήρια, e foro et triviis collecta Æ. 17, 36.

ἀγορανόμος ædilis, judex et arbiter pacis et boni ordinis in foro, moderator pretii annonarii et qui provideret, ut alimenta neque deessent, et tolerabili venirent 735, 10.=L. 165, 34.

ἀγόρασμα merx emta. ἐνθέσθαι τἀγοράσματα τῶν ἐμῶν χρημάτων. importare, imponere navi merces emtas numis a me creditis 909, 27. 916, 26.=τοῦ τὰ ἀγοράσματα τῇ Ὀλυμπιάδι ἀγοράζοντος Æ. 85, 37.

ἀγορεύειν. verba facere, simpliciter ad quemcunque, deinde inprimis pro concione ad plebem. ἄν τις ἀγορεύῃ τινὰ κακῶς τὰ ψευδῆ. si quis alium probris, iisque ementitis, prosciderit 635, pen. τίς ἀγορεύειν βούλεται. hæc erat formula, qua præco concionaturos citabat atque ad dicendum invitabat 285, 6. ὡς ἀγορεύει ἐν τῷ ἄξονι, ut legislator in Axone edicit 629, 21.=λοιδορεῖσθαι et κακῶς ἀγορεύειν differunt; illud est præsentem objurgare, hoc absenti obtrectare Æ. 5, 33. τὸ κάλλιστον καὶ σωφρονέστατον κήρυγμα τῶν ἐν τῇ πόλει σεσίγηται, τίς ἀγορεύειν βούλεται 54, 14.=ἐγὼ τὸν νόμον ὀρθῶς ἀγορεύειν φημὶ A. 123, 16.=ἀγορεύειν et ἀπαγορεύειν de lege passim. *to enjoin*. διαρρήδην ἀγορεύοντα, *expressedly setting forth* L. 115, 6. Tayl. ἀγορεύοντος τοῦ νόμου διαρρήδην 115, 6.

Ἄγραυλος filia Cecropis, cujus in fano ephebi recens in albo scripti, et a patria armati, jurabant, se pro ea dimicantes mortem, si necesse sit, oppetituros. τὸν ἐν τῷ τῆς Ἀγραύλου τῶν ἐφήβων ὅρκον ἀναγινώσκων 438, 28.

ἀγραφίου γραφὴ quæ fuerit, ipse orator p. 1338, 19. his verbis exponit. erat actio in eos, οἵτινες ἄν, ἐγγραφέντες (scil. in tabulas ærariorum) καὶ μὴ ἐκτίσαντες τῇ πόλει τὸ ὄφλημα, ἐξαλειφθῶσι.

ἄγραφος] ἡ φύσις αὐτὴ τοῖς ἀγράφοις νόμοις καὶ τοῖς ἀνθρωπίνοις ἤθεσι διώρικεν 317, 23. ἄγραφα νόμιμα 643, 18.=ἄγραφος νόμος, lex, quæ cum olim ante tyrannos obtinuisset, postmodum restaurata non fuit, sed tacite abrogata; interea tamen in traditione hominum atque memoria versaretur An. 11, 45.=ἄγραφοι νόμοι, καθ' οὓς Εὐμολπίδαι ἐξηγοῦνται L. 104, 8.

ἄγριος] τὸ τῆς διανοίας ἄγριον καὶ πικρὸν ἐνταῦθα δηλοῖ 1122, 23.= ἄγριοι ἄνδρες, homines porcini, projectæ impuritatis, corruptores corporum juvenilium infames Æ. 8, 10. ὕς ἀγρίους κυνηγετῶν 90, 7.

ἀγριότης] τὰς ἐν ταῖς ψυχαῖς ἀγριότητας αἱ τῶν νομοθετῶν διάνοιαι ἐξορίζουσιν 808, 15.

ἀγρίως ἀποδέχεσθαι L. 168, 41.

ἀγρὸς] Διονύσια κατ' ἀγρὸν Æ. 22, 26. σκευαγωγεῖν ἐκ τῶν ἀγρῶν 46, 28. 65, 9.=ἐπὶ τοσούτοις ἀγροῖς καὶ κτήμασιν I. 55, 24. εἰς ἀγρὸν ἀεὶ ἦγεν ἡμᾶς 70, 25.=παῖδας καὶ γυναῖκας ἐκ τῶν ἀγρῶν εἰς τὰ τείχη κατακομίζειν Ly. 149, 41. πίονας ἀγροὺς 162, 33.

ἀγυιὰς κνισσᾶν 530, pen. 1072, 21. εὐρυχόρους κατ' ἀγυιὰς 531, 4.

ἀγυιεὺς 'Απόλλων 531, 9. 1072, 20.

ἄγχειν collum obtorquere, fauces elidere, nodo brachii, aut compressu pugni, gulam alteri coarctare. ἀμυχὰς ἐν τῷ τραχήλῳ εἶχεν ἀγχομένη 1157, 5. ἄγχοντες καὶ τύπτοντες τὴν γραῦν 1157, 8. translate, de conscientia scelerum. ἄγχει, σιωπᾶν ποιεῖ. quod posterius est explicatio prioris 406, 5.

ἀγχιστεία cognatio, consanguinitas, et jus inde exsistens successionis in bona cognatorum defunctorum. ὡμολογεῖτο γὰρ παρὰ πάντων τῆς γυναικὸς εἶναι ἡ κληρονομία κατὰ τὴν ἀγχιστείαν 1051, 11. μέχρις ἂν ὁ νόμος κελεύει τὴν ἀγχιστείαν εἶναι 1058, 13. νόθῳ δὲ, μηδὲ νόθῃ, μὴ ἀγχιστείαν εἶναι, μήτε ἱερῶν, μήτε ὁσίων neque jus eadem sacra, eademque jura civilia cum illis communia habendi et usurpandi 1067, 13.=I. 35, 17. νόθῳ, μηδὲ νόθῃ ἀγχιστείαν εἶναι, μήθ' ἱερῶν, μήθ' ὁσίων 61, 6. τὴν ἀγχιστείαν ὁ νόμος τοῖς ἄρρεσι προτέροις τῶν θηλειῶν ἀποδέδωκε 65, 26. jus in bona et jura defunctorum ex titulo consanguinitatis succedendi. ἑτέρων ταῖς ἀγχιστείαις προτέρων τῆς γυναικὸς αὐτοῦ ὄντων 68, 7. ἀνεπίδικον παρειληφότες τὴν ἀγχιστείαν ἐκ γένους 72, 34. 83, 8. 25. 85, 25.

ἀγχιστεύειν τινὶ I. 84, 28.

ἀγχόνη τοῦτ' ἄρ' ἦν καὶ λύπη τούτῳ. hoc eum, ut facile est existimatu, ad restim adigebat Æ. 33, 18.

ἀγώγιμος est is, quem jus et fas est, e vestigio, ubi reperiatur, a quocunque, qui velit, actore in judicium, ad undecim viros, in servitutem, quoquo velit, obtorto collo agi, rapi 624, 12. 1249, 27. de contentione inter Salmasium et Heraldum super hoc vocabulo oborta v. Taylori præfat. ad orat. in Aristocratem. b) τὰ ἀγώγιμα sunt merces, quæ plaustris navibusve huc illuc agitantur, vectantur. οὐδὲν ἄλλο ἀγώγιμον ἐν τῷ πλοίῳ εἶναι. vectabile 929, 17. 1290, 11. 22.

ἀγὼν est certamen, aut discrimen, quodcunque, capitis, fortunarum, gymnicum, scenicum, forense, bellicum, labor et contentio quæcunque. τὸν τῶν πολιτευομένων βίον φιλαίτιον καὶ σφαλερὸν καὶ καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἀγώνων καὶ κακῶν μεστὸν 150, 9. τοῖς μὲν ἄλλοις ἀνθρώποις εἷς ἀγὼν ἐστὶν ὁ πρὸς τοὺς προδήλους ἐχθροὺς

καταστῆσαι. in certamen forense, et sic per id in magnum discrimen conjicere 136, 25. δύο ἐξ ἑνὸς ἀγῶνος γεγένησθον 139, 28. οἱ πολλοὶ ἀγῶνες τῇ ἀληθείᾳ σύμμαχοι, τῇ δὲ διαβολῇ πολέμιοι 139, 34.=Παναθηναίων ἀγῶνι An. 4, 43. ὁ ἀγὼν ἐν τῷ σώματι τῷ ἐμῷ καθέστηκεν 14, 16. συμπαρασκευάζειν τὸν ἀγῶνα 17, 16. ἀγὼν στεφανηφόρος 29, 11. οὐ γὰρ ἐκ τῶν ἀγώνων, ἀλλ' ἐκ τῶν ἐπιτηδευμάτων ἔκρινον αὐτὸν 33, 28.=ἀγῶνες ἐπ' αὐτοῖς τίθενται ῥώμης καὶ σοφίας καὶ πλούτου L. 198, 10. οἱ τὸν ἀγῶνα τιθέντες (certamen forense puta) 144, 26. τόνδε τὸν ἀγῶνα (Olympicum) πρῶτος συνήγειρε 911, 3. ἀγῶνα σωμάτων ἐποίησε 911. pen.=τοὺς στεφανίτας ἀγῶνας νικᾶν Ly. 154, 22. ἔρημον τὸν ἀγῶνα ἐᾶν 164, 28. ἀποδέδωκα τὸν ἀγῶνα ὀρθῶς καὶ δικαίως 169, 8.=πῶς τοῦτον τὸν ἀγῶνα δικάσετε D. 96, 6. ἀγῶνα ἀπολογούμενος ὑπὲρ ἐμαυτοῦ 96, 22. τὸν ἀγῶνα ἀσφαλῆ αὐτῷ νομίζειν 105, 14.

ἀγωνία. trepidatio, formido de futurorum eventu. οὕτω δ' ἦν Φίλιππος ἐν φόβῳ καὶ πολλῇ ἀγωνίᾳ 236, 19. b) contentio. ἅπασαν ᾤοντο δεῖν ἀγωνίαν ἐκτῖναι, nihil sibi ad contentionem esse reliquum faciendum 1398, 20. c) idem quod ἀγών. ταύτην τὴν ἀγωνίαν ὡς καλὴν προείλου. quam præclarum et splendidum hoc sit genus certaminis, in quo tu tibi delegisti, ut elaborares 1408, 6.

ἀγωνιᾶν] ὃ δὴ ἀγωνιῶ καὶ ἀγανακτῶ L. 175, 9.

ἀγωνίζεσθαι in discrimine versari, certare, de spiritu, de capite, de fortunis, de tuendo statu civili, de crimine aliquo purgando, de approbanda arte sua ejusque victoria potiunda. itaque usurpatur de histrionibus in fabulis scenicis partes agentibus, item de accusatore reove causam agente, nec non de re in quæstionem atque disceptationem veniente. Μόλων (histrio) ἠγωνίζετο 418, 5. ἃ μὲν (scil. δράματα σκηνικὰ) πολλάκις ἠγωνίσω 420, 4. οὐκ ἐπὶ τῶν καιρῶν μελετᾶν, ἀλλ' ἀκριβῶς ἀγωνίζεσθαι ἐπίστασθαι 1414, 12. opera danda est, ut quo tempore partes urbis nostræ recitandæ et agendæ veniunt, non tum demum eas memoriæ infigere atque exercitationis usum aliquem frequentatione repetitionis arripere contendamus, sed ut memoriter eas teneamus, atque voce et actione repræsentare promte et cum artificio sciamus. τῇ τάξει (rerum puta in orationibus forensibus tractandarum) καὶ τῇ ἀπολογίᾳ, ὡς βούλεται τῶν ἀγωνιζομένων ἕκαστος, οὕτω χρῆσθαι 226, 12. ἀναγκάζετε αὐτὸν, ὑπὲρ ὧν ἀγωνίζεται, περὶ τούτων καὶ ἀπολογεῖσθαι 407, 27. ἀγωνιεῖται καὶ κριθήσεται τὸ πρᾶγμα τοῦτο 516, 19. ὁ νῦν ἀγωνιζόμενος νόμος lex nunc in controversiam adducta, de qua certatur, sitne probanda, an repudianda 709, 7. γραφὴν ἀγωνίζεσθαι παρανόμως 653, 25. ἀτίμητον ἀγωνίσηται δέκα μνῶν δίκην 543, 17. ὅτε ἠγωνίζετο τὴν προτέραν ἔνδειξιν 806, 14. ἕως ἂν τῶν ψευδομαρτυριῶν (scil. δίκην) ἀγωνίσωνται 741, 20. πρὸς τὴν κατ' ἐκείνων αἰτίαν—ἀγωνιζόμεθα certandum nobis est non adversus verum aliquod crimen nobis incusatum, sed adversus invidiam ab illis falsis, subdititiis civibus creatam 1299, 21. ὥστε νυνὶ περὶ τούτων ἡμῖν (id est πρὸς

καταστῆσαι. in certamen forense, et sic per id in magnum discrimen conjicere 136, 25. δύο ἐξ ἑνὸς ἀγῶνος γεγένησθον 139, 28. οἱ πολλοὶ ἀγῶνες τῇ ἀληθείᾳ σύμμαχοι, τῇ δὲ διαβολῇ πολέμιοι 139, 34.=Παναθηναίων ἀγῶνι An. 4, 43. ὁ ἀγὼν ἐν τῷ σώματι τῷ ἐμῷ καθέστηκεν 14, 16. συμπαρασκευάζειν τὸν ἀγῶνα 17, 16. ἀγὼν στεφανηφόρος 29, 11. οὐ γὰρ ἐκ τῶν ἀγώνων, ἀλλ' ἐκ τῶν ἐπιτηδευμάτων ἔκρινον αὐτὸν 33, 28.=ἀγῶνες ἐπ' αὐτοῖς τίθενται ῥώμης καὶ σοφίας καὶ πλούτου L. 198, 10. οἱ τὸν ἀγῶνα τιθέντες (certamen forense puta) 144, 26. τόνδε τὸν ἀγῶνα (Olympicum) πρῶτος συνήγειρε 911, 3. ἀγῶνα σωμάτων ἐποίησε 911. pen.=τοὺς στεφανίτας ἀγῶνας νικᾶν Ly. 154, 22. ἔρημον τὸν ἀγῶνα ἐᾶν 164, 28. ἀποδέδωκα τὸν ἀγῶνα ὀρθῶς καὶ δικαίως 169, 8.=πῶς τοῦτον τὸν ἀγῶνα δικάσετε D. 96, 6. ἀγῶνα ἀπολογούμενος ὑπὲρ ἐμαυτοῦ 96, 22. τὸν ἀγῶνα ἀσφαλῆ αὐτῷ νομίζειν 105, 14.

ἀγωνία. trepidatio, formido de futurorum eventu. οὕτω δ' ἦν Φίλιππος ἐν φόβῳ καὶ πολλῇ ἀγωνίᾳ 236, 19. b) contentio. ἅπασαν ᾤοντο δεῖν ἀγωνίαν ἐκτῖναι, nihil sibi ad contentionem esse reliquum faciendum 1398, 20. c) idem quod ἀγών. ταύτην τὴν ἀγωνίαν ὡς καλὴν προείλου. quam præclarum et splendidum hoc sit genus certaminis, in quo tu tibi delegisti, ut elaborares 1408, 6.

ἀγωνιᾶν] ὃ δὴ ἀγωνιῶ καὶ ἀγανακτῶ L. 175, 9.

ἀγωνίζεσθαι in discrimine versari, certare, de spiritu, de capite, de fortunis, de tuendo statu civili, de crimine aliquo purgando, de approbanda arte sua ejusque victoria potiunda. itaque usurpatur de histrionibus in fabulis scenicis partes agentibus, item de accusatore reove causam agente, nec non de re in quæstionem atque disceptationem veniente. Μόλων (histrio) ἠγωνίζετο 418, 5. ἃ μὲν (scil. δράματα σκηνικὰ) πολλάκις ἠγώνισαι 420, 4. οὐκ ἐπὶ τῶν καιρῶν μελετᾶν, ἀλλ' ἀκριβῶς ἀγωνίζεσθαι ἐπίστασθαι 1414, 12. opera danda est, ut quo tempore partes urbis nostræ recitandæ et agendæ veniunt, non tum demum eas memoriæ infigere atque exercitationis usum aliquem frequentatione repetitionis arripere contendamus, sed ut memoriter eas teneamus, atque voce et actione repræsentare promte et cum artificio sciamus. τῇ τάξει (rerum puta in orationibus forensibus tractandarum) καὶ τῇ ἀπολογίᾳ, ὡς βούλεται τῶν ἀγωνιζομένων ἕκαστος, οὕτω χρῆσθαι 226, 12. ἀναγκάζετε αὐτὸν, ὑπὲρ ὧν ἀγωνίζεται, περὶ τούτων καὶ ἀπολογεῖσθαι 407, 27. ἀγωνιεῖται καὶ κριθήσεται τὸ πρᾶγμα τοῦτο 516, 19. ὁ νῦν ἀγωνιζόμενος νόμος lex nunc in controversiam adducta, de qua certatur, sitne probanda, an repudianda 709, 7. γραφὴν ἀγωνίζεσθαι παρανόμως 653, 25. ἀτίμητον ἀγωνίσηται δέκα μνῶν δίκην 543, 17. ὅτε ἠγωνίζετο τὴν προτέραν ἔνδειξιν 806, 14. ἕως ἂν τῶν ψευδομαρτυριῶν (scil. δίκην) ἀγωνίσωνται 741, 20. πρὸς τὴν κατ' ἐκείνων αἰτίαν—ἀγωνιζόμεθα certandum nobis est non adversus verum aliquod crimen nobis incusatum, sed adversus invidiam ab illis falsis, subdititiis civibus creatam 1299, 21. ὥστε νυνὶ περὶ τούτων ἡμῖν (id est πρὸς

ἡμᾶς) ἀγωνίζεσθαι 1073, 11. *εἰ γὰρ ἅπαντες δουλεύειν συγχωρήσωσιν οἱ ἄλλοι, ὑμῖν γε ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ἀγωνιστέον* 129, 5. *ἀεὶ περὶ πρωτείων καὶ τιμῆς καὶ δόξης ἀγωνιζομένην τὴν πατρίδα* 247, 5. *τῶν ἀγώνων, οὓς ὑμεῖς περὶ τῆς ψυχῆς ἠγωνίσασθε* 314, 16. *μετὰ πάντων ἀγωνίζονται πρὸς τοὺς ἀντιταχθέντας* 155, 8.=*περὶ τοῦ τῆς πατρίδος ἐδάφους ἀγωνίζονται* Æ. 72, 41.=*ἀγωνίζεσθαι δίκην.* causam dicere, certare I. 30, 25. *ἀγωνίζεσθαι τὸν ἀγῶνα τοῦτον* [27, 53.] =A. 130, 6.=*ἐξάγειν τῶν χορευτῶν τὸν ἀγωνιζόμενον ξένον* An. 31, 37.=*ἀγωνίζεσθαι περὶ πατρίδος καὶ οὐσίας* L. 108, 32. et alibi frequenter. *ἀγωνισάμενον τῆς ξενίας* 135, 20. *ἀγωνίζεσθαι καλῶς* 138, 19. *εὖ* feliciter 160, 6. *ἄμεινον* 172, 20. *κακῶς* infeliciter. *ᾔσθετό με δίκας ἰδίας κακῶς ἀγωνισάμενον* 98, 13. Tayl. qui ut testatum faceret, vocabulum *κακῶς* accipi posse pro *infeliciter*, affert e Reinesiano corpore inscriptionem, ubi *mater scelerata* appellatur, quæ esset infelix. O te, Bollane, cerebri infelicem, cui talia domi non nascantur, non reposita in adversariis, memoriæ armariis; qui tam exquisitam sapientiam, neque scias jactare, neque affectes. Sed ad rem. *ἀγωνίζεσθαι κίνδυνον* 194, 5. *περὶ τοῦ σώματος* de conditione libera aut tuenda aut amittenda certare 102. 35. *μετὰ τοῦ δικαίου ἀγωνιεῖσθαι* 160, 6.=*ἀγωνίζεσθαι περὶ αἰσχρᾶς αἰτίας* D. 102, 8.

ἀγώνισμα documentum causæ A. 133, 34.=*τοῦτο μέγιστον ἀγώνισμα εἶναι* L. 137, 8. Tayl. titulus juris, quo tu fidens jure contendere atque victoriam sperare audes.

ἀγωνιστὴς, qui exercenda quadam arte studiove contendit habitum ejus adipisci. *ἄκρον ἀγωνιστὴν* perfectum te fieri et consummatum artificem *γενέσθαι* (geometriæ puta, similiumve artium.) *τῆς σῆς ἀξίας ταπεινότερον* 1414, 20. *τοὺς ποιητὰς, τοὺς χορούς, τοὺς ἀγωνιστὰς* 331, 1. *ἀγωνιστὴς προῄρημαι μᾶλλον εἶναι τῶν πόνων, ἢ διδάσκαλος τῶν ἄθλων* 1415, 27.=*ἀγωνιστὴς ἀμείνων ὑπὲρ τῆς πόλεως ὑπάρχῃ* Æ. 78, ult. *ἀγωνιστὰς πολλοὺς τῆς ἀρετῆς ἕξετε* 79, 31.

ἀγωνοθετεῖν, ludos gymnicos, aut per se, aut per legatos, instituere, curare, apparare, præsidere in iis, palmas et proponere et distribuere. *τοὺς δούλους ἀγωνοθετήσοντας πέμπει* 119, 13.

ἀγωνοθέτης, qui in certaminibus victoribus palmas dispensaret, ut in Liberalibus poetis et histrionibus. curabat item, ut a populo coronandorum nomina per præconem significarentur. *τῆς δὲ ἀναγορεύσεως τοῦ στεφάνου ἐπιμεληθῆναι τὴν πρυτανεύουσαν φυλὴν, καὶ τὸν ἀγωνοθέτην* 253, ult. 266, 1. 267, 1.=*ἀγωνοθέτης πολιτικῆς ἀρετῆς* Æ. 79, 29.=*ἀγωνοθέται τῶν Ἠλείων* An. 32, 32.

ἀδαμάντινος.] *τείχεσι χαλκοῖς καὶ ἀδαμαντίνοις τὴν χώραν ἡμῶν ἐτείχισε* Æ. 65, 33.

ἀδεὴς, ἀδεές. quod metu vacat. *οὐ γὰρ ἔγωγε τοῦτ' ἀδεὲς ὑπολαμβάνω τῇ πόλει* 207, 22.

ἄδεια securitas, ab insultibus alienis, immunitas, impunitas, inviolabilitas, seu majestas, qua quis sacrosanctus est. *τῷ τῆς*

τέχνης προσχήματι ἀδείας τυχόντα 58, 16. nam histriones Bacchi ministri habebantur, eoque sacrosancti, ut tuto et sine noxa liceret in Macedoniam et retro commigrare, flagrante Philippum inter et Athen. bello. καὶ εἴ τι ἄλλο βούλεσθε ποιεῖν, ὑμῖν ἐξουσίαν καὶ ἄδειαν παρασκευάσουσι. 171, 7. τοὺς ἐπὶ τοῖς κοινοῖς ἀτυχήμασιν, ὧν ἐφρόνουν λαβόντας ἄδειαν. id est ἐξουσίαν τοῦ ταῦτα ἀδεῶς φανερῶσαι 321, 10. ἡ ἀπὸ τῶν Θηβαίων ἄδεια ὑπῆρχεν ἡμῖν, securi eramus a Theb. injuriis 367, 12. οἷς ἂν ἡ πόλις τινὰ ἄδειαν, ἢ στεφανηφορίαν, ἢ τιμήν τινα διδῷ 525, 2. τὴν ἄδειαν (jus et spem atque fiduciam in publico libere commeandi sine metu accipiendæ contumeliæ) ἣν οἱ νόμοι κοινὴν ἡμῖν οὐσίαν παρέχουσι 582, 8. εἰ οὕτω τοὺς νόμους θήσει,—μετ' ἀδείας (id est ἐπ' ἀδείᾳ) τοὺς πονηροὺς ἔσεσθαι 601, 13. τὴν μὲν πόλιν ἑκάστῳ ἡμῶν δεδωκέναι ἄδειαν τοῦ μή τι παθεῖν ἀηδὲς 709, 27. τοῖς τὰ κοινὰ ἀδικοῦσι δίδωσιν ἄδειαν (scil. τοῦ τοῦτο ποιεῖν) 732, 12. ποῖ χρὴ πορευθέντας ἀδείας παρὰ τούτων τυχεῖν, quo fas erit ire, quo confugere, ut tuti ab horum contumeliis simus 1342, 22.=λαμβάνειν ἄδειαν καὶ ἐξουσίαν καὶ ἀρχὴν Æ. 15, 22. συναγωνιστὴς τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ὑμετέρας ἀδείας 52, 37. ἄδειαν καὶ διαλλαγὰς εὑρίσκεσθαι 76, 42.=τοῖς ἄλλοις ἄδειαν ἐδώκατε τὴν σφετέραν αὐτῶν (scil. πόλιν vel χώραν) οἰκεῖν A. 138, 23.=ἄδειαν εὑρίσκεσθαι An. 3, 13. ψηφίζεσθαι περὶ τῶν ὀφειλόντων, id est ἄδειαν τοῦ λέγειν περὶ τ. ὁ 10, 33.=τῶν παίδων τὰ σώματα εἰς ἄδειαν κατέστησε L. 192, 5. in locum tutum. πολλὴν ἄδειαν αὐτοῖς ἐψηφισμένοι ἔσεσθε ποιεῖν ὅ τι βούλονται 166, 8.

ᾄδειν] κατακλίνεσθαι καί τι καὶ ᾄδειν ἐκέλευον 402, 24. ᾖδε γὰρ τοὺς ἀλεκτρυόνας μιμούμενος τοὺς νενικηκότας 1259, 20. οἱ τῶν ᾀδομένων ποιηταὶ poetæ lyrici 1391, 17.

ἀδελφὴ] ἧς τῇ μὲν φύσει πατήρ εἰμι, τὴν δὲ ἡλικίαν αὐτῆς εἰ ἴδοιτε, οὐκ ἂν θυγατέρα μου, ἀλλ' ἀδελφὴν νομίσαιτε 1024, 26. ἀδελφὴν γὰρ ὁ πάππος οὑμὸς ἔγημεν οὐχ ὁμοπατρίαν 1304, ult.=ἀδελφαῖς συγγεγόνασι L. 143, 33.

ἀδελφὸς] ὀνόματι μὲν ἀδελφὸς τινῶν προσαγορευθῇ, τῷ δὲ ἔργῳ ἐχθροὺς ἔχῃ τούτους 1008, 2. πλὴν ἔστι, νὴ Δία, ἔστιν αὐτῷ ἀδελφὸς —ὁμοπάτριος καὶ ὁμομήτριος, καὶ πρὸς τοῖς ἄλλοις κακοῖς δίδυμος 793, 21.=διαβολὴ ἀδελφόν ἐστι καὶ συκοφαντία Æ. 47, 20.=μυῶν μὲν *ἀδελφὸν An. 17, 17.=ἀδελφὰ τὰ βουλεύματα τοῖς ἔργοις L. 196, 31. Tayl. similis, consentaneus, quatenus est adjectivum; ut substantivum, in isto. τοῦτον, οὐχ ὡς ἀδελφὸν αὐτῆς, ἀλλ' ὡς ἄνδρα, εἰς τὴν οἰκίαν εἰσιέναι τὴν αὐτοῦ 142, 19.

ἀδέσποτος L. ap. Polluc. III. 8.

ἄδετος, liber a vinculis. ὅπως, ὧν ἂν ὑμεῖς καταγνῶτε, ἄδετοι περιίωσιν 753, 1.

ἀδεῶς καρποῦσθαι 16. 18.

ἄδηλος] τὸ μέλλον ἄδηλον ἅπασιν ἀνθρώποις 196, 23. ἔτι γὰρ ὄντων τῶν πραγμάτων μετεώρων καὶ τοῦ μέλλοντος ἀδήλου 378, 24. ἄδηλος χάρις, gratia, de qua certo non constat conferenti, num ille, cui confertur, ejus sit memor futurus et parem relaturus

δοκῶ An. 17, 21.=οἱ νόμοι ἀπεγνωκότες εἰσί μου μὴ ἀδικεῖν L. 95, 4. ἀδικῶ pro ἀδικεῖν ὑμῖν δοκῶ, vel φαίνομαι ἀδικῶν 96, 13. v. insignem locum Andocidis p. 65, 5. edit. Lips. οὐδένα οὔτ' ἰδίᾳ, οὔτε δημοσίᾳ ἠδικηκότες, τὰ πατρῷα ἀπολωλέκασι 152, 32. οἱ μὲν ἀδικοῦντες ἐλεεινοὶ, ὑμεῖς δὲ οἱ ἀδικούμενοι ἐλεεῖτε 178, 42. τοῦ μὲν μὴ ἀδικεῖν οὐ προνοεῖται, τοῦ δὲ μὴ δοῦναι δίκην ἐπιμελεῖται fr. 53.=τὸ ὁποσονοῦν ἀδικήσαντα τὰ πάτρια νομίζων τὸν ἐν τοῖς μικροῖς συνεθιζόμενον ἀδικεῖν D. 97, 15. ἐπιτιθέναι τοῖς ἠδικηκόσι τὴν τιμωρίαν 109, 22.

ἀδίκημα] οὐδ' ἀδικεῖν ἡμᾶς ἐκεῖνον ἀδίκημ' ἂν ἔθηκα, etiamsi a nobis ad eum injuria quæpiam proficiscatur, ego ne id quidem in numero rerum injustarum habuero 188, 19. παρ' αὐτὰ τἀδικήματα, recentibus, flagrantibus delictis 229, 19. κοινὸν ἔμοιγε ἀσέβημα (οὐκ ἀδίκημα μόνον) τούτῳ πεπρᾶχθαι δοκεῖ 548, 11. (τοὺς νόμους ἔθεσθε πρὸ τῶν ἀδικημάτων. citat schol. Hermog. p. 88.) παρ' ἐμοὶ τἀδίκημ' ἂν ἐδείκνυεν ὄν. ἀδικήματα τῶν νόμων, id est περὶ τοὺς νόμους, vel κατὰ τῶν νόμων. delicta, commissa in leges 586, 10. ἀδίκημα εἰς χρήματα, læsio in bonis accepta, diminutio fortunarum per injuriam oblata 983, 25. ἐπειδὰν δὲ κριθείς τις ἐξελεγχθῇ, τηνικαῦτα ἀδικήματα γίγνεται appellationes scelerum, facinorum, in fraudem legum commissorum, quibus appellationibus utimur ad illa scelera designandum 628, ult.=ἐπιγράφειν ἕκαστον ἀδίκημα τοῖς πράκτορσιν. dare pittacium quæstoribus, quo consignatum, quid mulctæ, a quo, qua de causa, sit per eos exigendum, eoque potestatem exigendi iis facere Æ. 5, 36. ἀρχὰς ἀδικημάτων μὴ οἴεσθε ἀπὸ θεῶν, ἀλλ' οὐχ ὑπ' ἀνθρώπων ἀσελγείας γίνεσθαι 27, 5. ὑπέχειν τιμωρίαν ἀδικημάτων, pœnam dare 85, 23.=τὸ ἀδίκημα τοῦτ' ἔστιν. hic est status causæ, species facta, hæc est injuria mihi oblata I. 80, 9.=περὶ τούτου μόνου τοῦ ἀδικήματος αὕτη ἡ τιμωρία ἀποδέδοται L. 92, 2. ὀργὴν μεγάλων ἀδικημάτων ἔχοντες 122, 3. τῶν αὐτῶν ἀδικημάτων μάλιστα ὀργίζεσθαι τοῖς δυναμένοις μὴ ἀδικεῖν 187, 43. διὰ τὸ μέγεθος τοῦ ἀδικήματος οὐδεὶς περὶ αὐτοῦ ἐγράφη νόμος 189, 23.=φονικὰ ἀδικήματα δικάζειν Ly. 154, 29. ἀθῷοι τῶν ἀδικημάτων τούτων 157, 38. ἁπάσας τὰς ὁδοὺς τῶν ἀδικημάτων ἐνέφραξαν 165, 25. ἕως ἂν ἄκριτα ᾖ τὰ ἀδικήματα, παρὰ τοῖς πράξασίν ἐστιν 168, 38. συγγνώμη τῶν κατὰ προαίρεσιν ἀδικημάτων 169, 5.

ἀδικία] ὑπόμνημα τῆς ἀδικίας στῆσαι ἀνδριάντα πρὸ τῶν πυλῶν 159, 22. τίς γάρ ἐστι νόμος τοσαύτης ἀδικίας καὶ μισανθρωπίας μεστὸς 264, 2. ἐπ' ἀδικίᾳ τῆς πόλεως τιθέασι νόμους. id est, ἐπὶ τῷ ἀδικεῖσθαι τὴν πόλιν, in fraudem reip. ut resp. ex eo detrimentum accipiat 745, 2.=προπετείᾳ ἢ ἄλλῃ τινὶ ἀδικίᾳ I. 105, 14.=οὔτε μετὰ κακίας, οὔτε μετὰ *ἀδικίας An. 8, 22.=ἐπειδὴ τῆς ἀδικίας οὐκ ἔλαβον τὸ σῶμα ὅμηρον Ly. 164, 29.=D. 109, 15. 110, 44.

ἄδικος] παραδέχεσθαι εἰς τοὺς ἀγῶνας ἔθος ἀδικώτατον Æ. 25, 24. φόνου δικαίου μηδεὶς ἑαυτὸν ἀναπλῆσαι βούλοιτο, ἢ που ἀδίκου γε φυλάξαιτο 39, 41. θεσμοῖς ἀδίκοις ἄρξαντας 81, 15.=*ἀδίκων ἐπιθυμεῖν I. 54, 22.=ἄρχων χειρῶν ἀδίκων A. 126, 5.

amicorum, ingenio, facundia I. 78, 29.=ἀδύνατος τῷ σώματι L. 197, 26.=οἱ ἀδύνατοι 168, 26. TAYL. 169, 37. 187, 44. ἀδυνάτους αὐτοὺς ἡγοῦμαι λέγειν 171, 11. οὔτε τῷ σώματι ἀδύνατος ἦν ταλαιπωρεῖν 187, 47.

ἀδυνάτως] τὴν ἀπειρίαν τοῦ λέγειν καὶ ὡς ἀδυνάτως (scil. πρὸς τὸ λέγειν) ἔχει ὁ Φορμίων, αὐτοὶ πάντες ὁρᾶτε. infacundiam, defectum facultatis animi sensa tolerabiliter declarandi 944, 1. ubi explicatio vocabulo explicando, contra morem, præmittitur.=A. 122, 42.

ἀδωροδέκητος Æ. 65, 21.

ἀδωροδοκήτως 310, 22.

ἀεὶ L. 156, 38. et passim.

ἀεικέλιος, turpis, fœdus adspectu et auditu. πραθέντες δεσμοῖσί τ' ἀεικελίοισι δεθέντες 422, 21.

ἀεικὴς] ἀεικὲς οὐδέν. haud est inconsentaneum Æ. 80, 23.= οὔ οἱ ἀεικὲς ἀμυνομένῳ περὶ πάτρης τεθνάμεν Ly. 162, 5.

ἀειλογία, sponsio, cum quis se paratum ait, volenti cuique de re, quæ jam dudum in judicio agitata atque disceptata fuisset, quandocunque et quotiescunque postuletur, rationem actæ a se vitæ, aut honorum gestorum reddere. τὴν ἀειλογίαν ὁρῶ προτεινομένους 341, 15. περὶ ὧν ἄν τις ζῶν αἰτίαν σχῇ περὶ τοῦ γένους, δίκαιον τοὺς παῖδας (scil. περὶ τούτων) τὴν ἀειλογίαν παρέχειν. 1306, 25. τὴν ἀειλογίαν προτεινομένους, ὅταν τι δίκαιον πιστεύσωσιν αὐτοῖς πεπρᾶχθαι 1456, 17.

ἀείμνηστος] ἀείμνηστον παιδείαν αὐτοὺς ἐπαίδευσε Æ. 74, 37. τὸ ἀείμνηστον ἐκ τῆς νίκης 79, 27.=ἀείμνηστος ἡ τότε ἁμαρτία τοῖς Μιτυληναίοις ἐγένετο A. 138, 34.=ἐξ ὅσου Ἀθηναῖοι ἀείμνηστοί εἰσιν L. 105, 25. ἀειμνηστότερα 175, 26. TAYL. ἀείμνηστα τρόπαια 192, 23.=ἀείμνηστον κρίσιν καταλείπειν Ly. 148, 34. δόξα ἀείμνηστος 163, 34.

ἀειμνήστως] παράκλησιν τῆς σωφροσύνης ἀειμνήστως παρακέκληκα. adhortationem ad pudorem reliqui æternam in hominum memoriis futuram Æ. 52, 22.

ἀειφυγία] θανάτῳ καὶ ἀειφυγίᾳ exsilio perpetuo, καὶ δημεύσει τῶν ὑπαρχόντων ζημιοῦσι 528, 7.

ἀεργία, otium terræ, ut non aretur. ἐπὶ πάσῃ ἀεργίᾳ, ea lege, ut terra ista, nullo modo, nullo genere arationis sationisve colatur Æ. 69, 1.

ἄερκτος L. 110, 40. septo non cinctus, patens.

ἀζήμιος Æ. 30, 30.=A. 123, 37.

ἀηδής. molestus, rixosus, sævus, atrox, importunus. ἀηδὲς ἐμοὶ καὶ τούτῳ γέγονεν εἰς ταύτην τὴν ἡμέραν οὐδὲν 411, 11. πρὶν μὲν εἰσαχθῆναι εἰς τὸ δικαστήριον, ἦν ἀηδής. *he comported himself most disagreeably* 1147, 12.

ἀηδία malevolentia, simultas, animus adversus aliquem exacerbatus, ut eo gravetur, ut eum moleste et ægre ferat. τίνα ἑαυτῷ πρὸς αὐτὸν ἀηδίαν ἐνεωρακὼς 401, 18. μηδεμίαν περαιτέρω ἀηδίαν εἶναι 1169, 17. importunitas, scævitas, orationis et morum,

amicorum, ingenio, facundia I. 78, 29.=ἀδύνατος τῷ σώματι L. 197, 26.=οἱ ἀδύνατοι 168, 26. TAYL. 169, 37. 187, 44. ἀδυνάτους αὐτοὺς ἡγοῦμαι λέγειν 171, 11. οὔτε τῷ σώματι ἀδύνατος ἦν ταλαιπωρεῖν 187, 47.

ἀδυνάτως] τὴν ἀπειρίαν τοῦ λέγειν καὶ ὡς ἀδυνάτως (scil. πρὸς τὸ λέγειν) ἔχει ὁ Φορμίων, αὐτοὶ πάντες ὁρᾶτε. infacundiam, defectum facultatis animi sensa tolerabiliter declarandi 944, 1. ubi explicatio vocabulo explicando, contra morem, præmittitur.=A. 122, 42.

ἀδωροδόκητος Æ. 65, 21.

ἀδωροδοκήτως 310, 22.

ἀεὶ L. 156, 38. et passim.

ἀεικέλιος, turpis, fœdus adspectu et auditu. πραθέντες δεσμοῖσί τ' ἀεικελίοισι δεθέντες 422, 21.

ἀεικὴς] ἀεικὲς οὐδέν. haud est inconsentaneum Æ. 80, 23.= οὔ οἱ ἀεικὲς ἀμυνομένῳ περὶ πάτρης τεθνάμεν Ly. 162, 5.

ἀειλογία, sponsio, cum quis se paratum ait, volenti cuique de re, quæ jam dudum in judicio agitata atque disceptata fuisset, quandocunque et quotiescunque postuletur, rationem actæ a se vitæ, aut honorum gestorum reddere. τὴν ἀειλογίαν ὁρῶ προτεινομένους 341, 15. περὶ ὧν ἄν τις ζῶν αἰτίαν σχῇ περὶ τοῦ γένους, δίκαιον τοὺς παῖδας (scil. περὶ τούτων) τὴν ἀειλογίαν παρέχειν. 1306, 25. τὴν ἀειλογίαν προτεινομένους, ὅταν τι δίκαιον πιστεύσωσιν αὐτοῖς πεπρᾶχθαι 1456, 17.

ἀείμνηστος] ἀείμνηστον παιδείαν αὐτοὺς ἐπαίδευσε Æ. 74, 37. τὸ ἀείμνηστον ἐκ τῆς νίκης 79, 27.=ἀείμνηστος ἡ τότε ἁμαρτία τοῖς Μιτυληναίοις ἐγένετο A. 138, 34.=ἐξ ὅσου Ἀθηναῖοι ἀείμνηστοί εἰσιν L. 105, 25. ἀειμνηστότερα 175, 26. TAYL. ἀείμνηστα τρόπαια 192, 23.=ἀείμνηστον κρίσιν καταλείπειν Ly. 148, 34. δόξα ἀείμνηστος 163, 34.

ἀειμνήστως] παράκλησιν τῆς σωφροσύνης ἀειμνήστως παρακέκληκα. adhortationem ad pudorem reliqui æternam in hominum memoriis futuram Æ. 52, 22.

ἀειφυγία] θανάτῳ καὶ ἀειφυγίᾳ exsilio perpetuo, καὶ δημεύσει τῶν ὑπαρχόντων ζημιοῦσι 528, 7.

ἀεργία, otium terræ, ut non aretur. ἐπὶ πάσῃ ἀεργίᾳ, ea lege, ut terra ista, nullo modo, nullo genere arationis sationisve colatur Æ. 69, 1.

ἄερκτος L. 110, 40. septo non cinctus, patens.

ἀζήμιος Æ. 30, 30.=A. 123, 37.

ἀηδής. molestus, rixosus, sævus, atrox, importunus. ἀηδὴς ἐμοὶ καὶ τούτῳ γέγονεν εἰς ταύτην τὴν ἡμέραν οὐδὲν 411, 11. πρὶν μὲν εἰσαχθῆναι εἰς τὸ δικαστήριον, ἦν ἀηδής. *he comported himself most disagreeably* 1147, 12.

ἀηδία malevolentia, simultas, animus adversus aliquem exacerbatus, ut eo gravetur, ut eum moleste et ægre ferat. τίνα ἑαυτῷ πρὸς αὐτὸν ἀηδίαν ἐνεωρακὼς 401, 18. μηδεμίαν περαιτέρω ἀηδίαν εἶναι 1169, 17. importunitas, sævitas, orationis et morum,

to be a citizen of Athens. Well: he is a citizen; and he now sees what the consequences are of gaining his wish 1215, 11. τὸ Ἀθηναῖον γενέσθαι civitate Athen. donari. οὕτω καλὸν καὶ σεμνὸν ἡγήσαντο εἶναι—1375, 3.

ἀθλεῖν τῷ σώματι Æ. 47, 37.

ἄθλημα] τῶν ἄλλων ἀθλημάτων καὶ ξένους καὶ δούλους μετέχοντας 1408, 11.

ἀθλητὴς τῶν καλῶν ἔργων. qui bonarum in artium exercitatione strenue desudat 799, 16. dictio hæc a multis imitatione est expressa. v. Philostrat. p. 685, 28.=ἀθλητὰς ἵππους ἐκτήσατο L. 157, 39.=ἀθλητὰς ἐν τοῖς κινδύνοις ἀνακειμένους Ly. 154, 19.

ἄθλιος miser. ἄθλιος καὶ ταλαίπωρος. de Aristarcho Moschi 548, 12. b) sceleratus, improbus. οὐδεὶς οὕτως ἄθλιος, οὐδ' ὠμὸς εἶναι δοκεῖ τὴν γνώμην 142, 18. οὐ γὰρ ἔγωγε οὕτως ἄθλιος οὔτε ἄφρων ἦν 395, 16.=τὴν ἀθλίαν καὶ τελευταίαν νόσον νοσῶν A. 114, 32. ἄθλια πάσχω 116, 39. ἄθλιον καὶ πικρὸν ἐμοὶ σκοπὸν ἀκοντίσας 123, 11.

ἀθλίως καὶ κακῶς πολεμεῖν 276, 2.

ἀθλοθέτης. genus aliquod honoris, seu magistratus 997, 5. ἄν ἄλλη τις ἀρχὴ καθιστῇ λειτουργεῖν, οἷον ἄρχων, βασιλεὺς, ἀθλοθέται. magistratus hic ordinabat ad ludos pertinentia, civesque designabat, qui choros ederent, etc.

ἆθλοι ludi gymnici, a tota Græcia celebrari soliti. ἄθλων ἀπεσχημένον 631, ult. ἄθλων ἱππικῶν καὶ γυμνικῶν θεωρία 1393, 2. ἆθλα præmia certaminum. ταῦτά ἐστιν ἅπαντα τὰ χωρία ἆθλα τοῦ πολέμου 41, 24.=βαρύτεροι ἆθλοι Æ. 79, 25. τῆς ἀρετῆς ἆθλον τὸν θάνατον κείμενον, propositum 88, 42.=ἆθλα ironice appellatur necessitas exsilii voluntarii decennalis suscipiendi, nulla culpa commissa An. 29, 23.=ὁρῶντες οἷα τὰ ἆθλα πρόκειται τῶν τοιούτων ἁμαρτημάτων L. 96, 8. ἆθλα λαβόντες, ὥσπερ ἕνεκα ἀφίκοντο 191, 25. ὑπὲρ τῶν ἄθλων τῶν ἐν Σαλαμῖνι 194, 7. ἆθλα τῆς ἑαυτοῦ πονηρίας λαβὼν τὴν ὑπ' ἐκείνου καταλειφθεῖσαν οὐσίαν 182, 25. τὰ ἆθλα (τῶν ἀγώνων scil.) αὐτὴ ἡ πολιτεία ἔκειτο 189, 45.=ἆθλον τῶν κινδύνων Ly. 153, 36.

ἀθροίζειν] πάνθ', ὅσα βούλεταί τις, ἐν ὀλίγῳ ἀθροίσαντα 33, 18.

ἀθρόος et πολὺς differunt. ἐάν τις ἀπ' αὐτῶν ἀθρόα καὶ πολλὰ λαμβάνῃ, si quis illinc crebro hauriat (hoc est πολλὰ, pro πολλάκις) et, quoties, toties multum simul hauriat. (hoc est ἀθρόα.) 186, 16. ἀθρόοι παμπληθεῖς ἄνθρωποι 496, 25. ὧν ἀθρόων δίκην τήμερον λαμβάνειν ἄξιον. quæ omnia, multa cum sint numero, simul unis pœnis vindicari par est 614, 25.=ἥξουσιν ἀθρόαι. venient una et frequentes An. 22, 23.=ἄθροον λῆμμα D. 96, 2.

ἀθυμεῖν] οὐκ ἀθυμητέον τοῖς (id est ἐν, vel ἐπὶ τοῖς) παροῦσι πράγμασι 40, 11.=ἀθυμεῖν ἐπὶ τοῖς παροῦσι I. 64, 40.

ἀθυμίαν πολλὴν αὐτῷ παρέχει 15, 14.=τοὺς χρηστοὺς εἰς τὴν ἐσχάτην ἀθυμίαν ἐμβαλεῖτε Æ. 79, 12. ἀθυμία τῶν συμβεβηκότων. mæstitia et desperatio e sinistro rerum eventu nata 89, 27.

ἄθυτος] ἀθύτων καὶ ἀκαλλιερήτων τῶν ἱερῶν ἐξέπεμψε τοὺς στρατιώ-

capite his de actionibus constituebatur 525, 14. causas has judicabant XL. viri 976, 11. *αἰκίας* judicium est, *ὁπότερος ἦρχε χειρῶν ἀδίκων* 1141, 7. 1151, 4. *αἰκίας δίκην ταυτηνὶ ἔλαχον αὐτῷ* 1256, 5. erat hæc minor actio, quam *γραφὴ ὕβρεως*. nam hæc erat publica, illa privata. *αἰκίαν τινὶ ἐγκαλεῖν* 976, 6. *αἰκία* proprie est, cum homo redditur *ἀεικὴς* fœdus adspectu, cum oris et vultus notæ plagis ita commiscentur, ut homo fiat ignorabilis. = *αἰκίαις ταῖς μεγίσταις περιπίπτειν* maximas in molestias et cruciatus incidere, unde corpus frangatur, fœdetur, mutiletur, corrumpatur, et morbis reddatur obnoxium An. 17, 9. = *τὴν αἰκίαν ἐστὶ χρημάτων μόνον τιμῆσαι, τοὺς δὲ ὑβρίζειν δόξαντας ἔξεστιν ὑμῖν θανάτῳ ζημιοῦν* L. fr. 27.

αἰκίζεσθαι τὰ χωρία. evastare, *ἀεικῆ* reddere, turpia adspectu, deformia, et sibi dissimilia 1075, 11. = *αἰκισάμενος ἐκεῖνον* I. 76, 22. = *αἰκισθέντα σώματα* fœde mutilata, contusa, deformata An. 17, 10. = *ἐδέθη καὶ ᾐκίσθη* L. 105, 32. = *αἰκίζεσθαι χαλκῆν εἰκόνα* mutilare Ly. 167, 15.

αἰκίσματα τὰ καθ' ἡμέραν, vexationes, vulnera, verbera quotidiana L. 105, 29.

αἰκισμὸς deturpatio corporis, quæ fit plagis. *πληγαὶ καὶ ὁ τοῦ σώματος αἰκισμὸς δούλῳ ἀνάγκη* 102, 20.

αἷμα] *θᾶττον ἂν τοῦ αἵματος, ἢ λόγου, μεταδοῦναί τινι* 421, 10. *ἐφ' αἵματι φεύγειν* causam capitis dicere ob crimen cædis commissæ 548, ult. = *αἵματος ἡ ἀρετὴ ὠνία* Æ. 76, 27. *αἷμα αὐτὸς οὐκ ἔχων,* animum virilem 76, 28.

αἱμασιὰ maceria villæ circumducta. *περιῳκοδόμησε τὴν αἱμασιὰν ταύτην* 1274, pen. *ἐξαγαγὼν ἔξω τὴν αἱμασιάν.* eo quod maceriam ulterius, quam olim, vel primitus erat, in viam publicam produxit, ut partem hujus carpat 1278, 3. *προαγαγόντες τὴν αἱμ.* 1279, 13. 19. *καταβαλεῖ τὸ ὕδωρ τὴν αἱμ. ἀπροσδοκήτως* 1280, 9.

αἱματόεις Ly. 163, 11.

αἰνίγματι γὰρ ὅμοιον τοῦτό γε 184, ult. *γέγονε τὰ πράγματα τῇ πόλει ὥσπερ αἴνιγμα.* perplexa, ut expedire se nequiret 446, 13. = *οὐ δι' αἰνιγμάτων, ἀλλ' ἐναργῶς γέγραπται* Æ. 70, 34.

αἶξ] *αἶγας ἀπέδοτο σὺν τῷ αἰπόλῳ* I. 59, 32. 88, 16.

αἰπόλος I. 59, 32.

αἴρειν] *πόλεμον ἄδοξον καὶ δαπανηρὸν ἄρασθαι* 58, 6. 178, ult. *οὐκ ἔστιν ὅπως ἡμάρτετε τὸν ὑπὲρ τῆς ἁπάντων ἐλευθερίας καὶ σωτηρίας κίνδυνον ἀράμενοι* 297, 11. *τὸν ὑπὲρ τῶν ὅλων κίνδυνον ἄρασθαι* 1395, 13. *αἴρω τὸ πρᾶγμα τῷ λόγῳ,* oratione rem exaggero, *καὶ φοβερὸν ποιῶ* 537, 13. *ἄρασθαι ἔχθραν.* suscipere simultatem cum aliquo 558, 9. *πορεύεται διὰ τῆς ἀγορᾶς, ὥσπερ ὄφις, ἢ σκορπίος, ἠρκὼς τὸ κέντρον* 786, 4. = *εἰρήνην, ἢ τὸν δῆμον ὑψηλὸν ᾖρεν* Æ. 51, 24. *κίνδυνον σώμασιν ἀράμενοι* 81, 16 = *ἔμπνους ἔτι ἀρθεὶς* A. 116, 6. 118, 9. *ἀποκτεῖναι χειρὶ ἀράμενον.* (id est aut *χειρὶ ἐπηρμένῃ,* manu sublata, aut *ἄραντα βέλος, ἢ ξύλον, ἢ λίθον*) 143, 20. = *αὕτη ἡ εἰρήνη ὑψηλὸν ᾖρε τὸν δῆμον* An. 24, 17. *αἴρειν τὴν χεῖρα* 28, 38.

κιμάζειν. studiorum sectas quasi, h. e. vias diversas, aliis alia sequentibus, testari de nostrum cujusque ingenio 1417, 6. ὥστ' ἐξ ἁπάντων ῥᾳδίαν τὴν τοῦ συμφέροντος ὑμῖν αἵρεσιν γενέσθαι 9, 9. 16, 14. εἴ τις αἵρεσίν μοι δοίη 24, 15. οὐδ' αἵρεσιν ὑμῖν δίδωσι τοῦ πράττειν, ἢ ἡσυχίαν ἄγειν 42, 25. οὐ βουλόμενοι ἐφ' ὑμῖν ποιήσασθαι τὴν ἑαυτῶν αἵρεσιν. vestri arbitrii facere nolentes suam partium optionem 283, 17. αἵρεσιν ὑμῖν δοῦναι τοῖς ἀκουσομένοις, τί πρῶτον, ἢ τί δεύτερον, ἢ τί τελευταῖον βουλομένοις ὑμῖν ἐστιν ἀκοῦσαι 626, 17. λαβὼν αἵρεσιν 947, 20.=αἱρέσει τῇ αὐτῇ, eodem consilio, eundem ad finem Æ. 10, 17. αἵρεσις τῆς πρεσβείας, secta, ratio consiliorum, quam quis sequitur, et propositum sibi ante oculos habet in fungenda legatione 29, 30.

αἱρετώτερος 1488, 6.=ὅσα τις αἱρετὸς πράττει κατὰ ψήφισμα Æ. 53, 33. ἡγεμονίας δικαστηρίων λαμβάνουσιν αἱρετοὶ 58, 5.

αἶσα. sors, fatum, placitum, jussum. κατὰ μὲν Διὸς οὔποτ' ὀλεῖται αἶσαν 421, 25.=λῄδος αἶσαν λαχόντα Æ. 20, 17.

αἰσθάνεσθαι] ἀμφότερα οὖν οἶδε, καὶ αὐτὸν ἐπιβουλεύοντα ὑμῖν, καὶ ὑμᾶς αἰσθανομένους 134, 26. οὐκ αἰσθάνονται πάντα, καὶ τὰ τῆς πόλεως, καὶ τὰ σφῶν αὐτῶν μικροῦ λήμματος πωλοῦντες 157, 8. συμβέβηκεν αὐτοῖς—πρώτους ἑαυτοὺς πεπρακόσιν ᾐσθῆσθαι. senserunt, intellexerunt, neminem prius a sese venditum fuisse, quam semetipsos. ὥστε μηδ' αἰσθανομένοις τοῖς Θηβαίοις πλέον εἶναι μηδὲν, ut Thebani impedire non possent, ne si sentirent quidem. οὗτος ὁ πρῶτος 'Αθηναίων αἰσθόμενος Φίλιππον ἐπιβουλεύοντα τοῖς Ἕλλησιν 344, 4.=κραυγῆς αἰσθέσθαι τοὺς γείτονας Æ. 9, 13.=αὐτὸς γὰρ ἐν τῇ νόσῳ ὢν εὖ φρονῶν ᾔσθετο. suarum siquid opum se superstite direptum fuisset, sensisset, quippe qui, morbum tolerans, quem postremum toleravit, optime sibi mente constiterit L. 155, 29.

αἴσθησις] ἡ καθ' ἡμέραν ῥᾳστώνη καὶ ῥᾳθυμία, ὥσπερ ἐν τοῖς ἰδίοις βίοις, οὕτω κἂν ταῖς πόλεσιν, οὐκ ἐφ' ἑκάστου τῶν ἀμελουμένων τὴν αἴσθησιν ποιεῖ, non statim in unaquaque minuta re sensum damni a negligentia creati præbet, ἀλλ' ἐπὶ τῷ κεφαλαίῳ τῶν πραγμάτων ἀπαντᾷ 133, 14. τοὺς προγόνους ὑμῶν εἰ λάβοιεν αἴσθησιν 362, 1. οὕτως ἀκριβῆ τὴν παρ' ἐκείνου αἴσθησιν πρὸς ἑκάτερα ὑπάρχειν ministris Philippi tam acrem, tam subtilem inesse, inditum a domino sensum, qui amicus ejus sit, qui inimicus, qui amicitia ejus dignus, indignusve 411, 19. τὰς μὲν περὶ τῶν ἄλλων κρίσεις τὴν αἴσθησιν δηλοῦν sensum communem docere, quid alia quacunque de re nobis judicandum sit 1417, 5.=αἴσθησιν οὐδεμίαν ἐποίησεν. scil. ὅτι ἀποκτείνοιτο. nullum de se prodidit indicium, quo admoniti sentiunt alii eum occidi A. 134, 29.=αἴσθησις εἴ τις ἐστὶ τοῖς ἐκεῖ περὶ τῶν ἐνθάδε Ly. 167, 13. *165, 34.

*αἰσχροκέρδεια 611, 15.=D. 104, 5.

αἰσχροκερδὴς turpis lucri avidus. ἄπληστος καὶ αἰσχροκερδὴς ἐστιν ὁ τρόπος αὐτοῦ 1204, 24.=αἰσχροκερδέστατος turpis lucri appetentissimus An. 33, 20.

γειν τι φλαῦρον περὶ αὐτῆς. nihilominus ea vestri ducor reverentia, ut in illam (vel de illa) dicere turpius, aut iniquius aliquid haud audeam 1022, 23. τοῦτον οὐκ αἰσχύνεται ἐναντίον ὑμῶν ψέγειν 1022, 25. σημεῖα ταῦτα τοῦ μηδὲ τοῦτον τὸν ἑαυτοῦ πατέρα αἰσχύνεσθαι 1264, 8. ὦ λίαν ὀλίγωροι, οὔτε τοὺς ἄλλους, οὔτε ὑμᾶς αὐτοὺς αἰσχύνεσθε 1483, 25. οὐδὲν μετέχοντα τοῦ αἰσχύνεσθαι 1486, 12.=αἰσχύνεσθαι τοὺς πρεσβυτέρους Æ. 4, 21. ὑπέρ τινος αἰσχύνεσθαι, pro aliquo, ejus causa, pudefieri. ἐγκαλύπτεσθαι αἰσχυνθέντα 4, 35.=ἐγκαλοῦσαν τούτῳ, ἃ αἰσχύνομαι λέγειν, οὗτος δ' οὐκ ᾐσχύνετο ποιεῖν I. 55, 5. αἰσχυνόμενος ἐπὶ τῇ τοῦ πατρὸς ἀνοίᾳ 58, 36. [20, 22.]=αἰσχύνεσθαι τοῖς ἔργοις rerum gestarum pudore duci L. 191, 28. αἰσχυνόμενοι reverentes τοὺς παρ' αὐτοῖς νόμους 193, 8. αἰσχύνονται ὑπὸ τῶν οἰκείων ὁρώμεναι 97, 3. ἐπ' ἐνίοις, ὧν οὗτος φιλοτιμεῖται, τοὺς ἔχθρους αἰσχύνεσθαι 139, 34. οὕτω διάκεινται, ὥστ' ἐπὶ μὲν τοῖς καλοῖς αἰσχύνεσθαι, ἐπὶ δὲ τοῖς αἰσχροῖς φιλοτιμεῖσθαι 143, 40. αἰσχύνονται μὴ δοκοῦντες εἶναι πονηροὶ 174, 41. περὶ τῶν παρελθόντων αἰσχύνεσθαι 914, 7.=αἰσχύνει τὸ γένος Ly. 162, 39.

αἰσχύνη] modo est dedecus, turpitudo, modo fuga dedecoris, reverentia, verecundia. ἡ τῶν πραγμάτων αἰσχύνη οὐδεμιᾶς ἐλάττων ζημίας τοῖς γε σώφροσι 17, 6. ἐγὼ μὲν οἶμαι τοῖς ἐλευθέροις μεγίστην ἀνάγκην εἶναι τὴν ὑπὲρ τῶν πραγμάτων αἰσχύνην 43, 6. 102, 17. αἰσχύνην ὀφλισκάνειν 18, pen. et προσοφλισκάνειν 93, 3. χωρὶς γὰρ τῆς περιστάσης ἂν ἡμᾶς αἰσχύνης 30, 24. αἰσχύνη συμβᾶσα τῇ πόλει 254, 2. ἐν αἰσχύνῃ ποιῆσαι τὴν πόλιν 272, 18. ἀθάνατον συνθέσθαι κατὰ τῆς πόλεως αἰσχύνην 358, 18. ἐπ' αἰσχύνῃ τὸν υἱὸν ἔπεμψε Φιλίππῳ stupri ergo, dehonestandum 413, 26. πῶς οὐκ ἂν εἰκότως αἰσχύνην ἔξετε, qui fiat, ut male ne audiatis, ut infamia ne laboretis 481, 27. αἰσχύνη λέγειν pudet dicere 689, 25. τοιαῦτα ποιοῦντες, ἃ πολλὴν αἰσχύνην ἔχει καὶ λέγειν 1262, 11. αἰσχύνην οὐ παριστᾶσιν verecundiam, reverentiam non incutiunt 1396, 23. αἰσχύνη τῶν μετὰ ταῦτα ὀνειδῶν 1397, 7.=ὀλιγώρως ἔχειν πρὸς ἅπασαν αἰσχύνην Æ. 10, 13. προβάλλονταί τι πρὸ τῆς αἰσχύνης. prætendunt aliquod operculum flagitio, celant aliquo velo 11, 5. περιεῖναι αὐτῷ μηδὲν ἀλλ', ἢ τὰς αἰσχύνας 22, 8. αἰσχύνην τινὸς καταγινώσκειν 23, 40. οὕτως ἦσαν πρὸς τὰς αἰσχύνας χαλεποὶ 26, 5. κατακάμπτεσθαι (connivere) πρὸς τὰς αἰσχύνας 26, 33. προβάλλεσθαί τι πρὸ τῆς αἰσχύνης, prætendere velum, honestam excusationem, turpitudini 55, 24. καθ' ὑπερβολὴν αἰσχύνης κεκολακευκότα Φίλιππον summo cum dedecore 62, 19. ἄνθρωπος αἰσχύνη τῆς πόλεως γεγονὼς 88, 18. ἐκφεύγειν αἰσχύνην 89, 12.=αἰσχύνην οὐδεμίαν φέρει I. [9, 36.] ἡ παρ' ὑμῶν αἰσχύνη ποιεῖν ἠνάγκαζεν ἂν [12, 48.]=μὴ τυχοῦσα μήτ' ἐλέου, μήτ' αἰδοῦς, μήτ' αἰσχύνης A. 114, 22. usurpatum h. l. hoc vocabulum est honesto sensu, pro reverentia. ἄνευ κακότητος καὶ αἰσχύνης. sine dedecore 141, 20.=D. 109, 15.

αἰτεῖσθαι ναυπηγήσασθαι μικρὰ πλοῖα rogare veniam navigia ædificandi 219, 11. μὴ μετάσχοιεν ἂν ὑμεῖς τοὺς θεοὺς αἰτεῖτε 255, 15.

φανῇ,) χρηστὸν καὶ καλόν. sin autem constet, affirmari licere, eam jure factam esse, tum vero salutaris et præclara esse existimatur 645, 7. τῷ ἐπενεγκόντι τὴν αἰτίαν. qui aliquem criminis insimulavit 692, 13. τῇ πρὸς ἅπαντας τοὺς ἐν ταῖς αἰτίαις (scil. ὄντας) ὀργῇ 1476, 25. 1471, 7. τῆς ἀνελέγκτου (vel potius ἀνεξελέγκτου) νῦν ἐπενεχθείσης αἰτίας 1471, 11. αἰτιῶν ὁμοίων τετυχηκότες 1467, 17.=καθαρὸν οὕτω χρὴ τὸν βίον τοῦ σώφρονος ἀνδρὸς εἶναι, ὥστε μὴ ἐπιδέχεσθαι δόξαν αἰτίας πονηρᾶς Æ. 7, 32. ἐγγυτάτω τῆς αἰτίας, καθ' ἣν ἡ παροῦσα κρίσις ἐστὶν, quæ proxime accedunt ad id crimen, quod hoc maxime judicio agitatur 15, 30. ἀδυνατεῖν τὰς αἰτίας ἀπολύσασθαι 28, 10. βαρέως τὴν αἰτίαν ἤνεγκα 28, 19. ἐπὶ τῆς αἰτίας ταύτης ὄντα 28, 20. ἀνατιθέναι τινὶ τὰς αἰτίας τῶν πεπραγμένων 29, 25. ἀπιθανότης τῆς αἰτίας 36, 23. ἐμβάλλειν αἰτίαν 47, 23. πόρρωθεν ἐπὶ.τὴν αἰτίαν ταύτην παρεσκευάζετο 48, 41. τοῦ μὲν ὑμᾶς μηδὲν ἀδικεῖν κύριος ἦν, τοῦ δὲ μὴ ἔχειν αἰτίαν ἡ τύχη 52, 34. εἰς αἰτίαν εὐαγγελίων καὶ θυσίας τὴν βουλὴν κατέστησε, fuit in causa, ut senatus accusaretur aut reprehenderetur (ab Alexandro) de celebrato cum sacris die festo, ob allatum lætum nuncium de cæde Philippi 76, 23. ἀμφίβολος ἡ αἰτία 76, 39. ἀναφέρειν ἐπί τινα αἰτίας 84, 36. οὕτω ταῖς αἰτίαις τὰς κατὰ σεαυτοῦ ἐνέφραξας κατηγορίας, obstruxisti viam accusatoribus, quo minus jure te persequi possint, criminationum multitudine, quas tu eis intentas 85, 32. βασάνους ἐπ' αἰτίαις ἀγενήτοις 86, 1. αἰσχρόν ἐστι τὸν αἰτιώμενον οὐκ ἔχειν ἐπιδεῖξαι τῆς αἰτίας τὸ ἔργον 86, 22. ἀνατιθέναι τινὶ τὰς αἰτίας, imputare, adscribere 87, 38. ἀπολύειν τῶν αἰτιῶν 90, 1.=ἵνα μηδεμίαν ἡμῖν αἰτίαν ἐπιφέρωσιν I. 63, 16. τοιαύτην αἰτίαν ἔχοντος Θ. περὶ τὸν—Thudippo laborante ea infamia, ut diceretur in A. patrem tantum facinus commisisse 76, 38. =εἰς ἀκουσίας αἰτίας ἦλθεν A. 121, 28. τὴν αἰτίαν οὐχ ἡμετέραν οὖσαν, ad nos nil pertinentem, a nobis alienam, ἡμῖν προσέβαλεν 121, 32.=πολλοστόν τι μέρος τῆς αἰτίας εὑρέθην ἐγὼ ἔχων An. 20, 40. ὑπάρχει αὐτοῖς αἰτίαν καὶ λόγον αἰσχρὸν ἔχειν ἐκ τῶν πολιτῶν 22, 14. τὸ σῶμα τῆς αἰτίας ἀπήλλακται 22, 40.=αἰτίαν περὶ ἑαυτῶν λέγειν L. 95, 10. ἐπὶ τοιαύταις αἰτίαις εἰς τοσοῦτον.κίνδυνον καταστήσεσθαι 102, 42. οὐδεμίαν σχὼν αἰτίαν 103, 3. ἐπ' αἰσχραῖς αἰτίαις ἐξηλεγμένοι 107, 8. οὕτως ἀπροσδοκήτοις αἰτίαις περιπέπτωκα 108, 21. ἡγούμενοι ἐμοὶ μὲν ταύτην τὴν αἰτίαν ἀπορωτάτην εἶναι ἀποδεῖξαι 108, 28. τῆς αἰτίας ἀφίετε 109, 7. οὐ πεποίηκε περὶ ὧν ἐστιν ἡ αἰτία 137, 38. Tayl. ἐσκοποῦντο τῆς αἰτίας τὴν πρόφασιν 114, 42. offensionis vel criminationis. ἔχοντας ταύτην τὴν αἰτίαν. hujus criminis incusatos 165, 46.=D. 102, 8. τὴν πόλιν εἰς αἰτίαν καθιστάνειν. in criminationem, invidiam adducere 109, 17.

αἰτιᾶσθαι] αἰτιᾶταί με οὐδὲν Φίλιππος ὑπὲρ τοῦ πολέμου 250, 23. αἰτιᾶσθαι περὶ τῶν παρεληλυθότων 292, 4. ὧν τὴν πενίαν αἰτιάσαιτ' ἄν τις, quarum culpam facile in paupertatem conferas 314, 20. εἰ τοῦ πράγματος αἰτιῷντο ἐμὲ 548, 20. αἰτιάσασθαι ταῦτα οὐκ ἔστι πρὸς τὴν σὴν ὄψιν 1404, 23. αἰτιασαίμην ἂν οὐδένα τοῦ κακῶς τὰ

ἄκαιρον μῆκος ἡμῖν ἐπιγένοιτο τῷ λόγῳ 1409, 20. ἀντὶ τῆς πολλῆς καὶ ἀκαίρου ῥᾳθυμίας 241, 7.=ἄκαιρον, importunitas in moribus, ut si nescias, quid loco cuique personæque conveniat. ἀμαθὲς μὲν καὶ ἄκαιρον Æ. 24, 3.

ἀκακία ingenii simplicitas, vitæ innocentia. διὰ τὴν ἀπειρίαν τῶν πραγμάτων καὶ τὴν ἀκακίαν τὴν ἑαυτοῦ 1372, 23. ἀκακία τοῦ τρόπου 1373, 6.

ἄκακος εἶναι προσποιούμενος. simulans se simplicem et antiqui moris hominem 1153, 10. εἰ δέ τις αὐτοὺς ἀγνοήσας τότε ἀκάκους ἡγήσατο καὶ ἀπράγμονας. 1164, 13.

ἀκάκως pro more hominum simplicium, innocentium, nullam fraudem designantium, sed bona fide agentium. ὁ δὲ ῥᾳδίως μοι καὶ ἀκάκως ἀποκρίνεται 1154, 18. ἀκάκως καὶ ταχύ μοι ὡμολόγησεν 1162, 2.

ἀκαλλιέρητος] ἀθύτων καὶ ἀκαλλιερήτων τῶν ἱερῶν ἐξέπεμψε τοὺς στρατιώτας Æ. 72, 16. ἀθύτων καὶ ἀκαλλιερήτων ὄντων τῶν ἱερῶν 75, 12.

ἀκαμαντίδαι 1398, 9.

ἀκαρῆ] ἀποκρίνεταί μοι, ὅτι οὐδ' ἀκαρῆ ne hilum quidem μοι δανείσοι 1223, ult.

ἀκαριαῖος πλοῦς trajectus brevissimus, citissime conficiendus 1292, 2.

ἀκαταλλάκτως πολεμεῖν sublata spe omni gratiæ reconciliandæ 153, 17.

ἀκατάστατον nunquam consistens, neque conquiescens, ὥσπερ ἐν θαλάττῃ πνεῦμα. 383, 7.

ἀκεῖσθαι] τῷ τούτου φόνῳ τὸ μήνιμα τῶν ἀλιτηρίων ἀκεσαμένους A. 128, 6.

ἀκέραιος. salvus, illæsus, intemeratus. φύλακες φοβεροὶ τῆς οἰκείας ἀκεραίου 17, 13. ἀκέραιον ἐκείνην φυλάττοντες (scil. τὴν πατρῴαν οὐσίαν) 1087, 24.

ἀκεστὸν πρᾶγμα res reparabilis, ubi error quoquo modo corrigi possit A. 140, 15.

ἀκήρατος οἶκος Ly. 162, 7.

ἀκήρυκτος πόλεμος 314, 16.=ἀκήρυκτος πόλεμος Æ. 33, 12. ἄσπονδοι καὶ ἀκήρυκτοι πόλεμοι 38, 38. ἀκήρυκτος, cujus laudes et honores præco nullus prædicat 86, 37.

ἀκινάκης Μαρδονίου 741, 6.

ἀκίνδυνος] ἀσφαλὴς καὶ ἀπράγμων καὶ ἀκίνδυνος ὁ τῶν ἰδιωτῶν βίος 150, 9. οὐδ' ἀκίνδυνα ἑώρων 258, 16. ἀκινδύνου σοι τοῦ ἀγῶνος γεγενημένου 501, 8.=ἀκίνδυνα τῷ μαρτυροῦντι Æ. 7, 15.=μόνων τούτων τῶν δικῶν (de parentibus male habitis) ἀκινδύνων τοῖς διώκουσιν οὐσῶν I. 42, 29.=ἀκινδυνότερον ἡμῖν ἔδοξεν εἶναι A. 128, 11.

ἀκινδύνως καὶ ἀναισχύντως πρὸς τῷ διαιτητῇ μαρτυροῦσιν, ὅ τι ἂν βούλωνται 913, 7. ἀκινδύνως ὁρῶν ἔχοντα τὰ οἴκοι 14, 14.=ἀκινδύνως εἰσαγγέλλειν I. 42, 32.=ἀκινδύνως μαρτυρεῖν A. 119, 4.=L. 195, 1. ἀκιν. τὸν βίον ἄγειν 187, 21.

item se accommodare, inservire. ὁ στρατηγὸς ἀκολουθεῖ milites sequitur imperator, h. e. est in eorum potestate. οὐκ ἀκολουθεῖν δεῖ τοῖς πράγμασι τοὺς ὀρθῶς τῷ πολέμῳ χρησομένους, ἀλλ' αὐτοὺς ἔμπροσθεν εἶναι τῶν πραγμάτων 51, 14. εἰ ἄρα δεῖ ἑτέροις αἰσχρῶς ἀκολουθοῦντας 220, 11. ἀκολουθεῖν (mecum ire) πρὸς τοὺς ἀποστολέας καὶ τὴν βουλὴν 1150, 11. ἀκολουθεῖν οὐκ ἤθελον εἰς τὴν βουλὴν 1254, 18. ἀκ. ἐπὶ τὴν τράπεζαν me comitari ad mensam numularii 1154, 27. incedere in agmine exsequias euntium, comitari funus. ἀκ. ἐπὶ τὸ μνῆμα 308, 3. 1071, 22. τοὺς ἔξω τοῦ γένους πρὸς τὸν τάφον ἠκολουθηκότας 1392, ult. ταῖς ὀξύτησι καὶ καιροῖς τοῦ πολέμου ἀκ. 730, 18. τοῖς λογισμοῖς καὶ τοῖς ὑπάρχουσι καιροῖς 805, 25. μετά τινος] ἀκ. μεθ' ἑαυτοῦ γράψας τοὺς ἕνδεκα. secum ire XI. viros 608, 14. μετὰ Σωτάδου τοῦ Κρητὸς circumcursitans cum Sotade, quaqua is iret, eum comitans 1382, 8.=ἀκολουθεῖν εἰς τὸ δεσμωτήριον Æ. 7, 2.=ἀκολουθεῖν comitari I. 60, 23. =ἠκολούθει τῆς θυσίας ἕνεκα. *accompanied* A. 113, 15.=ἀξιῶν, οὐκ αὐτὸς τοῖς νόμοις, ἀλλ' ὑμᾶς τοῖς ἑαυτοῦ τρόποις ἀκολουθεῖν An. 31, 35.=ἀκολουθεῖν ἐπ' ἐκφορὰν L. 92, 24. μετὰ 193, 18. quod Atticistæ damnant v. Phrynich. Tayl. τὸν παῖδα τὸν ἀκολουθοῦντα μετ' ἐμοῦ fr. 10.=ἀκολουθεῖν μετά τινος, ire cum aliquo, quo is ducat, in ejus castris versari D. 92, 35.

ἀκόλουθος substantive acceptum, est minister honestior, pedissequus, quorum gregem pone se trahere, superbum et vanum habebatur, eratque invidiæ. ἀκολούθους τρεῖς ἢ τέτταρας αὐτὸς (ipse solus cum sit) ἔχων διὰ τῆς ἀγορᾶς σοβεῖ 565, pen. τρεῖς παῖδας ἀκολούθους περιάγεις 958, 15. τὸν παῖδα τὸν ἀκόλουθον παραδοῦναι εἰς βάσανον 1120, 3. b) adjective, conveniens, consentaneum, cum aliqua re copulatum eique accommodatum, et construitur alias cum genitivo, alias cum dativo. οἰκίας οὕτω μετρίας καὶ τῷ τῆς πολιτείας ὀνόματι ἀκολούθους. populares, nihil habentes præcipuum, populi sortem excedens 174, 27. τὰ μὲν ψηφίσματα πρὸς τὸ τῆς πόλεως ἀξίωμα ψηφίζεσθε, τὴν δύναμιν δὲ οὐκ ἀκόλουθον, οἷς ψηφίζεσθε, ἔχετε 176, 6. ἐξελθόντι δ' ἐκ παίδων τἀκόλουθα τούτοις πράττειν 312, 25. νόμον αὐτῷ (alii legi vetustiori) ἀκόλουθον τεθεικέναι 745, 11. ἐφαίνετ' ἂν ἡ φυλὴ ἀκόλουθος οὖσα τῇ θέσει τοῦ ὀνόματος. constitisset eum simili modo eandem tribum frequentasse, penes quam receptus et albo inscriptus esset, nomenque accepisset unum aliquod ex iis, quæ illa in tribu solerent usurpari 1001, 26. εἰ δοκεῖ ὑμῖν ἀκόλουθον εἶναι 1134, 3. 1178, 17. πάντα τἀκόλουθα τῇ ποίμνῃ omnia cum grege ovium connexa, eoque pertinentia 1178, 17. οὔτε τῆς μεγαλοψυχίας, οὔτε τῆς ἄλλης ὑμετέρας προαιρέσεως ἀκόλουθον 1477, 1.=*in proportion, accordingly* L. 162, 25. Tayl. ubi est adjectivum, significans, consentaneum, congruens. οὐ μετ' ἀκολούθου. sine pedissequo 903, 5. δύο παῖδας αὐτῷ ἀκολούθους εἶναι fr. 39. = ἀκόλουθος consentaneus ἀκολούθους ἀλλήλαις τὰς τιμωρίας ἐποιοῦντο. constantes secum atque consentientes sanxerunt

προσεπιπονεῖν ἀκούοντας καὶ τὴν λοιπὴν διήγησιν, perseverare in patientia audiendi etiam reliquam expositionem 34, 1. εὐτάκτως ἀκούειν 41, 26. τοῖς ὠσὶ τῶν ὀνειδῶν ἀκοῦσαι, suis auribus, id est, coram, ex ipso obtrectatoris ore 52, 29. ἂν οἱ δικασταὶ ἡμῶν ἐξ ἴσου ἀκούωσιν 61, 35. εἰ δέ τισιν ὑμῶν ἐξαίφνης ἀκούσασιν, ἀπιστότερος προσπέπτωκεν ὁ λόγος 62, 6. παροξυνθὴν ἀκούσας οὕτως 70, 17. τίς ἂν τοιαῦτα καρτερήσειεν ἀκούων 88, 19.=ὥσπερ ἀκούειν ἐστὶ τοῖς ὠσὶ κατὰ φύσιν A. 128, 15.=οὐδὲν προὔργου ὑμῖν ταῦτα ἀκοῦσαί μου An. 22, 20. ἀκούειν εὐμενής. id est, ἐν τῷ ἀκούειν εὐμενὴς ὢν, vel εὐμενῶς ἀκούειν εἰθισμένος 30, 2.=ἀκούειν κακῶς ὑπό τινος L. 112, 26. 117, 13. δικαίως ἀκούειν κακῶς 118, 11. id quod in inferioribus effert, ἀκούσαντα τὸν Θεόμνηστον κακῶς τὰ προσήκοντα. TAYL. ὀργὰς τοῖς ἀκούουσι κατὰ τῶν τὰ δίκαια πραττόντων παρασκευάζειν 94, 23. κλέος μέγα ἀκούειν περὶ χώρας 190, 40. ἀκούοντες ἐν ταυτῷ συμμιγνυμένου Ἑλληνικοῦ καὶ βαρβαρικοῦ παιᾶνος 194, 16. ἀκούειν πρᾶγμα ἄνομον καὶ δεινὸν cum audis ab aliquo tibi crimen infandum exprobrari 118, 8.=ἐν οἷς *ἤκουσαν κακοῖς D. 92, 34.

ἀκούσιος] ἀκουσίων φόνων δικαστήριον τὸ ἐπὶ Παλλαδίῳ 643, 20. 983, 15.=τὸν ἐκ προβούλης *ἀκουσίας ἀποθανόντα fraude præmeditata, qua peremtus invitus cecidit, seu contra voluntatem suam A. 112, 10. ἐλεεῖν ἐπὶ τοῖς ἀκουσίοις παθήμασι μᾶλλον προσήκει, ἢ τοῖς ἑκουσίοις καὶ ἐκ προνοίας ἀδικήμασι 114, 18. ἀκούσιον τῷ παθόντι περιθεὶς τὴν συμφορὰν 118, 3. (nisi ibi potius ἀκουσίαν leg. sit, quia Antiphon hoc adjectivum usurpare solet pro adj. trium terminationum.) εἰς ἀκουσίας αἰτίας ἦλθεν. in criminationes incurrit invitus, quarum culpa vacat 121, 28. οὗτοι πράκτορες τῶν ἀκουσίων εἰσί. id est, πράττουσι τὰ ἀκούσια 121, 40. ἀκουσίοις κακοῖς περιπεσεῖν δίκαιός ἐστι 123, 16. τὸ ἀκούσιον, ἁμάρτημα τῆς τύχης ἐστὶ, τὸ δὲ ἑκούσιον, τῆς γνώμης 140, 21.

ἀκουσίως καὶ βιαίως ἀπέθανε A. 114, 13. ἀκουσίως (subaudi ἀποκτείνας) οὐχ ἧσσον, ἢ εἰ ἑκουσίως, ἀπέκτεινέ μου τὸν παῖδα. nil ideo minus mihi periit filius, quod invitus eum peremit, quam perisset, si volens interemisset 123, 11. ὁ διαφθαρεὶς οὐδὲν ἧσσον (subaudi βλαφθεὶς) ἀκουσίως βλαφθεὶς, id est, ἐν τῷ ἀκουσίως βλαφθῆναι, ἢ εἰ ἑκουσίως ἐβλάπτετο 123, 18.

ἄκρα, arx Æ. 88, 9.

ἀκρασία] τὴν καθ' ἡμέραν ἀκρασίαν τοῦ βίου 29, 12.

ἀκρατὴς, ὧν οὐ χρὴ (scil. ἐρᾶν vel πράττειν) Æ. 20, 3.

ἀκρατῶς ἔχοντες αὐτῶν. sese continere et compescere ab illarum consortio non valentes I. 39, 34.

ἀκρίβεια] τοιαύτας ἀκριβείας ἔχει παρ' αὐτοῖς τὰ δίκαια I. 65, 7. =ὑπὸ πονηρᾶς λόγων ἀκριβείας πεισθέντες A. 122, 40. τὴν ἀκρίβειαν τῶν πραχθέντων μαθεῖν 127, 12.

ἀκριβὴς] ἐμπορικαὶ δίκαι τότε οὐκ ἦσαν, ὥσπερ νῦν, ἀκριβεῖς. tam assidua, diligentia, et singulas minutas res subtiliter atque solerter exsequentia judicia 79, 22. τὴν τῶν χρημάτων φυλακὴν ὅπως ἔτι ἀκριβεστάτην γενέσθαι 101, 15. ἀλλ' οὐ τιθέναι ταῦτα παρ' ὑμῖν

μενοι πώποτ' ἤλθομεν ἐπὶ δικαστήριον I. 35, 5.=ἀκροᾶσθαι αὐτοὺς (dudum defunctos) ὑμῶν οἴομαι L. 129, 30. ἀκροᾶσθαι ἀνάγκη ἦν ἀνδρὸς στρατηγοῦ, εἴπερ ἔμελλον σωθήσεσθαι 137, 16.

ἀκρόασις] ἥκειν εἰς τὴν ἀκρόασιν, venire ad disputationem philosophi, magistrive artem tradentis, aut oratoris, coram judicibus causam agentis Æ. 24, 37. ἀκρόασιν ὑμετέραν μεταλλάξειν, vestram audientiam a re præsente avocatam ad aliena traducturum esse 24, 39. κλέπτειν τὴν ἀκρόασίν τινος, aures alicujus decipere 58, 37. 67, 40. 82, 30. ἀκρόασιν τὴν ὑπόλοιπον ποιήσασθε. sic in posterum, deinceps, audite 62, 6. 12. ἀκρόασιν ποιεῖσθαι de judicibus partes pro se dicentes audientibus 81, 24. ἐγκαθῆσθαι τῇ ἀκροάσει 83, 25. ἐνεδρεύειν τῇ ἀκροάσει ibid.=καὶ ἄνευ τῆς αἰτήσεως τὴν ἀκρόασιν ὑπάρχειν A. 129, 40.=ἀκροάσεως (scil. παρὰ τῶν δικαστῶν) μὴ τύχωσι L. 178, 28.

ἀκροατὴς] ἴσος καὶ κοινὸς ἀμφοτέροις ἀκρ. 227, 24. ἀκροαταῖς ἐχρήσαντο καθ' ὑμῶν ὑμῖν æquo fertis animo, et gaudetis adeo, audientes vos ab his in concione liberrime objurgari et probris proscindi 1434, ult. ἴσους ἀκροατὰς ὑπὲρ ὑμῶν αὐτῶν γενέσθαι 1454, 7.

ἀκρόδρυα arbores hortenses. φυτὰ ἀκροδρύων γενναίων ἐμβεβλημένα 1251, 22.

ἀκρόπολις arx Athenis, ubi thesaurus erat, et tabularium publicum. πλείω ἢ μύρια τάλαντα εἰς τὴν ἀκρόπολιν ἀνήγαγον 35, 6. γράμματα, ἃ ἐκεῖνοι κατέθεντο εἰς ἀκρόπολιν 121, 22. ὅλης (vel, ut Minucianus refert, πάσης) οὔσης τῆς ἀκροπόλεως ἱερᾶς 428, 13. μήτ' ἐκτίσαι, μήτ' εἰς ἀκρόπολιν ἀνενεχθῆναι, nec ærariis adscriberetur, quorum nomina tabulis inscribebantur in arce asservari solitis 1327, 25. οὐδὲ τούτων ἐνδείξεις εἶναι, ὅσοι μὴ ἐν ἀκροπόλει γεγραμμένοι εἰσί. scripti pro ærariis 1337, 24. b) arces aliorum oppidorum. βαρβάροις καὶ δούλοις, οὓς εἰς τὰς ἀκροπόλεις παρεῖνται 194, 27. οὐ τόπων, οὐδ' ὁπλιτῶν, οὐδ' ἀκροπόλεων κύριοι, οὐδεὶς γὰρ ταῦτα πρέσβεσιν ἐγχειρίζει 392, 27.=προπύλαια τῆς ἀκροπόλεως Æ. 37, 39. προπύλαια τῆς ἀκροπόλεως Ἀθηναίων μετενεγκεῖν εἰς τὴν προστασίαν τῆς Καδμείας 42, 2. χίλια τάλαντα νομίσματος (signatæ pecuniæ) ἀνηνέγκαμεν εἰς τὴν ἀκρόπολιν 51, 25. 31.=εἰς τὴν *ἀκρόπολιν κεκόμικας I. 55, 26.=χίλια τάλαντα ἀνηνέγκαμεν εἰς τὴν ἀκρόπολιν An. 24, 19.=φύλακας τῆς σφετέρας ἀρχῆς καὶ τῆς ὑμετέρας δουλείας εἰς τὴν ἀκρόπολιν κατέστησαν L. 129, 5.=τὴν εἰκόνα αὐτοῦ ἐξ ἀκροπόλεως καθελόντες Ly. 164, 29.=D. 95, 6. 108, 8.

ἄκρος ἀγωνιστὴς perfectus in arte 1414, 20. τριταγωνιστὴς ἄκρος 270, 11.

ἀκρωτήρια artus, extremæ quæque e trunco prominentes partes. οἱ τὰ ἀκρ. τῆς Νίκης περικόψαντες 738, 14. caput, vel etiam aures, nares, labia, et alas, et manus pedesque Victoriæ aureæ in arce, in templo Minervæ, dedicatæ.=τὰ ἀκρωτήρια ζῶντος ἀποτμηθήσεσθαι οἰόμενος L. 105, 29.

ἀκρωτηριάζεσθαι] ἠκρωτηριασμένοι ἕκαστοι τὰς ἑαυτῶν πατρίδας.

σχροῖς λόγοις καὶ ὀνείδεσιν 798, 5. αἰσχρορρημοσύνῃ καὶ τῷ διηγεῖσθαι ταῦτα, ἐφ' οἷς ἀλγοῦσιν οἱ ἀκούοντες 1489, 8.

ἄλγημα] πυρετοὶ δέ μοι παρηκολούθουν συνεχεῖς· καὶ ἀλγήματα 1260, 20.

ἄλγιστος (id est, ἀλγεινότατος) θάνατος L. 103, 18.

ἀλειπτρίαν (unctorem) L. ap. Poll. VII. 3. imo vero unctricem.

ἀλειτούργητος immunis, jure vacationis a muniis sumtuosis et onerosis fruens. ἀλειτουργήτοις πασῶν *προστακτῶν λειτουργιῶν 256, 10.

ἀλείφειν τινὰ λόγοις εὐπρεπέσι. acuere, stimulare, accendere De. 180, 29.

ἀλεκτρυὼν] ἦδε τοὺς ἀλεκτρυόνας μιμούμενος 1259, 20.=κυβείᾳ—οὐ τοὺς ἀλεκτρυόνας συμβάλλουσιν Æ. 8, 22.

ἀλεξιφάρμακόν ἐστι τοῖς ἀδικεῖν βουλομένοις 727, 24.

ἄλευρα] ἀλεύρων (βρεχθῆναι) ὡς ἡμιμέδιμνον 1278, 22.

ἀλήθεια] πάντα ὑπὲρ τῆς ἀληθείας ἀκριβολογοῦμαι καὶ διεξέρχομαι 232, 4. τούτων τοιούτων ὄντων καὶ ἐπ' αὐτῆς τῆς ἀληθείας οὕτω δεικνυμένων 232, 16. πολύ τι σκότος, ὡς ἔοικεν, ἐστὶ παρ' ὑμῖν πρὸ τῆς ἀληθείας 281, 2. τῆς ἀληθείας ἡττώμενος 317, 10. ἡ γὰρ ἀλήθεια καὶ τὰ πεπραγμένα αὐτοῖς αὐτὰ βοᾷ 366, 21. οὐκ ἔχει ταῦτα ἀλήθειαν πιστὴν 873, 19. b) αἱ ἀλήθειαι in numero plur. Demosthenes usurpare amat, ut 875, 7. 1041, 9. 1081, 13. 1151, 6. 1154, 10. 1201, 8.=ἐξόμνυσθαι τὰς ἀληθείας, ejurare testimonium de veritate rei Æ. 7, 21. ἀφελέσθαι, οὔτε τὴν ἀλήθειαν, οὔτε τὴν ἐν τῇ πόλει φήμην 7, 30. οὕτως ἰσχυρόν ἐστιν ἡ ἀλήθεια, ὥστε πάντων ἐπικρατεῖ τῶν ἀνθρωπίνων λογισμῶν 12, 16. ἀλήθεια εὑρίσκεται ἐκ τῶν εἰκότων 13, 10. ἐὰν αὐτὸς ὁ τῆς ἀληθείας λογισμὸς ἐγκαταλαμβάνῃ τὸν Δημοσθένην. si computatio et existimatio ipsa veritatis arguat Demosthenem, undique septum et constrictum quasi carceribus vinculisque argumentorum, ut nusquam elabi queat 62, 17. ἀλλ' οὐ τὸ ἐκ τῆς ἀληθείας αἰσχρὸν σιωπηθήσεται 75, 36.=οὕτω τῇ τοῦ πράγματος ἀληθείᾳ κατεπέπληκτο I. 71, 39.=ὢν τὴν ἀλήθειαν οὐκ εἴληφε. certam cognitionem A. 112, 19. δόξῃ, μὴ ἀληθείᾳ τὴν κρίσιν ποιήσασθαι 121, 21. τῆς ἀληθείας οὐκ ἦν τιμωρὸς αὐτῷ οὐδεὶς 133, 40. μετὰ τῆς ἀληθείας 136, 14.=D. 90, 31. ἀληθείᾳ τοῦ συνεδρίου συνοίκους ἑαυτὰς κατέστησαν. judicio verum et æquum in pronunciando severissime atque sanctissime tuenti 101, 18.

ἀληθὴς] τὰς ἀρχὰς καὶ ὑποθέσεις τῶν πράξεων ἀληθεῖς καὶ δικαίας προσήκει εἶναι 21, 7. τὴν ἀληθῆ πρόφασιν τῶν πραγμάτων ἀποκρύπτεσθαι 279, 21. μετατιθέναι προφάσεις ἀντὶ τῶν ἀληθῶν ψευδεῖς 303, 9. ἀποδόσθαι χρημάτων τἀληθῆ 349, 24. τἀληθὲς ἰσχυρόν ἐστι 406, 1.=λογίζομαι τἀληθὲς εἰς ἀνδρὸς φύσιν Æ. 21, 38. οἱ τἀληθῆ λέγοντες οὐ κωλύουσι λόγου τυχεῖν τὸν φεύγοντα 28, 8. ἐπινεύειν ἀληθὲς εἶναι, assentiri 62, 11. 24. μιμεῖσθαι τοὺς τἀληθῆ λέγοντας 67, 41. περιέρχονται τὴν ἀγορὰν ἀληθεῖς κατ' ἀλλήλων ἔχοντες δόξας 84, 27.=ὅπως τὸ πραχθὲν ᾖ ἀληθές. in lucem hominumque notitiam

τερον, ἀλλὰ νῦν γε δή. si non citius, at nunc certe, cum adhuc opportunum est 37, 8. ἀλλὰ pro ἤ. μηδένα ἕτερον εἶναι τὸν Ν. φονέα, ἀλλ' Ἀρίσταρχον. id est ἢ Ἀρ. 554, 15. *saltem, tamen.* τὰ μὲν ἄλλα ἐῶ, ἀλλὰ τοὺς τῷ γήρᾳ βοηθοὺς λυμαίνῃ. si nihil aliud, aut, ut reliqua ne commemorem, corrumpis tu quidem senio suos adjutores, eo, quod—733, 26. redundare videtur ante ἢ et οὐδέ. ut in illo ἀλλ' οὐδοτιοῦν 771, 11. ὧν οὗτος πρὸς ὑμᾶς ἀπήγγειλεν, ἀλλ' οὐδὲ μικρὸν 352, 21. λῆμμα παρ' αὐτῶν ἐν δέκα ἔτεσιν ἐμοὶ γιγνόμενον ἀποφαίνουσιν ἀλλ' οὐδὲ μικρὸν 821, 7. τῶν ὑμετέρων ψηφισμάτων ἀλλ' οὐδὲ τὸ μικρότατον φροντίζουσι 1455, 18. ἀλλ' ἢ pro ἀλλὰ simplici. ἀλλ' ἢ τῆς πόλεώς ἐστι 45, 13. idem quod ἢ simplex. ὁ δ' ἀναιδὴς ἐκ τίνος ὠνομάσθη τῶν ἄλλων, ἀλλ' ἢ ὅταν—790, 26. οὐδαμόθεν ἄλλοθεν σκοπῶν, ἀλλ' ἐκ τῆς ἀπαγγ. 912, 6. εἰς ἕτερον ἐμπόριον οὐδὲν, ἀλλ' εἰς Ἀθήνας 1284, 16. ἀλλ' ἤ, pro ἄλλος ἤ. vel ἄλλο ἤ. οὐκ ἐᾷ νόμον, ἀλλ' ἢ (id est ἄλλον ἤ, *nisi*) τὸν αὐτὸν κατὰ πάντων τῶν πολιτῶν 719, 6. καὶ τί λοιπὸν ἔσθ' ἡμῖν, ἀλλ' ἢ (id est ἄλλο, ἢ) *præterquam* καταλελύσθαι 731, 19. μὴ δύνασθαι βοηθῆσαι, ἀλλ' ἢ (nisi, præterquam) βραχέα 1225, 3. αἰτιασαίμην ἂν οὐδένα —ἀλλ' ἢ πάντας τούτους 1441, 1. ἀλλὰ pro ἄλλως. καὶ μηδὲ ταῦτα, ἀλλ' ἢ (id est ἄλλως ἤ) præterquam περὶ λήγοντα τὸν ἐνιαυτὸν ἢ λαβεῖν 731, 9. usurpatur initio orationis, neque colligi inde potest, aliquid deesse 1401, 1.=ἀλλ' ἢ præterquam, neminem alium, nisi—ὁ νόμος οὐκ ἐᾷ τῶν τῆς ἐπικλήρου χρημάτων κύριον εἶναι, ἀλλ' ἢ τοὺς παῖδας I. 80, 45.=Interrogative. πῶς αὐτοὺς χρὴ λῆξαι τῆς λύπης;—ἀλλ' ἐν ταῖς εὐτυχίαις ταῖς κοιναῖς;—ἀλλ' ἐν τοῖς ἰδίοις κινδύνοις L. 197, 31. 106, 35. not. 17. ubi conjunctum reperitur cum γάρ. ἀλλὰ Λακεδαιμόνιοι γὰρ—adde 107, 26. 123, 45. Redditive. πότερον ὡς στρατιώτης ἀγαθός; ἀλλ' οὐδέποτ' ἐστρατοπεδεύσατο 107, 17. Tayl. ἀλλὰ νῦν γε. at nunc tandem, aliquando tamen, tametsi non citius 117, 28. ἀλλ' ἢ pro ἀλλὰ μόνον. sed solummodo. γῆ μὲν οὐκ ἦν, ἀλλ' ἢ χωρίδιον. (vel etiam est pro γῆ οὐκ ἦν ἄλλη, ἢ χωρίδιον. præterquam 154, 27.=ἀλλ' ἢ pro ἢ simplici, aut pro εἰ μή. *quam, præterquam* D. 94, 29.

ἀλλάττειν] ἀλλαξάμενοι πρὸς ἕτερα χωρία 1280, ult.=γραμματεῖον ἀλλαγῆναι. *that a document has been changed* I. 47, 40. =ἠλλάξαντο πολλῆς εὐδαιμονίας πολλὴν κακοδαιμονίαν A. 138, 35. =ἀλλάττεσθαι ἀντὶ ἀρχῆς δουλείαν. servitutem ex imperio (h. e. amisso imperio) subire An. 23, 10.

ἄλλοθι] οὐ γὰρ ἄλλοθί που βεβίωκα, ἢ παρ' ὑμῖν 228, 16. pro ἄλλοσε. εἴ τις Ἀθήνησιν οἰκῶν ἄλλοθί ποι σιτηγήσειεν, ἢ—918, 5.

ἀλλοῖος abhorrens, inconsentaneus. ἂν δ' ἄρα ἅπαντα λογιζομένοις (scil. ὑμῖν ὁ λόγος) ἀλλοιότερος φανῇ 1442, 11.

ἄλλος] οἱ ἄλλοι, subaudi πολῖται. quod etiam interdum pro οἱ πάντες, vel οἱ ὅλοι potest accipi. ut ἄλλος interdum pro ἅπας. τῶν ἄλλων ἕνεκα 608, 22. οὐδένα τῶν ἄλλων, πλὴν τοῦτον, ὀφείλειν 795, 22. τὰς συμφορὰς βεβαίας τούτοις μόνοις τῶν ἄλλων 1480, 7. ἐπὶ δὲ τὴν ἄλλην Ἑλλάδα 187, 1. id est τὴν ὅλην. ὑπὲρ γὰρ αὐτοῦ τούτου τὰς ἄλλας ἔλαβον τιμάς. id est τὰς πάσας 569, 25. ἄλλο τι ἢ

ἀλλουγέπου usquam locorum L. 170, 13.

ἄλλως] temere, ut fert, fortuito, sine fraude mala. τῶν ἄλλως πως ἐξαμαρτανόντων 527, 27. b) mere, absolute, nihil aliud, quam id ipsum, quod dico. ὄχλος ἄλλως καὶ βασκανία κατεφαίνετο 348, 23. sed v. annotationem ad h. l. ubi aliter interpretor, et, ni fallor, rectius. ἡγοῦντο τὴν συγγραφὴν εἶναι ἄλλως (id est ὅλως, ἁπλῶς, οὐδὲν ἄλλο ἢ) ὕθλον καὶ φλυαρίαν 931, 11. c) secius, prave, perperam. τὰ ὀρθῶς βουλευθέντα καὶ δοκιμασθέντα σὺν πολλῇ σπουδῇ πολλάκις τῷ τοὺς ἐπιστάντας ἄλλως χρῆσθαι, διελυμάνθη 1466, 5.=μὴ ὡς ἄλλως ποιήσωσι. caverent, ut secus ne faxint I. 66, 14.

ἀλογίαν ex or. in Aristocrat. citat Harpocr. h. v. ἀντὶ τοῦ μηδένα ἔχειν λόγον, ἀλλ' ἀλογιστὶ πράττειν.

ἀλόγιστος] τίς οὕτως ἀλόγιστος 536, 7.=D. 102, 4.

ἀλογίστως 464, 4. 1288, 22. οὐχ οὕτως ὑμεῖς ἀλογίστως ἔχετε 1485, 14.=L. 109, 20.

ἀλόγου καὶ ἀπροσδοκήτου σωτηρίας τυγχάνειν 672, 14. καὶ γὰρ ἄλογον ἂν εἴη 481, 4.=ἄλογον pro ἀσυλλόγιστον L. 177, 9.

ἀλόγως ἐπιτηδεύειν Ly. 154, 17.

ἄλοχός τε σόη καὶ νήπια τέκνα Ly. 162, 6. κουριδίη ἄλοχος. 162, 36.

ἅλς] οἱ ἅλες sunt convictus et contubernii communio. ποῦ δὲ ἅλες; ποῦ τράπεζαι; ποῦ σπονδαί; ubi autem manent jura convictus? quid his fit? 400, 6. πότεροι οὖν τοὺς ἅλας καὶ τὰς σπονδὰς παρέβαινον 401, 3. ἁλῶν κοινωνὸς καὶ ὁμωρόφιος γενόμενος 553, 5.= τοὺς ἅλας τῆς πόλεως περὶ πλείστου ποιεῖσθαι Æ. 31, 14. ἔφησθα τοὺς τῆς πόλεως ἅλας περὶ πλείονος ποιεῖσθαι τῆς ξενικῆς τραπέζης 85, ult.

ἄλυπος] μῆκος λόγων ἄλυπον ἔχοντα 1390, 23.=ἄλυπον ἑαυτόν τινι παρέχειν Æ. 52, 23.

ἀλύπως] ἥμισυς ὁ βίος βιῶναι κρείττων ἀλύπως *διπλασίου λυπουμένῳ L. 106, 7. ὅπως ὡς ἀλυπότατα μεταχειριοῦνται τὸ συμβεβηκὸς πάθος 169, 9.

ἀλύσει μονονοὺ σιδηρᾷ δεδεμένος 778, 20. arctissimis vinculis constrictus.

ἀλυσιτελὴς φίλος, ἐχθρὸς δὲ συμφέρων 188, 13. τὸ προΐεσθαι καθ' ἑκάστην ἀεί τι τῶν πραγμάτων ὡς ἀλυσιτελὲς 13, 9. δύο πάντων ἐστὶν ἀλυσιτελέστατα τῇ πόλει 1444, 14. ἀλυσιτελὲς τὸ προελέσθαι τὰ τοῦ δήμου. haud expedire, reip. gerendæ se tradere 1481, ult.

ἀλυσιτελῶς ἔχειν ἑαυτοῖς 1402, 12.

ἄλφιτα] τὰ ἄλφιτα κατὰ ἡμίεκτον μετρούμενοι καὶ καταπατούμενοι 918, 11. διεμετροῦντο τὰ ἄλφιτα ἐν τῷ ᾠδείῳ 918, 8.

ἀλῷα festum agricolarum Cereri et Baccho peracta messe sacrum, pro frugibus comportatis in aream, ubi primitias ipsis consecrabant 1385, 2.

ἁλῶναι criminis convictus ejusque reus a judicibus declaratus esse, tametsi corpus rei haud teneatur, sed fuga elapsum sit. τὸν πεφευγότα accusatum ἐπ' αἰτίᾳ φόνου, καὶ ἑαλωκότα, condemnatum tametsi absentem, ἐάνπερ ἅπαξ ἐκφύγῃ καὶ σωθῇ 632, 12. οὐδεὶς πώποτε ὁμολογῶν ἀδικεῖν ἑάλω 408, 10. ὥσπερ, εἴ τις ἐκείνων

τημάτων ὑπερβολὰς An. 32, 5.=ἀφικνεῖσθαι εἰς τὰ ἁμαρτήματα. venire ad loca, ubi peccaris, eosque ad homines, quos læseris, et qui testes tuorum sint scelerum L. 105, 5. τὰ τῶν ἐχθρῶν ἁμαρτήματα ἄμεινον ὑμᾶς ποιήσῃ περὶ ὑμῶν βουλεύσασθαι 173, 22.

ἁμαρτία A. 115, 11. μὴ τὴν ἁμαρτίαν γνῶτε μετανοήσαντες 120, 28. τὰς οὐ προσηκούσας φέρων ἁμαρτίας pœnas dans alienorum criminum 122, 13. 21.=οὐκ αὐτοὶ δίκην τῆς σφετέρας ἁμαρτίας διδόασιν An. 22, 3. συγκρύπτειν τινὶ τὴν ἁμαρτίαν 9, 33.=ἀφιέντες τὰς τῶν πατέρων ἁμαρτίας L. 161, 10.

ἀμάρτυρος ἀγὼν 372, 6. ἀμάρτυρα nemine coram acta 502, 20. ἀμάρτυρος πρᾶξις 875, 4.=ἀμάρτυρον πρᾶγμα ἔχοντας, in causa a testibus deserta Æ. 13, 14.

ἀμαρτύρως 869, 22.

ἀμαυροῦν] ὕβριν ἀμαυροῖ 423, 1.

ἀμάχητος] κλαίω τὸν ἀμάχητον ὄλεθον. cum miles perit, copia dimicandi exclusus, vulnerum nihil hosti reddens L. ap. Theophrastum in ἐν τοῖς περὶ λέξεως γραφεῖσι.

ἄμαχος, invictus, indomitus, adversus quem arma tolli, bellum geri nequit 19, 16.

ἄμβλωσις L. ap. Theo. c. 2.

ἀμείβειν] ἀμείβεσθαι τοῖς ὁμοίοις τοὺς ἀγαθόν τι ποιοῦντας ἑαυτοὺς 458, ult.

ἀμείνων] ἔφυγον κακὸν, εὗρον ἄμεινον, formula ab initiandis pronuntianda 313, 19. εἴη ἐπὶ τὸ ἄμεινον ἀπὸ τοῦ σημείου 1072, 15.= διπλασίως ἄμεινον Æ. 44, 20. ἄμεινον, bene, consultum, opportunum. comparativus loco positivi. οὐκ ἄμεινον εἴη, haud expedire 63, 41. ἀγωνιστὴς ἀμείνων ὑπὲρ τῆς πόλεως ὑπάρχῃ 78, ult.= συνήνεγκεν Ἀθηναίοις ἐπὶ τὸ ἄμεινον An. 10, 35. τῆς πόλεως εὖ πραττούσης, καὶ τὰ ἴδια σφῶν αὐτῶν ἄμεινον ἂν φέρεσθαι 20, 3.

ἄμεινον] νομίζω ἄμεινον ἂν γίγνεσθαι L. 130, 8. Tayl. positum hic est ἄμεινον pro simplici καλῶς vel εὖ. v. βελτίων.

ἀμέλεια] τῆς ἡμετέρας ἀμελείας ἄν τις θείη δικαίως 12, 4. τὰ μὲν ἀδικήματα ταύτης ἦν ἂν, ἡ δ' ἀμέλεια τῆς πόλεως. reip. autem torpor et segnities in illis criminibus puniendis 1382, 20. τὴν ἴσην ὑπερβολὴν τῆς σπουδῆς παρασχέσθαι δεῖ, ὅσηνπερ ἐκ τῶν ἄνωθεν χρόνων τῆς ἀμελείας 1440, 5. τῆς ὑμετέρας ῥᾳθυμίας καὶ ἀμελείας κεκράτηκεν ὁ Φίλιππος, τῆς δὲ πόλεως οὐ κεκράτηκεν 112, 3.

ἀμελεῖν] τοῖς ἀμελοῦσι κατὰ τῶν προσεχόντων 120, 27. ἐφ' ἑκάστου τῶν ἀμελουμένων τὴν αἴσθησιν εὐθέως ποιεῖ 133, 14. ἀμελούμενα ἰδὼν καὶ οὐδεμιᾶς τυγχάνοντα βοηθείας 133, 20. ἧς μὲν οἴκοθεν ἧκετ' ἔχοντες δόξης περὶ ἡμῶν ἀμελῆσαι 303, 20. φύσει ὑπάρχει τοῖς ἐθέλουσι πονεῖν καὶ κινδυνεύειν τὰ τῶν ἀμελούντων 41, 26.=τοῦ ὀνόματος φροντίζοντας, τοῦ δὲ πράγματος ἀμελοῦντας An. 32, 39.=ἀμελοῦντες τῶν οἰκείων, τῶν ἀλλοτρίων ἐπιμελοῦνται L. 171, 6. πῶς διαθέσεως τοῦ τετελευτηκότος ἀμελήσαιμεν fr. 43.=Ly. 149, 36.

ἀμελής. passive. τὰ τῆς πόλεως ἀμελῆ, id est ἀμελούμενα. cernentes remp. supine, per socordiam et contemtum tractari 1211, 7.

ἀμυδρὸς] ἀμυδροῖς γράμμασιν Ἀττικοῖς δηλοῦσι τὰ γεγραμμένα 1370, pen.

ἀμύητος] τοὺς ἀμυήτους μεταστήσασθαι An. 2, 37.

ἀμύθητος] ἀμύθητα χρήματα ἐξέλεξε 49, ult. ἀμύθητα κακὰ καὶ πράγματά μοι παρέχων 520, 20.

ἀμύνεσθαι] alias defendere, a se profligare, alias ulcisci, pœnas injuriarum repetere. ἀμύνεσθαι τὸν πρότερον πολεμοῦντα ἡμῖν 91, 25. ἠμύνατο αὐτοὺς ἡ πόλις καὶ οὐκ ἀνηρπάσθη 123, 10. εἰ μὲν οὖν ἕτερός τις ἦν τρόπος τῆς δυνάμεως, ᾧ τοὺς βαρβάρους οἷόν τε ἦν ἀμύνασθαι, ἕτερος δέ τις, ᾧ τοὺς Ἕλληνας 180, 25. τοὺς ὑβρίζοντας ἅπαντας καὶ τοὺς ἀσελγεῖς οὐκ αὐτὸν ἀμύνεσθαι μετὰ τῆς ὀργῆς, ἀλλ' ἐφ' ὑμᾶς δεῖ ἄγειν 539, 10. βούλομαι ὑμᾶς πρότερον ὀφθῆναι ἀμυνομένους τοὺς ἐχθροὺς, ἢ κρίνοντας τοὺς πολίτας 1432, 18.=I. 35, 26.=ἀμύνεσθαι τὴν ἔχθραν A. 115, 28. μεγάλα ἀδικούμενος ἠμυνάμην 117, 24. τὴν ἀνομίαν ἀμύνοντες rependentes 125, 44. ζῶντι, ἢ ἀποθανόντι εὐσεβέστερον ἀμύνειν ἐστὶν ἡμῖν. cum pietate nostra magis convenit, ut ei adhuc superstiti succurramus, quam ut mortuo 128, 10. τῷ ἀμυνομένῳ οὐδὲν οὐδαμοῦ ἐπιτίμιον γέγραπται 128, 39.=propulsare L. 193, 25. τοὺς ἐπιόντας 192, 32. ἐπειδὴ αὐτὸν ἠμυνάμην, ἐκστὰς ἔβαλλέ με λίθοις 97, 10. περὶ τοῦ σώματος 98, 4. pro τιμωρεῖσθαι 134, 30. TAYL.=ἀμύνειν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας Ly. 154, 6. ἀμύνειν τῇ πατρίδι 157, 19. ἀμυνομένῳ περὶ πάτρης 162, 5. οὐδὲ ὑπὲρ τῆς ἰδίας ἑστίας ἀμύνεσθαι τολμήσας 166, 29.

ἀμυχὴ] ἀμυχὰς vibices, sugillationes. ἀμυχὰς ἐν τῷ τραχήλῳ εἶχεν ἀγχομένη 1157, 5.

ἀμφὶ a) cum dativo constructum. ἀμφ' ἀστραγάλοισι χολωθεὶς Æ. 21, 26. μόχθον ἔχειν ἀμφὶ ξυνοῖσι πράγμασι, pro republica laborare 80, 16. b) adverbialiter positum, pro pariter, perinde, æque. κοσμητὰς πολέμου τ' ἀμφὶ καὶ ἠνορέης 80, 24.

ἀμφίβολος ἡ αἰτία Æ. 76, 39.

ἀμφιγνοεῖν dubitare L. ap. Harpocr.

ἀμφιδέαις δεδέσθαι τὰς θύρας (cum non posset excutere fores, quia catenis vinctæ erant) L. fr. 21. nisi potius ἀμφιδέαι vectes ferrei sunt foribus objecti.

ἀμφιδρόμια L. ap. Harpocr.

ἀμφίθυρος οἰκία L. 121, 23. domus porta, præter anticam, postica quoque instructa.

ἀμφικαλύπτειν Æ. 21, 29.

Ἀμφικτυονία collegium Amphictyonum, vel jus et dignitas in illo collegio sedendi. ὅτι κωλύομεν αὐτὸν τῆς Ἀμφικτυονίας κοινωνεῖν 62, 1. εἰς τὴν Ἀμφ. εἰσδεδυκὼς 153, 14.

Ἀμφικτυονικὸς] Ἀμφικτυονικὰς δίκας ἐπαγόντων μοι 331, ult. Ἀμφικτυονικῶν ἱερῶν ἀπεσχημένον 632, 1. ἀπέκλεισε τῶν Ἀμφ. ἱερῶν 632, 27.

Ἀμφικτυὼν] τοὺς συνεληλυθότας νῦν τούτους καὶ φάσκοντας Ἀμφικτύονας εἶναι 60, 20.

ἀμφὶς] μὴ στυγερὰν ἀμφὶς ἔχωσιν ἔριν 322, 13.

ἀμφισβητεῖν] contendere, rixari, tricari, super re, quam cum

alter suam aiat esse, tu tibi arroges. repugnare. ὑμῶν τῶν εἰθισμένων ἀμφισβητεῖν καὶ τῶν οὐδὲν ὑμῖν προσηκόντων 165, 11. τοῦ σίτου τοῦ ἡμετέρου ἀμφισβητήσας ἡμῖν 884, 26. τῆς ἀρχῆς ἠμφισβήτει, ἐφ' ἣν ὑμεῖς ἐμὲ ἐπεχειροτονήσατε 1000, 3. καὶ τῶν ὑμετέρων ἀμφισβητοῦσι 1254, pen. τῶν μὲν ἡ μήτηρ ἀμφισβητεῖ, τῶν δὲ ἡ ἀδελφὴ 1255, 8. b) tricari, argutari, cavillari. ἀμφισβητεῖς πρὸς ἓν ῥῆμα ἐν τῇ συγγραφῇ 917, 1. c) aut aiendo, aut inficiando aliquid contendere, contradicere. οὔτ' ἠμφισβήτησε μὴ ἔχειν. asseveravit se non habere 818, 10. ἀμφισβητῇ, ὡς πάντα πεποίηκε τὰ συγκείμενα 908, 6. εἰ ἄρα ἠμφισβήτει μὴ τἀληθῆ λέγειν ἐμὲ 347, 7. ἔνια μηδὲ καταλειφθῆναι ἠμφισβήτησεν 820, 26. ἠμφισβήτησεν οὗτος μὴ εἶναι ἡμᾶς διαιτητὰς 899, 11.=ἀμφισβητεῖν ἀνὴρ εἶναι, virum se ferre, vir velle videri, qui animo et moribus mulier sit Æ. 47, ult. 48, 1. ubi posteriori loco est, *ambigere, dubitare.*=οὐ γὰρ τῶν Κλεωνύμου μόνον ἀμφισβητοῦσιν, ἀλλὰ καὶ τῶν πατρῴων I. 35, 6. 38, 5. ἀμφ. τινὶ et πρός τινα περὶ τῶν πατρῴων 44, 8. quæ præpositio περὶ alias omitti solet. ἀμφισβητοῦμεν αὐτῷ ἅπαντος τοῦ οἴκου 52, 7. ἠμφισβητήθημεν. dubitatum et nobiscum expostulatum fuit, utrum cives essemus 74, 7. ὅτι οὐδὲ πρὸς τὰς διαθήκας ἠμφισβητήσαμεν 84, 22. τοῖς κατὰ ταὐτὰ ἀμφισβητοῦσιν εἷς τίθεται καδίσκος 86, 2.=τῶν χρημάτων ἠμφισβήτουν ἡμῖν L. 148, 31. Tayl. ἀμφισβητῆσαί μοι τῶν ἐμῶν 163, 2. ὥσπερ ἐπικλήρου τῆς συμφορᾶς οὔσης ἀμφισβητήσων ἥκει 169, 28. εἰ μὲν χωρίου ἀμφισβητεῖς, καρποῦ, εἰ δ' οἰκίας, ἐνοικίου fr. 15.=Ly. 160, 11.=ἀμφισβητεῖν τῶν ἐν οὐρανῷ τιμῶν Ἀλεξάνδρῳ, cœlitum honores Alexandro denegare D. 102, 13.

ἀμφισβητήσιμον ὑμῶν τὴν χώραν κατεσκεύακεν 87, 13. ἀμφισβητησίμου οὐκέτ' ὄντος τοῦ πράγματος 702, 21.=τῶν ἀμφισβητησίμων δεῖ τὸν ἔχοντα ἢ θέτην ἢ πρατῆρα παρέχεσθαι I. 82, 17.=A. 120, 41.

ἀμφισβήτησις οὐκέτι καταλείπεται τὸ μὴ (subaudi δεῖν) ταῦτα ποιεῖν, ἃ πονηρὰ αὐτὸς ἔκρινεν εἶναι πρότερον 498, 12. ἀνεκρίθησαν πρὸς τῆς ἀρχῆς ἅπασαι αἱ ἀμφισβητήσεις. partes omnes inter se litigantes 1173, 19. περὶ μὲν ὧν ἐστί τις ἀμφισβήτησις, ὡς ἄρα— citat Hermog. p. 342. ex or. pro Corona.=ἀμφισβήτησιν locum dubitandi vel rixandi, καὶ λόγον locum cavillandi ὑπελίπου A. 131, 17.

ἀμφιτιθέναι] καὶ θαμὰ τοῖς ἀδίκοις ἀμφιτίθησι πέδας 422, ult.

Ἀμφιτρίτη] κῦμα Ἀμφιτρίτης κυανώπιδος ποτικλύζῃ τεμένει θεοῦ Æ. 69, 24.

ἀμφιφορεὺς] χρυσῷ ἐν ἀμφιφορεῖ. in urna Æ. 21, 11.

ἀμφιχαίνειν] χὴρ στυγανή με ἀμφέχανε Æ. 21, 4.

ἀμφορεὺς] ἐξ ἀνάγκης ἦν τῷ ἄρχοντι ἀμφορέα ἑκάστῳ ἐγχέαι τῶν ἀμφισβητούντων 1052, 21.=πρὸς ἕνδεκα ἀμφορέας ἐν διαμεμετρημένῃ τῇ ἡμέρᾳ κρίνομαι Æ. 45, 1.

ἀμφορίσκοι δύο 617, 19.

ἀμφότερα, adverbialiter, pariter, perinde, una, simul Æ. 87, 13.=ambabus de causis A. 146, 43.

ἀμφοτερόπλους] ἐδάνεισα Φορμίωνι τούτῳ εἴκοσι μνᾶς ἀμφοτερόπλουν

εἰς τὸν Πόντον. ea lege, ut pro illis viginti minis quas hic emisset merces, ubi in Ponto vendidisset, e venditarum mercium pretio merces ibi alias, e. c. frumentum emeret, quas huc Athenas referret, iisque hic venditis mihi æs a me creditum cum fœnore constituto renumeraret 908, 20. et alibi sæpissime. ideo sic dicitur hoc æs, quod in mercibus ad ambos portus pervehendum esset, tam illum, quo destinaretur, e. c. Pontum, tam unde exisset, e. c. Athenas, neque prius solvendi necessitas erat, quam eum in portum, unde exisset, navis redisset 1284, 19.

ἀμφότερος] ἐκκοπεὶς ὁ δειλαῖος ἀμφοτέρους τοὺς ὀφθαλμοὺς Æ. 24, 31.

ἀμφώ] ἀμφοῖν ὁμοίως ἀκροᾶσθαι 226, 8.

ἀμωσγέπως, quoquomodo L. 130, 22.

ἀναβαίνειν εἰς τὴν ἀκρόπολιν 799, ult. ὡς γὰρ ἐγένετο τὰ ἱερὰ ταῦτα καὶ ἀνέβησαν εἰς τὸν Ἄρειον πάγον οἱ ἐννέα ἄρχοντες 1372, 6. εἰς τὴν ἐκκλησίαν ire, coire in concionem, ut contra illinc domum redire καταβαίνειν dicebatur 772, 8. 775, 24. 1422, 11. 1427, 20. v. Aristoph. *Equ.* v. 149. et quæ de formulis ἀνάγειν θυσίαν, et ἑορτὴν, ad Polybium annotavi p. 133. ἐπὶ τὸ βῆμα 247, 4. τὸ τίνος φρόνημα λαβόντα ἀναβαίνειν ἐπὶ τὸ βῆμα ἔδει 297, 27. τούτων ἀναβαινόντων (scil. ἐπὶ τὸ βῆμα) λόγους βραχεῖς ποιῆσαι 1461, 27. ἐπὶ τὴν ναῦν 567, 13. 1221, 23.=ἀναβαίνειν, venire in tribunal, testandi ergo, aut laudandi reum Æ. 18, 33. ἀναβαίνειν ἐπὶ τὸν τάφον τῶν τετελευτηκότων 75, 14.=πρὶν ἐπὶ τὸν τροχὸν ἀναβῆναι A. 134, 10.=ἀναβαίνειν ἐπὶ δικαστήριον An. 4, 18.=ἀναβαίνειν ἐφ' ἵππους L. 190, 36. 140, 23. TAYL. καί μοι ἀνάβητε (in tribunal puta) τούτων μάρτυρες 94, 28. ἀναβάντες εἰς τὸ ὑπερῷον 93, 46. de Amazonibus, quæ primæ hominum omnium in equos inscenderunt 190, 36. οὐκ ἄν ποτε ἀνέβη εἰς ἄλλην ναῦν, ἢ τὴν ἄριστα πλέουσαν 162, 13. διὰ τὴν συμφορὰν, ἀλλ' οὐ διὰ τὴν ὕβριν, ἐπὶ τοὺς ἵππους ἀναβαίνω 169, 13.

ἀναβάλλειν] ἀναβάλλεσθαι differre, prorogare, extrahere in longum. εἴ τις ὑμῶν εἰς τοῦτο ἀναβάλλεται ποιεῖν τὰ δέοντα 31, 1. πάντ' ἀναβαλλομένους, ὅσα ἂν ᾖ δυσχερῆ, πάντων ὑστερίζειν τῶν ἔργων 51, 11. τὸν πόλεμον 152, 2. ἀναβάλλονται παρὰ πάσαις ταῖς ἀρχαῖς οἱ ἄρχοντες τὰς κρίσεις 1042, ult. ἐδεόμην αὐτοῦ ἀναβάλλεσθαι τὴν ὑπερημερίαν, ἕως ἂν τὴν ναῦν ἀποστείλω 1154, 16. 21. 1302, 15. b) impedire, remorari aliquem, spe falsa objecta, quominus celeriter agenda agat. τοιούτους λόγους, ἐξ ὧν ἀναβάλλουσι μὲν ὑμᾶς, ἡσυχίαν δὲ ποιοῦσιν ἐκείνῳ πράττειν, ὅ τι ἂν βούληται 102, 27. 114, 9. c) εἴσω τὴν χεῖρα ἔχοντα ἀναβεβλημένον tametsi vestis ei esset in humerum dextrum rejecta 420, 10.=ἀναβάλλεται τοὺς τῆς φιλίας λόγους εἰς τὴν πρεσβυτέραν καὶ φρονοῦσαν ἡλικίαν Æ. 19, 34. ἀναβάλλεσθαι εἰς καιρὸν καλλίω 77, 14.=ἀναβάλλεσθαι τὴν δίκην I. 54, 6.

ἀναβιβάζειν] ἀναβιβᾶται attice, pro ἀναβιβάσεται in suggestum attollet, ascendere jubebit 440, 18.=ἀναβιβῶμαι, pro ἀναβιβάσωμαι Æ. 47, 32. ἀναβιβάζεσθαι, advocatum in tribunal ascendere

jubere 54, 34.=οὓς βούλομαι ἡμῖν ἀναβιβάσαι μάρτυρας I. 78, 4. ἀναβιβασάμενος αὐτὸς (scil. ἐπὶ τὸ βῆμα) ubi ego eum in hoc tribunal ascendere jussero, ἐναντίον ὑμῶν ἐρωτήσω 83, 19.=ἀναβιβάζειν ἐπὶ τὸν τρόχον imponere rotæ, adigere ad equuleum An. 6, 43. τίνα γὰρ καὶ ἀναβιβάσομαι δεησόμενον ὑπὲρ ἐμαυτοῦ 19, 18. evocabo, ut in hunc suggestum ascendat pro me deprecaturus. =ἀναβιβασάμενος αὐτὸν ἔρεσθαι βούλομαι L. 122, 17. οὐκ ἔχω οὕστινας δεησομένους ὑμῶν ἀναβιβάσομαι 151, 27. ἀναβιβασάμενος τοὺς παῖδας αὐτοῦ κλαίῃ 161, 8.=ἀναβιβάζειν ἐπὶ τὴν ἡγεμονίαν De. 179, 41.

ἀναβιῶναι ad vitam redire An. 16, 28.

ἀναβοᾶν] παμμέγεθες ἀναβοᾶν Æ. 42, 4.=D. 105, 38.

ἀναβολὴ dilatio. ἀναβολὴν μηδεμίαν ποιουμένους 235, 11. προὐφασίζετο καὶ ἀναβολὰς ἐποιεῖτο 1173, 2.=ἀναβολὴν ἐποιήσατο I. 57, 25.

ἀνάγειν] ἀναγαγόντες εἰς τὸ πέλαγος ἐν πλοίῳ cum in altum navigio pervexissent 677, 5. ἀνάγεσθαι e portu in altum evehi 262, 20. 910, 2. 7. ἀνάγεσθαι κελεύει ὁ στρατηγὸς τὴν ναῦν 1154, 14. πλείω ἢ μύρια τάλαντα εἰς τὴν ἀκρόπολιν ἀνήγαγον. arx enim in monte sita erat 35, 6. b) referre, reportare illuc, unde sumseras. ἀνάγειν τὴν οὐσίαν ὅθεν εἴληφας 1126, 3. h.e. demonstrare, unde et qui facultates illas adeptus sit. c) revocare, retorquere. ἀνάγετε αὐτὸν ἐπὶ τὴν συγγραφήν. revocate eum ad tabulas pacti 1292, 11. d) pro συνάγειν. ἵνα ὡς εἰς ἐλάχιστον τὴν βλασφημίαν ἀναγάγω. contraham 783, 20.=τὸν νόμον εἰς τὸν πατάξαντα τὸν φόνον ἀνάγοντα A. 128, 4. τἆλλα πλοῖα ἀνήγετο. e portu in altum evehebantur 132, 19. 22.=ἀνάγεσθαι de nave e portu solvente. ἐκ Κύπρου ἀναχθεῖσαι An. 22, 22.=navem solvere L. 153, 46. Tayl. ἀνάγειν τὸν ἵππον equum e pugna ad stabulum reducere 113, 13. ap. Harpocr.=ἀναγέσθαι ἐκ τῶν λιμένων Ly. 150, 3.=ἀνάγειν procul a societate hominum abducere D. 106, 15.

ἀναγινώσκειν] εἴ τις τὰ ψηφίσματα ὑμῶν ἀναγνοίη, καὶ τὰς πράξεις ἐφεξῆς διέλθοι, οὐδ᾽ ἂν εἷς πιστεύσειε τῶν αὐτῶν ταῦτα εἶναι κἀκεῖνα 175, 21. τῇ μητρὶ τελούσῃ τὰς βίβλους ἀνεγίνωσκες 313, 14. 403, 18.=ὑπὸ τῶν κυρίων ἀναγινωσκόμενον persuasum, motum, adductum A. 117, 10. ὁ βασιλεὺς αὐτοῖς τοὺς νόμους (scil. τοὺς φονικοὺς) ἀνέγνω. docebat eos jura homicidiorum 145, 40.

ἀναγκάζειν] ἀναγκασθέντα οὐδένα δεῖ χρηστὸν εἶναι τήμερον, ἀλλὰ δι᾽ αὐτὸν 390, 15.=ἀναγκαζόμενος ὑπὸ τῆς ἐν τῇ φύσει δαπάνης Æ. 85, 8.=συμφορὰν, ἣν καθ᾽ ὅσον ἀναγκάζομαι, κατὰ τοσοῦτον μνημονεύσω L. 187, 23.

ἀναγκαῖος] τὸ τῶν ἀναγκαίων ἀποστερεῖν τινας, κοινῇ κακόνους ἐστὶ ποιεῖν πολλοὺς τοῖς πράγμασι 142, 11. οἰκεῖος καὶ ἀναγκαῖος τῇ γραφῇ λόγος 245, 4. συνήλικα ταῖς πόλεσιν ἁπάσαις πρόσεστι καὶ ἀναγκαῖα ἁμαρτήματα 309, 1. τὴν ἀναγκαίαν ἀτέλειαν ἔχοντες immunes ideo cum sint necessario, quia, quod dent, nil suppetit 462, 25. αἱ ἀναγκαῖαι χρεῖαι τοὺς τοῦ τί πρακτέον ἢ μὴ λογισμοὺς ἀναιροῦσιν 668, ult. τὴν ἀναγκαιοτάτην συγγένειαν εἴχομεν 1088,

16. περὶ πλείονος ἐποιήσατο τὸν Φορμίωνος πλοῦτον, ἢ τὰ τῆς συγγενείας ἀναγκαῖα 1118, 7. οὔτε γὰρ ἐχθροτέρους, οὔτ' ἀναγκαιοτέρους μᾶλλον τούτων ἐχθροὺς εὕροι τις ἂν 1448, 26. τῆς ἀναγκαίας μὲν, ἀγνώμονος δὲ τύχης 1468, 14.=ἐπικουρεῖν τῇ ἀναγκαίᾳ τροφῇ. de victu necessario sibi prospicere Æ. 4, 38.=προφάσεις ἀναγκαῖαι. excusationes rerum factu necessariarum aut inevitabilium I. 48, 27.=ὑμεῖς vos judices ἐμοὶ ἀναγκαῖοι amici necessarii et loco consanguineorum A. 112, 4. σπάνει τῶν ἀναγκαίων (scil. πρὸς τὸν βίον) 125, 24.=ἀναγκαῖος ἐκείνου L. 155, 21. ἐκείνῳ 158, 46. v. Κηδεστής. Ἐπιτήδειος. Προσήκειν. Tayl. ὅστις περὶ τοὺς ἑαυτοῦ ἀναγκαίους τοιαῦτα ἁμαρτάνει ἁμαρτήματα, τί ἂν περὶ τοὺς ἄλλους ποιήσειεν 189, 2.=τὰ τῆς φύσεως ἀναγκαῖα προδιδόναι Ly. 166, 31.

*ἀναγκαιότης. propinquitas, necessitudo sanguinis. διὰ ταύτας τὰς ἀναγκαιότητας οὐδενὶ προσήκειν μᾶλλον ἐπιτρόπῳ τῶν παίδων γενέσθαι L. 894, 20.

ἀναγκαίως ἔχει pro ἀναγκαῖόν ἐστιν. inevitabile est, factu necessarium A. 111, 4.

ἀνάγκη] εἰς ἀνάγκην ἔρχεσθαι τοῦ ποιεῖν πολλὰ καὶ χαλεπὰ 13, 24. ἐπειδὰν ἀνάγκη τις γένηται 43, 3. ἐγὼ μὲν οἶμαι τοῖς ἐλευθέροις μεγίστην ἀνάγκην τὴν ὑπὲρ τῶν πραγμάτων αἰσχύνην εἶναι 43, 5. ἀνάγκη ἐλευθέρων ἀνθρώπων 102, 14. 17. τὴν δὲ τῶν δούλων ἀπεύχεσθαι δεῖ μὴ γενέσθαι 102, 16. 19. ἀνάγκη μεγάλη ἐστὶν necessario consequitur 838, 10. ἐξ ἀνάγκης ἐστὶ pro ἀναγκαῖόν ἐστι 1052, 19. 1056, 16. 19. 1065, 19. ἐξ *ἀνάγκης πληροῦν 1229, 27.=παρακατατιθέμεθα τοὺς ἡμετέρους παῖδας τοῖς διδασκάλοις ἐξ ἀνάγκης Æ. 2, 12. ὅταν πρὸς τῇ ἀνάγκῃ ταύτῃ γίγνωνται, adducti ad ipsum necessitatis articulum (patiendi stuprum) 11, 4. συντέμνειν ἀνάγκη τοὺς λόγους 32, 23. συμπεριφέρεσθαι ἀνάγκη τοῖς καιροῖς 50, 16.=ἀνάγκη μεγάλη. omni modo necesse est I. 38, 24. 72, 2.=οὐδὲν πικρότερον ἀνάγκης ἔδοξε (scil. τοῖς παλαιοῖς) vulgari proverbio habetur, vel fertur A. 116, 40. ὑπὸ σκληρᾶς ἀνάγκης βιαζόμενος 121, 18. τοσαύτην ἀνάγκην ἔχει ὁ νόμος 141, 34. ἡ παροῦσα ἀνάγκη ἐν ἑκάστῳ ἰσχυροτέρα τῆς μελλούσης ἔσεσθαι 144, 21.=τοσαύταις ἀνάγκαις κατείληπται μισεῖν (id est τοῦ μισεῖν, vel ὥστε μισεῖν) tot tenetur necessitudinibus odii, ut facere non possit, quominus oderit An. 32, 13.=ἀνάγκη quasi absolute et adverbialiter L. 120, 13. v. not. 3. ἐν ἀνάγκῃ ἐστὶ 104, 2. idem est ἀναγκαίως ἔχει 103, 37. ἀναγκαίως ἔχω 106, 17. Ita Suetonius in Julio 23. magno in negotio habuit. Plato de Rep. οὐκοῦν καὶ ἰατρῶν ἐν χρείαις ἐσόμεθα πολὺ μᾶλλον οὕτω διαιτώμενοι, ἢ ὡς τὸ πρότερον. Tayl. ὑπὸ δαιμονίου τινὸς ἀγόμενος ἀνάγκης 106, 3. εἰς τοιαύτην ἀνάγκην καταστήσας 135, 11.

ἄναγνος] μιαρὸν καὶ ἄναγνον ὄντα A. 116, 11.

ἀνάγνωσις pro ἀνάκρισις, seu scrutinium prætensionum, quas ambæ partes pro se quæque allegant, ante ipsam litis contestationem 1253, 25.

ἀναδέχεσθαι recipere, h. e. spondere, condicere, conditionis alicujus molestiam suis manibus sibi imponere, aut imponi pati. τὸν Φωκικὸν πόλεμον ὑπὲρ αὐτῶν ἀναδέξασθαι πολεμήσειν 20, 4. ἀνεδεξάμην ἐκτίσειν 899, 21. ἀνεδέξατο τὸν παῖδα οὐχ ἑκὼν recipiebat puerum, h. e. rursus in domum et familiam suam admittebat 1365, 1. b) in se suscipere, aliena peccata sibi pati imputari. πάντα ἀναδεχόμενος καὶ εἰς ἑαυτὸν ποιούμενος τὰ τούτων ἁμαρτήματα 352, 18. ἀναδέξονται ἐφ' ἑαυτοὺς τὰ τῆς σῆς ἀναισχυντίας καὶ πονηρίας ἔργα 613, 5. 704, 17. 753, 5. εἷς μὲν οὐδεὶς ὅλον τὸ πρᾶγμα ἀνεδέξατο 1106, 24. ἐὰν μὲν ὁ ἐκμαρτυρήσας ἀναδέχηται (*confesses thereto*, ista se aiat utique scripsisse, atque vera esse) ἐκεῖνος ὑπόδικος ἢ τῶν ψευδομαρτυριῶν. ἐὰν δὲ μὴ ἀναδέχηται, οἱ μαρτυρήσαντες τὴν ἐκμαρτυρίαν 1131, 2.=ἀναδέχεσθαί τινί τι. pati sibi aliquid ab aliquo imputari. ἣν Π. οὐκ ἀναδέδεκται αὐτοῖς. *he admitted not to them, that he had written it* I. 39, 41.=ἀναδέχεσθαι τὰς ἰδίας τούτων δωροδοκίας, καὶ πονηρίας. suscipitis in vos sinitisque vobis imputari ut a vobis probatas D. 90, 20. 103, 37.

ἀναδικία (judicium irritum) L. ap. Poll. VIII. 5.

ἀνάδικον καθίστησι τὴν ψῆφον rescindit, irritam facit sententiam jam pronuntiatam, et restaurabilem, repetitæ cognitioni obnoxiam facit 760, 3. οὐκ ᾤμην δίκαιον εἶναι ταῦτα πάλιν ἀνάδικα γενέσθαι 1020, 16. 1021, 4. ἀνάδικον ἐποίησε ταύτην τὴν δίκην, περὶ ἧς νῦν δικάζομαι 1018, 26.=ἀνάδικοι δίκαι. judicia rescissa An. 12, 7.

ἀναδύεσθαι tergiversari, cunctari, subterfugere. ἐὰν δέῃ τι ποιεῖν, ἀναδυόμενοι 109, 12. οὔκουν προσήει πρὸς ταῦτα ἡ διάνοια, ἀλλ' ἀνεδύετο 406, 20. 1466, 18. τί οὖν ἀναδυόμεθα, ἢ τί μέλλομεν. citat Sopater 102, 11.=declinare L. 147, 11.

ἀναζητήσας τοὺς δράσαντας (scil. τὸν φόνον) ἀργύριον λαβὼν ἀπηλλάγη 1331, 1.

ἀνάθεσις] σὺν τῇ τῆς σκευῆς ἀναθέσει L. 162, 3. Tayl. σὺν τῇ τοῦ τρίποδος ἀναθέσει. dedicatione 161, 38.

ἀνάθημα] τῶν ἐν τούτοις (templis puta) ἀναθημάτων 35, 17.= ἀνάθημα ἀναθεῖναι Æ. 56, 40.=ἀναθήματα ποιησάμενος. cum simulacra vel donaria mercede facienda collocasset I. 55, 25.=περικοπὴ τῶν ἀναθημάτων An. 5, 31.

ἀναθορυβεῖν, cooriri in fremitum Æ. 10, 22. 12, 5.

ἀναίδεια τοῦ τρόπου 1123, 11. πλείστης ἀναιδείας καὶ ὀλιγωρίας μεστὸς 405, 13. ἀναίδεια et ἀναισχυντία, ut cognata, at diversa tamen, copulantur 777, 2.=τὴν αὐτῶν ἀναίδειαν παρασχόντες ἐπὶ μισθῷ Æ. 26, 24.=I. 48, 22. 60, 44. οὐδεμίαν ζημίαν ἡγοῦνται τὴν ἀναίδειαν 65, 39.

ἀναιδὴς] θρασὺς καὶ βδελυρὸς καὶ ἀναιδὴς 106, 23. ὅπως τὸν μιαρὸν καὶ ἀναιδῆ φυλάξωμεν Φιλοκράτην 345, 1. ὁ σχέτλιος καὶ ἀναιδὴς οὗτος 346, 1. τὴν ἀναιδῆ αὐτοῦ γνώμην ἐνέπλησεν 543, 24. ἐὰν ἀναιδῆ καλέσωσι τὸν ἅπαξ εἰρηκότα, σφᾶς αὐτοὺς πάντα τὸν βίον κα-

mont. ἔχθρας 36, 11.=*ἀναιρεῖν A. 123, 7.=ἀναιρεῖν στήλην An. 14, 5. qui legibus et magistratibus parere recusat, is μεγίστην ἀνῄρηκε τῆς πόλεως φυλακὴν 31, 32.=οὐκ ἔφασαν οἷοί τ' εἶναι τοὺς ἐκ τῆς θαλάττης ἀνελέσθαι L. 123, 26. μὴ περιϊδεῖν ἡμᾶς ὑπὸ τῶν πολεμίων ἀναιρεθέντας 157, 42.=ἀναιρεῖν de oraculo respondente Ly. 158, 23. 162, 18. τὸ μνημεῖον 164, 38.=ἀναιρεῖσθαι εἰσαγγελίαν reprehendere, revocare, tollere, antiquare D. 102, 17. ἀνελεῖν ἐκ τῆς πολιτείας τὰ τοιαῦτα θηρία 110, 36.

ἀναίρειν (ab αἴρειν) τὰ γέρρα craticulas vimineas, tabernas institorum, ubi popellus forensis scruta vendit, tollere, non demoliendi, sed exstruendi causa, *to begin to construct the booths* 1375, 19.

ἀναίρεσις eversio, strages. τῶν τειχῶν καὶ τῶν πόλεων ἀναίρεσις 385, 3. b) jus mortuum, unde jacet, tollendi sepulturæ ergo. οὐδ' ἀναίρεσιν ἔδωκεν, ἵνα ταφῇ 86, 9.=περὶ τὸν τῆς ἀναιρέσεως καιρὸν πλημμελήσας scil. τῆς τῶν βελῶν A. 123, 10. τῆς ἀναιρέσεως κοινωνός. mortui puta ad humandum 137, 25.=ἀναίρεσιν δοῦναι τῶν νεκρῶν jus sepulturæ concedere L. 191, 11.

ἀναισθησίᾳ ἀποκναίει 564, 12. μηδένα ἀναισθησίαν ὑμῶν καταγνῶναι 1476, 18.

ἀναισθητεῖν 302, 3.

ἀναίσθητος] παιδείας μετέχοντες, ἢ καὶ τοὺς ἀναισθήτους ἀνεκτοὺς ποιεῖν δοκεῖ δύνασθαι 1477, 23. οἱ ἀναίσθητοι Θηβαῖοι 61, 1. 240, 10. σκαιὸς οὕτω καὶ ἀναίσθητος εἶ 267, 13.

ἀναισθήτως ἡμῶν ἐχόντων, nobis securis, et fraudem haud sentientibus Æ. 33, 39.=ἀναισθήτως ἔχω πρὸς τὸ φρονεῖν L. ap. Suid. in φαῦλον εἰρητ.

ἀναισχυντεῖν] ἵνα τοῖς ἀναισχυντοῦσι μηδὲν πλέον ᾖ I. 78, 29.= ἀναισχυντεῖν εἰθισμένοις An. 20, 16.

ἀναισχυντία et ἀναίδεια, ut cognata, copulantur 777, 2. ἔστι δὲ γέλως ταῦτα, μᾶλλον δ' ἀναισχυντία δεινὴ 364, 3.=διδόναι ψῆφον δεῖ τῷ τοῦ νόμου δικαίῳ, οὐ τῇ τοῦ ῥήτορος ἀναισχυντίᾳ Æ. 56, 13. =ἀναισχυντίᾳ διενήνοχε τῶν ἄλλων ἀνθρώπων L. 169, 22.

ἀναίσχυντος] ἡγεῖται, ὅταν τι ψεύδηται, ὅρκος κατὰ τῶν ἀναισχύντων ὀφθαλμῶν. mendacium, quod afferre meditatur, orditur a jurejurando, quo devovet impuros et impudentes oculos suos Æ. 48, 33. πραγματείας ἀναισχύντου ἀποστήσῃ 88, 19.=ἀλλ' οὐκ ἀναίσχυντός ἐστιν I. 66, 2.

ἀναίτιος] τὸν αἴτιον ἀφέντες, τὸν ἀναίτιον διώκομεν A. 115, 10.= τὸ σῶμα τυγχάνει *ἀναίτιον ὂν An. 22, 39.

ἀνακαλεῖν] ἐγὼ δὲ τοὺς προγόνους ὑμῶν καὶ τὰς ἐκείνων ἀρετὰς ἀνακαλῶ excito testes, provoco ad eos 799, 9. τῶν γραμματείων, ἐξ ὧν τοὺς δημότας ἀνεκάλει nominatim citabat, calabat 1301, 20.= ἀνακαλεῖσθαι, citare, jubere adesse, ut e. c. ad senatum, ad rationem reddendam Æ. 30, 19.=ἀνακαλεῖν τοὺς στρατηγούς. in curiam arcessere An. 7, 6.=ἀνακαλεῖν τινα ad forum suum citare L. 144, 34. ἀνακαλεσάμενος ποῖα ἁμαρτήματα 107, 32. verum Tayloro istæc lectio mendosa videtur. ἀνακαλεσάμενοι τοὺς

examinabo, de genere meo 1319, 20. ἀνακρίνετ τοὺς ἐννέα ἄρχοντας, εἰ τοὺς γονέας εὖ ποιοῦσι 1320, 18. cum dativo. ὁ ἄρχων ἀνέκρινε (subaudi τὰ τοῦ ἐγκλήματος, vel τὰ τῆς ἀμφισβητήσεως) πᾶσιν ἡμῖν τοῖς ἀμφισβητοῦσιν, καὶ ἀνακρίνας εἰσήγαγεν εἰς τὸ δικαστήριον 1175, 28. ἀνεκρίθησαν πρὸς τῷ ἄρχοντι ἅπασαι αἱ ἀμβισβητήσεις, partes omnes litigantes 1173, 19. εἰ ἀνακρινοίμην κατὰ τῶν οἰκείων τῶν ἀδικούντων ἐμὲ τὰς δίκας, ἃς εἰλήχειν αὐτοῖς 1251, 8. ἀνακεκριμένου ἤδη ἐμοῦ κατ' αὐτοῦ τὴν τῆς ψευδοκλητείας γραφὴν 1252, 5.=I. 54, 11.=ἀνακρινόμενος ὑφ' ἡμῶν, a nobis interrogatus A. 116, 7. ἀνακρίναντες τοὺς ἐργασαμένους cum percontando facinoris auctores explorassent 118, 10.=An. 13, 35.=Ly. 164, 4.=ἀνακρίνειν τοὺς τῶν κοινῶν τι μέλλοντας διοικεῖν. examinare, vitæ scrutinium instituere cum petentibus honores, illiusque scrutinii formula D. 107, 16.

ἀνάκρισις ejusmodi, ut dictum est, prævia exploratio, ad quam vocatus, qui comparere nollet, is eo testabatur se litis actionem nolle prosequi 1142, 10. videntur ejusmodi examina aliquoties iterata esse. nam p. 1253, 26. appellatur ἡ πρώτη ἀνάγνωσις. quod voc. idem significat ibi loci, atque ἀνάκρισις. καλούντων αὐτὸν εἰς ἀνάκρισιν τῶν ἀρχόντων 1324, 12.=αἱ ἀνακρίσεις ἡμῖν ἦσαν I. 57, 19. ἥκοντες εἰς τὴν ἀνάκρισιν 57, 26. 40. 79, 11. examen partium inter se contendentium coram arbitro ante litis contestationem. *Confronting.*

ἀνακροτεῖν τὰς χεῖρας Æ. 33, 36.

ἀνακτᾶσθαι sibi devincire. ἀνακτήσασθαί σε προσδοκῶν ἐκ τοῦ τὴν σὴν φύσιν ἐπαινεῖν fore, ut te mihi conciliem, adjungam 1416, 19.

ἀναλαμβάνειν reprehendere, non sensu notandi, vituperandi, objurgandi, sed aut resumendi, denuo adsciscendi, quod jam antea tecum habuisses, aut emendandi, et luendi, aut restaurandi, recuperandi, aut recreandi, reficiendi; nec non redordiendi. a) denuo cura hospitioque amplectendi, id quod antea a te amandasses. ἐποιήσατο τὸν παῖδα καὶ ἀνέλαβεν ὡς ἑαυτὸν resumsit ad se 1364, 13. b) emendare, expungere, compensare malefacta benefactis. ἀντὶ τοῦ ἀναλαμβάνειν ταῦτα καὶ μεταγινώσκειν 550, 14. c) recuperare, restaurare, in pristinum, h. e. meliorem statum restituere. τὰ κατερραθυμημένα πάλιν ἀναλήψεσθε 42, 14. quasi recreare, reficere, ab exinanitione et animi deliquio ad bonum habitum reducere. δι' ὧν ἐκ χρηστῶν ἐγένετο τὰ πράγματα χείρω τὰ τῆς πόλεως, διὰ τούτων αὐτὰ πάλιν ἀναλήψεσθαι 157, 26. ἀναλαμβάνειν ἑαυτὸν 282, 2. 1049, 6. ὡς γὰρ ἀνέστη τάχιστα ἐξ ἐκείνης τῆς ἀσθενείας, καὶ ἀνέλαβεν ἑαυτὸν 1364, 25. ἀγνοησάντων δὲ, ἢ παρακρουσθέντων οὐ ῥᾴδιον τὸν αὐτὸν (καιρὸν) αὖθις ἀναλαβεῖν 1463, 13.=domi suæ aliquem recipere, et secum habere Æ. 6, 41. 8, 18. 25. 34. 42. (ubi est ὡς αὑτὸν) 9, 3. ὃν ἐν ταῖς οἰκίαις ἀνειλημμένος γέγονε 8, 12. οὐδ' ἀναλαβεῖν ἑαυτοὺς ἐδυνήθητε. ne recuperare quidem vos a risu, et ad priorem modestiam atque sedationem redire poteratis 12, 13. ἀναλαβεῖν

ἑαυτὸν οὐκ ἠδυνήθη 33, 2. ἀναλαμβάνειν τὴν ἀρχὴν τοῦ λόγου, recapessere 40, ult. = ἀναλαμβάνειν τινὰ comitate, blanditiis orationis, lenociniis honorum officiorumque aliquem sibi devincire D. 93, 43.

ἀναλγησία tarditas, stupor. τῆς ἀναλγησίας καὶ βαρύτητος τῆς τῶν Θηβαίων ἀπαλλαγῆναι 237, 13.

ἀναλίσκειν] absumere, consumere, prodigere, exhaurire. *to squander, to dissipate.* ἂν δ' ἀναλώσας λάθῃ 12, 11. ἂν τὰ παρόντα ἀναλώσῃ πρὸς ἃ μὴ δεῖ, πῶς τῶν ἀπόντων εὐπορήσαι πρὸς ἃ δεῖ 33, 26. λέγων, ὡς σιωπῶ μὲν λαβὼν, βοῶ δὲ ἀναλώσας 253, 1. μὴ δύνασθαι βοηθῆσαι τοῖς ἐμοῖς πράγμασιν ἀνηλωμένοις 1225, 3. δόξαν καλῶν ἔργων, ἣν οἱ τοιοῦτοι πολῖται πάντ' ἀναλίσκοντες τρόπον οὐχ' οἷοί τ' εἰσιν ἀφανίσαι 689, 27. eleganter dictum. gloriam præclare gestarum rerum, velut fundum, carpentes et minuentes modis omnibus tamen disperdere nequeunt. b) impendere, insumere, erogare. *to bestow upon.* τάλαντα ἀνήλωται μάτην εἰς τοὺς τῶν Ἑλλήνων ἀπόρους 174, 12. οὐκ ἐλάττω λόγον τἄλλα διεξιὼν ἀνάλωκε 228, 8. τοσουτουσὶ λόγους ἀνηλωκέναι 319, 4. τὸν τοῦ πράττειν καιρὸν εἰς τὸ παρασκευάζεσθαι ἀναλίσκομεν 50, 25. τοῖς προδόταις (id est εἰς τοὺς προδότας) ἀναλίσκων 231, 11. οὐδεὶς τὸ τοῦ προδιδόντος συμφέρον ζητῶν χρήματ' ἀναλίσκει 241, 14. σώματα καὶ χρήματα ἀναλωκυῖαν ὑπὲρ φιλοτιμίας 247, 6. μικρὸν ἀναλώσαντες χρόνον 286, 6. ἀνηλωκότα τοὺς χρόνους [scil. μάτην] 343, 17. ζητοίη πολλὰ ἀναλίσκειν, ἐξὸν ἐλάττω 384, 1. πάντων τούτων κρείττω, δι' ὧν ἀναλίσκουσιν εἰς ἑαυτοὺς ἃ λαμβάνουσιν 1331, 13. ἵνα μὴ μόνον αὐτοῖς, ἀλλὰ καὶ τούτοις, ἔχωσιν ἀναλίσκειν 1342, 15. Erechtheum τὰς ἑαυτοῦ παῖδας εἰς προὖπτον θάνατον δόντα ἀναλῶσαι impendisse saluti patriæ 1397, 19. τῶν ἀνηλωκότων πολλάκις τὰ ὄντα εἰς τὰς λειτουργίας 534, 7. c) dependere, numerare, *to pay down.* ἀναλίσκειν Ἰσοκράτει ἀργύριον 937, 24. = χορηγὸν τὸν μέλλοντα τὴν οὐσίαν τὴν ἑαυτοῦ εἰς ὑμᾶς ἀναλίσκειν Æ. 2, 23. οὐ πολὺν ἀνάλωσε λόγον 8, ult. δαπάναις ταῖς καθ' ἡμέραν ἀναλίσκειν τὰς πατρῴας οὐσίας 27, 26. ἀναλίσκειν τὴν πατρῴαν οὐσίαν εἰς τὴν πρὸς ὑμᾶς φιλοτιμίαν 56, 27. ἀπολαμβάνειν λόγον τῶν ἀνηλωμένων 57, 40. ἀναλώσας κέκραγας 85, 9. = εἰς τὴν πόλιν τῆς τούτων οὐσίας πλείω ἀναλίσκεται ἢ εἰς αὐτοὺς I. 62, 16. εἰς αὐτὸν τὰ μέτρια ἀναλίσκειν οἰόμενος δεῖν 67, 27. ἀνήλωκα παρ' ἐμαυτοῦ 73, 25. = ἀνάλωσε πλείω εἰς τὴν πόλιν, ἢ εἰς ἑαυτὸν καὶ τοὺς οἰκείους L. 152, 37. τὰ πατρῷα εἰς τὰς αἰσχίστας ἡδονὰς ἀναλίσκειν εἰθισμένοι 152, 42. τὰ μὲν ἑαυτῶν ἀνηλώκασι, τοῖς δὲ τὰ σφέτερα σώζειν βουλομένοις ἐπιβουλεύουσι 170, 5. οὐδεμίαν ὑμῖν εἴσονται χάριν, ἀλλὰ τοῖς ἀνηλωμένοις 181, 8. = ἀναλίσκειν τὸ ὕδωρ tam diu causæ dictionem extrahere, donec aqua ad dicendum infusa defluxerit D. 105, 38.

ἀναλογίσασθε τοὺς ἐφ' ὑμῶν αὐτῶν recordamini eos, qui vestra ætate fuerunt 802, ult. = recensere, enumerare Æ. 87, 26. = ἀναλογισάμενοι καὶ τὰ εἰρημένα καὶ τὰ παραλελειμμένα L. 144, 10.

ἀναλογισμὸς] κατὰ τὸν αὐτὸν ἀναλογισμὸν 262, 5. secundum

æquam rationem. idem est, atque paulo post κατὰ τὴν ἀναλογίαν.

ἀναλύειν purgare, diluere. ἐκ τοῦ μηδὲν, ὧν πεποίηκεν, ἀναλῦσαι δύνασθαι 584, 16. corrigere, compensare malefactum præclaro facinore. καιρὸν, δι' οὗ τὰς προτέρας ἀναλύσωνται ἁμαρτίας 187, 24.

ἀνάλωμα] τὸ μὲν προΐστασθαι τῶν Ἑλλήνων περίεργον ἐπείσθητε καὶ μάταιον εἶναι ἀνάλωμα 143, 17. ἀπὸ μικρῶν ἀναλωμάτων ἀτελεῖς γενομένους τοὺς πλουσίους. per minutas impensas, ubi parum quid erogarint 260, 11. ἀξιοῦσα τὰ καθ' ἡμέραν ἀναλώματα ἅπαντα τῇ οἰκίᾳ παρ' αὐτῶν λαμβάνειν 1354, 14. οὐσία γὰρ οὐχ ὑπῆρχε Στεφάνῳ, ὥστε δύνασθαι τὰ καθ' ἡμέραν ἀναλώματα ὑποφέρειν 1359, 7. εἰ διὰ μικρὸν ἀνάλωμα ὑμῖν ἐνοχλεῖν αἱροῦμαι. si, quo cupita consequerer, mea compellatione vobis incommodare mallem, quam munusculo magistratus vestros corrumpere, qui mihi, quæ velim, vel invitis vobis sint contributuri, vel vendituri potius 1455, 21. ἀναλώματα reip. erant εἰς τὰς ἐκκλησίας, (quo videtur mercedes oratoribus constitutas designare) εἰς τὰς θυσίας, καὶ τὴν βουλὴν, καὶ τοὺς ἱππέας, καὶ τἄλλα χρήματα. quo pertinent ædificia publica, classes navales et militares copiæ, terra marique 731, 1.=τῶν εἰς τὸν πόλεμον ἀναλωμάτων τὰ δύο μέρη ὑμῖν ἀνέθηκε, imposuit Æ. 74, 3.=οἶνον καὶ τὰ ἄλλα ἀναλώματα τοῖς Λεσβίοις προσέταξαν An. 33, 9.=εἰς δύο παῖδας καὶ ἀδελφὴν ἐν ὀκτὼ ἔτεσι λῆμμα καὶ ἀνάλωμα ἀπέδειξε L. 905, 1. ὥστε τούτοις λελογίσθαι ὅσονπερ αὐτῷ ὅλον τὸ ἀνάλωμα γεγένηται 909, 5.

ἀνάλωτος] διὰ καρτερίαν καὶ φιλοπονίαν οὐδὲν τῶν ὄντων ἀγαθῶν ἀνάλωτον 1412, 23.

ἀναμάρτητος] οὔτε τῶν ἀναμαρτήτων ἐστὶ πρὸς ὑμᾶς neque nullo vos læsit crimine 661, 25.=ἀναμάρτητοι τῶν γυναικῶν Æ. 26, 14. =A. 122, 14. ἐλεοῦντες τοῦ νηπίου τὴν ἀναμάρτητον συμφορὰν, *which he was unable to avoid*, a qua error aut culpa ejus abest 122, 18. τὰς συμφορὰς τῶν ἁμαρτόντων εἶναι, καὶ μὴ εἰς τοὺς ἀναμαρτήτους ἐκτρέπεσθαι 123, 26.

ἀναμαρτήτως εὐήθης 1407, 22.

ἀναμεμνῆσθαι Ly. 149, 40.

ἀναμένειν χρόνον 214, 8. οὐκ ἀνέμειναν τὸν κήρυκα 392, 17. ἀναμένειν τὸ παθεῖν τὰ δεινά. præcautionem mali differre, donec malum ipsum ingruat 411, 5. ἀναμείνατε οὖν τὴν ἐννάτην πρυτανείαν. εἶτα τότ' ἔξιμεν 730, 9. τῶν πονηρῶν τὰς διαδύσεις καὶ κακουργίας ἀναμένειν 730, 12. ἀναμένῃ τὴν ἐκ τῶν νόμων δίκην 1262, 25.=οὐκ ἐδύνατο ἀναμένειν τὸ πλέον Æ. 13, 40. μελλήματα τῶν Ἑλλήνων ἀναμένειν 64, 4. ῥητορίκην δειλίαν δημόσιος καιρὸς οὐκ ἀναμένει 77, 7.

ἀνάμεστος πατρικῆς ἔχθρας πρὸς τὸν δῆμον 779, 25.

ἀναμιγνῦναι] ἀνεμίχθημεν. in unum congressi sumus 1259, 8. =ἀναμιχθήσεται δὲ καὶ τὸ ὄνομα Ἀλεξάνδρου. immiscebitur etiam nomen Alexandri Æ. 24, 1.

ἀναμιμνήσκεσθαι] μηδ' ἀναμνησθῆναι μηδεμιᾶς φιλοτιμίας 220, 12.

ἀναξύειν τὰ ἐν τῇ γῇ (scil. ἴχνη τοῦ φόνου) A. 134, 35.
- ἀνάπαιστον Æ. 22, 27.

ἀναπαύειν λειτουργοῦντας otium respirandi a sumtuosorum munerum functione dare 1046, 21. ἀνεπαύσατ' ἂν με τῶν ἀναλωμάτων 1049, 2. ἀναπαύσαντες τῶν τεταλαιπωρηκότων ἕτερον 1049, 6. =ὅτι οὐκ ἦλθεν εἰς τὰ ὅπλα ἀναπαυσόμενος L. 130, 40. quod non venerit in castra, ad ibi pernoctandum.

ἀναπείθεσθαι Æ. 90, 13.=μὴ ἀναπεισθῆτε ὑπὸ τούτου L. 108, 11.

ἀναπειρᾶσθαι navem recens structam in aquam demittere, atque agitare, periculi faciendi ergo, quo de ejus agilitate, et num satis densa atque firma sit, constet 1229, 19. 22.

ἀναπέμπειν] Lacedæmonii μέλλουσιν ὡς Ἀλέξανδρον ἀναπέμπεσθαι ὁμηρεύσοντες Æ. 72, 35.=τοὺς παῖδας εἰς ἄστυ ἀναπέμπειν L. 897, 9.

ἀναπηδᾶν] de iis, qui repente et trepidantes consurgunt, aut deprecandi, aut intercedendi, h. e. obloquendi et impediendi ergo, aut præ cupiditate, et contentione occupandi. ἀναπηδήσασα προσπίπτει πρὸς τὰ γόνατα τῷ Ἰατροκλεῖ 403, 5. ἀναπηδῶντες οἱ βουλευταὶ ἐδέοντο μὴ σφᾶν αὐτῶν ἀφελέσθαι τὴν δωρεὰν 596, 10. ἀναπηδ.—ἐβόων, ἠγανάκτουν, ἐλοιδοροῦντο 703, pen. οἱ συνεστῶτες τούτῳ ἀναπηδήσαντες ἐψηφίζοντο 1302, 25.=adscendere tribunal ad dicendum Æ. 10, 31. ἀναπηδᾶν ἐπὶ τὸ βῆμα, insilire, irrumpere illotis pedibus in tribunal, accedere ad causarum in foro actiones, desertum ab artibus ei rei exercendæ necessariis 78, 29.

ἀνάπηρος] ἀνάπηρον ποιεῖν Æ. 26, 16.=L. 169, 26.

ἀναπιμπλάναι] αἰσχύνης ἀναπίμπλησιν ὅλην τὴν πόλιν καὶ ἀπιστίας 466, 1. δόξης φαύλης 764, 4.=λῃστῶν δόξης ἀνεπίμπλατο Æ. 37, 23. φόνου δικαίου μηδεὶς ἑαυτὸν ἀναπλῆσαι βούλοιτο, ἥπου ἀδίκου γε φυλάξαιτο 39, 41.=ἀναπιμπλάναι τῆς ἑαυτοῦ τύχης τινά. cui te socium negotiorum adjunxeris, ei infelicitatem tibi cognatam atque fatalem adjungere, affricare D. 94, 20.

ἀναπίπτειν de rebus, quæ lente, torpide, segniter, per neglectum et contemtum aguntur, in longum extrahuntur. νῦν δ' ἀναπεπτωκότες ἦτε remissi, supini 411, 3. ἀνεπεπτώκει τὰ τῆς ἐξόδου. consilium expeditionis procrastinabatur, aut etiam irritum fiebat 567, 12.

ἀναπλάττειν τοῖς ψηφίσμασι φρόνημα μεῖζον τοῦ δέοντος De. 179, 42.

ἀναπλεῖν Athenis versus Hellespontum classe subvehi 93, 21. ἀναπλεῖν ἐντὸς πυλῶν 290, 3. b) retro revehi, jam peractam navigationem eandem rursus remetiri 887, 15. 20.=τοῖς δ' ἦν πρόσταξις μὴ ἀναπλεῖν εἰς τὸν Ἑλλήσποντον, τοῖς δ' εἰς Ἰωνίαν An. 10, 28. exempla hæc erant relegationis minoris.

ἀναπληροῦν explere, id, quod numero deest, addere, satiare alicujus inopiam, indigentiam, libidinem. τοὺς διακοσίους καὶ χιλίους ἀναπληρῶσαί φημι χρῆναι 182, 12. ἕως ἀνεπληρώσατο τὴν

endum, εἰσαγγελίαν 784, 22.=ἀνασείειν τὰς φοινικίδας L. 107, 40. faciebant hoc sacerdotes, si quem diris devoverent. compara cum nostro *to swing or wave the red flag*.

ἀνασκευάζειν] ἀνασκευασθείσης τῆς τραπέζης mensa numularii eversa, h. e. negotiatione ejus convulsa et profligata. *banco rupto facto* 895, 5. ὀργίζεσθε τοῖς ἀνεσκευασμένοις τῶν τραπεζιτῶν iis, qui rebus convasatis foro decesserunt, et solum verterunt 1204, 26. διὰ τούτους τοὺς ἄνδρας ἀνασκευάζονται αἱ τράπεζαι 1205, 2.

ἀνασπᾶν τὰς ὄφρυς 442, 11. τοὺς ὅρους (palos in fundo oppignerato poni solitos, hypothecæ indices) ἀνέσπακε. revulsit, sustulit 1188, 3.

ἀνάστασις devastatio, cum oppidum sit ἀνάστατον desolatum, incolis jussis ἀνίστασθαι sedibus suis exsurgere, alioque commigrare. ὑπὲρ ἀναστάσεως τῆς πατρίδος πολεμεῖν 10, 17. quem vocabuli usum Pollux III. 91. per vulgatius, vel potius confictum a grammaticis, ἀναστάτωσις interpretatur. τὰς διαλλαγὰς—τῆς ἑαυτῶν πατρίδος ἀνάστασιν εἶναι 18, 9. ἐπιστρατεύειν ἐπ' ἀναστάσει Βυζαντίων 255, pen. b) ἀνάστασις τῶν τειχῶν exstructio mœnium, facinus egregium Cononis, qui urbis patriæ mœnia a Lacedæmoniis diruta restauravit 478, 24.

ἀνάστατος] ἐπεῖδον τὴν ἑαυτῶν πατρίδα ἀνάστασιν γενομένην A. 138, 35.=ἀνάστατον τὸν οἶκον ποιεῖν An. 33, 17.=πόλεις ὑπὸ τυράννων ἀναστάτους γεγενημένας L. 913, 5.=πόλεώς ἐστι θάνατος, ἀνάστατον γενέσθαι Ly. 155, 35.

*ἀναστενάζειν] αὐτοὺς τοὺς τάφους τῶν προγόνων οὐκ *ἂν οἴεσθε ἀναστενάξειν Æ. 90, 29.

ἀναστρέφειν] ἀναστρέφεσθαι ἐν ὑμῖν Æ. 49, 23.=οὐδὲ Θρᾷξ ἀναστρέψει λεὼς Ly. ἀναστρέφεσθαι ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς 168, 12.

ἀνασώζειν] *ἀνεσώθη τὸ γραμματίδιον. reperta in navigio et illinc protracta, et veluti periculo exitii erepta, atque ad ipsos perlata fuerat. (omnia nempe illa per mimum) A. 136, 2.= ἀνεσώθην εἰς Κατάνην L. 160, 13.

ἀνατείνεσθαι intentare (velut fustem), comminari. ἐκεῖνος μὲν οὐδὲν ἂν εἶχεν ὑμῖν ἀνατείνεσθαι φοβερὸν 389, 1.

ἀνατέμνειν] ἀνατετμήκασί τινες τὰ κλήματα τοῦ δήμου Æ. 77, 26.

ἀνατιθέναι dedicare, consecrare publice, usibus, divinis humanisve, aut memoriæ, et spectaculo. οὐχ ἵνα θαυμάζωμεν αὐτὰ μόνον θεωροῦντες, ἀλλ' ἵνα καὶ μιμώμεθα τὰς τῶν ἀναθέντων ἀρετὰς 174, 8. 201, 4. ὧν ἔνια οὐδὲ ἐπὶ τῆς ἡμετέρας γενεᾶς ἀνετέθη 615, 25. b) imputare, causam, vel culpam rei in aliquem conferre. τὴν αἰτίαν τῶν ἐκ τοῦ πολέμου συμβησομένων δυσχερῶν ἅπαντες τοῖς ὑπὲρ ὑμῶν τὰ βέλτιστα λέγειν οἰομένοις ἀναθεῖναι βούλονται 146, pen. τὰ πεπραγμένα ἑαυτῷ ἀνατιθεὶς ἐμοὶ 230, 23. οὐ τὴν τοῦ κατορθοῦν τῷ συμβούλῳ ἀνέθηκε δύναμιν, ἀλλὰ τοῖς θεοῖς 322, 20. οἷς ἂν εἰκότως καὶ δικαίως ἅπαντες τὴν τῶν γεγενημένων αἰτίαν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ἀναθεῖεν 323, pen. τἆλλα πάντα ὑμῖν ἀναθεῖναι πεπείρανται 1453, 10. c) reprehendere, h. e. emendare, ut si calculum male posi-

tum retractando melius colloces. εἰ περὶ ὧν ἡμάρτετε, νῦν ἀναθέσθαι βούλεσθε 1456, 20.=ἀνατιθέναι τινὶ τὰς αἰτίας τῶν πεπραγμένων Æ. 29, 25. ἀνάθημα ἀναθεῖναι 56, 40. ἀναθεῖναι τοῖς θεοῖς χώραν ἐπὶ πάσῃ ἀεργίᾳ 68, ult. ἀσπίδας χρυσᾶς ἀνέθεμεν 70, 3. τῶν εἰς τὸν πόλεμον ἀναλωμάτων τὰ δύο μέρη ὑμῖν ἀνέθηκε, imposuit 74, 3. τὴν ἡγεμονίαν ἄρδην φέρων ἀνέθηκε Θηβαίοις 74, 6. ἀνατιθέναι, imputare. τὰ ἔνδοξα καὶ λαμπρὰ τῶν πραγμάτων ἀνετίθεσαν τῷ δήμῳ. 86, 42. ἀνατιθέναι τινὶ τὰς αἰτίας, imputare, adscribere, 87, 38. =τούτῳ τὰ τούτου ἀσεβήματα ἀναθέντες. imponentes hujus homicidæ piacula in caput ipsius, h. e. ipsius capite ea tuentes atque expiantes A. 116, 14. 127, 2. ἐγώ σοι μᾶλλον ἂν ἔχοιμι ταύτην τὴν πρόφασιν ἀνατιθέναι imputare, in te conferre 136, 13. =ἀναθέμενος (scil. εἰς τὰς βοῦς vel εἰς τὴν ἅμαξαν) ὁ βοηλάτης ᾤχετο, ἀπάγων τὰ ξύλα L. 110, 7. quod Taylor ait atticum esse pro ἐπιθέμενος.=ἀνατιθέναι εἰκόνα εἰς τὴν ἀγορὰν D. 95, 34. τήν τινος αἰτίαν τινὶ imputare 101, 32.

ἀνατρέπειν τὸ σκάφος 128, 24. ὅρους τῶν ἀγαθῶν καὶ κανόνας 324, 27. τὴν τράπεζαν 403, 7. οὐχ ὅπως ὀρθὴ πλευσεῖται (patria) προείδετο, ἀλλ' ἀνέτρεψε καὶ κατέδυσε 419, ult. ἀνατρέψειν οἴει τὰ κοινὰ δίκαια 778, 22. πᾶσαν τὴν πόλιν 779, 26. ἃ μὴ ἐπιτρέψητε ἀνατρέψαι τῷ μιαρῷ τούτῳ 962, 8.=ἀνατρέπειν τὴν κοινὴν παιδείαν Æ. 26, 31. ἀνατετροφότας πόλεις 27, 4. ἀνατρέπειν πλοῖον 76, 11. ἄρδην ἀνατετροφότα τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν πόλιν 76, 12.= ἀνατρέπειν τὴν τράπεζαν An. 17, 10. symbolice dictum, pro fortunas et prosperitatem alicujus omnem funditus evertere. ἀνατέτροφεν αὐτοῦ τὸν πλοῦτον, τὴν σωφροσύνην καὶ τὸν ἄλλον βίον 17, 13.=ἀνατρέπειν πράγματα evertere, corrumpere D. 94, 8. πόλιν 101, 27. ἅπαντα 109, 3.

ἀνατροπεὺς τοῦ οἴκου A. 116, 28.

ἀναυμάχητος ὄλεθρος L. ap. Theo. clades, ubi classi tuæ pereundum est, etiamsi cum classe hostili confligendi copia ipsi negata esset. sophistice dictum.

ἀναφαίνειν] ῥήτωρ ἐξαίφνης ἐκ τῆς ἡσυχίας ὥσπερ πνεῦμα ἀνεφάνη 328, 10. ὅπως μὴ χρέος ὕστερον γενόμενον φανήσεται ἐπὶ τῷ χωρίῳ 1040, 19.=ἀναφαίνεσθαι, usurpatur de re subito exsistente, alia, quam pro spe e rebus ante factis vel gestis concepta. λογογράφος ἐκ τριηράρχου ἀνεφάνη Æ. 78, 26.=ᾔδεσαν γὰρ οἰκεῖον σφίσι τὸ κακὸν ἀναφανησόμενον A. 112, 45.=ἀναφανῇ ἐν τοῖς ἱππεῦσι τεταγμένος ἐν τοῖς ὁπλίταις. subito spectandum se præbeat haud opinantibus L. 140, 32.

ἀναφέρειν referre aliquo, ut in numerum ordinemve aliquem rerum, aut ut auctori, causam culpamve rei imputare. ἀναφ. ἐπί τι τὴν αἰτίαν 140, 25. τῷ μὲν ἔστ' ἀνενεγκεῖν ἐπ' ἐκείνους. referre causam ad illos, ut principes exempli, suumque factum illorum exemplo purgare 302, pen. τὸ μὲν εἰς ἀλλήλους ἀναφέρετε. alteri alteris imputatis, vos mutuo accusatis 838, 14. τὸ τῆς γνώμης ἀνενέγκατε πρὸς ἅπαντα τὸν νόμον 493, 1. τοὺς νόμους ἐπὶ τὴν ἡμέραν, ἀφ' ἧς ἐτέθησαν valorem legum ex illa die ordiri

714, 12. τὴν ἀπόδοσιν, numerationem, depensionem æris debiti. εἰς ἐκεῖνον μόνον ἀναφέρει. illum solum aït interfuisse, cum æs relueretur 920, 26. τῶν εἰς μῦθον ἀνηνεγμένων, quæ ad tempora fabulosa referuntur, in fabulis numerantur. τὰ ἐκ τῆς ἐκκλησίας ἀνενεγκόντες gesta in concione cum ad senatum retulissent. οὐδὲ γὰρ ταύτην λαβόντες ἀναφέρουσι ne hanc quidem (phialam) in censum inferunt, h. e. commemorant in recensione reliquarum rerum 1030, 13. 1031, 11. ἀνέφερεν εἰς τὸν Ἀφαρέα λόγῳ, ὀφείλων αὐτὸς τὰ σκεύη τῇ πόλει. quæ armamenta reip. debebat ipse, negabat ea ab Aphareo accepisse, ejusque socordiam prætendebat, sed falso 1148, 16, b) pristinas ad vires redire, convalescere velut a morbo, vertigine, crapula, aut, ut qui e profunda voragine eluctatus sit. ἐὰν δ' ἀνενέγκωσιν ἄρα οἱ Θηβαῖοι καὶ σωθῶσι καὶ μὴ πέσωσι 210, 15.=χίλια τάλαντα νομίσματος (signatæ pecuniæ) ἀνηνέγκαμεν εἰς τὴν ἀκρόπολιν Æ, 51, 25. 31. ἀναφέρειν αὐτῷ τῶν λημμάτων τὰ μέρη 74, ult. ἀναφέρειν ἐπί τινα αἰτίας 84, 36.=τῆς κηλῖδος εἰς ὑμᾶς ἀναφερομένης A. 123, 42. οὐκ ἔστιν ὅποι τις ἂν τὴν ἁμαρτίαν ἀνενεγκὼν ἀπολύσαιτο 140, 5. 142, 6.=ἀναφέρειν χρήματα εἰς τὴν ἀκρόπολιν An. 24, 19. 27.= ἀναφέρειν τὴν αἰτίαν εἰς ἄλλους L. οἷς τὰς ἀπολογίας ἀνοίσει 127, 32. Tayl. rem aliquo referre, causam vel culpam alicui imputare 122, 36. τὴν αἰτίαν εἰς ἐκείνους ἀνέφερον 164, 42. ἀναφερομένας ὁρῶ τὰς ἀπολογίας εἰς ἐκείνους 126, 7. 134, 43. οἱ ἄλλοι τῆς αὐτῶν ἀρχῆς κατὰ πρυτανείαν λόγον ἀναφέρουσι exhibent, scil. τοῖς λογισταῖς 183, 26.=ἀναφέρειν στήλην εἰς ἀκρόπολιν D. 108, 8. φόρους εἰς ἀκρ. 95, 6. τίς *ἀνήνεκται τῇ θεῷ κόσμος εἰς ἀκρόπολιν 102, 26.

ἀναφορὰ caussatio, perfugium, receptus, latebra culpæ, quo excusare factum speres. ὑπελείπετο γὰρ αὐτῶν ἕκαστος ἑαυτῷ ἅμα μὲν ῥᾳστώνην, ἅμα δ' εἴ τι γένοιτο, ἀναφορὰν 301, 24. ἀναφορὰν ἐκείνοις εἶναι περὶ τῶν χρημάτων εἰς τοὺς ἔχοντας. licere ipsis ad eos, penes quos illa bona sint, recurrere, ab iisque reluitionem repetere 704, 8.=κατέλιπον αὐτοῖς τὴν εἰς τὸ ἀφανὲς ἀναφορὰν, refugium, receptum ad inficiationem ejus, quod sibi absconditum in animis suis reservassent, et quod in animo, cum habuissent, habuisse tamen argui non possent, (reservatio mentalis) Æ. 41, 41.

ἀναφῦναι vide ἀνάπτεσθαι Æ.

ἀναχαιτίζειν repellere, evertere, quod pronum decurrit, sursum in arduum redigere. ἡ πρώτη πρόφασις καὶ μικρὸν πταῖσμα πάντα ἀνεχαίτισε καὶ διέλυσε 20, 27. proprie de comis ductum est, pilisve, qui a cauda animalis versus cervices retro aguntur manu, aut iracundia terroreve arriguntur, assurgunt. v. Philostrat. p. 706, 14. 835, 7. 863, 29.

ἀναχωννύειν] ἀνακεχωκότες τὴν ὁδὸν cum ruderibus congestis viam publicam exaggeravissent 1279, 20.

ἀναχωρεῖν domum unde venerat, se recipere, de hoste fugiente, et in patriam remigrante τοὺς ἀναχωροῦντας ἐκ Πλαταιῶν

agrestis. τὸν καλὸν ἀνδριάντα ἐξέθρεψέ σε 270, 11. καίτοι τὸν ἀνδριάντα τοῦτον (Solonis) οὔπω πεντήκοντα ἔτη φασὶν ἀνακεῖσθαι 420, 13 = ἀνδριὰς Κόνωνος χαλκοῦς ἔστη πρώτου (scil. μετὰ τὸν Ἁρμόδιον καὶ Ἀριστογείτονα) L. ap. Ulpianum ad *Midianam*.

ἀνδρικὸς] Θαργηλίοις νικήσας ἀνδρικῷ χορῷ L. 161, 35.

ἀνδρόγυνος, turpissimum convicium Æ. 45, 5.

ἀνδροκτασία λυγρὰ Æ. 21, 14.

ἀνδροληψία in singulari, et ἀνδροληψίαι in plurali usurpatur. Atheniensis e. c. si quis ab alius alicujus civitatis cive peremtus fuisset, atque hæc civitas homicidam deposcenti reip. Ath. tradere recusaret, licebat peremti necessariis cives aliquot, ad summum tres, illius civitatis veluti pignoris loco capere, donec ipsis satisfieret. Hæc captura ἀνδροληψία appellabatur. ὑπὲρ τούτου τὰς ἀνδροληψίας εἶναι τοῖς προσήκουσι (scil. interemti) 647, 24. τὴν ἀνδροληψίαν εἶναι μέχρι τριῶν licere pro arrha et repressalium loco capere ad tres, non plures 647, 26. etiam in neutro usurpatur τὸ ἀνδρολήψιον 648, 10. τὸ ἀνδρολήψιον παρ' οἷς ἂν ὁ δράσας (scil. τὸν φόνον) ᾖ, ἐὰν μὴ διδῶσι δίκας, κελεύουσιν οἱ νόμοι μέχρι τριῶν εἶναι 692, 22. ἀνδροληψίας (quæ sunt hominum correptiones) καὶ σύλας (quæ sunt rerum) τὰς διὰ τούτων κατεσκευασμένας 1232, 4.

ἀνδροφόνος erat solummodo is, qui, ubi ab accusatore homicidii reus fuisset peractus, a judice homicida esset declaratus 629. ubi multis de eo, quod circa homicidia jus esset, agitatur. = ἀνδροφόνον οὐκ ἐᾷ λέγειν L. 116, 38. 40. οὐ γὰρ δεῖν, ἀνδροφόνον αὐτὸν ὄντα συμπέμπειν τὴν πομπὴν τῇ Ἀθηνᾷ 137, 27. = μᾶλλον τῶν ἀνδροφόνων ἤλαυνεν Ly. 166, 39.

ἀνδρωνῖτις L. 92, 29.

ἀνέγκλητος] μόνα τὰ ἐμοὶ πεπραγμένα ἀνέγκλητον inculpabilem πεποίηκε τὴν πόλιν 1470, 22.

ἀνεγκλήτως χρῆσθε τῷ συμφέροντι 212, 8. 220, 6. ἀν. τοῦτο τὸ δίκαιον ὑμῖν παραδεδώκασι 218, 1.

ἀνέδην] τῆς δὲ πομπείας ταύτης ἀνέδην γεγενημένης 229, 3. ποιοῦντα * ἀνέδην δεινότατ' ἀνθρώπων ποιεῖν 1459, 9.

ἀνειπεῖν τὸν στέφανον voce præconis proclamare delatam alicui coronam auream 244, 2. τῷ μὲν στεφανουμένῳ τὸν αὐτὸν ἔχει ζῆλον ὁ στέφανος, ὅπου ἂν ἀναρρηθῇ 267, 15. = ἀνειπεῖν palam pronunciare, edicere, præconis voce promulgare An. 6, 5. 7, 6.

ἀνείργειν reprimere D. 108, 3.

ἀνέκδοτος de virgine non elocata nuptui, aut parum elocabili. τὰς ἡμετέρας θυγατέρας μελλούσας δι' ἔνδειαν ἀνεκδότους ἔνδον γηράσκειν περιορᾷ 1124, 7. 1383, 24. = I. 57, 37. = ἀνέκδοτος ἀδελφὴ L. 134, 1.

ἀνεκτὸς] παιδείας μετέχοντες, ἣ καὶ τοὺς ἀναισθήτους ἀνεκτοὺς ποιεῖν δοκεῖ δύνασθαι 1477, 23. ἀλλ' οὐκ ἦν ταῦτα τοῖς Ἀθηναίοις πάτρια, οὔτ' ἀνεκτά, οὔτ' ἔμφυτα 295, 25. = οὕτω γὰρ ἔσονται μόγις ἀνεκτοὶ L. 166, 10.

agrestis. τὸν καλὸν ἀνδριάντα ἐξέθρεψέ σε 270, 11. καίτοι τὸν ἀνδριάντα τοῦτον (Solonis) οὔπω πεντήκοντα ἔτη φασὶν ἀνακεῖσθαι 420, 13=ἀνδριὰς Κόνωνος χαλκοῦς ἔστη πρώτου (scil. μετὰ τὸν Ἁρμόδιον καὶ Ἀριστογείτονα) L. ap. Ulpianum ad *Midianam*.

ἀνδρικὸς] Θαργηλίοις νικήσας ἀνδρικῷ χορῷ L. 161, 35.

ἀνδρόγυνος, turpissimum convicium Æ. 45, 5.

ἀνδροκτασία λυγρὰ Æ. 21, 14.

ἀνδροληψία in singulari, et ἀνδροληψίαι in plurali usurpatur. Atheniensis e. c. si quis ab alius alicujus civitatis cive peremtus fuisset, atque hæc civitas homicidam deposcenti reip. Ath. tradere recusaret, licebat peremti necessariis cives aliquot, ad summum tres, illius civitatis veluti pignoris loco capere, donec ipsis satisfieret. Hæc captura ἀνδροληψία appellabatur. ὑπὲρ τούτου τὰς ἀνδροληψίας εἶναι τοῖς προσήκουσι (scil. interemti) 647, 24. τὴν ἀνδροληψίαν εἶναι μέχρι τριῶν licere pro arrha et repressalium loco capere ad tres, non plures 647, 26. etiam in neutro usurpatur τὸ ἀνδρολήψιον 648, 10. τὸ ἀνδρολήψιον παρ' οἷς ἂν ὁ δράσας (scil. τὸν φόνον) ᾖ, ἐὰν μὴ διδῶσι δίκας, κελεύουσιν οἱ νόμοι μέχρι τριῶν εἶναι 692, 22. ἀνδροληψίας (quæ sunt hominum correptiones) καὶ σύλας (quæ sunt rerum) τὰς διὰ τούτων κατεσκευασμένας 1232, 4.

ἀνδροφόνος erat solummodo is, qui, ubi ab accusatore homicidii reus fuisset peractus, a judice homicida esset declaratus 629. ubi multis de eo, quod circa homicidia jus esset, agitatur.=ἀνδροφόνον οὐκ ἐᾷ λέγειν L. 116, 38. 40. οὐ γὰρ δεῖν, ἀνδροφόνον αὐτὸν ὄντα συμπέμπειν τὴν πομπὴν τῇ Ἀθηνᾷ 137, 27.=μᾶλλον τῶν ἀνδροφόνων ἤλαυνεν Ly. 166, 39.

ἀνδρωνῖτις L. 92, 29.

ἀνέγκλητος] μόνα τὰ ἐμοὶ πεπραγμένα ἀνέγκλητον inculpabilem πεποίηκε τὴν πόλιν 1470, 22.

ἀνεγκλήτως χρῆσθε τῷ συμφέροντι 212, 8. 220, 6. ἀν. τοῦτο τὸ δίκαιον ὑμῖν παραδεδώκασι 218, 1.

ἀνέδην] τῆς δὲ πομπείας ταύτης ἀνέδην γεγενημένης 229, 3. ποιοῦντα * ἀνέδην δεινότατ' ἀνθρώπων ποιεῖν 1459, 9.

ἀνειπεῖν τὸν στέφανον voce præconis proclamare delatam alicui coronam auream 244, 2. τῷ μὲν στεφανουμένῳ τὸν αὐτὸν ἔχει ζῆλον ὁ στέφανος, ὅπου ἂν ἀναρρηθῇ 267, 15.=ἀνειπεῖν palam pronunciare, edicere, præconis voce promulgare An. 6, 5. 7, 6.

ἀνείργειν reprimere D. 108, 3.

ἀνέκδοτος de virgine non elocata nuptui, aut parum elocabili. τὰς ἡμετέρας θυγατέρας μελλούσας δι' ἔνδειαν ἀνεκδότους ἔνδον γηράσκειν περιορᾷ 1124, 7. 1383, 24.=I. 57, 37.=ἀνέκδοτος ἀδελφὴ L. 134, 1.

ἀνεκτὸς] παιδείας μετέχοντες, ἣ καὶ τοὺς ἀναισθήτους ἀνεκτοὺς ποιεῖν δοκεῖ δύνασθαι 1477, 23. ἀλλ' οὐχ ἦν ταῦτα τοῖς Ἀθηναίοις πάτρια, οὔτ' ἀνεκτὰ, οὔτ' ἔμφυτα 295, 25.=οὕτω γὰρ ἔσονται μόγις ἀνεκτοὶ L. 166, 10.

40.=ἄνευ ὁμολογίας προικὸς I. 40, 46. 41, 26. ἄνευ τῆς γνησίας θυγατρός. in fraudem filiæ legitimæ, quæ esset, ea sive plane præterita et exclusa, sive majorem in modum læsa 42, 7. 44, 41. 43. 45, 2. 81, 3. θυσίαν ἄνευ ἡμῶν οὐδεμίαν ἐποίησεν 70, 22. τοῦτο αὐτῷ ἄνευ τοῦ νόμου καὶ τοῦ δικαίου μηδὲν ἰσχυσάτω 78, 27.= οὐδὲ πόλει ἔξεστιν ἄνευ Ἀθηναίων θανάτῳ ζημιῶσαι A. 135, 4. insciis Athen. et injussu eorum.=ἄνευ τούτου solummodo, vel, nullo ad hanc rem habito respectu, etiamsi hoc non fuisset, etsi hoc prætextu non potuissent uti L. 115, 10.

ἀνεύθυνος, pro ἀνεύθυντος, vel οὐχ ὑπεύθυνος, haud obnoxius culpæ, aut rationi reddendæ. εἰ ἀνεύθυνα τὰ τῶν ἀμβλώσεων (id est τὰ περὶ τὰς ἀμβλώσεις πλημμελήματα) ταῖς γυναιξὶ L. ap. Theo. c. 2.

ἀνέχειν] non solum ἀνέξομαι in futuro medii, sed etiam ἀνασχήσομαι dici, ex oratione Timocratea confirmat scholiastes Aristophanis ad Acharn. 296. ἀνέχεσθαι. ἵν' ἢ ἑκόντες ἀνέχησθε ἀδικούμενοι 212, 6. ἐθισμὸς τοῦ ἀνέχεσθαι ὑμᾶς τοὺς τοιούτους εἴσπλους 219, 8. μηδὲ φωνὴν ἀνάσχησθε 228, 17. πέντε δραχμὰς ἀνέχεσθαι ὀφλοντα 1481, 23. b) retinere, cohibere, arcere. ἐν ᾧ ἡ τύχη διαλείπει, καὶ τοὺς ἐχθροὺς ἀνέχει 1449, ult. c) sursum in altum attollere, manus e. c. ὁσίας δεξιὰς καὶ ἀριστερὰς ἀνίσχοντες 531, 12. 1072, 24. d) procul in mare procurrere, de promontorio. ἀκρωτήριον ἀνέχον πρὸς τὴν Ἴμβρον ἀπωτάτω τῆς Θρᾴκης 675, 26.=ἀνέχεσθαι τοιαῦτα ἀκούοντας, ἃ ἐκβάλλεσθαι ἄξιά ἐστιν A. 127, 13.=μὴ ὑπὸ τῶν ἀεὶ κακίστων κακῶς πάσχοντες ἀνέχεσθε L. 186, 13. μήτηρ ἢ πέφυκε καὶ ἀδικουμένη ὑπὸ τῶν ἑαυτῆς παίδων ἀνέχεσθαι 188, 44. οἵτινες ἔλαττον ἔχοντες ὑπὸ τῶν προσηκόντων μὴ δύνανται ἀνέχεσθαι 893, 2.

ἀνεψιότης] ἐντὸς ἀνεψιότητος 1068, ult.

ἄνηβος ἑταίραν ἔχων L. 142, 7.

ἀνήκειν pertinere. τῶν εἰς ἀρετὴν ἀνηκόντων 1389, 21. τὰ εἰς γένος ἀνήκοντα 1390, 17.=ὁ φόνος οὖν ἀνήκει εἰς τοὺς θεωμένους redit ergo culpa cædis ad spectatores. hi dicendi erunt eam commisisse A. 123, 13.=ἀδικημάτων εἰς ἀργυρίου λόγον ἀνηκόντων, quæ mulcta pecuniaria lui possunt D. 97, 40.

ἀνήκεστος] ἀν. ῥαθυμία 101, 5. ἀνήκεστόν γ' οὐδὲν ἂν ἦν γεγονὸς 372, 20. ἐὰν δέ τι ἡ ναῦς πάθῃ ἀνήκεστον, si navis naufragio elisa fuerit 927, 7. οἵπερ ἐκώλυσαν μηδὲν ἀνήκεστον ἡμᾶς παθεῖν 1258, 5.=ἀνίατα καὶ ἀνήκεστα κακὰ Æ. 75, 22. ἀνηκέστοις κακοῖς τὴν πόλιν περιβάλλειν 86, 8.=πολλὴν πρόνοιαν ἔχειν, μέλλοντας ἀνήκεστον ἔργον ἐργάζεσθαι facinus irreparabile, ut semel factum est A. 140, 14. ἐν τοῖς ἀνηκέστοις πλέον βλάβος τὸ μετανοεῖν 140, 17. =ἀνηκέστοις συμφοραῖς περιβάλλειν An. 18, 32.=ἀνηκέστῳ συμφορᾷ περιβάλλειν L. 102, 28.

ἀνηκέστως λέγειν περί τινος, aut est improbe, contumeliose, aut indesinenter Æ. 5, 34.

ἀνήκοος ignarus, imperitus historiarum, memoriarum omnium 441, 15.=ἀνήκοος παιδείας Æ. 19, 41. ἀνήκοον μηδενὸς λόγου Ἑλ-

ἀνθρώπινος] ἡ φύσις αὐτὴ τοῖς ἀγράφοις νόμοις καὶ τοῖς ἀνθρωπίνοις ἤθεσι διώρικεν 317, 23. τίς ἀνθρωπίνη καὶ μετρία σκῆψις 527, 13. ἀνθρώπινος βίος commoda, civilis, probabilis, honesto viro digna vita 771, 13. κατ' ἀνθρώπινον λογισμὸν μάλιστ' ἂν κατορθοίη 1465, 26. ᾤετο δεῖν, ὅτε εὐτύχησε μάλιστα, τότε ἀνθρώπινα πράττων φαίνεσθαι, utens secunda fortuna sobrie, modeste, humaniter 1477, 15. τἀγαθὰ μὲν προσδοκᾶν, καὶ τοῖς θεοῖς εὔχεσθαι διδόναι, πάντα δ' ἀνθρώπινα ἡγεῖσθαι. nihil ab homine alienum existimare, nullos esse casus, quibus humana natura non pateat 506, 15. πολλὰ γάρ ἐστι τἀνθρώπινα multa enim humanæ vitæ accidunt mirabilia et inopinata 998, 20.=οὕτως ἰσχυρόν ἐστιν ἡ ἀλήθεια, ὥστε πάντων ἐπικρατεῖ τῶν ἀνθρωπίνων λογισμῶν Æ. 12, 16. οὐ γὰρ βίον ἡμεῖς ἀνθρώπινόν γε βεβιώκαμεν 72, 24.=ὁ θεὸς βουλόμενος ποιῆσαι τὸ ἀνθρώπινον γένος A. 125, 22. ἐκ τῶν ἀνθρωπίνων τεκμηρίων quæ doceri possunt ex humanis argumentis, h. e. repetitis ab hominibus et rebus humanis; quibus argumentis paulo post opponuntur divina, h. e. a diis et ostentis repetita 139, 1.=ἀνθρωπίνη δίκη L. 105, 7.

ἀνθρωπίνως] ὑποθέντες πρὸς τοῦτο ἀνθρωπίνως τὰς ἐλπίδας 638, 24. exspectare in utramque partem ob suppositum aliquod, quod ex humano more cogitandi et loquendi, cum in rebus humanis stabile nihil sit, facile contingere possit. ἀνθρωπίνως λογίζεσθαι 1122, 2. ἂν ἐμοὶ μὴ φιλονείκως, ἀλλ' ἀνθρωπίνως δῶτε concedatis 1485, 4. ἀνθρ. ἐπικουφίζειν τὰ ἀτυχήματα 643, 11.=τήν γε θεοβλάβειαν καὶ τὴν ἀφροσύνην οὐκ ἀνθρωπίνως, ἀλλὰ δαιμονίως κτησάμενοι Æ. 72, 32.=ἀνθρωπίνως περὶ τῶν πραγμάτων ἐκλογίζεσθαι An. 8, 27. γινώσκειν 20, 25.

ἀνθρώπιον] τοῦτο δὲ φύσει κίναδος τἀνθρώπιόν ἐστι 307, 23.

ἄνθρωπος] τῶν ἐν ἀνθρώποις πάντων ἡγησάμενος δεινότατον εἶναι 1246, 13.=πολιτεῖαι τρεῖς εἶναι παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις ὁμολογοῦνται Æ. 1, 18. ὅταν ἡ φύσις τοῦ ἀνθρώπου εὐθὺς πονηρὰν ἀρχὴν λάβῃ 2, 28. δημόσιος ἄνθρωπος, οἰκέτης τῆς πόλεως 8, 27. μαστιγοῦν τὰς ἐξ ἀνθρώπων πληγὰς 9, 12. οἵους ἀπεργάζεται ἀνθρώπους τὸ ἐπιτήδευμα τοῦτο 10, 12. ἄμουσός τις οὗτος καὶ ἀπαίδευτος ἄνθρωπός ἐστι 24, 2. ὁ λαμβάνων παρὰ τῶν ἰδιωτῶν καὶ δημοτικῶν ἀνθρώπων τοιαύτας τιμωρίας ὑπὲρ τῆς ἰσηγορίας 24, 36. ἀρχὰς ἀδικημάτων μὴ οἴεσθε ἀπὸ θεῶν, ἀλλ' οὐχ ὑπ' ἀνθρώπων ἀσελγείας γίνεσθαι 27, 5. τερατεία καὶ τόλμα ἀνθρώπου 29, 26. βαρὺς καὶ ἀφόρητος ἄνθρωπος 31, 1. τῶν ὑπὸ τὸν ἥλιον ἀνθρώπων 33, 31. ἐπαφρόδιτος καὶ ἡδὺς ἄνθρωπος 33, 35. ἄνθρωπος περὶ τὸ γράφειν μεγὰ φρονῶν 44, 36. ἐπασχεῖν δύναμιν ἀνθρώπων ἀπίστων 46, 10. συμπέπλεγμαι ἐν τῇ πολιτείᾳ ἀνθρώπῳ γόητι 48, 32. παρέγγραπτοι ἄνθρωποι 51, penult. μηδ' ἀνάνδρῳ καὶ γυναικείῳ τὴν ὀργὴν ἀνθρώπῳ παραδοῦναι 52, 17. ἡ τύχη συνεκλήρωσέ με ἀνθρώπῳ συκοφάντῃ 52, 34. τοῦτο τὸ δίκαιον μηδένα ἀνθρώπων ὑμῶν ἐξαιρεῖσθαι 54, 32. ἐπειδὴ ἐκ τοῦ φανεροῦ τὴν πόλιν ἄνθρωπος οὐκ ἠδύνατο σφῆλαι 71, 20. φωνὰς μόνον οὐκ ἀνθρώπων προσκτησάμενοι (dii) 72, 9. δεσπότης ἁπάντων ἀνθρώπων ἀφ' ἡλίου ἀνιόντος μέχρι δυομένου 72, 27. πρεσβύτας ἀνθρώπους, πρεσβύ-

τιδας γυναῖκας, ὀψὲ μεταμανθάνοντας τὴν ἐλευθερίαν 76, 4. τὸν δαίμονα καὶ τὴν τύχην τὴν συμπαρακολουθοῦσαν τῷ ἀνθρώπῳ φυλάξασθαι 76, 7. ἐπιορκεῖ πάντων προχειρότατα ἀνθρώπων 83, 30. ἄνθρωπος οὐ κεφαλὴν, ἀλλὰ πρόσοδον ἔχει 84, 23. ἐξ ὀνομάτων συγκείμενος ἄνθρωπος 86, 27. ἄνθρωπος αἰσχύνη τῆς πόλεως γεγονὼς 88, 18.=πίστιν εἰσηγεῖσθαι τῶν ἐν ἀνθρώποις ἀπιστοτάτην An. 9, 32, ἐπὶ τὸ εὖ πράττειν κακοὶ γίνονται πάντες ἄνθρωποι 20, 21. ἔστιν ἐν τῷ κοινῷ πᾶσιν ἀνθρώποις 20, 24.=τὰς ἐξ ἀνθρώπων γραφὰς ἐγράψατο L. 136, 34. Ἡρακλῆς ἐξ ἀνθρώπων ἠφανίσθη 191, 27. οὔτε θεοὺς οὔτ' ἀνθρώπους νομίζων. neque divina neque humana jura nosse 121, 2. ἀνθρώπους ὑπογραμματέας 186, 6. ubi voc. ἄνθρ. pœne contemptum significat.

ἀνθυποβάλλειν, pœne idem, quod simplex ὑποβάλλειν Æ. 83. ult.

ἀνθυπόμνυσθαι] ἀνθυπωμόσαντο οἱ ἀντίδικοι. adversarii nostram absentiæ excusationem jurejurando confirmatam, alio contrario jurejurando opponendo debilitatum ibant 1174, 8. οὔτε τότε ἀνθυπωμόσατο neque tum juratus negabat veram esse illam valetudinis excusationem 1136, 13.

ἀνθυφίστασθαι] τῆς ἑαυτοῦ φυλῆς χορηγὸς ἀνθυποστῆναι 536, 21. ad imitationem, vel æmulationem alterius, qui se choregum obtulerit, aut ad ægre ei faciendum, contra semet quoque offerre.

ἀνιᾶν] ἀνιῶμαι μὲν οὖν καὶ αἰσχύνομαι οἷς μέλλω λέγειν πρὸς ὑμᾶς 1182, 4,=ἀνιῶμαι ὑπομιμνήσκων τὰς τῆς πόλεως συμφορὰς L. 133, 35.

ἀνιαρότατα τοῖς ἐχθροῖς ψηφιεῖσθε L. 173, 19.

ἀνίατος] ἂν τῶν ἄλλων ἀνιάτων τι κακῶν ἴδωσιν, ἀπέκαυσαν, ἢ ἀπέκοψαν 798, 23.=ἀνιάτοις κακοῖς περιβάλλειν τούτων ἑκάστους Æ. 69, 37. ἀνίατα καὶ ἀνήκεστα κακὰ 75, 42.=ἀνίατος ἡ μετάνοια τῶν τοιούτων ἐστὶν A. 120, 30.

ἀνιάτως] εἰ δ' ἄρ' ἔχουσιν οὕτως ἀνιάτως 332, 21.

ἀνίδρυτος] (Harpocratio exponit ἀνεξίλαστος.) ἄσπειστος, ἀνίδρυτος, ἄμικτος ἄνθρωπος 786, 10.

ἀνιέναι (ab ἄνειμι) ascendere. ἢ μὴ ἀνιόντων εἰς τὸν Ἄρειον πάγον 707, 5. τηρήσας με ἀνιόντα ἐκ Πειραιῶς ὀψὲ 1252, 8. nam qui ex urbe in Piræeum irent, hi descendere dicebantur, et rursus qui illinc in urbem redirent, ascendere.=ἀνιέναι, (ab εἶμι.) ἀνιόντος ἡλίου Æ. 2, 31. δεσπότης ἁπάντων ἀνθρώπων, ἀφ' ἡλίου ἀνιόντος, μέχρι δυομένου 72, 27.

ἀνιέναι (ab ἀνίημι.) ἀνεῖναί τι τῆς ὀργῆς. de iracundia remittere 575, 3. τὰς τιμὰς τοῦ σίτου ἐνθάδε ἀνειχέναι 1290, 22.=remittere, absolvere, pœna carceris aut mortis L. 138, 40.

ἄνισον πολιτείαν πολιτευόμενοι Æ. 1, 24.=ἐγώ τ' *ἄνισον εἶχον βασανισθείσης L. 102, 14.

ἀνιστάνειν, vel ἀνιστάναι, jubere exsurgere, vel efficere, ut aut assurgat, aut stet aliquid. (ἐξήλεγξα τὸν Φίλιππον οὕτω φανερῶς, ὥστε τοὺς συμμάχους αὐτοῦ ἀνισταμένους [surgentes ad discedendum e congressu] ὁμολογεῖν. citat Harpocr. p. 283. ex or. pro Corona.) hinc a) significatio devastandi, desolandi, cum incolæ

oppidi e sedibus pristinis exsurgere alioque migrare jubentur. χώραν πολλὴν περιεῖδετε ἀνασταθεῖσαν 367, 20. b) avocare a cœpto, instituto, vitæ genere quodam, et ad aliud convertere. ἀνέστησεν αὐτὴν ἀπὸ ταύτης τῆς καλῆς ἐργασίας 270, 14. ἀνιστὰς ἀπὸ τοῦ καθαρμοῦ 313, 18. c) donarium, statuam collocare in basi, templo, dedicare. ἀνδριάντα χρυσοῦν ἀνέστησεν εἰς Δελφοὺς 164, 21. d) restaurare, rursus erigere collapsa, diruta mœnia. ἀνέστησε τὰ τείχη 477, 23. ἀνίστασθαι surgere. a) ad dicendum, et, quod consequitur, verba facere. ἡγοῦμαι καὶ πρῶτος ἀναστὰς εἰκότως ἂν συγγνώμης τυχεῖν 40, 8. ἀναστὰς ἐν τῷ ἐμῷ ὕδατι εἰπάτω 259, 5. (ἀπόκριναί μοι δεῦρο ἀναστὰς citat Hermog. p. 179. et schol. Hermog. p. 14, 11.) χαλεπὸν τὸ παρ' ὑμῖν ὑπὲρ ὑμῶν ἐροῦντα ἀνεστηκέναι, ὥσπερ ῥᾴδιον τὸ καθ' ὑμῶν 1453, 22. b) de judicibus ad calculum in urnam in tabula stantem injiciendum exsurgentibus e subselliis suis. ἀλλ' ἀναστάντες καταψηφίσασθέ μου 228, 18. c) e lecto a morbo 1266, 3. ὡς γὰρ ἀνέστη τάχιστα ἐξ ἐκείνης τῆς ἀσθενείας 1364, 25.=ἀναστῆναι ἀπὸ τοῦ βωμοῦ Æ. 9, 22. ἀναστῆσαι τὰ τείχη 41, 41. ἀναστῆσαι συνέδρους παρά τινος, transferre ex urbe in aliam 67, 12. ἀνιστάνειν τινά, redemtum aliquem ære suo liberare a servitute dura et turpi, et ad se transferre 6, 28.=ἀπὸ τοῦ οἰκήματος ἀνίσταται. excedebat popina vel taberna vinaria, finem faciebat in ea ancillandi I. 58, 16. οὐδὲ τῆς κλίνης ἀνίστασθαι δυνάμενον 59, 40.=τείχη ἀντὶ τῶν καθῃρημένων ἀνέστησαν L. 196, 30. ἀνέστη ἀπὸ τοῦ βωμοῦ* 132, 25.

ἀνίσχειν] μὴ πρότερον πρὶν ἂν ὁ ἥλιος ἀνίσχῃ, exortus sit Æ. 2, 17.

ἀνίσως πρὸς ὑμᾶς ἔσχε καὶ πλεονεκτικῶς. animo erga vos fuit iniquo 752, 17.

ἀνόητος] ὅσαι δ' ἀνόητοι, quotquot autem sunt flagitiosæ, libidinosæ. nam opponuntur ταῖς σωφρονούσαις 1383, 12. οὐκ ἀνόητον ἐμαυτὸν ἐπιδεῖξειν ἐλπίζων, εἴ σε τοιοῦτον ὄντα ἀγαπῶ 1403, 7. ἀνοητότατοί εἰσιν οἱ λογοποιοῦντες 54, 14. ὅστις ἄνθρωπος ὢν ἀνθρώπῳ τύχην προφέρει, παντελῶς ἀνόητον ἡγοῦμαι καὶ ἀπαίδευτον 311, 11.= ἀνοητότερόν τι ποιεῖν τῶν εἰκότων L. 99, 10.

ἀνοητότερον διατεθεὶς πρὸς τὸ μειράκιον L. 96, 15.

ἄνοιαν ὀφλισκάνειν stulti probrum mereri et aufferre 16, 24. πολλῶν κακῶν ἡ ἄνοια πολλοῖς αἰτία γίνεται 195, 3. τῶν ἄλλων Ἑλλήνων εἴτε χρὴ ἄνοιαν, εἴτε κακίαν, εἴτ' ἀμφότερα ταῦτ' εἰπεῖν. ex orat. pro Corona citat Alexander Numenii de figuris sententiæ p. 12, 22. ed. Normanni.=ἀνοίᾳ πολλῇ χρώμενος ἐγώ, *and I were truly a great fool*,—A. 122, 31.

ἀνοίγειν] ἀνέῳξάν τινες τὸν ὀπισθόδομον 170, 5. ἀνέῳκται τὸ δεσμωτήριον 764, 22. λέλυται πάντα, ἀνέῳκται, ὁ *βίος συγκέχυται 777, 9. de rebus hiantibus, firma compage carentibus, fluxis et dissolutis. ἀνοίξας τὰ παρασεσημασμένα τῶν οἰκημάτων 1046, ult. ἀνοίγειν τὰ σημεῖα τῶν οἰκημάτων. detrahere signa ostiis ædium, vel horreorum 1048, 13. ἐπειδὰν ἀνοιχθῇ τὸ γραμμα-

μόνους ὑπειληφὼς ὑμᾶς 70, 6. 134, 19.=πρὸς ἀνταγωνιστὰς ἀναξίους ἑαυτοῦ διακινδυνεύειν Æ. 66, 17.

ἀνταίρειν repugnare. οὐ Λακεδαιμονίοις μόνον ἀντήρατε (scil. τὰ ὅπλα) 25, 3. μέγεθος δυνάμεως, πρὸς ἣν οὐδ᾽ ἀντᾶραι (scil. τὰς χεῖρας, ἢ τοὺς ὀφθαλμοὺς) δυνάμεθα 66, 24.

ἀνταλλάττεσθαι μηδεμιᾶς χάριτος μηδ᾽ ὠφελείας τὴν εἰς τοὺς Ἕλληνας εὔνοιαν 68, 6. ἀντιπάλους ἀντὶ Θηβαίων Λακεδαιμονίους 203, 12. οὐκ ἀνταλλακτέον εἶναί μοι τὴν πρὸς ὑμᾶς φιλοτιμίαν οὐδενὸς κέρδους 410, 21. οὐκ ἀντηλλαξάμην ἀντὶ ταύτης οὐδὲν recusavi voluntatem erga vos meam prodere, ejusque loco aliud quicquam accipere, οὐ χάριν, οὐκ ἐλπίδα, οὐ πλοῦτον, οὐ δυναστείαν, οὐκ ἄλλο οὐδὲν 1468, 19. τὸ τῆς πόλεως συμφέρον τῆς ἐπὶ ταῖς λοιδορίαις ἡδονῆς καὶ χάριτος ἀνταλλ. 163, 15.

*ἀντακόλουθος I. 51, 31.

ἀνταναιρεῖν alia aliis compensare. ἢ δεῖν ἀντανελεῖν ταῦτα 304, 19.

ἀνταναπληροῦν πρὸς τὸν εὐπορώτατον ἀεὶ τοὺς ἀπορωτάτους in numerum, vel ordinem redigere alios aliis respondentes, ut uni diviti plures pauperes illius unius opibus æquiparabiles 182, 22.

ἀνταποδιδόναι χάριτας I. 64, 22.=ἀνταποδιδόναι τὰ τροφεῖα L. 107, 32.

ἀνταποθνήσκειν] κειμένου τοῦ νόμου ἀνταποθανεῖν τὸν ἀποκτείναντα, cum in lege scriptum sit, ut homicida sanguine suo luat A. 130, 26.

ἀνταποκτείνειν 633, ult.

ἀνταπολαμβάνειν] πάντες εἰσὶν ἄξιοι χάριν ἀνταπολαμβάνειν οἱ προϋπάρχοντες 471, 2.

ἀνταπολογεῖσθαι I. 52, 22.

ἀνταρκεῖν] ἕως ἀντήρκει ἡ οὐσία Æ. 13, 31.

ἀνταφαιρεῖσθαι] τὴν βουλεύσασαν ψυχὴν ἀνταφελέσθαι A. 125, 46.

ἀντεγγράφειν loco expuncti e tabulis ærarii alium inscribere 792, 3.

ἀντεγκαλεῖν 1012, 17.

ἀντειπεῖν] τούτων οὐδεὶς πώποτε ἀκούων ταῦτα ἀντεῖπεν, οὐδὲ διῆρε τὸ στόμα 405, 25. τούτου μὲν χάριν οὐδ᾽ ἂν αὐτὸς ἀντεῖπον. citat Hermogenes p. 354, 11.=τῷ πατρὶ οὐδὲν πώποτε ἀντεῖπον L. 157, 2.

ἀντεισάγειν] ἀντεισῆκται δ᾽ ἀντὶ τούτων 121, 6.

ἀντεισφέρειν νόμον alius legis loco, quæ impugnata et reprobata sit, aliam subrogare 486, 24.

ἀντεκκόπτειν] ἐάν τις ὀφθαλμὸν ἐκκόψῃ, (τινι puta) ἀντεκκόψαι παρασχεῖν τὸν ἑαυτοῦ 744, 13. 20.

ἀντεμβιβάζειν 50, 23. loco aliorum alios in naves conjicere.

ἀντεξετάζειν, exigere aliquid ad propositum aliquod exemplum, quo constet, conveniantne illa duo secum Æ. 2, 10. ἀντεξετάζειν τοὺς τρόπους τινὸς 6, 2.

ἀντεπιγράφειν deletis prioribus inscriptionibus alias novas subjicere 615, ult.

ἀντεπιθυμεῖν τινος. in alicujus rei studio cum aliquo contendere, æmulari An. 32, 42.

ἀντερεῖν vel *ἀντειπεῖν*] *ἐκφοβεῖν τοὺς ἀντεροῦντας εἰς τὸν μέλλοντα χρόνον* Æ. 52, 36.

ἀντερωτᾶν] Maximus in libello *περὶ τῶν ἀλύτων* p. 572. sic dat pro simplici p. 386, 23.

ἀντευποιεῖν] *τοὺς εὖ ποιήσαντας ἡ πόλις ἀντευπεποίηκε* 476, 21. 494, 21.=*ἀντευποιεῖν εὖ πεπονθὼς* I. 64, 12.

ἀντέχειν] *ἐὰν γὰρ ἀντέχῃ* sustineant impetum *τὰ τῶν Ὀλυνθίων* 16, 16. *εἰς μὲν ἅπαξ καὶ βραχὺν χρόνον ἀντέχει* valet id quidem ad unum solummodo sceleris conatum, et quasi periculum, et ad breve tempus 21, 1. b) *ἀντέχεσθαι* mordicus retinere, tueri. *ἀντέχεσθαι τῆς ἑαυτῶν καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων ἐλευθερίας* 290, 9. *καλὰ καὶ δίκαια ἔχουσιν, ὧν δεῖ τὸν εὖ φρονοῦντα ἀντέχεσθαι* 1396, ult.=*ἀντέχεσθαι τῆς σωτηρίας* L. 914, 6.

ἀντὶ] quasi. *ἀντὶ τῶν ἀργυρωνήτων* tanquam mancipia ære redemta 212, 20. *ἀντὶ πολλῶν χρημάτων ἑλέσθαι* 9, 1. omittitur, ut in illis *τῆς καθ' ἡμέραν ῥαθυμίας πολλὴν καὶ μεγάλην ὑπάρχουσαν ὑμῖν εὐδαιμονίαν τούτοις προέμενοι* 172, 9. sic etiam *μισθοῦ πράττειν τι* 242, 23.=*εὐχερῶς γὰρ ἐνίοτε λόγον ἀντὶ βίου χρηστοῦ προσδέχεσθε* Æ. 25, 31.=*ἡ γνώμη ἀντὶ τῆς προτέρας ἑτέρα νῦν παρέστηκε* An. 22, 40. *ἀλλάττεσθαι δουλείαν ἀντὶ ἀρχῆς* 23, 11.=*ἆθλα—ἀντὶ τῆς πονηρίας* mercedem nequitiæ, (ubi *ἀντὶ* redundare videtur) L. 182, 26.

ἀντιβαίνειν] *τοὺς ἀντιβ. πειρωμένους τοῖς Ἡρακλέους ἐγγόνοις* 290, 26.

ἀντιβλέπειν] *ποίοις προσώποις ἢ τίσιν ὀφθαλμοῖς πρὸς ἕκαστον τούτων ἀντιβλέψεσθε* 799, 22. v. sub *ἥλιος*.=*ὁ τοῖς πολεμίοις οὐδέποτ' ἀντιβλέψας* Æ. 75, 8.

ἀντιβολεῖν] *δέομαι ὑμῶν καὶ ἱκετεύω καὶ ἀντιβολῶ* 835, 2. *ἀντιβολοῦντος τούτου καὶ λιπαροῦντος* 580, 26.=*ἀντιβολῶ καὶ ἱκετεύω* I. [16, 3. 28, 54.]=An. 19, 22.=L. 94, 11. 25.

ἀντιγράφεσθαι] alteri, qui prius actionem in se intentasset, aliam opponere, litem in ipsum retorquere. *ἀντεγράψατο Φαίνιππός ἐμὲ μὴ δικαίως τὴν οὐσίαν ἀποφαίνειν* 1044, 5. *ἀντιγέγραψαι ταῦτα* 1115, 16. *ἀντεγραψάμεθα τὰς ἀμφισβητήσεις* curavimus ab actuario publico prætensiones nostras mutuas alteram e regione alterius iisdem in tabulis scribi. ut si quis *ἐν τῇ γραφῇ* falsi dicti testimonii fuisset insimulatus, *ἐν τῇ ἀντιγραφῇ* affirmaret se vera fuisse testatum 1175, 26. *ἡμᾶς ἀντεγράψατο Ὀτρυνεὺς εἶναι.* in actione super hereditate ab ipso in nos retorta affirmabat se Otrynensem esse 1092, 10.=*ἀντιγράφεσθαι*, (idem quod *ἀντόμνυσθαι*) ante ipsam litis constitutionem jurato apud prætorem confirmare, se velle illum illo de crimine in jure persequi, et jubere, ut ea professio in literas referatur, et nomen incusati criminisque et rei in tabula perscribatur publice proponenda Æ. 17, 1. *ἀντιγέγραμμαι* 22, 11.=accusatoris accusationi uam *ἀντιγραφήν*, seu adversariam exceptionem opponere I. 61,

27. ὅ τι ἀντιγράψονται περὶ τῆς ἀγχιστείας. quem titulum consanguinitatis edituri, allegaturi pro se et in tabulas publicas inferri curaturi sint in sua contrapetitione meæ petitioni opponenda 85, 19.=exceptione fori uti, ἀντεγράψατό μοι τὴν δίκην μὴ εἰσαγώγιμον εἶναι L. 166, 45.

ἀντιγραφεὺς tabularius, contrarotulator. ὧν ἕκαστος ἀντιγραφεὺς ἔμελλεν ἔσεσθαι τῶν εἰσενεγκόντων. quæ contribuentium quisque in codicem ipse suis manibus esset inscripturus 615, 14. 755, 14. 21.=ἀντιγραφεὺς χειροτονητὸς, ὃς καθ' ἑκάστην πρυτανείαν ἀπελογίζετο τὰς προσόδους τῷ δήμῳ Æ. 57, 23. ἀντιγραφέως ἀρχὴν ἄρχειν 57, 26.

ἀντιγραφὴ actio, qua reus actori exceptionem fori haud competentis opponebat, negans illo in foro sibi standum esse L. * 167, 21.

ἀντίγραφον. exemplum. *Transcript, Copy* An. 10, 31. 11, 3. =L. 896. pen.

ἀντίγραφος] adjectivum. τούτων δ' ἁπάντων στήλας ἀντιγράφους ἐστήσαθ' ὑμεῖς τε κἀκεῖνος. monumenta dedicastis saxis insculpta ejusdem exempli inter se literis iisdem convenientia, ut alterum ex altero exscriptum videatur 468, 9. εἶναι δ' ἃς αὐτοὶ μεμαρτυρήκασι διαθήκας, ἀντιγράφους ἐκείνων 1104, 23. consentientes verbis et apicibus omnibus cum exemplo primigenio, ex eoque exscriptas. ἀντίγραφον substantivum] ἀντίγραφα διαθηκῶν οὐδείς πω ἐποιήσατο 1137, 18. ἀντίγραφα γραμμάτων λαμβάνειν exemplum literarum exscribere. *to take a copy of a document* 1034, 20. causidici, vel, ut hodie appellantur, advocati exempla actorum in causa quaque, quam agitassent in foro, secum servabant. οἶδα, ὅτι καὶ τὰ ἀντίγραφα αὐτῶν ἔχεις 784, 24.

ἀντιδιαπλέκει πρὸς τοῦτο λέγων, occurrit cum suis callidis et perplexis cavillatiunculis et exceptiunculis Æ. 57, 41.

ἀντιδιδόναι alicui conditionem τῆς ἀντιδόσεως, seu permutationis bonorum, offerre 496, 21. ἀντιδιδόντες τριηραρχίαν conditionem trierarchatus secum permutandi mihi offerentes 539, pen. ὡς καὶ τῶν δικῶν τούτων τοῦ ἀντιδόντος γιγνομένων 840, ult.=δεκάκις χορηγῆσαι, ἢ ἀντιδοῦναι ἅπαξ L. 169, 4.

ἀντιδιεξιέναι] ἀντιδιέξειμι, in contrariam partem enumerabo Æ. 22, 17.

ἀντιδικάζεσθαι, judicium mutuo intentare L. ap. Poll. VIII. 5.

ἀντιδικεῖν repugnare, obloqui. ἀντιδικήσοντα ἥκειν πρὸς ἅπαντα ταῦτα 1030, pen. 1032, 4.=ἡμᾶς πρὸς αὐτὸν οὐκ ἀντιδικήσειν I. 84, 21. 85, 19. πρὸς πολλοὺς χαλεπὸν ἀντιδικεῖν 107, 15. conf. annot. ad. 85, 32.=ἀντιδικεῖν, *to join issue*. ὁ δ' A. ἠντιδίκει L. 104, 16. Tayl.

ἀντίδικος] μὴ τὸν ἀντίδικον σύμβουλον ποιήσασθαι 226, 4. testes ab adversariis differunt, et qui 1025, 22. sqq. σὸς μὲν υἱὸς ἀντὶ δεσπότου καλείσθω, ἐμὸς δ' ἀντίδικος 1127, 6. ὃς ἦν ἐπὶ τοῖς τῶν ἀντιδίκων πράγμασι, qui causam adversariorum agebat 1327, 24.

=ἐκφέρειν λόγους τοῖς ἀντιδίκοις, efferre, enunciare, prodere. de causidico prævaricatore, qui argumenta et agendi modos suæ partis adversariis enunciat, et cum iis in fraudem suorum colludit Æ. 50, 22. 78, 28.=ἀντίδικος ἐξ ἑτέρων συμβολαίων I. 54, 16. τοιούτων ἀντιδίκων τυχεῖν, πρὸς οὓς οὐδὲν ἂν ἐφρόντιζον διαφερόμενος 107, 11.=αὐτοὶ οὗτοι καθεστᾶσιν ἀντίδικοι (mei) καὶ φονεῖς (patris) A. 111, 8. οἱ ἀντίδικοι κατ' εὔνοιαν κρίνοντες τὸ πρᾶγμα 124, 8.=ἀντίδικος καταστῆναι An. 2, 22.=δίκαιον ἀμφοτέρων τῶν ἀντιδίκων ἀκούσαντας, τηνικαῦτα τὴν ψῆφον φέρειν L. fr. 56.

ἀντίδοσιν ἐπ' ἐμὲ παρεσκεύασαν. in fraudem meam compararunt 840, 27. τὰς ἀντιδόσεις ποιοῦσιν οἱ νόμοι καθ' ἕκαστον ἔτος 1040, 4. τούτοις ἀντιδόσεις ποιούμεθα horum (trierarchorum) in gratiam instituimus facultatum permutationes 50, 20. καταστὰς χορηγὸς ἐξ ἀντιδόσεως 565, 8. v. or. totam adversus Phænippum, ubi multa de hoc more facultates inter se permutandi disputantur p. 1038, sqq.=L. 98, 13. 100, 41. 45.

ἀντιδρᾶν] ἀνάνδρως, μηδὲν ἀντιδράσαντα A. 116, 2. ταῖς χερσὶ τυπτόμενος, ἀντιδρῶν ἅπερ ἔπασχον 126, 11. 128, 31.

ἀντίθετος] ἀντιθέτοις ἐπιβεβουλευμένοις καὶ κακοήθεσι ψυχαγωγεῖσθαι Æ. 28, 18.

ἀντικαταλλάττεσθαι] τῆς ἡδονῆς—τὰ συμφέροντα ἀντικαταλλαττόμενοι 273, 23.=ἀντικαταλλαξάμενος ῥῆμα μόνον Æ. 66, penult.= ἀντικαταλλάττειν τὴν ἰδίαν ψυχὴν τῆς κοινῆς σωτηρίας Ly. 159, 2.= ἀντικαταλλάττεσθαι τὴν κοινὴν σωτηρίαν τῶν τοῦ κρινομένου λόγων D. 90, 15. τῆς κρίσεως καὶ τῶν ὅρκων ἀντ. τὰς τοιαύτας εὐεργεσίας 92, 1. 110, 25. reum in judicium adductum ideo absolvere, quod patriam sibi multis magnisque meritis obstrinxisset.

ἀντικατηγορεῖν, de accusato criminationes aut easdem aut alias in actorem retorquente Æ. 25, 24.=L. 106, 41.

ἀντικρούειν] ἀντέκρουσέ τι, καὶ γέγονεν οἷον οὐκ ἔδει. accidit aliquid adversi 294, 20.

ἀντικρούσεις, vocabulum ambiguum, in re musica, sed et in re turpi usurpatum Æ. 24, 9.

ἄντικρυς] ψήφισμα ἄντικρυς περὶ τούτου τοῦ ὀνόματος γέγραπται expressis, disertis verbis, hoc de vocabulo præcise 381, 3. ἄντικρυς παρὰ τῷ Καλλίππῳ καταλιπεῖν τὸ ἀργύριον. palam, aperte, aut directa, brevissima via, sine ambagibus 1242, 22. 25.=ἄντικρυς οὑτωσὶ πᾶν τοὐναντίον I. 86, 11.=ἄντικρυς ἄγουσιν ὡς ἀποκτενοῦντες, *without any ceremony, to make short work of it*, nulla mora, neque clam, sed palam et velut recte facto fidentes L. 137, 10.

ἀντιλαγχάνειν] si tu actionem, qua te alius persequatur, alia contraria actione intercipias atque eludas. τὴν δίαιταν ἀντιλαχὼν οὐκ ὤμοσεν adversus sententiam ab arbitro in se dictam cum instituisset actionem, ut in sententiam irritam atque illegitimam, ausus tamen non est id facere, quod in omni litis contestatione fieri solet, ut nempe jurejurando confirmaret, istam actionem optimo jure et certissima cum conscientia veri a se institui 592, 12. τὴν μὴ οὖσαν ἀντιλαχεῖν ἐξῆν αὐτῷ licebat ipsi exceptio-

nem sententiæ contra jus et fas dictæ, eoque irritæ et pro nulla habendæ opponere 543, 14. 1006, 6. τὴν ἐρήμην ἀντιλάχῃ infirmet hoc judicium exceptione contumaciæ, aut vadimonii deserti 889, 23. ἀντιλαγχάνειν τούτων τὴν παραγραφὴν διδόασιν οἱ νόμοι 976, 14.

ἀντιλαμβάνεσθαι existimare aliquid ad se pertinere, eoque id strenue agere. τῶν πραγμάτων ὑμῖν ἀντιληπτέον ἐρρωμένως sedulo res vestræ vobis agendæ sunt 13, 14. 200, pen. ἴσως ἐστὶ καιρὸς, ἀντιλάβεσθε τῶν πραγμάτων 15, 5. τῆς ἐλευθερίας 214, 10. μηδενὸς ἀντιλαμβανομένου nemine rem hanc agente, curante 1450, 4.=ἀντιλαμβάνεσθαι σωτηρίας L. 180, 44. TAYL.

ἀντιλέγειν] διὰ τοὺς οἰομένους δεῖν ἀντιλέγειν τὰ δίκαια, οὐ πάντα ἀπόλωλε 1234, 1. ἃ μὲν ἄχθομαι τοῖς λέγουσι, καὶ ἀντιλέγω καθ' ὅσον δύναμαι βοηθῶν ὑμῖν 1476, 7. ἀντιλέγεσθαι ἔτι μικρόν τι πρὸς τὴν μητέρα περὶ χρυσιδίων 818, 12.=ἀντιλέγειν πρὸς νόμον καὶ δίκαιον, πρᾶγμα χαλεπόν ἐστι I. 82, 5.=ἀντιλέγειν λόγον ἐναντίον L. 113, 19.

ἀντιλογία] ἐξ ἀντιλογίας καὶ λοιδορίας πληγὰς συναψάμενος 1018, 8.=εἰς ἀντιλογίας αὐτοῖς (sic enim leg. est, cum aspero) καὶ λοιδορίαν κατέστησαν L. fr. 45, 1.

ἀντιλογίζεσθαι A. 117, 13. 126, 25.

ἀντιμοιρία] τούτοις ἐξελόντας τὰς ἀντιμοιρίας separare a massa hereditatis æquales aliis partibus inde jam ante avulsis 946, pen.

Ἀντιοχίδαι 1399, 6.

ἀντίπαλος] ἀντιπάλων ὕβριν ἀπεσκέδασαν 322, 9.=ἀντίπαλος ναυμαχία L. 194, 18.

ἀντιπαρασκευάζεσθαι] ὅταν ἐκεῖνος παρασκευάζηται ἐφ' ὑμᾶς, ἀμελήσαντες τοῦ ποιεῖν ταὐτὸ καὶ ἀντιπαρασκευάζεσθαι ῥαθυμεῖτε 139, 5.

ἀντιπαρατάττειν] ἀντιπαρατεταγμένους πρὸς τὴν τούτων ἀσέλγειαν τοὺς τῆς πόλεως εὐεργέτας Æ. 90, 16.

ἀντιπαρεξάγειν] hostilem exercitum si tuis copiis e regione oppositis quoquo eat comiteris et insequaris, et e conspectu non dimittas 239, 6.

ἀντιπαρέχειν πράγματα, eum, qui tibi incommodet, rursus vexare 555, 22.

ἀντιπάσχειν μείζονα καὶ πλείονα δίκαιοί εἰσιν οἱ ἄρχοντες (scil. πληγῶν) A. 126, 10. 16.

ἀντιποιεῖσθαι sibi arrogare, ad se trahere, contendere. τοῦ πρωτεύειν ἀντιλαμβάνονται ἅπαντες 145, 8. ὧν μηδὲν αὐτῷ προσήκει, τούτων μηδ' ἀντιποιεῖσθαι τὴν ἀρχὴν 192, 16.=ἀντιποιεῖσθαι τῶν ἀλλοτρίων I. 69, 9.

ἀντιπράττειν] τοὺς ἀντιπράττοντας περιεῖναι 1420, 17. ἀντιπράττοντος τούτου 886, 2.=ἀντιπράττειν μετὰ τῶν Βαρβάρων τοῖς Ἕλλησιν Æ. 90, 30.=D. 103, 15.

ἀντιπροκαλεῖσθαι sponsioni ab alio delatæ aliam contrariam opponere 979, 9.

ἀντιπροσκαλεῖσθαι, si tu ei, a quo in judicium vocatus fueris,

ipse rursus invicem diem dicas. aut si eandem actionem in te retorqueat adversarius, quam tu in eum intorseris 1153, 3.

ἀντίρροπος συμμαχία. societas belli adversa, clades acceptas compensare, amissaque reparare valens 12, 6.

ἀντισπεύδειν] ἀντέσπευδε πρός ἐμε. adversus me contendisset, dimicasset A. 112, 16.

ἀντιτάττειν] οὐδενὸς ὄντος ἀξιόχρεω περὶ τῶν πρωτείων ὑμῖν ἀντιτάξασθαι 36, 6. μήτε ἀγεννῶς ἀντιταχθῆναι πρὸς αὐτὸν 152, 10. μετὰ πάντων ἀγωνίζονται πρὸς τοὺς ἀντιταχθέντας 155, 8. εἰκότως ἂν ἴσως φανεροὶ πρὸς ἐκεῖνον ἐγιγνόμεθα ἀντιταττόμενοι 180, 27. φιλανθρωπία πρὸς φθόνον καὶ δικαιοσύνη πρὸς κακίαν—ἀντιτάττεται 507, pen. = ὑμέτερόν ἐστιν ἔργον πρὸς ταῦτα ἀντιτετάχθαι, obsistere, repugnare, in acie quasi contra stare Æ. 25, 8. ἀντιτάττειν τὸν νόμον, cupiditati cujusquam opponere legem 56, 8. = L. 194, 28. = ἀντιτάττεσθαι πρὸς ὠργισμένους κριτὰς τὴν διάνοιαν De. 179, 1.

ἀντιτιθέναι alicujus argumentationibus occurrere, eas refutare argumenta validiora opponendo 1093, 22. = Æ. 89, 36. = ἀντιτιθέναι τὴν πρότερον ὑπάρχουσαν δόξαν D. 104, 16.

ἀντιτιμᾶσθαι] αὐτοῦ ἐκείνου ἀντιτιμωμένου cum reus ipse hanc sibi pœnam potius statueret, loco pœnæ a judicibus dictatæ 743, 21.

ἀντιφορτίζεσθαι] ἀπάξουσι revehent Athenas τὰ χρήματα τὰ ἐκ τοῦ Πόντου ἀντιφορτισθέντα, in locum mercium in Pontum hinc importatarum ibique divenditarum, alias in Ponto coëmtas, et in navem impositas et illinc exportatas 926, 11. 931, 1. 933, 16.

ἀντιχειροτονεῖν rogationem aliquam suffragio suo improbare, ei obrogare. διαχειροτονίας γενομένης, οὐδεὶς ἀντεχειροτόνησεν 1346, 25.

ἀντιχορηγεῖν. si tu, sive ut par et collega, sive ut æmulus et adversarius, in tua tribu choregum agas, alio in sua item agente 534, 25. = An. 34, 30.

ἀντιχόρηγος 533, 14. = An. 31, 36.

ἀντομνύναι] ἀντομόσαι ἐπεχείρησεν οὐδεὶς τῶν τότε ἀμφισβητούντων αὐτῇ ὡς γένει τις αὐτῶν ἐγγυτέρω εἴη τῆς γυναικὸς 1051, 10. jurare simpliciter, aut, muliere jurante se cognatione proximam esse, contra jurare, ipsos adhuc esse propiores. = ἀντόμνυσθαι dejerare I. 50, 16. 18. 52, 19. infinitivus e medio usurpatur, et aor. 1. ex activo. ἀντώμοσα 74, 31. ἀντωμόσαμεν 78, 19. = πῶς οὖν εὔορκα ἀντομωμοκὼς ἔσται. *how will he then be able to say, that he has taken his counter-oath with a good conscience* A. 112, 22.

ἀντωμοσία I. 38, 29. jusjurandum, quod reus accusatoris juramento opponit, inficiandi ergo id, quod accusator incusasset. = ἐν τῇ ἀντωμοσίᾳ τῆς δίκης L. 167, 38.

ἀντωνεῖσθαι contra liceri, præripere emtori mercem emendam, seu plus offerendo, seu emtionem festinando. ὁ γὰρ ἀντωνούμενος καὶ ταχὺ τοὺς παρ᾽ ἡμῶν ἀπελαυνομένους προσδεξόμενος 307, 5. =

An. 17, 29.=μὴ ἀλλήλοις ἀντ. alteri alteros ne studerent emendo superare pretii immanitate L. 165, 5.

ἀνύειν] ὡς οὐδὲν ἤνυε τούτοις cum nihil hoc pacto efficeret 548, 17.

ἀνυπέρβλητον παντὶ λόγῳ τὴν ἑαυτῶν ἀρετὴν καταλελοίπασι 1389, 7. τὴν φιλοτιμίαν τἀνδρὸς ἀνυπέρβλητον εἶναι 23, 10.=ἀνυπέρβλητος εὔνοια Ly. 161, 37. ἀρετὴ 162, 21.

ἀνυπόδετος nudipes, discalceatus L. 903, 5.

ἀνυπονόητον κάλλος πρὸς τὰς αἰτίας 1404, 22. forma, cujus causæ sunt extra suspicionem.

ἀνυποπτότερος L. ap. Poll. II. 4.

ἀνυπόστατον τὴν πόλιν ὁμολογοῦντες εἶναι 218, 14. ἀνυπόστατα τὰ τοιαῦτα τολμήματα 1268, 27. ἀνυπόστατον τὴν τῶν ἵππων δύναμιν 1410, 2.

ἄνω] κοπτόμενοι ἀεὶ ταῖς στρατείαις ταύταις ταῖς ἄνω τε καὶ κάτω 22, 22. συμπαραθεῖτε ἄνω καὶ κάτω 52, 2. ἄνω καὶ κάτω πεποίηκε τὰ τῶν Ἑλλήνων πράγματα. summa imis vertit 120, 19. 424, 27. 680, 16. τῶν λόγων, οὓς οὗτος ἄνω καὶ κάτω διακυκῶν ἔλεγε 263, 19. πᾶς ὁ δῆμος ἄνω καθῆστο in subselliis 285, 2. ἀλλὰ δῆτα πάντες οἱ λόγοι ἄνω ποταμῶν ἐρρύησαν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ 433, 25. ἄνω καὶ κάτω τοὺς νόμους καὶ πάνθ', ὅσα βούλεται, στρέφει 543, ult. ἄνω καὶ κάτω (scil. πολεῖται) susque deque ferri, et per totam epistolam regnare 680, 13. τὸ ἄνω κάτω γεγενῆσθαι τί ποτ' οἴεσθε εἶναι 792, 20. 26. τῶν ἄνω τιμῶν ἀξίους ὑπειλήφαμεν. honoribus, qui diis superis habentur 1400, 3. ἡ ἄνω Φρυγία 671, 19.=ἐξαίρειν ἄνω τὸ πρᾶγμα Æ. 29, 24. προαγαγὼν μικρὸν ἄνω τῶν πραγμάτων 32, 41.=κατὰ τοὺς *ἄνω γεγραμμένους. in summo pariete stoæ Pœciles dictæ An. 11, 39.=ἄνω καὶ κάτω μεταβάλλεσθαι D. 92, 18.

ἄνωθεν ἄρχεσθαι rem a primo principio repetere narrantem 539, 22. ἄνωθεν διδάξω rem a principio repetendo 566, 21. ἄνωθεν ἐξετάζειν τὸ γένος 1082, 7. 13. πονηρὸς οὗτος ἄνωθεν ἐκ τοῦ ἀνακείου, a vetusto inde, a prima ætate 1125, 24.

ἀνωμαλία τῆς κατηγορίας Æ. 29, 11. ἀνωμαλίαν αὐτοῦ καὶ φθόνον 35, 6.

ἀνώμοτος εἰρήνη jurejurando non sancita 404, pen. ἀνώμοτος ἀπηνέχθη 542, 14.=καὶ ἀνώμοτοι καὶ ὀμόσαντες I. 54, 13.=καὶ ἀνωμότοις ὑμῖν ἐπιτρέψαιμι περὶ τοῦ σώματος τοῦ ἐμοῦ διαψηφίσασθαι A. 130, 12. ἀνώμοτος ἐμοῦ κατηγορεῖ, ἀνώμοτοι δὲ οἱ μάρτυρες καταμαρτυροῦσι 130, 40.

ἀνώνυμος] ἐξ ἀνωνύμων καὶ ἀδόξων ἔνδοξοι καὶ γνώριμοι γεγόνασι 106, 6. τῇ πόλει δ' ὑπῆρξεν ἀνώνυμα καὶ φαῦλα τὰ τῶν προγόνων 150, pen.=ἵνα μὴ ἀνώνυμος ὁ οἶκος αὐτοῦ γένηται I. [25, 44. 28, 56.]=ἀνώνυμον *κατέστησαν τὴν ἑαυτῶν πατρίδα L. 191, 6.

ἀξία] τὸ εὖ πράττειν παρὰ τὴν ἀξίαν ἀφορμὴ τοῦ κακῶς φρονεῖν τοῖς ἀνοήτοις γίνεται 16, 1. ὑπὲρ τὴν ἀξίαν 18, 22. ζημίαν κατὰ τὴν ἀξίαν εἴληφε 155, 13. ἐγγὺς τῆς ὑμετέρας ἀξίας εἶναι δεῖ τὸν λόγον,

didissemus iisdem 970, 4.=οἴκοθεν ἐκ τοῦ βίου δεδοκιμασμένους ἀξίους τῆς πόλεως εἶναι Æ. 43, 4. ὀργῆς μεγάλης ἦσαν ἄξιοι 63, 10. ἄξιον δ' ἐστὶ καὶ τὴν τούτου ἀπαιδευσίαν θεωρῆσαι 88, 14.= λειτουργεῖν μὴ ἄξια. facultates haud pares ferendis oneribus munium publicorum I. 88, 11. δόξαντές του εἶναι ἄξιοι [17, 7.] φαῦλος ἄνθρωπος καὶ μηδενὸς ἄξιος [27, 53.]=ἄξιος, authorized, jus rei agendæ, habendæ, honorisve gerendi, exercendi habens. ὧνπερ ἐμαυτὸν ἄξιον νομίζω, quarum rerum jus mihi competere autumo An. 17, 19. οὐ γὰρ φθόνου μοι μᾶλλον ἢ οἴκτου ἄξια τὰ γεγενημένα 20, 26. ἄξια μεγάλων ἀγαθῶν ἐργάζεσθαί τινα conferre in aliquem ornamenta ea, quæ aut in numero magnorum beneficiorum haberi, aut præmiis magnis relui debeant 21, 18. ὅπερ μοι πλείστου ἄξιον ἐγένετο. id quod ad salutem mihi profuit, ideoque summi a me fit 21, 32. πολλῶν αὐτῷ κλαυμάτων ἄξια εἴργασται, facinora ejus sunt lamentabilia, h. e. inprimis digna, quæ lachrymis et questibus effusis prosequare 34, 15.=ἄξιος ζημίας L. 92, 7. φεύγειν τὴν πατρίδα 102, 28. ἐλεεῖσθαι 108, 15. λόγου 154, 33. πολλοῦ 116, 23. 144, 19. πλείονος 140, 40. τὴν ἀρετὴν πλείονος ἀξίαν τῆς πονηρίας 128, 10. ἐλάττονος 94, 41. οὐδενὸς 116, 21. vid. cl. Markland. p. 329. ἴσου 126, 2. τινὸς 148, 5. ἄξιον ἦν decuit, convenit 196, 10. τῇ Ἑλλάδι κείρεσθαι, et ἐκείνων μεμνῆσθαι 196, 16. τοῖς ζῶσι πενθεῖν τοὺς τεθνεῶτας 198, 3. πολλῶν ἕνεκεν αὐτοῦ ἄξιον καταψηφίσασθαι 142, 34. 144, 3. 147, 32. 163, 25. Ἄξιος de vili pretio. ὡς ἀξιώτατον τούτους πρίασθαι 165, 3. vide quæ nos his diebus ad Suidam. Tayl. extrema illa de Suida obscura relinquens. ἄξια οὐδενὸς συμφορὰ 118, 10. ἵν' ὡς ἀξιώτατον ἡμῖν πωλοῖεν 165, 14. ἀξιώτερον vilioris τὸν σῖτον ὠνήσεσθε, εἰ δὲ μή, τιμιώτερον, pluris 166, 22. οὐδὲ πολλάκις ἀποθανὼν δίκην δοῦναι ἀξίαν 179, 25. οὐ τούτων γε ἀξίους τῇ πόλει ὄντας. non ita de rep. meritos, ut istæc paterentur 122, 4.=ratus, firmus, irrefragabilis. ἀξία ζήτησις, respectabilis, ut vulgo usurpant, cujus auctoritatem defugere haud licet D. 98, 2. par, æqualis, conveniens. ὡς τῆς τιμωρίας τοῖς ληφθεῖσιν ἀξίας γενησομένης τῶν ἀδικημάτων 108, 2. προδοὺς τὴν πίστιν, ἣν παρ' ὑμῶν, οὐκ ἄξιος ὤν, ἔλαβε 109, 2.

ἀξιοῦν τῆς προσηκούσης ἀτιμίας 283, 25. ἀξιοῦνται πάντες τῶν δικαίων πρὸς τὴν παροῦσαν δύναμιν. prout cuique facultas est jus suum exsequendi, ita jus ei tribuitur æquum 199, 7. θυγάτηρ δυοῖν ταλάντοιν ἀξιωθεῖσα ὑπὸ τοῦ πατρὸς 834, 14. τῶν αὐτῶν ἠξίωσας ἡμᾶς τε καὶ τούτους. citat Hermog. p. 340. e Leptinea. ἅπαντας ἡ πόλις τῆς αὐτῆς τιμῆς ἀξιώσασα ἔθαψεν 297, 16.=postulare, sibi arrogare, se dignum censere. οὐκ ἀξιοῦσιν αἱ γαμεταὶ συνδειπνεῖν μετὰ τῶν ἀλλοτρίων ἀνδρῶν I. 39, 24. 67, 44.= οὐ πρέπει χρηστὰ ἐπιτηδεύοντας αὐτοὺς κακῶν ἀξιοῦσθαι A. 123, 23. τούτων ὑπὸ θεοῦ ἀξιωθεὶς 125, 25.=ἀξιῶ τὰς τῶν ἐμῶν προγόνων ἀρετὰς ἐμοὶ σωτηρίαν γενέσθαι An. 18, 36.=οὐ τοῖς ὀλίγοις τοὺς πολλοὺς δουλεύειν ἀξιώσαντες L. 195, 39. οὐκ ἀξιῶ ἡμᾶς ἀπολέσθαι ἀδίκως 155, 43. 196, 34. 141, 13. οὐδ' ἂν αὐτὸς ἀξιώσειεν 118, 13.

indicaret, ipsos, Prytanas, velle, ut nos adessemus die dicta An. 15, 7.

ἀπάγειν abducere, ut victimam ab ara, ut furem, latronem, cædis reum, sacrilegum ad judices, thesmothetas, XI viros, aut in servitutem; item judices, vel auditores a causa præsente ad aliena. ἀπάγειν τὸ ἱερεῖον ἀπὸ τοῦ βωμοῦ. victimam, quam pro filio seu suo, seu adoptato pater phratoribus inferebat 1054, 6. οὐκ ἠθέλησας ἅπτεσθαι τοῦ ἱερείου, οὔτ' ἀπάγειν ἀπὸ τοῦ βωμοῦ 1078, 21. ἀπάγειν δήπου προσῆκε ad supplicium rapere 431, 7. ἀπάγειν ἀσεβείας (id est ἐπ' ἐγκλήματι ἀσ.) 601, 26. ὡς τοὺς θεσμοθέτας 630, 16. ἀπάγειν ἔξεστιν εἰς τὸ δεσμωτήριον 647, 2. ἀπάγειν κλέπτην ἐπ' αὐτοφώρῳ εἰληφὼς 1125, ult. ἀπαχθῇ ἡλωκὼς τῆς τῶν γονέων κακώσεως 733, 9. ἀπάγειν τοῖς ἕνδεκα. pro πρὸς τοὺς ἕνδεκα 736, 2. τοὺς δικαστὰς ἀπαγαγὼν ἀπὸ τῆς ὑποθέσεως 416, 24. ἀπαγαγόντα τὸ πρᾶγμα ἀπὸ τῶν πεπραγμένων εἰς γέλωτα καὶ σκώμματα ἐμβαλεῖν πειράσεται 1261, 12. οὐδεὶς ἀπάγει σε ἀπὸ τούτων. nemo tibi his interdicit 1005, 8.=ἀπάγεσθαί ποι, in flagitiosum sensum detortum Æ. 11, 37. ἀπάγειν reducere, restituere eo, unde abstuleras 20, 10. 16. ἄπωθεν ὑμᾶς ἀπαγαγὼν ἀπὸ τοῦ κλέμματος 68, 1. ἀπάγειν εἰς τὸ δεσμωτήριον 75, 2.=ἀπήχθη εἰς τὸ δεσμωτήριον ὡς κλέπτης I. 49, 23.=ἀπάγοντες τιμωρεῖσθε abductum ex urbe ad confinia vestræ ditionis, illinc ire in exsilium jussum A. 124, 1. ἀπάγειν τινὰ νύκτωρ μακρὰν ὁδὸν 132, 22. ὁ ἀνὴρ ἀπήχθη e carcere domum ad suos salvus et absolutus reducebatur 137, 35.=ἀπάγειν τοὺς κακούργους εἰς τὸ δεσμωτήριον οὐκ ἀσφαλὲς ὑμῖν διὰ τὰς χιλίας δραχμὰς An. 31, 24.=ad judices, ad carcerem, ad locum supplicii tolerandi abducere. λωποδύτην ἀπήγαγε L. 136, 10. ἀρὰν ἀπάγεσθαι diras averruncare, exsecrare, aut in locum solitarium curare deducendum, procul amandare piaculum 108, 4.=ἀπάγειν πρὸς τοὺς θεσμοθέτας de scelerato, qui simul ac deprehenditur, ad judices rerum capitalium ducitur, carceri mandandus Ly. 165, 2.=ἀπάγειν εἰς τὸ δεσμωτήριον D. 106, 10.

ἀπαγορεύειν interdicere, vetare, cum μή. προσελθὼν Αἰσχίνης οὑτοσὶ τοῖς λογισταῖς—ἀπηγόρευε μὴ καλεῖν ἐμὲ εἰς τὸ δικαστήριον 406, 26. ἀπαγορευόντων τῶν νόμων μηδὲ τοὺς τῶν ἄλλων πατέρας τεθνεῶτας κακῶς λέγειν 1022, 26. ἀπαγορευούσης τῆς γυναικὸς μὴ ἅπτεσθαι αὐτῶν 1156, 14. ἀπαγορεύουσιν οἱ νόμοι μόναις ταύταις ταῖς γυναιξὶ μὴ εἰσιέναι εἰς τὰ δημοτελῆ ἱερὰ 1374, 4. ἀπαγορεύει (pronuntiat cum interdicto) διαρρήδην ὁ νόμος, μὴ ἐξεῖναι αὐτοῖς τῶν ἐννέα ἀρχόντων γενέσθαι 1376, 17.=ἀπαγορεύειν μὴ ἀνοίγειν, interdicere, ne aperiant Æ. 2, 22. ἐπ' αὐτῷ τούτῳ, ὃ ἀπαγορεύει ὁ νόμος μὴ πράττειν 6, 22.=ἀπαγορεύει ὁ νόμος μήτε δικαίως μήτ' ἀδίκως ἀποκτεῖναι A. 123, 13.=ἀπαγορευόντων τῶν νόμων μὴ δὶς δικάζεσθαι An. 30, 13.=L. ap. Harpocr.

ἀπαγωγὴ actio adversus furem aliumve facinorosum, qua flagrante in delicto deprehensus ad judices rerum capitalium, aut

nerationem horum meritorum, ut rem sibi debitam An. 19, 15. αἰτῶ, εἰ δὲ βούλεσθε, ἀπαιτῶ 32, 46. (vid. supra in voc. αἰτεῖν.) = ἀπαιτῶ ὑμᾶς τὴν χάριν L. 164, 2. ἅμα τῇ ἡμέρᾳ ἔρχονται ἀπαιτήσοντες τὰ ὀφειλόμενα fr. 2, 6. = ἀπαιτεῖν χάριτας ὑμᾶς Ly. 167, 30.

ἀπαίτησις] τῶν τοιούτων δικῶν πρότερον τὰς ἀπαιτήσεις ποιοῦνται πάντες, ἢ δικάζονται. nemo non in ejusmodi causis, priusquam litem in foro exordiatur, ad eum, de quo queritur, privatim adit, res repetit, et jus æquum sibi reddi flagitat 901, 1.

ἀπαλείφειν expungere, ut nomina ærariorum e tabulis publicis, aut de formula testimonii nonnulla, quæ inficieris. ἀπαλείφειν αὐτὸν τότε κελεύειν ἔδει, ἃ νῦν οὔ φησι μεμαρτυρηκέναι 1115, 5. τί οὖν οὐ τότε ἀπηλείφου. cur itaque non tunc statim jussisti expungi? 1128, 8. ἀπαλείφειν τοὺς ἐγγεγραμμένους ἀπὸ τοῦ ὀφλήματος, καθ' ὅ τι ἂν ἐκτίσῃ 1338, 8. *they must write him a discharge.* b) abradere, derodere, decerpere. ἀπαλείφειν ἀπὸ τῶν παρακαταθηκῶν, de pignoribus apud se depositis 1243, 16. = ἀπαλείφειν τι τῶν δεδογμένων περὶ τῆς εἰρήνης Æ. 49, 36.

ἀπαλλαγή] ἡμῖν τὴν ταχίστην ἀπαλλαγὴν τῶν ἐπηρτημένων φόβων δότε καὶ σωτηρίαν ἀσφαλῆ 332, ult. ὅσα μοι καὶ τούτῳ ἐγένετο συμβόλαια, πάντων ἀπαλλαγῆς καὶ ἀφέσεως γενομένης 893, 13. ἀπαλλαγή τις αὐτῷ γένοιτο παρ' ὑμῖν κυρία 944, 11. τοῦ πρὸς ἡμᾶς πολέμου πέρας, οὐδ' ἀπαλλαγὴ Φιλίππῳ citat Hermog. p. 245. ex or. pro Corona. = τὰς τῆς πόλεως δυστυχίας μόνας ἀπαλλαγὴν εἶναι τῶν πρὸς αὐτοὺς πραγμάτων L. 182, 19.

ἀπαλλάττειν avertere, amoliri. placare, satisfacere. discedere. liberare. κινδύνων 163, pen. αἰσχύνην ὑπάρχουσαν 420, 26. ἐκ τοῦ θορυβεῖν οὐκ ἀπαλλάττεσθε λόγων. propterea, quod obmurmuratis et cum fremitu rejicitis concionantem, non ideo liberamini tædio concionum ad vos habendarum. vel nihil eo minus ad vos habentur conciones 1462, 15. amoliri aliquem a se, placare, ut taceat, vel timorem incutere, ut sibi ne officiat, et quocunque alio dolo corrumpere, ut æquum et rectum ne teneat 711, 25. 712, 3. ubi ἀπαλλάξας καὶ διαφθείρας copulantur. placare satisfaciendo. ut cum debitor creditori satisfacit æs debitum reluendo. μόλις τοὺς τὰ ἑτερόπλοια δανείσαντας ἀπήλλαξε 914, 4. 1189, 13. συλλέξας ἔρανον ἐπειδὰν τοὺς ξένους ἀπαλλάξω 1249, pen. ἀφιέναι καὶ ἀπαλλάττειν dicitur de creditore, qui debitorem, de accusatore, qui reum absolvit, sibi ab eo satisfactum profitetur, crimina et postulationes remittit, sibi in posterum eum negat ullo modo fore obnoxium. ἃ τῳδὶ γέγονεν ἀμφότερα. καὶ γὰρ ἀφῆκε (remisit prætensiones) καὶ ἀπήλλαξε (ab omni secum nexu et communione rerum absolvit) 952, 16. περὶ ὧν ἄν τις ἀφεὶς καὶ ἀπαλλάξας δικάζηται, γεγονότων μοι ἀμφοτέρων τούτων πρὸς Πανταίνετον τουτονὶ 966, 3. b) ab aliquo negotio quacunque cum fortuna discedere. χεῖρον ἡμῶν ἀπηλλάχασι, *they have come off worse than we have* 246, 17. ἀλλὰ τούτων καὶ πολὺ βέλτιον ἀπηλλάχατε 1488, 15. in passivo, liberari, absolvi. πάντων τῶν μετὰ ταῦτα ἂν ἦτε ἀπηλλαγμένοι πραγμάτων 11, 16. ἵν' εὐπορίαν

nitur, quam damnosa et perniciosa sit 133, 15. ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῖς ἀλλοτρίοις ἀγῶσιν ἀπαντᾷ, alienis litibus, ad se nil pertinentibus, sese ingerit, et in forum venit 580, 20. φοβούμενος εἰς τὸ δικαστήριον εἰσιέναι, μή τις ὑπὸ πολιτευομένου ἑτέρωθί που λελυπημένος ἐνταῦθα ἀπαντήσειεν αὐτῷ hic ei se objiceret, seu accusandi, seu contra eum testandi, seu calculum infestum ferendi ergo 995, 17. οὐδαμοῦ ἐπὶ ταύτην (scil. τὴν ὁδὸν) ἀπηντηκὼς ἐμοί, nunquam ausus hac via mihi occurrere, h. e. me aggredi, et apertas mecum simultates exercere 230, 9. ἐνταῦθα ἀπήντηκας 269, 8. ἀπαντᾷ (legislator occurrit, h. e. opponit sese viamque claudit) ἐφ' ἑκάστην ὁδὸν τῶν ἀδικημάτων, κωλύων καὶ οὐκ ἐῶν βαδίζειν 712, 13. ὅταν τούτῳ τῷ λόγῳ χρῆται, ἀπαντᾶτε ἐπὶ ταῦτα descendite, confugite ad has exceptiones, obmovete ei hæc argumenta 760, 24. ἀπαντήσεσθαι ταῖς ὁμοίαις φύσεσι 1395, 5. τοσαύτην κωφότητα καὶ τοσοῦτον σκότος παρ' ὑμῶν ἀπαντᾶν 411, 25. πρὸς ἕκαστον ἀπαντᾶν, ὅταν οὗτος λέγῃ 522, 22. ἀπ. ἐπὶ τὴν δίαιταν convenire ad condictum apud arbitrum 544, 20. πρὸς τὸν διαιτητὴν ἀπήντησε 1011, 15. et simpliciter ἀπαντᾶν. ὡς δ' οὐκ ἀπήντων οὗτοι, ἀλλ' ἐφυγοδίκουν 1013, 6. ἐπὶ τὴν συγκειμένην ἡμέραν 898, 6. οὐδ' εἰς ἑτέραν τῶν ἡμερῶν ἀπήντησεν 1042, 18. ἐπὶ μὲν τὸ ὀμόσαι οὐκ ἀπήντα 896, 27. copiam sui non fecit jurisjurandi dicendi ergo. ἐπαγγείλας τῷ Φαινίππῳ ἐπὶ τὰ ἱερὰ κατὰ τὸν νόμον ἀπαντᾶν 1046, 6. ἐπὶ ταῦτα δὲ ἀπήντων ad hunc autem locum deveniebant, hoc argumentum afferebant 563, 23. ἀπαντᾶν πρὸς τοὺς θεσμοθέτας recurrere, receptum habere ad th. 599, 27. ὥστε καὶ τοὺς ἀπαντῶντας *αἰσχύνεσθαι. ut vel ignoti quique, fortuito in via publica occurrentes, qui neque te norint, neque tu illos—958, 16.= μείζων ἀπήντα γέλως μετὰ θορύβου Æ. 12, 11. κραυγὴ πολλὴ παρὰ τῶν δικαστῶν ἀπαντήσεται 23, 31. ὥστ' οὐδ' ἀπαντήσεσθαί με ἐπὶ τὸ δικαστήριον 24, pen. ἀπαντᾶν πρὸς λόγον, devenire, deferri oratione ad locum aliquem 34, 22. μή μοι παρ' ὑμῶν ἀπαντήσῃ τὸ δοκεῖν 61, 9. occurrere, subvenire alicui incommodo, molestiæ ex aliqua re male gesta vel perperam constituta exsistenti 63, 30. ἀπαντᾶν εἰς τὴν τίμησιν, devenire ad litis æstimationem 82, 21.=ἀπαντᾶν in usu militari. ὀλίγοι πρὸς πολλοὺς L. 192, 44. εἰς τὴν Μεγαρικὴν 195, 27. ἀπήντα τοῖς ἱεροῖς, περὶ ἃ ἠσέβησεν 107, 46. Tayl. procedere in agmine adversus hostem. ἀπήντησαν veniebant quasi ad conflictum, εἰς Θερμοπύλας 193, 28. 195, 29.

ἅπαξ λέγουσιν οἱ νόμοι πρὸς τὸν αὐτὸν περὶ τῶν αὐτῶν τὰς δίκας εἶναι 989, 13. εἰς μὲν ἅπαξ ἀντέχει valet id quidem ad unicum modo sceleris conatum et effectum, non autem ad plures 21, 1. τρὶς, οὐχ ἅπαξ ἀπολωλέναι δίκαιος 374, 27.=ἃς ἀπεύξαιτ' ἂν *ἅπαξ ὁ δῆμος ἐνταυθοῖ γενέσθαι 489, 15.=μὴ ἅπαξ, ἀλλὰ καὶ πολλάκις ἤδη A. 111, 10.

ἀπαραίτητος δίκη 772, 25.=ἀπαραίτητος δαίμων L. 198, 5.= ἀπαραίτητος δικαστὴς Ly. 148, 5.=ἀπαραίτητος τιμωρία D. 93, 8.

ἀπαράσκευος 745, 23. ἀπαράσκευος ὑπ' ἐμοῦ ληφθῆναι 1017, 17.

ἀπειλεῖν] ἐπαγγελίαν τινὶ ἐν τῷ δήμῳ ἀπειλεῖν, denunciationem diei ad causam dicendam interminari Æ. 9, 35. μαχαίρᾳ τὸν τράχηλον ἀποκόψειν ἠπείλει 38, 11.

ἀπειλὴ] πολλὰς δεήσεις, καὶ χάριτας, καὶ νὴ Δία καὶ ἀπειλὰς ὑπομείνας 515, 17.

*ἀπείλλειν τῇ θύρᾳ a janua arcere. verbum antiquatum L. 117, 37. Tayl. furem excludere fuga, intercipere, opposita janua obserata.

ἀπεῖναι domo abesse τῆς δίκης ἕνεκα, καὶ οὐ δημοσίᾳ 1174, 11. ἂν τὰ παρόντα ἀναλώσῃ τις πρὸς ἃ μὴ δεῖ, τῶν ἀπόντων εὐπορῆσαι πρὸς ἃ δεῖ 33, 26. φύσει ὑπάρχει τοῖς παροῦσι τὰ τῶν ἀπόντων 41, 25.=οὗτος μὲν οὖν ἄπεστι μετὰ τῶν κληρούχων ἐν Σάμῳ Æ. 8, 19. ἀπεῖναι ἐπὶ τῶν ἰδίων ἔργων 54, 41.

ἀπειπεῖν vetare, interdicere, sequente μὴ cum infinitivo. ἀπειπεῖν τοῦ λοιποῦ μὴ ἐπιβαίνειν 278, 24. 681, ult. ὅλως ἀπεῖπε, μήτ' αὐτῷ, μήτ' ἄλλῳ μηδενὶ, μήθ' ἱκετεύειν, μήτε λέγειν ὑπὲρ τῶν τοιούτων 717, 4. ἀπεῖπε μὴ ἀποφαίνεσθαι 898, 24. ἀπειπὼν καὶ κωλύσας τοὺς ὀνηλάτας μὴ ἐξάγειν τὴν ὕλην ἐκ τῆς ἐσχατιᾶς 1040, pen. ἀπειπὼν τούτοις τῆς ὕλης μὴ ἅπτεσθαι 1041, 4. b) renunciare alicui juri, e. c. hereditati. *to renounce*, renuntiare juri, quo quis gaudet, aut tenetur, cognatam, cui sit proximus in sanguine, in matrimonium ducendi 1133, 7. c) deficere viribus, animove, non amplius posse. ἀπειρηκότων χρήμασι Φωκέων 30, antep. τῷ ἀπειρηκότι τὰ ἑαυτοῦ χρήματ' εἰσφέροντι. id est ἐν τῷ τὰ ἑαυτοῦ εἰσφέρειν 735, 1. ἕως ἂν ἀπείπωσιν deliquerint animis sub verberibus, ὑβρίζεσθαι ὑπάρξει 1264, pen. ἀπειρηκόσι πρὸς τὰ λοιπὰ χρησώμεθα τοῖς ἀκροαταῖς καὶ περὶ τούτου μάτην τερθρευώμεθα 1405, 26. ἀπορρηθὲν ὁ Δημοσθένης εἶπεν, ἀντὶ τοῦ ἀπαγορευθέν. Julius Pollux. II. 128.=ἀπειπεῖν τῇ δαπάνῃ, non amplius posse sumtum facere Æ. 8, 16.=κομιδῇ ἀπειρηκότα ὑπὸ γήρως I. 59, 39.= ἡ ψυχὴ καὶ τὸ σῶμα ἤδη ἀπειρηκὸς συνεξέσωσε A. 140, 27.=deficere L. 120. 14. τοῖς ἤδη ἀπειρηκόσι καὶ τοῖς οὔπω δυναμένοις 195, 29. Tayl. ἀπειπεῖν ὁμιλίαν renunciare amicitiæ, interdicere alicui familiaribus secum congressibus 112, 39. 41. τὰς σπονδὰς μέλλειν ἀπορρηθήσεσθαι. induciis renunciatum iri 165, 28. ap. Suid. in ἀπείπατο.=ἀπειπεῖν τῷ σώματι Ly. 153, 4.=ἀπειπεῖν τιμωρούμενος delassari puniendo, ob multitudinem sontium et cædium satietate capi, ut postremi plectendi mitius accipiantur, aut plane absolvantur D. 105, 32. 110, 4.

ἀπείρατος πολεμίας σάλπιγγος Εὐρώτας De. 180, 2.

ἀπείργειν] ἐκ τοῦ μηδενὶ μηδὲν, μηδ' ἂν ἄξιος ᾖ, διδόναι, πάντας ἀπείρξετε τοῦ φιλοτιμεῖσθαι 458, 26.

ἀπειρία imperitia rerum civilium atque forensium, infantia dicendi, infacundia. οὐ γὰρ δι' ἀπειρίαν γε οὐ φήσεις ἔχειν, ὅ τι εἴποις 378, 4. τὴν ἀπειρίαν τὴν ἡμετέραν καὶ τὴν ἐξ ἀνάγκης ἄγνοιαν τῶν πεπραγμένων 986, 16. φοβοῦμαι, μὴ διὰ τὴν ἀπειρίαν οὐ δυνήσομαι περὶ τῶν πεπραγμένων δηλῶσαι 1028, 15.=ἀπειρία τῆς μέθης imperitia temulentiæ, h. e. cum tu nondum sive tuo usu, sive

perfugium habuit ad mendacium 902, 5. τὸ ἀπελθεῖν me Athenis discessisse, solum vertisse, οὐκ ἂν εἰκότως ὀργὴν πρός ἐμε ποιήσαιεν 1471, 13. ὁ μὲν ἦλθεν, ad concionem, ὁ δὲ ἀπῆλθεν e concione 283, 8. ἀπελθὼν ἕκαστος ὑμῶν οὐ μόνον οὐδὲν περὶ αὐτῶν φροντίζει, ἀλλ' οὐδὲ μέμνηται 131, 10. οὐ μὴν οὐδ' ἐνταῦθα ἔλαττον ἔχων δίκαιός εἰμι ἀπελθεῖν 268, 26.=I. 38, 22.=redire L. 195, 32. κοσμίως ἀπερχόμενοι. incedentes 147, 34.

ἀπεσθίει τὴν ῥῖνα τἀνθρώπου 788, 25.

ἀπευθύνειν τὰ κοινὰ, gubernare rempublicam, ut gubernator navem, ad certam metam dirigere Æ. 76, 13.

ἀπεύχεσθαι votis averruncare, deprecari precibus ad deos factis malum, dirum aliquid avertere. cum et sine μή. ἐξηπατηκότα δ' ἤδη—ἀπεύχεσθε, ἂν σωφρονῆτ', ἰδεῖν 71, 17. ἀπεύχεσθαι τὴν τῶν δούλων ἀνάγκην μὴ γενέσθαι 102, 16. τιμαὶ, ἃς ἀπεύξαιτ' ἂν ὁ δῆμος ἐνταῦθα γενέσθαι 489, 15. τί μάλιστ' ἂν ἀπευξαίμεθα 505, 7. 718, 16. ἐφ' ἃ δ' ἄν τις καὶ χρήσαιτο τῷ τοιούτῳ θηρίῳ, ἀπεύχεσθαι τοῖς θεοῖς μὴ γενέσθαι δεῖ 779, 19.

ἀπέχειν] οὕτω πολὺ τοῦ πορίσαι νῦν ἀποσχήσομεν 184, pen. πάμπληθες ἀπέσχεν 347, 8. ἐπειδὰν γάρ τι δόξῃ καὶ ψηφισθῇ, ἴσον τοῦ πραχθῆναι ἀπέχει, ὅσονπερ πρὶν δόξαι 1437, 23.=ἐθίζειν ἀπέχειν, exercere in usu et consuetudine continentiæ Æ. 3, 20. ἀπέχετε, jam habetis vobis redditum a nobis, quod debebatur 34, 35. ἀπέχοντες τὸ πλεῖστον τοῖς ἔργοις 89, 14.=ἀπεχόμενοι οὐδεμιᾶς τόλμης L. 143, 37.

ἀπεχθάνεσθαι, εἴ τισι δεῖ, τοῖς ἀδικοῦσι τὸν δῆμον, οὐχὶ τοῖς ἀγαθόν τι ποιοῦσιν, ἔγωγε νομίζω δεῖν 503, 2. οὐ ῥᾷον τοῖς πολλοῖς καὶ τὰ μικρὰ ἀδικοῦσιν ἀπεχθάνεσθαι, ἢ τοῖς ὀλίγοις καὶ τὰ μεγάλα 614, 8. ἀπεχθάνεσθαι πᾶσι τοῖς φαύλοις ὑπὲρ ὑμῶν 807, 24.=ἀπεχθανόμενος οὐδενὶ A. 142, 35.=ἀπεχθήσεσθε pro ἀπεχθεσθήσεσθε L. 114, 10. φανερῶς τοῖς θεοῖς ἀπέχθεσθαι 108, 2. ἐκείνοις δ' οὐκ ἀπηχθάνοντο. illorum odia sibi consciscere cavebant 158, 32. ἀπεχθήσεσθε τῶν πολιτῶν οὐδενὶ 188, 3.=ἀπεχθάνεσθαι ὑπὲρ τῶν κοινῶν Ly. 148, 11.

ἀπέχθεια] τὴν δ' ἀπέχθειαν, δι' ἧς ἂν ἅπαντες ἄμεινον πράξαιμεν, τῷ νῦν τὰ βέλτιστα εἰπόντι ζημίαν γενέσθαι 32, 2. δέδοικα, μὴ τῷ τὰ νῦν βέλτιστα εἰπόντι ἣν τοῖς ἐξηπατηκόσι προσήκει ἀπέχθειαν ὑπάρχειν παρ' ὑμῶν ταύτην ἀπενέγκασθαι συμβῇ 1428, 20. οὔτ' ἐμοῦ πρὸς ἀπέχθειαν ἠκούσατε 58, 26. προσῆσαν δ' ἀπέχθειαι 127, 19. τὴν μὲν ἀπέχθειαν διὰ τῶν ψηφισμάτων ἐκφέρεσθε 176, 2. διὰ τὴν ὑποῦσαν ἀπέχθειαν 237, 16. εἰς πᾶσαν ἀπέχθειαν τούτῳ ἐλθὼν 896, 4. χάριν, οὐκ ἀπέχθειαν κομίσαιντ' ἂν δικαίως παρ' ὑμῶν 1447, 7. πολλάκις ὁρῶ τὸ χαρίζεσθαι παρὰ γνώμην πλείονα ἀπέχθειαν ἐνεγκὸν, τοῦ τὸ πρῶτον ἐναντιωθῆναι 1451, 16.=ἀπεχθείας φεύγων Æ. 22, 32. τὰς γὰρ ἀπεχθείας φεύγω 23, 34. ἀπεχθείας φεύγειν 41, ult.=I. [7, 29.]=οὐκ ἐγὼ ὁ λέγων, ἀλλ' ὁ πράξας, τὴν ἀπέχθειαν αὐτῶν δίκαιος φέρεσθαι A. 124, 13. non me par est ferre invidiam.

ἀπέχθεσθαι] οὐχ ἵν' ἀπέχθωμαί τισιν ὑμῶν 34, 11.=I. 107, 13. ἀπεχθῶς ἔχειν τινὶ 61, 25.

ἀπήχεια. inimicitia L. ap. Harpocr.

ἀπία] *οὐ πρὸς ἑταίρας ἀπίας ἀνήκειν δοκοῦντα παραλελείψεται.* non ea omittentur, quæ spectare videntur ad amicæ pyros L. ap. Priscian. l. 18.

ἀπιέναι] *ᾤχετ' εὐθὺς ἀπιὼν* 246, 18. *ταῦθ' ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν ἀπήειτε* (e concione) *βεβουλευμένοι* 306, 11. *ἀστεφάνωτος ἐκ τῆς Ὀλυμπίας ἀπῄει* 331, 4. *ἀπιόντος μηνὸς* (idem quod *λήγοντος*) 238, 4. = *ἡ γυνὴ ἀπῄει κάτω.* descendebat L. 92, 32. *λαβὼν τὰ σαυτοῦ, ἄπει,* aufferens tua tecum, hinc discedes fr. 6, 3. *ἄπει* pro *ἀπελεύσῃ.* = *ἀπιέναι ἐπὶ τὰ ἔργα* D. 100, 20.

ἀπίθανος ὢν πρὸς τὴν ὑποψίαν ταύτην, cum non possit oratione sua me hac suspicione infamare, eamque probatam dare Æ. 28, 12. *μιαρὰ καὶ ἀπίθανα ῥήματα* 77, 24.

ἀπιθανότης τῆς αἰτίας Æ. 36, 23.

ἀπιστεῖν] *τοσούτῳ μᾶλλον ἀπιστοῦσιν αὐτῷ* (scil. *τῷ ὑμετέρῳ λόγῳ*) quo vobis est lingua expeditior atque volubilior, hoc magis ei diffiditur 21, 23. *ἀπιστοῦσιν ἑαυτοῖς* 145, 10. *τότε δή, τότε καὶ μισεῖ καὶ ἀπιστεῖ καὶ προπηλακίζει* 241, 21. *εἰ δ' ἀπιστεῖς, ἐρώτησον αὐτοὺς* 242, pen. *ἵνα καὶ τῶν ἀπιστουμένων καὶ αὐτῆς καὶ τῶν χρημάτων κύριον ποιεῖν.* eorum, quibus diffiditur 831, 3. = I. 72, 1. = *τῇ σκληρότητι τοῦ δαίμονος ἀπιστῶν* A. 122, 44. *σφίσιν αὐτοῖς ἀπιστοῦντες* 129, 40. *τοῖς μάρτυσι* 144, 36. = *ἀπιστούντων σφίσιν αὐτοῖς εὐψυχίαν ἐνδείκνυσθαι ἐν τοῖς τῶν τεθνεώτων σώμασιν* L. 191, 13. *ἠπίστησεν,* non satis fidit, non satis certa cum fiducia ausa est *ἀποθανοῦσαν ἑαυτὴν ἐπιτρέψαι* 188, 39.

ἀπιστία κοινὸν ἅπασι φυλακτήριον 71, 23. *τὴν πρὸς τοὺς βαρβάρους καὶ τοὺς τυράννους ἀπιστίαν οὐκ ἦν πρίασθαι* 121, 4. (nisi potius ibi *ἐκπρίασθαι* leg. est.) *ταῦτ' ἀπιστίαν, ταῦτ' ὀργὴν ἔχει* 142, 27. *ὑπάγειν εἰς ἔχθραν καὶ μῖσος καὶ ἀπιστίαν* 291, 11. = *ἀπιστία καὶ ἡ μεθ' ὅπλων φρουρὰ σώζει τὰ τῶν τυράννων καὶ τῶν ὀλιγαρχιῶν σώματα καὶ πολιτείαν* Æ. 1, 22. = *ταῦτα πολλὴν ἀπιστίαν ἔχει* I. [9, 36.] = *ἀπιστία ἐκείνων* perfidia eorum, ob quam illis fidi nequit An. 23, 38.

ἄπιστος] aut qui non fidit alteri, aut cui alter non fidit, modo activum, modo passivum. *ὅλως ἄπιστον οἶμαι ταῖς πολιτείαις ἡ τυραννὶς* 10, 20. *τὰ τῶν Θετταλῶν ἄπιστα μὲν ἦν δήπου φύσει καὶ ἀεὶ πᾶσιν ἀνθρώποις, κομιδῇ δ', ὥσπερ ἦν, καὶ ἔστι νῦν* 15, 16. *καὶ μὰ Δί' οὐδὲν ἄπιστον ἴσως,* et profecto non videtur hoc fide carere 15, ult. *τὴν προαίρεσιν αὐτοῦ ἀναμνησθέντες ὡς προβεβλημένη καὶ ἄπιστος* (diffidens) *ἦν πρὸς Φίλιππον* 349, 15. = *ἐπασχεῖν δύναμιν ἀνθρώπων ἀπίστων* Æ. 46, 10. *εἰ δέ τισιν ὑμῶν ἐξαίφνης ἀκούσασιν ἀπιστότερος προσπέπτωκεν ὁ λόγος* 62, 6. = *μὴ παραγενέσθαι με τῷ φόνῳ ἀπιστότερον, ἢ παραγενέσθαι* minus credibile esse, me a cæde abfuisse, quam in ea patranda versatum esse A. 119, 7. *ἄπιστοι γενόμενοι τοῖς ἀληθέσι.* subaudi *ἐπί. super,* vel *cum* ipsis veris. h. e. quamvis vera dicerent, tamen fide caruerunt 129, 34. *οὓς σὺ αὐτὸς ἀπίστους κατέστησας.* quorum testium auctoritatem fidemque ipse tute debilitasti 130, 40. *τοῖς λόγοις ζητοῦσι τὰ ἔργα*

ἄπιστα καταστῆσαι. verbis suis res, quæ veræ sunt, inficiatum eunt, earumque veritatem oratione subversum et abolitum 139, 23. 147, 7.=πίστιν εἰσηγεῖσθαι τῶν ἐν ἀνθρώποις ἀπιστοτάτην An. 9, 32.=ἄπιστος κίνδυνος L. 194, 6.

ἀπλαῖ (scil. βλαῦται) genus soccorum, aut calceorum, quibus usi videntur fuisse homines austeritatem in moribus laconicam et modestiam affectantes. ἀπλᾶς ὑποδέδενται 1267, 23.

ἀπληστία] δι' ἀπληστίαν τῶν τρόπων διχόθεν καρποῦνται 614, 7. 754, 12. τῆς σῆς ἀπληστίας καὶ τοῦ σοῦ τρόπου τίς ἂν δύναιτο ἐφικέσθαι 958, 7.=εἰς τοσαύτην ἀπληστίαν καὶ αἰσχροκέρδειαν ἀφίκοντο L. 121, 41.

ἄπληστος καὶ αἰσχροκερδὴς ὁ τρόπος αὐτοῦ ἐστὶν 1204, 24.

ἁπλότης] καταφεύγειν ἐπὶ τὴν ἁπλότητα, innocentem, simplicem, candidum se simulare, in eaque simulatione præsidium quærere Æ. 86, 28.

ἄπλους ἡ θάλασσα ὑπὸ τῶν λῃστῶν γίγνεται piratæ reddunt mare invium, haud patens navigationibus 307, 18.=ἄπλους, in plur. ἄπλοι, τριήρης, triremis navigationi inhabilis ob vetustatem An. 24, 6.

ἁπλοῦς simplex, sincerus. ἀπολογία δικαία καὶ ἁπλῆ hæc est, ἢ ὡς οὐ πέπρακται τὰ κατηγορημένα δεῖξαι, ἢ ὡς πεπραγμένα συμφέρει τῇ πόλει 404, 22. οὐδὲν ἦν ἁπλοῦν οὐδ' ὑγιὲς τούτων 969, 27. τὸ ἁπλοῦν δίκαιον περὶ τῆς κληρονομίας 1089, ult. ἁπλοῦν· τι διελογίσαντο unum hoc spectarunt, quod cernere mirificæ non est sollertiæ 1091, 3. τί ἦν ἁπλούστερον, ἢ ταῦτα ἄγειν εἰς μέσον 1106, 14.=ἐλευθέριος καὶ ἁπλοῦς λόγος Æ. 17, 4.=ἁπλοῦ ὄντος τοῦ πράγματος, καὶ μηδεμιᾶς ταραχῆς ἐγγιγνομένης I. 46, 45. ἁπλᾶ τὰ δίκαια πανταπασίν ἐστι καὶ γνώριμα μαθεῖν 87, 14.=ἁπλῆ συμφορὰ L. 168, 43.=ἁπλοῦν τὸ δίκαιον Ly. 152, 16.

ἁπλῶς ἔδωκα ὑμῖν ἐμαυτὸν sine ulla tergiversatione, aut detrectatione periculi cujusquam 288, 12. ἡσυχία, ἣν ὑμεῖς ἁπλῶς ἄγετε sine dolo malo, pura mente 328, 3. πάντα ταῦτα ὑγιῶς καὶ ἁπλῶς καὶ δικαίως πεπολίτευμαι 325, 17. ὁ τὸν νόμον τιθεὶς ἁπλῶς præcise, rotundis, disertis verbis sine ulla exceptione, εἶπε, μηδαμῶς δῶρα λαμβάνειν 343, 9. τοῖς ἁπλῶς simpliciter, haud affectate, ὡς πεφύκασι, βαδίζουσι 1122, 17. εἰ πονηρός ἐστιν Ἀρ. ἁπλῶς καὶ πικρὸς καὶ συκοφάντης. sine versutia malus, acerbus, calumniator, qui improbitatis eundem constanter servat modum 784, 2.=ἁπλούστερον καὶ κατὰ φύσιν μᾶλλον I. 46, 32.

ἀπνευστὶ συνείρει τούτους (τοὺς λόγους puta) 328, 12.

ἀπὸ cum usurpatur ad indicandum a) aliquid *ab* aliqua re profectum esse, *ex* aliqua re exstitisse, aut illinc peti debere. ἀπ' αὐτῶν τῶν πραγμάτων κρίνειν judicium de rebus e natura rerum ipsa repetere 25, ult. οὐκ ἀπ' ἴσης (scil. αἰτίας, vel προφάσεως, vel ἀφορμῆς) ὁρῶ ἡμῖν τε καὶ τοῖς ἄλλοις τὴν βουλὴν οὖσαν. id est, ἀφορμωμένην. non idem nobis esse, atque aliis, consiliorum principium atque fundamentum 179, 21. τὴν ἀπὸ τῆς ψυ-

aciem, sed urbem adeo ipsam deseruit 76, 14. ἀποπλανᾶν τινὰ ἀπὸ τῆς ὑποθέσεως 79, 6. τοῖς τὸν δῆμον ἀπὸ Φυλῆς καταγαγοῦσι 80, 32. ἀποπλανῶ ὑμᾶς ἀπὸ τῆς ὑποθέσεως 81, 11. τάξιν ἀπὸ στρατοπέδου ἔλιπε 89, 38.=pro παρὰ vel ὑπό. ὑμεῖς ἀπὸ τῶν φίλων καὶ τῶν ἐχθρῶν ταῦτα παθόντες I. 51, 46.=πότερον πρὸ δείπνου ἢ ἀπὸ δείπνου *before or after table* A. 113, 17. et in continente usurpat μετὰ δεῖπνον.=σημεῖα ἀπὸ τῶν ἔργων. argumenta, indicia a factis ducta An. 22, 45. τὸν ἀπὸ τῶν ὑμετέρων χρημάτων ταῦτα κατεργασάμενον 33, 22. æquivalet nostro *with*. τιμᾶν τὴν πόλιν ἀπὸ τῶν ἑαυτοῦ πόνων 33, 24.=ἀπ' ὄψεως primo intuitu L. 147, 32. Tayl.=redundat quodammodo in illo τὴν ἀπ' αὐτῶν τιμωρίαν Ly. 157, 39.=ἀπὸ ποίων ψηφισμάτων οὗτος, ἢ ποίων νόμων οὐκ εἴληφεν ἀργύριον. quodnam unum hic plebiscitum, aut quam unam legem tulit, cujus causa non passus esset se pecunia corrumpi? non ista omnia mercede scripsit egitque? D. 95, 28. ἀπεχειροτόνησεν αὐτὸν ἀπὸ τῆς τῶν ἐφήβων ἐπιμελείας 110, 13.

ἀποβαίνειν] ἀπέβη πολλῇ δυνάμει εἰς τὴν χώραν καὶ ἐπόρθει 1377, 7. descendebat, invadebat. b) evenire, exitum sortiri. τοῖς μηδεμίαν πω τοιαύτην φιλίαν καλῶς ἀποβᾶσαν ἑωρακόσι 1402, 24. τίνος καλῶς μὲν ἀποβάντος πλεῖστα ἂν κατορθοῖμεν, διαφθαρέντος δὲ τὰ μέγιστα βλαπτοίμεθα παρὰ τὸν βίον 1412, 10. c) τοῦ ἀποβαίνειν μόνοις τοῖς πολίταις ἐξουσίαν οὖσαν 1408, 12. videtur genus aliquod exercitationis esse palæstricæ, cum quis de curru concitato desilit armatus, et rursus in eum, cum rapidus fertur, insilit.=ἀμφοῖν ἡμῖν ἀγαθόν τι ἔμελλεν ἀποβήσεσθαι A. 121, 24.=ἀποβαίνει ἡ φήμη omen famæ pervulgatæ abit in exitum, eventum sortitur An. 17, 12.=cum classe armata infestisque animis aliquo appellere, descendere L. 192, 29. ὧν ὑμῖν οὐδὲν ἀποβέβηκεν 180, 40. evenit.

ἀποβάλλειν] ἵνα τὴν ὑπάρχουσαν ἐπιείκειαν ἀποβάλλωμεν 919, 4. =ἀποβάλλειν ἀσπίδα Æ. 5, 2.=An. 10, 22. ἀπεβαλόμεθα τὴν βασιλέως δύναμιν 27, 12.=ἀποβάλλειν τὰ ὅπλα L. 116, 17. τὴν ἀσπίδα 117, 3.

ἀποβλέπειν intueri, respicere, construitur alias cum εἰς, alias cum πρός. ἀποβλ. εἰς τὰ πράγματα 26, 17. εἰς τὰ πράγματα καὶ τοὺς λόγους ἀποβλ. 28, 2. εἰς τὰ τῶν προγόνων ἀξιώματα 298, 5. εἰς τὸ τῶν πραγμάτων μέγεθος 350, 1. οὐκ ἀπέβλεψεν εἰς τὰς οὐσίας τούτων, οὐδ' εἰς τὰς ὑποσχέσεις 515, 1. πρὸς τοὺς πλησίον 120, 8. πρὸς ἀλλήλους ὡς αὐτὸς μὲν ἕκαστος οὐ ποιήσων, τὸν δὲ πλησίον πράξοντα 182, 9. ἀποβλέποντες πρὸς τὸν βίον καὶ τὸν τρόπον πιστεύειν 1269, 1. μὴ πρὸς τοὺς ἐμοὺς λόγους, μηδὲ πρὸς τοὺς ὑπὸ τούτου ῥηθησομένους 1329, 17. b) suspicere, venerari, magni facere. ἀπέβλεπον, ἐζήλουν, ἐτίμων, ἄνδρας ἡγοῦντο 426, 6.=ἀποβλέπειν πρὸς αὐτὸ μόνον τὸ δίκαιον, καὶ τὸ συμφέρον Æ. 25, 20. ἀποβλέπειν εἰς τὰς τῶν γυμναζομένων εὐεξίας 26, pen. ταῖς γε διανοίαις ἀποβλέψατε εἰς τὰς αὐτῶν συμφορὰς 76, 1. ἀποβλέψητε πρὸς εὐφημίαν τῶν λόγων αὐτοῦ 77, 38. ἀποβλέπειν εἰς ἑαυτὸν 84, 30. ἀποβλέποντες πρός τί, cujus rei respectu 86, 30. ἀποβλέπειν εἰς τὴν ἀλαζονείαν

gata, neque diluta, sive titulo peculatus ἀφεὶς τὸ τὰ χωρία δημεύειν καὶ τὰς οἰκίας, καὶ ταῦτ' ἀπογράφειν 609, pen. 752, 7. ἀπεγράψατο ταῦτα πρὸς Θηριππίδην ἔχοντα ἑαυτὸν illa se habere atque tenere declarabat testimonio, quo erga Therippidem (qui id postulaverat, et quo is illud testimonium penes se servaret) fatebatur ista bona penes se esse, idque testimonium curabat a scriba publico ad acta referri 817, pen. et in activo αὐτὸς ἑαυτὸν ἔχειν τὴν προῖκα ἀπογράψας πρὸς τοὺς συνεπιτρόπους 818, 19. τὴν προῖκα λαβεῖν ὁμολογήσαντα καὶ ἔχειν αὐτὸν πρὸς τοὺς ἐπιτρόπους ἀπογράψαντα 828, 15. videtur hoc discrimen interesse, ut in activo cum quis dicitur ἀπογράψαι, significetur ipse sua manu scripsisse, cum in medio, significetur, id eum fieri curasse per tabularium. ὁ δὲ καὶ προσοφείλοντά με ἀπέγραψε in rationes gestæ a se tutelæ mei meorumque bonorum retulit nomen meum, ut sibi debentis 832, 14. τῆς οὐσίας ἀπογραφείσης καὶ δημευθείσης. cum scriba publicus indicem bonorum ejus confecisset (*made an inventory of*) atque in tabulas retulisset, eoque facto illa bona confiscata, et ad sectionem proscripta fuissent 1015, 9. ἀπεγραψάμην πρὸς τοὺς στρατηγοὺς ταύτην τὴν ἀπογραφήν. exhibui strategis, aut eorum tabellario, ad tabulas referendum indicem hunc bonorum, quorum possessione Phænippus me per ludibrium exclusum it. 1043, pen. τοῦτο τὸ ὄχημα ἀπογέγραφέ μοι. in indice bonorum a se mihi traditorum etiam vehiculum, vel carrucham nominavit, quasi magnum et summi faciendum bonum sic mihi tradidisset 1046, 14. οὐκ ἀπογράφει τὴν προῖκα χρέος αὐτῇ. in indice bonorum a se mihi traditorum non commemoravit dotem matris, ut adhuc a se matri debitam, pro qua pars bonorum ei esset oppignerata 1047, 11. οἷς οὗτος ἀπογέγραφεν ἑαυτὸν ὀφείλοντα 1048, 5. ἀπογράφεται τοῦτον τῇ διαμαρτυρίᾳ πρὸς τῷ ἄρχοντι ὡς υἱὸν ὄντα in diamartyria, seu protestatione sua exceptoria, apud archontem exhibita, filium suum appellavit, seu annotari a scriba curavit filium suum pro filio Archiadis 1093, 1. οὐδὲ διαδικασίαν ἀπεγράψατο πρὸς οὐδένα neminis nomen curabat ab actuario ad acta referri, ut ejus, contra quem se profiteretur in jure acturum 1147, 19. 1148, 17. 28. *he put in no judicial complaint against any one, as a person who had withheld what was due to him.* ὑπόμνημα δὲ ἀπεγράψατο mandabat numularius commentariensi, ut ad nomen debitoris et summam creditam adscriberet hanc annotationem, veluti quandam appendiculam 1193, 3. τὰ τρία μέρη, bonorum scil. publicatorum, ἃ ἐκ τῶν νόμων τῷ ἰδιώτῃ τῷ ἀπογράψαντι γίγνεται, ἀφίημι 1247, 1. τὰ τούτων εἴ τις ἀπέγραψεν, ἀμφισβητεῖν 1255, 12. b) ἀπογράφεσθαι in passivo, expungi e tabulis, ut fit debito diluto τὰ μὲν δύο ἐν ἀπογραφῇ πεποίηται, τὸ δὲ ἓν οὐκ ἀπογέγραπται, duo quidem nomina diluit, unum autem ut e tabulis expungeretur, nondum operam dedit 791, 24. c) proscribere ad hastam. ἐγγεγραμμένου δὲ τῷ δημοσίῳ, quoniam vero, ut ærarius, tabulis ærarii inscriptus erat, ἀπογραφήσεσθαι ἔμελλεν ἡ ὑπάρχουσα οὐσία Ἀπολλοδώρῳ δημοσία εἶναι.

futurum erat, ut substantia Apollodori proscriberetur, fisco adjudicata, sectione distrahenda 1347, 20. d) denunciare, nomen alicujus, ut rei, deferre apud magistratum, incusare. *ἀπογραφέτω τὸν μὴ ποιοῦντα τοῦτο ὁ βουλόμενος πρὸς τὸν ἄρχοντα* 1068, 11.=*to cause to be judicially registered.* in activo et medio. præsertim de bonis censis vel censendis, sed et de criminibus. *ἀπογράφουσι τὼ παῖδε πρὸς τὸν ἄρχοντα.* deferunt eorum nomina ad archontem, eaque curant ab ejus tabulario in codicem publicum inscribi, ut pupillorum I. 59, 40. 60, 34. *ἀπεγράψατο τίμημα μικρόν.* censum exiguum edebat 67, 23. 87, 25. *ἀπογραφεὶς εἰς τὴν βουλὴν κακουργῶν* 49, 25. delatus.=*ἀπογράφεσθαι* dare nomen suum scribæ publico publicis in tabulis exarandum, velut ejus, qui alium homicidii reum agat, eoque nomine in judicium citet A. 145, 29. 31. 37. 41. *ἀπογράφεσθαι τὴν δίκην* 146, 13. 15. 19. 27. 28. 31. et alibi sæpius in ista extrema oratione.=*ἀπογράφειν τινὰ* dicitur index, qui seu verbis seu scripto, nomen alicujus, ut rei criminis, apud magistratum defert An. 2, 46. 3, 14. 25.=*ἀπογράφεσθαι* in judicio accusari L. 108, 25. *ἀπογράφειν* denunciare, deferre reum 111, 2. *ἀπεγράφοντο τὰ ἀνδράποδα* curabant a scriba publico nomina mancipiorum, ætates, patrias, artes, laudes, vitia, annotari, ut fisco addictorum 120, 44. *ἀπογράφει ὀνόματα* edit scribæ publico nomina in tabulas referenda 132, 26. *ἀπογράφειν* conficere indicem rerum in alicujus substantia repertarum (vulgo inventarium usurpant) quæ substantia fisco esset adjudicata 148, 25. *ἀπογραφέντος* cum bona ejus proscripta fuissent 156, 22. *δικαιότερον ἂν ὑμᾶς ἀπογραφῆναι ὑπὸ τῶν ζητητῶν τὰ ἡμέτερα ἔχειν* 163, 6. *τῶν Ἐλευσίναδε ἀπογραψαμένων* eorum, qui cum nomen militiæ dedissent adversus Eleusinem, h. e. adversus triginta tyrannos ibi conclusos, suscipiendæ, eoque vobiscum in castra exissent, tamen ad partes tyrannorum transfugerunt, et cum iis oppugnationem in oppido Eleusine tolerarunt 172, 1. *τὰ χρήματα ἀπογράψαι* (in indices et tabulas referre) *τὰ ἐκ τῶν πόλεων εἰλημμένα* 179, 42. *πρὸς τοὺς ἐκλογέας τοῦ φόρου ἅπαντα ἀπογραφόμεθα* fr. 5.

ἀπογραφὴ index quicunque, præsertim a) tabularium publicanorum in portubus, ubi merces invectæ et evectæ, intrantes et exeuntes, cum nominibus importantium et exportantium, et quæ quisque vectigalia persolvisset, perscriptum erat. *τοῦτο ἐκ τῆς παρὰ τοῖς σιτοφύλαξιν ἀπογραφῆς ἂν ἴδοι τις* 467, 5. *λάβε τὴν πεντηκοστολόγων ἀπογραφὴν* indicem mercium, de quibus sive subeuntibus portum, sive exeuntibus, quinquagesima depensa est 909, 10. *ἐκ τῆς ἀπογραφῆς τῆς ἐν τῷ Βοσπόρῳ παρὰ τοῖς ἐλλιμενισταῖς* 917, 10. *λάβε μοι τὴν ἀπογραφὴν ταυτηνί*, hunc indicem bonorum, vel supellectilis domestici, et mundi muliebris, quem uxor mea ex hereditate paterna, et quæ soror ejus, quæ uxor Spudiæ est, item accepit 1036, 24. *ἀπογραφὴν ποιεῖσθαι* indicare magistratui, esse, qui bona teneant habeantque pro suis, quæ

sint reip. eorumque indicem exhibere, istoque titulo in reos agere in jure 1246, 3. sæpius in illa oratione et hæc dictio et v. ἀπογράφειν isto sensu occurrit usurpatum. ἀπεγραψάμην πρὸς τοὺς στρατηγοὺς ταύτην τὴν ἀπογραφὴν exhibui strategis laterculum bonorum, quorum usura et possessione legitima Phænippus me arceret 1043, pen. φάσιν καὶ ἀπογραφὴν εἶναι τοῦ ἀργυρίου πρὸς τοὺς ἐπιμελητάς. (scil. τοῦ ἐμπορίου) licere sic præter æs creditum, in foro curatorum mercatus attici et φαίνειν, hoc est denunciare, indicare, et ἀπογράφειν in pittacio ea de re conscripto et curatoribus exhibito specificare, quantum sit illud æs, et quæ merces vetitæ (*contraband goods*) eo emtæ 941, 14. b) ἐν ἀπογραφῇ πεποίηται diluit, persolvit nomen contractum 791, 24.=cum nomen alicujus ad magistratum defertur, ut defugientis militiam L. 114, 30. inventarium substantiæ perscriptæ 148, 25. libellus accusatorius de peculatu, seu de pecuniis publicis interversis 181, 23.

ἀποδεικνύειν deputare, assignare, attribuere. item edicere; declarare. ἑαυτὸν ἀποδεικνύειν σύμμαχον sese ferre, profiteri, offerre, ingerere socium 191, 17. τοῖς ἀποδειχθεῖσιν ἐχθροῖς professis et declaratis hostibus 328, 20. ἐὰν τοῦτ' ἀποδείξητε τὸ πλῆθος 182, 14. 26. τὴν τρίτην ἀπέδειξαν ἐκκλησίαν assignarunt, deputarunt 707, pen. ᾧ βασιλεὺς ἐχθρὸς ἀπεδέδεικτο cui rex inimicus exstiterat, factus erat, sese gesserat, vel professus erat 687, 11. referre in rationibus, e. c. gestæ tutelæ. δύο ἔτη τὰ πρῶτα ἐπιμεληθεὶς (scil. τοῦ ἐργαστηρίου) οὐδοτιοῦν ἀποδείκνυσιν tametsi per primum biennium officinæ huic curator præfuit, nihil tamen quæstus ex ea redacti in rationibus retulit. ἀποδείξαντας ἅπασαν τὴν οὐσίαν ἐκείνου tota ejus substantia indicata et particulatim recensita 1255, 10. τοῦ μὲν (φθόνου puta) νοσήματος ὄντος, τῶν δὲ (τῶν χαρίτων puta) τοῖς θεοῖς ἀποδεδειγμένων. cum gratiæ diis sint consecratæ, h. e. cum lege et ritu sancitum sit, ut deorum beneficia gratiis habendis et agendis remuneremur 1481, 12.=διαρρήδην ἀποδεικνύναι Æ. 1, pen. 2, 19. ἀπεδέδεικτο τόπος 59, 34. 60, 1. ἀποδέδεικται λόγος, assignata, constituta est 82, 11.=coram exhibere, nominatim demonstrare I. 63, 3. διαθήκας ψευδεῖς 78, 7.=αὐθέντης ὧν ἀποδέδεικται A. 124, 18. χρόνον ἀπέδειξεν 145, 40.=ἀποδεικνύειν σαφεῖς καὶ βεβαίους ἀποδείξεις An. 20, 8.=ἀποδεῖξαι μεγάλην τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα L. 195, 38. μεγάλην ἀντὶ μικρᾶς τὴν πόλιν 196, 28. γνώμην ἀποδεδειγμένος 122, 33. νόμον legem proferre 184, 10. 12. 18. τὰς ζημίας τούτων (scil. οὔσας) ἀποδείξει clades acceptas his imputabit, a se ad hos devolvet 908, 11.=ἀποδείκνυσθαι indicari, ut sons et reus criminis peragi Ly. 148, 17.

ἀπόδειξις] δίκαιός εἰμι ποιεῖσθαι τὰς ἀποδείξεις. convenit personæ meæ, aut jure meo hoc mihi sumo, ut demonstrem 245, 7. ἀποδείξεις ἐναργεῖς καὶ φανεραὶ 326, 4. ἐν ᾗ γνώμης ἀπόδειξιν declarationem, οὐ πονηρίας προτίθετε τοῖς λέγουσι 772, 8. κρίνετε τοὺς ἀγῶνας πρὸς τὰς ἀποδείξεις 1467, 14=ἀποδείξεις σαφεῖς ποιεῖσθαι Æ.

ἀποδημία absentia domo, commoratio in solo peregrino I. [19, 15.]=πῶς διέθετο τὴν ἀποδημίαν εἰς τὴν Ὀλυμπίαν. quomodo se toto illo tempore gesserit, quo per causam ludorum Olympicorum Athenis abfuit An. 33, 7.

ἀποδιαιτᾶν dicitur arbiter aliquem sententia sua absolvens, et opponitur τῷ καταδιαιτᾶν. construitur cum genitivo et dativo. πείθει αὐτὸν τὴν δίκην, ἣν καταδεδιῃτήκει, ἀποδεδιῃτημένην ἀποφέρειν. (nisi potius ibi ἀποφαίνειν leg. est.) declarare, sententiam, quæ in Midiam pronunciata esset, secundum eum fuisse pronuntiatam 542, 6. 545, 26. ἀποδιαιτήσωμεν αὐτῷ τὴν δίαιταν. arbitrium secundum se daremus 544, 24. ἀπεδιῄτησέ μου ὁ διαιτητὴς περὶ ὧν οὗτοι ἐδικάζοντό μοι. absolvit me arbiter ab iis criminibus, quorum hi me insimulabant 1013, 14. ὁ διαιτητὴς οὐ κατεδιαίτα, ἀλλ' ἀπιὼν ᾤχετο ἀποδιαιτήσας τούτου τὴν δίαιταν ἑσπέρας ἤδη οὔσης 1190, 8. τὰ ἀποδιαιτηθέντα μου λύσας rescissis iis, quæ pro me pronunciata fuerant 1021, 12.=ἀποδιαιτᾶν τινός. aliquem absolvere I. 111, 9.

ἀποδιατρίβειν, perdere tempus inutili cessatione, aut contentione in rebus alienis Æ. 34, 29.

ἀποδιδόναι ei, cujus esset, et unde sumsisses, restituere. οὐδέν μοι ποιεῖ τῶν δικαίων, οὐδ' ἀποδίδωσι τὸ δάνειον. non reddit æs mutuum a me sibi creditum 911, 10. b) tribuere, largiri simpliciter etiam id, quod minus debeas, ut accipiens id pro sorte sua sibi conveniente habeat, teneat. ἂν καὶ ὁπωσοῦν μετρίαν ἡ φύσις ὄψιν ἀποδῷ 1383, 27. c) exhibere, attribuere, persolvere debitum, præstare id, quod et cui dandum, præstandum erat. μὴ τὴν ὁμοίαν αὐτοῖς χάριν ἀποδιδόντες 206, 15. εὔνοιαν ἴσην ἀποδιδόναι 226, 10. πρὸ τοῦ τοὺς ὅρκους ἀποδοῦναι priusquam jusjurandum dixisset, quod dicendum sibi esset necessario 234, 5. τὸ χάριν ἀποδοῦναι παρανόμων γραφῇ 267, 6. τοὺς ὅρκους ἀποδοίη αὐτοῖς. deferret jurandi conditionem 443, 15. τῶν κεκτημένων ἐξ ἀρχῆς τῇ γοῦν ἑορτῇ ἀπεδώκατε εἶναι. ut qui antea possedissent ea rursus tenerent per dies festos saltem, ipsis attribuistis, adjudicastis 518, 17. τὴν ὑπὲρ ὑμῶν τιμωρίαν δικαίως ὑμῖν φυλάξας καὶ νῦν ἀποδεδωκὼς ὑμῖν. reservavi vobis et nunc vobis hujus juris exercendi, h. e. pœnæ exsequendæ, copiam feci, ut par erat, quippe quod jus vestrum esset atque vobis deberetur 527, 8. παρὰ τοῦ (a quonam?) προσήκει μοι τὴν τιμωρίαν ἀποδοθῆναι, ὧν πέπονθα injuriarum mihi oblatarum pœnas dependi 539, 7. τὰς ἐπιστολὰς οὐκ ἀποδίδωσιν οὗτος, ἃς ἔλαβε παρ' ἐμοῦ 909, 19. ἀποδιδόναι τὴν τιμὴν rei pretium persolvere 1030, 23. ἡ τύχη πρὸς τὸ δέον ἅπαντα ὁμολογούμενα ἀπέδωκεν. effecit, ut, quæ repugnare viderentur, inter se amice conspirent, quo id, quod oportet, exsisteret 1405, 20. d) assignare, deputare, delegare, mandare, adjudicare. εἰ τοῖς μὲν—ἐπιτάττειν ἀποδώσετε 27, 1. ὥσπερ τῷ λαβεῖν ἐκκλησίαν ἀποδεδώκαμεν, οὕτω καὶ περὶ τοῦ συνταχθῆναι 167, 6. 8. τοὺς ἐχθρὰ ποιοῦντας ἐν ἐχθροῦ μοίρᾳ κολάζειν ἀπέδωκεν ὁ νόμος permisit, aut, jus debitum reddidit 638, 6. εἰ μὴ ἐπείσθητε καὶ

πάλιν ἀπέδοτε τοὺς στεφάνους αὐτοῖς 1330, 21. In medio vendere. οὐχ ὡς ἀποδωσομένων τὰ ὑμέτερα, ἀλλ' ὡς φυλαξόντων τοῖς ἄλλοις 344, 24. ἀποδίδοσθαι χρημάτων τἀληθῆ 349, 24. ὑμῖν δ' ἃ καὶ δικαίως ἂν ἐκ τῆς εἰρήνης ὑπῆρξε, ταῦτ' ἀνθ' ὧν ἀπέδοντο οὗτοι λογίζεσθε 369, ult. οὐ γὰρ αὐτοῖς ἀπεδίδοντο τὴν αὑτῶν ἐλευθερίαν 689, 1. εἰσαγγελίαν ἀποδίδοσθαι mercede se pati corrumpi ad tacendum, et supprimendum denunciationem, quam quis alteri minatus esset 784, 16. collato versu 13. οὐκ ἀποδόσθαι τὰ πατρῷα ἂν ἐκομίζοντο χρημάτων· 986, 20. ἀποδόμενος τὸν πολεμιστήριον ἵππον καταβέβηκεν ἀπὸ τῶν ἵππων 1046, 11. ἀποδόσθαι τὸ πρᾶγμα ἀργύριον λαβόντα 1323, 25. ἀποδόμενος τὰ δεινὰ ταῦτα μικροῦ λήμματος 1332, 16. ἀποδόσθαι τὴν δεκάτην redemtoribus, publicanis decimam (vectigal) pro certa pacta mercede vendere, *to let to lease, to farm out* 475, 5.=ἀποδιδόναι τὴν ψῆφόν τινι, judicium dare secundum aliquem. ἀπόδοτε τὴν ψῆφον τῷ πλείονι χρόνῳ Æ. 13, 23. ἀποδίδοσθαι τῆς ἀξίας, digno pretio vendere 13, 40. ἀποδίδοσθαι τοῦ εὑρίσκοντος, vendere pretio quocunque 13, 41. ἀποδοθέντος ὕδατος καὶ λόγου, aqua ad dicendum infusa, et facultate agendi causam data 23, 20. ἀποδιδόναι ἐπιστολὴν, reddere literas iis, quibus reddendæ sunt 34, 8. ἀπεδίδοτο τριάκοντα μνῶν τὴν ὕβριν καὶ τὴν τοῦ δήμου καταχειροτονίαν, vendidit—triginta minis hoc, ut toleraret injuriam sibi impositam, neque jure eam persequeretur, et populi quoque suffragium, adversus Midiam latum, passus est in cassum cadere 61, 6. ἐπειδὴ αὐτοῖς ὁ λόγος ἀποδοθῇ, cum ordo dicendi, post actorem reo debitus, ad eos devenerit, ejusque rei facta ipsis fuerit copia, prout par est 61, 16. ἀποδοῦναι τοὺς ὅρκους τοῖς πρέσβεσι, legatos ad jusjurandum admittere, reposcere ab iis jusjurandum 64, 16. χάριτας ὁμοίας ἀποδιδόναι, parem gratiam pari referre 66, 3. ἀποδίδοσθαι τοὺς καιροὺς τῆς πόλεως 66, 42. ἀποδιδόναι τὸ κεφάλαιον, caput pecuniæ debitæ, *the capital* 68, 26. ἀποδιδόναι δόγμα, reddere, exhibere 71, 16. ἀποδίδοσθαι τοὺς καιροὺς, ἐν οἷς ἦν σώζεσθαι 86, 6. ξενικοῖς στεφάνοις ἀποδεδόσθαι ταύτην τὴν ἡμέραν 86, 35.= præstare aut reddere id, quod debetur. τὴν ἐξεγγύην ἀπέδωκεν I. 50, 24. τὴν τιμὴν rependere valorem, rependere numeratum rei pretium 53, 3. ἀπέδωκεν ὁ νόμος τὸν κλῆρον τοῖς πρὸς μητρὸς 65, 36. ἀνθ' ὧν ἂν αὐτῷ ταύτην τὴν χάριν ἀποδοίητε 67, 35. 77, 7. ἀπέδωκε *gave back, delivered* πάντα ὀρθῶς καὶ δικαίως 105, 19. ἐκόντες ἡμῖν οὐκ ἀπέδοσαν 108, 25. ἀποδεδωκότι τὰς μισθώσεις 108, 30. in medio *vendere* 59, 20. 32. [24, 36.]= permittere, relinquere negotium peragendum ei, cujus est id peragere. τὸν μιαρὸν τῷ χρόνῳ ἀποδόντες φῆναι A. 129, 13. θάνατον τῷ μηνύτῃ δωρεὰν ἀπέδοσαν 133, 26.=differentia significationis, quæ hoc in verbo est inter activum et medium apparet ex illa dictione πάντα ἀποδόμενος, ubi omnia tyranni peremti bona hastæ subjecta vendidero, τὰ ἡμίσεα ἀποδώσω τῷ ἀποκτείναντι. partem dimidiam pecuniæ inde redactæ dabo, ut rem debitam, ei, qui eum occiderit An. 13, 16. ὡς μὴ ἀναγκασθείης τὰ χρή-

ματα ἀποδοῦναι tradere exigentibus, deposcentibus 13, 26. ἀπέδοτε τὴν ὑπάρχουσαν ἀρετὴν virtutem avitam, quæ vobis a majoribus, velut sors quædam relicta fuerat, reddidistis, repræsentastis, hoc quasi æs debitum diluistis ea præstando, quæ a vobis exspectabantur 14, 40. ἀπόδοτε πάλιν τὸ ψήφισμα restituite decretum, h. e. reddite ei pristinam vim alio decreto contrario debilitatam 22, 34. ἀποδιδόναι ἀπολογίαν. reo debitam dare facultatem defensionis 29, 28. = ἡ αὐτὴ τιμωρία ἀποδέδοται τοῖς ἀσθενεστάτοις πρὸς τοὺς τὰ μέγιστα δυναμένους L. 92, 3. εἰς τὸ δημόσιον ἀπέδοσαν 121, 41. εἰς τὴν βουλὴν referre ad senatum 164, 17. τιμωρίαν assignare, attribuere alicui pœnam ut certam et propriam, quam violatus ab aggressore, ut sibi debitam nulloque modo denegandam, repetat 92, 2. τῷ δικαστηρίῳ τῷ ἐξ Ἀρείου πάγου ὑφ᾽ ὑμῶν ἀποδέδοται τὰς τοῦ φόνου δίκας δικάζειν 94, 32. τῇ πατρίδι τὰ τροφεῖα ἀποδόντες 197, 16. ἀπέδοσαν τὰ λοιπὰ εἰς τὸ δημόσιον. reddebant, *they delivered or gave back again the remainder to the public chest* 121, 41. οὐχ ὅπως σκεύη ἀπέδοσθε. vendidistis, sectioni subjecistis 154, 36. ὑπὲρ τῶν ἱερῶν, ἃ οὗτοι τὰ μὲν ἀπέδοντο, τὰ δ᾽ εἰσιόντες ἐμίαινον 129, 27. ἐπιστολὴν, ἣν ἔδωκεν, ἀποδοῦναι ἐμοὶ mihi reddendam 160, 24. δύο τάλαντα ἀποδοῦναι. dependere, necessario reddenda, ut debita 185, 19. ὕστερον τῶν ἔργων τὰς χάριτας ἀποδοῦναι 189, 9. οὔτε χρήσταις (creditoribus) ἀποδεδωκὼς 910, ult. πλείστου ἀποδίδονται. carissimi vendunt fr. 4. εἰ ἀποδεδώκει τῷ Κτησικλεῖ ν' παλαιάς. ap. Suid. in παλαιόν. συγκομίσας δὲ δῶρα καὶ ἀποδόμενος (alii ἀποδοὺς) τὸ ἀργύριον (dona colligens et argentum renumerans) fr. 41. ἀπέδοσαν αὐτὸν τοῖς ἀδελφοῖς fr. 45, 7. = ἀποδιδόναι τῇ πατρίδι τἀληθῆ καὶ τὰ δίκαια Ly. 150, 25. τὰ ὀφειλόμενα 150, 37. τὸ λοιπὸν 150, 38. τὰ τροφεῖα 154, 34. attribuere ut rem competentem 159, 31. ἀποδέδωκα τὸν ἀγῶνα defunctus hac sum provincia mihi a rep. imposita, peregi hoc certamen, et veluti nomen contractum dilui 169, 8. = ἀποδιδόναι (si bene habet ea lectio) sese offerre, ingerere, obtrudere, ἀπέδωκεν (sed rectius legatur ἐπέδ.) ἑαυτὸν τῇ βουλῇ ἀρχιθέωρον D. 100, 37. τὸ δ᾽ ἀποδόμενος οὐκ ἐβεβαίου. venditorum nullam dabat evictionem 95, 33. τὴν ὑπὲρ τῶν δικαίων παρρησίαν ἀποδόμενος εἴκοσι μνῶν 105, 8.

ἀποδιδράσκειν] μὴ—ἀπὸ τούτων ἀποδράναι. refugere 91, 3. ὑμεῖς δ᾽ ἀποδράσεσθε τὰ πράγματα 130, 5. οὐκ ἀπέδρα ταύτην τὴν στρατείαν 567, pen. ἀποδιδράσκειν τὴν ἀλήθειαν. inquisitionem in veritatem rei devitare 1024, 14. ἀποδιδράσκουσιν αὐτὸν οἰκέται τρεῖς 1248, 4. ἵνα δὲ μὴ ἀποδρῶσιν, αὐτοὺς δῆσαι 1478, 17. = ἐγκαλύπτωμαι καὶ ἀποδιδράσκω Æ. 61, 28. ἀποδράσῃ (in 2. fut. 1. med.) 77, 35. ἀποδράναι ἐκ τῶν κινδύνων 86, 8. = ἀποδιδράσκειν vel ἀποδράναι ἐκ τοῦ κινδύνου L. 105, 29. 147, 20. *ἀποδράσας (si bene habet) 105, 33.

ἀποδικάζειν reprehensione, culpa liberum, innoxium, legitimum, actioni forensi non obnoxium declarare, verbo, absolvere.

ἃ αὐτοὶ ἔργῳ ἀπεδίκασαν, ταῦτα ὑμᾶς κελεύουσι καταδικάσαι A. 147, 5.

ἀποδιοπομπεῖσθαι τὴν πόλιν L. 108, 4. ἀποδιοπομπεῖσθαι πᾶν τὸ ἀργύριον dixit Plutarchus in Lysandro. Tayl. sed fallitur. verbum hoc, non cum πόλιν, sed aut cum ἀρὰν, aut cum φαρμακὸν cohæret.

ἀποδοκιμάζειν] τοῖς ἀποδεδοκιμασμένοις ἄρχειν λαχοῦσιν 779, 4. qui, quamvis sorte ducti ad magistratum gerendum destinati fuissent, tamen scrutinii severitatem haud sustinentes, reprobati fuissent. τὴν ἀρχὴν, ἣν ἔλαχεν, ἀπεδοκιμάσατε. magistratui gerendo, ad quem sors eum delegaverat, inhabilem declarastis 790, 18. ζηλοῦν μὲν τοὺς πλείστους φίλους καὶ βεβαιοτάτους ἔχοντας, ἀποδοκιμάζειν δὲ τοὺς [scil. ἔχοντας πλείστους καὶ βεβαιοτάτους] ἐραστὰς 1402, 20.=reprobare Æ. 12, 3. ἀποδοκιμάζω τὸν καιρὸν 84, 13.=I. [11, 43.]=ἀποδοκιμάζειν χειροτονηθέντα στρατηγὸν L. 130, 33. Tayl. reprobare, ut indignum, v. c. sacerdotio 175, 34.=D. 106, 20.

ἀπόδρασις στρατείας 568, 8.

ἀποδύειν A. 118, 8.=φάσκειν θοἰμάτιον ἀποδεδύσθαι L. 117, 6. Tayl. ἀπεδύσατο εἰς τὴν αὐτὴν πάλαιστραν fr. 45, 1.

ἀποδύρεσθαι] τῶν γεγενημένων τὰ πλεῖστα ἀποδυράμενος πρὸς ὑμᾶς, ὥσπερ ῥᾴων γενήσομαι 1118, pen. ἀποδυρόμενοι δι' ὧν μάλιστ' ἐλπίζουσιν ἐξαπατήσειν ὑμᾶς 1255, 18. ἀποδυρομένης ἐκείνης τὰ συμβάντα 1278, 16. ἀποδυράμενοι καὶ τὰ νόμιμα ποιήσαντες ἄπιτε 1400, pen.

ἀποθαυμάζειν] ἀποθαυμάζων καὶ τερατευόμενος Æ. 13, 29. ἀποθαυμάζειν, majorem in partem mirari 16, 42.

ἀπόθεν τοῦ τείχους, distans a mœniis urbis Æ. 14, 12.

ἀπόθετος] τὴν ἀπόθετον τοῖς εὐεργέταις δωρεὰν solis reservatum, ut proprium, et peculiare donum 1376, pen.=ἀπόθετος ὑμῖν φίλος ᾤμην εἶναι. carus inprimis, neque ad minutos quosque sordidosque usus vobis adhibendus, sed parce cauteque usurpandus, et ad raras summique momenti necessitates reservandus L. 113, 44.

ἀποθνήσκειν] οὐδ' ἂν δεκάκις ἀποθάνῃ, οὐδὲν μᾶλλον ὑμεῖς γε κινήσεσθε 99, 6. εἰ τὸ καὶ τὸ ἐποίησεν, οὐκ ἂν ἀπέθανεν 308, 4. καίτοι ὅστις χιλίων πολιτῶν ἀποθανόντων ἐθάρρησε, τί οὗτος παθεῖν ὑπὸ τῶν ζώντων δίκαιός ἐστι 314, pen.=γηραιὸς ἀποθανεῖν Æ. 20, 23.= *ὅντινα οὐκ ἔφευγε μὴ ἀποθανόντος αὐτοῦ A. 136, 23.=ἀποθανεῖν ἢ καμεῖν νομίμως ἅπασι κοινὸν ἀνθρώποις L. fr. 31, 4. καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἀποθνήσκοντα μὴ δύνασθαι τὸν βίον τελευτῆσαι ibid. exempla hujus v. a Tayloro annotata vid. in θνήσκειν, quo ille retulerat. =ἀποθνήσκειν ὑπὸ τῆς πόλεως judicio populi condemnatus extremum supplicium pati Ly. 159, 29. τὰ πετεινὰ, ἅ ἐστιν ἰδεῖν ὑπὲρ τῆς ἑαυτῶν νεοττιᾶς ἐθέλοντα ἀποθνήσκειν 166, 33.

ἀποθρασύνεσθαι τοῖς βουλομένοις τοσαύτην ἀτολμίαν ἡ σὴ σωφροσύνη παρεσκεύακεν 1407, 14. fidentius audere, sumere, arrogare sibi vetita et negata.

ἀποικία] ἀποικίας ἀποστέλλειν Æ. 51, 34.

ἀποικοδομεῖν] ἀποικοδομουμένην τὴν χαράδραν canalem oppositis munimentis vel aggeribus occlusum 1273, 6. 8. ἁμαξιαίους λίθους προσκομίσας ἀποικοδομεῖ 1277, 12.

ἄποινα ὠνόμαζον οἱ παλαιοὶ τὰ χρήματα 630, pen.

ἀποινᾶν τινὰ ab aliquo, quem vinctum teneas, per vim extorquere pretium redemtionis 629, 22. 630, 27. ubi exponitur per χρήματα πράττεσθαι.

ἀποκαθιστάναι τὴν πάτριον πολιτείαν καὶ τοὺς νόμους καὶ τοὺς τάφους 256, 3.

ἀποκαίειν] οἱ ἰατροὶ ὅταν καρκίνον—ἴδωσιν, ἀπέκαυσαν 798, 23.

ἀποκαλεῖν per contemtum ludibrii et probri ergo appellitare. λογογράφους καὶ σοφιστὰς ἀποκαλῶν τοὺς ἄλλους 417, ult. βάρβαρον καὶ ἀλάστορα τὸν Φίλιππον ἀποκαλῶν 438, pen. οὓς νῦν ὑβρίζει καὶ πτωχοὺς ἀποκαλεῖ 582, 11.=contumelioso aliquo nomine, eoque crebro appellitare. ἀπεκάλεσε προδότας Æ. 75, 7.=An. 31, 10.

ἀποκείρεσθαι, lugere I. 47, 9 =ἀπέκειρε τὴν Σπάρτης ἀκμὴν De. 180, 3.

ἀποκεῖσθαι] καίτοι ὅτῳ τὰ τῶν Ἑλλήνων ἀτυχήματα ἐνευδοκιμεῖν ἀπέκειτο 294, 14. reservata erant, aut is sibi reservaverat. ὅτῳ ποτὲ τῶν ἁπάντων ἀπόκειται, οὐ πρόδηλον ὄν. cum parum constet, quis is sit, quem sors ea maneat, ut venia opus habeat 633, 26. ἔνδον ἀποκείμενος σῖτος sub claustris jacens asservatum, in horreo cellave, aut solario sepositum 1040, 26. ἀποκεῖσθαι τούτοις προσήκει τὰς τοιαύτας καταφυγάς. superesse, patere semper, quoties iis indigeant 1263, 20.=ἀποκειμένας παρ' ἑαυτῷ τεσσαράκοντα μνᾶς, quas ipse servabat apud se jacentes in deposito L. 153, 45.

ἀποκερδαίνειν βραχέα parum quid lucelli ex aliqua re aufferre An. 17, 32.

ἀποκηρύττειν τὰ μικρὰ καὶ κομιδῇ φαῦλα 687, 23. venale proclamare sub voce præconis. b) per præconem alicujus e. c. nominis, aut juris, usurpationem vetare, eaque interdicere. ὁ νόμος τοὺς γονέας ποιεῖ κυρίους οὐ μόνον θέσθαι τοὔνομα (liberis) ἐξ ἀρχῆς, ἀλλὰ καὶ πάλιν ἐξαλεῖψαι, ἐὰν βούλωνται, καὶ ἀποκηρύξαι 1006, 21.

ἀποκινδυνεύειν ἔν τινι, in aliquo periculum facere Æ. 41, 42.= ἀλλ' ἀπεκινδύνευον τοῦτο L. 102, 24.

ἀποκλείειν (scil. τὴν πρόσοδον πρὸς ὑμᾶς) aditum ad vos occludere, concionandi copiam negare, vel etiam ejusmodi oratori τὸ στόμα os occludere, καὶ πικρῶς καὶ ἐναντίως ἀκούειν 450, 10. ἀπέκλεισε τὸν ἀνδροφόνον τῶν Ἀμφικτυονικῶν ἱερῶν 632, 27. ἀποκλείει εἰσαγωγῆς εἰς τὸ δικαστήριον 1098, 6. ἀπεκλείσθην τοῦ λόγου τυχεῖν 1107, 3. ἀποκλείων ἡμᾶς τοῦ ζητῆσαί τι τῶν καταλειφθέντων 1110, 15. ἀπεκεκλείσμην τῶν σιτίων comedere non poteram faucibus præclusis 1260, 23. ἀποκλείων ἔνδον domi suæ obseratum tenens mœchum καὶ ἀργύριον πραττόμενος 1359, 6.

ἀναιδῶς καὶ οὐδ' ἀποκρυψάμενος πεποίηκε 723, 23. τὰ ὄντα facultates ἀποκρύπτεσθαι 1121, 16. ἀποκρύπτεσθαι καὶ διαδύεσθαι καὶ πάντα ποιεῖν, ἐξ ὧν μὴ λειτουργήσῃς 1045, 25. τοῖς ἐξελεγχομένοις, ὧν μέν εἰσιν, ἀποκρυπτομένοις, id est, ὅτι τούτους τοὺς γονέας ἀποκρύπτονται, ὧν ὄντως εἰσὶν 1314, 22.=μηδὲν ἀποκρύπτεσθαι τῶν ὄντων. rei familiaris partem nullam in censu reticere I. 67, 34. 71, 4.=περὶ ὧν ἀποκρυπτόμεθα μηδένα εἰδέναι L. 110, 2.

ἀποκτείνειν] ἀκρίτως ἀπέκτειναν χιλίους καὶ πεντακοσίους τῶν πολιτῶν Æ. 38, 15. πλείους ἢ χιλίους καὶ πεντακοσίους τῶν πολιτῶν ἀκρίτους ἀπέκτειναν. triginta tyranni puta 87, 20. μόραν Λακεδαιμονίων ἀπέκτεινεν 88, 31. ὑπεροριζομεν τὰ ξύλα καὶ τοὺς λίθους καὶ τὸν σίδηρον, ἐάν τινα ἐμπεσόντα ἀποκτείνῃ 88, 36. παρ' οὐδὲν ἦλθον ἀποκτεῖναι, pœne occidissent 90, 24.=morte condemnatum supplicio afficere. οὓς δημοσίᾳ ὑμεῖς ἅπαντας ἀπεκτείνατε I. 49, 25.=τὸ ἀποκτείνειν φασὶ μέγα κακούργημα εἶναι A. 130, 21. τὴν ἴσην δύναμιν ἔχει ὅστις τε ἂν τῇ χειρὶ ἀποκτείνῃ, καὶ τῇ ψήφῳ sive manu tu me perimas, sive sententia tua, ad exitum rei tantundem est 140, 23.=de accusatore tam acriter atrociterque reum insectante, ut judices permoveat ad dicendam ei mortis sententiam An. 34, 7. 14. pari modo quoque et apud Græcos κατακρίνειν et apud Latinos *condemnare* usurpatur, pro efficiendo, ut quis condemnetur.=ἀπέκτεινα L. 101, 10. 136, 18. ἀπέκτεινεν 122, 15. ἀποκτείνειε 138, 4. ἀποκτείναντα 136, 40. ἀπεκτόνασι 116, 40. ubi male vulgo ἀπεκτείνασι. ἀπεκτονέναι 116, 19. ἀπεκτονὼς 105, 22. ἀποκτενοῦντες 137, 11. usurpari aiunt technici in perfecto et aoristo priori, in secundo non ita. quod arbitror verum esse. vid. p. 448. not. 3. ἀπέκτεινον 150, 19. sed lectio videtur esse ἀπέκτειναν. TAYL.

ἀποκτιννύναι] ἀπεκτίννυον L. 158, 35. ubi MS. ἀπεκτίννυσαν. TAYL. ἀνθρώπους ἀποκτιννύναι περὶ οὐδενὸς ἡγοῦντο 120, 38.

ἀπολαγχάνειν abjudicare, sententia sua alicui jus aliquod derogare, eripere L. 101, 3. 5. ἀπολαχεῖν, sortem adire. ap. Harpocr.

ἀπολαμβάνειν recuperare; acceptum ferre; repetere, exigere; intercipere. a) recuperare, quod tuum sit, et quod tu antehac habueris. ἄν τε λάβητε accipiatis pro dono, ἄν τ' ἀπολάβητε recuperetis vestra 78, 3. οἱ ῥήτορες λαμβάνειν μὲν οὐκ εἴων, ἀπολαμβάνειν δὲ συνεβούλευον 162, 17. ἐπιμελεῖσθαι, ὅπως ἂν τάχιστ' ἀπολάβοιμεν τὰ χρήματα 932, 23. ἀποστάντα τῆς προικὸς καὶ οὐκ ἀπολαβόντα 1366, 11. b) acceptum ferre, ut debitum, sive debitor eas ipsas res a reposcente accepit, sive alio quopiam pacto debuit. τὴν καταδίκην mulctam, quæ condemnato irrogata fuit 1155, 2. τὴν τιμὴν τῶν φιαλῶν 1193, 21. τοὺς τόκους 968, 10. c) suscipere, ab aliquo repetere, exigere, ut jusjurandum. διδόναι et ἀποδιδόναι dicitur, qui præstat, ἀπολαμβάνειν, cui præstatur, qui exigit τοὺς ὅρκους 59, 11. 234, 10. 678, 7. d) intercipere, excludere. νόσῳ καὶ χειμῶνι καὶ πολέμοις ἀποληφθέντος, ὥστε μὴ δύνασθαι ἐπανελθεῖν οἴκαδε 98, 24.=accipere, audire,

meliam? προσεούρουν, καὶ ἀσελγείας καὶ ὕβρεως οὐδ' ὁτιοῦν ἀπέλειπον 1257, 19. c) creare, consciscere. πολλοὺς καὶ δυσχερεῖς ἀπολείπουσα (pone se relinquens) λόγους 1491. epistola VI. 5. In passivo ἀπολείπεσθαι a) vinci. οὐδενὸς ἀπολείπεσθε a nemine vincimini sapientia, sagacitate, solertia recta consilia inveniendi et eventus rerum futuros prospiciendi 51, 24. b) non assequi, consequi sensu quocunque, ut oculis, aut mente. ἀπολειφθῆναι τῶν πραγμάτων rerum veritatem haud valere perspicere 813, pen. ἀπολείπεσθαι ἐδόκουν οἱ πόρρω καθήμενοι. videbantur procul sedentes judices non posse oculis consequi in tabula exarata 1055, 19. ἂν τούτῳ τῷ μέρει τοῦ ἀγῶνος σαφῶς παρακολουθήσητε, καὶ τῶν ἄλλων οὐδενὸς ὑμᾶς ἀπολειφθήσεσθαι 1083, 2. ἂν δ' ἀπολειφθῇ (sin autem hoc minus consequatur) καὶ μὴ δύνηται διδάξαι 1421, 25. c) carere. τοῖς δ' ἀπολειφθεῖσι μὲν carentibus, vacuis virtute et morum honestate atque liberalitate, προσποιουμένοις δὲ 270, 2. μηδεμιᾶς φιλοτιμίας ἀπολείπεσθαι 312, 27. d) abesse. ἐπιστολὴ, ἣν οὗτος γέγραφεν ἀπολειφθεὶς ἡμῶν. nobis insciis, in consilium non adhibitis, absentibus, procul a nobis, clam nos 352, 12. νύκτα καὶ ἡμέραν ἀπιόντων ἡμῶν ἀπελείφθη παρὰ Φιλίππῳ. quoties nos a Philippo discederemus, sive interdiu, sive noctu cum eo congressi essemus, Æschines cum eo solus remanebat totum illum reliquum diem noctemve 396, 14. τοὺς ἀπολειπομένους (scil. τῶν νεῶν) ναύτας 1231, 10. e) omittere. ἀπολείπεσθαι καιροῦ. opportunitatem e manibus omittere. pati aliquo acerbo tempore suam operam desiderari 918, 19.=χωρίον—εἰ μή τι ἄλλο, ἐνταφῆναι ἀπολιπεῖν Æ. 14, 13. ἀπολειφθεὶς τῆς δοκιμασίας, cum non interfuisset probationi 14, 41. ἀπολείπειν τι τῶν ἀσελγεστάτων, tibi reliquum facere aliquid facinorum flagitiosissimorum, quod non sis ausus 15, 23. ἀπολείπεσθαι δωροδοκίας, expers, exsors largitionis esse, partem ejus nullam ferre 74, 41.=οὐδὲν ἀπολιπόντες τῆς δυνάμεως nihil sibi reliquum facientes I. 36, 2. ἀπέλιπεν ἡ γυνὴ ζῶντα τὸν ἄνδρα, ἢ τελευτήσαντος τὸν οἶκον αὐτοῦ 38, 35. 41, 25. 45, 43. ἐπάνειμι ὅθεν ἀπέλιπον. scil. τὸν λόγον. redeo, unde excesseram 51, 34.=ἐμοὶ μόνῳ ἀπολελειμμένῳ, qui superstes quidem patri, verum nihilominus solus, desolatus sum, utpote ab adjutoribus desertus A. 112, 3. τινὰς προσιόντας φοβηθέντες ἀπέλιπον 117, 4.=ἀπολείπειν τὴν πατρίδα An. 30, 29. de uxore maritum deserente 30, 43.=ἐμοῦ πολὺ ἀπολελειμμένου τῶν ἐμαυτοῦ κακῶν. me pone mala mea procul relicto, h. e. longe distante a scientia dedecorum meorum, me oblatam mihi contumeliam prorsus ignorante L. 93, 6. ἀπολείπειν τοὺς διώκοντας magno intervallo pone se relinquere 190, 37. ἀπολιπεῖν τὰς τάξεις οὐκ ἐτολμᾶτε 141, 2. οὐδεμιᾶς στρατείας ἀπελείφθη 160, 7. οὐδενὸς οὐδ' ἐνταῦθα κινδύνου ἀπελειπόμην 160, 16. πῶς οὐκ αἰσχρὸν ὑμῖν καὶ ἥντινοῦν ἀπολιπεῖν δίκην omittere, non exercere, ἥντινά τις παρὰ τούτων βούλοιτο λαμβάνειν 127, 45.

ἀπόλειψις desertio, ut uxoris a marito discedentis 868, 1. item tabulæ publicæ a magistratu hac de re conscriptæ. ἡ ἀπό-

pen. ἀπολ. οὐδὲ πολλοστὸν μέρος ὧν κατεψεύδοντο 1052, 25.= ἀπολογεῖσθαι τὰς πρός τινα πράξεις Æ. 10, 28. πρὸς τὸ παράνομον ἀπολογεῖσθαι, depellere a se criminationem legum temeratarum 83, 20.=οὐ πρὸς τὰ λεγόμενα (scil. ὑπὸ τοῦ ἀντιδίκου) ἀπολογεῖται A. 124, 19. ἀπολογησαμένῳ τὴν προτέραν (scil. ἀπολογίαν) 131, 2.=ἀπολογεῖσθαι οὐδ' αὐτῷ ὑπὲρ ἑαυτοῦ ἔξεστι κατὰ τοὺς νόμους An. 13, 31.=ἀπολογεῖσθαι ἔργοις καλλίστοις, ὅτι οὐ τῇ αὐτῶν κακίᾳ— L. 196, 35. ἀνάγκη τὸν ἀπολογούμενον, κἂν ἐξ ἴσου ἀκροᾶσθε, ἔλαττον ἔχειν 152, 13. οὐκ *ἂν δυνάμενοι ὑπὲρ τῶν σφετέρων ἁμαρτημάτων ἀπολογήσασθαι, ἑτέρων κατηγορεῖν τολμῶσι 163, 27. ἀπελογησάμην ἔργοις 164, 25. οὐχ ὑπὲρ αὐτῶν ἀπολογήσεσθαι, ἀλλὰ τούτων κατηγορήσειν 165, 10. ἀπολογεῖσθαι περὶ τῶν ἑαυτοῖς πεπραγμένων πολὺ μᾶλλον, ἢ τοὺς ἀδικοῦντας σώζειν πειρᾶσθαι 186, 17.=ἀπολογεῖσθαι ἀγῶνα ὑπὲρ ἑαυτοῦ D. 96, 22.

ἀπολογία] τῇ τάξει καὶ [id est κἂν] τῇ ἀπολογίᾳ, ὡς βεβούληται τῶν ἀγωνιζομένων ἕκαστος, οὕτως ἐᾶσαι χρῆσθαι 226, 11. καὶ ἐκ τῆς ἀπολογίας ὄνειδος κατασκευασθῆναι τῇ πόλει 365, 25. ἀπολογία δικαία καὶ ἁπλῆ hæc est, ἢ ὡς οὐ πέπρακται τὰ κατηγορημένα δεῖξαι, ἢ ὡς συμφέρει τῇ πόλει 404, 22. περὶ ὧν ἐμοὶ δικάζεται, τὰς αὐτὰς ἀπολογίας εὑρήσετε eadem argumenta, quibus criminationes ejus evertam 979, 23. ἀπολογίαν ποιήσεται, ὅτι—sui purgandi causa hoc afferet 1201, 25.=εἰ ἐπὶ τὴν αὐτὴν ἐτράπετο ἀπολογίαν Æ. 12, 27. μηχανᾶσθαί τινι τὴν ἀπολογίαν 13, 24. προδιήγησις τῆς ἀπολογίας 16, 30. παραχωρεῖν ἀπολογίας 17, 9. ἀποσπᾶσθαι ἀπὸ τῆς ἀπολογίας 25, 25. ἀποστῆναι ἀπολογίας 28, 24. φέρειν εἰς ἀπολογίαν 58, 36. ὑπερπηδᾷν τὴν δικαίαν ἀπολογίαν 82, 29. ἀπολογίαν διὰ σαυτοῦ ποιῆσαι, ipse tute temet ore tuo, non per alium, defende 88, 20.=ἀπολογίαν ποιεῖσθαι I. 62, 29. ἐπὶ τὴν ἄλλην ἀπολογίαν ἤδη τρέψομαι τῶν κατηγορηθέντων, id est ἐπὶ τὸ ἀπολογεῖσθαι πρὸς τὰς ἄλλας κατηγορίας 87, 16.=τὴν ἀπολογίαν ἀποδέχεσθαι A. 122, 37. ὑπερορῶ τῆς ἀπολογίας 122, 43.=ἀπολογίαν dicitur judex ἀποδιδόναι cum reo defensionis copiam facit An. 29, 28.= ὃν ἔδει κοσμιώτατον εἶναι τῶν πολιτῶν, ἀπολογίαν ποιούμενον τὸν ἑαυτοῦ βίον τῶν τοῦ πατρὸς ἁμαρτημάτων L. 142, 22. ἀναφέρειν τινὶ τὴν ἀπολογίαν conferre culpam suam in alium, eoque se purgatum ire 127, 32.

ἀπολογίζεσθαι recensere, enumerare. ἀπελογίζετο τὰ κεφάλαια ἐκ τῶν αὐτῷ πεπραγμένων 347, 15. Etiam p. 734, 5. malunt ἀπολογίσασθαι pro ἀπολογήσ. Est hoc verbum, pro *agere*, *referre*, de legatis in decreto Cretensium apud Chishull Ant. Asiat. p. 109.=ἀντιγραφεὺς χειροτονητὸς, ὃς καθ' ἑκάστην πρυτανείαν ἀπελογίζετο τὰς προσόδους τῷ δήμῳ Æ. 57, 23. rationes reddebat.

ἀπολογισμὸς, ratio reddenda. φέρετε τὴν ψῆφον εἰς ἀπολογισμὸν τοῖς παροῦσι τῶν πολιτῶν, ἐπερησομένοις δὲ ὑμᾶς, τί ἐδικάζετε Æ. 89, 8.

ἀπολοφύρεσθαι ἑαυτὸν An. 21, 35.

ἀπολύειν] absolvere, abluere, detergere. οὐκ ἀπολύει τοῦτο τὴν αἰσχύνην 471, 10. ἀπολύει τῆς αἰτίας 1191, 7. ἀπολύειν τοὺς ἐπὶ τῶν πραγμάτων in judicio capitis absolvere principes rerum ge-

μονεύετε αὐτοῖς εἰς ἐκείνην τὴν ἡμέραν, servate vobis hoc mente memori in illam diem, qua vobis licebit, pœnas ab iis repetere Æ. 15, penult. ἀπομνημονεύειν τὸν νόμον, memoriter recitare, afferre e memoria depromtam legem 56, 7. 61, 36. ἀπομνημονεύετε αὐτοῖς ὑποβαλεῖν, mementote illis sic occurrere 60, 24. ἀπομνημονεύειν τὴν ὀργὴν, servare memori animo iram, et opportunitate oblata ulcisci 66, 1. ἀπομνημονεύσατε αὐτῷ ἐκεῖνο, promte, libere, nulla cum hæsitatione, quasi memoriter recitantes occurrite ei sic 83, 39.

ἀπομνύναι jurejurando inficiari, ὡς οὐκ εἴρηκε ταῦτα 553, 23. ἂν ἀπομόσῃς jurejurando confirmaveris vera esse τἀναντία τούτων κατὰ τῆς θυγατρὸς per caput filiæ 860, 2. = ἀπόμνυσθαι Æ. 10, 11. ἀπόμνυσι, idem quod simplex ὄμνυσι, jurejurando confirmat 20, 27. = * ἀπώμοσεν ἐμέ τε καὶ αὐτὸν ὡς ἀδικῶς ἀπολλυμένους. jurejurando meque, ipsumque semet crimine liberavit, affirmans, si criminis hujus ergo tollamur, per nefas nos esse interituros A. 134, 15. = inficiari cum jurejurando, ut siquis aliquem filium esse suum juratus neget An. 16, 42. = L. 146, 8.

ἀπονέμειν] τῇ τύχῃ δὲ, ἣν ὁ δαίμων ἑκάστοις ἀπένειμε, ταύτῃ κέχρηνται 297, 20. εἰ δ' ἄρα ἔδει γενέσθαι, καί τι δαιμόνιον τοῦτ' ἀπένειμε 1447, 26. = κατηγορίαν ἀντὶ τιμωρίας τῇ πόλει ἀπονέμουσι A. 142, 23. = ἀπονέμετε τοῖς εὐεργέταις τὰς μεγίστας τιμὰς Ly. 154, 23. = ἀπονέμειν τῇ γνώμῃ (propensioni animi) πλέον ἢ τῷ δικαίῳ D. 97, 14.

ἀπονοεῖν] πῶς τούτων ἄνθρωποι κακίους, ἢ μᾶλλον ἀπονενοημένοι γένοιντ' ἂν 363, 7. οὐδεὶς οὕτω τολμηρός ἐστιν, οὐδ' ἀπονενοημένος ἄνθρωπος 1063, 7.

ἀπόνοια] τῆς φύσεως αὐτοῦ καὶ τῆς πολιτείας οὐ λογισμὸς ἡγεῖται, οὐδ' αἰδὼς οὐδεμία, ἀλλ' ἀπόνοια. μᾶλλον δὲ ὅλον ἐστὶν ἀπόνοια ἡ τούτου πολιτεία 779, pen.

ἄπονον χάριν τινὶ διδόναι gratiam indulgere indulgenti haud molestam An. 22, 26.

ἀπόπειρα ἐγένετο, εἰ περιοψόμεθα 219, 3.

ἀποπειρᾶσθαι τῆς ὑμετέρας γνώμης An. 14, 13.

ἀποπέμπειν mittere cui mittendum quid est, id quod ei debetur. ἀποπέμπειν (subaudi μερίδας ἱερείου καὶ δῶρα μετὰ τῶν πευσομένων) περὶ τῆς τύχης ἀγαθῆς 1072, 19. de judicibus partes disceptantes e foro suo dimittentibus inter se reconciliatas. ἀκούσαντας ἀμφοτέρων ἡμῶν, καὶ αὐτοὺς δοκιμαστὰς τοῦ πράγματος γενομένους, μάλιστα μὲν διαλλάξαντας ἀποπέμψαι 1167, pen. εἰς τὰ Παναθήναια φήσας Philippus ἀποπέμψειν remissurum captivos 394, 3. de marito uxorem a consortio secum ablegante, repudiante. ἐὰν ἀποπέμπῃ τὴν γυναῖκα, ἀποδιδόναι τὴν προῖκα 1362, 25. ἀποπέμψω τὴν ἄνθρωπον ἐκ τῆς οἰκίας 1372, pen. ἀπεπεμψάμεθα (si bene habet, neque potius ἐπεμεμψ. leg. est) αὐτοὺς τὸ πρῶτον initio quidem eos contemsimus, non existimantes, eorum quicquam ad nos pertinere 1257, 20. = οὐ ταπεινώσαντες ἀποπέμψετε

τοὺς νῦν ἐπηρμένους Æ. 87, 24. relegare 89, 39.=relegare, rebus infectis rursus discedere jubere. ἐλθόντα ἐπὶ τὴν θύραν τὸν ἄρχοντα ἀπέπεμψε I. 36, 34. 41. 37, 29.=ἀποπέμπειν φαρμακὸν L. 108, 4. Λακεδαιμονίους ἀπειλοῦντας, ὅταν μὴ ἀποπέμπωμεν αὐτοῖς τὰ χρήματα. nisi mittamus statas æris debiti pensiones 185, 18. ἀποπέμψας εἰς τὸν Ἀδρίαν ὁλκάδα 908, 7.

ἀπόπεμψις repudiatio, relegatio, ut uxoris e domo atque convictu mariti. τὴν ἀπόπεμψιν τῆς ἀνθρώπου 1365, 12.=ἀποπέμψεως. scil. δίκη. actio repulsionis L. ap. Poll. VIII. 6.

ἀποπεφασμένως disertis, planis, expressis verbis. vel aperte, palam, in publico, ut alii malunt reddere 1367, 27.

ἀποπηδᾶν resilire, id est, celeriter auffugere, e conspectu se proripere. κἂν ἀναγκασθῇ που συντυχεῖν, ἀπεπήδησεν εὐθέως 411, 14.

ἀποπλανᾶν τινὰ ἀπὸ τῆς ὑποθέσεως Æ. 79, 6. 81, 11.

ἀποπλεῖν proficisci in nave, abire. ἔξεστι γὰρ ἀποπλεῖν ἐκ τοῦ λιμένος τούτου, ὅποι τις ἂν ἐθέλῃ 932, 17. referri, repetere domum in nave, vel cum classe 568, 14.

ἀπόπληκτος vecors, demens. οὐχ οὕτως εἰμὶ ἄφρων, οὐδ᾽ ἀπόπληκτος 561, 10. μὴ γὰρ οἴεσθέ με οὕτως ἀπόπληκτον καὶ παντελῶς μαινόμενον 912, 10.

ἀποπνεῖν θυμὸν Ly. 162, 10.

ἀποπνίγειν] ἐφ᾽ οἷς ἔγωγε ἀποπνίγομαι 403, 17. διαμαρτὼν τοῦ λέμβου διὰ τὸ νύκτα εἶναι, ἀπεπνίγη 883, pen.

ἀπορεῖν] ἀπορῶ, τί ποτ᾽ ἔσται καινότερον nescio, neque possum comminisci, quid tandem possitis agere, aut instituere novum, nondum ausum, si aperte bellum mecum geratis, qui istæc in pace audeatis 160, 2. ἀπορούμενος ὑποδέξασθαι αὐτούς. non habens, qui eos exciperet 1190, pen. ἐνδεεῖς ἦσαν ἁπάντων καὶ ἠποροῦντο τῆς σωτηρίας 1380, 4. εἰ δ᾽ ἀπορεῖς με κακῶς ποιῆσαι si vero rationem non invenis me vexandi 581, 11. οὐκ ἀπορῶ μὲν εἰπεῖν πολλὰ non desunt quidem, quæ dicam, multa 657, 13. καίτοι καὶ τοῦτο οὐκ ἂν ἀπορήσαιμι δεῖξαι 759, 16. πολλὰ τοίνυν ἀπορηθεὶς περὶ τούτων, καὶ καθ᾽ ἕκαστον ἐξελεγχόμενος 830, 2. ἀλλ᾽ ἑώρα σε ὡς ἠποροῦ 1203, 16.=ἀπορεῖν εὐξαίμην τοιούτων ἔργων ἐν τῷ λόγῳ Æ. 22, 41. ἀπορουμένοις στρατοπέδοις συνήθως παρακολουθοῦσα στάσις 45, 28. ἀπορῶν ὅ τι χρήσαιτο αὐτῷ 66, 28.=τὸν δίκαιόν τι πράττοντα οὐ προσῆκεν ἀπορεῖν, ἀλλ᾽ εὐθὺς λέγειν I. 83, 30.=ἀποροῦντες μεταπεῖσαι αὐτοὺς L. 115, 2. Tayl. cum eos nullo modo possent a proposito deducere. ἀπορεῖν τοῖς περιεστηκόσι 193, 36. οὐ γὰρ δήπου τῶν τοιούτων γε λόγων ἀπορήσει, εἰ καὶ μαρτύρων ἀπορήσει 110, 21. ἀργυρίου εἰς τὸν ἀπόστολον ἠπόρει. ad classem expediendam, milites et nautas conducendos 153, 39.

ἀπόρθητος Æ. 25, 39.=μόνοι οἰκοῦντες ἀπόρθητον καὶ ἀτείχιστον καὶ ἀστασίαστον L. 914, 16.=ἀπόρθητος νομιζομένη εἶναι Λακεδαιμονίων χώρα D. 99, 27.

ἀπορία defectus, inopia, seu numorum, seu consilii. ἀπορία δικαίων λόγων 407, 18. εἰς ὅσην ἀπορίαν κατέστη 1185, 2. ἀπορία πολλὴ χρημάτων συνέβαινεν αὐτῷ 1191, 8. in plurali crebro usurpat Demosthenes. πλοῦτον ἀντὶ τῶν ἐσχάτων ἀποριῶν 386, 15. 1123, 25. 1311, 27.=ἀπορία ἐν τῷ λόγῳ, hæsitatio in dicendo, cum dicenda oblitus es, et quæ dicas, non invenis Æ. 33, 30. στοχάζεσθαι τῆς φυγῆς καὶ τῆς παρούσης αὐτῷ ἀπορίας ὡς ἄριστα 49, 4. εἰς τὴν μεγίστην ἀπορίαν ἀφικνεῖσθαι τοὺς κατηγόρους 55, 10= διὰ τὴν N. ἀπορίαν τῶν πραγμάτων. quia Nausimenes in re familiari conturbata et fracta decesserat I. 69, 31. εἰς τοσαύτας ἀπορίας κατέστησαν 85, 19.=διὰ τὴν ἀπορίαν τοῦ ἀποκτείναντος propterea quod homicidam, ignorantes, indicare nequeunt A. 119, 27.=εἰς πενίαν πολλὴν καὶ ἀπορίαν κατέστην An. 18, 42. ἀπορία ἀνδρῶν, defectus virorum, cum urbs incolis parum est frequens, pæne desolata 19, 23.=τοῖς εἰς τοσαύτας ἀπορίας καθιστᾶσι L. 185, 24.=ἀπορίαι in plurali. τὰς τῶν πενήτων ἀπορίας ὀνειδίζειν D. 95, 42.

ἄπορος] οἱ ἄποροι pauperes, egeni. πλὴν εἰ μὴ τῇ παρὰ τῆς τύχης γεγονυίᾳ βοηθείᾳ τοῖς ἀπόροις φθονοῦμεν 141, 22. τάλαντα ἀνήλωται μάτην εἰς τοὺς ἀπόρους τῶν Ἑλλήνων 174, 13. ἀνταναπληροῦν πρὸς τοὺς εὐπορωτάτους ἀεὶ τοὺς ἀπορωτάτους 182, 23. τοὺς ἀπόρους τῶν πολιτῶν ἐπιτρίβουσι 260, ult. ἐκ τῶν ἀπόρων εἰς τοὺς εὐπόρους μετήνεγκα τὰς τριηραρχίας 262, 24. b) τὰ ἄπορα (scil. ὀφλήματα) nomina quæ redigere sit arduum 1209, 7.=τὰ ἐκείνου (scil. πράγματα) παντάπασιν ὡς ἄπορα διεξιόντα I. 87, 37. ἄπορα τὰ πράγματα καταλιπόντος. in egestate defuncti 88, 2.=μὴ ἐμοὶ νέμητε τὸ ἄπορον τοῦτο. negotium hoc arduum et inexplicabile A. 137, 12.=ἄπορος ἀγὼν L. 108, 25. ταύτην τὴν αἰτίαν ἀπορωτάτην εἶναι ἀποδεῖξαι 108, 29. ἀπορώτατος κίνδυνος. certamen forense inprimis impeditum et inexplicabile 111, 38.

ἀποῤῥαθυμεῖν præ segnitie et mollitie et levitate animi defugere aliquid 108, 21.

ἀποῤῥάπτειν Φιλίππου στόμα ὁλοσχοίνῳ ἀβρόχῳ Æ. 31, 5.

ἀποῤῥεῖν τὰ φύλλα τῶν στεφάνων 615, 10. 755, 15.

ἀποῤῥηγνύναι] ἀποῤῥῆξαι τῆς εἰρήνης τὴν συμμαχίαν Æ. 64, 3.

ἀποῤῥηθὲν] v. supra sub ἀπειπεῖν.

ἀπόῤῥησις interdictum, prohibitio. παρὰ τὴν ἀπόῤῥησιν. contra expressam obnuntiationem 902, 25.=τούτῳ δὲ λαγχάνει δίκην τῆς ἀποῤῥήσεως I. [24, 37.]

ἀπόῤῥητος] ἀπόῤῥητα sunt aut ea, quæ dici, verbis enunciari nefas, impium sit, infanda, aut arcana, secreta, quæ aut nemo sciat, aut pauci, et quæ propalari haud expediat. ἕνα ὄντα κύριον καὶ ῥητῶν καὶ ἀποῤῥήτων, tam eorum, quæ in vulgus exire nil impedit, quam quæ celanda sunt 10, 10. τὸ θρυλλούμενον ἀπόῤῥητον arcanum illud omnium ore jactatum. (v. scripta in indice historico, sub v. Charidemus, imperator Athen.) 19, 27. ἀπὸ τῶν ἰδίων κακῶν τὰ ἀπόῤῥητα λέγωμεν ἀλλήλους, infanda, fœda dictu et auditu 268, 22. πλύνοντας αὐτοὺς τὰ ἀπόῤῥητα convicia

licebat actionem ἀποστασίου in eos instituere, et victi venibant; vincentes autem plenam adipiscebantur libertatem 940, 15. in causis ἀποστασίου et ἀπροστασίου judicabat Polemarchus. ibid. = ἀποστασίου L. ap. Poll. VII. 4.

ἀπόστασις τῶν κτημάτων cum quis ipse alteri de bonis suis cedit 386, 12. = πρὶν τὴν ἀπόστασιν τῶν Μιτυληναίων γενέσθαι A. 138, 16.

ἀποστατεῖν] ἄρ' οὐ πολὺ τῆς γνώμης τοῦ Σόλωνος ἀποστατεῖς 488, 25.

ἀποστέλλειν] ἕως ἂν τὴν ναῦν ἀποστείλω. expediero, in mare demisero 1154, 16. 21. ὅταν ἀποστέλλωνται ἐκ τοῦ ἐμπορίου e portu soluerint 915, 11. γνώμην ἀποστέλλειν remittere ad aliquem cum legatis ejus responsum ad ipsius interrogata 81, 17. τοὺς ἀποστόλους ἅπαντας ἀπέστειλα 252, 7. θεωρίας ἐς τὰς ἐν τῇ Ἑλλάδι πανηγύρεις ἀποστέλλειν 256, 14. = μηδ' ἐπὶ κηρυκείαν ἀποστελλέσθαι Æ. 3, ult. ἀποικίας ἀποστέλλειν 51, 34.

ἀποστερεῖν] τὸ τῶν ἀναγκαίων τινὰς ἀποστερεῖν, κοινῇ κακόνους ἐστὶ ποιεῖν πολλοὺς ἀνθρώπους τοῖς πράγμασι 142, 12. οὐδενὸς τῶν ἔργων τῶν τότε ἀπεστέρησαν ἑαυτοὺς 172, 21. εἰ τοιούτων συμμάχων τὴν πόλιν ἀπεστέρησαν 207, 9. πάντων ἀποστερεῖσθαι λυπηρὸν, μάλιστα δὲ τῆς παρ' ὑμῶν εὐνοίας 227, 7. τῆς εἰς τὸ παρὸν τιμῆς ἐμὲ ἀποστερῆσαι γλίχεται 297, 4. ἐάν τις ἑκὼν παρ' ἑκόντος λάβῃ τάλαντον, ἢ δύο, ἢ δέκα, καὶ ταῦτ' ἀποστερήσῃ, defraudet, reddere recuset 528, 16. ἀποστερεῖ με τὸ δοθέν. defraudatum me it 1185, 10. = ἀποστερεῖν τέτταρας δραχμὰς Æ. 22, 34. ἐφόδια φυγῆς τινὰ ἀποστερεῖν 50, 25. = ἀποστερεῖν ἅπαντας τῆς ἀμφισβητήσεως I. 62, 12. 64, 8. τὰ τοῦ πάππου χρήματα ἡμᾶς ἀποστερήσων 73, 46. περιορᾶν ἀποστεροῦντα οὐ ῥᾴδιον 107, 13. = ἀποστερούμενος μηδὲ τὰς παρούσας ἀτυχίας ἀνακλαύσασθαι πρὸς ὑμᾶς. ipsa adeo exclusus opportunitate, vel copia, meas clades ad vos deplorandi A. 119, 23. τῆς χρείας τοῦ παιδὸς ἀποστερηθῶ 123, 45. οὐκ ἀποστερῶν ἐμαυτὸν οὐδενὸς τῶν εἰς τὴν πόλιν. nullam partem meorum erga rempublicam officiorum defugiens 138, 28. ἀποστερῶν ἐμαυτὸν τὸ δίκαιον. jus mihi debitum denegans, memet eo defraudans 141, 2. = οὐκ ἀποστερεῖσθε (scil. τούτου τοῦ ἀγαθοῦ) εἴ τι ἐγὼ ὑμᾶς δυνήσομαι εὖ ποιεῖν. nolite vosmet ipsos eo bono privare, si quod ego bonum in vos conferre potuero An. 19, 25. μήθ' ὑμᾶς αὐτοὺς τῶν ἀπ' ἐμοῦ ἐλπίδων ἀποστερήσητε 19, 28. = ἀποστερεῖν διακοσίας δραχμὰς L. 98, 32. = τὸν ἀποστερήσαντα τὸ ναῦλον τὸν πορθμέα D. 97, 17.

ἀποστέρησις] ἐπ' ἀποστερήσει τῶν μὲν ὁσίων τῆς διπλασίας, τῶν δὲ ἱερῶν τῆς δεκαπλασίας 735, 5.

ἀποστολεύς. collegium magistratus Athenis appellabatur οἱ ἀποστολεῖς, quibus mandatum erat, ut classes navales dicto tempore et numero modoque, quo imperatum fuisset, instructæ e portu solverent. οὐδεὶς ὑπὸ τῶν ἀποστολέων ἐδέθη 262, 18. προσεκαλεσάμην αὐτὸν πρὸς τοὺς ἀποστολέας 1146, ult. = οἱ ἀποστολεῖς erant immunes a militia Æ. 52, 2.

ἀπόστολος classis maritima. τὸν ἀπόστολον ἀφήκατε. classem

come upon. ἀποτιμᾷν dicitur is, qui alicui rem pro pecunia parata æquivalentem tradit, et tantisper possidere jubet, donec de pecunia satisfactum sit. ἀποτιμᾶσθαι autem, qui talem hypothecam accipit 871, 19. 26. τὸν νόμον, ὃς οὐκ ἐᾷ διαρρήδην εἰς ἃ τις ἀπετίμησεν, εἶναι δίκας 1030, 4. ult. ἀποτιμῶμαι τὴν οἰκίαν πρὸς τὰς δέκα μνᾶς. *I procured myself a legal mortgage on the house for the ten minæ, which I had to advance to him* 1029, 19.=ἔξω τῶν ἀποτιμηθέντων I. 108, 29.

ἀποτίμημα τοῖς ἐπιτροπευομένοις καθεστάναι νομίζων τῶν ἐπιτροπευόντων τὰ χρήματα. jus esse pupillis in bona tutorum, eaque illis tacite oppignerata esse, quo securitatem de bonis suis habeant, et satisdationem pro tutela male gesta repetere possint 866, 3. ἀποτίμημα καθειστήκει τῷ παιδὶ *was valued to him as ready money, and pledged for the payment* 1187, 20.=*a mortgage, a pawning of an immoveable, a dead pledge.* ἀποτιμήματα κατασταθείη I. 59, 46.=L. ap. Harpocr.

ἀποτίμησις] εἰς ἀποτίμησιν λαβὼν χωρίον ἀμφισβητούμενον 878, ult.

ἀποτίνειν] ἀπέτισα τὴν λειτουργίαν 841, 7. pecuniam dependi necessariam illi functioni vel illi muneri edendo. ἀποτίνειν τοῖς πολεμίοις 926, 18. ἀποτίσουσιν οὐδὲν ἐκ τῶν ἰδίων 1024, ult. ὅ τι χρὴ παθεῖν, ἢ ἀποτίσαι solennis formula in æstimatione litis. quæ pœna corpore toleranda, aut quæ mulcta æraria luenda 523, 2.=ἀποτισάτω (scil. τὴν ζημίαν) ἐν ἕνδεκα ἡμέραις μετὰ τὴν δίκην Æ. 3, 17. vid. ἀποτίνυσθαι=ἀποτίνειν τῇ πόλει τοσαῦτα I. 47, 27.=μεγάλας ὑπὲρ πολλῶν ἐγγύας ἀποτίνοντα A. 117, 34.=ἀποτίνειν ἕτοιμος ἦν χρήματα L. 94, 26.

ἀποτίνυσθαι] ἀποτίνυται, ulciscitur Æ. 73, 8.

ἀποτολμᾷν, audere, sustinere Æ. 9, 36. ἀποτολμᾷν λέγειν 72, 17. 76, 24.=audere facinus, idem atque simplex τολμᾷν L. 110, 41.

ἀποτόμως præcise, prærupte, absolute, sine ulla exceptione, definitione, sine discrimine. τῶν πραγμάτων οὔτε καλῶν, οὔτ' αἰσχρῶν, ἀποτόμως ὄντων 1402, 16.

ἀποτρέπειν dehortari, absterrere, prohibere 217, 22. pœnarum severitate 526, 9. ἀποτρέπειν παρὸν ἐξαμαρτάνειν μέλλοντας 606, 8. οὐκ ἀποτρέψομαι (scil. τοῦ λέγειν) haud dubitabo dicere. absterreri me non patiar, quominus dicam 700, 11. ἣν οὐκ ἔστιν ἀποτρέψαι τοῦ τἀληθὲς εἰπεῖν 1397, 2. ἵνα δείξας ἃ τότε ἡμάρτετε, νῦν ἀποτρέψω ταὐτὰ παθεῖν 1431, 19. κἂν ὑμεῖς μὴ πεισθῆτε, οὐκ ἀποτρέψομαι λέγειν 1434, 12.=ἀποτρέπειν τῆς ἐπιθέσεως A. 118, 37. ἀποτραπόμενοι τούτου τοῦ λόγου 113, 4. ἀπετρέποντο μηδὲν κατ' ἐμοῦ καταψεύδεσθαι 133, 17.=ἀποτρέπειν τῆς γνώμης An. 26, 12.= ἀποτρέπεσθαι a cœpto desistere L. 97, 32. ἀποτρέπειν τοὺς ἐξαμαρτάνοντας sc. a delinquendo 124, 37. ἀλλ' ὁρᾶτε τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ, ἣ καὶ τοὺς ἄλλους δύναται ἀποτρέπειν 158, 14. τὸ δέος καὶ ὁ *φόνος τῶν πεπονθότων ἀπέτρεπε πάντας 158, 34. οὐκ ἔστι τοσαῦτα χρήματα, ἃ ὑμᾶς ἀποτρέψει τοῦ τιμωρεῖσθαι 182, 32.

πρὸ τῶν πραγμάτων τὴν γνώμην ἀποφαίνεται 291, 18. ὡς ἂν εἰς κοινὸν γνώμην ἀποφαινομένου tanquam locum vel sententiam communem in medium projiciens, ad neminem singulariter pertinentem, sed quam cuique liceret sibi dictam existimare, qui se ictum sentiret 390, 7. ἀποφανεῖσθαι ἔφη τὴν δίαιταν εἷς ὤν, se, tametsi solus esset, pro arbitrio sententiam esse dicturum 898, 18. 24. ἀπεφήνατο κατ' αὐτοῦ ἐρήμην τὴν δίαιταν 899, 9. ἤδη τῆς διαίτης ἀποφαινομένης. sententia jam pronuntiata 1265, 20.=reddere, efficere, præstare. πρωτεύοντα τῶν ῥητόρων ἀποφαίνων Æ. 24, 27. χωρὶς καὶ ἐν μέρει περὶ ἑκάστου γνώμην ἀποφαίνεσθαι, aliud ex alio, et unumquodque seorsim oratione tractare, successive, ordine 54, 3. 15.=ἀποφαίνειν θυγατέρα, ferre, prodere, affirmare, aliquam esse alicujus filiam I. 41, 3. ὡς ἀποφανῶν παῖδας ἐξ αὐτῆς. suscepturus, procreaturus 58, 32. διαθήκας proferre, exhibere 47, 42. 50, 41. 52, 10. 76, 29. ἃ κατελείφθη μὲν, οὗτοι δ' οὐκ ἀποφαίνουσι. hi non indicant 88, 30. =ἔνοχον τοῖς τοῦ φόνου ἐπιτιμίοις ἀποφαίνει σε ὄντα A. 126, 13. 26. ὅπως δ' ἠφανίσθη ὁ ἀνὴρ οὐδενὶ λόγῳ εἰκότι δύνανται ἀποφαίνειν 132, 29. πίστιν τῆς αἰτίας ταύτην σαφεστάτην ἀπέφαινον 139, 19. 144, 34. ἀποφῆνασι (pro φῆνασι) καὶ ἐλέγξασι 142, 17. ἀποφ. θεράποντας τοὺς παραγενομένους servorum nomina edere eorum, qui rei gestæ interfuere 144, 28. τεκμήρια μὴ ἀποφαίνοιτο τοῖς μαρτυροῦσιν ὅμοια 145, 4. (nisi forte h. l. activum sufficiendum est in locum verbi medii.) τοὺς λόγους ὑμῖν εἰκότας ἀποφαίνω, καὶ τοῖς λόγοις τοὺς μάρτυρας ὁμολογοῦντας καὶ τοῖς μάρτυσι τὰ ἔργα 145, 5. 147, 7.=γνώμην ἀποφηνάμενος ἐξανδραποδίζεσθαι An. 32, 6.= ἀποφαίνειν ὁμονοοῦσαν ἀντὶ στασιαζούσης L. 196, 29. ἑαυτῷ ζημίας 109, 31. Tayl. ἔκπλα ἀπεφαίνοντο. *were set down in the Inventory* 154, 39. οὐδενὶ οἷόν τε εἰπεῖν, ὅτι διηρπάσθη, ἢ οὐ δικαίως ἀπεφάνθη, aut non bona fide apud quæstores ærarii indicata fuisse 155, 28. παρ' ὧν ἂν κερδαίνωσιν, ἀδικοῦντας ἀποφαίνουσιν 158, 28. ἀποφαίνοντες τὰς τῶν προγόνων ἀρετὰς καὶ τὰς ἑαυτῶν εὐεργεσίας 183, 4. ἐὰν ἀπόφαινωσι τοὺς φεύγοντας πάλαι πονηροὺς ὄντας 183, 9. ἀποφαίνειν indicare, deferre, εἴ τις τινα οἶδε τῶν λαχόντων ἀνεπιτήδειον ὄντα βουλεύειν 186, 43. 187, 19. ἀπέφαινεν (in ratione retulit expensum) ἑκκαίδεκα δραχμῶν ἀρνίον ἐωνημένον εἰς Διονύσια 906, 2. πρόσοδον μὲν οὐδεμίαν ἀποφαίνων 909, pen.=ἀποφαίνεσθαι γνώμην ὑπὲρ ὧν—Ly. 149, 16.=ἐπὶ τοῖς κατὰ Δημοσθένους αποπεφασμένοις χρήμασι. quas penes Demosthenem esse, senatus pronuntiavit D. 91, 4. ὃν οὐχ εἷς ἀνὴρ, ἀλλ' ἅπασα ἡ ἐξ 'Αρείου πάγου βουλὴ ἀποπέφανται (declaravit) χρήματα ἔχειν καθ' ὑμῶν 92, 4. οὔτ' ἐμὲ ἀπέφηνεν ἡ βουλὴ, οὔτ' ἐμέλλησε 96, 25. ἡ βουλὴ τὰ ψευδῆ ἀπέφηνεν 97, 25.

*ἀπόφανσις] οὐ μόνον ἀμφισβητηθεὶς, ἀλλὰ καὶ ἀπορρηθὲν αὐτῷ, τὴν ἀπόφανσιν ἐποιεῖτο. pronuntiabat sententiam pro arbitrio 899, 14. ἀπόφανσιν δοῦναί μοι τῆς οὐσίας τῆς αὐτοῦ. enumerationem, indicem substantiæ suæ 1039, 2. 6. εἰς τὸ στρατήγιον ἔδωκα τὴν ἀπό-

ἀποφθίσθαι, vel ἀποφθίνεσθαι] οἱ ἀποφθίμενοι vita defuncti 1072, 26.

ἀποφοιτᾶν finem facere itandi ad scholam L. ap. Eustath. ad Homeri Il. Σ.

ἀποφορὰν δεῖν κομίζεσθαι pensionem menstruam mercedis annuæ aufferre An. 6, 11.

ἀποφρὰς] συνειστιῶντο μίαν ἡμέραν ταξάμενοι τῶν ἀποφράδων. nefastorum L. fr. 31, 2.

ἀποφράττειν ἅπαντες καὶ προοικοδομεῖν εἰώθαμεν 1276, 10.

ἀποφυγγάνειν absolvi in judicio 644, 25.

ἀποχειροτονεῖν latis suffragiis aliquem ab honore, vel imperio removere. ἀπεχειροτονήσατε τὸν στρατηγὸν 676, 10. 19. ἀπεχειροτονήσατε καὶ ταύτας πάλιν τὰς συνθήκας 678, 1. repudiastis, reprobastis. ἐὰν δέ τινες τῶν νόμων τῶν κειμένων ἀποχειροτονηθῶσι abrogentur 706, 17. οὐ μόνον αὐτὸς ἀπεχειροτονήθη, τῶν ἐπιχειροτονιῶν οὐσῶν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀρχὴν ἅπασαν ἐποίησεν (scil. ἀποχειροτονηθῆναι) 1330, 17. εἰ ὁ δῆμος ἀκούσας τὰ πεπραγμένα, ἀπεχειροτόνησε Μειδίου si plebs Midiam absolvisset 583, 7. ἀπεχειροτονήσατε negastis voce publica suffragii vestri—τὰ χρήματα μὴ φίλια εἶναι pronuntiavistis vos illas merces, ut ab hostibus, rite et jure captas esse. *you declared the ship a lawful prize.* ἀπεχειροτονήθη ὑφ' ὑμῶν στρατηγὸς auctoritate vestra ab imperio militari revocabatur 1187, 3. 1210, 7.=reprobare, vetare, interdicere I. 60, 4. 40, 43.=ἀποχειροτονεῖν τινὰ ἀπό τινος ἐπιμελείας commendatum aliquem honoris candidatum, ut idoneum, in comitiis, ceu indignum et parum idoneum, reprobare D. 110, 12.

ἀποχρῆναι satis esse. καὶ οὐκέτι ταῦτ' ἀπόχρη 688, 14.

ἀποχρῆσθαι abuti. τοῖς δ' ὀνόμασιν αὐτῶν [legum puta] ἀποχρώμενοι 215, 8.

ἀποχωρεῖν aliquo receptum habere, ut in latebram se abdere, prætextum aliquem, pro excusatione sui, obtendere. εἰς τὰς λειτουργίας ἀποχωρήσεται 793, 14. 972, 26. διαφεύγουσιν αὐτοὺς οἱ οἰκέται, καὶ ἄλλος ἄλλοσε ἀπεχώρησε 1155, 11. νυνὶ δὲ τοῦτ' ἔσωσε τὸ αἷμα ἀποχωρῆσαν. jam vero saluti mihi fuit cruor abscedens, vel dejectus 1260, pen.=auffugere Ly. 159, 42.

ἀποχώρησιν ταχεῖαν ποιεῖσθαι Ly. 160. 3.

ἀποχωρίζειν de reliquo exercitu deligere τάξεις, αἵ τινες βοηθήσουσι L. 147, 17.

ἀποψηφίζεσθαι latis suffragiis aliquem, aut aliquid, seu comprobare, seu reprobare. 1) probare, judicio absolvere, insontem declarare. εὐσεβῶς ἔχει ὑμῶν μηδενὶ τούτου ἀποψηφίσασθαι. nemo vestrum salva religione potest hunc absolvere 407, 8. ἀποψηφίσασθαι ὑμᾶς γενόμενον (scil. τὸν ἀγῶνα) vos ream hoc certamine absolvisse 1383, 18. 2) reprobare, condemnare, excludere. εἰ δὲ μὴ ἐδέχεσθε ὑμεῖς, ἀλλ' ἀπεψηφίζεσθε repudiastis oblatam conditionem, οὐ τά γε ἐκείνου αἴτια non ille profecto in culpa est 140, 16. τὸν ἀποψηφισθέντα 'Αντιφῶντα suffragiis omnium reprobatum 271, 6. decreto communi aliquid vetare. τὴν μὲν

ἀπρασίαν τῶν ἔργων εἶναι rerum arte operaque opificum effectarum parum, aut nihil divendi posse 820, 2. ἀπρασίαν πολλὴν καταλαβὼν τῶν φορτίων, ὧν ἦγε 909, 23. 914, 3.

ἄπρατος ægre, parum vendibilis. ἄπρατον γὰρ εἶναι τὸν ῥῶπον *he could not vend or put off his paltry commodities* 910, 1.= ἄπρατον χωρίον rus emtorem non inveniens L. 108, 44.

ἀπροβούλευτος. de quo S. C. nullum factum est. περὶ τοῦ ἀπροβουλεύτου. de eo, quod ista de re S. C. fieri necesse nil fuerit 594, 23.

ἄπροικος] ἄπροικον τὴν ἐμὴν μητέρα φάσκων συνοικῆσαι 1014, 23. =I. 41, 2. 38.=θελόντων τινῶν πάνυ πλουσίων λαβεῖν ἀπροίκους L. 153, 14.

ἀπροσδόκητος] ἀλόγου καὶ ἀπροσδοκήτου σωτηρίας τυγχάνειν 672, 14. ἀπροσδόκητον ζημίαν μὴ δύνασθαι ἐνεγκεῖν 796, 11.=τί τῶν ἀνελπίστων καὶ ἀπροσδοκήτων οὐ γέγονεν ἐφ' ἡμῶν Æ. 72, 23.=A. 122, 19.=ἀπροσδόκητος αἰτία L. 108, 21.

ἀπροσδοκήτως ἧκον ἐξ ἀγροῦ L. 92, 35.

ἀπρόσκεπτος improvidus, inconsideratus. τῶν ἰδιωτῶν τοὺς μετὰ τὸ παθεῖν μανθάνοντας ἀπροσκέπτους ὀνομάζομεν 1232, 18.

ἀπρόσκλητος γνῶσις pronuntiatio sententiæ judicialis contra eum, qui ne citatus quidem fuisset ad audiendam sui accusationem, dicendamque pro se causam 544, 3. ἐγγράφει τῷ δημοσίῳ ἀπρόσκλητον ἐξ ἐμφανῶν καταστάσεως ἑπωβελίαν ἑξακοσίας καὶ δέκα δραχμάς. defert me ad ærarii tribunal, in ejusque tabulas nomen meum, ut debentis, inscribi curat, propterea quod ego causa cecidissem, ubi actum fuisset de rebus postulatis coram sistendis, multatusque fuissem 610 drachmis, tametsi actor mihi diem non dixisset, in jus me non vocasset 1251, 2. ἀπρόσκλητόν μου δέκα δραχμῶν δίκην καταδικασάμενος 1251, 12.

ἀπροστάσιον] ἀπροστασίου δίκη. cum de peregrino certatur, qui, Athenis cum degat, cive Atheniensi nullo utatur patrono 940, 15.

ἀπροφάσιστος promtus ad inserviendum, audendumve, eoque nulla molestiæ periculive utens excusatione ad subterfugiendum aliquod aut caritatis officium, aut strenui fortisque animi munus. ἀήττητον καὶ ἀπροφάσιστον θυμὸν 1396, 1.=ἀπροφάσιστος εὔνοια L. ap. Suid. in φαῦλον εἰρητ.

ἀπροφασίστως ἤδη στρατεύουσιν ἐπὶ τοὺς Πλαταιέας. indicta, h. e. nulla edita causa belli, feciali nullo misso, qui res repeteret, bellumque denunciaret 1379, 16.

ἅπτειν incendere. Ποινὰς ἐλαύνειν τοὺς ἠσεβηκότας δᾳσὶν ἡμμέναις Æ. 27, 7.

ἅπτεσθαι] Εὐβοίας ἥπτετο. tentabat 252, 4. πράγματος 275, 2. τῶν ἀρίστων βουλευμάτων 418, 25. πάντα μᾶλλον, ἢ ἅψασθαι τῇ χειρὶ 572, 20. λέγει τῆς γῆς οὐχ ἁπτόμενος 646, 10. οὐκ ἐθελήσας ἅπτεσθαι τοῦ ἱερείου 1078, 21.=διατριβῶν βελτιόνων ἅπτεσθαι Æ. 8, 21. ἐν τοῖς πολέμοις ὅπλων οὐχ ἁπτόμενοι 52, 2. ἐπειδὴ τὸ

ἀργυρεῖον, scil. ἔργον, et ἀργυρεῖα, scil. ἔργα officinæ metallicæ, metalli fodinæ. ἔργων ἀργυρείων οὐκ ἐπιθυμεῖν 100, 27. ξύλα εἰς τὰ ἔργα τὰ ἀργυρεῖα 568, 17.=ἐργαστήρια δύο ἐν τοῖς ἀργυρείοις Æ. 14, 27. κατασκευάζεσθαί τι εἰς τἀργυρεῖα 15, 3.

ἀργυρέος, vel ἀργυροῦς] ἐκπώματα χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ προὔπινεν αὐτοῖς 384, 13.

ἀργυρίζεσθαι πάντοθεν D. 95, 21.

ἀργύριον] ὅταν δ' ἐπὶ θάτερα, ὥσπερ εἰς τρυτάνην, ἀργύριον προσενέγκῃς, οἴχεται φέρον καὶ καθείλκυσε τὸ λογισμὸν ἐφ' ἑαυτὸ 60, 6. τὸ συνειλεγμένον εἰς ἐπιτιμίαν ἀργύριον æs a se collectum ad redimendum caput et jus in foro standi 329, 13. οἱ δ' ὁτιοῦν ἂν ἀργυρίου ποιήσαντες, qui pro pecunia nihil non audeant patrare 366, 18. subaudi ἀντὶ, vel χάριν. item, πονηρός ἐστιν ἀργυρίου (subaudi ἀντὶ, vel ἐπὶ μισθῷ) συνεχῶς 377, 23. προσλαβὼν γ' ἂν ἀργύριον πάνυ πολὺ 395, 8. ἀργύρια (in plurali) αἰτῶν. minutas summulas pecuniæ. aut quia ad multos respicit, a quorum unoquoque ille sycophanta æra exprimebat 782, 24. ἀργυρίου δίκας ἐμοὶ εἴληχε δύο ἢ τρεῖς. causas argentarias vel pecuniarias adversus me instituit agere, h. e. quibus ageretur de pecuniis a me aufferendis et extorquendis 1002, 6. τὸ ἀργύριον τῆς δίκης [id est τὸ ἐν τῇ καταδίκῃ ἐμοὶ ἐπιβεβλημένον] ἐκομίσατο æs a me aufferebat id, quo a judicibus multatus fueram 1162, 18. περὶ μὲν τοῦ παρόντος ἀργυρίου 166, 1. et tota illa *de repartitione* oratione designatur illud æs, quod omnes inter cives æqualiter distribuebatur, pauperesque atque locupletes, e reditibus reip. quæsitum. id quod fuisse δυοῖν ὀβολοῖν patet e p. 169, 1.=καταψηφίζεσθαι εἰς ἀργύριον, multæ pecuniariæ addici Æ. 3, 16. εὐπορεῖν ἀργυρίου 8, 25. ἀφανίζειν ἀργύριον, pecuniam absumere 14, 24. τάλαντα ἀργυρίου 88, 10.=ἀργύρια ὀφείλειν ἐπὶ τοῖς πατρῴοις. nescio quas minutas æris summas I. 35, 8. ἕως οὗ εὐπόρησεν ἐκεῖνος τἀργύριον. *procured, raised* 64, 14.=ἀργύριον οὐ πολὺ πραττόμενος An. 13, 29. ἀργυρίου τάλαντα ἓξ δανείμασθαι 17, 33. ἐκπορίζειν τινὶ ἀργύριον 21, 43.=ἀργύριον συμβάλλεσθαι L. 101, 29. κατατιθέναι 102, 13. στάσιμον 117, 38. δόντες τῷ ῥήτορι 136, 30.

ἀργυρῖτις gleba argento fœta. *Silver-ore* 974, 28. ult.

ἀργυρολογεῖν τοὺς Ἕλληνας Æ. 76, 16.

ἀργυρόπους δίφρος 741, 6.

ἀργυρώματά τε καὶ χρυσώματα ἔτι ἦν διδόναι L. fr. 50.

ἀργυρώνητος] ἀντὶ τῶν ἀργυρωνήτων δουλεύειν 212, 20.

ἀργῶς ἔχετε ὥστε κωλύειν 66, 16. οὐ κακῶς, οὐδ' ἀργῶς ταῦτα λογιζόμενοι segniter, ut homines faciunt commodorum suorum incurii 100, 11. 135, 10. πάντων ἀργότατα διακεῖσθαι 144, 10.

ἄρδην ὄλεθρος 385, 2. ἄρδην ὅλον ἀφανίζουσιν 821, 25. 824, 4.=plane, prorsus Æ. 67, 1. ναυτικὴ καὶ πεζὴ στρατιὰ καὶ πόλεις ἄρδην εἰσὶν ἀνηρπασμέναι 73, 11. τὴν ἡγεμονίαν ἄρδην φέρων ἀνέθηκε Θηβαίοις 74, 6. ἄρδην ἔλαθεν ὑφελόμενος τὸ βουλευτήριον (or-

ζηλοτυποῦν ἀρετὴν κάθαρμα, hypocrita, homo impurus, virtutem simulans, affectans. ibid. τῆς ἀρετῆς ἆθλον τὸν θάνατον κείμενον, propositum 88, 42. ἀρετὴ καὶ σύνεσις καὶ παιδεία, ut personæ, quæ invocantur 90, 31.=ἀπέδοτε τὴν ὑπάρχουσαν ἀρετὴν An. 14, 40. ἀξιῶ τὰς τῶν προγόνων ἀρετὰς ἐμοὶ σωτηρίαν γίνεσθαι 18, 36. οἵτινες ὑμῖν ἀρετῆς ἤδη τῆς μεγίστης ἔλεγχον ἔδοσαν. optimæ suæ erga vos voluntatis 19, 28.=ἀρετὴ τῶν ἔργων L. 193, 12.=οὕτως ἔσχον πρὸς ἀρετὴν Ly. 162, 10. οὐ γὰρ λόγῳ τὴν ἀρετὴν ἐπετήδευον, ἀλλ' ἔργῳ 162, 16. τὴν ἀρετὴν τοῦ πλήθους περιγεγενημένην 163, 24.

Ἄρης] ἐπάγειν λιμόν τ' αἴθωνα κρατερόν τ' Ἄρηα Æ. 80, 11.

ἀριθμεῖν] ἀριθμήσει τοῦτο ἐν χάριτος μέρει, οὗ ὀφείλει δίκην δοῦναι 508, 5. ἠρίθμησε Φορμίων τὸ ἀργύριον *he paid down* 1192, ult. ἠριθμήθησαν αἱ ψῆφοι 1303, 1.=ἀριθμῶν εἰς ὁπότε ἔσται, numerans dies, intra quos id, quod ait, eventurum sit Æ. 67, 39.=ᾗς ῥᾷον τοὺς ὀδόντας ἀριθμῆσαι, ἢ τῆς χειρὸς τοὺς δακτύλους L. fr. 2, 8.

ἀριθμὸν ἡμερῶν προειρημένον ἁγνεύειν 618, 9. numerus minor interdum, non ante majorem, sed post ponitur, non ascenditur, sed descenditur in numerando. τέτταρσι γὰρ ἢ τρισὶ μησὶν ὕστερον 987, 16.=γεγονότες πολὺν ἀριθμὸν χρόνου, admodum senes Æ. 7, 36.

ἄριστα] στοχάζεσθαι τῆς φυγῆς καὶ τῆς παρούσης αὐτῷ ἀπορίας ὡς ἄριστα Æ. 49, 4.

ἀριστᾶν prandere. ἡ γυνή μου ἔτυχε μετὰ τῶν παίδων ἀριστῶσα ἐν τῇ αὐλῇ 1155, 26. 1156, 8. ἔπινον, ἐπειδὰν ἀριστήσωσι τάχιστα, ὅλην τὴν ἡμέραν 1257, 9.=ἀριστᾶν καὶ πίνειν L. 97, 23.

ἀριστεῖον] ἣν (Minervam æneam) ἀριστεῖον ἡ πόλις τοῦ πρὸς τοὺς βαρβάρους πολέμου ἀνέθηκεν 428, 15. testimonium et præmium virtutis publicum, monumentumque mansurum, aliquem in bello, aut certamine quodam, optime se gessisse et alios superasse 428, 15. ἀριστεῖον τῇ Ἀθηνᾷ (id est symbolice dictum pro τῇ τῶν Ἀθηναίων πολιτείᾳ) οἱ σύμμαχοι (scil. τοῦτον τὸν στέφανον ἀνέθηκαν) 616, 3. ἀριστεῖον ἀνέθηκαν τῷ Ἀπόλλωνι ἀπὸ τῶν βαρβάρων 1378, 5. τῶν ἀριστείων στερηθεὶς Αἴας ἀβίωτον ἑαυτῷ ἡγήσατο τὸν βίον 1399, 2. ὁ δαίμων ἄλλῳ τἀριστεῖα ἐδίδου 1399, 4.=ἀριστείων ἀποτυχὼν Æ. 84, 16.=ἀριστεῖα ναυμαχίας λαμβάνειν ἀναμφισβήτητα L. 194, 35.=ἀριστεῖα Ly. 156, 40.

ἀριστερὰ sinistra manus. ὁσίας δεξιὰς καὶ ἀριστερὰς ἀνίσχοντες 531, 12. 1072, 24. τῆς ἐπαριστερὰ [scil. πλευρᾶς] εἰς τὸν Πόντον εἰσπλέοντι μέχρι Βορυσθένους 926, 2.

ἀριστεύειν ἐν τοῖς κινδύνοις Æ. 47, 38.

ἀριστεύς] ἀριστεῖς ἐξ ἁπάσης τῆς Ἑλλάδος 1392, 4.

ἀριστίνδην αἱρεῖσθαι 1069, 8.

ἀριστοποιεῖσθαι] ἀριστοποιουμένους prandentes φυλάξας τοὺς στρατιώτας 675, 17.

ἄριστος] πράττειν τὰ ἄριστα τῇ πόλει consilia capere et exsequi reip. saluberrima, agere, gerere, honestissima, præclarissima 254, 11. 310, 19. ὧν, ὡς ἀρίστων ὄντων, αὐτὸς τοὺς θεοὺς ἐποιήσατο μάρτυρας 300, pen. ὁ ἀρίστην οἰόμενος ἔχειν τύχην, οὐκ οἶδεν, εἰ τοι-

ἀροῦν] οὑτοσὶ δὲ πυροὺς ἐπὶ καλάμῃ ἀροῖ post stipulam terram arat ad triticum conserendum L. fr. 42.=ἀροῦται καὶ σπείρεται τὸ Θηβαίων ἄστυ D. 93, 14.

ἀρουραῖος Οἰνόμαος 307, 25. Hesychius exponit sic ἀρουραῖος Οἰνόμαος. Δημοσθένης Αἰσχίνην οὕτως ἔφη, ἐπεὶ κατὰ τὴν χώραν περινοστῶν ὑπεκρίνετο Σοφοκλέους τὸν Οἰνόμαον.

ἁρπαγὴ] κλέπτουσιν ἐφ' ἁρπαγῇ ἄλλοθεν ἄλλος 422, 9.=ἁρπαγαὶ γυναικῶν ἀλλοτρίων An. 30, 17.

ἅρπαγμα, furtum in republica Æ. 85, 27.

ἁρπάζειν τὰ ὅπλα 34, 8. τὴν δὲ Ἑλλάδα πᾶσαν ἐφεξῆς οὑτωσὶ Φίλιππος ἁρπάζων οὐ λυπεῖ; καὶ ταῦτ' ἐφ' ὑμᾶς ἁρπάζων 103, 16. 146, 19. πλὴν τοῦ ἔχειν ἁρπάσαντες τὰ μὴ προσήκοντα 1078, 5. παίει με πὺξ καὶ ἁρπάζει μέσον καὶ ὠθεῖ με μέσον εἰς τὰς λιθοτομίας 1252, 8.=ἁρπάζειν τὴν φιλοτιμίαν, remunerationem studii erga rempublicam, vi a republica extorquere, et ante tempus rapere, non exspectando, donec respublica ultro tibi deferat significationem memoris sui animi Æ. 57, 10.=εἰ τὰ τοῦ παιδὸς εἴων (scil. αὐτὸν) ἁρπάζειν I. 85, 15.=ἁρπάσας ἐκ τῆς ἀγορᾶς τὴν γυναῖκα An. 30, 44.=ἁρπάσαι τὴν κνημῖδα τῆς ἁμάξης currus radium arripere L. ap. Poll. VII. 26.

ἀρραβὼν] τὸν ἀρραβῶνα δεδωκέναι I. 71, 20. 22.

ἄρρην] ὁμολογεῖται κρατεῖν τῶν κληρονομιῶν τοὺς ἄρρενας, καὶ τοὺς ἐκ τῶν ἀρρένων 1084, 6.=ἀνὴρ καὶ ἄρρην τὸ σῶμα Æ. 26, 22.= κρατεῖν τοὺς ἄρρενας I. 85, 23. ἄπαιδα τοῦτον καθιστὰς ἀρρένων παίδων [18, 12. 19, 17.]

ἄρρητος] βοᾷς ῥητὰ καὶ ἄρρητα ὀνομάζων, ὥσπερ ἐξ ἁμάξης 268, 13. θύει τὰ ἄρρητα ἱερὰ ὑπὲρ τῆς πόλεως 1369, 25. τὰς σεμνοτάτας καὶ ἀρρήτους θυσίας 1370, 14.=ἀρρήτους λόγους Æ. 85, 4.

ἀρρηφορία L. 162, 5.

ἀρρωστεῖν] ὅταν δ' ἀρρωστήσῃ, πάντα κινεῖται 155, ult. ἀρρωστεῖν προφασίζεται 379, 15. ἐξόμνυσθαι ἀρρωστεῖν. jurato excusare valetudinem 379, 17.

ἀῤῥώστημα] ἐὰν δ' ἀῤῥώστημά τι συμβῇ 24, 5. τὰ ἐν τοῖς σώμασιν ἀρρωστήματα τοῖς τῶν ἰατρῶν εὑρήμασι καταπαύεται 808, 14.

ἀρρωστία] ᾗ γὰρ ἂν ἡμέρᾳ τῆς λίαν ἀρρωστίας ἀπαλλαγῆτε 1459, 26.

ἄρσην σταχύς. proles mascula Ly. 160, 44.

ἀρτᾶν] τὴν παρρησίαν ἐκ τῆς ἀληθείας ἠρτημένην 1397, 1. ἡ μὲν οὖν ἀρχὴ τοῦ ταῦθ' οὕτως ἔχειν ἐκεῖθεν ἤρτηται 1449, 18.

Ἄρτεμις ἡ Βραυρωνία D. 106, 26.

ἄρτιος] εὔκοσμα καὶ ἄρτια πάντ' ἀποφαίνει 422, pen. ἔστι δ' ὑπ' αὐτῆς [scil. τῆς εὐνομίας] πάντα κατ' ἀνθρώπους ἄρτια καὶ πινυτὰ 423, 6.

ἄρτος] ἐν τῷ νεωρίῳ διελάμβανον τοὺς ἄρτους κατ' ὀβολοὺς 918, 9. =ὄζειν κάκιστον τοῦ ἄρτου ἐδόκει L. 103, 20.

ἀρχαιόπλουτος] φαινόμεθα τῶν ἀρχαιοπλούτων πολὺ ἐψευσμένοι L. 156, 16.

ἀρχαῖος] vetustus. μὴ περιορᾶν πόλεις ἀρχαίας ἐξανεστώσας 208,

21. τῶν ἐξ ἀρχαιοτάτου καὶ πλείστων ὑμῖν ὑπαρχουσῶν 220, 13. ἐν τῷ ἀρχαιοτάτῳ ἱερῷ τοῦ Διονύσου καὶ ἁγιωτάτῳ τῷ ἐν Λίμναις 1371, 4. b) obsoletus, dudum oblivione obliteratus. ἀλλ' ἐκεῖνα μὲν ἀρχαῖα καὶ παλαιὰ 597, 18. c) sors, vulgo *the capital*, cui fœnus, usuræ, *the interest*, opponuntur. tam τὸ ἀρχαῖον, quam τὰ ἀρχαῖα, hoc significatu usurpantur. ὕστερον καὶ τῶν ἀρχαίων ἀπέστησαν. Sorte decedunt, seu creditoribus permittunt caput fortunarum suarum, super quo pecunias mutuo sumserant. *they became bankrupts* 816, 15. ἐάν τις συντιθῇ τό τ' ἀρχαῖον καὶ τὸ ἔργον τῶν δώδεκα ἐτῶν 819, 2. τὰ ἀρχαῖα μόλις ἀποδεδωκὼς 914, 28. οὐ μόνον τἀρχαῖα καὶ τοὺς τόκους ἀπεδίδου. *principal and interest* 914, ult. οἴεται δεῖν καὶ τἀρχαῖα ἀποστερῆσαι, *he imagines, he must rob my father not only of the interest, but also of the principal* 1200, 19. ἀποδοῦναι οὔτε τὸν τόκον, οὔτε τὸ ἀρχαῖον 1253, 8. 1292, 8.=ἀρχαῖα καὶ λίαν ὁμολογούμενα Æ. 61, 11. ἀρχαῖα καὶ λίαν προσωμολογημένα 61, 12.=τῶν ἀρχαίων μηδὲν πραθῆναι I. 60, 9. 12. fundorum pristinorum, paternorum et avitorum.=ἀρχαῖον καὶ παλαιὸν νόμιμον. jus, ritus, non solum παλαιὸς antiquus, vetustus, sed etiam ἀρχαῖος a principio inde, ex quo cœpit exerceri, sic, ut nunc solet, exerceri solitus L. 107, 40. οὔτε τοὺς τόκους, οὔτε τὸ ἀρχαῖον (*the principal*) ἀπεδίδου. ap. Athen. ad fin. l. 13.

ἀρχαιρεσίαι comitia legendorum magistratuum 677, 16. et alibi.=I. 66, 16.

ἀρχαίως] οὕτω δ' ἀρχαίως εἶχον, μᾶλλον δὲ πολιτικῶς 123, 20.

Ἀρχεδάμειος πόλεμος L. ap. Harpocr.

ἄρχειν imperare, dominari, principatum gerere in bello rebusque gerendis. πέντε καὶ τετταράκοντα ἔτη τῶν Ἑλλήνων ἦρξαν Athenienses ἑκόντων 35, 5. 174, 3. ἄρχειν γὰρ εἰώθατε 104, 20. μήτε ἄρχειν βίᾳ βούλεσθαι μηδενὸς, μήτε δουλεύειν ἄλλῳ 132, 13. πόλιν, ἣν ὑπείληφεν ὃς ἂν τῶν Ἑλλήνων ἄρχειν ἀεὶ βούληται, μόνην ἂν ἐναντιωθῆναι 144, 17. οὐχ ἔσθ' ὅπως ὀλίγοι πολλοῖς καὶ ζητοῦντες ἄρχειν τοῖς μετ' ἰσηγορίας ζῆν ᾑρημένοις 195, ult. b) magistratum, honorem gerere. οὐδὲ δύο ἀρχὰς ἄρξαι τὸν αὐτὸν ἐν τῷ αὐτῷ ἐνιαυτῷ 747, 6. ζῆν ᾑρημένοις εὖνοι γένοιντ' ἂν 195, pen. c) ordiri, incipere, initium facere, exemplum præire. ἄρχειν μηδενὸς μήτε λόγου, μήτε ἔργου ἀδίκου 189, 24. (τῶν πολιτευομένων—διαφθαρέντων, ἀπὸ σοῦ πρώτου ἀρξαμένων citat Marcell. ad Hermog. p. 175.) ῥᾳδίως οὕτως ἄρχει τοῦ κακῶς λέγειν 269, 15. ἀρκτέον τὰ τοιαῦτα ποιεῖν ἀναγκάζειν ἀπὸ σοῦ πρώτου 595, 13. κυρίους εἶναι τοὺς νόμους ἀπὸ τῆς ἡμέρας, ἧς ἕκαστος ἐτέθη, πλὴν εἴ τῳ προσγέγραπται χρονὸς, ὅντινα (id est καθ' ὃν, vel ἐν ᾧ, vel ἀφ' οὗ) δεῖ ἄρχειν. unde oportet illam legem sui valoris exordium capessere 713, 25. ἀλλ' ὁρῶ ἅπαντας ἀνθρώπους, ἀφ' ὑμῶν ἀρξαμένους. et vos omnium primos, exempli auctores 116, 15. οὐ βούλομαι δὲ δυσχερὲς εἰπεῖν ἀρχόμενος τοῦ λόγου 226, 19. quæ ab oratore postulantur, sunt hæc. ἰδεῖν τὰ πράγματα ἀρχόμενα, καὶ προαισθέσθαι καὶ προειπεῖν τοῖς ἄλλοις 308, 26. εὐθὺς ἀπ' ἀρχῆς ἀρξάμενοι ἐκακοτέχνουν 932, 7. παν-

τὰς ἀρχομένῳ σπουδαίου καὶ λόγου καὶ ἔργου ἀπὸ τῶν θεῶν ὑπολαμβάνω πρῶτον ἄρχεσθαι προσήκειν 1462, 26. ἄν τις τύπτῃ τινὰ ἄρχων χειρῶν ἀδίκων 635, 27. d) ἀρχόμενοι, qui sub imperio, in potestate alicujus sunt. μὴ οἴεσθε τοῖς αὐτοῖς Φίλιππόν τε χαίρειν καὶ τοὺς ἀρχομένους 154, 24.=ἄρχειν ἀρχὴν, gerere honorem Æ. 3, 34. ἄρχειν τὰς μεγίστας ἀρχὰς, summos honores gerere 55, 7. ἄρχων τὴν ἐπὶ τῶν θεωρικῶν ἀρχὴν 57, 15. ἄρχων τὴν τῶν τειχοποιῶν ἀρχὴν 57, 15. ἀντιγραφέως ἀρχὴν ἄρχειν 57, 26. ἀποδεκτῶν ἀρχὴν ἄρχειν ibid. νεωρίων ἀρχὴν ἄρχειν ibid. θεσμοῖς ἀδίκοις ἄρξαντας 81, 15. ἐπιλείπειν αὐτοὺς ἤδη ἄρχεται ἡ τόλμα 4, 16.=πολλῶν καὶ κακῶν ἦρξεν I. 58, 22. ἄρχειν ἠξίου τὰς ἀρχὰς 67, 24.=ἄρχων χειρῶν ἀδίκων A. 126, 5. ἄρξαντα τῆς πληγῆς 126, 8. *who had struck the first blow.* ἄρχοντες (scil. τῶν πληγῶν) ἀντιπάσχειν 126, 10. 16. τῷ ἄρξαντι πανταχοῦ μεγάλα ἐπιτίμια ἐπίκειται 128, 39.=ὀφείλειν εὐθύνας ἄρξας ἀρχάς. gestorum honorum An. 10, 15. οὐδεὶς ἤρχετό μου γένεσθαι δυσδαιμονέστερος 20, 43. sed ea lectio ibi vitiosa est. ἄρχεσθαι πολεμεῖν 25, 32.=ἄρχειν χειρῶν ἀδίκων L. 101, 32. ita ἀμύνεσθαι τοὺς συνάρξαντας 169, 45. ubi leg. τοὺς ὑπάρξαντας. Nam σ adhæsit ex priori vocabulo. inde proclive fuit ex συπάρξαντας, συνάρξαντας describere. TAYL. ἄρχειν ὑφ' ὑμῶν ἀξιωθέντες διπλάσια (scil. τῶν προανηλωμένων) κομίσονται 157, 10. κατηγοροῦσιν αὐτοῦ, ὅτι πολλὰς ἀρχὰς ἦρξεν, ἀποδεῖξαι δὲ οὐδεὶς οἷός τέ ἐστιν, ὡς οὐ καλῶς ἦρξεν 158, 20. ἀδικεῖ ὅστις ὀλίγας ἄρξας ἀρχὰς, μὴ τὰ ἄριστα ἦρξε τῇ πόλει 158, 22. πρὶν ἐκείνων δοῦναι δίκην, πάλιν ἄρχειν ἀξιοῖ 175, 15. ἐν τῷ δικαίως ἄρχειν ἕκαστον, ἥτε πολιτεία καὶ τὸ ἄλλο πλῆθος σώζεται 176, 8. num cum genit. construitur, ut in illo ταύτης δὲ τῆς ἀρχῆς ἀξιοῖ μόνος αὐτὸς καθ' ἑαυτὸν ἄρχειν 176, 15. οὐκέτι ὡς ἀρξόμενοι (id est ἀρχθησόμενοι) παρασκευάζονται, ἀλλ' ὡς ὑμῶν ἄρξοντες 180, 6.=μήτε φυγῆς αἰσχρᾶς ἄρχετε, μήτε φόβου Ly. 163, 2.

ἀρχεῖον. tribunal, dicasterium, forum. τὰ παρ' οὐδέσιν ἀρχεῖα καὶ βουλευτήρια ἐρημότερα ἄν τις ἴδοι—ἢ τὰ παρ' ἡμῖν 145, 15.= curia L. 115, 7.

ἀρχὴ principium. τὰς ἀρχὰς καὶ ὑποθέσεις τῶν πράξεων δεῖ ἀληθεῖς καὶ δικαίας εἶναι 21, 7. πρὶν τὴν ἀρχὴν ὀρθῶς ὑποθέσθαι 29, 4. ταύτην ἁπάντων τῶν κακῶν ἀρχὴν εὑρήσομεν, τὸ μὴ θέλειν τὰ δίκαια πράττειν 208, 15. ἀπὸ τῆς ἀρχῆς διὰ πάντων ἄχρι τῆς τελευτῆς διεξῆλθον 288, 10. ἀρχὴν [præfationem orationis] ἤρξατο, ἣν οἴομαι τοῖς αὐτοῖς ῥήμασιν, οἷσπερ οὗτος εἶπεν, ἐν ὑμῖν ἀπομνημονεύσειν 345, 8. τὴν ἀρχὴν τὴν πρώτην ἔφερον τοῦ φενακισμοῦ primi auctores fuisse ferebantur imposturæ, ejusque culpa ipsis, ut principibus, imputabatur 371, 15. ἐξ ἀρχῆς εἰπεῖν ita rem ordine enarrare, ut res a principio inde repetatur. (idem quod in continente dicit ἄνωθεν ἄρχεσθαι) 539, 19. ἡ ἐξ ἀρχῆς ἔχθρα. pro ἡ τῆς ἔχθρας ἀρχή. prima simultatum semina vel exordia 1257, 7. b) imperium, potestas, majestas, tyrannis. ἀρχὴν εὑρίσκειν de magna et ex insperato oblata potentia 69, 1. 577, 22. interdum seu temporis spatium significat, quo tribus quæque prytaneatu fun-

tione 157, 15.=δεκαπλοῦν τοῦ ἐξ ἀρχῆς λήμματος decuplam mulctam ejus summæ, quam quis unquam (aut statim a principio, h. e. tum statim, quum corrumperetur) accepisset D. 97, 44.

ἀρχηγέτης ἥρως, οὗ ἐπώνυμοί ἐστε 1072, 25.

ἀρχηγὸς Ἑλλήνων 1378, 6. 1398, 18. 21. 27.=ἀρχηγὸς τοῦ διαδεδομένου χρυσίου, qui primus accipiens largitiones, exemplum præit æris admittendi, quod deinde inter alios quoque largitionis consortes diribebatur D. 109, 15.

ἀρχὴν, plane, prorsus, omnino Æ. 70, 13.

ἀρχίδιον magistratulus infimi ordinis 314, 7. ἀρχίδικος citat e Dem. Julius Pollux VIII. 83. Sed sine dubio ibi ἀρχιδίοις leg. est, et significatur locus Dem. p. 314, 7.

ἀρχιθεωρεῖν architheori munere fungi 552, 4.

ἀρχιθεωρία legatio nomine reip. obeunda, ad ludos solennes aut fana deorum extra ditionem Atticam, quo is, cui ista legatio demandata sit, personam P. A. repræsentet. ἀρχιθεωρίας καὶ ἀρρηφορίας (scil. ἐλειτούργησα) L. 162, 5.=D. 100, 30.

ἀρχιθέωρος princeps legationis publice mittendæ, ut e. c. εἰς Ἰσθμὸν καὶ Ὀλυμπίαζε An. 17, 19. 32, 46.=D. 100, 36.

ἀρχιτέκτων designator, inspector, moderator operum publicorum. θέαν μὴ κατανεῖμαι τὸν ἀρχιτέκτονα κελεῦσαι 234, 23. b) sensu figurato, ut apud Latinos quoque architectus, pro auctore, constructore, effectore consilii, vel machinationis 1018, 6. ἀρχιτέκτων τῆς ὅλης ἐπιβουλῆς 1286, 10.

ἄρχων] τῷ ἄρχοντι, Eponymo puta, προστέτακται ἐπιμελεῖσθαι ἐπικλήρων καὶ ὀρφανῶν καὶ τῶν τοκέων 940, 10. οὐδ' ἄν τις τῶν ἐννέα ἀρχόντων τυγχάνῃ ὢν 264, 1. ἀπαγορεύει ὁ νόμος διαρρήδην μὴ ἐξεῖναι αὐτοῖς τῶν ἐννέα ἀρχόντων γενέσθαι 1376, 17. Archontes novem immunes erant trierarchatuum 465, 18. eorum erat curare, ut dies festi recte celebrarentur 517. Archon tibicines choris per sortem distribuebat 519, 1. per ludos gestabat coronam auream 520, 16. Archontem coronatum, h. e. in functione, si quis pulsasset, conviciisve incessisset, is infamia notabatur 524, 27. τὸ τῶν ἀρχόντων οἴκημα senaculum, ubi Archontes ad deliberandum conveniunt 542, 2. Archontum erat, arbitria judicum pedaneorum subscriptione sua confirmare 542, 8. Archontibus erant sui assessores 572, 10. apud archontem denuntiari debebat, si qua uxor maritum deseruisset 871, 2. Archon Eponymus cognoscebat in causis filiarum virginum, quas patres heredes reliquissent 980, 1. 1068, 8. item de possessione legitima injustave hereditatum 1052, 20. 1054, 17. 1080, ult. 1135, 25. quid sibi vult obscurus ille locus Etymologi v. Ἄρχων. p. 151.—ἀφ' οὗ καὶ ὁ ἐνιαυτὸς ἐμετρεῖτο. ἦν δὲ εἷς τῶν ἐννέα. ἦσαν γὰρ θεσμοθέται ἕξ, βασιλεύς τε καὶ πολέμαρχος, καὶ ἄρχων. οὗτοι δὲ ἰδίας εἶχον [num οὗτοι δὲ ἰδίας δίκας δικάζειν, vel ἴδια δικαστήρια εἶχον] ὥσπερ Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Λάκριτον ἀπολογίᾳ γράφει. quid scribit? et ubi? ea oratio non est apologia,

vos transit 1382, 15. κοινὸν (ad omnes pertinens) ἀσέβημα, οὐκ ἀδίκημα μόνον 548, 11.=τὸ ἀσέβημα ἡμέτερον γίνεται A. 115, 11. τούτῳ τὰ τούτου ἀσεβήματα ἀνατιθέντες 116, 14.

ἀσεβὴς] ἵνα ἐν ᾅδου τοῖς ἀσεβέσι τιθῇ τοῦτον τὸν νόμον 732, pen. μεθ' ὧν οἱ ζωγράφοι τοὺς ἀσεβεῖς γράφουσιν ἐν ᾅδου 786, 12. cur Phocenses ἀσεβεῖς appellentur v. Schol. ad 364, 6.=εἰς τοὺς ἀσεβεῖς τριάκοντα ἐνεπέσαμεν Æ. 51, 38.

ἀσελγαίνειν] περὶ ὧν εἰς ἡμᾶς ἠσέλγαινον 1257, 25.=ἀσελγαίνειν καὶ θορυβεῖν An. 30, 2. τοὺς νέους διαβέβληκεν ἀσελγαίνων 34, 17. τοὺς φανερῶς ἀσελγαίνοντας θαυμάζοντες 32, 3.

ἀσέλγεια καὶ πλεονεξία, ᾗ πρὸς ἅπαντας χρῆται Φίλιππος 131, 11. =εἶναι ἐπὶ πολλῆς ἀσελγείας καὶ ἀφθονίας Æ. 13, 33. ἀρχὰς ἀδικημάτων μὴ οἴεσθε ἀπὸ θεῶν, ἀλλ' οὐχ ὑπ' ἀνθρώπων ἀσελγείας γίνεσθαι 27, 5. ἀσέλγεια τῆς δαπάνης 78, 5. ἀντιπαρατεταγμένους πρὸς τὴν τούτων ἀσέλγειαν τοὺς τῆς πόλεως εὐεργέτας 90, 16.=μάχας καὶ κώμους καὶ ἀσέλγειαν πολλὴν γεγενῆσθαι περὶ αὐτῆς I. 39, 21.

ἀσελγεῖν] ἠσελγημένα facinora per petulantiam commissa 521, 2.

ἀσελγὴς] πολὺ τῶν θαυματοποιῶν ἀσελγεστέρους 23, 19.=ἀπολείπειν τι τῶν ἀσελγεστάτων Æ. 15, 23.=ἀσελγὴς ὢν καὶ βίαιος I. 73, 42.

ἀσελγῶς τινὶ χρῆσθαι 120, 10. δεσποτικῶς καὶ ἀσελγῶς διακεῖσθαι 216, 22. ἀσελγῶς ζῇς οὕτως, ὥστε καὶ τοὺς ἀπαντῶντας *αἰσχύνεσθαι 958, 16. ἀσελγῶς καὶ πολυτελῶς διάγοντα τὸν βίον 1355, 3. ἀσελγῶς καὶ προπετῶς ἐχρῆτο αὐτῇ 1355, pen. ἀσελγῶς προυπηλακίζετο ὑπὸ τοῦ Φρυνίωνος 1356, 24.=ἀσελγῶς καὶ παρανόμως I. 80, 40.=ἀσελγῶς διακείμενος. id est ἀσελγὴς L. 169, 32.

ἄσημος ἡ νὺξ οὐκ ἦν A. 120, 10.

ἡ ἀσθένεια τοῦ γήρως A. 127, 23.=ἀσθένεια τοῦ βίου paupertas De. 179, 23.

ἀσθενεῖν ægrotare 13, 2. ὥσπερ ἂν εἴ τις ἰατρὸς ἀσθενοῦσι μὲν τοῖς κάμνουσι μὴ λέγοι, μηδὲ δεικνύοι, δι' ὧν ἀποφεύξονται τὴν νόσον —307, pen. ὥσπερ ἀσθενοῦντα τὸν δῆμον διάγουσι 1459, ult.= μεταξὺ ἀσθενοῦντι, interea dum ægrotat, morbo tenente Æ. 86, 3.=ἀσθενῶν ταύτην τὴν νόσον, ἐξ ἧς καὶ ἐτελεύτησε I. 36, 31. ἐκ τῶν πληγῶν ἀσθενήσαντα, οὐ πολλαῖς ἡμέραις ὕστερον ἀποθανεῖν 76, 24. *ἀσθενῶν διακεῖσθαι 36, 35.

ἀσθενὴς ὢν τὸ κατ' ἀρχὰς 12, 25. αὐτὴ καθ' αὑτὴν ἀσθενής ἐστι 154, 19. ἀφορμὴ ἀσθενεστέρα 186, 13. τῶν ἰδίων δικαίων τῶν ἐν ταῖς πολιτείαις οἱ νόμοι κοινὴν τὴν μετουσίαν καὶ ἴσην ἐποίησαν καὶ τοῖς ἀσθενέσι καὶ τοῖς ἰσχυροῖς 199, 16. τἀληθὲς ἰσχυρόν ἐστι καὶ τοὐναντίον ἀσθενὲς τὸ συνειδέναι πεπρακόσιν ἑαυτοῖς τὰ πράγματα 406, 2. ἀσθενέστερον εὑρεῖν τὸ δίκαιον 642, 2. τὸν ἀσθενῆ παρὰ τοῦ πλουσίου, ἐὰν ἀδικῆται, δύνασθαι λαβεῖν 1122, 8. πάντα τἄλλα παρ' ὑμῖν ἑωρακότες ἀσθενέστερα τοῦ νόμου γεγενημένα 599, 19. ἀσθενέστερος ἦν τὸν ὑπὲρ τῆς νίκης πόνον ἐνεγκεῖν 637, 18. εἰς ὠφέλειαν ἀσθενὲς 1471, 4. quod parum prodest.=ἀσθενὴς de paupere L. 92, 2. πράγματα ἀσθενέστερα 130, 14. TAYL.

ἀστεῖος] ἂν ἐν ἢ δύο ἀστεῖα εἴπωσι 689, 6. τὰ τῶν λόγων ἀστεῖα τοῦ τὰ μέγιστα αἰσθάνεσθαι κεκώλυκεν αὐτοὺς 1441, 22. πολλὰ ἀστεῖα εἴπωσι 1461, ult.

ἀστεφάνωτος ἐκ τῆς Ὀλυμπίας ἀπῄει 331, 3.=ἀστεφάνωτος, cui corona aurea, prœmium magistratus bene et probabiliter gesti, negatur Æ. 16, 3. 86, 37. ἀστεφάνωτος ἐκ τῶν νόμων, quem leges excludunt honore coronæ 79, 3.

ἄστικτον χωρίον, ager non signatus L. ap. Harpocr.

ἄστοργος τὴν ψυχὴν Æ. 47, 29.

ἀστὸς] εἰ καὶ κατὰ θάτερα ἀστὸς ἦν 1307, 24. ἀστὴν ταύτην καὶ πολῖτιν οὖσαν μαρτυρεῖ 1312, 9. ergone ἀστὸς et πολίτης inter se differunt? Videntur ἀστοὶ esse Athenis nati et educati, et domicilia habentes. πολῖται autem poterant esse, qui Athenas nunquam vidissent, neque pedem illuc intulissent. εἰσήγαγεν ἐμὲ ἀστὸν ἐξ ἀστῆς ἐγγυητῆς αὐτῷ γεγενημένον εἰδὼς 1315, 20.=I. 47, 23. 65, 4. 110, 32. 40.

ἀστράβη mulus clitellarius, ut Mœris Atticista interpretatur. ἐπ' ἀστράβης ὀχούμενος=ἐπ' ἀστράβης ἂν ᾠχούμην L. 169, 13. 17.

ἀστράγαλος] ἀστράγαλοι διάσειστοι Æ. 9, 9. ἀμφ' ἀτραγάλοισι χολωθεὶς 21, 26.

ἀστρατεία cum quis a castris abest, expeditioni militari jussus cum reliquis civibus interesse omisit. ἀστρατείας ἑάλω 533, 10. ἀστρατείας δίκην φεύγειν 999, 6. ἀστρατείας γραφεὶς 1353, 25.= ἀστρατείας ὄφλειν scil. δίκην, vel καταδίκην, vel ζημίαν An. 10, 22.=ἀστρατείας ἁλῶναι L. 140, 10. ἀστρατείας γραφὴ 144, 20.=ἀστρατείας et λειποταξίου δίκαι inter se copulantur Ly. 169, 2.

ἀστράτευτος] ἀστράτευτος ῥήτωρ Æ. 74, 36. τοῖς αὐτοῖς ἐπιτιμίοις ᾤετο δεῖν ἐνέχεσθαι τὸν ἀστράτευτον καὶ τὸν λελοιπότα τὴν τάξιν 78, 41.=τοὺς ἀστρατεύτους καταλέξας L. 115, 26.

ἄστρον] ἐὰν ἡ γῆ μὲν ἄνω, τὰ δὲ ἄστρα κάτω γένηται 792, 21.

ἄστυ] εἰς τὰς οἰκίας καὶ τὸ ἄστυ δέχεσθαι τὴν στρατιάν. in domos suas cujusque privatas et intra mœnia oppidi sui copias nostras reciperent 300, 1. οὐχὶ τὸν κύκλον μόνον τοῦ Πειραιῶς, οὐδὲ τοῦ ἄστεος 326, 1. τὰ Ἡράκλεια ἐν ἄστει θύειν 379, pen.=πομπὴ Διονυσίων τῶν ἐν ἄστει Æ. 6, 40. 36, 3. στέφανον χρυσοῦν, ὃς ἂν ἐν θεάτρῳ ἐν ἄστει ἀναρρηθῇ, ἱερὸν Ἀθηνᾶς εἶναι κελεύει ὁ νόμος 60, 9.= ἄστυ τὸ Θηβαίων ἀροῦται καὶ σπείρεται D. 93, 14.

ἀστυγείτων 632, 26. 1381, 23.

ἀστυκὸς urbanus, qui moribus, studiis urbis, vita et commoratione in urbe delectatur, eamque rusticationi præfert. δυσχεραίνοντος ὅλως τοῖς τόποις, καὶ μᾶλλον ἀστυκοῦ 1274, 24.=ἀστυκαὶ δίκαι L. 148, 20.

ἀστυνομεῖν honore ædilis, aut curatoris viarum, vel vicomagistri, fungi 1461, 11.

ἀστυνόμος differebat ab ἀγορανόμῳ eratque de magistratibus inferioribus 735, 10.=I. 36, 40.

ἀσυγγνώμων immanis, qui ignoscere recusat. οὐδεὶς τῶν ἀσυγγνωμόνων δίκαιός ἐστι συγγνώμης τυχεῖν 547, 8.

ἀσυκοφάντητος] ἵνα μηδεὶς αὐτῷ τόπος ἀσυκοφάντητος παραλείπηται Æ. 84, 34.

ἀσύμβολος] δεῖπνα πολυτελῆ δειπνῶν ἀσύμβολος Æ. 11, 13.

ἀσύμφορος] δεινότατον πάντων ἔθος καὶ ἀσυμφορώτατον ὑμῖν εἰς τὴν πολιτείαν εἰσάγων 341, 23. ἀσύμφορον ἡγοῦμαι τῇ πόλει τὸν λόγον λέγεσθαι 491, 6. οὕτω σφόδρα ἐναντίον ὂν τὸ ψήφισμα τοῖς νόμοις, μᾶλλον ἀσύμφορόν ἐστιν, ἢ παράνομον 654, 9. 729, 2. 804, 22. ἐξ ἀρχῆς μηδὲν ἀσύμφορον πράττειν 1456, 1.=A. 116, 11.

ἀσύνθετος qui non patitur se ad pacta conventa, seu ineunda, seu servanda, adduci. ἀσυνθετώτατον 383, 6.

ἀσύνοπτος] ἀσύνοπτα τοῖς πολλοῖς Æ. 47, 31.

ἀσύντακτος cui partes suæ demandatæ non sunt, qui certam in classem non est relatus, neque jussus certa pensa præstare et conferre in publicum, corpore fortunisque suis 170, 19.

ἀσφάλεια] οὐ μὲν οἴομαί γε δεῖν τὴν ἰδίαν ἀσφάλειαν σκοποῦντα ὑποστείλασθαι 14, 4. μέγαν εὐθέως τὸν λέγοντα, ἀθάνατον δὲ ἕνεκεν ἀσφαλείας. qui nunquam sit moriturus, si nihil aliud mortem inferat, quam vis externa et cædes violenta, a qua securi sunt ejusmodi consiliorum auctores propter gratiam, qua florent 142, 26. θαυμαστὴν εὐδαιμονίαν καὶ πολλὴν ἀσφάλειαν ἔχει 143, 20. ὁ μὲν ἐπιθυμεῖ δόξης, οἱ δ' ἀσφαλείας 154, 26. μηδεπώποτε τῆς πόλεως ἀσφάλειαν ἄδοξον μᾶλλον, ἢ τὸν ὑπὲρ τῶν καλῶν κίνδυνον ᾑρημένης 295, 16. οὐδὲ προνοίας χώραν οὐδεμίαν τῆς ἰδίας ἀσφαλείας διδόναι 301, ult. προσδοκίαν τῆς ἀσφαλείας οὐκ ἔχει τὴν αὐτὴν 319, 19. λεπτὴν καὶ ἄδηλον ἔχει τῷ κινδυνεύοντι τὴν ἀσφάλειαν 1472, 14.=ἐκ πολλοῦ τὴν ἀσφάλειαν ὧν ἐπιβουλεύουσι σκοποῦντες, οὐ πρότερον ἐπιχειροῦσιν A. 115, 7. τὴν ἀσφάλειαν τῆς ἐπιβουλῆς τηροῦντα 117, 14.=ἀσφάλεια τῆς ἐπαναφορᾶς An. 27, 37.=ἀσφάλειαν εἶναι δεῖν τοῖς ἱππεύουσι νομίζοντας L. 146, 43. περὶ πλείονος ποιησάμενοι τὴν ἰδίαν ἀσφάλειαν, ἢ τὸν τῆς πόλεως κίνδυνον 187, 19.

ἀσφαλής] τὴν τοῦ τὰ βέλτιστα λέγειν ὁδὸν παράσχητε ἀσφαλῆ 31, 19. ἀσφαλὴς καὶ ἀπράγμων καὶ ἀκίνδυνος ὁ τῶν ἰδιωτῶν βίος 150, 8. ὡς τῇ μὲν πόλει ἀσφαλὲς τὸ τὰ αὑτῆς πράττειν, σοὶ δ' ἐπικίνδυνον 150, 21. ἡμῖν τὴν ταχίστην ἀπαλλαγὴν τῶν ἐπηρτημένων φόβων δότε καὶ σωτηρίαν ἀσφαλῆ 332, ult. οὐ πάνυ καλὸν, οὐδ' ἀσφαλὲς ἦν ἐκεῖσε πλανᾶσθαι 395, 5. ἀσφαλής et βέβαιος copulantur. τὸ γὰρ ἀσφαλὲς αὐτῆς (pacis puta) καὶ τὸ βέβαιον οὗτοι προὔδοσαν 372, 2. ἀσφαλῆ καὶ βέβαια ἡμῖν ἦν καὶ τὰ τοῖς ἄλλοις θεοῖς τυθέντα ἱερὰ 1460, 15. οὐκ ἀσφαλές μοι νομίζω σὺν τοῖς τοιούτοις ζῆν ἐν ταὐτῷ 1025, 7.=ἔπαινον ἀσφαλῆ καὶ ῥᾴδιον καθ' αὑτοῦ ποιήσεται, efficiet, ut non modo facile sit eum laudare, sed ut laudes quoque in eum collatæ, perennes sint et certæ, ut cum veritate constantes Æ. 24, 14.=οὐ γὰρ ἂν τόνδε τὸν ἀγῶνα ἀσφαλέστερον ἐνόμισεν εἶναι. nam alias, h. e. si hoc minus certo nosset, non induxisset animum, hac de cæde certamen forense sibi tutius et expeditius fore, quam illud alterum de sacrilegio A. 116, 4.=εἶναι ἐν

ἀσφαλεῖ φράσαι: id est εἶναι ἐμοὶ ἄσφαλες τὸ φράσαι, aut εἶναι ἐμὲ ἐν ἀσφαλείᾳ τοῦ φράσαι An. 22, 23. μεθισταμένης πάλιν τῆς πόλεως εἰς τὸ ἀσφαλὲς reddita reip. securitate 20, 44. ἀπάγειν τοὺς κακούργους εἰς τὸ δεσμωτήριον ὑμῖν οὐκ ἀσφαλὲς διὰ τὰς χιλίας δραχμὰς 31, 24.=ἀσφαλὴς ἀγὼν D. 105, 15.

ἀσφαλῶς] ἀσφαλέστατα τοῖς καιροῖς χρῆσθαι 220, 6. εἰς τὸν ἑαυτῶν βίον ἀσφαλῶς ἔχειν 143, 1. διὰ τῶν ἑτέρων κινδύνων τὰ ἑαυτῶν ἀσφαλῶς σχήσειν 241, 5. οἷς γάρ ἐστιν ἐν λόγοις ἡ πολιτεία, πῶς, ἂν οὗτοι μὴ ἀληθεῖς ὦσιν, ἀσφαλῶς ἐστι πολιτεύεσθαι 399, 6.

ἀσχάλλειν ἐπὶ τῷ διδόναι δίκην 555, 26. ægre ferre, quod ad pœnas dandum adigaris.

ἀσχημονεῖν] ἄλλα ἀσχημονοίη, ἃ δούλων, οὐκ ἐλευθέρων ἐστὶν ἔργα 609, 17. κἂν ἀσχημονήσῃ τὰ δεινότατα 1396, 26.=ἀσχημονεῖν δεινῶς Æ. 32, 22.

ἀσχήμων] ἄσχημόν τι ἕνεκα χρημάτων πρᾶξας Æ. 48, 30. ἀσχήμων ἐν τῷ βίῳ καὶ βδελυρὸς 89, 3.

ἀσχολία] κατασκευάζειν ἐκεῖ τιν' ἀσχολίαν ἑαυτῷ 94, 16. αὐτὸς μὲν ἀσχολίαν ἄγειν, τὴν δὲ γυναῖκ' ἐξαρκεῖν τὴν αὑτοῦ παροῦσαν 1033, 11. ἀσχολίας τῆς ἐπὶ τῷ πραγματεύεσθαι 1081, 25. negotium, occupatio creata a necessitate rerum suarum satagendi. =ἀσχολία μοι ἦν παρεῖναι. non vacabat adesse A. 142, 38. 143, 5.

ἄσχολος] Θηβαίων ἀσχόλων ὄντων 36, 4.

ἀσχόλως εἶχε περὶ τὴν ἀναγωγὴν ὢν 900, 18.

ἄσωτος] ὡς δῆτα πονηρὸν καὶ ἄσωτον ἐπιδείξων 1024, 22. est is, qui nescit σώζειν pacta tueri, conservare parsimonia et sobria administratione, sed prodigit.

ἀσώτως καὶ πολυτελῶς ζῆν 1025, 19.

ἀτακτεῖν. cum exeundum in castra esset, domi manere, militiæ suæ munia defugere, pati se in acie et castris desiderari 31, 16.=L. 141, 19.

ἄτακτος] ἄτακτον καὶ ἀνώμαλόν ἐστιν ἡ φύσις 774, 8.=qui non stat in acie, qui se imperatori non exhibuit in ordine collocandum Ly. 152, 42.

ἀτάκτως λαμβάνειν 38, 14.

ἀταξία] τὴν ἀταξίαν ἀνελὼν 38, 14.=μήθ' ὑμεῖς ποτὲ εἰς τοσαύτην ἀταξίαν τῶν νόμων προβαίητε Æ. 59, 5.

ἀτάσθαλος] ἀτάσθαλα μηχανᾶσθαι Æ. 49, 27. 73, 4.

ἄταφος Ly. 153, 31.

ἀτείχιστος L. 914, 16.

ἀτέλεια] οὐκ ἐψηφίσαντο πολιτείαν, ἀλλ' ἀτέλειαν ἔδωκαν μόνον 173, 7. quarum rerum nulla esset Athenis immunitas, eæ p. 464, ult. sqq. enumerantur. τῶν τριηραρχιῶν οὐδείς ἐστιν ἀτελής, οὐδὲ τῶν εἰσφορῶν τῶν εἰς τὸν πόλεμον. etc. ἀτέλεια τοῦ μετοικίου 691, 3. ἀτελείας ἄγειν τῶν νομιζομένων ἐν τῇ νηὶ λειτουργιῶν 1217, 23. ἐξ ἀτελείας ἔξων καλὴν ἑταίραν. *a handsome mistress who cost him nothing* 1358, 11. οὔσης αὐτῷ ἀτελείας ἐκ τῶν νόμων 1353, 23. quo e loco colligi posse videtur, functionem aliquam publicam jus ἀστρατείας dedisse, ut illis muniis fungentes a mi-

1322, 10.=ἵνα μὴ μετάσχωσι τῆς τοῦ πατρὸς ἀτιμίας I. 81, 25.= ἀτιμίας causæ diversæ et genera diversa An. 10, 14.=πᾶσα δ' ἀτιμία καὶ κακότης ἕπεται Ly. 162, 40.

ἄτιμος ἔστω καὶ πολέμιος τοῦ δήμου τῶν Ἀθηναίων 121, pen. ubi etiam exponitur, quid ἄτιμος ibi loci significet. ὑμεῖς τὸν λείποντα τὴν ὑπὸ τοῦ στρατηγοῦ ταχθεῖσαν τάξιν ἄτιμον οἴεσθε προσήκειν εἶναι καὶ μηδενὸς τῶν κοινῶν μετέχειν 200, 11. ἄτιμός τινος, exsors alicujus honoris. ἀτίμους τοῦ συμβουλεύειν ὑμῖν ποιεῖσθαι 200, 15.= ἄτιμος ἐκ συκοφαντίας, infamiæ judicio notatus, postquam reus calumniæ factus et peractus esset Æ. 52, 3.=ἐπιτίμους ποιεῖν τοὺς ἀτίμους An. 10, 13. ἄτιμοι εἰς τὰ χρήματα et εἰς τὸ σῶμα. ratione facultatum et quoad ipsum cujusque corpus 10, 23. ἄτιμοι κατὰ προστάξεις sub certis conditionibus atque restrictionibus 10, 25. ἄτιμοι τούτων horum jurium exsortes 10, 29.= ἀτίμους τῆς πόλεως κατέστησαν L. 122, 9. 140, 14.

ἀτιμοῦν privare jure in foro standi. ἐφ' ᾗ γὰρ (γραφῇ) ἐκεῖνος ἑαυτὸν ἠτίμασε οὐκ ἐπεξελθὼν 548, 8. ergo qui actiones majestatis susceptas haud persequeretur, is infamis fiebat. τὸν εἰπόντα τι μὴ κατὰ τοὺς νόμους, ἐὰν ἁλῷ, τὸ τρίτον μέρος τοῦ σώματος ἠτιμῶσθαι 1231, 21. παρ' ὀλίγας ψήφους ἠτιμώσατε αὐτὸν 743, 21. ὁ μὲν ἄθλιος ἄνθρωπος [Straton, ni fallor] ἠτίμωται καὶ ὕβρισται. citat Hermog. p. 347, 5. e Midiana, ni fallor.=γραφὰς δώρων ἁλισκομένους ἀτιμοῦτε, in judicio largitionum victos infamia notatis Æ. 87, 3.=ἐπειδὴ εἵλομεν, ψευδομαρτυριῶν ἀτιμῶσαι I. 52, 32. κατοικοδομήσας καὶ ἐπιβουλεύσας ἠτίμωσε 73, 33.=οἱ ἐλεύθεροι ἀτιμοῦνται καὶ χρήμασι ζημιοῦνται, ἐὰν μὴ τἀληθῆ δοκῶσι μαρτυρῆσαι A. 120, 2. =ἀτιμοῦν reddere aliquem ἄτιμον, efficere, ut infamia notetur L. 118, 7.

ἀτιμώρητος] ἀτιμώρητον ἐᾶν θάνατον Æ. 20, 22. παριέναι ἀτιμώρητον, inultum transmittere 70, 33.=ultore vel vindice carens A. 123, 18.

ἀτίμως ἐκ τῆς οἰκίας ἐκβαλὼν L. 903, 12.

ἄτοκος æs, cujus nulla dependitur usura, quæ gratuito alicui conceditur usurpanda. ἐνιαυτὸν ἀτόκῳ χρῆσθαι τῷ ἀργυρίῳ 1250, 12.=fœmina sterilis. εἰδὼς τὸν ἅπαντα χρόνον ἄτοκον οὖσαν αὐτὴν I. 41, 31.

ἀτολμία verecundia. τοῖς ἀποθρασύνεσθαι βουλομένοις τοσαύτην ἀτολμίαν ἡ σὴ σωφροσύνη παρεσκεύασεν 1407, 14.

ἄτολμος καὶ μαλακὸς 106, 22. τίνα δὲ ἄτολμον οὗτοι καὶ δειλὸν πρὸς τοὺς ὄχλους φασὶν εἶναι 405, 17. ἀτολμότατος πάντων 405, ult.

ἄτοπος] τῶν ἀτοπωτάτων μέντ' ἂν εἴη 16, 23. οὐδένα οὕτως ἀγνώμονα, οὐδ' ἄτοπον ὁρῶ 141, 26. ὡς ἔστιν ἄτοπον, περὶ τῶν δικαίων ὑμᾶς διδάσκειν (subaudi τινα) αὐτὸν οὐ δίκαια ποιοῦντα 198, 7. ἄτοπος μεγάλη ταραχὴ 215, 12. pro ἀτόπως. Sic etiam p. 439, pen. in Aldina est ἀτόπους τινὰς δυσχερεῖς ἀνθρώπους. ubi nunc legitur καὶ δυσχ.

ἀτρέμας lente, suspenso et tacito gradu. ταχὺ βαδίζων ἐγὼ, καὶ σὺ ὁ ἀτρέμας 982, 17.

καὶ 119, 33. διὰ τὴν ἀτυχίαν τῆς ἁμαρτίας 123, 20.=τὴν τῆς πατρίδος ἀτυχίαν ἑαυτοῦ σωτηρίαν προσαγορεύειν Ly. 150, 10.= ἀτυχία Demostheni exprobatur, h. e. fatalis ei atque cognata quasi infelicitas, per quam fieret, ut quicquid institueret ageretque, id non modo irritum, sed etiam reip. exitiosum esset D. 100, 6.

αὐαίνει δ' ἄτης ἄνθεα φυόμενα 423, 2.

αὐδᾶν de oraculis, prædicere, vel imperare, mandare 531, 2.

αὐθάδης 1405, 16.

αὐθαίρετος] αὐθαίρετον ἑαυτοῖς ἐπάγονται δουλείαν 424, 9.

αὐθέντης. homicida A. 122, 46. 123, 39. 124, 18. 125, 4. 5. 130, 32.=L. ap. Harpocr.

αὐθημερόν. adhuc eodem ipso die, quo quid fieri oportebat, aut quid aliud evenit. αὐθημερὸν ᾔσθετο 543, 11. 1069, 21.= αὐθημερὸν τεθνάτω Æ. 3, 16. ἐκπλεῖν μόνος εἰς Σάμον ἐγχειρήσας, αὐθημερὸν ὑπὸ τῆς ἐξ 'Αρείου πάγου βουλῆς ὡς προδότης τῆς πατρίδος θανάτῳ ἐζημιώθη 89, 34.

αὐθήμερος, quod valet in unum modo præsentem diem. μᾶλλόν σοι τῶν αὐθημέρων λόγων μέλει, ἢ τῆς σωτηρίας τῆς πόλεως Æ. 83, 38.

αὖθις (tempore post, imposterum) ἀποδώσει χάριτας L. 185, 46.=D.* 96, 15.

αὔλειος θύρα 422, 23.=L. 93, 20. 121, 27.

αὐλὴ] ἡ γυνή μου ἔτυχε μετὰ τῶν παίδων ἀριστῶσα ἐν τῇ αὐλῇ 1155, 26. 1156, 8. ἐπὶ τῆς ἐσχάρας τῆς ἐν τῇ αὐλῇ 'Ελευσῖνι 1385, 2.

αὐλητὴς] αὐληταῖς κεχορήγηκα 565, 6.

αὐλητρὶς 525, pen.=αὐλητρίσι δουλεύειν Æ. 6, 34. αὐλητρίδας ἔχῃ καὶ ἑταίρας πολυτελεστάτας 11, 14.=L. 101, 17.

αὐλία, idem quod αὔλειος θύρα L. ap. Harpocr.

αὐλὸς] οὗ τὴν γλῶτταν ἐάν τις, ὥσπερ τῶν αὐλῶν, ἀφέλοι, τὸ λοιπὸν οὐδέν ἐστι Æ. 86, 29.

αὐξάνειν] ηὐξήσαμεν ἡμεῖς Φίλιππον. auximus ipsi nos eum opibus, potentia 11, 24. αὐξάνεσθαι μέγας. hoc est εἰς μέγεθος 19, 18. εἰ τὰ δίκαια πράττοντα ἑώρων αὐτὸν ηὐξημένον 19, 22. ἀλλὰ τὸ κοινὸν αὐξάνειν ἕκαστος ᾤετο δεῖν 35, 24. ὅσῳ τὰ τῆς πόλεως ἐλάττω γέγονε, τοσούτῳ τὰ τούτων ηὔξηται 36, 23. μέγας ἐκ μικροῦ καὶ ταπεινοῦ τὸ κατ' ἀρχὰς ὁ Φίλιππος ηὔξηται 116, 9. ἐν μέσῃ τῇ 'Ελλάδι αὐξανομένου λῃστοῦ τῶν 'Ελλήνων 140, 18. οἷς ἡ πατρὶς ηὐξάνετο 328, 27. προήσονται τὰ ἑαυτῶν ἑτοιμότερον οἱ ἐπὶ τοῦ *ἐμπορίου δανείζοντες, ἐκ δὲ τούτων αὐξηθήσεται ὑμῖν τὸ ἐμπόριον 1297, 15. ὅσαι χρεῖαι δι' ἔρωτος χωρὶς αἰσχύνης ηὐξήθησαν perfectæ sint 1402, ult. 1406, 6.

αὔξει τὸν στρατιώτην ὁ πόλεμος De. 178, 35.

αὔριον τῇ ἕνῃ A. 143, 46.

αὐτάρκης] εἰ γὰρ αὐτάρκη τὰ ψηφίσματα ἦν ὑμᾶς ἀναγκάζειν, ἃ προσήκει, πράττειν 32, 11. αἱ μὲν ἄλλαι δυνάμεις ἐπιεικῶς εἰσὶν αὐτ-

αὐτόπτης] οὐ γὰρ οἷόν τε αὐτόπτας ὑμᾶς ἐνίων καταστῆσαι 600, 11.=αὐτόπτης τῶν ἀδικημάτων D. 110, 10.

αὐτὸς] αὐτὸ illud ipsum, quod aio. αὐτὸ (scil. τὸ πρᾶγμα, vel ἔργον) σημαίνει, εἰς ταύτην εἶναι πέμπτην 360, 5. *αὐτὸς τοίνυν ἐστί μοι λόγος 471, 15. αὐτὸς sine articulo idem valet atque cum articulo copulatum. οὐ γὰρ αὐτὸς (pro ὁ αὐτὸς) οὔτε καιρὸς, οὔτε τρόπος 1430, 12. ταὐτὸ τοῦτο adverbialiter, *pari modo*. subaudi ποιήσας 526, pen. *just so, exactly, just so would I have it, so stands the business exactly and no otherwise, it accords to a hair*. Conf. p. 171, 10. αὐτὸς ἔχων ἀκολούθους τρεῖς ἢ τέτταρας, σοβεῖ διὰ τῆς ἀγορᾶς. tametsi unus tantummodo homo esset, cui servi singuli sufficerent, tamen, quoties per forum cum fastu et tumultu ruit, ternos quaternosve pone se trahit pedissequos. αὐτὸς pro τις 95, 25. αὐτὸς pro solus. τὴν ὡραίαν αὐτὴν στρατεύεσθαι solummodo per æstatem 123, 16. ἀντὶ πολλῶν καὶ ψευδῶν αὐτὰ τὰ ἀναγκαιότατα εἰπεῖν περὶ αὐτοῦ 269, 13. solummodo ea, quæ inprimis necessaria commemoratu sunt, nulloque pacto prætermittenda. item 284, 20. αὐτοὶ in orationibus judicialibus designat judices. λάβε τὸ ψήφισμα αὐτοῖς καὶ ἀναγίνωσκε σύ. pro λάβε τὸ ψ. καὶ ἀναγίνωσκε τοῦτο τούτοις, τοῖς δικασταῖς δηλονότι τοῖς νῦν ἐνθάδε καθίζουσι. passim locorum. ἐπανῆκεν αὐτὴ ὡς ἐμέ. ultro, sponte sua redit ad me 1156, 3. οὐδ' ἐκλιπεῖν τὴν ἀμφισβήτησιν αὐτὸν ἑκόντα 1178, 20. ταῦτα πάλιν εἰς ταὐτὸ [subaudi ἐν ᾧ πρότερον ἦν] καταστήσῃ. in statum pristinum primigenium restituat 1044, 27.=δὶς περὶ τοῦ αὐτοῦ λέγειν ὁ αὐτὸς τοῖς αὐτοῖς vetitum erat Æ. 5, 33. αἱρέσει τῇ αὐτῇ, eodem consilio, eundem ad finem 10, 17. μηδὲν ἐκτίνῃ αὐτὸς, ἀλλ' ἕτερος ὑπὲρ αὐτοῦ 11, 15. αὐτοὶ, Athenienses. οὐ πάτριον αὐτοῖς, ita usitatum et antiquo more sancitum Athenis non est 56, 33. αὐτὸς, solus 60, 8. ἀφικνεῖται πρὸς ὑμᾶς, οὐκέτι δι' ἀγγέλων, ἀλλ' αὐτὸς 67, 14.=ταὐτὸν adverbialiter pro κατὰ ταὐτόν. eodem gradu modove I. 84, 40. εἰς τὴν αὐτὴν τύχην ἐκείνῳ καταστὰς [22, 30.]

αὐτοσχεδιάζειν] οὐ γὰρ αὐτοσχεδιάζειν temerarium periculum, ex imparato, facere rei, quam nunquam neque didiceris, neque exercueris, ἀλλ' ἐπίστασθαι, sed rerum naturam e disciplina usuque longæ exercitationis tenere δεῖ περὶ τῶν μεγίστων 1414, 11.=αὐτοσχεδιάζειν εἰς τὰ τῶν Ἑλλήνων σώματα, artem ruditer et supine exercere, aut ejus discendæ periculum facere in corporibus Græcorum Æ. 76, 12.

αὐτοτραγικοπίθηκος, mera, pura puta simia tragica, *an arrant tragic ape* 307, 25.

αὐτοῦ hic loci, Athenis, in urbe. ὅσοι δ' αὐτοῦ ἐπιδημεῖτε 1207, 6.=ibi L. 191, 4. Tayl. est, eodem illo in loco, campove, ubi dimicabant.

αὐτόφωρος] ὃν εἰλήφατε ἐπ' αὐτοφώρῳ τοιαῦτα πεποιηκότα, τοῦτον ἀφεῖναι 382, 5.=κλέπται ἐπ' αὐτοφώρῳ τῶν δημοσίων χρημάτων ὄντες Æ. 55, 12.=ληφθεῖσαν τὸν θάνατον τὸν ἐκείνου ἐπ' αὐτοφώρῳ μηχα-

vera ea esse, quæ vos contenditis 447, 16. οὐ διὰ ταῦτ' ἐγὼ τοὺς χρηστοὺς ἀφειλόμην (subaudi τὴν ὠφέλειαν, aut τὰ δοθέντα, ut alibi plenius legitur) 468, 27. 469, 4. ἀφαιρεῖσθαι αὐλητρίδα 525, pen. tibicinam alicui ereptum ire, qui eam a lenone abducere studeret. τὴν δωρεὰν 596, 10. μή με ἀφαιροῦ τὴν τιμωρίαν facultatem mihi ne eripe pœnas repetendi 581, 10. ὧν οὐδὲ ὁ χρόνος ἀφελέσθαι τὴν μνήμην δύναιτο 597, 16. deposcenti aliquem ad pœnam, denegare, tradere nolle, aut jam abducenti vi eripere 651, 8. et ibidem sæpius. ἀφελόμενος εἰς ἐλευθερίαν τὴν Κ. θεράπαιναν 1327, 22. τὸν νόμον, ὃς κελεύει τὸ ἥμισυ τοῦ τιμήματος (mulctæ, qualis æstimata fuisset, vel pretii, quod mancipium venale valet) ὀφείλειν τῷ δημοσίῳ, ὃς ἂν δοκῇ μὴ δικαίως εἰς ἐλευθερίαν ἀφελέσθαι 1328, 8. 1358, 18. 1360, 4. ἀφῄρησαι δὲ τὴν σαυτοῦ πενθερὰν ἀφ' ὧν ἔζη. spoliasti socrum tuam ipsis necessariis alimentis 1223, 1.=ὄνησιν τῆς παιδοποιΐας ἀφαιρεῖται Æ. 3, 4. ἀφελέσθαι οὔτε τὴν ἀλήθειαν, οὔτε τὴν ἐν τῇ πόλει φήμην 7, 30. ἀφαιρεῖσθαι εἰς ἐλευθερίαν 9, 29. ult. 10, 2. ἀφελὼν τὸν κόμπον καὶ τὴν ἀλαζονείαν 68, 9. οὗ τὴν γλῶτταν ἐάν τις, ὥσπερ τῶν αὐλῶν, ἀφέλοι, τὸ λοιπὸν οὐδέν ἐστι 86, 29. ἀφελὼν τὴν ἀλαζονείαν καὶ τὸν κόμπον τοῦ ψηφίσματος 87, 35.=ἀφελέσθαι με ἀξιοῖ ταυτὶ τὰ λοιπὰ I. [27, 49.] τοῦτο *ἀφαιρεθεὶς 49, 23. τά τε οὖν χρέα πάντα *ἀφείλετο αὐτῷ 73, 7.=ἀφαιρεῖσθαι ψήφισμα rescindere, tollere, abrogare An. 22, 37.=L. 132, 2. ἀφελόντες τὰς τιμωρίας τῶν θεῶν 104, 24. ἀφῃρέθητε τὰ ὅπλα 129, 7. τὸν πατέρα ἀγαθὰ ἀφείλετο 138, 31. ἀφαιρεῖσθαι et ἐξαιρεῖσθαι εἰς ἐλευθερίαν 167, 34. vid. ἐξαίρετοι. Tayl. ἀφαιρεῖν pro ἀναιρεῖν de medio tollere, antiquare 104, 24. ἀφαιρεθῆναι βίᾳ φησὶν vi se ait ab ara abstractum fuisse 132, 26. ἀφαιρεῖσθαι in libertatem vindicare hominem in servitutem rapiendum, raptorique eripere 167, 22. 30.

ἀφαμαρτάνειν] κἂν μὴ τύχητε, ἀφαμαρτεῖν 181, 21.=*ἀφαμαρτάνοντες ὧν ἂν ἐπινοήσωσι δρᾶσαι A. 121, 39.

ἀφανὴς] ἀφανῆ τὰ τῆς πόλεως κακὰ τοῖς πολλοῖς ἐστὶν 24, 8. χάρις ἀφανὴς gratia, cujus auctorem is, cui collata fuit, ignorat 416, 4. φαίνεσθε ἐκείνῃ μὲν (scil. τῇ πόλει) τὰ ἐμὰ φανερὰ ποιήσαντες, ἐμοὶ δὲ παντάπασιν ἀφανῆ 837, 27. ἵνα ἐργασίας ἀφανεῖς διὰ τῆς τραπέζης ποιῆται. ut pecunias illas cœco fœnore, sub nomine mensæ Phormionis, exercere posset 1121, 17. τοῖς ἀφανῆ (obscuram nascendi sortem) καὶ ταπεινὴν ἔχουσι τὴν φύσιν 1411, ult. τἀφανὲς ἀξίωμα τῆς βουλῆς 1485, 7. Conf. φανερός. ἀφανὴς οὐσία sunt facultates omnes, quæ non sunt in fundis, sed in rebus mobilibus, ut e. c. pecunia parata, sive ea in arca asservata jacet, sive penes fœneratorem quæstum facit, item veste, supellectile pretiosa, mancipiis, equis, pecore, instrumento rustico, mercibus venalibus etc.=διατριβὰς οὐκ ἀφανεῖς διατρίβω, vitam ago non obscuram, in locis clandestinis cum hominibus sordidis Æ. 17, 13. κατέλιπον αὐτοῖς τὴν εἰς τὸ ἀφανὲς ἀναφορὰν 41, 41. ψῆφος ἀφανὴς φέρεται 87, 13.=ὁ ἔλεγχος περὶ ἀφανῶν I. 48, 35. οὐ γὰρ τὸ ἔργον ἀφανὲς ἐγένετο 89, 11.=οὐ γὰρ ἀφανὴς, ἀλλὰ καὶ λίαν

πάντων ἀπαλλαγῆς καὶ ἀφέσεως γενομένης. *quittance and discharge* 893, 13. τίς οὕτως ἄφρων, ὥστε ἄφεσιν μὲν ἐναντίον μαρτύρων ποιήσασθαι, τὰς δὲ συνθήκας, ὑπὲρ ὧν ἐποιεῖτο τὴν ἄφεσιν, σεσημασμένας ἐᾶσαι καθ' ἑαυτοῦ κεῖσθαι 1114, 7.

ἀφημερεύειν diem extra stationem assignatam agere 238, 9.

ἀφθονία] τῇ μὲν τῶν ὠνίων ἀφθονίᾳ λαμπροὶ 106, 14. ἀφθονίαν τοσαύτην πεποίηκε κατηγοριῶν 547, 25. tot mala perpetravit, ut tanta esset ipsius accusandi copia.=ἀφθονίᾳ ἐν τοιαύτῃ ὢν Æ. 8, 40. εἶναι ἐπὶ πολλῆς ἀσελγείας καὶ ἀφθονίας 13, 33.

ἄφθονος] ὡς Ἀθήνησιν ἀφθόνων ὄντων τῶν ναυπηγησίμων ξύλων 219, 17. ἐν πᾶσι τοῖς κατὰ τὸν βίον ἀφθονωτέροις καὶ εὐωνοτέροις 255, 11. ἐν ἀφθόνοις τραφεὶς, ἐπὶ τούτῳ σεμνύνεται 312, 17. ἄφθονον οὐκ ὄντα τὸν σῖτον ὠνεῖσθαι 1208, 2. λόγοις ἀφθόνοις—ἐνετύγχανον 1442, 25. Conf. p. 1424, 20. ἀφθόνων δ' ὄντων, ἀπορῶ, τί πρῶτον ὀδύρωμαι τῶν παρόντων κακῶν 1470, 12.=πηγὰς λόγων ἀφθόνους ἔχειν ἐπηγγέλλετο Æ. 31, 3. ἐὰν μὴ καταλύσητε τὰς ἀφθόνους ταύτας δωρεὰς 79, 9.

ἀφθόνως] κἂν τούτοις (scil. τοῖς λόγοις) ἀφθόνως (nisi potius ἀφθόνοις leg. sit) ἐντύχωσιν et ubi in uberem rerum dicendarum copiam inciderint 1424, 20. τοῖς παροῦσιν ἕκαστος ἀφθόνως χρῆται. quibus in rebus quisque cum maxime versatur, de iis amat et cogitare, et disputare. *what the heart thinks, the mouth speaks* 1473, 19.

Ἀφίδναζε 1348, 7.

ἀφιέναι] ὁ παρὼν καιρὸς μόνον οὐχὶ λέγει φωνὴν ἀφιεὶς 9, 12. παραπεπτωκότα καιρὸν ἀφιέναι. prætermittere 11, 8. τοὺς ἐν τοῖς δικαστηρίοις κεκριμένους ἀφιέντες. quæ est magna violentia et injuria legibus patriis oblata 215, 4. ἀφιέναι τὸ φρόνημα καὶ τὴν ἑαυτῆς ἀξίαν 246, 1. πάντα τἄλλα ἀφεὶς καὶ παριδὼν 277, 4. τὸ παρεληλυθὸς παρὰ πᾶσιν ἀεὶ ἀφεῖται absolvitur, quæsitio et reprehensio ei remittitur, nemo curat præteriti temporis acta ad examen notamve revocare 292, 12. ὑπὲρ οὗ πάσας ἀφῆκε φωνὰς nihil sibi reliquit indictum 293, 12. οἵας τότ' ἠφίει φωνὰς ὁ Φίλιππος 301, 10. ὃς γὰρ ἂν ὑμᾶς λάθῃ, τοῦτον ἀφίετε τοῖς θεοῖς κολάζειν 365, 25. ἀφιέναι liberum ab accusatione remittere, absolvere 372, ult. οὐδ' ἀφιέντων* ἀφίησι. etiamsi vos ipsum a crimine majestatis absolvatis, (Æschinem puta) non ideo tamen magis omittere Philippum velit, ejusque ejurare amicitiam 377, 11. τὰς δίκας ἠφίεσαν τοῖς ἐπιτρόποις. remiserant 540, 11. ὧν προσῆκέ σοι τὴν ὀργὴν οὐκ εἰς τῶν πολιτῶν τὸν τυχόντα ἀφιέναι emittere, tanquam virus excernere, οὐδὲ εἰς τὰς ὁμοτέχνους σοι πόρνας, ἀλλ' εἰς τὸν οὕτω σε θρέψαντα πατέρα 611, 3. ἀφειμένης τῆς βουλῆς. senatu a consessibus ordinariis feriante 708, 13. τούτους μὲν ἀφῆκεν. remisit ipsis arbitrii partes. h. e. noluit eorum sententiæ causæ suæ decisionem permittere, sed missos eos fecit 861, pen. ἀφεῖμεν καὶ ἀπηλλάξαμεν ἀλλήλους τῶν συναλλαγμάτων 896, 11. ἀφιέναι et ἀπαλλάττειν diversa sunt. ἃ τῷδε γέγονεν ἀμφότερα. καὶ γὰρ ἀφῆκε, καὶ ἀπήλλαξε 952, 16. περὶ ὧν ἄν τις ἀφεὶς καὶ ἀπαλλάξας

δικάζηται, γεγονότων μοι ἀμφοτέρων τούτων πρὸς Πανταίνετον τουτονὶ 966, 3. *ἁπάντων τούτων ὅρος καὶ λύσις τοῖς παθοῦσι τέτακται τὸ πεισθέντας ἀφεῖναι* (planius utique dixisset *καὶ λύσις τοῖς πεποιηκόσι*, scil. *τὸν φόνον, τέτακται, τὸ πεισθῆναι τοὺς πεπονθότας ἀφιέναι αὐτοῖς τὸ ἔγκλημα*) 983, 17. *αἰδέσηται καὶ ἀφῇ* absolvat, liberum et insontem declaret homicidam, eique ignoscat 983, 19. *ἂν ὁ παθὼν* (scil. *τὸν φόνον*) *αὐτὸς ἀφῇ τοῦ φόνου, πρὶν τελευτῆσαι τὸν δράσαντα, οὐδενὶ τῶν λοιπῶν συγγενῶν ἔξεστιν ἐπεξιέναι* 983, 22. *ἀφειμένη ἐλευθέρα* (id est *εἰς ἐλευθερίαν*) *ὑπὸ τοῦ πατρὸς* 1155, ult. 1156, 1. *τηροῦντες τὴν οἴκαδε σωτηρίαν, ὁπότε αὐτοὺς ὁ στρατηγὸς ἀφήσει* 1211, 15. *πόσα με οἴεσθε δάκρυα ἀφιέναι* 1225, 19. *ἃ ἐκ τῶν νόμων τῷ ἰδιώτῃ τῷ ἀπογράψαντι γίγνεται, τῇ πόλει ἀφίημι.* fisco remitto atque condono 1247, 2. *ἀφιέναι αὐτῇ ἔφασαν χιλίας δραχμὰς εἰς ἐλευθερίαν* 1354, 25. *ἀφεῖσθαι κακίας ἀνάγκη πάντας τοὺς λοιποὺς* 1395, 21. *ἀφεθέντες τοῦ δέους* 1464, 22. *ἀφεθῆναι πᾶν τὸ ὄφλημα* 1480, 11.=*ἀφίεσθαι λόγων*, discedere, aberrare ab argumentis, disputationibus Æ. 25, 22. *ἀφεθεὶς ἄνευ λύτρων* 30, 16. *ἀφίεσθαί τινός τινι*, cedere alicui aliquid. *τοῖς τριάκοντα τῆς δημοκρατίας ἀφεμένους* 38, 14. *μήθ' ὅθεν φωνὴν ἀφίησι* 40, 1. *ὑποκηρυξάμενοί τινες τοὺς ἑαυτῶν οἰκέτας ἀφίεσαν ἀπελευθέρους* 59, 25. *ὑποσπόνδους ἀφίεσαν* 66, 15. *δάκρυα ἀφιέναι* 75, 23. *ἀφίησιν* (*ὁ δῆμος τοὺς νεανίσκους*) *τρέπεσθαι ἐπὶ τὰ ἑαυτῶν ἀγαθῇ τύχῃ* 75, 33. *ἀφιέναι*, absolvere 86, 34.=*τῶν ἐγκλημάτων ἀλλήλους ἀφήκαμεν* I. 50, 15. *ἀφεῖμεν αὐτῷ τοὺς καρποὺς* 53, 38. *ἀφεὶς τοὺς μάρτυρας.* cum testes, quos falsi testimonii reos agere constituerat, inulto transmisisset, quietos sivisset 52, 3. *τὰ ὄντα* rem prodigere luxuria vel cupiditate 67, 5. *εἰδὼς ἀφειμένον ἐν τῷ δικαστηρίῳ* 105, 21. *οὐδ' οὕτως ἠφίουν εἰσιέναι.* ne sic quidem sinebant intrare 60, 19.= *ἀφιέναι τοῦ τεθνεῶτος τὴν τιμωρίαν* A. 112, 9. *οὐ, τὸν αἴτιον ἀφέντες, τὸν ἀναίτιον διώκομεν* 115, 10. 117, 28. *οὐδεὶς ἑτοίμην καὶ κατειργασμένην ὠφέλειαν ἀφῆκεν* 115, 16. *ἐλεύθεροι* (id est *εἰς ἐλευθερίαν*) *ἀφίενται* 118, 18. *τοὺς ἀναιτίους καταλαβόντες, τοὺς αἰτίους ἀφιέναι.* *to allow the great criminals to escape* 120, 26. *μήτε τοὺς ἐνόχους ἀφιέντας, μήτε τοὺς καθαροὺς εἰς ἀγῶνας καθιστάντας* 125, 21. *ἀφῆκεν αὐτὸν* missum eum fecit, in jure persecutus non est 136, 29.=*ἀφιέναι ὅρκον* remittere vinculum jurisjurandi dicti, absolvere ab obligatione sacramenti An. 13, 19.=*ἀφέμενοι τοῦ νεανίσκου* L. 98, 2. *ἀφειμένους ἐγκλημάτων* 98, 33. *ἀφιέναι τῆς αἰτίας* 109, 7. *ἀφιέντας τὰς τῶν πατέρων ἁμαρτίας* 161, 10. *ἐνιαυτὸν ἀφῆκεν ἁπασῶν λειτουργιῶν* 908, 4.=*ἀφιέναι καιροὺς* opportunitates rei bene gerendæ oblatas e manibus emittere D. 94, 16.

ἀφικνεῖσθαι] *πρὸς ἁπάσαις ἀεὶ ταῖς ἀφικνουμέναις μαντείαις προσαναιροῦσιν ὑμῖν.* præter oracula identidem ad vos illinc (Delphis, Dodonave) redeuntia, dii hæc quoque monita, mantissæ instar, nunquam non addunt 532, 3. domum redire, ut si e longinqua et diuturna peregrinatione. *ἀφικνουμένων ἀπὸ τοῦ στρατεύματος* 1188, 11. *ἀφικνεῖται κατ' ἰδίαν ἐμπορίαν ἀποδημῶν* redit e

peregrinatione negotiationis privatæ gratia suscepta 1193, 18. τῶν ἀφιγμένων. qui illinc (Lacedæmone puta et Argis) legati huc venerunt 1423, 27.=εἰς τοὔψον (forum piscarium) ἀφικνεῖται Æ. 9, 41. ὄνειδος τὸ ψευδὲς οὐ περαιτέρω τῆς ἀκοῆς ἀφικνεῖται 48, 12. εἰς τὴν μεγίστην ἀπορίαν ἀφικνεῖσθαι τοὺς κατηγόρους 55, 10. ἀφικνεῖται πρὸς ὑμᾶς οὐκέτι δι' ἀγγέλων, ἀλλ' αὐτὸς 67, 14. πυλαγόρων τῶν εἰς Δελφοὺς ἀφικνουμένων ἐνίους 69, 30.=εἰς τοσοῦτον τόλμης ἀφικέσθαι L. 96, 2. τηνικαῦτα ἀφιγμένος 93, 42. ἀφικνοῦμαι *redeo* 97, 25. Tayl. scil. e peregrinatione domum aut (ut 96, 2.) rure in urbem. ἀφικνοῦμαι ὡς τὸν καὶ τόν. eo, venio ad domum hujus, illiusve 94, 4.=τῶν τριάκοντα ταλάντων παρὰ τοῦ βασιλέως ἀφικνουμένων D. 91, 24. εἰς τὴν πόλιν quod 100, 9. additur.

ἄφιλος οὕτως οὐκ ἦν, ὥστε—tam amicis denudatus 1246, 11.= ab amicis desertus L. 197, 26. 131, 21.

ἀφιλότιμος I. 67, 5.=Ly. 156, 30.

ἄφιξις] τὴν τότε ἄφιξιν εἰς τοὺς πολεμίους ἐποιήσατο 58, pen. abitum, discessum, profectionem. ἄφιξις οἴκαδε domum reditus 1463, 6. 1484, 6.=L. 193, 8.

ἀφιστάνειν, ἀφίστασθαι et ἀποστῆναι] πῶς οὐχ ὑμεῖς ἁπάντων τῶν ἐν τῇ ἠπείρῳ ἀφεστήκατε 78, 21. concessistis, destitistis. *you have abandoned, foregone.* ἀφέστατε τούτων αὐτῷ 99, 4. 198, 22. καὶ τῷ πάνυ πόρρω νῦν ἀφεστάναι δοκοῦντι προσέρχεται 118, 21. οὐδὲ τοῦτο τῶν ἐκείνῳ συμφερόντων ἀφέστηκε 129, 11. 146, 14. οὐδὲ νῦν ἀποστήσεται ὁ Ἀθηναίων δῆμος τῶν Θηβαίοις συμφερόντων 291, 1. 327, 23. ταῖς γνώμαις ἀφεστήκατε τῶν πραγμάτων 131, 7. οὐδ' οὕτως ἀποστατέον τῇ πόλει τούτων ἦν 294, ult. conf. 295, 5. ἀποστὰς, ὅταν αὐτῷ δόξῃ, τῆς πολιτείας 328, 5. ἀφίσταμαι τῶν πεπραγμένων 350, 20. ἐγὼ δ' ἀφίσταμαι exsors hujus caussæ volo haberi, *I have nothing to do with the business, I give it over entirely* 355, 20. μὴ νῦν ἀφίστασο—ἀλλ' ὅπως μὴ τότε προσποιήσῃ 355, 21. ἀποστῆναι τῆς πατρίου θεωρίας 380, 21. ἀφεστηκέναι ἁπάντων τῶν κτημάτων 385, 16. ἐφ' οἷς ἡ πέμψασα πόλις τῶν ἑαυτῆς ἀπέστη *has renounced her own* 386, ult. τῶν τοιούτων ἐθῶν ἀφεστᾶσι 489, 14. οὐδ' ἐκείνου τοῦ λόγου ἀποστατέον 499, 10. ἀποστῆναι τοῦ κακόν τι ποιεῖν 504, 7. ἀφίσταται τοῦ βοηθεῖν ἑαυτῷ 560, 20. ἀφιστάμεθα τοῦ σίτου. concedimus de frumento, juri, quod nobis in illud est, renunciamus 887, 11. ἀφίσταται τῶν ἐκείνου renunciat hereditati bonorum ejus 924, 22. τῶν τοῦ ἀδελφοῦ 939, 6. ἀφίσταμαι μετὰ τῆς ἄλλης οὐσίας καὶ τῶν ἐν τοῖς ἔργοις 1044, 18. ἀφιστάμενος ἄλλου τινὸς τῶν δικαίων. nolens cedere ullo alio de genere eorum, quæ fieri par est 1167, 12. ἀφεστηκέναι τῶν ἀναλωμάτων. impendia reformidasse, defugisse 1230, 7. ἀποστὰς τούτοις τῶν χωρίων ἀποδόμενος 1280, pen. ἀφίσταται τῆς προικός. *renounces, gives over, disclaims* 1363, 14. τοῦ ἀγῶνος 1386, 15. λόγον ἔχειν οἴομαι παντάπασιν ἀφεστηκότα τῶν ὑπὸ τῶν πολλῶν προσδοκωμένων 1446, 1. distantem, discrepantem. οὐκ ἀπέστην τῆς πρὸς ὑμᾶς εὐνοίας 1468, 18. οὐ γὰρ

ditur fœnori quærendo, aut negotiationi exercendæ 186, 18. τὴν ἀφορμὴν (opes, nervum rerum gerendarum) ἥπερ ἰσχυρὸν καὶ φοβερὸν ποιεῖ τὸν κατάπτυστον τοῦτον 559, 23. εἰ ἦν αὐτῷ ἰδία τις ἀφορμὴ πρὸς τῇ τραπέζῃ *had he had a capital of his own, invested in the bank* 947, 22. πίστις (*credit*) ἀφορμὴ τῶν πασῶν μεγίστη πρὸς χρηματισμὸν 958, 3. τῆς κοινῆς φιλίας ἀφορμὴν ἀμφοτέροις εἰσοίσειν conferre materiam, unde amicitia mutua alatur atque confirmetur 1403, 9.=ἀφορμὴ ἱκανὴ I. 59, 16.=principium, exordium, unde aliquid existendi, aut increscendi capit initium. ἐκ πολὺ ἐλάττονος ἀφορμῆς μεγάλη γεγένηται ἡ πόλις An. 14, 43.= ἀλλ' οὐ τοιαύταις ἀφορμαῖς τοῦ βίου πρὸς τὰ τοιαῦτα τυγχάνω χρώμενος L. 170, 27. ἀφορμῆς δέομαι. *I need a beginning, a little pretext, for the purpose of contriving something thereby* fr. 2, 2.

ἀφοσιοῦσθαι] ἀφοσιωσάμενος ὑπὲρ σαυτοῦ καὶ τῆς οἰκίας, ὡς ῥᾷστα τὴν συμφορὰν φέρειν. ubi ritibus atque ceremoniis statis et legitimis satisfeceris, atque religione te liberaveris 1160, ult.=ἀφοσιῶ τὴν ἡμετέραν πόλιν τὰ πρὸς θεοὺς, satisfacio ego, loco civitatis meæ, juribus illis omnibus et sacris, quæ diis debentur e religione patria, eamque civitatem meam pro parte mea civili illis officiis sacris libero Æ. 70, 29.=οὐκ ἀφοσιούμενος, ἀλλ' ὡς οἷόν τ' ἄριστα παρασκευαζόμενος. non perfunctorie, non obiter I. 67, 19.

ἀφραδία imprudentia, temeritas, stultitia. αὐτοὶ δὲ φθείρειν πόλιν ἀφραδίαισιν ἀστοὶ βούλονται 421, ult.

ἀφροσύνη] τήν γε θεοβλάβειαν καὶ τὴν ἀφροσύνην οὐκ ἀνθρωπίνως, ἀλλὰ δαιμονίως κτησάμενοι Æ. 72, 32.

ἄφρων] οὐ γὰρ ἔγωγε οὕτως ἄθλιος, οὔτε ἄφρων ἦν 395, 17.=I. 110, 14.

ἄφυκτος] κἄν τι γένηται πταῖσμα, ἄφυκτον ἔσται. pœnam et exitium effugi non posse 1479, 3.=ἄφυκτος λόγος, argumentum invictum, cujus vis stringens effugi et declinari nequit Æ. 56, 14.

ἀφύλακτος ληφθῇ 45, 5. securus, qui sibi non satis cavet 671, 7. τοῖς φυλαττομένοις οὐδὲν οὕτω δεινὸν, ὥστε ἀφύλακτον εἶναι 1451, 8.

ἀφυλαξία A. 124, 37.

ἄφωνος] σοῦ δ' ἀφώνου ἐν ταῖς ἐκκλησίαις καθημένου 292, 6. πράττεταί τι τῶν ὑμῖν δοκούντων συμφέρειν; ἄφωνος Αἰσχίνης 294, 19.= τὰ ἄφωνα καὶ ἀγνώμονα, ut saxa, tigna, enses Æ. 88, 37.

ἀχαριστία] εὐεργεσίας εἰς ἀχαριστίαν καὶ προπηλακισμὸν ἄγειν 330, 14.

ἀχάριστος] τοῦτον δ' οὐ μόνον ἀχάριστον, ἀλλὰ καὶ ἀδικώτατον πάντων ἀνθρώπων εἶναι 1185, 5.=πόρρωθεν ἀχάριστος, jam dudum, ab ultimis inde temporibus, ingratus Æ. 48, 13.=ἀχάριστα ἐμοὶ εἶναι τὰ εἰς ὑμᾶς ἀνηλωμένα. gratiam mihi apud vos perisse sumptuum a me in vos factorum L. 162, 34.

ἄχθεσθαι μᾶλλον τῶν στρατηγῶν τοῖς ἄξιον ἐπαίνου τι πράξασιν, ἢ τοῖς ὅλως ἀποτυχοῦσιν 155, 19. natura solent homines ἄχθεσθαι

prospere, sine impedimentis, exsequi. ὁδῷ βαδίζειν ἐὰν δεῖ 772, 18. ἐβάδιζε παρ' ἀνδρὸς ὡς ἄνδρα 873, 14. ταχέως βαδίζει καὶ μέγα φθέγγεται. quæ in signis habebantur sævitatis, rusticitatis, superbiæ 981, 25. ὁ ταχὺ βαδίζων ἐγὼ, καὶ σὺ ὁ ἀτρέμας 982, 17. ἡγούμενος ἐγὼ ἀπράγμονος εἶναι καὶ μετρίου πολίτου, μὴ εὐθὺς ἐπὶ κεφαλὴν εἰς τὸ δικαστήριον βαδίζειν 1042, 11. βαδίζειν τοὺς ἄνδρας πρόσθεν in exsequiis funerum 1071, 4. ἴσα βαίνων *ὑμῖν, ὑποπεπτωκὼς ἐκείνῳ ἐβάδιζεν 1120, 21. τοῖς ἁπλῶς, ὡς πεφύκασι, βαδίζουσι καὶ φαιδροῖς 1122, 17. βαδίζει παρὰ τοὺς τοίχους ἐσκυθρωπακὼς 1122, 12. 1124, 25. ἐβάδιζον ἐπὶ τὸν κλητῆρα τῆς ψευδοκλητείας. ingrediebar actionem adversus subscriptorem, ex titulo falsæ et ementitæ citationis 1251, 20. αἱ τιμαὶ τοῦ σίτου ἐπ' ἔλαττον ἐβάδιζον. *the price fell, became lower* 1285, 22. ἐβάδιζον πρὸς αὐτὸν, ὡς ἠσθένει 1364, 10.=ἐβάδιζεν ἂν εἰς τὰ ἑαυτῆς πατρῷα I. 44, 14. ἐπὶ βωμοὺς τοὺς πατρῴους βαδιεῖται 75, 21.=τηρῶν τὴν θεράπαιναν τὴν ἐπὶ τὴν ἀγορὰν βαδίζουσαν L. 92, 26. οὐ δυναμένου δὲ βαδίζειν fr. 45, 7.=ἔπειτ' ἐπὶ τοῦτον πάλιν βαδιοῦμαι D. 96, 28.

βάδισμα incessus, modus incedendi 982, 18.

βάθρον] τὰ βάθρα subsellia scholastica σπογγίζων spongia detergens 313, 12.=οἱ τριάκοντα ἐκάθηντο ἐπὶ τῶν βάθρων L. 133, 10. =στᾶσαν ἐν πόλεως βάθροις Ly. 161, 25.

βαίνειν] ἴσα βαίνων Πυθοκλεῖ 442, 15. ἴσα βαίνων *ὑμῖν, ὑποπεπτωκὼς ἐκείνῳ ἐβάδιζεν 1120, 21.

βακτηρία baculus, qui delegatis ad judicandum pro indicio auctoritatis dabatur. ἅμα τῇ βακτηρίᾳ καὶ τῷ συμβόλῳ [tessera ænea] τὸ φρόνημα τὸ τῆς πόλεως παραλαμβάνειν 298, 6. ταχέως βαδίζει, καὶ μέγα φθέγγεται, καὶ βακτηρίαν φορεῖ 981, 25.=δυαῖν βακτηρίαιν χρῶμαι, duobus baculis innixus ambulo, τῶν ἄλλων μιᾷ χρωμένων L. 169, 19.

βαλανεῖον] λοῦσθαι ἐν βαλανείῳ 1217, 24. μόλις ποτὲ εἰς βαλανεῖον ἐνεγκόντες με καὶ περιπλύναντες 1259, 27.=I. 53, 8. 59, 31. =βαλανεῖον τὸ ἐν Σηραγγίῳ L. ap. Harpocr.

βαλαντιοτόμος. sic Demosthenem appellat Æschines Æ. 83, 28.

βάλλειν] ὁ γὰρ, οἷς ἂν ἐγὼ ληφθείην, ταῦτα πράττων καὶ κατασκευαζόμενος, οὗτος ἐμοὶ πολεμεῖ, κἂν μήπω βάλλῃ, μηδὲ τοξεύῃ 115, 12. χαράκωμα βαλόμενος πρὸς τῇ πόλει 254, 27.=ἔβαλλέ με λίθοις L. 97, 10.

βάραθρον] χειμάζειν ἐν τῷ βαράθρῳ 101, 1. 135, pen. τούτῳ οὐδένα ὁρῶ τῶν τόπων τούτων βάσιμον, ἀλλὰ πάντα ἀπόκρημνα, φάραγγας, βάραθρα 793, 6.

βαρβαρικὸς καὶ Ἑλληνικὸς παιὰν συμμεμιγμένος L. 194, 16.

βάρβαρος] ὥσπερ δ' οἱ βάρβαροι πυκτεύουσι 51, 24. οὔθ' ἡ Ἑλλὰς, οὔθ' ἡ βάρβαρος τὴν πλεονεξίαν χωρεῖ τἀνθρώπου 118, 7. οὐ μόνον οὐχ Ἕλληνος ὄντος—ἀλλ' οὐδὲ βαρβάρου ἐντεῦθεν, ὅθεν καλὸν εἰπεῖν 119, 7. τὴν πρὸς τοὺς βαρβάρους καὶ τοὺς τυράννους ἀπιστίαν οὐκ ἦν πρίασθαι 121, 3. εἰ μὲν οὖν ἕτερός τις ἦν τρόπος, ᾧ τοὺς βαρβάρους οἷόν τε ἦν ἀμύνασθαι, ἕτερος δέ τις, ᾧ τοὺς Ἕλληνας 180, 25. βάρβα-

βάσανον 70, 34. τὴν βάσανον ἰδίᾳ καὶ δημοσίᾳ ἀκριβέστατον ἔλεγχον νομίζετε 70, 2. ἱκανὸν ἡγήσατο βάσανον εἰληφέναι ἀπὸ τοῦ ἐμοῦ πατρὸς 77, 39. τὰ πράγματα εἰς βασάνους ἄγων 108, 2.=τῇ δικαιοτάτῃ βασάνῳ χρήσασθαι περὶ τοῦ πράγματος A. 112, 24. ἐφ' οἷς τὸ πλεῖστον μέρος ἢ τῆς βασάνου, πρὸς τούτων εἰσὶν οἱ βασανιζόμενοι 133, 14.=βάσανος δεινὴ παρὰ τοῖς εἰδόσι scrutinium, quæsitio per tormenta, quæ suscipitur ab iis, qui sacrorum Eleusiniorum periti sunt, est res horribilis, formidanda sustinentibus, vel subire illud examen coactis An. 5, 13.=βάσανον ἱκανὴν ἔχουσιν ἑκατέρας τῆς πολιτείας L. 177, 5.

ἡ βασιλεία Athenis antiquitus erat τῶν ἀεὶ ὑπερεχόντων 1370, 13.

βασίλειος στοά. porticus, in qua rex sacrorum forum haberet. Sed et Areopagitæ ibi considebant 776, 20.

βασιλεύειν] ἀνὴρ γὰρ ἰδιώτης ἐν πόλει δημοκρατουμένῃ νόμῳ καὶ ψήφῳ βασιλεύει, in republica, quæ libertate et jure civili administratur, nemo non regnat, tametsi privatus est, per leges et judicum suffragia legibus consentanea Æ. 87, 8.=τὸν Κύπρου βασιλεύοντα L. 105, 8. βασιλεύεσθαι ὑπὸ τοῦ νόμου esse in auctoritate atque potestate legum, seu juris civilis, eique parere, velut regi 192, 21. 194, 29.

βασιλεὺς ἅπας καὶ τύραννος ἐχθρὸς ἐλευθερίᾳ 72, 2. proprie et per eminentiam sic appellabatur rex Persarum. τῶν βασιλέως ἄξια χρημάτων ἐστὶ 169, 4. παρὰ βασιλέως οἴκαδε ἀφικνεῖσθαι e castris regis Persarum, ubi stipendia meruisset, domum redire 1185, 20. βασιλεὺς rex sacrorum judicabat de ludis et in causis impietatis 940, 13. ὁ βασιλεὺς ἁπάσας τὰς θυσίας ἔθυε 1370, 14.=ὁ βασιλεὺς (rex sacrorum) αὐτοῖς τοὺς νόμους ἀνέγνω A. 145, 40. οὑτοσὶ ὁ βασιλεὺς, (qui nunc honorem gerit) εἰς τὴν ἀρχὴν εἰσῆλθεν 146, 25.=rex sacrorum. λαχεῖν βασιλέα L. 103, 30. προσκαλεῖσθαι δίκην ἀσεβείας πρὸς βασιλέα 104, 13. ξενοῦσθαι βασιλεῦσι 107, 26.

βασιλικὸς] χρυσίον βασιλικὸν, largitiones regis Persarum Æ. 75, ult. νῦν μέντοι τὸ βασιλικὸν χρυσίον τὴν δαπάνην αὐτοῦ ἐπικέκλυκεν 78, 29. προλαβὼν ἑβδομήκοντα τάλαντα τοῦ βασιλικοῦ χρυσίου 88, 8.

βασίλισσα] τὰς σεμνοτάτας καὶ ἀρρήτους (θυσίας ἔθυεν) ἡ γυνὴ αὐτοῦ (regis sacrorum puta) εἰκότως, βασίλισσα οὖσα 1370, 16.

βάσιμος] τούτῳ οὐδένα ὁρῶ τῶν τόπων τούτων βάσιμον ὄντα 793, 5.

βασκαίνειν] οὐχ, ἣν πειρᾶται Διοπείθης τῇ πόλει κατασκευάζειν δύναμιν, ταύτην βασκαίνειν καὶ διαφθείρειν πειρᾶσθαι 94, 19. βασκαίνομεν καὶ σκοποῦμεν, πόθεν καὶ τί μέλλει ποιεῖν 95, 10. ὁ δὲ [sycophanta puta] σιγήσας ὅτε ἔδει λέγειν, ἄν τι δύσκολον συμβῇ, τοῦτο βασκαίνει 291, 21. *to reproach maliciously, to asperse.* cum dativo constructum reperitur p. 464, 10.

βασκανία] οἱ δ' ἀντιλέγοντες ὄχλος ἄλλως καὶ βασκανία κατεφαίνετο 348, 28. πολλαχόθεν μὲν οὖν ἄν τις ἴδοι τὴν ἀγνωμοσύνην αὐτοῦ καὶ τὴν βασκανίαν 311, 8.

οὔτε τὴν ἔχθραν—τὸν καλὸν κἀγαθὸν πολίτην δεῖ τοὺς δικαστὰς ἀξιοῦν αὐτῷ βεβαιοῦν 318, 22. οὐδὲ τοῦ βεβαιῶσαι τὸ ζῆν (id est τὴν ζωὴν) ἑαυτῷ ὄντα κύριον 383, 20. βεβαιοῦτε τοὺς νόμους ὑμῖν. leges exercendo, certam et indubiam vobis redditis potestatem eas exercendi, et auctoritatem earum asseritis 524, 13. βεβαιούντων ὑμῶν τὰς ἐν τοῖς νόμοις κατὰ τῶν ἀδικούντων βοηθείας 539, 12. πανταχοῦ τὴν πρόφασιν βεβαιοῦσαν εὑρήσομεν τὸ πρᾶγμα. causam definire, moralitatem (ut vulgo usurpant) actionis, h. e. gubernare atque circumscribere judicium a nobis de facinore ferendum, sitne legitimum, an legibus contrarium 636, 3. quid est p. 887, 15. βεβαιοῦντος ἡμῖν (scil. τὴν πρᾶσιν, vel τὴν ὠνὴν, vel potius utrumque) Menecle nobis venditionem asseverante h. e. affirmante certam et ratam eam esse futuram, ejusque rei se prædem interponente, evictionem præstante. *gave security for the validity of the purchase* 969, ult.=βεβαιοῦν τῇ πόλει τὴν δημοκρατίαν Æ. 54, penult. βεβαιοῦν, prætoria velut sententia jus, potestatem et possessionem alicujus rei alicui addicere. μὴ βεβαιοῦτε αὐτῷ τοὺς ἐπαίνους, negate ei potestatem has laudes usurpandi, et velut proprias legitime quæsitas possidendi, firmas ei stabilesque et ratas ne facite 89, 19. =βεβαιοῦν τὴν δωρεὰν I. 37, 8. τὰς διαθήκας 37, 14. evictionem præstare, h. e. fidem suam opponere de legitimitate emtionis aut venditionis 53, 8. 11. βεβαιώσατέ μοι τοὺς νόμους. mihi in hac causa mea exercete, validas et efficaces reddite, præstate jus certum, neque fallax 78, 23.=βεβαιοῦντες τοῖς θεοῖς τοὺς νόμους L. 105, 38. μηδαμῶς τοῖς λέγουσι βεβαιώσητε λόγον τῶν πάντων πονηρότατον 161, 1.=præstare rem venditam, emtori tradere, eumque in ejus possessionem certam et controversiæ expertem immittere D. 95, 32.

βεβαίως] πόλις δημοκρατουμένη βεβαίως, (vere, bona fide, reapse) οὐκ οἶδα, εἴ τις ἐστὶ λοιπὴ τῶν πασῶν 132, 20. μένει τὰ συσταθέντα βεβαίως 154, 9.=βεβαιότερον I. 37, 11.

βεβαίωσις] βεβαιώσεις τῶν κτημάτων ὁ νόμος κελεύει ποιεῖσθαι, lex jubet possessorem emtoremve vindicias dare possessionum, emptorumve, seu probatum dare idoneis argumentis, se illa modis justis legitimisque acquisivisse Æ. 89, 16. sed vid. hoc de loco v. κήρυγμα.

βεβουλευμένως præmeditate 527, 21.

βελόνη] τινὲς πρῶτον ὥσπερ τὰς βελόνας διείρουσι Æ. 77, 27.

βέλος] πολεμίῳ τῷ τούτου βέλει περιπεσὼν A. 123, 8.

βέλτιστος] τινὲς δὲ τοῦ βελτίστου. scil. μέρους 125, 9. οὐδὲ τοῦτο μικρὸν ὠφελεῖν οἴομαι, εἰ τὰ βέλτιστα ἀκούειν ὑμᾶς συνεθίζω 169, pen. item 170, 3. δεῖ τοὺς εὐτυχοῦντας περὶ τῶν ἀτυχούντων ἀεὶ φαίνεσθαι βουλευομένους τὰ βέλτιστα 196, pen. μᾶλλον ἢ παρ' ἃ βέλτιστα νομίζω τῇ πόλει, προέσθαι τισὶν ὑμᾶς ἐξαπατῆσαι 202, 19. διατελεῖ πράττων καὶ λέγων τὰ βέλτιστα τῷ δήμῳ 243, 21.=supremus, editissimus ordine, dignissimus in republica L. 92, 5.

βελτίων] μάλιστα μὲν καὶ τούτοις βελτίω τινὰ νοῦν καὶ φρένας ἐνθεί-

len. l. 3. init. γνοὺς δὲ ὁ Μειδίας ὅτι οὐκ ἂν δύναιτο κωλύειν βίᾳ τῶν πολιτῶν. invitis civibus. Tayl.

βιάζεσθαι τὰς πόλεις 84, 24. ἴσως τοίνυν βιάσονται magna vocis et laterum contentione urgebunt hoc atque vincere conabuntur, μεγαλόφωνοι ὄντες 415, 15. ἄν τ' ἐγὼ φῶ, ἄν τε μὴ φῶ, φησὶν εἶναι, καὶ βιάζεται 580, 15. ὅπως μὴ βιασθῆτε ἁμαρτάνειν 508, 6. ἕλκει τὸ τῆς φύσεως βάρβαρον καὶ βιάζεται magna cum violentia et impetu erumpere cogit 563, 14. βιάζεσθαι μὴ βουλομένους ἀκούειν 1461, 22. τοῖς βιαζομένοις ἐξεῖναι λέγειν licere cum populo agere, qui facultate concionandi cum ipsi sese mulctaverint, ob dedecora vitæ foro exclusi, tamen invitis legibus sese ingerant, et reip. obtrudant ad causas agendum et consilia dandum 779, 2. δύο ἔτη βιάζεται λέγειν οὗτος, οὐκ ἐξὸν αὐτῷ, ἀλλ' ὅμως λέγει 781, 15. = I. 44, 16. = βιάζεσθαι Antiphon interdum pro passivo usurpat, ut βιαζόμενος ἀπολογεῖσθαι coactus A. 116, 40. ὑπὸ σκληρᾶς ἀνάγκης βιαζόμενος 121, 18. ὑπ' ἐκείνου βιαζόμενος ἐξήμαρτεν 128, 31. = βιάζεσθαί τινα An. 32, 34. 35. = βιαζόμενοι conati L. 115, 29. Tayl. legislator τοὺς βιαζομένους ἐλάττονος ζημίας ἀξίους ἡγήσατο εἶναι ἢ τοὺς πείθοντας 94, 41. βιασάμενοι πάντα ταῦτα his religionibus omnibus atque vinculis spretis atque perruptis 107, 44. ἐβιάζετο καὶ οἷος ἦν ἐξαίρειν τὴν θύραν. ap. Suid. in οἷος.

βίαιος] βιαίῳ θανάτῳ ἀποθανεῖν 647, 23. βιαίων [subaudi ἔργων, vel ἐγχειρημάτων ἔγκλημα] ἐγκαλεῖ 976, 7. τὰ περὶ τῶν βιαίων [scil. ἐγκλήματα] ἐστὶ πρὸς τοὺς τετταράκοντα 976, 10. βιαίων in or. in Midiam legi, ait Harpocr. h. v. = I. 73, 43. = ἔνοχος τοῖς βιαίοις legibus de vi obnoxius L. 167, 33. Tayl. ὡς βίαιός εἰμι καὶ ὑβριστὴς καὶ λίαν ἀσελγῶς διακείμενος 169, 32.

βιαιότης καὶ παρανομία A. 130, 16. = An. 30, 17. = εἰς τοῦτο βιαιότητος ἦλθον L. 167, 26.

βιαίως καὶ ἀκουσίως ἀπέθανε A. 114, 13. παρανομώτατα καὶ βιαιότατα εἰς τοῦτον τὸν ἀγῶνα καθέστηκα. per summum nefas et cum atrocissima violentia in hoc certamen pertractus sum 130, 10. = βιαίως καὶ παρανόμως διατεθέντες L. 115, 36.

βιβλίδιον] ἐν βιβλιδίῳ μικρῷ πάνυ 1283, 5.

βιβλίον] τίθενται πρός τινα τῶν συμπλεόντων βιβλίον συγγραφήν. deponunt apud aliquem vectorum eadem nave utentium tabulas pacti, vel contractus inter se initi 886, 25. γέγραπται τοῦτον τὸν τρόπον, ὃν τις ἂν εἰς βιβλίον κατάθοιτο 1401, 19. epistolæ committat. τὸ βιβλίον (epistola scripta) οὐδεμίαν ἔχει τοιαύτην βοήθειαν πρὸς τοὺς θορυβοῦντας 1463, 19. = βιβλίον sive est *a letter case*, pugillares, pyxis in modum libelli conformata, in quam condi possunt epistolæ, aliæque ejusmodi schedæ, sive est, *a document, deed*, unde res in judiciis demonstrandæ confirmantur. prior significatio videtur obtinere in istis τοὺς παῖδας ἐντυγχάνοντας βιβλίῳ ἐκβεβλημένῳ L. 902, 1. posterior in isto fragmentulo περὶ τῆς τῶν βιβλίων κλοπῆς ap. Harpocr. in voce ἀμφιγνοεῖν. Fraudem hanc inter adversarios litigantes causidicosque frequenter fuisse versatam, ut alii aliis furto subducerent chartas, in quibus

causarum cardines verterentur, et momenta decidendi librarentur, videtur ex hoc loco posse colligi, et ex actione Apollodori in Stephanum, apud Demosthenem.

βίβλος] τῇ μητρὶ τελούσῃ [sacris arcanis initianti] τὰς βίβλους [quibus arcana carmina perscripta haberentur] ἀνεγίνωσκες 313, 14. 403, 18.

βίος] ὥσπερ ἐν τοῖς ἰδίοις βίοις, οὕτω καὶ ταῖς πόλεσι 133, 13. εἰς τὸν ἑαυτῶν βίον ἀσφαλῶς ἔχειν. nihil habere, quod spiritui fortunisque tuis metuas 143, 1. τὸν τῶν πολιτευομένων βίον φιλαίτιον καὶ σφαλερὸν καὶ καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἀγώνων καὶ κακῶν μεστὸν 150, 8. ἐν πᾶσι τοῖς κατὰ τὸν βίον vitæ per alimenta tuendæ præsidiis, speciebus annonariis, ἀφθονωτέροις καὶ εὐωνοτέροις 255, 11. ὧν χωρὶς ὁ βίος συνίστασθαι οὐ δύναται, ὡς καὶ Δημοσθένης φησί. Sopater ad Hermogenem p. 19. πέρας ἅπασιν ἀνθρώποις τοῦ βίου ἐστὶν ὁ θάνατος 258, 20. τοσούτου δέω λέγειν ὡς οὐκ εἰμὶ ὑπεύθυνος, ὥσθ' ἅπαντα τὸν βίον ὑπεύθυνος εἶναι ὁμολογῶ 263, 26. ὁ καθ' ἡμέραν βίος usus vitæ communis, vita quotidiana 298, 3. ἀντὶ παντὸς τιμησαίμην ἂν τοῦ βίου dicere posse, majoris faciam, quam vivere. immortalitatem mereri nolim, si liceat hæc oratione exsequi 299, 19. οὐ κατῄσχυναν οὐδὲν τῶν προϋπηργμένων τῷ μετὰ ταῦτα βίῳ 314, 10. λαγὼ βίον ἔζης, δεδιὼς καὶ τρέμων, καὶ ἀεὶ πληγήσεσθαι προσδοκῶν 314, 24. βίος seculum, homines una locisque temporibusque iisdem viventes. εὐεργεσίας ἐπὶ τὸν παρόντα βίον γιγνομένας 330, 13. τὸν βεβιωμένον αὐτῷ βίον αὐτίκα δὴ μάλα ἐρεῖ λαμπρᾷ τῇ φωνῇ 403, 15. ποῖον οὖν ἐρεῖς βίον, ὃν οὐ βεβίωκας 403, 24. ἅπας ὁ τῶν ἀνθρώπων βίος φύσει καὶ νόμοις διοικεῖται 774, 4. πᾶν τὸ τεταγμένον omnem bonum ordinem disciplinæque sobrietatem ἐκ τοῦ βίου ἐξελάσας ἕκαστος e rebus humanis sustulerit 777, 22. οὐδ' ἂν ἔχοι δεῖξαι, πρὸς ὅτῳ τῶν βίων ἐστὶ τῶν μετρίων, ἢ τῶν καλῶν. quo in genere vitæ probabili, aut etiam præclaro, versetur ætatemque degat 785, 27. βίους (fortunas) ἀδελφῶν καὶ θυγατέρων ἐγχειρίζομεν 869, 25. τέλος τοῦ βίου πᾶσιν ἀνθρώποις ἐστὶν ὁ θάνατος finis rerum omnium ab homine superstite gestarum 1306, 25. ἐν τῷ καθ' ἑαυτοὺς βίῳ ætate sua 1479, 15. = quæstus, victus. οἷς ἐστὶ βίος ἀπὸ τοῦ σωφρονεῖν, quibus victum præbet vitæ temperantia, quæ quo est illustrior, tanto illis est quæstus uberior Æ. 2, 13. τῶν λόγων ἐπιμεληθέντα πρότερον, ἀλλ' οὐ τοῦ βίου, (id est ἢ τοῦ βίου) 5, 11. καθαρὸν οὕτω χρὴ τὸν βίον τοῦ σώφρονος ἀνδρὸς εἶναι, ὥστε μὴ ἐπιδέχεσθαι δόξαν αἰτίας πονηρᾶς 7, 32. καταμαρτυρεῖσθαι ὑπὸ τοῦ ἑαυτοῦ βίου 13, 3. πιστεύειν τῷ βίῳ, vitæ a se actæ sanctimonia fidere 17, 21. κρίσεις μὴ ἐξ ὑποψίας, μηδὲ ἐκ διαβολῆς, ἀλλ' ἐκ τοῦ βίου ποιεῖσθαι 21, 33. εὐχερῶς γὰρ ἐνίοτε λόγον ἀντὶ βίου χρηστοῦ προσδέχεσθε 25, 31. ἀβίωτον αὐτῇ τὸν βίον παρασκευάζων 26, 16. τῶν σεσωφρονημένων ἐν τῷ βίῳ μοι χάριν ἀπειληφέναι νομίζω. πιστεύειν τῷ βίῳ τῶν κρινομένων μᾶλλον, ἢ ταῖς παρὰ τῶν ἐχθρῶν κατηγορίαις 28, 21. 23. ἀβίωτον εἶναί μοι τὸν λοιπὸν βίον νομίζω 28, penult. χρόνῳ καὶ βίῳ τοσούτῳ, tanto tempore, quantum vivendo peregisset 33, 35.

οἴκοθεν ἐκ τοῦ βίου δεδοκιμασμένους ἀξίους τῆς πόλεως εἶναι 43, 4. δοκιμαστὰς ἱκανοὺς τοῦ ἐμοῦ βίου ὑμᾶς νομίζω 47, 30. τοῖς βίοις ἡμῶν προσέχουσι μᾶλλον, ἢ τοῖς λόγοις 48, 17. κενώτερον τῶν λόγων, οὓς εἴωθε λέγειν, καὶ τοῦ βίου, ὃν βεβίωκεν 67, ult. οὐ γὰρ βίον ἡμεῖς ἀνθρώπινόν γε βεβιώκαμεν 72, 24. θεωρήσατε αὐτὸν, μὴ ὁποτέρου τοῦ λόγου, ἀλλ' ὁποτέρου τοῦ βίου ἐστὶν 77, 40. πορίζεται τὸν βίον οὐκ ἐκ τῶν ἰδίων προσόδων, ἀλλ' ἐκ τῶν ἡμετέρων κινδύνων 78, 27. τὴν ἡσυχίαν αὐτὴν τοῦ βίου διαβάλλει 84, 38. τὴν ἐμὴν σιωπὴν ἡ τοῦ βίου μετριότης παρεσκεύασεν 85, 6. εὐθύναι βίου οὐκ εἰσὶ παρ' ὑμῖν 86, 33. πρὸς ποῖον παράδειγμα χρὴ αὐτοὺς τὸν βίον ποιεῖσθαι 88, pen. ἀσχήμων ἐν τῷ βίῳ καὶ βδελυρὸς 89, 3. ἐπανάγειν αὐτὸν κελεύετε καὶ τὸν λόγον εἰς βίον ἀξιόχρεων καὶ τρόπον σώφρονα 89, 18.=βίος ἱκανός ἐστιν αὐτῷ I. 110, 10. opes, unde victus.=ὑφ' ὧν ἥκιστα ἐχρῆν, τὸν βίον ἐκλιπών. id est, peremtus, vita coactus decedere A. 113, 38.=ἀνατρέπειν τινὸς πλοῦτον, σωφροσύνην καὶ τὸν ἄλλον βίον An. 17, 13. βίον εἰργασάμην ἐκ τοῦ δικαίου 18, 42. fortunas, opes competentes vitæ sustentandæ. τοῦ βίου ἀπαλλάττεσθαι 21, 7. ἀναμνῆσαι τὸν Ἀλκιβιάδου βίον vitæ rationem, mores, instituta, res gestas 30, 15. ἀρχὴν τοῦ βίου κατασκευάσασθαι 32, 21.=res familiaris. βίον τοῖς συκοφάνταις διανέμει L. 105, 45. βιοῦν τὸν βίον ἀβίωτον 105, 46. TAYL. τοῦ βίου λόγον διδόναι 168, 13. σοφιστῶν ἀχρήστων καὶ σφόδρα βίου δεομένων 912, ult.=τὸν αὐτῶν βίον καταναλῶσαι Ly. 159, 36. ποιηταὶ μιμούμενοι τὸν ἀνθρώπινον βίον 161, 46. ἐπὶ τοῖς ὁρίοις τοῦ βίου 163, 26.

βιοτὴ vocab. poeticum. μηδὲν ἁμαρτεῖν ἐστὶ θεῶν, καὶ πάντα κατορθοῦν ἐν βιοτῇ 322, 17.

βιοῦν vel βιῶναι] ἐξετάσωμεν τοίνυν παράλληλα τὰ σοὶ κἀμοὶ βεβιωμένα 315, 5. τὸν βεβιωμένον αὐτῷ βίον αὐτίκα δὴ μάλα ἐρεῖ λαμπρᾷ τῇ φωνῇ 403, 15. ποῖον οὖν ἐρεῖς βίον, ὃν οὐ βεβίωκας; ἐπεὶ ὅ γε βεβιωμένος σοι τοιοῦτος ἂν φαίνεται 403, 24. γραμματεῖον, ἐν ᾧ τὰ τούτῳ βεβιωμένα ἔνεστι 600, 17. εἴργοντες τῆς ἀγορᾶς τοὺς, οἷα σοὶ βεβίωται, ἐπιτηδεύοντας 617, ult. πεπαιδεῦσθαι σωφρόνως καὶ βεβιωκέναι φιλοτίμως αὐτοῖς συμβέβηκεν 1389, 25.=αἰσχρῶς βεβιωκότι προεῖπον οἱ νόμοι μὴ δημηγορεῖν Æ. 1, 13. ἐν ταῖς ὑμετέραις διατριβαῖς βεβίωκα 52, 30. κενώτερον τῶν λόγων, οὓς εἴωθε λέγειν, καὶ τοῦ βίου, ὃν βεβίωκεν 67, ult. οὐ γὰρ βίον ἡμεῖς ἀνθρώπινόν γε βεβιώκαμεν 72, 24. ἀνὴρ ὄντως μετ' ἀρετῆς βεβιωκὼς 84, 15.=εἰς ἔλεγχον τῶν αὐτοῖς βεβιωμένων καταστῆναι L. 145, 34.

βιωτός. vitalis. βιωτὸν οὐκ ἂν ἦν μοι τοῦτο ποιήσαντι durare in vivis haud queam. vita mihi futura sit haud tolerabilis 554, 5.

βλάβη] οὐ κολακείας καὶ βλάβης καὶ ἀπάτης λόγος μεστὸς 151, 22. τῶν ἐν ταῖς ναυσὶν ἁμαρτημάτων ὅταν τῶν ναυτῶν τις ἁμάρτῃ τι, βραχεῖαν τὴν βλάβην ἤνεγκεν. ὅταν δὲ ὁ κυβερνήτης ἀποσφαλῇ, κοινὴν τὴν ἀτυχίαν τοῖς συμπλέουσι κατεσκεύασεν 801, 11. βλάβης [subaudi δίκην] λαχεῖν τινὶ actione damni injuncti aliquem persequi 522, pen. φίλων ἀγαθῶν ἐστὶν οὐ τὰ τοιαῦτα χαρίζεσθαι τοῖς εὔνοις, ἐξ ὧν κἀκείνοις, καὶ σφίσιν αὐτοῖς ἔσται τις βλάβη 664, 20. τὰ παρὰ

τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐστὶ κατὰ φύσιν 128, 14.=βλέπειν πρός τι respicere ad aliquid, ejus respectum vel rationem habere An. 28, 3.

βοᾶν] καὶ οἱ βοησόμενοι μεθ' ἑκατέρων τριακόσιοι 172, 4. βοᾶν καὶ διαμαρτύρεσθαι 232, 27. ὡς σιωπῶ μὲν λαβὼν, βοῶ δὲ ἀναλώσας, ἀλλ' οὐ σύ γε, ἀλλὰ βοᾶς μὲν ἔχων, παύσῃ δ' οὐδέποτε 252, ult. βοᾶν ῥητὰ καὶ ἄρρητα ὀνομάζων ὥσπερ ἐξ ἁμάξης 268, 12. βοᾶν et κράζειν copulantur. βοᾶν ὁ βάσκανος οὗτος καὶ κεκραγὼς 271, 10. et sic etiam p. 294, pen. διαμαρτυρομένου τότ' εὐθὺς ἐμοῦ καὶ βοῶντος 275, 8. ὥστε μοι παραστάντας ἐνταυθοῖ βοᾶν οἷα πεπόνθασι 366, 20. ἡ γὰρ ἀλήθεια καὶ τὰ πεπραγμένα αὐτοῖς αὐτὰ βοᾷ 366, 22. ταῦτ' οὐχὶ βοᾷ καὶ λέγει, ὅτι χρήματα εἴληφεν Αἰσχίνης 377, 22. βοῶν καὶ κεκραγὼς ἰοὺ, ἰοὺ 784, 19.=βοῶντα καὶ κεκραγότα L. 97, 39.

βοηδρομιών. hoc mense mysteria agebantur 29, ult.

βοήθεια] ψηφίζεσθαι βοήθειαν decernere auxilium mittendum 9, 16. πολεμεῖν βοηθείαις bellum sic gerere, ut singulis quibusque locis ab hoste oppugnatis identidem succurratur, eoque periculo profligato, rursus a bello desistatur; tum, hoste novum impetum alibi faciente, rursus illuc mittantur copiæ hostem depulsuræ, nulla militia continuata, sed otii et armorum vicibus alternantibus 49, 1. οὐ γὰρ ἔστι βοηθείαις χρωμένους non assiduo milite, sed copiis solummodo auxiliaribus, prout identidem necessitas quæque repentina exigit, mittendis bellum gerentes, οὐδέποτ' οὐδὲν τῶν δεόντων πρᾶξαι 101, 12. 137, 7. κοινωνίαν βοηθείας καὶ φιλίας ποιεῖσθαι 118, 14. ἀμελούμενα ἰδὼν καὶ οὐδεμιᾶς τυγχάνοντα βοηθείας 133, 20. παρὰ τῆς τύχης γεγονυίᾳ βοηθείᾳ τοῖς ἀπόροις φθονοῦμεν 141, 22. ἡμῖν μὲν εἰρήνην, ἐκείνοις δὲ βοήθειαν ἐπηγγείλατο 231, 19. περιειστήκει τοῖς βοηθείας δεήσεσθαι δοκοῦσιν, αὐτοὺς ἑτέροις βοηθεῖν 301, 8. τίς πολιτικὴ καὶ κοινὴ παρὰ σοῦ βοήθεια χρημάτων subsidium pecuniarium τοῖς εὐπόροις, ἢ τοῖς ἀπόροις 329, 5. βεβαιούντων ὑμῶν τὰς ἐν τοῖς νόμοις κατὰ τῶν ἀδικούντων βοηθείας 539, 12. τὸ βιβλίον οὐδεμίαν ἔχει τοιαύτην βοήθειαν πρὸς τοὺς θορυβοῦντας 1463, 19. ἔτυχεν ἐκπλεουσῶν τριηρῶν καὶ βοήθεια ἀποστελλομένη διὰ τάχους 1145, 3. τὴν συγγραφὴν, ἐν ᾗ ὑπὲρ τῶν δικαίων τὴν βοήθειαν ἔχομεν. *the proof or document of our contract, on which we depend for attaining our right* 1287, 27.= μεταπέμπεσθαί ποθεν βοήθειαν ἐπί τινα. contra quem Æ. 5, 24.= βοήθεια ῥήτορος auxilium, quod orator consiliis dandis ad remp. affert D. 103, 12.

βοηθεῖν] τῷ μὲν ἀπέγνω μὴ βοηθεῖν, τὴν δὲ προσκαθεζόμενος καὶ βοηθήσας ἠλευθέρωσε 193, 5. τοὺς βοηθοῦντας ἑαυτοῖς τούτους νομίζειν εἶναι συμμάχους 209, 8. καὶ γὰρ νῦν οὐ κέκρικε βοηθεῖν ἐν οὐδενὶ τῶν μετρίων nunc enim non decrevit, amicis succurrendo, Philippo adversari, dummodo conditiones quodammodo sint tolerabiles 283, 6. περιειστήκει τοῖς βοηθείας δεήσεσθαι δοκοῦσιν, αὐτοὺς βοηθεῖν ἑτέροις 301, 9. βοηθοῦσι κάτω decurrunt deorsum ad opitulandum 883, 25.=φυλέτας καθῆσθαι βοηθοῦντας τοῖς νόμοις Æ. 5, 22. βοηθήσειν τοῖς ἰδίοις, privata sua pecunia adjuturum 33, 27.

τῶν ἀγωνιζομένων ἕκαστος, οὕτως ἐᾶσαι χρήσασθαι 226, 11. ἂν βουλομένοις ἀκούειν ᾖ τούτοις. id est ἂν οὗτοι βούλωνται ἀκούειν 229, 4. ὑπεύθυνον ἑαυτὸν δίδωσιν ὁ σύμβουλος τοῖς πεισθεῖσι, τῇ τύχῃ, τοῖς καιροῖς, τῷ βουλομένῳ [scil. αὐτὸν εἰς τὰς εὐθύνας ἄγειν] 291, 20. οὐχ ὅσα ἐβουλόμεθα, ἀλλ' ὅσα δοίη τὰ πράγματα, ἔδει δέχεσθαι 307, 4. πῶς δ' εἰς τὸ μητρῷον βαδιεῖσθε, ἄν τι βούλησθε. scil. παρὰ τῶν νόμων μανθάνειν 799, 25. τὸ μὲν εὖ βούλεσθαι πάρεστι, τῆς δὲ τύχης συλλαμβανούσης καὶ τοὔργον γένοιτ' ἂν 1490, ult.=δοκιμασίαν (scil. τῶν ῥητόρων) ἐπαγγειλάτω ὁ βουλόμενος Æ. 5, 17. φόνου δικαίου μηδεὶς ἑαυτὸν ἀναπλῆσαι βούλοιτο, ἥπου ἀδίκου γε φυλάξαιτο 39, 41. τὸ κάλλιστον καὶ σωφρονέστατον κήρυγμα τῶν ἐν τῇ πόλει σεσίγηται, τίς ἀγορεύειν βούλεται 54, 14. βούλει σε θῶ καὶ φοβηθῆναι 77, 6. παρεμβολῇ πραγμάτων ἑτέρων εἰς λήθην τῆς κατηγορίας ὑμᾶς βούλεται ἐμβαλεῖν 83, 21.=τὸ τῶν ἐχθρῶν βουλόμενον ἀδίκως με ἀπολέσαι (id est ἡ τούτων βούλησις) A. 138, 4.=πραττόμενος οὐ πολὺ ἀργύριον τῷ βουλομένῳ (scil. διδόναι) An. 13, 29. πάντων πονηρότατος ὢν καὶ βουλόμενος τοιοῦτος εἶναι.——=ὡς μὴ βουλόμεθα πράττοντες L. 187, 36.=παρ' ἑκόντων καὶ βουλομένων τῶν Ἑλλήνων D. 95, 7.

βουλεύειν, βουλεύεσθαι] in activo. auctor alicui esse alicujus consilii. τῶν βουλευσάντων τὴν κατάληψιν τοῦ ἱεροῦ 1347, 22. οὐδὲν ἧττον ἠσεβήκασιν οἱ βεβουλευκότες τῶν ταῖς χερσὶ πραξάντων 347, 24. b) in medio. ὀρθῶς καὶ καλῶς βουλευόμενοι. citat Hermog. p. 245, 12. ex or. pro corona. οἱ μὲν ἄλλοι πάντες ἄνθρωποι πρὸ τῶν πραγμάτων εἰώθασι χρῆσθαι τῷ βουλεύεσθαι, ὑμεῖς δὲ μετὰ τὰ πράγματα 57, 11. 139, 15. οὐκ ὀλιγώρως ὑμᾶς εὑρήσει βουλευομένους 189, 10. δεῖ τοὺς εὐτυχοῦντας περὶ τῶν ἀτυχούντων ἀεὶ φαίνεσθαι βουλευομένους τὰ βέλτιστα 196, 23. ἐνδοξότατα ὑμεῖς ἐβουλεύσασθε ἐμοὶ πεισθέντες 246, 26. ἐνδεχομένως βουλεύεσθαι 283, 5. οὐδ' ἐν τῷ φανερῷ βουλευόμενος 306, 2. ταῦθ' ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν ἀπήειτε βεβουλευμένοι 306, 12. τῶν ἀνθρώπων οἱ πλεῖστοι κτῶνται τἀγαθὰ τῷ καλῶς βουλεύεσθαι, καὶ μηδενὸς καταφρονεῖν 472, 2. ἐμαυτὸν σωφρόνως, μᾶλλον δ' εὐτυχῶς οἴομαι βεβουλεῦσθαι 538, 20. τὸν τοῦ βουλεύσασθαι κακόν τι χρόνον ἀφείλετο 639, 11. δυοῖν ὄντοιν ἀγαθοῖν πᾶσιν ἀνθρώποις, τοῦ εὐτυχεῖν, καὶ τοῦ καλῶς βουλεύεσθαι, οὐχ ἅμα ἡ κτῆσις παραγίνεται 658, 2. μετὰ τοῦ βουλεύσασθαι [id est βουλευσάμενος] ταῦτ' ἀδικεῖ, καὶ οὐ γνώμῃ διαμαρτὼν 734, 21. παραχρῆμα, οὐδὲ βουλευσάμενος, confestim, protinus, sine ulla deliberatione, aut hæsitatione 970, 5. βουλευομένων ἐστὶν ἀκούσαντας ἃ γινώσκει τις σκοπεῖν 1425, 21. ἀρχὴ τοῦ σκοπεῖν ὀρθῶς μὴ βεβουλεῦσθαι, πρὶν ἐξ ὧν δεῖ βουλεύσασθαι ἀκοῦσαι 1430, 11. ὡς ἂν χρήσαιτό τις δυνάμει, οὕτως ὑμεῖς χρῆσθε τῷ βουλεύεσθαι, ὀξέως. δεῖ δὲ βουλεύεσθαι μὲν ἐφ' ἡσυχίας, ποιεῖν δὲ τὰ δόξαντα μετὰ σπουδῆς 1432, 11. τί δήποτε οἱ κακῶς πράττοντες περὶ τῶν πραγμάτων ἄμεινον βουλεύονται, τῶν εὖ πραττόντων 1450, 24. δὶς περὶ τῶν αὐτῶν ἀπέδωκεν ὑμῖν βουλεύσασθαι 1473, 5.=βουλὰς ἑζόμενοι βουλεύσομεν Æ. 21, 3. χειρουργεῖν, scelus manu sua patrare, copulatur cum βουλεύειν, suadere scelus, et exsequendi modos demonstrare 43, 30. ἀνήκοον μηδενὸς λόγου Ἑλληνικοῦ ᾤμην δεῖν τὴν μέλλουσαν πόλιν ὑπὲρ

ἀνειπεῖν τὸν στέφανον 244, 2. τὴν βουλὴν ἐκάλουν εἰς τὸ βουλευτήριον 284, ult.=ἐξελαύνειν ἐκ τοῦ βουλευτηρίου Æ. 16, 1. ῥήτορες alii ἐκ τοῦ βουλευτηρίου, alii ἐκ τοῦ δήμου 55, 9. ἄρδην ἔλαθεν ὑφελόμενος τὸ βουλευτήριον (ordinem senatorium) καὶ τὴν δημοκρατίαν 74, 13. =A. 146, 33. 147, 12.=ἔτι καὶ νῦν ἐγγέγραπται ἐν τῷ βουλευτηρίῳ An. 22, 35.=L. 157, 4. 158, 8.

βουλευτὴς] τοὺς βουλευτὰς καὶ τοὺς δημάρχους καταλόγους ποιεῖσθαι τῶν δημοτῶν 1208, 5.=κρύβδην ψηφιζόντων τῶν βουλευτῶν Æ. 5, 40. βουλευτὴς ὢν ἐκ παρασκευῆς, non jure, sed per artes et opes sodalitii sui 64, 13.=designator, meditator. βουλευτὴς θανάτου A. 127, 29. πληγῆς 127, 32. qui mortem aut vulnus ex deliberato alicui infert 128, 28. 2) senator 146, 35.

βουλευτικοὶ νόμοι de senatu præcipientes 706, 13.

βουλὴ] πεποίηκεν ἡμῖν οὐκ ἔτι περὶ τῶν δικαίων εἶναι τὴν βουλὴν 74, 13. σπουδῆς πολλῆς καὶ βουλῆς ἀγαθῆς φημὶ τὰ παρόντα πράγματα προσδεῖσθαι 123, 2. οὐκ ἀπ' ἴσης ὁρῶ ἡμῖν τε καὶ τοῖς ἄλλοις οὖσαν τὴν βουλὴν 179, 22. οὐδεὶς περὶ τούτου προτίθησιν οὐδαμοῦ βουλὴν 292, 13. b) Senatus quingentorum, et adhuc restrictius, quinquaginta virorum in prytania quaque præsidentium. Plerumque sic nude ἡ βουλὴ appellatur, interdum vero cum adjuncta definitione, vel superenarratione οἱ πεντακόσιοι. multis in locis. ὅπως ἡ βουλὴ συναχθῶσι pro συναχθῇ. aut ibi βουλὴ accipitur pro οἱ βουλευταὶ 249, 20. ψηφίσματα τοῦ δήμου καὶ τῆς βουλῆς τῶν πεντακοσίων 397, 16.=τῆς ἐν Ἀρείῳ πάγῳ βουλῆς πρόσοδον πρὸς τὸν δῆμον ποιουμένης Æ. 11, 42. ἱκετηρίαν θεῖναι εἰς τὴν βουλὴν 14, 41. τέλος πορνικὸν ἡ βουλὴ καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν πωλεῖ 16, pen. βουλὰς ἑζόμενοι βουλεύσομεν 21, 3. προβουλεύει ἡ βουλὴ ταῖς ξενικαῖς πρεσβείαις τὰς εἰς τὸν δῆμον προσόδους, antequam legati ad exteros mittendi prodeant ad populum in concione, deliberat senatus, quomodo illos legatos ad populum inducat 35, 30. τὴν βουλὴν τοὺς πεντακοσίους· quo distinguatur hæc βουλὴ a βουλῇ τῇ ἐν Ἀρείῳ πάγῳ 53, 7. 56, 35. εἰς αἰτίαν εὐαγγελίων καὶ θυσίας τὴν βουλὴν κατέστησε 76, 23. ἐκπλεῖν μόνος εἰς Σάμον ἐγχειρήσας, αὐθημερὸν ὑπὸ τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου βουλῆς, ὡς προδότης θανάτῳ ἐζημιώθη 89, 34.=ἡ βουλὴ sic nude est senatus Areopagiticus I. 49, 25.= consilium, idem quod συμβουλὴ, suasio, auctoritas. εἰσηγήσατο ταύτην τὴν βουλὴν An. 9, 4. τὰς βουλὰς ἀκύρους ἔθεσθε 23, 15. b) senatus. ἐξελθοῦσα βουλὴ functione honoris decedens 10, 37. ψήφισμα μηδὲν, μήτε βουλῆς, μήτε δήμου, νόμου κυριώτερον εἶναι 11, 46. προσάγειν πρὸς τὴν βουλὴν 15, 7. ἡ γὰρ βουλὴ ἐκεῖ καθεδεῖσθαι ἔμελλεν 15, 8. ἐπειδὴ ἡ βουλὴ ἦν πλήρης 15, 10. ἀπόρρητα εἰσαγγέλλειν εἰς τὴν βουλὴν 20, 6. ἃ καὶ τῇ βουλῇ ἐν ἀπορρήτῳ εἰσήγγειλα 15, 11.=τὴν βουλὴν, τοὺς πεντακοσίους per superenarrationem Ly. 152, 30.

βούλημα] παρὰ τὴν ὀργὴν ὑμῶν τὰ βουλήματα λαβὼν 805, 21. prout vos identidem videat, aut acerbiores, aut remissiores, ita aut sæviora, aut leniora suadens. ὅπερ ἦν τούτοις βούλημα 1109, 15. id quod illi studebant.

βρωτός. vescibilis, accommodatus pastui humano. μὴ πυρὸς, μὴ λύχνου, μὴ ποτοῦ, μὴ βρωτοῦ, μηδένα τούτῳ κοινωνεῖν 789, 3.

βύρσα] προσανέλαβεν ἐπὶ τὸ κατάστρωμα χιλίας βύρσας 910, 9.

βωλά Dorice pro βουλή. ἐκ τᾶς βωλᾶς λαβὼν ῥήτραν 255, 21. πόθοδον ποτὶ τὰν βωλὰν καὶ τὸν δᾶμον 256, 8.

βωμὸς Διὸς ὁρίου 86, 16. χάριτος βωμὸν ἱδρύονται καὶ δήμου Ἀθηναίων 256, 25. καὶ ταῦτα ἀπὸ τοῦ βωμοῦ φέρουσα τὴν ψῆφον ἔπραξε 271, ult. judices ubi sanctissima religione ad jus æquum dicendum adstringendi essent, calculos, quos in cistulas, alteram absolventem, alteram condemnantem, essent conjecturi, de ara, in qua exta fumarent, auferebant. quæ erat summa religio. κνισσᾶν βωμοῖσι 531, 6. βωμοὶ δίκης καὶ εὐνομίας καὶ αἰδοῦς κάλλιστοι μὲν καὶ ἁγιώτατοι οἱ ἐν ἑκάστου ψυχῇ καὶ φύσει 780, 22. ἀπάγειν ἀπὸ τοῦ βωμοῦ τὸ ἱερεῖον 1054, 6. ubi ara Jovis Phratrii designatur, ut e versu 10 constat. οὐκ ἐθελήσας ἅπτεσθαι τοῦ ἱερείου οὐδ' ἀπάγειν τοῦ βωμοῦ 1078, 21.=καθίζει ἐπὶ τὸν βωμὸν τῆς μητρὸς τῶν θεῶν Æ. 9, 14. ἀναστῆναι ἀπὸ τοῦ βωμοῦ 9, 22. φήμης ὡς θεοῦ μεγίστης βωμοὺς ἱδρυομένους 18, 10. Ἐτεοβουτάδαις μετέχει τῶν αὐτῶν βωμῶν 47, 39. παρέστηκε τοῖς βωμοῖς τὰ θύματα 70, 31.=ἐπὶ βωμοὺς τοὺς πατρῴους βαδιεῖται I. 75, 21. 65, 2.= ἱκετηρία κεῖται ἐπὶ τοῦ βωμοῦ An. 15, 11. ἐπὶ τὸν βωμὸν (eam puta aram, quæ illi phratriæ, seu curiæ, esset propria) ἱερεῖον ἔχοντες, ἦγον τὸ παιδίον ἀπατουρίοις 16, 31. λαβέσθαι τοῦ βωμοῦ 16, 34.=ἱκέται ἐπὶ τὸν *βωμὸν (misericordiæ puta) ἐκαθέζοντο L. 191, 31. ἐπὶ τὸν βωμὸν (Minervæ puta) Μουνυχιᾶσιν 132, 4. ἐπὶ τοὺς βωμοὺς ἰέναι. ap. Priscian. l. 18.=ἐπὶ τὸν βωμὸν τῶν δώδεκα θεῶν καταφεύγειν Ly. 159, 28.=ἐν *βωμοῖς δώρων γραφὰς ποιήσαντες D. 107, 11. verum hæc lectio vitiosa est.

γᾶ Doricc pro γῆ. ἔγκτασιν γᾶς διδόναι καὶ οἰκιᾶν 256, 7.

γαῖα poetice pro γῆ. γαῖα δὲ πατρὶς ἔχει κόλποις τῶν πλεῖστα καμόντων σώματα 322, 14.=ἐρεύθειν γαῖαν ὁμοίαν Æ. 20, 19. σεῦ ὕστερος εἰμ' ὑπὸ γαῖαν 20, 41.

γαλεάγρα citat ex oratt. in Aristog. Julius Poll. X. 155.

γαμεῖν] γάμῳ, legitimis ceremoniis, rite, γεγαμηκὼς cum domum duxisset futuram matremfamilias τὴν ἐμὴν μητέρα, ἑτέραν εἶχε γυναῖκα pellicem 1002, 12. συνέβη μοι, δεηθέντος τοῦ πατρὸς, ὀκτωκαιδεκέτη γῆμαι 1009, 13. ἐπεπύσμην αὐτὸν ὅτι οὐκ εἴη γεγαμηκὼς 1150, 23.=ἔγημε L. 153, 23. γῆμαι 92, 17. 153, 11. Tayl.=γήμας ἐπὶ δέκα ταλάντοις An. 30, 37.

γαμετὴ I. 39, 23. 110, 44.

γαμηλία, scil. θυσία. epulum, quo novus quisque maritus Athenis curiales suos nomine novæ suæ nuptæ excipiebat, quod epulum si curiales haud aspernarentur, erat id testimonium novam nuptam curia receptam, ejusque conditionem et jura conditioni et juribus reliquarum matronarum istius curiæ exæquata esse. τῶν φρατόρων, οἷς τὴν γαμηλίαν εἰσήνεγκεν ὑπὲρ τῆς μητρὸς [subaudi τῆς ἐμῆς] ὁ πατήρ. [scil. ὁ ἐμὸς] 1312, 12. 1320, 13. =victima, bestia mactanda, quam phratriæ suæ novus maritus

γέλως res risu et contemtu digna. ἐπεὶ νῦν γε γέλως ἐσθ' ὡς χρώμεθα τοῖς πράγμασι 47, 6. 136, 23. γέλως, ἂν ὁμολογῇ [scil. εἰληφέναι] 121, 8. τὸ πρᾶγμα εἰς γέλωτα καὶ λοιδορίαν ἐμβαλόντες 151, 19. πλείων ἐστὶ γέλως τοῦ μηδενός. magis est ridiculum, quam si nihil dent 185, 18. χλευασμός, ἢ γέλως, συμβὰς τῇ πόλει 254, 3. ἔστι δὲ ταῦτα γέλως, μᾶλλον δ' ἀναισχυντία δεινὴ 364, 3. νῦν δὲ γέλως, ὅση ἄδεια 428, 22. ἐκεῖνα μέν ἐστι φοβερά, καὶ προνοίας καὶ φυλακῆς πολλῆς δεόμενα, ἐφ' οἷς δὲ σὺ ἐκείνους ἔκρινες, γέλως 435, 15. κομιδῇ γέλως ἐστὶ κατηγορεῖν αὐτοῦ τουτονὶ 447, 27. γέλως ἂν εἴη δήπουθεν. tantundem sit, ac si infanti, aut fatuo illudas; aut ludum puerilem *blind man's buff* dictum 602, 5. εἰς γέλωτα καὶ σκώμματα ἐμβαλεῖν πειράσεται 1261, 12. οὐκ ἂν ἔλαβεν ὑμῶν οὐδένα γέλως, εἰ παρὼν ἐτύγχανεν, ἡνίκα εἱλκόμην ἐγὼ 1263, 9.=μείζων ἀπήντα γέλως μετὰ θορύβου Æ. 12, 11. λῆρος καὶ γέλως 19, 9. γέλωτα καὶ διατριβήν τινι καθ' αὑτοῦ παρέχειν, risum et materiam confabulationum alicui de se præbere 25, 1. ἐφ' οἷς γέλωτες οὐχ οἱ τυχόντες ἐπὶ τούτοις ἐγένοντο 42, pen.

γεμίζειν navem alienam, γεμίζεσθαι suam onerare mercibus exportandis 466, 28. γεμίσας τὴν ναῦν ξύλων καὶ χαράκων καὶ βοσκημάτων 569, 4. γεγεμισμένης ἤδη τῆς νεὼς μᾶλλον τοῦ δέοντος 910, 8. γεμίσας ναῦν μεγάλην σίτου 917, ult.

γενεὰ ἡ κατὰ τὸν παρόντα χρόνον seculum hoc hominum nunc ætatem agens 1390, 25.

γένειον πολιὸν Ly. 162, 9.

γεννητὴς (uno aut geminato ν.) γεννηταὶ erant, quibus eadem sacra Apollinis Patroi et Jovis Hercii communia essent 1319, 27. poterant e multis diversis demis esse 1365, pen.=γεννῆται consortes ejusdem γένους. ἐνέγραψεν εἰς τοὺς γεννήτας καὶ φράτορας I. 64, 35. εἰς τοὺς γεννήτας καὶ φράτορας ἤγαγέ με ἐπὶ τοὺς βωμοὺς 65, 2. 66, 7. (conf. 66, 13. ubi συγγενεῖς iidem dicuntur) 68, 4.

γενναῖος] ταύτης [τῆς μελέτης] τοὺς καρποὺς ἔδει καλοὺς καὶ γενναίους καὶ πᾶσιν ὠφελίμους εἶναι 328, 18. τὴν τοῦ γενναίου καὶ τοῦ πρωτείου προαίρεσιν τῇ πόλει διαφυλάττειν 331, 24. φυτὰ ἀκροδρύων γενναίων ἐμβεβλημένα 1251, 22.=δουλεύειν ταῖς αἰσχίσταις ἡδοναῖς, ὀψοφαγίαις, καὶ πολυτελείαις δείπνων καὶ αὐλητρίσι, καὶ ἑταίραις, καὶ τοῖς ἄλλοις, ὑφ' ὧν οὐδενὸς δεῖ κρατεῖσθαι τὸν γενναῖον Æ. 6, 34.

γενναιότης Ly. 160, 22.

γενναίως] φέρειν δ', ὅ τι ἂν ὁ θεὸς διδῷ, γενναίως 258, 24. γενναίως καὶ ἑτοίμως ταῖς ψυχαῖς τοῦτο χειροτονεῖτε 1466, 25.

γένος] εὔχεσθε αὐτὸν ἐξώλη ποιεῖν, καὶ γένος, καὶ οἰκίαν 363, 23. οὐ γένος ἐστὶ φιλίων καὶ πολεμίων 638, 3. διομεῖται κατ' ἐξωλείας αὐτοῦ καὶ γένους καὶ οἰκίας 642, 15. videntur γένος et οἰκία differre hactenus, ut γένος sint in descendente stirpe necessarii, liberi, nepotes, οἰκία in ascendente, ut pater, avus, et collaterales, ut fratres, sorores, consobrini. γένος item et παῖδες differunt. hi videntur liberi ex te nati esse, illi nepotes et his etiam remotiores. aut, si mavis, cognati collaterales 642, 25. γένος item est sors nascendi, ut si quis civis Atheniensis natus sit. ὑμῖν

soleret imbui. τῆς γεωμετρίας καὶ τῆς ἄλλης τοιαύτης παιδείας ἀπείρως ἔχειν αἰσχρὸν 1414, 16.

γεωργεῖν rei rusticæ operam dare. τοὺς γεωργοῦντας ὑμῶν πλέον ἂν οἴομαι ζημιωθήσεσθαι 17, 2. γῆν συνεωνημένοι γεωργήσουσιν, ὅσην οὐδ' ὄναρ ἤλπισαν πώποτε 175, 11. κτήματα ἔχων ἐν Βοιωτίᾳ καὶ γεωργῶν τὰ ἐκείνων 239, pen. εἶτα γεωργεῖς ἐκ τούτων καὶ σεμνὸς γέγονας. arator, id est dominus ingentium fundorum 442, 6. γεωργοῦντες seduli in exercenda re rustica καὶ φειδόμενοι 613, 16. 753, 21. ταῦτα γεωργεῖ, ταῦτα ἐργάζεται. hæc agitat, hæc exercet, veluti colonus rus, et mercator mare, et opifex artem, quam didicit, ut inde victitet 794, 22.=τὸ χώριον ἐφύτευσε καὶ ἐγεώργει. instruxit plantatis et satis I. 77, 34.=ἐκ τῶν ἐν τῇ γῇ γεωργούντων An. 12, 28.=deditus esse rei rusticæ colendæ L. 159, 3.

γεωργία] γεωργίαι παμπληθεῖς 386, 5. ἡ γεωργία ἐξεσκευάσθη tota res rustica expilata et denudata fuit supellectile rustica 872, 11.

γεωργὸς ἀγαθὸς ἦν ὁ πατὴρ L. 161, 4.

γῆ] οὔτε τὴν γῆν [ᾐσχύνοντο] πατρίδα οὖσαν, ἐφ' ἧς ἕστασαν 426, 20. ἐὰν ἡ γῆ μὲν ἄνω, τὰ δὲ ἄστρα κάτω γένηται 792, 21. ὅπῳ μήτε καρπὸν γῆ φέροι, μήτε ἀποθανόντα δέξαιτο 794, 26. ἐπὶ γῇ καὶ συνοικίαις δεδανεικώς. *who has put out his capital to interest on landed property, or on houses in the town* 946, 6. ἡ γῆ rus, villa, οὐχ ὅπως καρπόν τινα ἤνεγκεν 1225, 12.=μυχὸς γῆς Æ. 18, 15. βοηθεῖν τῷ θεῷ (Apollini) καὶ τῇ γῇ τῇ ἱερᾷ καὶ χειρὶ καὶ ποδὶ καὶ φωνῇ καὶ πάσῃ δυνάμει 69, 9. μήτε γῆν καρποὺς φέρειν, μήτε γυναῖκας τέκνα τίκτειν γονεῦσιν ἐοικότα, ἀλλὰ τέρατα 69, 15. ἀσέβεια Ἀμφισσέων ἐπὶ τὴν ἱερὰν γῆν 70, 19. γῆν καὶ ὕδωρ τοὺς Ἕλληνας αἰτῶν 72, 26.=πάσης γῆς *ἁμαρτὸν ἀκόντιον A. 123, 4. τροφέας παρέδωκε τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν 125, 23.=*ager, rus, the plain, the flat country* An. 12, 28. continens. ληΐζεσθαι κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν 13, 37. ἐκπίπτειν εἰς γῆν βάρβαρον 18, 9.=fundus, prædium, rus. γῆν πριάμενος, ἐκ τῶν προσιόντων τοὺς παῖδας τρέφειν L. 906, ult.=γῆν καὶ ὕδωρ αἰτεῖν Ly. 156, 43.=γῆν ἐντὸς ὅρων κεκτῆσθαι. leges non admittebant ad honores, nisi eos, quibus intra ditionem Atticam fundi essent D. 99, 16.

γηθεῖν lætari. γεγηθὼς καὶ λαρυγγίζων 328, 1. οὐκ ἐπὶ τοῖς ἑτέρων εὐτυχήμασι φαιδρὸς ἐγὼ καὶ γεγηθὼς κατὰ τὴν ἀγορὰν περιέρχομαι 332, 8.

γηραιὸς ἀποθανεῖν Æ. 20, 23.=μὴ προαποθνήσκοιμεν τῆς γηραιοῦ τελευτῆς A. 125, 25.

γῆρας] τοὺς τῷ γήρᾳ βοηθοὺς λυμαίνῃ 733, 26. διωμόσατο οὐκ εἶναι αὐτῷ ἐφόδια τῷ γήρᾳ ἱκανὰ 1204, 22. γῆρας καὶ φυγὴν [id est φυγὴν ἐν γήρᾳ] ἐπίχειρα τῶν ὑπὲρ ὑμῶν πεπονημένων ἔχων 1484, 3.=ὑπενεγκεῖν γῆρας ἅμα καὶ πενίαν Æ. 12, 37. ἐκ παιδὸς εἰς γῆρας σώφρων 25, 37. 26, 2.=ἀπειρηκότα ὑπὸ γήρως I. 59, 39. τὸ γῆρας καὶ τὴν ἄνοιαν τοῦ Εὐκτ. 59, 16.=ἡ ἀσθένεια τοῦ γήρως A.

ΤΟ ΓΙΓΝΟΜΕΝΟΝ, Ὁ ὨΦΛΕ 726, 26. ut si quis ærarium sacrum depeculatus sit, mulctam decuplam dependat, sin autem ærarium publicum; solummodo duplam. quod hic τὸ γιγνόμενον appellat, id p. 729, 8. appellat τὰ προσήκοντα, *dues.* τὸ γιγνόμενον ἀργύριον κατὰ τὴν συγγραφὴν, *the sum which appertains to any one according to a written agreement* 926, 14. ut paulo post, v. 25. ipse exponit, ὃ δεῖ γενέσθαι τοῖς δανείσασι κατὰ τὴν συγγραφήν. οὐ δικαίαν; οὐδὲ γιγνομένην χάριν ἀξιώσουσι κομίζεσθαι 992, 3. e promeritis eorum exsistentem, consequentem, ipsis debitam. τῶν γιγνομένων δι' ἐκεῖνα [scil. τἀναλώματα] τιμῶν ἀξιοῦν ἑαυτοῖς μετεῖναι ex illis impendiis exsistentium eaque consequentium 1230, 8. γίγνεσθαι confici e numeris collectis in summam, exsistere. τῶν ἑκατὸν καὶ εἴκοσι στατήρων γίγνονται τρισχίλιαι τριακόσιαι ἑξήκοντα. 120 stateres efficiunt drachmas Atticas 3360. seu æquivalent illis 914, 14. τὰ πράγματα et τὰ γιγνόμενα inter se copulantur. ut 98, 14. 111, 17. quod aut est ἓν διὰ δυοῖν, pro ἐν τῷ γίγνεσθαι τὰ πράγματα in gestu rerum, aut τὰ γιγνόμενα sunt eventa fortuita, τὰ πράγματα autem, τὰ ἀπὸ προαιρέσεως, quæ studio et opera hominum fiunt, aut τὰ γιγνόμενα sunt sequelæ τῶν πραγμάτων et effectus eorum. πρός τινι γίγνεσθαι animum ad aliquid attendere, studium in id conferre, totus in aliqua re elaboranda esse. πρὸς τῷ σκοπεῖν, ἀλλὰ μὴ φιλονεικεῖν περὶ ὧν νῦν λέγω, γένησθε 287, 4. πάνυ γὰρ παρὰ τοῦτο γέγονε τὰ τῶν Ἑλλήνων nempe in hoc versabatur salus Græciæ, momentum rerum Græcarum in hoc erat positum. per hoc stabat, ut res Græcorum sic essent, seciusve, sive hoc esset fieretve, sive minus 305, 3. γεγονότων τινῶν ἐπὶ συμφοραῖς quorundam infortuniis usorum 533, 4. χρήματα ἐγίγνετο *money came in.* ampla redibant vectigalia 141, 13. τῶν κριθῶν, καὶ τοῦ οἴνου, καὶ τῶν ἄλλων τῶν ἐκ τῆς ἐσχατιᾶς γιγνομένων reliquorumque vectigalium ex illo rure redeuntium 1046, 15. περὶ τὴν γενομένην συμφορὰν [μάτην ἐν σπουδῇ] γενόμενος ἄνθρωπος 788, 26.=γεγονότες πολὺν ἀριθμὸν χρόνου, valde provecti annis, admodum senes Æ. 7, 36. ὧν ἐν ταῖς οἰκίαις ἀνειλημμένος γέγονε 8, 12. τὰ γινόμενα, ut fieri solet 9, 4. παροινία τὸ ὅλον πρᾶγμα γέγονεν 9, 19. ἐν παντὶ κακῷ γενόμενος, ad extremam adductus miseriam 9, 27. ὅταν πρὸς τῇ ἀνάγκῃ ταύτῃ γίγνωνται 11, 4. δοκιμασία ἡ γινομένη τοῖς ἀδυνάτοις 14, 41. ὡς ἐν διατριβαῖς γεγονὼς 18, 35. περιμάχητος ἐξ ἔρωτος γίνεσθαι 19, 4. διαβολὴ γεγενημένη αὐτῷ πρὸς τὸν πατέρα 21, 32. πόθεν οὖν ἴσχυκε καὶ σύνηθες γέγονε τὸ λέγειν, unde ergo invaluit et in consuetudinem abiit mos ille loquendi sic 23, 33. γένησθε τὰς ψυχὰς (id est κατὰ τὰς ψυχὰς) ἐφ' ἑτέρων, animum aliis rebus attendatis 25, 26. ἀρχὰς ἀδικημάτων μὴ οἴεσθε ἀπὸ θεῶν, ἀλλ' οὐχ ὑπ' ἀνθρώπων ἀσελγείας γίνεσθαι 27, 5. ἐφ' ἡμῶν αὐτῶν ἐγενόμεθα, cum redissemus ad solitudinem, ut præter nos, qui eramus collegæ legationis ejusdem, extraneus nemo adesset 33, 4. ἐφ' οἷς γέλωτες οὐχ οἱ τυχόντες ἐπὶ τούτοις ἐγένοντο 42, penult. ἐπὶ πεπραγμένοις ἐγένετο, hæc objurgatio, reprehensio veniebat post rem jam factam, tempore

in pejorem cogniti 851, pen. τὴν οὕτω παρανόμως γνωσθεῖσαν δίαιταν ἔγνω κυρίαν εἶναι. decisam, disceptatam 903, 11. γνῶναι δὲ ἰδόντα ἕτερον alterius, quem fortuito tibi oblatum videris, observare, notare vitia καὶ ἐπιπλῆξαι ῥᾴδιον 983, 2. ἡ γνωσθεῖσα διαλλαγὴ ὑπὸ τῶν διαιτητῶν. conditiones reconciliationis, quas arbitri litigantibus tulerunt, æquas censentes 1360, 23. φεύγειν τὸ γνωσθῆναι famam adipisci, nobilitari ποιοῦντά τι τῶν ὑμῖν συμφερόντων studio faciendi aliquid e re vestra 1481, 8. οὐχ οἷός τ' ἦν ἐμμένειν, οἷς ἐκεῖνοι γνοῖεν 1032, 8. ἂν μὲν ἃ χρὴ περὶ ὑμῶν γινώσκῃ Κερσοβλέπτης 658, 23. ita se erga vos gerat, eo sit animo, iis moribus, quibus par est eum esse. opponitur enim ei ἂν δ' ἀλόγως ἀδικεῖν ἐπιχειρῇ. ἐγνωσμένους pro ἐγνωκότας 303, 27. = γινώσκεσθαι ἀπὸ ἐπιτηδεύματος Æ. 7, 7. ἔγνων συμφορᾶς μιᾶς πέρι, pronunciavi sententiam, judicium tuli, vel uno modo motus adjuncto, veluti nota quadam veritatis rei adhærescente 21, 36. = γινώσκειν mulierem, cum ea consuescere I. 39, 5. οὐ μόνον ἰδίᾳ ταῦτα γινώσκουσι leges, scil. δίκαια καὶ προσήκοντα εἶναι 66, 27. καὶ δημοσίᾳ τὸ κοινὸν τῆς πόλεως τοῦτ' ἔγνωκε, scivit, sanxit, decrevit 66, 28. οὐ διαφεύγει τὰ δίκαια μὴ οὐ κατὰ τοῦτον γιγνώσκεσθαι τὸν τρόπον 63, 15. αἱ γυναῖκες αἱ τῶν δημοτῶν περὶ αὐτῆς ἐγίνωσκον 70, 38. ἐκ δὲ τοῦ λοιποῦ χρόνου ἔγνωσαν ἡμᾶς εὖ ποιεῖν ἀλλήλους [24, 40.] = ἐγίγωσκέ με καταψευσόμενος (id est ὅτι καταψεύσεται) et ἐγίνωσκε ἀποθανούμενος (id est ὅτι ἀποθανεῖται) A. 133, 19. 20. γνωσθεὶς ἂν (scil. ὅτι ἐπιβουλεύει) 136, 30. = γνῶναι τὸ πρᾶγμα οἷόν ἐστι An. 17, 22. ἀνθρωπίνως περί τινος γ. 20, 26. ἐπειδὴ ἐγίγνωσκον ἀπολούμενος. id est ὅτι ἀπολοῦμαι. mihi pereundum fore cernebam 21, 30. αὐτοὶ γνόντες καὶ ὑποσχόμενοι. cum (vel quamvis) id ipsi vos, ultro, sponte vestra decrevissetis mihi dandum atque daturos recepissetis 22, 28. vel γνόντες ibi potest accipi pro ἐκ τῆς ὑμετέρας αὐτῶν γνώμης. ἀνεπιτήδειόν τι γνῶναι, infestum quid decernere 23, 15. διαλλαγαὶ αἵτινες εἰσὶν, οὐ γινώσκειν 28, 8. = ταῦτα οὐ μόνον παρ' ὑμῖν ἐγνωσμένα, ἀλλὰ καὶ ἐν ἁπάσῃ τῇ Ἑλλάδι statuta, sancita L. 92, 1. εἰρήνην ἦλθε φέρων, ἣν ἡμεῖς ἔργῳ μαθόντες ἔγνωμεν 131, 3. quam tetra sc. atque pestifera fuerit.

γλάμων lippus L. 142, 4.

Γλαυκοθέα] τὴν μητέρα σεμνῶς πάνυ Γλαυκοθέαν ὠνόμασεν 270, 24.

γλαυκὸς] τὸν ὀφθαλμὸν τὸν ἕτερον γλαυκότερον εἶναι L. ap. Harpocr. in περιφοριῶσθαι.

γλίσχρος] ἃ μὲν οἰκοδομεῖτε καὶ κονιᾶτε, ὡς μικρὰ καὶ γλίσχρα, αἰσχύνη λέγειν 689, 25.

γλίσχρως καὶ μόλις ἀπειληφότι 977, 25.

γλίχεσθαι] ταῦτ' ἦν, ὧν μάλιστα ἐγλίχετο 62, 25. πράξαντες, ἃ πάντες μὲν ἀεὶ γλίχονται λέγειν, ἀξίως δ' εἰπεῖν οὐδεὶς δεδύνηται 68, 18. τῆς μὲν εἰς τὸ παρὸν τιμῆς ἐμὲ ἀποστερῆσαι γλίχεται 297, 4. τοῖς πρὸς ὑμᾶς ζῶσι, καὶ τῆς παρ' ὑμῶν τιμῆς γλιχομένοις, καὶ μὴ προδεδωκόσι ταύτην 411, 24.

652, 25. ἡ δὲ τῆς γνώμης δόξα [id est δόξασις] ἀφ' ὧν ἂν ἀκούσωσι, παρίσταται. visum illud mentis, quod sententiam pronuntiandam concipit quasi et format in mente, exsistit ex iis, quæ auribus accipiuntur 652, 26. γνώμῃ διαμαρτὼν ἀποτυχεῖν 716, 3. γνώμην ἄλλην εὐθέως ἔλαβε. *he quite altered his mind* 889, 10. περὶ ὧν μὴ ὦσι νόμοι, [περὶ τούτων,] γνώμῃ τῇ δικαιοτάτῃ ὀμωμόκατε δικάσειν. *according to your best knowledge and belief, with strictest observance of justice and rectitude* 1006, 26. ποῖ γὰρ τραπέσθαι δεήσει τῆς ὑμετέρας γνώμης διαμαρτόντα, qui vestro suffragio exciderit, caruerit 1048, 21. τῆς γνώμης τῆς τῶν τοῦτο παθόντων τὸ ὄνειδος εὑρήσομεν 1434, 23.=καταλείπεται ἡ πρᾶξις ἐν ταῖς ὑμετέραις γνώμαις arbitratui vestro relinquitur Æ. 27, pen. ἐπιψηφίζειν τοὺς προέδρους τὰς γνώμας 36, 27. χωρὶς καὶ ἐν μέρει περὶ ἑκάστου γνώμην ἀποφαίνεσθαι, oratione tractare, successive, ordine 54, 3. 15. λύειν τὰς παρανόμους γνώμας 54, penult. ἐπιψηφίζειν τὰς γνώμας 71, 7. 41. διὰ τοῦτο γὰρ οἶμαι, ἡμᾶς, παῖδας ὄντας, τὰς τῶν ποιητῶν γνώμας ἐκμανθάνειν, ἵν' ἄνδρες ὄντες αὐταῖς χρησώμεθα 73, 1. πρὸς ἑτέρῳ τινὶ τὴν γνώμην ἔχειν 81, 31.=ᾠόμεθα δεῖν περὶ τῶν αὑτοῦ τὴν ἐκείνου γνώμην κυρίαν εἶναι I. 84, 17.= συμβέβηκε πολὺ παρὰ τὴν γνώμην τούτων. multo secius evenit, quam in his spectatum fuerat, *quite otherwise than had been expected and intended* A. 121, 24. τὸ ἔργον ἁμάρτημα τῆς γνώμης 130, 2. ἥμαρτε τῆς ὑμετέρας γνώμης, id est εὐνοίας. prorsus ut Latini voc. *voluntas* usurpant 138, 17. ἐπιψηφίζων καὶ λέγων γνώμας. ut prytanis 146, 40.=πολὺ τὴν ἐναντίαν τούτων γνώμην ἔχω multum ab his diversa sentio An. 1, 24. οὐκ ὀλίγῳ (scil. μέτρῳ) μοι (id est ὑπ' ἐμοῦ) παρὰ (id est ἄλλως ἢ κατὰ) τὴν γνώμην (subaudi τὴν ἐμὴν) εὑρέθη τὰ πράγματα ἔχοντα. non paulo, id est multo, secius quam pro opinione mea, vel, quam speraveram 21, 22. ψευσθῆναι τῆς αὐτῶν γνώμης falli opinionis, spei, destinationis, a cupitis et speratis aberrare 22, 19. εἴ τῳ ὑμῶν διαβολόν τι περὶ ἐμοῦ ἐν τῇ γνώμῃ παρέστηκεν 22, 37. ἀντὶ τῆς προτέρας γνώμης ἑτέρα μοι νῦν παρέστηκεν 22, 40. τῇ γνώμῃ ἁμαρτάνειν 22, 38. τὴν γνώμην αὐτῶν ἀτελῆ ποιῆσαι 23, 16. γνώμην περὶ ἡμῶν ἔθεντο—τὴν πόλιν ἡμῶν ἀνδραποδίζεσθαι auctores fiebant—ut nostri cives sub corona venirent 26, 9.=εἰ καὶ περὶ τῶν ἄλλων τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχοιτε, ἣν περὶ ὑμῶν αὐτῶν L. 91, 4. λέγοντας ἐν ταῖς τῶν ἀγαθῶν *γνώμαις 190, 32. γνώμην τὴν αὐτὴν ἔχειν ἥνπερ πρότερον 191, 36. ταῦτα μιᾷ γνώμῃ πάντες γνόντες 192, 42. prudentia, sollertia 103, 41. τίνες ἂν τῶν ἄλλων Ἑλλήνων τούτοις ἤρισαν γνώμῃ 194, 34. γνώμῃ χρῶνται ea sunt mente præditi, hi sunt ipsis animorum sensus, statuunt ita secum, ὡς πᾶσα γῆ πατρὶς αὐτοῖς ἐστὶν, ἐν ᾗ τὰ ἐπιτήδεια ἔχωσι 187, 16. γνώμης ἀπόδειξιν ἐν τῷ καλλίστῳ τῆς Ἑλλάδος 911, ult. τῇ αὐτῇ γνώμῃ χρωμένους (concordia) τῆς σωτηρίας ἀντέχεσθαι 914, 6. pro γνώσει cognitione judiciali, sententia judicum. γνώμῃ δικαστηρίου καταγνωσθείς. ap. Athenæum ad fin. l. 13. γνώμην τὴν ἐναντίαν (scil. τοῖς πᾶσιν ἀνθρώποις) ἔχει περὶ τῶν καλῶν καὶ αἰσχρῶν fr. 58.=εἰς τὴν χείρω τρέπειν γνώμην Ly.

159, 24.=τῇ γνώμῃ πλέον ἢ τῷ δικαίῳ ἀπονέμειν in sententia dicenda plus suo erga reum studio, quam æquo juri tribuere D. 97, 14. γνώμην μίαν ἔχειν 102, 38.

γνωρίζειν noscitare. γνωρίσας τοὺς ἀποψηφισαμένους 800, 6. usu, familiaritate cognitum habere 924, ult. ὁπόθεν δήποθεν ἐγνωρισμένοι. quacunque tandem ratione cum eo conciliati 925, 5. προσηγορίας ἔχοντες, αἷς ὑπὸ τῶν ἐν τῷ γένει γνωρίζονται 1390, 26. ὥσπερ ἴχνη γνωρίζουσα νῦν ἡ τῶν οἰκείων καὶ φίλων μνήμη 1393, 27.= noscitare, e signis editis cognoscere, hunc ipsum esse Æ. 6, 27. γνωρίζειν τὸ πρᾶγμα, agnoscere factum ex indiciis 11, 8.=γνωρίζειν mulierem, cum ea notitiam contrahere I. 60, 7.

γνώριμος] ἐξ ἀνωνύμων καὶ ἀδόξων ἔνδοξοι καὶ γνώριμοι γεγόνασι 106, 7. οἱ γνωριμώτατοι ἐν ταῖς πόλεσι καὶ προεστάναι τῶν κοινῶν ἀξιούμενοι 424, 7. γνώριμόν σε ποιήσαντας ἀντ' ἀνδραπόδου 1123, 23. διαφθεῖραι χρήμασι τοὺς ἐν ἑκάστῃ τῶν Ἑλληνίδων πόλεων γνωρίμους 1468, ult. γνώριμα καὶ πιστὰ αὐτῷ ἀκούειν 189, 18. ἔσται δὲ βραχὺς καὶ γνώριμος ὑμῖν ὁ λόγος 34, ult. noscitabilis, h. e. probabilis, quem ut primum audieritis, ita statim arripietis, et recordatione in eum devenietis, atque probabitis, tanquam dudum vobis notum et probatum, ut hominem usu multo vobis cognitum, quam primum aspicimus, rursus noscitamus.=γνώριμον, noscitabile, ut e. c. ῥῆμα γνώριμον, dictio adumbrata, specie quadam honestatis amicta, e qua tamen rei designatæ turpitudo statim ab audiente agnoscatur Æ. 7, 14.=ἁπλᾶ τὰ δίκαια καὶ ἅπασι γνώριμα μαθεῖν I. 87, 14.=nobilis, clarus, celeber, spectabilis L. 115, 20.

γνωρίμως. perspicue, plane, dilucide ad intelligendum. ἁπλῶς καὶ πᾶσιν ὁμοίως γνωρίμως (noscitabiliter) γεγράφθαι 722, 15. γνωρίμως εἶχέ μοι καὶ πάλαι. familiariter me usus est 1247, 14.

γνωρισταὶ γίγνεσθε τῆς δίκης A. 140, 37.

γνῶσις sententia a judice pronuntiata, edictum 79, 1. 544, 2. 711, 14. 725, 14. 778, 17. 802, 8. 899, 17. 949, 16. κατὰ γνῶσιν διαιτητοῦ ὑμέτερος πολίτης γεγενημένος 1020, ult. ἀπόφασις ἐπὶ διαιτητοῦ, ἣν καὶ γνῶσιν καλεῖ Δημοσθένης. Julius Pollux. II. 129.=γνῶσις πρός τινα, familiaritas cum aliquo. πολυωρῶν τὴν γνῶσίν μοι τὴν πρὸς αὐτὸν Æ. 8, 4. γνῶσις, congressus cum aliquo, cum quis aliquem incipit nosse, et consuetudinem cum eo contrahit 10, 17. ἐπιγραφομένων τοιούτων ῥητόρων ἐπὶ τὰς τοῦ δήμου γνώσεις, populi decretis 26, 38. γνῶσις, usus et familiaritas, quæ duos intercedit 30, 13.=οὐ μὴν διὰ τοῦτο ἡ γνῶσις ἧττον εὐκρινὴς φανήσεται I. 79, 11.=sententia a judice pronuntiata in causa controversa Ly. 168, 1.

γόης] δεινὸν καὶ γόητα καὶ σοφιστὴν καὶ τὰ τοιαῦτα ὀνομάζων 318, 1. ἄπιστος, γόης, πονηρὸς 374, 20. γόης οὕτω θαυμάσιος 854, 4. =συμπέπλεγμαι ἐν τῇ πολιτείᾳ ἀνθρώπῳ γόητι Æ. 48, 32, οὐδεὶς πώποτε τοιοῦτος μάγος καὶ γόης ἐγένετο 72, 13. ἐπεισάξει τὸν γόητα· sic Demosthenem appellat Æschines 83, 28.=γόης καὶ μιαρὸς D. 102, 1. 20.

γοητεία] τοσαῦται τέχναι καὶ γοητεῖαι—εἰσὶν ἐφ' ὑμᾶς κατεσκευασμέναι 1458, 18.=D. 98, 31.

γοητεύειν] γοητευθέντα καὶ φενακισθέντα τῇ περὶ τἄλλα φιλανθρωπίᾳ 373, ult.

γόμος] τὸν γόμον οἰκεῖον ἔχειν τῆς νεὼς 883, 11. τὸν γόμον ἐκεῖσε ἐξελόμενος. oneribus navis expromtis 1283, 21. οὐχ ἅπαντα τὸν γόμον μετενέθεντο 1290, 19.

γονεὺς] τοῖς γονεῦσι τὸν ὡρισμένον ἔρανον φέρειν 142, 1. ὥσπερ ἑνὸς ἡμῶν ἑκάστου εἷς τίς ἐστι γονεὺς, οὕτω συμπάσης τῆς πόλεως κοινοὺς δεῖ γονέας τοὺς *πένητας ἡγεῖσθαι 142, 5. 154, pen. 187, 7. οὐ τοῖς γονεῦσι μόνον νομίζων γεγενῆσθαι 296, 17. στέργειν τοὺς γονεῖς 790, 7. ἐχθρὸς μέν ἐστι τοῖς γονεῦσι, φίλος δὲ Παυσανίᾳ τῷ πόρνῳ 1489, 3. Thesmothetæ scrutinium tolerantes, inter alia, etiam hoc interrogabantur, εἰ τοὺς γονέας εὖ ποιοῦσι 1320, 18.=οἴκησιν μὴ παρέχειν τοῖς γονεῦσι Æ. 4, 42. μήτε γῆν καρποὺς φέρειν, μήτε γυναῖκας τέκνα τίκτειν γονεῦσιν ἐοικότα, ἀλλὰ τέρατα, monstrosos partus, a forma humana abhorrentes 69, 15.=quosnam jus Atticum titulo τῶν γονέων complectatur I. 72, 22=τοὺς γονέας κακῶς ποιεῖν infamia notabatur An. 10, 23.=εἰ τοὺς γονέας εὖ ποιεῖ. interrogabatur, una cum aliis quibusdam, orator ad remp. admittendus D. 107, 16.

γονὴ] τὰς ἀπορρήτους αὐτοῦ ὥσπερ ἐν τραγῳδίᾳ γονὰς 563, 1.= μηδὲ βοσκήματα κατὰ φύσιν γονὰς ποιεῖσθαι Æ. 69, 15.

γόνος] γόνῳ υἱὸς opponitur τῷ ποιητῷ adscito, adoptato. passim locorum. τούτους δὲ γνησίους γόνῳ vi nativitatis εἶναι τῆς πόλεως πολίτας 1390, 9.=γόνῳ γεγόνασι παῖδες I. 44, 7.

γόνυ] ἀναπηδήσασα προσπίπτει πρὸς τὰ γόνατα τῷ Ἰατροκλεῖ 403, 6. πολλὰ ἐμοῦ δεηθέντος καὶ τοῦτον ἱκετεύσαντος πρὸς τῶν γονάτων 1343, ult.=σὺ δὲ εἰς τὰ ἐκείνου γόνατα θεῖσα παιδίον ὄντα Æ. 32, 2.=*καταλαμβανόμενος τῶν γονάτων An. 3, 44. nisi potius ibi simplex composito præferendum est.=πρὸς τὰ γόνατα πίπτειν L. 93, 30. ἐκεῖνον κατέθηκεν ἐπὶ τοῖς γόνασι τοῦ Παυσανίου 150, 13.= =ὧν οὐκέτι γούνατ' ἐλαφρά. de senibus Ly. 163, 5.

Γοργὼ] Γοργόνος τρίαιναν Ly. 161, 25.

γραΐδιον] τὰ τοιαῦτα ὑπὸ τῶν γραϊδίων προσαγορευόμενος 313, pen.

γράμμα] γράμματα δημόσια chartarium publicum 243, 25. γράμματα ψευδῆ εἰσφέρειν 243, 24. ἐδίδασκες γράμματα, literas pueriles, ἐγὼ δ' ἐφοίτων 315, 7. ἐν τοῖς κοινοῖς τοῖς ὑμετέροις γράμμασιν, ἐν τῷ μητρῴῳ 381, 1. παρὰ τὰ γράμματα ἐπρέσβευσαν. præter, contra literas, quibus perscripta erant mandata legatis ad legationem obeundam proficiscentibus injuncta. *orders, instructions* 430, 15. γράμματα γὰρ γεγραμμένα (subaudi μόνον) ἐστί. *they, the laws, are a dead letter* 586, 5. ὃν τρόπον ἔχει τὰ γράμματα τὰ ἐπὶ τῆς τραπέζης, quæ sit ratio tabularum, quas numularii conscribunt 1202, 3. *after the nature of the books, which bankers keep of their transactions.* ἀμυδροῖς γράμμασιν Ἀττικοῖς δηλοῦσα τὰ γεγραμμένα 1370, pen. γράμματα idem, quod nos usurpamus, *an act, a deed, a document* 1034, 16. οὐδὲ

τῷ γραμματεῖ παραδοῦναι 485, 18. qui eam in concione recitaret, quo domum reversus quisque per otium de ea meditaretur. Priusquam accusator causam dicere ordiretur, recitabat scriba τὴν γραφὴν, seu libellum ab accusatore exhibitum, quo consignata erant accusationis summa capita. item leges, ad quas orator provocaret. id quod ex omnibus pæne paginis constat. nec non testimonia testium. scriba prytaniæ decreta prytanum ad thesmothetas referebat 720, 21.=γραμματεὺς prælegebat τὴν γραφὴν, seu libellum accusationis ab actore in reum exhibitum, antequam actor orationem accusatoriam exordiretur Æ. 1, 8. ἐγγράφειν λόγον καὶ εὐθύνας πρὸς τὸν γραμματέα καὶ τοὺς λογιστὰς 56, 3. ἀναποδίζειν τὸν γραμματέα, jubere jam recitata a scriba denuo recitari 81, 26.

γραμματίδιον. *a draft, which a person gives upon himself.* ἐν γραμματιδίῳ δυοῖν χαλκοῖν ἐωνημένῳ 1283, 4.

γραμματιστὴς ludimagister, pueros literas docens. per contemtum, et probri ergo 431, 24.

γραμματοκύφων homo ita libris affixus, ut curvus ab incumbendo fiat 297, 22.

γραῦς] ὡς δὲ οὗτος [maritus mulierculæ] ἀπέθανε, καὶ αὐτὴ γραῦς ἦν 1156, 2.

γράφειν] εἰς στήλην χαλκῆν γράψαντες 121, 22. ὡς οὐ δεῖ ληρεῖν, οὐδὲ γράφειν πόλεμον, neque auctor fieri decreti, quo bellum suaderetur 146, 2. οὐ μόνον τῷ γράψαι [τοὺς νόμους ὁ Σόλων] ᾤετο δεῖν κυρίους εἶναι 227, 10. τὰ γραφέντα auctoritates literis consignatæ 254, 13. γραφεὶς εἰς τὸν ἀγῶνα τοῦτον 260, 18. καὶ λέγων καὶ γράφων ἐξηταζόμην τὰ δέοντα ὑπὲρ ὑμῶν 286, 4. οὐκ εἶπον μὲν ταῦτα, οὐκ ἔγραψα δὲ, οὐδ' ἔγραψα μὲν, οὐκ ἐπρέσβευσα δὲ 288, 8. γράφειν sic nude pro γρ. νόμους et ψηφίσματα. πάλαι γὰρ μισθοῦ καὶ γράφων, καὶ νόμους εἰσφέρων ὦπται 722, 2. ἀπὸ τῶν αὐτῶν λημμάτων πολλοῖς γράφοντες, ὅ τι ἂν βούλωνται. *to draw up a memorial, a petition, a proposal* 687, 25. πρὸς ἄνδρα θνητὸν γράφοντας εἰρήνην 358, 17. γράφεσθαι in medio accusare, reum facere. τὴν γὰρ αὐτὴν τούτῳ ποιησάμενος τῶν γεγραμμένων incusatorum τάξιν 244, 9. τοῖς τὰ δίκαια *γράφουσιν ἀντειπὼν 371, 6. ἃ τούτου τοῦ νόμου γεγράμμεθα. quæ hujus legis capita notavimus, reprehendimus, ut vitiosa et reip. noxia 486, 1. 14. ἐγράψατο τὴν Χαβρίου δωρεὰν accusavit ut haud legitimam, et haud merito datam 501, pen. γεγραφέναι μέντοι τὸν λόγον μοι Μειδίαν 576, 20. τὸ γεγραμμένον est summa æris, quod aliquis ab accusatore arguitur depeculatus esse; ob quod actio in eum suscepta fuit, et in libello accusatorio nominatim ea summa fuit indicata. τοῖς ὀφείλουσι τὸ γεγραμμένον æs debitum, cujus postulantur, ἐκτίνειν, καὶ τὰς ἐκ τῶν νόμων προσούσας ζημίας καταβάλλειν et insuper mulctas a legibus constitutas 727, 3. ἐμὲ δὲ, εἴπερ ἐνόμιζεν ἐξελέγχειν, αὐτὸν οὐκ ἂν ἐγράψατο *it is not to be supposed, that he would have neglected to sue me* 229, 25. ὥσπερ γάρ, εἴ τις ἐκείνων ἑάλω, σὺ τάδ' οὐκ ἂν ἔγραψας, οὕτως, ἂν σὺ νῦν ἁλῷς, ἄλλος οὐ

κασίαν ἔφη γράψειν τῷ βήματι πρὸς τὸ στρατηγεῖον 74, 19. *τραύματος ἐκ προνοίας γραφὰς γραφόμενος* 84, 21. *πανυστάτην ἔξοδον γράψαντα*, auctor in decreto publico, ejus expeditionis, quæ omnium postrema fuit 88, 40.=*γραφὴν ὕβρεως γραφεὶς* accusatus, exagitatus actione superbiæ contumeliosæ I. 73, 35. *Φίλην ὄνομα ἐγράψατο τῇ γυναικὶ* uxoris suæ nomen apud archontem edebat, ab ejusque commentariensi curabat in tabulas inferri 41, 6. *γραφὴν γραψάμενος. after that he had instituted a criminal suit against me* 87, 9.=*ἱερῶν κλοπῆς* (subaudi *ἐπ' ἐγκλήματι*) *δυοῖν ταλάντοιν* (subaudi *γραφὴν*) *γεγραμμένος ὑπ' αὐτοῦ* accusatus sacrilegii ad valorem duorum talentorum, seu, quæ lis ipsi ab accusatore duobus talentis fuisset æstimata, quot nimirum argueretur ex æde Minervæ furto abstulisse A. 115, 26.=*κατὰ τοὺς* * *ἄνω γεγραμμένους νόμους* An. 11, 39. *στῆλαι σταθήσονται ἐπὶ τούτοις γεγραμμέναι* 27, 44. *οἰκίαν γράφειν* dicitur pictor, domum colore, vel tectorio incrustans et picturis exornans 31, 16.= *ὥσπερ χρησμοὺς γράψαντες τοῖς ἐπιγιγνομένοις* Ly. 159, 21.=*γράφειν σίτησίν τινι* decreto ea de re scripto, auctor fieri populo, ut honorem vel præmium publici epuli cum prytanibus in prytaneo, alicui decernat D. 95, 34. *γράφειν καθ' ἑαυτοῦ θάνατον τὴν ζημίαν* 104, 5. *γράφειν κατά τινος* actiones criminales de majestate læsa vel similibus in aliquem intendere 105, 11.

γραφεὺς pictor. *Ἀγάθαρχον τὸν γραφέα* 562, 12.=An. 31, 15.

γραφὴ actio in aliquem forensis, accusatio in causa quadam publica. *ἀλλοτριώτερον τῶν ὑπὲρ τῆς γραφῆς δικαίων ἀκούῃ μου* 228, 12. *ἀπήνεγκε πρὸς τὸν ἄρχοντα παρανόμων γραφὴν* 243, 12. *γραφαὶ* monumenta literis consignata. *γραφαὶ ψευδεῖς* tabulæ corruptæ, subjectæ 243, 25. *ἀπαρτᾶν τὸν λόγον τῆς γραφῆς* orationem a capitibus accusationis sejungere, in defensione ad aliena a causa delabi atque evagari 244, 27. *οἰκεῖος καὶ ἀναγκαῖος τῇ γραφῇ λόγος* 245, 4. *εἰσέρχεσθαι γραφὴν* de reo accusato, et in judicium vocato 261, 8. *τὸ τοῦ Κεφάλου καλὸν, τὸ μηδεμίαν γραφὴν φυγεῖν* 310, pen. *γραφὰς τούτων εἶναι πρὸς τοὺς θεσμοθέτας.* adversus hos agi licere in foro thesmothetarum ex titulo læsæ majestatis et perduellionis 1137, 6. *ἡ ἐν τῇ ποικίλῃ στοᾷ γραφὴ* pictura 1377, 8. *μὴ ἑλεῖν τὴν γραφήν.* causa cadere 226, 18. formula *τῆς γραφῆς*, qua Æschines Ctesiphontem in judicium vocabat de decreta Demostheni corona 243, 10. *συστάντων, οἷς ἦν ἐπιμελὲς κακῶς ἐμὲ ποιεῖν, καὶ γραφὰς, εὐθύνας, εἰσαγγελίας, πάντα ἐπαγόντων μοι* 310, 4. ut *εἰσαγγελίαι* sunt actiones contra prava et noxia instituta, ita *γραφαὶ* sensu strictiore sunt actiones contra suasiones, sive ore, sive scripto factas, formulæ juris in foro Attico usurpati adversantes, vulgo *παρανόμων.* id quod e p. 310, 16. cum 19. collato videtur colligi posse. *γραφὴν ἱερῶν χρημάτων τινὰ διώκειν.* de sacrilegio, bonis fanorum interversis accusare 435, 8. *καὶ δίκας ἰδίας δίδωσί μοι ὁ νόμος καὶ γραφὴν ὕβρεως.* licet mihi, e formula juris Attici, Midiam non magis privatis actio-

γρηγορεῖν] διὰ ταῦτ' ἐγρήγορεν, ἐφέστηκεν 70, 16.

γρύζειν] οὐκ ἐτόλμησε γρύξαι τὸ παράπαν I. 71, 41.

γυμνάζειν] γυμνασθέντες ἐθαυμάσθησαν 1414, 8.=ἀποβλέπειν εἰς τὰς τῶν γυμναζομένων εὐεξίας Æ. 26, penult.=A. 121, 42.

γυμνασιαρχεῖν erat genus τῶν λειτουργιῶν, seu functionum onerosarum et sumtuosarum, quas pro rep. obire divitibus necesse erat 463, 14.=I. 62, 20. 67, 10.=γυμνασιαρχεῖν εἰς Προμήθεια L. 161, 46.

γυμνασίαρχοι si in jus vocarentur, stabant in foro regis sacrorum 940, 13.=Æ. 2, 34.=γυμνασίαρχον λειτουργεῖν. id est τὰ τοῦ γυμνασιάρχου ποιεῖν An. 17, 19.

γυμνάσιον] τῶν σκευῶν τι ὑφέλοιτο τῶν ἐκ τῶν γυμνασίων 736, 9. =ἐξείργειν τοῦ γυμνασίου Æ. 2, 35. ὀχληρὸς ἐν τοῖς γυμνασίοις 19, 7. τὰς ἐν τοῖς γυμνασίοις μετὰ τῶν νεωτέρων μου διατριβὰς καταμέμφεται 84, 40.=A. 120, 44.=αἱ τῶν νέων διατριβαὶ οὐκ ἐν τοῖς γυμνασίοις, ἀλλ' ἐν τοῖς δικαστηρίοις εἰσὶ An. 32, 4. τὰ γυμνάσια καταλύειν efficere, ut palæstræ dispereant, h. e. minus jam frequententur atque olim 34, 17.

γυμνικὸς ἀγὼν 265, pen.=γυμνικοὶ ἀγῶνες Æ. 83, 22.

γυμνὸς] μικροῦ γυμνὸν ἐν τῷ χιτωνίσκῳ γενέσθαι 583, 21. ἀπεκομίσθην γυμνὸς 1259, 24.=γυμνὸς ἐπαγκρατίαζε, sine pallio, abjecto pallio Æ. 4, 33. γυμνὸς ἔρχεται εἰς τὴν ἀγορὰν 9, 14.= γυμνὴ πολιτεία De 180, 22.

γυμνοῦν] γυμνωθέντα χρόα Ly. 163, 13.

γυναικεῖος] γυναικεῖα ἁμαρτήματα ἁμαρτάνειν Æ. 26, 22. μηδ' ἀνάνδρῳ καὶ γυναικείῳ τὴν ὀργὴν ἀνθρώπῳ παραδοῦναι 52, 17.

γυναικωνῖτις L. 92, 28. 97, 2. fr. 48.

γύναιον] γυναίου πρᾶγμα ἐποίει 787, 25.

γυνὴ] ὑμεῖς δ' ὄντες Ἀθηναῖοι βάρβαρον ἄνθρωπον καὶ ταῦτα γυναῖκα φοβηθήσεσθε 197, 12. Κυρσίλον καταλιθώσαντες, οὐ μόνον αὐτὸν, ἀλλὰ καὶ αἱ γυναῖκες τὴν γυναῖκα αὐτοῦ 296, 11. ἐπὶ παῖδας καὶ γυναῖκας καὶ τὰ τιμιώτατα 300, 1. τὰ παρ' αὐτοῖς δὲ καὶ παρὰ πᾶσιν ἐν πλείστῃ φυλακῇ, παῖδας καὶ γυναῖκας, ἐφ' ὑμῖν ποιήσαντες 300, 9. γυναικὶ πειθόμενος vetatur testamentum condere 1133, 11. παραφρονῶν, ὡς οὐδεὶς πώποτε παρεφρόνησέ, γυναικὶ πειθόμενος πόρνῃ 1183, 11. γυνὴ ὅσου ἀξία ἐστὶν ἐν ταῖς νόσοις παροῦσα κάμνοντι ἀνθρώπῳ 1364, 13. τὴν γυναῖκα τὴν Διονύσῳ δοθησομένην καὶ ποιήσουσαν τὰ ἱερὰ 1371, 2. τὰς ἑταίρας ἔχομεν ἡδονῆς ἕνεκα, τὰς δὲ παλλακὰς τῆς καθ' ἡμέραν θεραπείας τοῦ σώματος, τὰς δὲ γυναῖκας τοῦ παιδοποιεῖσθαι 1386, 20. mulieres quænam sint eæ, quibus lex dederit jus et fas defuncti agnati exsequias ire 1071, 11.=λεπτὰ ἔργα εἰς τὴν ἀγορὰν ἐκφέρουσαν γυναῖκα Æ. 14, 3, κοσμεῖσθαι γυναῖκα οὐκ ἐᾷ Σόλων, ἐφ' ᾗ ἂν ἁλῷ μοιχὸς 26, 12. ἀναμάρτητοι τῶν γυναικῶν 26, 14. φέρνην ἐπὶ τῇ γυναικὶ λαβεῖν τὴν χώραν 32, 22. παρακατακλίνειν τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα Κνωσίωνι 48, 10. μήτε γῆν καρποὺς φέρειν, μήτε γυναῖκας τέκνα τίκτειν γονεῦσιν ἐοικότα, ἀλλὰ τέρατα 69, 15. ἀγομένας γυναῖκας εἰς δουλείαν, direptas, in captivitatem abductas 76, 3. πρεσβύτας ἀνθρώπους, πρεσβύτιδας γυν-

δακτυλοδεικτεῖτε αὐτὸν ἐπὶ τῷ τὸν πονηρότατον ἁπάντων δεικνύναι 790, 20.

δάκτυλος] τὰς ἐπιστολὰς, ἃς ἐξηρτημένος ἐκ τῶν δακτύλων περιῄεις Æ. 77, 11.=ῥᾷον τοὺς ὀδόντας ἀριθμῆσαι, ἢ τοὺς τῆς χειρὸς δακτύλους L. fr. 2, 8.=χρυσίον ἐκ τῶν δακτύλων ἀναψάμενος D. 95, 40.

δάμαρ] ἐπὶ δάμαρτι ἀποκτείνῃ in stupro uxoris 637, 3. ἣν ἂν ἐγγυήσῃ ἐπὶ δικαίοις δάμαρτα εἶναι desponderit, ut sub æquis et legitimis conditionibus materfamilias ei sit 1134, 16.=ἐπὶ δάμαρτι τῇ ἑαυτοῦ μοιχὸν λαβὼν L. 94, 32.

δανείζειν] ὥσπερ οἱ δανειζόμενοι ῥᾳδίως ἐπὶ τοῖς μεγάλοις τόκοις 13, 19. δέδοικα, μὴ λελήθαμεν τὴν εἰρήνην ἐπὶ πολλῷ ἄγοντες ὥσπερ οἱ δανειζόμενοι 372, 1. λέγονται οἱ τριάκοντα χρήματα δανείσασθαι παρὰ τῶν Λακεδαιμονίων ἐπὶ τοὺς ἐν Πειραιεῖ 460, 12. δεδανεικέναι ἐπὶ τῷ σίτῳ 885, 17. ἐπὶ τούτοις τοῖς ἀνδραπόδοις τῷ Μοιριάδῃ πεντακοσίας δραχμὰς ἐδάνεισε 822, 10. δανείσαντι εἰς τὰ ἡμέτερα merces ære nostro, quod nos ei credideramus, emtas supposuit pro pignore, quo ab aliis æs mutuum acciperet. *he borrowed money on our property* 822, 14. Chrysippus Phormioni in fœnus nauticum credebat 2000 drachmas in navigationem e portu Attico Byzantium, et illinc retrorsum, quæ erat navigatio ferme semestris, quo nave salva in portum Atticum reducta, solveret in fœnus 600 drachmas. erat ergo proportio fœnoris ad caput usuræ expositum, ut 1 ¼ ad 4. 914, 5. δανείζειν χρήματα civi Atheniensi non licebat, præterquam in portum Atticum 941, 5. οἱ δεδανεικότες solebant usuras sub exitum anni poscere 1225, 15. δανείζειν ἐπὶ ὀκτὼ ὀβολοῖς τὴν μνᾶν τοῦ μηνὸς ἑκάστου 1250, 20. mercium pro ære in fœnus nauticum credito comparandarum, in naves imponendarum et negotiatione exercendarum valor debebat esse duplus æris crediti. ut 4000 dr. ad 2000 drachmas 908, 20. 24. δανείζειν ἑτερόπλοα 909, 25. αἱ ἐμπορίαι τοῖς ἐργαζομένοις οὐκ ἀπὸ τῶν δανειζομένων, ἀλλ' ἀπὸ τῶν δανειζόντων εἰσὶ 922, 10. μισοῦσι, φησὶν, οἱ Ἀθηναῖοι τοὺς δανείζοντας 981, 24. εὐπορήσας δὲ μικρῶν ἐδάνεισα ταῦτα (scil. τὰ μικρὰ) 982, 8.=δανείζεσθαι τὴν μνᾶν ἐπ' ἐννέα ὀβολοῖς, novenis in minam obolis pro fœnore in mensem, cum seni alias essent statum fœnus Æ. 15, 16.=πολὺ μᾶλλον, ἃ ἂν δανείσηται, ἑαυτοῦ νομίζει εἶναι, ἢ ἃ ὁ πατὴρ αὐτῷ κατέλιπεν L. fr. 2, 6.

δάνειον fœnus, *interest.* προσῄειν αὐτῷ ἀπαιτῶν τὸ δάνειον 911, 3. æs in fœnus datum. *money advanced to a person on interest.* καρπούμενος τὰ ἡμέτερα καὶ ἔχων τό τε δάνειον καὶ τὴν ἐργασίαν. lucrum inde quæsitum 1283, pen.

δάνεισμα *money put out at interest* Æ. 15, 5.=I. 72, 44.

δαπανᾶν] ὅσα εἰς ἅπαντα τὸν πρὸ τοῦ πόλεμον δεδαπάνησθε. insumsistis 17, 3. νομίζειν χρὴ χαλεπὰ, οὐχ ὅσα ἂν εἰς σωτηρίαν δαπανῶμεν, ἀλλ' ἃ πεισόμεθα, ἂν ταῦτα μὴ ἐθέλωμεν ποιεῖν, h. e. pecunias insumere tuendæ nostræ salutis ergo 146, 11. meretrix, concubina amantem πολλὰ δαπανᾶν ἀναγκάζουσα 1023, 14.=δαπανηθεὶς pro δαπανήσας, aut δαπανησάμενος I. 55, 22. δαπανήσας

et εἶτα solet δὲ omitti, tametsi μὲν præcesserit ut 598, ult. ἐγὼ δὲ πρῶτον μὲν αὐτὸ τοῦτο—ἔπειτα κἀκεῖνο [pro ἔπειτα δὲ κἀκεῖνο] ἔτι βούλομαι φράσαι. πρῶτον μὲν πολίτης γέγονεν ἄνθρωπος, εἶτα πάλιν χρυσοῖς στεφάνοις ἐστεφάνωται 668, 2. πρῶτον μὲν τῆς βουλῆς κατεγνωκυίας, εἶτα τοῦ δήμου—702, 23. πρῶτον μὲν οὖν τοῦτ' ἐρῶ,—εἶτα τῶν ἄλλων ἐξῆς ὅ τι ἂν βουλομένοις ὑμῖν ἀκούειν ᾖ 706, 1. 1041, 22.=δὲ pro γὰρ An. 22, 29.

δεδίττεσθαι terrere minis 434, 24. οὐχ ἵνα τηνάλλως ὑμᾶς δεδίττωμαι 1451, 7.

δέησις] τῶν παρακλήτων αὗται δεήσεις καὶ σπουδαὶ 341, 10. πολλὰς δεήσεις καὶ χάριτας, καὶ νὴ Δία καὶ ἀπειλὰς ὑπομείνας 515, 17.= ἐμοῦ δέησίν τινα ἰσχυρὰν ἐδεήθη, me etiam atque etiam rogabat Æ. 33, 41. δεήσεις κατὰ τὴν ἀγορὰν, preces, quibus judicum animi corrumpuntur, occupantur, et a vero deflectuntur 53, 2.=δσισιστάτην δέησιν δεόμενος I. 78, 24.=δέησιν λαμβάνειν εἰς ἑαυτὸν precibus locum dare accessumque ad se D. 110, 42.

δεῖγμα] δείγματα μεγάλα τῆς ἐκείνου γνώμης 23, 25. δεῖγμα ἐξέφερε καθ' ἑαυτοῦ 323, 2. τοῦτο τὸ δεῖγμα ἐξενηνοχότος περὶ ἑαυτοῦ 344, 19. μὴ τοίνυν καθ' ὑμῶν αὐτῶν τοιοῦτον ἐξενέγκητε δεῖγμα tale morum vestrorum animorumque exemplum, ut de vobis universis statui possit, cujates sitis 573, 26. πῶς οὐ μεγάλης ἔχθρας δεῖγμα πρὸς ὑμᾶς ἐξέφερε 679, 10. ὧν ὥσπερεὶ δείγματος ἕνεκεν, ἄξιόν ἐστιν ἓν ἢ δύο ἀκοῦσαι 641, 20. b) δεῖγμα locus Athenis in portu, ubi mercatores inter se et cum creditoribus debitoribusque, aliisque quibuscunque, quibus conventis opus ipsis esset, convenire atque agere, merces per mare advectas spectatum exponere, vendere atque emere, contractus inter se inire, brevis ut sim, negotia quæcunque negotiatoribus occurrant, agere solerent. '*Change*, ut nos appellitamus. οὗτοι δὲ περιεπάτουν ἐν τῷ δείγματι τῷ ἡμετέρῳ 932, 20. προσέρχεται αὐτῷ ἐν τῷ δείγματι 1214, 18.=ἐκόμισαν αὐτὸν εἰς τὸ δεῖγμα ἐν κλίνῃ L. fr. 45, 8.

δείδειν. δεδιέναι] οἱ δὲ τοὺς κόλακας μᾶλλον καὶ τοὺς διαβάλλοντας, ἢ τὰς μάχας, δεδίασιν 155, 7. λαγὼ βίον ἔζης, δεδιὼς καὶ τρέμων καὶ ἀεὶ πληγήσεσθαι προσδοκῶν 314, 24. εἰ γὰρ οὗτος (Conon) ἐκεῖνον (patrem suum) ἐτίμα καὶ ἐδεδίει, κἂν τούτους (filios suos) αὐτὸν (se, Cononem) ἠξίου (scil. τιμᾶν καὶ δεδιέναι) 1264, 9.= πόρρωθεν δεδιέναι τὰ δεινὰ Æ. 42, 7. τὰ Σπάρτης δεινὰ δεδιέναι 45, 40.=οὐδεὶς ἔδεισεν ὑπὲρ τοῦ μέλλοντος κινδύνου. nemo habuit quod metueret L. 193, 9. δεδιέναι τὰ πεποιημένα. pœnas facinorum exhorrescere 105, 3.

δεικνύειν. δεικνύναι] ἄνευ τοῦ δεικνύναι τὰ πεπραγμένα 19, 10. πολλὴν μετάστασιν καὶ μεγάλην δεικτέον 21, 24. τοῦτ' οἴομαι *δείξειν 63, 10. δεικνύναι τὰ χρήματα reconditas opes in conspectum producere 185, 9. τούτων τοιούτων ὄντων καὶ ἐπ' αὐτῆς τῆς ἀληθείας οὕτω δεικνυμένων 232, 16. καὶ τοὺς νόμους δεικτέον εἶναί μοι δοκεῖ 244, 23. ὥσπερ ἐγὼ ταῦτα δεικνύω τὰ ψηφίσματα 250, 19. νῦν δειξάτω ἐν τῷ ἐμῷ ὕδατι 274, 9. ἐπειδὴ δ' οὐ τότε, (scil. ἔδειξας) ἀλλὰ νῦν δεῖξον 292, 8. ut Latinorum *ostendere*, de spe rerum

17.=διὰ τὸ ἀμφιδέαις δεδέσθαι (scil. τὰς θύρας) L. fr. 21. συναρπάσαντες ἔδησαν πρὸς τὸν κίονα fr. 45, 4. II. deesse, deficere. item debere, oportere. δεῖ δὲ χρημάτων. *we must peremptorily have money* 15, 2. δέον παρὰ *τοῦτο γίγνεσθαι 140, 24. πολλοῦ γε καὶ δεῖ adverbialiter pro μηδαμῶς. πολλοῦ γε καὶ δεῖ διώρικεν. multum abest, ut definierit. h. e. prorsus non definiit 631, 5. πολλοῦ δεῖν ἄξιον ὄντα τυχεῖν plane indignum, qui adipiscatur, qui multum absit ab eo, ut dignus sit, qui adipiscatur 623, 11. οὐδὲ πολλοῦ δεῖ, subaudi ἀλλὰ τοῦ παντός. non multum deest, sed totum. h. e. prorsus negatum est, vel, alia omnia 100, 10. 116, pen. 795, 24. ἐπειδὴ βδελυρὸς καὶ ὑβριστὴς ᾤετο δεῖν εἶναι, quandoquidem existimavit se haud dedecere, aut persona sua dignum, ut esset impurus 561, 8. ὀνειδίσειν ᾤου δεῖν περιβάλλειν, tibi convenire, aut licere, datum esse. οἱ παρ' ὑμῖν ῥήτορες μικροῦ δέουσιν ὅσοι μῆνες νομοθετεῖν. parum abest, quin oratores vel caussidici vestri singulis pæne mensibus novas leges ferant 744, 25.=μικροῦ δεούσας χιλίας δραχμὰς I. 88, 28.=δεῖ pro ἔξεστι vel ὅσιόν ἐστι. si fas et licitum est. εἴπερ οὖν δεῖ τὰ τῶν θεῶν ὑπονοεῖν An. 18, 15.=τοσοῦτου δέω ἱκανὸς εἶναι λέγειν L. 148, 6. τοσούτου δεῖ λοιδορία τις γεγονέναι 96, 1. τοσούτου ἐδέησεν αὐτῷ μεταμελῆσαι τῶν ὑβρισμένων 97, 6. οὕτω πολλοῦ ἐδέησε κριθῆναι 121, 33. πολὺ γὰρ δεῖν ἔφη 113, 32. Πλαταιεὺς εἶναι πολλοῦ δεῖ 167, 36. πολλοῦ δέω χάριν ἔχειν 168, 7. οὐδὲν δέομαι λόγων 93, 38. μικρῶν ἐγκλημάτων δεόμενοι 195, 14. ὅτι οὐδὲν *δεήσει ὑμᾶς ἰδίᾳ περὶ τῆς ἀστρατείας βοηθεῖν 144, 31. οὔτ' ἐκείνοις δεήσειν χιλίων νεῶν 194, 45. TAYL. δεῖν oportere, indigere, carere, deesse. δεῖσθαι χρημάτων 120, 37. βούλονται γὰρ πάντες ὑπὸ τῶν παίδων θεραπεύεσθαι μᾶλλον, χρήματα ἔχοντες (*on account of their money*) ἢ ἐκείνων δεῖσθαι ἀποροῦντες (*than to be in necessity themselves, and be obliged to live by the charity or liberality of their children*) 155, 18. ἡμῶν πρὶν καὶ δεηθῆναι, πεπείρασθε οἷοι ἐσμὲν εἰς ὑμᾶς 160, 43. σφόδρα βίου δεομένων 912, ult. οὕτω πολλοῦ ἐδέησα τῶν τετρακοσίων γενέσθαι, ὥστε—183, 42. οὐδὲν δεόμενος εἰσιέναι εἰς τὸ δικαστήριον. me haud juvare jure experiri. nulla me teneri cupiditate suscipiendæ actionis forensis. *I had no desire to be engaged in a lawsuit* fr. 6, 1.=*οὐ γὰρ δὴ καθ' ὑμῶν γεγενῆσθαι δεῖ Ly. 167, 26. III. δεῖσθαι egere, velle, cupere. τοὺς ἀγῶνας ἅπαντας οὐδενὸς οὕτω δεομένους ὁρῶ, ὡς ἀνδρῶν ἀγαθῶν 180, 19. σώζειν δεομένους (scil. σωθῆναι) 181, 23. τοὺς Ἕλληνας ὁρᾷ δεομένους τινὸς ἑκουσίου, ἢ καὶ ἀκουσίου διαλλακτοῦ 189, 16. οὔτ' εἰσήγετο αὐτῷ (scil. ταῦτα) ὧν ἐδεῖτο 276, 6. περιειστήκει τοῖς βοηθείας δεήσεσθαι δοκοῦσιν, αὐτοὺς ἑτέροις βοηθεῖν 301, 8. ἐπαρκεῖν πᾶσι τοῖς δεομένοις 316, 1. ὧν μὲν οἱ ἄλλοι δέονται, οὐδενὸς ἐν χρείᾳ ὢν τυγχάνει 401, 20. οὐ γὰρ ἂν ἄλλων δεηθείην, ἢ ὑμῶν 1484, 26.=ἐμοῦ δεησίν τινα ἰσχυρὰν ἐδεήθη, me etiam atque etiam rogabat Æ. 33, 41.=ἀθέμιστα δεήσεται, καὶ ἀτέλεστα, καὶ ἀνήκουστα καὶ θεοῖς καὶ ὑμῖν A. 113, 39.=rogare, deprecari. ἀναβιβάσομαι τὸν δεησόμενον ὑπὲρ ἐμαυτοῦ An. 19, 19.=supplicare. ἱκετεύειν ὑμῶν τὴν χώραν

45, 40. προορᾶσθαι τῷ λόγῳ τὰ δεινὰ 52, 1. πῶς οὐ δεινὸν ἐχθροῦ πρόσωπον βλέπειν ἐπεγγελῶντος 52, 28. ἐπειδὴ τὸ δεινὸν ἥπτετο αὐτῶν 73, 30. δημιουργὸς δεινὸς λόγων 84, 37.=ἢ δεινόν γ' ἂν εἴη I. 44, 21. δεινοῦ τινὸς ἀνδρὸς ἔργον διαπράττεσθαι 87, 10.=subtilis, vafer, solers, acer et facundus. ἐμὲ ὡς δεινὸν παγχάλεπον ἐλέγχεσθαι εἶναι A. 116, 32.=μεγὰ καὶ δεινὸν An. 19, 44. ἡ βασανὸς δεινὴ παρὰ τοῖς εἰδόσι. formidabile est a peritis examinari 5, 13. ἐκείνοις δὲ οὐκ ἐμὲ δεινὸν εἶναι nihil esse illis, quod abs me sibi metuant 9, 18. δεινότατον μὴ καταλυθῇ ἡ νῦν πολιτεία.——maxime verendum esse.=δεινὸς καὶ ἀκριβὴς L. 109, 20. οἰκονόμος δεινὴ 92, 22. περὶ τοῦτο γὰρ δεινὸς εἰ 117, 1. δεινὸν ἦν (periculosum, capitale erat) τῶν τεθνεώτων ἐπὶ τὴν ἐκφορὰν ἐλθεῖν 128, 16. ἡ ὑπόλοιπος ἐλπὶς—ἐν οὕτω δεινῇ καθέστηκε ad finem tam lugubrem decidit 152, 34. ἔγγυς τῶν δεινῶν γίνεσθαι 191, 35.

δεινότης subtilitas ingenii, solertia, celeritas salutaria consilia reperiendi, verum videndi, facundia in dicendo, alacritas et agilitas in gerendo. τί γὰρ ἡ σὴ δεινότης εἰς ὄνησιν ἥκει τῇ πατρίδι 307, 26.=ἀληθείᾳ μᾶλλον ἢ δεινότητι εἰρῆσθαι A. 129, 45.=Ly. 152, 8.

δεινῶς] τόπον δεινῶς ἐξηγριωμένον Æ. 14, 11. ἀσχημονεῖν δεινῶς 33, 22.=δεινῶς καὶ ἀπόρως *ἔχοιμι loco sim futurus admodum iniquo, impedito et perhorrescendo A. 111, 36.=δεινῶς διατεθῆναι τυπτόμενος L. 98, 38.

δειπνεῖν] ἐξαναστάντες μεταξὺ δειπνοῦντες. media de cœna surgentes 284, 23.=δεῖπνα πολυτελῆ δειπνῶν ἀσύμβολος Æ. 11, 13.=παρ' ἀνδρὶ ἑταίρᾳ δειπνῶν A. 113, 23.

δεῖπνον] ἐπῄνεσέ με καὶ ἐπὶ δεῖπνον εἰς τὸ πρυτανεῖον ἐκάλει 1210, 22. ἀπὸ δείπνου ποθὲν ἀπιόντας 1260, 3. ἐπὶ τὰ δεῖπνα, ἔχων αὐτὴν, πανταχοῖ ἐπορεύετο 1355, ult. ἐπὶ δεῖπνον ᾔεσαν ὡς ἑκάτερον αὐτῶν 1361, 14.=ὀψοφαγίαις καὶ πολυτελίαις δείπνων δουλεύειν Æ. 6, 33. δεῖπνα πολυτελῆ δειπνῶν ἀσύμβολος 11, 13. καλέσαι ἐπὶ δεῖπνον εἰς πρυτανεῖον 34, 13.=αἱ γαμεταὶ γυναῖκες οὐκ ἔρχονται ἐπὶ τὸ δεῖπνον I. 39, 23.

δειπνοφόρος L. ap. Polluc. VI. 17.

δέκα ἄνδρες ἐκ πάντων 'Αθηναίων πρέσβεις ᾑρέθησαν An. 24, 12. γήμας ἐπὶ δέκα ταλάντοις 30, 37.=οἱ δέκα. decemviri, qui post triginta tyrannos Athenis in urbe ad breve tempus dominati sunt L. 172, 26.

δεκαδαρχία (nisi ea potius τετραρχία est) apud Thessalos a Philippo instituta 71, 12. collata p. 117, 26.

δεκαδοῦχος decemvir. L. ap. Harpocr.

δεκαετὴς πόλεμος Æ. 45, 24.

δεκάζειν, muneribus corrumpere Æ. 12, 30.=ὡς πεντακόσιοι αὐτοῖς εἴησαν δεδεκασμένοι L. 182, 28.

δεκάκις] οὐδ' ἂν δεκάκις ἀποθάνῃ, οὐδὲν μᾶλλον ὑμεῖς γε κινήσεσθε 99, 5.=εἰ καὶ δεκάκις διαθήκας ψευδεῖς ἀποδεικνύῃ I. 78, 7.

δεκαπλάσιος] ἐὰν δὲ μὴ λάβῃ, τὴν δεκαπλασίαν [scil. τιμὴν καταδικάζειν] ad decuplum condemnare 733, 5.=δεκαπλασίαν τοῦ τι-

real and serious convenience to him τὸ λαβεῖν τότε τὴν ἀτέλειαν 469, 15.

δέος καὶ φόβος 555, 14. 654, 24. ὡς ἔστι μάλιστα τοῦτο δέος. hæc summa est formido, hoc inprimis est metuendum 10, 2. =τοῦ δέους ἀπαλλάξαντες L. 192, 4. δέη πολλὰ καὶ κινδύνους ἐπιπέμπει ὁ θεὸς τοῖς ἀδικοῦσι 105, 9. τὸ δέος τῶν κατηγόρων. metus ab accusatoribus 159, 34. 160, 2.

δέρμα] δέρματα αἴγεια 934, 26. ἠξίουν αὐτὸν ἐν τῷ ἑαυτοῦ δέρματι τὸν ἔλεγχον διδόναι. coarguitionem ex ejus pelle, per nervum 1200, 26. paulo post 1201, 2. dicit ἐκ τοῦ σώματος τὸν ἔλεγχον ἠξίου γενέσθαι.

δερμιστής, vermis. L. ap. Harpocr. vel potius δερμηστής.

δεσμὴ fasciculus. αἴγεια δέρματα, δύο δεσμὰς ἢ τρεῖς 934, 26.

δεσμὸς custodia. δεσμὸν καταγινώσκειν 747, 18. 20. ὑπὸ δεσμοῦ καταληφθεὶς 1133, 13.=δεσμοῦ τιμήσασθαι L. 105, 16.=sensu translato, retinaculum, frenum, vinculum D. 180, 7.

δεσμωτήριον] ἐκ τοῦ δεσμωτηρίου προϊόντας τινὰς ἑαυτοὺς ἀγνοεῖν 151, 6. de hominibus stultum in modum superbientibus, et pristinæ miseriæ oblitis, postquam a sterquilinio ad gradum aliquem dignitatis ascendissent. δεσμωτήριον ἑκάστῳ τὴν ἑαυτοῦ οἰκίαν καθίστη 609, 10. ἐρωτῶν, εἰ μάτην τὸ δεσμωτήριον ᾠκοδομήθη 614, 21. τοῖς ἐκ τοῦ δεσμωτηρίου. scil. ἀφειμένοις, aut ἀποδρᾶσι 779, 3. ἀνέῳκται τὸ δεσμωτήριον 764, 22.=ἀκολουθεῖν εἰς τὸ δεσμωτήριον Æ. 7, 2. ἀπάγειν εἰς τὸ δεσμωτήριον 75, 2.=ἀπήχθη εἰς τὸ δεσμ. I. 49, 22.=ἀπάγειν τοὺς κακούργους εἰς τὸ δεσμωτήριον An. 31, 24. συγκλείειν τὸ δεσμωτήριον 7, 26.=εἰς τὸ δεσμωτήριον ἀποτεθέντων Ly. 164, 2.=πλείω χρόνον ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ ἢ ἔξω διατρίβειν D. 105, 10.

δεσμώτης] οἱ δεσμῶται φεύγουσι 764, 22.

δεσπότης] ὁ δῆμος δεσπότης τῶν πολιτευομένων ἦν 36, 26. 690, 10. δεσπότης καὶ κύριος ἁπάντων 175, 13. τὴν δ' ἐλευθερίαν καὶ τὸ μηδένα ἔχειν δεσπότην—ἀνατετροφότες 324, 26. δεσπότῃ διακονοῦντες 362, ult.=δεσπότης ἁπάντων ἀνθρώπων ἀφ' ἡλίου ἀνιόντος μέχρι δυομένου Æ. 72, 27.=οἱ τοὺς δεσπότας ἀποκτείναντες ἐὰν ἐπ' αὐτοφώρῳ ληφθῶσι A. 135, 7. παῖς οὐδὲ δώδεκα ἔτη γεγονὼς ἐζήτησε τὸν δεσπότην ἀποκτεῖναι 137, 27.

δεσποτικῶς καὶ ἀσελγῶς διακεῖσθαι 216, 21.

δευρὶ τὴν χεῖρα, ἀλλὰ μὴ δευρὶ παρήνεγκα 305, 5.=συμπρεσβεύσαντος ἀπὸ στρατοπέδου μοι δευρὶ Æ. 50, penult.=διαίτης, ἐξ ἧς δευρὶ μετέστην An. 21, 7.

δεῦρο] ἔπλει δεῦρο πάλιν huc versum, non Athenas quidem ad ipsas, in tractum tamen Athenis aliquanto propiorem, quam esset ille, unde veniret 670, 15. δεῦρο Δημόσθενες 1298, 4. de δευτερολογίαις v. Marcellinum ad Hermogenem, in Excerptis meis p. 102, 103.=καταπλεῖ δεῦρο ἐξ Ἑλλησπόντου Æ. 8, 34. ὅταν αὐτὸς παρέλθῃ δεῦρο 24, 39.

δευτεραγωνιστὴς actor partium in scena secundarum 344, 7.

δευτεραῖος ἔνδον κείμενος jam in alterum diem I. 60, 21.

120, 7. δηλοῦται διὰ τὴν ἑαυτοῦ ἁμαρτίαν ἀποθανών. (id est ὅτι ἀπέθανε) perspicuum fit, puerum ab errore ipsummet suo fuisse exanimatum 121, 35. ἀδύνατον ἀλλαχόθεν ἢ ἐκ τῶν πραχθέντων δηλοῦσθαι 124, 16. σαφῶς δηλοῦται—περιπεσών. 124, 28.=πᾶσιν ἐδήλωσε (sub. ἑαυτὸν) καταφρονῶν. id est ὅτι καταφρονεῖ An. 30, 45.=περὶ ἑνὸς εἰπών, περὶ ἁπάντων ἐδήλωσεν L. 116, 42.

δημαγωγεῖν ductitare blanditiis 98, 10.

δημαγωγὸς] παρέχειν τοὺς μὲν λόγους δημαγωγοῦ, τὰ δὲ ἔργα τυράννου An. 32, 37.=δημαγωγῶν ἀγαθῶν οὐκ ἔστι τὰ ὑμέτερα ἐν ταῖς ὑμετέραις συμφοραῖς λαμβάνειν L. 178, 33.

δημαρχεῖν magistratum demarchi, seu decurionis in demo vel municipio gerere. δημαρχοῦντος Ἀντιφίλου 1306, 22.=I. 111, 4.

δημαρχία cum quis demi sui magister est 1318, 18.

δήμαρχος] ὁ δήμαρχος ἐπαγγελλέτω τοῖς προσήκουσιν ἀναιρεῖν καὶ θάπτειν 1069, 12. τοὺς βουλευτὰς καὶ τοὺς δημάρχους καταλόγους ποιεῖσθαι τῶν δημοτῶν 1208, 5. demarchus penes se tenebat, servabat codicem, in quo scripta erant demotarum nomina 1317, 18.=L. ap. Harpocr.

δημεύειν fisco adjudicare. τὰ χωρία δημεύει καὶ τὰς οἰκίας, καὶ ταῦτ' ἀπογράφει 609, 27.=εἰ ἑωρᾶτο σωζόμενα τὰ ὑπὸ τούτων δημευόμενα L. 151, 10. ἀποδημήσαντος ἐκείνου καὶ ἐν διαβολῇ γενομένου ἐδημεύθη ἡ οὐσία 155, 5. δημεύειν τὰ τῶν πολιτῶν 185, 22. =δημεύειν οὐσίαν publicare, proscribere, confiscare D. 109, 9.

δήμευσις χρημάτων. proscriptio, publicatio 215, 24.

δημηγορεῖν] αὐτὸ γὰρ τὸ δημηγορεῖν, οὗ μόνου μετεῖχον ἐγὼ, ἐξ ἴσου προὐτίθετε ὑμεῖς τοῖς τε παρ' ἐκείνου μισθαρνοῦσι καὶ ἐμοὶ 306, 7. πολλῶν ἀξίους θανάτων λόγους ἐδημηγόρει 345, 23. δημηγορεῖν λόγον in concione sententiam prodere 657, 3. ἐκεῖνα δεδημηγορηκὼς in concione cum illa verbis prædicasset, oratione jactasset 441, 6. =αἰσχρῶς βεβιωκότι προεῖπον οἱ νόμοι μὴ δημηγορεῖν Æ. 1, 13. οὐκ ἂν ἐδεξάμην ζῆν, τὰ αὐτὰ τούτῳ δημηγορήσας 85, 5.=δημηγοροῦσιν οἱ νεώτεροι An. 32, 4.=βουλευσάμενοι κακῶς περὶ τῶν σφετέρων αὐτῶν, περὶ τῶν ὑμετέρων δημηγοροῦσι L. 144, 5.=D. 92, 22. *δημηγορεῖν τινὶ pro συνηγορεῖν, si lectio bene habet 104, 26.

δημηγορία] *δημηγορίας δ' ἐπὶ τούτοις ποιούμενος 750, 11.=διαιρετὴ δημηγορία Æ. 36, 31.

δημιόπρατος] ὑπὲρ τῶν δημιοπράτων, pro iis, quæ publicitus vænum dabantur L. ap. Polluc. X. 24.

δήμιος, carnifex, tortor Æ. 44, ult.=τῷ δημίῳ παρέδοσαν L. 135, 8.

δημιουργὸς] δημιουργοὶ appellabantur summi in Peloponneso et apud Achæos magistratus, ut Athenis archontes 280, 3. b) δημιουργὸς, faber, opifex. καλῶν γε ἔργων δημιουργὸς ὁ ῥήτωρ ὑμῖν γέγονεν 789, 9. δημιουργὸς τέχνης τινὸς ἄλλης 1123, 14. ἃ τέχνῃ πεποίηται τῶν ἔργων τοῖς ἀρίστοις δημιουργοῖς 1406, 1.=οἰκέτας δημιουργοὺς τῆς σκυτοτομικῆς τέχνης Æ. 14, 1. δημιουργὸς δεινὸς λόγων 84, 37.=δημιουργοὺς, ὅσοι ἦσαν αὐτῷ, ἀπέδοτο. operas ser-

γραμματεῖς erant, et γραμματεῖα, h. e. codicilli, in quibus exarata erant nomina cujusque municipalis 1301, 20. = ἐπαγγελίαν τινὶ ἐν τῷ δήμῳ ἀπειλεῖν Æ. 9, 35. διαψηφίσεις ἐν τοῖς δήμοις 11, 21. τῆς ἐν Ἀρείῳ πάγῳ βουλῆς πρόσοδον πρὸς τὸν δῆμον ποιουμένης 11, 42. * ὑπερφρονεῖν ἱστορίᾳ τὸν δῆμον 19, 42. ἐπιγραφομένων τοιούτων ῥητόρων ἐπὶ τὰς τοῦ δήμου γνώσεις 26, 38. συγκαταλύειν τὸν δῆμον 27, 10. ὁμογνωμονῶν ὁ δῆμος ἐχειροτόνησεν 29, ult. τὸν δῆμον καταπεπονημένον 33, 8. ἐπισημαινόμενον ὁρῶν τὸν δῆμον 34, 26. προσόδους εἰς τὸν δῆμον προβουλεύει 35, 30. νομῇ χρημάτων τὸν δῆμον διαφθείρειν 38, 10. εἰρήνην, ἣ τὸν δῆμον ὑψηλὸν ἦρεν 51, 24. * ἀναφθέντος τοῦ δήμου 51, 42. διαψηφίσεις ἐν τοῖς δήμοις, ὅταν ἦσαν, ut rei memorabilis meminit 52, 32. ῥήτορες alii ἐκ τοῦ βουλευτηρίου, alii ἐκ τοῦ δήμου 55, 9. ἀντιγραφεὺς χειροτονητὸς, ὃς καθ' ἑκάστην πρυτανείαν ἀπελογίζετο τὰς προσόδους τῷ δήμῳ 57, 23. οὓς αἱ φυλαὶ καὶ αἱ τριττύες καὶ οἱ δῆμοι ἐξ ἑαυτῶν αἱροῦνται· ergo τριττὺς est aliquid intermedium inter φυλὴν et δῆμον, minus illa, majus hoc 58, 7. διαχειροτονίαν διδόναι τῷ δήμῳ, id quod erat τοῦ ἐπιστάτου, τῶν προέδρων, jus et copiam suffragandi dare 59, 13. ἀνελευθερίαν καταγνῶναι τοῦ δήμου 60, 11. κακοὶ τὴν ψυχὴν εἰς τὸν δῆμον γίνωνται 60, 13. ἀπεδίδοτο τριάκοντα μνῶν τὴν ὕβριν καὶ τὴν τοῦ δήμου καταχειροτονίαν, vendidit, h. e. triginta minis placari se passus est, ut toleraret injuriam sibi impositam, neque jure eam persequeretur, et populi quoque suffragium, adversus Midiam latum, passus est in cassum cadere 61, 6. ἔνορκον λαβεῖν τὸν Ἀθηναίων δῆμον 66, 29. τὰς πράξεις ἡμῶν ἀποδεξαμένου τοῦ δήμου 71, 17. ὁ δῆμος τοὺς νεανίσκους μέχρις ἥβης ἔτρεφε 75, 32. μηδ' αἱρεῖτε παρανοίας ἐναντίον Ἑλλήνων τὸν δῆμον τῶν Ἀθηναίων 75, 41. ἀνατετμήκασί τινες τὰ κλήματα τοῦ δήμου 77, 26. δωροδοκεῖν κατὰ τοῦ δήμου 78, 5. τοῖς τὸν δῆμον ἀπὸ Φυλῆς καταγαγοῦσι 80, 32. ἀπαίτει τὸν δῆμον τὰς χάριτας 81, 10. παλαίχθων δῆμος Ἀθηναίων 81, 13. τί προβαλλόμενος ὑπὲρ τοῦ δήμου πεπολίτευσαι 84, 2. προσέρχεσθαι πρὸς τὸν δῆμον, cum populo agere 85, 17. θωπεύειν τὸν δῆμον 86, 2. τὰ ἔνδοξα καὶ λαμπρὰ τῶν πραγμάτων ἀνετίθεσαν τῷ δήμῳ 86, 42. ἐπιτίθεσθαι τῇ καταλύσει τοῦ δήμου 87, 25. κατέπεμψε τῷ δήμῳ (allegavit, misit ex Asia) ἐπιστολὴν καὶ μάλα ὑβριστικὴν καὶ βάρβαρον 87, pen. κατέπεμψε (misit ex Asia in Græciam) τριάκοντα τάλαντα τῷ δήμῳ 88, 3. οὗ τελευτήσαντος τὰς θυγατέρας ἐξέδωκεν ὁ δῆμος 90, 21. πρόξενος τοῦ δήμου τῶν Ἀθηναίων 90, 23. = ἐν τῷ δήμῳ in concione I. 54, 38. λόγον ἐν τῷ δήμῳ παρέσχε τὸ ἔργον. effecit hoc factum, ut ejus mentio fieret in concione, et sermones de eo haberentur 89, 12. = ψήφισμα οὐδὲν, μήτε βουλῆς, μήτε δήμου, νόμου κυριώτερον εἶναι An. 12, 1. συγκαταλύειν τὸν δῆμον 13, 39. μετὰ τοῦ δήμου ἐκπίπτειν. una cum reliquis civibus in exilium migrare 23, 4. αὕτη ἡ εἰρήνη τὸν δῆμον ἦρεν ὑψηλὸν 24, 17. ἐξαίρετα εἶναι τῷ δήμῳ 24, 19. = ἐν τῷ δήμῳ in concione κατείποιεν τὰ ἑαυτῶν ἐπιτηδεύματα L. 163, 31. οἳ κατέμειναν ἐν τοῖς δήμοις in pagis vel municipiis 188, 24.

Δημοσθένης, cum orator de se ipse loquitur, nomen suum

σίας ἀναλόντα 87, 31.=δημοσίᾳ ἀπέκτειναν. jussu populi I. 49, 24. ἐμοί τι ἀτύχημα πρὸς τὸ δημόσιον συνέβη apud ærarium; fiebam ærarius 81, 42.=ὠνὰς πρίασθαι ἐκ τοῦ δημοσίου An. 10, 16. 12, 28. ἐγγύας ἐγγυᾶσθαι πρὸς τὸ δημόσιον 10, 17. τιμωρίαν ποιεῖσθαι οὔτε ἰδίαν, οὔτε δημοσίαν 31, 30.=servus publicus L. 183, 10.= Ly. 148, 29.=τὸ δημόσιον (scil. χρῆμα, vel σύστημα, vel πλῆθος, vel διάφορον *interest*) res publica. τὰ τοῦ δημοσίου συμφέροντα D. 95, 4. ὀφείλων τῷ δημοσίῳ (scil. θησαυρῷ vel χρηματοφυλακίῳ) κατὰ τῶν ἐπιτίμων γέγραφεν 105, 11.

δημοτελεῖν ἱερεῖον Διονύσῳ sacrificium publice, h. e. nomine et loco totius populi, publicoque impendio, et ad avertendum a rep. mala impendentia, offerre 531, 24. nam sic debebat edi, non quod per festinationem e Parisina superesse sivi δημοτελεῖ.

δημοτελὴς Διόνυσος cui sacra fiunt a toto populo 531, 24. sed v. proximum præcedentem articulum δημοτελεῖν. ἱερῶν δημοτελῶν, εἰς ἃ καὶ τὴν ξένην καὶ τὴν δούλην ἐλθεῖν ἐξουσίαν ἔδωκαν οἱ νόμοι, καὶ θεασομένην καὶ ἱκετεύσουσαν εἰσιέναι. quapropter etiam ejusmodi fana δημοτελῆ appellabantur, quia totus populus in iis ἐτέλει τὰ ἱερὰ sacra peragebat, vel tributa quasi sacrarum ceremoniarum persolvebat 1374, 2. μόναις ταύταις ταῖς γυναιξὶν ἀπαγορεύουσιν οἱ νόμοι μὴ εἰσιέναι εἰς τὰ δημοτελῆ ἱερὰ 1374, 4.=εἰς δημοτελῆ ἱερὰ εἰσιέναι Æ. 4, 1. δημοτελῆ ἱερὰ adire negatum erat mulieri cum mœcho deprehensæ 26, 13. οὐκ ἐᾷ εἰσιέναι εἰς τὰ δημοτελῆ ἱερὰ 79, 3.

δημοτεύεσθαι] δημοτευόμενος εἰς τοὺς Ἐλευσινίους adscriptus Eleusiniis, et inter eos versans, atque rem familiarem habens, compaganus, municeps eorum 1092, 11. δημοτευόμενος μετ' ἐμοῦ καὶ κληρούμενος fruens mecum juribus, et fungens muniis demotæ, seu municipalis 1314, 9. ἐνταῦθα καὶ αὐτὸς φαίνομαι δημοτευόμενος 1315, pen.=ἠρόμην ὁπόθεν δημοτεύοιτο. quo e demo ceu municipio se dictitaret oriundum L. 166, 33. δημοτευόμενον Δεκελειόθεν 166, 38.

δημότης] ἐπειδὴ δ' εἰς τοὺς δημότας ἐνεγράφης ὁπωσδήποτε 314, 3. 1313, 19.=δι' ὃν εἰς δημότας ἐνεγράφης Æ. 48, 14.=I. 111, 4.= =A. 142, 42.=οἱ νομοθέται—οὓς οἱ δημόται εἵλοντο An. 11, 30.= χρηστὸς ἀνὴρ περὶ τοὺς δημότας L. 158, 9. 159, 6. 9.

δημοτικὸς civilis, popularis. περιποιεῖσθαι παρὰ τοῦ πλήθους δόξαν ὡς εἰσὶ δημοτικοὶ 164, 10. Solon dictus δημοτικὸς 227, 15. λέγεις ἃ δεῖ προσεῖναι τῷ δημοτικῷ 268, 8. ἢ λόγῳ τοὺς δημοτικούς, ἀλλ' οὐ τοῖς πράγμασι γιγνωσκομένους 268, 11. ἂν μὲν τῶν μετρίων καὶ δημοτικῶν λάβητέ τινα ἀδικοῦντα 573, pen. ὑμῶν, τῶν πολλῶν καὶ δημοτικῶν ἀνθρώπων, vestrum, qui estis numero plurimi, civilesque, et tam fortunis, quam animis mediocres. nam opponuntur τοῖς πλουσίοις καὶ ὑβρισταῖς ab opulentia ad superbiam et insolentiam elatis 581, 24. οὐ δημοτικώτερον τὰ τῶν πολλῶν ἁμαρτήματα ὁρᾶν, ἢ τὰ τῶν ὀλίγων 754, 16. δημοτικὸς καὶ φύσει χρηστὸς ἀνὴρ ἦν 1475, 7. ὅτε καὶ τῶν δημοτικῶν εἶναι προσποιουμένων πολλοὶ κατέλιπον ὑμᾶς 1474, pen. οὕτως ἐπιστεύετε αὐτῷ καὶ δημοτικὸν

αὐτὸν εἶναι ἡγεῖσθε 1475, pen. πικρῶς καὶ ταραχωδῶς ἔχειν πρὸς τοὺς δημοτικοὺς 1477, 7. ἐν δὲ προαιρέσει χρηστῇ, καὶ βίῳ σώφρονι καὶ δημοτικῷ, προελέσθαι ζῆν σφαλερὸν 1479, 2. τὸν μέχρι τῆς παρόδου δημοτικὸν 1481, 14. b) δημοτικὸν ἱερὸν proprium demotis alicujus demi 1074, 20.=ὁ λαμβάνων παρὰ τῶν ἰδιωτῶν καὶ δημοτικῶν ἀνθρώπων τοιαύτας τιμωρίας ὑπὲρ τῆς ἰσηγορίας Æ. 24, 36. δημοτικὸν quæ res constituant 77, 38. τῷ δημοτικῷ opponitur ὀλιγαρχικὸς 77, 40.=L. 160, 6. δημοτικώτερος 159, 7. Tayl. δημοτικωτάτους ἡγεῖσθε τούτους, οἵτινες ὁμονοεῖν ὑμᾶς βούλονται 173, 33.=Ly. 151, 37.=δημοτικὸς ῥήτωρ D. 102, 46.

δημοτικῶς] πάντα φιλανθρώπως καὶ δημοτικῶς φράζουσι πράττειν 707, 23. καλῶς καὶ δημοτικῶς λέγων 719, 8. δημοτικῶς νομοθετῆσαι 1308, 14.

δήπου] ὁ ταῦτα ἕκαστα δήπου τάξας quicunque tandem ille fuit, qui hæc omnia ordinavit 646, 2.=ἐρχόμεθα δήπου ψευδεῖς οἴκοθεν ἐνίοτε δόξας ἔχοντες κατὰ τῶν λογισμῶν Æ. 62, 8.

δῆρις] vocabulum poeticum. contentio. rixa. bellum. εἰς δῆριν ἔθεντο ὅπλα 322, 8.

διὰ cum genitivo. in alicujus potestate. οἱ δι' ἐκείνου τὰς πολιτείας ποιούμενοι. summam rerum ubique locorum atque civitatum ejus arbitrio permittentes, ipsique conciliantes, efficientes, ut in potestatem ejus deveniant 132, 22. δι' αὐτῶν εἶχον τὴν πόλιν 194, 4. δι' ἑαυτῶν εἶχον τὸ βουλευτήριον 605, 10. τὸ ἀργύριον τοῦθ' ἅπαν εἶχεν αὐτὸς δι' ἑαυτοῦ ἄνθρωπος. *kept to himself, kept in his own power* 1171, 22. πάντα δι' αὐτῶν ποιοῦνται omnia ipsi gerunt per se, omnia sibi arrogant, sui juris faciunt 1234, 14. b) per. δι' ὧν ἐκ χρηστῶν ἐγένετο τὰ πράγματα χείρω τὰ τῆς πόλεως, διὰ τούτων αὐτὰ πάλιν ἀναλήψεσθαι 157, 24. ἂν ὑμεῖς δι' ὑμῶν αὐτῶν ἕκαστα πράττητε ipsi agatis, non aliis agenda mandetis 171, 25. εἰ δι' ὀλιγαρχιῶν ἅπαντα συστήσεται. Si omnes regiminis formæ ubique locorum per optimates constituantur et administrentur 196, 5. τὰς διὰ τῶν ὀλιγαρχιῶν πολιτείας 489, 27. δι' ἑαυτοῦ διέλυσε χρήματα ὁ Ἑρμώναξ. per semet ipsum, non per procuratorem 988, 4. ἓξ ὄνοι δι' ἐνιαυτοῦ ὑλαγωγοῦσι per annum totum, a principio anni ad finem usque sine cessatione 1041, 2. c) in. τῶν ἀγαθῶν τὰς ἐλπίδας δι' ὑμῶν αὐτῶν ἔχητε 167, 11. τὰ νῦν διὰ τῶν λόγων φοβερὰ (id est ἐν τοῖς λόγοις) 185, 10.=πειράσομαι διὰ κεφαλαίων ὑμᾶς ὑπομιμνήσκειν Æ. 31, 29. ἀφικνεῖται πρὸς ὑμᾶς οὐκέτι δι' ἀγγέλων, ἀλλ' αὐτὸς 67, 14. πράττειν πράξεις δι' ἀπορρήτων 67, 22. οὐ δι' αἰνιγμάτων, ἀλλ' ἐναργῶς γέγραπται 70, 34. καταφυγγάνῃ, ἐπίορκος ὤν, εἰς τὴν διὰ τῶν ὅρκων πίστιν 83, 39. διὰ χρόνου λέγειν 85, 20. ἀπολογίαν διὰ σαυτοῦ ποίησαι, ipse tute temet ore tuo, non per alium defende 88, 20. ἐπ' ὀνομάτων διὰ τῆς πολιτείας πλέοντα 89, 41.=ὅπως δι' αὐτῶν ἔσοιτο ἡ οὐσία. in ipsorum potestate I. 59, 40. αὐτὸς δι' ἑαυτοῦ πάντ' ἐποίει per se. *in his own person* 70, 28. τὰ πατρῷα διὰ πλειόνων διανείμωμαι. cum pluribus herciscam 110, 15.=ἥκοντα διὰ χρόνου L. 92, 40. δι' ἡμῶν, a nobis 108, 39.=διὰ τῆς

ἀρχιθεωρίας sub prætextu architheoriæ D. 100, 30. II. cum accusativo, propter. ἀναγκασθέντ' αὐτῶν οὐδένα δεῖ χρηστὸν δοκεῖν εἶναι τήμερον, ἀλλὰ δι' αὐτὸν 390, 16. propter semet, sponte sua. εἰ μὴ διὰ—(quod est idem, atque si integre dictum esset εἰ μὴ διὰ τὸν δεῖνα, vel διὰ τὸ καὶ τὸ ἐκωλύθη, vel ἄλλως γέγονεν) nisi per hunc, vel illum stetisset, nisi ille, vel illud intercessisset. εἰ μὴ διὰ Λακεδαιμονίους—εἰ μὴ δι' Ἡγήσιππον—εἰ μὴ διὰ τὸ καὶ τὸ, [scil. συμβὰν, vel ἐμποδὼν γενόμενον] ἐσώθησαν ἂν οἱ Φωκεῖς 362, 10. 370, 3. εἰ μὴ διὰ τὸ βούλεσθαι τούτους σῶσαι. Si abfuisset, (vel si in causa non fuisset) studium meum illos servandi malisque eripiendi 395, 6. εἰ μὴ δι' ὑμᾶς. nisi vos obstitissetis 680, 27. ἐξ οὗ κυρωθέντος ἄν, εἰ μὴ δι' ἡμᾶς καὶ ταύτην τὴν γραφὴν [scil. οὐκ ἐκυρώθη, vel ἐκωλύθη κυρωθῆναι] qua e lege perlata, quæ utique perlata fuisset, nisi nos cum hac nostra actione intercessissemus 680, 26. loco genitivi. ἐξ ὧν λέγεις καὶ ὁμιλεῖς, μηδὲν ἐλάττω τὴν περὶ σαυτοῦ εὐδοξίαν πεποιῆσθαι, ἢ διὰ πάντα τὰ λοιπά. pro διὰ πάντων τῶν λοιπῶν 1407, 20.=δι' ὃν εἰς δημότας ἐνεγράφης Æ. 48, 14. οὐδεὶς ὑμῶν διὰ τὰς ἐμὰς ἡδονὰς κάκιον οἰκεῖ 52, 31. τοὺς δι' εὐσέβειαν φυγόντας κατήγαγον 72, 3. διὰ τοῦτο γὰρ οἶμαι ἡμᾶς, παῖδας ὄντας, τὰς τῶν ποιητῶν γνώμας ἐκμανθάνειν, ἵν' ἄνδρες ὄντες, αὐταῖς χρησώμεθα 73, 1. διὰ τοὺς ἐπιφερομένους αὐτῷ κινδύνους 77, 5.= οὐ δι' ἐμὲ, non mea culpa, ἀλλὰ διὰ τὰς τῆς πόλεως συμφορὰς εἰς πενίαν πολλὴν κατέστην An. 18, 40.=ἀπολέσαι παρεσκευάσαντο τὴν πόλιν, εἰ μὴ δι' ἄνδρας ἀγαθούς. *if it had not been for some brave men* L. 125, 36. Tayl. v. infra sub v. εἰ. simile est illud Libanii t. I. p. 842, 16. ὡς, εἰ μὴ διὰ τὸν Ἀσκληπιὸν, (sub. ἐσώθην) ᾠχόμην. quasi de me actum fuisset, nisi per Æsculapium stetisset, h. e. nisi Æsculapius intercedens me servasset.

διαβαίνειν] εἰς Σαλαμῖνα διέβασαν (pro διέβησαν) Ly. 156, 28. εὖ μενέτω διαβὰς ποσὶν ἀμφοτέροισιν 163, 17.

διαβάλλειν] ἡμᾶς διαβάλλων καὶ τὴν ἡμετέραν ἀπουσίαν. odiosam et suspectam verbis faciens, traducens 10, 5. ἅπαντας ὑφορᾶσθαι καὶ διαβεβλῆσθαι πρὸς αὐτὸν animo exulcerato adversus eum esse, suspicionum pleno, malevolo, alienato 153, 19. οἱ δὲ τοὺς κόλακας καὶ τοὺς διαβάλλοντας αὐτοὺς μᾶλλον, ἢ τὰς μάχας, δεδίασιν 155, 7. τὰς παρὰ τῶν διαβαλλόντων τὴν πόλιν ἡμῶν βλασφημίας ἔργῳ μετὰ καλῆς δόξης ἀπολύσασθαι 191, 9. χαριεῖται μὲν οὐδετέροις, διαβεβλήσεται δὲ πρὸς ἀμφοτέρους in alicujus offensionem incurrere, in invidiam penes aliquem venire 202, 17. ὃ νῦν οὗτος πολλάκις διέβαλλε καὶ διωρίζετο 263, 25. οὐκ ἂν τὰ μέγιστα τῶν ὑμετέρων καλῶν ἔβλαπτε καὶ διέβαλλε 323, 20. διαβεβλήσεται πρὸς ἀμφοτέρους 1424, 9. *he will offend or fall out with both* 1430, 25. τοῦ δήμου πρὸς τοὺς ὑπὲρ αὐτοῦ λέγοντας ὑπ' ἀνθρώπων ἐγκαθέτων διαβληθέντος exacerbato falsis calumniis obtrectantium 1483, 1. λόγοι διαβαλοῦντες τὴν ἐμὴν ἡλικίαν sermones juventutem meam in invidiam contemtumque adducturi 1340, 11. ἐπιθυμοῦντας τῆς νεὼς, διαβεβληκέναι αὐτὸν ἐν τῷ ἐμπορίῳ 894, 12. infamasse, ac si navis ejus non sit, aut solvendo æri alieno minus par sit. διαβάλ-

se ab accusatore jam præoccupatis, atque per falsas criminationes a se alienatis et exacerbatis, ut æquo animo se audire nolint. certamen reis invidia et calumnia vacabit Ly. 149, 23.

διαβολὸς] εἴ τῳ ὑμῶν διαβολόν τι περὶ ἐμοῦ ἐν τῇ γνώμῃ παρέστηκεν. siquid de me sinisterius animo cujusquam vestrum insideat, quod eum mihi reddat infestum et a me abalienet An. 22, 38.

διαβουλεύεσθαι An. 22, 12. 26, 13.

διαγγέλλειν in omnes partes didere nuncios 163, 8. tradere fama, prodere ad posteros. ὁποίαν ἂν τὰ πραχθέντα δόξαν ἔχῃ, τοιαύτην οἱ πολλοὶ περὶ τῶν πραξάντων διήγγειλαν 1433, 14.=διαγγέλλει ἡ φήμη τοῖς πολλοῖς τὰς ἰδίας (ἑκάστων) πράξεις Æ. 18, 8. διαγγέλλειν τἀνθένδε ἐκεῖσε 45, 20.

διάγειν intransitive, ubi aut ἑαυτὸν, aut τὸν χρόνον, aut τὸν βίον subauditur. τὸ δ' ἐν ἡσυχίᾳ διάγειν, καὶ πάντα ἑτέρους ἐᾶσαι λαβεῖν, θαυμαστὴν εὐδαιμονίαν ἔχειν οἴεσθε 143, 8. διάγειν ἐν εὐδαιμονίᾳ καὶ χρηστῇ δόξῃ 794, 19. διήγαγεν perseveravit, continuavit, extraxit, perduravit, ἕνδεκα ἔτη κακουργῶν 1021, 11. ἐν τοιαύτῃ τοῦ βίου σχέσει διάγει 1122, 15. b) transitive, extrahere diuturnis moris, vana spe lactare et ductitare, eludere. *to retard, to delay*. ὁ πόλεμος ἡμᾶς ἐν πᾶσι τοῖς κατὰ τὸν βίον [scil. ἀναγκαίοις, aut ἐπιτηδείοις] ἀφθονωτέροις καὶ εὐωνοτέροις διήγαγε τῆς νῦν εἰρήνης 255, 11. de die in diem quasi produxit, id est vitam nobis prorogavit. simile ductum de custode, vel comite, medios per hostes aliquem salvum traducente. μῆνας ἑπτὰ διήγαγεν ἡμᾶς πολεμῶν 675, 11. ubi ἡμᾶς refero, non ad πολεμῶν, sed ad διήγαγεν produxit, extraxit nos, h. e. ludificatus est vana spe belli prospere debellandi. veluti si vitulum aut oviculam protensa fronde pertrahas, quo velis. δραχμῇ καὶ χοῖ καὶ τέτταρσιν ὀβολοῖς, ὥσπερ ἀσθενοῦντα, τὸν δῆμον διάγουσιν 1459, ult. satis parce tenuiterque et ægre, modico victu ab uno tempore ad aliud spes eorum extrahunt.

διαγίνεσθαι] ἔτη ὀκτὼ τῇ κρίσει ἐκείνῃ διαγεγονότα. intercessisse 541, 10. δέκα ἐτῶν διαγενομένων decennio interjecto 833, 14. διαγέγονεν ὑμᾶς κολακεύων καὶ φενακίζων 680, 19. perseveravit. aut etiam, si mavis, e discrimine evasit. toto illo tempore vos præstigiis elusit.=superatis multis casibus et discriminibus eniti usque ad senectutem Æ. 4, 22. perdurare, perpetuo esse idem a principio inde ad finem. ἐπασχῶν τέχνας ἐπὶ τὰς οὐσίας τῶν κεκτημένων διαγεγένηται 90, 9.=χρόνων διαγενομένων μετὰ ταῦτα. interjectis I. 84, 14.=χρόνου μεταξὺ διαγιγνομένου, interjecto, intercedente L. 93, 6. μετὰ ταῦτα διεγένοντο τέτταρες ἢ πέντε ἡμέραι 93, 40. 99, 7.

διαγινώσκειν] sapientia, aut prudentia, ᾗ τὰ καλὰ καὶ τὰ αἰσχρὰ διαγινώσκεται 269, 24. b) dicuntur judices διαγνῶναι causam sententia pronunciata dirimentes. τοῖς ὑπὸ τούτου διαγνωσθεῖσι 545, 8. τὴν δὲ ἡλιαίαν διαγινώσκειν 629, 25. ὑφ' ὑμῶν ἴσως δια-

15. διαδοῦναι ἀργύριον εἰς τροφὴν τοῖς ναύταις 1187, 24. 1188, 20. 1223, 25.=χρυσίον διαδεδομένον. diribitum D. 109, 16.

διαδικάζεσθαι committere causam suam judicio disceptandam. περὶ τῶν νήσων ὁρμώμενον διαδικάζεσθαι 78, 14. διαδικάσασθαι ἐν τοῖς φίλοις τὰ πρὸς ἐμὲ 864, 8.=διαδικάζεσθαι *πρός τινα D. 105, 4. 111, 1.

διαδικασία lis, contentio 103, ult. usurpatur de nullo non genere actionis forensis, sive unus alterum, sive ambo sese mutuo persequantur, cum aliis quibuscunque de causis, tum præcipue ob pecunias, aut merces, fundos, hereditates, aliave iis æquipollentia per nefas detenta, denegata, intercepta. διαδικασίαν ποιεῖν ἐὰν ἀμφισβητῆταί τι 704, 9. διαδικασίας τυγχάνειν 841, 5. admitti ad jus talis actionis suscipiendæ, facultatem ejus impetrare. προσεκαλέσαντο τὴν γυναῖκα πρὸς τὸν ἄρχοντα εἰς διαδικασίαν περὶ τοῦ κλήρου 1052, 12. 1054, 16. διαδικασία κλήρου 1082, 16. διαδικασίαι περὶ τῶν σκευῶν de armamentis navalibus, ab eo, qui, a rep. cum accepisset successori tradenda, recusaret tradere 1147, 1. οὐδὲ διαδικασίαν ἀπεγράψατο πρὸς οὐδένα. neminis nomen curabat ab actuario ad acta referri, contra quem se profiteretur in jure acturum, ut detinentem per nefas res sibi tradendas 1147, 19. 1148, 17. 24. *he put in no judicial complaint against any one, as a person, who had withheld what was due to him.* potest quoque talis fuisse actio, ut e. c. cum reum me agit ob injuriam a me acceptam. ego queror non potuisse me damnum cavere, quia alius me pari modo læsisset. Actor jam urgebat. Da tu mihi nunc pœnas. quo facto licebit tibi ab eo, qui te læserit, jus reposcere, et si is quoque ab alio adhuc anteriore læsus fuerit, poterit is quoque operam dare, ut is sibi satisfaciat. hoc significabit διὰ in hac compositione=διαδικασίαν ἔφη γράψειν τῷ βήματι πρὸς τὸ στρατηγεῖον, litem se orsurum, qua disceptetur Æ. 74, 19.=I. 42, 22.=τρεῖς *διαδικασίας ποιεῖσθαι ἐν τρισὶ μησὶ A. 146, 15. ubi videtur διαδ. eadem esse atque aliis dicta ἀνάκρισις, examen partium contendentium, privatim habitum coram prætore vel arbitro; domi ejus, vulgo *confronting*. subjicit enim τὴν δὲ δίκην εἰσάγειν τετάρτῳ μηνί.=contentio in jure, præsertim privati cum republica, super bonis, quæ actor contendat per nefas esse publicata L. 148, 10.

τὸ διαδίκασμα ἀξιῶ μοι ψηφίσασθαι. peto ut in hac mea cum republica contentione litem secundum me detis L. 149, 7.

διάδοσις *distribution of alms or provisions out of charity.* ἧκε, Παναθηναίων ὄντων, τῇ διαδόσει, [id est κατὰ τὸν καιρὸν τῆς διαδόσεως τοῦ θεωρικοῦ] πρὸς τὸ θεωρικὸν [id est ἐπὶ τὸ αἰτεῖν αὐτὸ] 1091, 24.

διαδοχὴ] ἐκ διαδοχῆς ἀλλήλοις στρατεύεσθαι 46, 1. permutatio vicium, cum milites alii recentes succedunt in locum aliorum statione degressorum. *the act of relieving* 567, 18. διαδοχὴ νεὼς, id est trierarchatus in ista nave gerendi 1206, 10.=ἔξοδοι

44, 8. διαιρεῖσθαι καιροὺς, seorsim singula quæque tempora oratione persequi 61, 35. ἡ ἡμέρα διαιρεῖται εἰς τρία μέρη, ὅταν εἰσίῃ παρανόμων γραφὴ εἰς τὸ δικαστήριον 82, 12.=διῄρηται περὶ αὐτῶν καθ' ἕκαστον I. 86, 10.=διαιρεῖν distrahere, demoliri. διαιρεῖν τῶν τειχῶν (scil. μηδὲν) L. 130, 30. 131, 5. οἱ διαιρεθέντες τῶν βουλευτῶν 131, 42.

διαιρετὸς] διαιρετὴ δημηγορία Æ. 36, 31.

δίαιτα] ὦφλε τὴν δίαιταν. ab arbitro condemnatus est 862, 2. οὐκ ἐπιεικές ἐστι ταῖς διαίταις ἰσχυρίζεσθαι 1020, 21. δίαιταν ἀποφαίνεσθαι cum arbitri auctoritate litem decernere pronuntianda sententia 898, 22. δίαιταν ἐπιτρέπειν τινὶ 1360, 7. et alibi sæpissime.=δίαιταν ἐμπορεύεσθαι, vitæ genus aliquod sectari, unde fructus percipias, prout sunt mores, veluti negotiatio quæstum affert damnumve, prout ratione, temereve exercetur, ut Æ. 21, 39. μέτριον καὶ σώφρονα πεφυκέναι πρὸς τὴν καθ' ἡμέραν δίαιταν 78, 4.=δύο ἔτη τοῦ διαιτητοῦ τὴν δίαιταν ἔχοντος I. 111, 5. δίαιταν ὦφλον. *to be cast at law* 111, 8.=δίαιταν τοῖς φίλοις ἐπιτρέπειν L. 893, 10. fr. 6, 4. ibi enim δίαιταν est leg. non διαιτᾶν.

διαιτᾶν arbitrum agere, arbitrium dicere. ἐνταῦθα γὰρ ἐκάθηντο οἱ τὴν Οἰνηΐδα καὶ τὴν Ἐρεχθηΐδα [φυλὴν] διαιτῶντες 1142, 26. ergo tribui cuique sui erant proprii et certi arbitri, et loca ad res agendum iis assignata.=διαιτᾶσθαι παρά τινι Æ. 6, 36.=commorari I. 57, 40. 58, 17. 69, 34. 77, 30. [24, 38.]=commorari aliquo in loco An. 21, 5. τοὺς φειδομένους καὶ τοὺς ἀκριβῶς διαιτωμένους parce et frugaliter victitantes 33, 20.=habitare, commorari aliquo in loco, ubi rerum tuarum satagas. ἐγὼ μὲν ἄνω διητώμην, αἱ δὲ γυναῖκες κάτω L. 92, 31. ἐν Πειραιεῖ διῃτῶντο 897, 7. τὰς θυγατέρας ἀξιοῦντε διαιτᾶσθαι. (de filiis aliquid certi statuere) fr. 11. sed vereor ne Taylor ita vertens erraverit, si nihil aliud, in *filiis* certe. volebat, aut certe debebat *filiabus* dare. Verum διαιτᾶσθαι videtur h. l. significare *elocari*, *to get a woman married*. aut μεθ' ὑμῶν διαιτᾶσθαι vobiscum, inter vos versari. μετὰ τῶν ἐλεοκόπων διαιτώμενος (habitans) ap. Harpocr. in voce ἐλεοκόπων. ἐξ ἀγροῦ ὁπόταν ἔλθοι, παρ' ἡμῖν διῃτᾶτο. ap. Priscian. l. 18.

διαιτητὴς] φυλάξας τὴν τελευταίαν ἡμέραν τῶν διαιτητῶν 542, 15. ergo arbitri non erant nisi annui. νόμος διαιτητῶν, id est περὶ τῶν δ. 545, 3. διαιτητὴς κληρωτὸς 862, 1. erant enim plerique arbitri consensu litigantium delecti, quos Latini compromissionarios appellitant, Græci αἱρετοὺς, et solebant terni legi, tam res repetente, quam eo, unde peteretur, quoque suum sibi legente, quos ad binos arbitros tertius accedebat ambobus communis futurus 897, 2. 1360, 7. sqq. arbitri ab ambabus partibus delecti judicio stari jubebat lex, vetans ab eo decisam causam ad aliud tribunal deferri 545, 7. licebat tamen hos delectos repudiare, si ante sententiæ dictionem significassent, se adversus alterum litigantium litem daturos esse 861, fine. πρὸς διαιτητὴν κλοπῆς δικάζεσθαι litem cum aliquo apud arbitrum ingredi de furto, seu peculatu 601, 23.=ἄγειν διαιτητὰς I. 54, 7. 9. 11.

μόνον νῦν κελεύειν ὑμᾶς χάριν αὐτοῖς ἔχειν 1230, 10. μὴ μόνον τὸν διακονήσοντα πρὸς χάριν 1470, 1. = εἰ ἐθελήσει διακονῆσαί οἱ A. 113, 11. ἅμα διακονοῦσα una inserviens ejus auctoritati, aut si sic reddere mavis, inter ancillandum et pocula ministrandum 113, 19. = de ancilla a pedibus, quæ adhibeatur allegationibus, *for the purpose of sending on errands*; e. c. ut in forum eat obsonatum L. 93, 13.

διακονία] τῆς μέντοι διακονίας τῆς ἐφ' ἑκάστοις τῶν πεπραγμένων καὶ ἐμαυτῷ μετεῖναί φημι 296, pen. διακονία, δι' ἣν ἡ πόλις ἐντιμοτέρα γέγονεν 328, ult. = ἀρχὴ qui differat ab ἐπιμελείᾳ καὶ διακονίᾳ Æ. 55, 33. = διακονίαν φυλάττεσθαι I. [7, 30.]

διάκονος] διάκονον, εἴ τις ἐχρῆτο, ταύτην ἐνεχυράζειν. ancillam 762, 4. παῖδα διάκονον, ὑδρίαν χαλκῆν ἀποφέροντα 1155, 6. οἱ διάκονοι τοῦ Χαβρίου τράπεζαν παραθέμενοι 1356, 10. οἰκέτην διάκονον τρέφειν 1359, 11.

διακόπτειν] facundia διακόπτεται ea, quæ est irrita, effectu caret 450, 15. διέκοπτε τοῦ πλοίου τὸ ἔδαφος 883, 22. χεῖλος διακόψαι 1259, 13. τὸ χεῖλος διακοπεὶς, ὥστε καὶ ῥαφῆναι 1270, 2.

διακόσιοι] ἠγωνίσατο ἐν ἑξακισχιλίοις, καὶ δικαστῶν τοσούτων οὐδὲ διακοσίας ψήφους μετέλαβε An. 3, 28.

διακριβοῦσθαι I. 41, 42.

διακρίνειν] πότερον κάλλιον, ὅπλοις, ἢ λόγοις διακρίνεσθαι disceptari, lites componi, aut lites suas dirimere mutuas 163, 15. 18. ἀλλὰ ταῦτα μὲν αὐτοὶ πρὸς ἑαυτοὺς ὑμεῖς ὅπως ποτὲ *ἔχῃ διακρινεῖσθε 890, 1. διακρῖναι πάντα τὰ δίκαια 1301, 3. = ταῦτα οὐ διακέκριται τοῖς μὲν γενέσθαι, τοῖς δὲ μὴ omnibus sine discrimine hæc contingunt An. 20, 23. vel ita sortes humanæ discretæ non sunt, ut aliis accidant, alii hac labe vacent.

διακρούειν] τὸν παρόντα χρόνον διακρούεσθαι 351, 15. amoliri, protelare, excusationibus, artibus callidis eludere, extrahere, procrastinare 394, 2. 423, 25. vim afferentes a se manibus objectis repellere et amoliri 403, 2. διακρούεσθαι τὸν παρόντα τρόπον τοῦ δοῦναι δίκην 523, 14. διακρούσηται τὸ δοῦναι δίκην ὧν ἐμὲ ὕβρικεν 556, 25. a se profligare, effugere discrimen 575, 6. 579, 23. τὰς ἄλλας τῶν νόμων φυλακὰς ἔστι πολλαχῇ διακρούσασθαι 711, 18. διακρουσθῆναι τῆς τιμωρίας objecto errore a pœna sumenda retineri 741, 23. ὡς δ' ᾐσθόμην αὐτὸν διακρουόμενόν με me ductitantem et vanis excusationibus morari atque eludere conantem 911, 8. de debitore creditorem, cum ad res creditas repetendum venit, commentis excusationum atque promissionum ludificante, a se amoliente, delusum remittente domum, atque de die in diem extrahente. ἃ τοὺς κυρίους διεκρούσατο μὴ καταθεῖναι, quæ quominus æra dependeret, ipsos eorum dominos (creditores) per tam longinquum tempus ludificatus est 988, 7. ἐπειδὴ οὐκέτι ἐνῆν αὐτῷ διακρούεσθαι. rem cavillationibus extrahere 1106, 4. 1266, 11.

διάκρουσις] ἐπὶ διακρούσει in longum et irritum extrahendi atque ludificandi ergo 1265, 13. 1266, 6.

διακρύπτειν] in vetustis editionibus p. 1033, 9. legitur καὶ διακρυψαμένους. pro καὶ ἰδίᾳ, κρυφῇ.

διακυκᾶν *to stir together confusedly, promiscuously.* τῶν λόγων, οὓς οὗτος ἄνω καὶ κάτω διακυκῶν ἔλεγε 263, 19.

διακωδωνίζειν explorare. tentare. ἡμᾶς διεκωδώνισεν ἅπαντας τίνα τρόπον 393, 17.=διακωδωνισθέντες, explorati L. ap. Etymolog. M.

διακωλύειν] διακωλύει με τὰς μισθώσεις κομίζεσθαι 1029, 30. 1036, 5. διακωλύοντι τὸν ἀπόστολον. retinenti, inhibenti classis navalis expeditionem 1152, 1. οὐχ οὕτως ἀπέστρεψεν, ἢ διεκώλυσεν, ἀλλ' ἡγεμὼν, καὶ πρῶτος, καὶ πάντων βδελυρώτατος γεγένηται 1263, 25.=οὗτοι γὰρ τὸ ἀνελεῖν αὐτὰς διεκώλυσαν I. [12, 52.]=impedire, intercedere, absterrere A. 116, 37. οὐ δίκαιον τὰς θείας προσβολὰς διακωλύειν. γενέσθαι 123, 22. διακωλύοντες τὰ ἱερὰ γενέσθαι τὰ νομιζόμενα. in quo et dedecus et damnum reipublicæ majus est, quam si idem sacris privatis eveniat 139, 10.=διακωλύειν μὴ σώζεσθαι (id est ὥστε μὴ σώζεσθαι) L. 161, 25.

διαλαμβάνειν] διαλήψομαι disputabo περὶ τῶν καθ' ὑμᾶς 165, 16. στήλαις διαλαβεῖν τοὺς ὅρους palis terminalibus limites distinguere 278, 23. pro διαχειρίζειν, διοικεῖν. διαλαβόντες καὶ τἄλλα οὕτως αἰσχρῶς πάντα 832, 4. ἐν τῷ νεωρίῳ διελάμβανον κατ' ὀβολοὺς τοὺς ἄρτους 918, 8. nemo plus identidem accipiebat, quam singulos panes, eosque solummodo obolares.=διαλαμβάνων γὰρ ἕκαστον ἡμῶν ἐν μέρει, seorsim sumens unumquemque nostrum alium ex alio Æ. 33, 26.=inter se comparare, ut consules Rom. provincias olim comparabant, h. e. partiri aut sortiri. τὰς οἰκίας L. 120, 41. διαλαμβάνειν τοὺς νόμους ταύτῃ sic administrare, versare, exercere, dispensare 139, 45.=διαλαμβάνειν (si bene habet) pro ὑπολαμβάνειν existimare Ly.—

διαλανθάνειν Ly. 157, 37.

διαλέγειν. διαλέγεσθαι] βουλόμενος ἡμῖν διαλεχθῆναι. quam nobiscum haberet causam, eam civiliter et amice transigere atque in gratiam redire 19, 25. διαλέγεσθαί τι πρὸς ἑαυτὸν ad animum sibi aliquid revocare 418, 17. διαλέγειν τοὺς ἐναντίους σφίσιν αὐτοῖς νόμους. deligere, excerpere et secernere alias leges ab aliis inter se repugnantes 484, pen. οἱ νόμοι τούτῳ οὐδὲν διαλέγονται. leges cum isto commune nihil habent. ad eum haud pertinent, non illi præcipiunt 1070, 4. διαλεξόμεθα ἡμῖν αὐτοῖς inter nos ipsi componemus rem atque transigemus 1169, 5. 10. ὅτι βούλοιτο ἐμοὶ διαλεχθῆναι ἐμόν τι πρᾶγμα. id est περὶ πράγματος ἐμοὶ προσήκοντος 1221, 11. διαλεχθείς τι πρὸς αὐτὸν οὕτως ὡς ἂν μαθὼν, ὥστε μὴ μαθεῖν ὅ τι λέγοι 1258, 27.=διαλέγεται ὁ νομοθέτης τινὶ, agit, definit, præcipit de aliquo legislator, res ei est cum aliquo, de quo sancit et edicit Æ. 3, 26. 30, 33. 5, 4. 6. παραδόξως καὶ φιλανθρώπως πρὸς ἕκαστον διελέγετο 33, 26. διαλέγεσθαί φησιν ἑαυτῷ νύκτωρ τοὺς θεοὺς, οὓς μεθ' ἡμέραν ἐπιορκεῖ 64, 36. διαλέγεσθαι νύκτωρ πρὸς τὴν Ἀθηνᾶν καὶ τὴν Ἥραν, noctu per insomnium cum Minerva et Junone versari 85, 14. ἀπαιδεύτως διαλέγεσθαι

87, ult.=verba facere. ἥκω διαλεξάμενος παρ' ὑμῖν I. 63, 16. μηδένα τῶν ἑαυτοῦ οἰκείων διαλεχθῆναι Κλέωνι 76, 20. 37.=οὐδεὶς ἀνθρώπων αὐτῷ ὡς ἀλιτηρίῳ διελέγετο L. 137, 19. μικρὸν διαλεγόμενοι. submisse, aut pauca loquentes in sermonibus 147, 33. (διαλ. de oratione forensi 147, 33. v. not. 45.) postrema hæc ex indice Taylori repetii.

διαλείπειν] οὐδ' ἔστιν ἐξαίρετος ὥρα τις, ἣν διαλείπει 124, 4. intermittat. ἐνιαυτὸν διαλιπὼν ἕκαστος λειτουργεῖ 459, 13. διαλιπὼν ἡμέρας τινάς. dies aliquot cum interquievissem, præterire sivissem 1149, 18. διαλιπὼν ἔτη τρία 1239, 24. διαλείποντας μικρόν. paulo post 1235, 6. ἐν ᾧ τοίνυν ἡ τύχη διαλείπει interstitium quasi quoddam facit in nos sæviendi, καὶ τοὺς ἐχθροὺς ἀνέχει cohibet 1449, ult.=orationem sistere currentem, interponere cursui orationis moram aliquam silentii Æ. 12, 7. διαλιπὼν μικρὸν, post breve silentium 15, 31. διαλιπὼν, interjecta pausa 85, 1. διαλείπων, interjecto tempore 85, 16.=οὐδὲ δύο ἔτη διαλιπὼν I. 67, 19.

διάλεκτος vox, pronunciandi modus 982, 18.

διαλλαγὴ] διαλλαγαὶ ἄπιστοι 18, 8. τὰς διαλλαγὰς, καθ' ἃς διήλλαξαν leges, secundum, vel in quas eos inter se reconciliarunt 1361, 1. διαλλαγαὶ formula compositionis inter partes litigantes 1369, 5.=ἄδειαν καὶ διαλλαγὰς εὑρίσκεσθαι Æ. 76, 42.=διαλλαγῆς μηδεμιᾶς γενομένης. reconciliatione gratiæ I. 68, 9.=διαλλαγὰς αἵτινες εἰσὶν, οὐ γινώσκειν An. 28, 8.

διαλλακτὴς] τοὺς Ἕλληνας ὁρᾷ δεομένους ἑκουσίου ἢ καὶ ἀκουσίου διαλλακτοῦ 189, 16. διαλλακτὴν οὐδένα φεύγων 1167, 15.

διαλλάττειν differre. παρὰ τοὺς χρωμένους τὸ πλεῖστον διαλλαττόντων rebus inter se quam plurimum distantibus, prout animi sint alii atque alii iis, qui rebus iisdem utantur 1402, 17. μηδὲ πρὸς τελευτήσαντας διαλλαγήσονται 1478, 10. ne defunctis quidem placabuntur.=reconciliare, expedire litigium I. 54, 10.=A. 146, 2. 3.=διαλλάττεσθαι τῆς ἔχθρας a simultate cum aliquo in gratiam redire An. 23, 3.

διαλογίζεσθαι] διαλογισάμενος ταῦτα, ἅπερ οὗτος 777, 13. ὀρθῶς ἕκαστα 872, 7. διαλογισάμενος computo cum eo facto 962, 25. πρὸς τὸν πατέρα. *till he had made up his accounts with my father* 1236, 17.=διαλογίζεσθαι τὰ καλὰ καὶ μὴ Æ. 3, 30.=I. 68, 14.

διαλογισμὸς computatio, cum duo, quibus res sunt communes inter se, ad computandum consident, quid quisque alteri debeat. γεγενημένου διαλογισμοῦ. *after a complete calculation of the demands on both sides* 951, 20.=παριστάναι διαλογισμὸν, injicere menti cogitationem Æ. 49, 32.

διαλοιδορεῖν] διαλοιδορηθεὶς pro διαλοιδορησάμενος 542, 10.

διαλύειν in activo. destruere, labefactare, convellere, corrumpere. simile ductum de nodis, restibus, structuris, quæ dissolvuntur. πάντα ἀνεχαίτισε καὶ διέλυσε 20, 27. ἣν πειρᾶται Δ. κατασκευάζειν τῇ πόλει δύναμιν, ταύτην βασκαίνειν καὶ διαλύειν 94, 19. πταῖσμα τὸ τυχὸν ἅπαντα ταχέως διέσεισε καὶ διέλυσε 154, 12.

τὸν ἐφεστηκότα τῇ πόλει κίνδυνον διαλύσειν 287, 6. διαλύσω πάσας αὐτοῦ τὰς ἀπολογίας confutabo, difflabo 831, 22. b) expungere nomen, æs debitum dependere, *to acquit oneself of one's debts.* et tam æs solvendum διαλύειν dicitur, quam hominem, cui solvendum est, seu creditorem, h. e. eum placare diluendo nomine. διαλύειν χρήματα (id est χρέα) 460, 19. πάντα αὐτῷ διελέλυτο πρὸς τὴν πόλιν. omnia, quæ ei apud ærarium fuerant nomina contracta, expuncta sunt 836, 14. πριάμενοι παρὰ τούτου τὰς τιμὰς διέλυσαν. *had paid the value, or price of* 846, pen. διαλύσας πάντα *had settled all the demands*, cum satisfecisset omnibus, omnia dependenda dependisset, ordinanda ordinasset 945, 4. ἐπειδὴ διαλύειν ἐδέησεν οἷς ὤφειλον, ἁπάντων ἐξέστησαν τῶν ὄντων bonis cedebant 959, pen. διαλύειν τιμὴν οἰκέτου 1030, 12. τὸ ναῦλον ὑπὲρ τῶν ξύλων 1195, 8. hinc c) notio placandi, satisfaciendi. τοὺς τὰ ἑτερόπλοα δανείσαντας μόλις διαλύσαντα 919, 10. τὸν ναύκληρον 1192, 24. d) reconciliare inimicos inter se. διαλύειν ἑαυτὸν πρὸς ἐμὲ ἠξίου. rogabat (Midias Aristarchum,) ut se (Midiam) mecum (Demosthene) rursus reconciliaret 554, ult. 1032, 4. In medio. amicabili transactione causam componere, decidere. διαλυσώμεθα πεισθέντες τὸν πόλεμον 44, 10. 521, 14. ὅπως μὴ διαλύσει ne cum eo transigas, ne decidas, ne reconciliere 583, 23. πρὸς τοὺς πράξαντας [scil. τὸ ἀδίκημα] διαλυσαμένους, τῶν οὐκ εἰδότων κατηγορεῖν οὐκ ἴσον ἐστίν. iniquum est, vos, qui cum iis, a quibus læsi eratis, decidissetis, nunc eos incusare, qui totius causæ prorsus nihil tenent 991, 20. διαλέλυνται πρὸς τοῦτον ἐν τοῖς ἐμοῖς πράγμασι. cum adversario meo in gratiam redierunt hac lege, ut in causa mea dicendo testimonio ei ne obessent 1323, 1. b) dependere, diluere debitum. μὴ διαλυσάμενος γὰρ γίνεται χρήστης ἄδηλος 867, 13. διαλύεσθαι πρός τινα. ei satisfacere 869, ult. = διαλυθῆναι τὰ πρός τινα, cum aliquo redire in gratiam, simultate obliterata Æ. 10, 4. διαλύειν διαβολὴν 32, 15. διαλύειν τὴν εἰρήνην 65, 32. = οὐχ οἷόντ' εἰπεῖν ὡς διελύσαντο τὰς ἔχθρας I. 64, 25. καὶ οὕτω διαλύει τὸν ὀρφανὸν [24, 36.] = διαλελυμένος φανερῶς περὶ τούτων reconciliatus in gratiam, vetustis simultatibus amica compositione obliteratis L. 100, 43.

διαλυμαίνεσθαι] τὰ ὀρθῶς βουλευθέντα—πολλάκις τῷ τοὺς ἐπιστάντας ἄλλως χρῆσθαι διελυμάνθη 1466, 5.

διάλυσις reconciliatio gratiæ. ἠξίου δὲ καὶ πρὸς ἐμὲ [Demosthenem] αὐτῷ [sibi, Midiæ puta,] δι' ἐκείνου [per Aristarchum] γίγνεσθαι τὰς διαλύσεις 553, 20. = διάλυσιν τῆς δίκης * εὕρασθαι, impetrare litis abolitionem Æ. 10, 5. = διαλύσεις πρὸς ἐμὲ ποιησάμενοι I. [26, 47. 27, 49.]

διαμαρτάνειν] οὐ γάρ ἐστιν ἴσον ἐμοὶ νῦν τῆς παρ' ὑμῶν εὐνοίας διαμαρτάνειν 226, 17. τῆς εἰρήνης ἂν διημαρτήκει 235, ult. ἐλπίδων 255, 13. 1470, 18. δυοῖν χρησίμοιν οὐ διαμαρτήσεσθαι τὴν πόλιν ἡγούμην 388, 14. εἰ μὲν Αἰσχίνης ἰδιώτης ὢν ἀπελήρησέ τι καὶ διήμαρτε 398, 21. δεδοικέναι δὲ, μὴ διαμάρτῃ ne cupita et rogata minus impetraret 401, 22. οὐκ ἂν τοσοῦτον διημάρτανε τοῦ πράγματος [id est τοῦ τὰ δίκαια ποιεῖν] 576, pen. ἀλλὰ γνώμῃ διαμαρτὼν

ἀποτυχεῖν 716, 3. 734, 22. διημαρτηκότας ἡμᾶς τῶν πατρῴων 841, 10. διαμαρτὼν τοῦ λέμβου, διὰ τὸ νύκτα εἶναι, ἀπεπνίγη 883, pen. ποῖ γὰρ τραπέσθαι δεήσει τῆς ὑμετέρας γνώμης διαμαρτόντα 1048, 21. διημαρτηκέναι μοι δοκοῦσι παντὸς τοῦ πράγματος 1228, 10. οἱ διαμαρτόντες τῆς συμβουλίας τῶν ἐπιτηδευμάτων 1412, 6. δεινὸν ἂν εἴη, εἰ τοῖς τοῦ κρατίστου διαμαρτοῦσι τὸ χείριστον ἀνάγκη πράττειν εἴη 1456, 14.=διαμαρτάνειν πλεῖστον τοῦ τρόπου Æ. 49, 5.=διαμαρτάνειν τοῦ ἀγῶνος I. 61, 26.=A. 122, 2.

διαμαρτυρεῖν aliquem a petitione e. c. hereditatis interponenda protestatione exclusum ire. proprium nihil est aliud, quam proximum διαμαρτύρεσθαι protestari, antestari, protestando intercedere. διαμαρτυρεῖς πρὸς ἡμᾶς, τὸ ὁμολογούμενον γένος ἐξελαύνων agis adversus nos per διαμαρτυρίαν, negans nobis esse petendæ jus hæreditatis, quos constat inter omnes defuncto, de cujus hæreditate contenditur, sanguine proximos esse; hæreditatisque possessione nos expellens, te solum ferens legitimum hæredem 1088, ult. οὑτοσὶ τοίνυν διαμεμαρτύρηκε τοὺς οὐκ ὄντας εἶναι. mendacio vobis imposuit, quo usus est in formula διαμαρτυρίας a se exhibitæ, affirmans eos esse legitimos hæredes, qui nulli sunt 1095, 1.=διαμαρτυρεῖν intercedere protestando μὴ ἐπίδικον εἶναι τὸν κλῆρον I. 38, 11. ἡ διαμαρτυρηθεῖσα γνησία εἶναι θυγάτηρ. illa mulier, quam filiam legitimam esse testatus esset curator ejus in sua διαμαρτυρίᾳ in illius gratiam judicibus exhibita 38, 22. 42, 17. 52, 19. διαμαρτυρομένων ἡμῶν nobis antestantibus, h. e. hortantibus testes nostros, ut hoc dictum factumve probe meminissent, quo possent, ubi opus foret, in judicio de eo referre 57, 22. 61, 28.

διαμαρτύρεσθαι protestari, contestando intercedere, aut et aliorum fidem implorare, obtestari. προὔλεγον καὶ διεμαρτυρόμην prædicebam, denuntiabam, et deorum vestramque fidem testabar, me ista denuntiavisse ante, atque vos de imminente periculo admonuisse 73, 2. 240, 26. βοᾶν καὶ διαμαρτύρεσθαι 232, pen. 275, 17. διαμαρτυραμένου ἐναντίον μαρτύρων μὴ ἀποφαίνεσθαι cum interdixisset coram testibus, ne (arbiter) pronuntiaret 899, 6. διεμαρτυρόμην, ὅπως μή μοι ὕστερον κατεσκευασμένοι δανεισταὶ φανήσονται. præsentes antestabar, me nihil hic cernere palorum oppignerationem factam indicantium, eosque id commeminisse jubebam, quo postmodum citati testarentur mihi protestationem interponenti, si forte usu veniat, ut creditores exsistant subito submissi atque subornati, precibusve inducti, qui se simulent in hos fundos pecunias credito elocasse 1047, 24. 1091, 26. b) docere, admonere, disertis verbis et clara voce in antecessum, ne quis errorem postmodum excuset. ὁ νόμος αὐτὸς διαμαρτύρεται, κελεύων—919, 21.=διαμαρτύρεσθαί τινι ταῦτα μὴ ποιεῖν, coram testibus velut, et solenniter denunciare, ne quid agat, aut, sin minus obsecundet, sciat in antecessum sibi prædictum esse, quicquid inde malorum esset eventurum Æ. 40, 7.=διεμαρτυρήθη μὴ Πλαταιεὺς εἶναι. agebatur in eum διαμαρτυρίᾳ, cum esset,

qui actioni obnunciaret, negans eum Plataeensem esse L. 167, 40.

διαμαρτυρία est actio ejusmodi, de qua modo dictum est, cum quis hereditatis petitorem exclusum it interponenda protestatione, se aliumve quempiam jure hereditatis adeundæ præstare. διαμαρτυρίαν ψευδῆ πρὸς τῷ ἄρχοντι ποιησάμενος 1080, pen. αἱ διαμαρτυρίαι τῶν ἀγώνων ἀδικώτατοι καὶ πλείστης ὀργῆς ἄξιοι τοῖς ἀγωνιζομένοις 1079, 19.=Æ. 30, 33.=I. 38, 21. obtestatio, protestatio 61, 25. 29. 63, 13.

διαμάχεσθαι πρός τι 217, 2.=διαμάχεσθαι μετὰ τοῦ δικαίου ὑπὲρ τῶν ἀσθενεστέρων L. 191, 33. 192, 12. περὶ τούτου 100, 38. 190, 6.

διαμένειν] ὅπως τὸν ἅπαντα χρόνον διαμενεῖ 332, 17. τὸ διευτυχεῖν τῇ οὐσίᾳ οὐ πολλοῖς διαμένειν εἴωθισται 1040, 5. de copiis conscriptis, quæ manent, neque rursus discedunt. διαμεῖναι δυνήσεται, τέως ἂν περιγενώμεθα τῶν ἐχθρῶν 1432, ult. διαμένω λέγων pro διατελῶ λ. 107, 21.=Æ. 41, 27.=διαμένειν εἴωθε *ταῖς τοιαύταις I. 40, 45. τὰς ἔχθρας, ὅτι διέμειναν, τὸ ἔργον δεδήλωκε 64, 31.=διαμένειν ἐπὶ τῆς πολιτείας D. 92, 18.

διαμετρεῖν] πρὸς διαμεμετρημένην τὴν ἡμέραν. die forensi, multis causis ea die disceptandis ita occupata, ut necesse fuerit causæ cujusque oratores spatio, eoque arctissimo, circumscribere 378, 7, 1252, 12. in medio. *to get measured out to them.* cum plures demensa frumenti e. c. petunt et accipiunt. διαμετροῦντο τὰ ἄλφιτα ἐν τῷ ᾠδείῳ 918, 8. καὶ ταῦτα πάντες ἴστε ἐν τῷ πομπείῳ διαμετρούμενοι 918, 26.=ἐν διαμεμετρημένῃ ἡμέρᾳ κρίνομαι, quid est? Æ. 45, 1.

διαμνημονεύειν Æ. 54, 38. διαμνημονεύετε σφόδρα τὸ μέλλον ῥηθήσεσθαι 27, 14. διαμνημονεῦσαι τὰ λεχθέντα 29, 27. διαμνημονεύειν, bene, penitus, usque ad finem judicii, memoria tenere 83, 7.=τῷ μὴ διαμνημονεύειν τὸν ἀπαγγέλλοντα ὑπὸ πλήθους. eo quod perlator mandatorum ea, tot numero quæ sint, omnia memoria complecti, et servare, et memoriter atque fideliter ei reddere nequeat, ad quem ablegetur A. 135, 37.=L. 168, 4.

διαμφισβητεῖν. idem quod simplex 897, 25. 1097, 23.

διανέμειν] διανέμεσθαι τὰ χρήματα inter se partiri, diribere 855, 7. 928, 16. διανειμάμενοι κοινῇ πέντε δραχμὰς ἕκαστος 1317, 6.= διανέμεσθαι inter se partiri τὸ ἀργύριον I. 66, 33. 110, 15.=διανέμεσθαι inter se partiri. ἓξ τάλαντα et τὰ κοινὰ An. 17, 33. 35. =διανέμειν τὸν αὑτοῦ βίον τοῖς ἐχθροῖς καὶ τοῖς συκοφάνταις L. 105, 45. τοῖς παισὶν, οὐ κτησάμενος, ἀλλὰ παρὰ τοῦ πατρὸς παραλαβὼν 155, 16. ἕτεροι δὲ καὶ ταῦτα διανεμοῦνται, ὥσπερ καὶ τἄλλα. inter se divident, nihil eorum ad vos pervenire sinent 162, 45.

διανοεῖσθαι] τὰ δὲ κεράμια τὰ τρισχίλια οὐδ᾽ ἐμέλλησαν, οὐδὲ διενοήθησαν ἐνθέσθαι. non modo sperandum non erat, ut illæ seriæ vini in navem unquam imponerentur, id quod ipsorum errori et oblivioni, aut fortunæ cuidam, potuisset tribui, sed ne voluerant quidem unquam eas imponere, in mentem ipsis ne vene-

rat quidem, ut id facerent 929, 8. διανοοῦ, ὡς πείσων ἐκεῖνον. proficiscere illuc cum proposito et spe illum precibus flectendi. ita te para—1215, 4.

διάνοια] ἡ προαίρεσις αὐτὴ τὴν τοῦ συμβούλου διάνοιαν δηλοῖ 292, 19. οὐκ ἀπὸ τῆς αὐτῆς διανοίας δεῖ τάς τε ἰδίας δίκας καὶ τὰς δημοσίας κρίνειν 298, 1. οὔκουν προσῄει πρὸς ταῦτα ἡ διάνοια, ἀλλ' ἀνεδύετο. mens illinc refugiebat 406, 19. οὐ τὸ συμβὰν ἐσκέψατο, ἀλλὰ τὴν τοῦ δεδρακότος διάνοιαν 637, 15. τὸ τῆς διανοίας ἄγριον καὶ πικρὸν ἐνταῦθα δηλοῖ 1122, 23. τὴν διάνοιαν ἁπάντων εὑρίσκομεν ἡγεμονεύουσαν 1412, 16. τῆς διανοίας ἐπὶ τοῦ λέγειν καὶ βουλεύεσθαι τεταγμένης 1413, 17. ἀγαπητόν ἐστιν, ἄνθρωπον ὄντα τῆς αὑτοῦ διανοίας λόγον ὑπέχειν 1436, 6. οἷς ὑπὸ πάντων δυσχεραίνεται, τούτοις τὴν διάνοιαν ἀγάλλεται. *he is tickled and carries himself highly* 1489, 7.=ὑπολάβητε διανοίᾳ τοιοῦτόν τι Æ. 7, 39. γίνεσθέ μοι μικρὸν χρόνον τὴν διάνοιαν (id est κατὰ τὴν διάνοιαν) μὴ ἐν τῷ δικαστηρίῳ 75, 20. ταῖς γε διανοίαις ἀποβλέψατε εἰς τὰς αὐτῶν συμφορὰς 76, 1. προσέρχεσθαι τῇ διανοίᾳ, ire, pergere aliquo cogitando, se suis cum cogitationibus in locum aliquem transferre 80, 25.=I. [13, 56.]=διάνοια ἀνθρώπων L. 193, 22. ἐξ ἴσου τῇ συμφορᾷ τὴν διάνοιαν ἔχειν 168, 23. διάνοια θεῶν 196, 5. τοὺς ἔτι νέους καὶ νέαις ταῖς διανοίαις χρωμένους 169, 38. τὴν διάνοιαν ἔσχον (id est διενοοῦντο) fr. 31, 2.=ταῖς διανοίαις μὴ πτήξαντας Ly. 154, 9. πρὸς τὰς τῶν ἀρχαίων νομοθετῶν διανοίας ἀποβλέπειν 156, 9. οἱ θεοὶ οὐδὲν πρότερον ποιοῦσιν, ἢ τῶν πονηρῶν ἀνθρώπων τὴν διάνοιαν παράγουσι 159, 19.

διαπειλεῖσθαί τινι, interminari aliquem Æ. 7, 1.

διάπειρα] διάπειραν ποιούμενοι τῶν τρόπων ἑνὸς ἑκάστου ἡμῶν 1098, 2. διάπειραν ὑμῶν λαμβάνειν βουλόμενος 1288, ult.=τὸ πρᾶγμα εἰς διάπειραν καὶ λόγον κατέστησαν Æ. 26, 20.

διαπειρᾶσθαι τῶν δικαστῶν ὅ τι γνώσονται 1180, 4.=διαπειρᾶσθαι id est ἐπὶ διαπείρᾳ ποιεῖν τι, facere aliquid periculi ergo, quo constet, num succedere velit. διαπειραθέντα τὰ ψευδῆ λέγειν A. 133, 22.=διαπειρασόμενος ἥκει τῆς ὑμετέρας γνώμης D. 105, 15.

διαπέρχεσθαι de militibus dilabentibus, de exercitu dissoluto, militibus furtim discedentibus aliis alio 1188, 23. 1199, 7. διαπελθόντων τῶν στρατιωτῶν.

διαπηγνύναι] διὰ τῶν ἑαυτοῦ πλευρῶν διαπῆξαι A. 123, 4.

διαπηδᾶν] ἀπὸ τοῦ δικαστηρίου καὶ τῆς καταγνώσεως οἷ διεπήδησεν! 726, 5.

διαπιμπλάναι] διαπεπλησμένος satiatus illa muliere, ut tædium ejus odiumque eum cepisset An. 16, 29.

διαπίπτειν, dilabi, in cassum abire, evanescere. ὡς τὸ συκοφάντημα—διέπιπτεν αὐτῷ Æ. 33, 19.

διαπιστεῖν fidem denegare, haud credere 870, 26.

διαπιστεύειν certa fide, summa fiducia credere 80, 26. διεπιστεύετο certa fides ei habebatur 145, 3.=Æ. 26, 40. διαπιστεύειν τινὶ τὴν πολιτείαν, prorsus, plane alicujus fidei committere rempublicam 54, 39.

διαπλάττεσθαι simulare 575, 8.

διαρπάζειν τινὲς τὰ χρήματα βούλονται 102, 26. διαρπασθησόμεθα ὑπὸ τοῦ πολέμου 299, 15. ἕτερα, ἃ τῶν κοινῶν διηρπάκεισαν 1318, 21.=L. 155, 28.

διαρρεῖν] pecuniam fœnori elocat sive χαρίσασθαι βουλόμενος gratificandi studio amicis id se rogantibus, sive μὴ λαθεῖν (scil. βουλόμενος) διαρρυὲν αὐτὸν τὸ ἀργύριον. cavens, ne quotidianis faciendis impendiis sensim et sine sensu carperet facultates, quo pacto numi inter manus haud sentienti diffluerent 982, 10.

διαρρήγνυσθαι] τῶν διαρρηγνυμένων, εἰ ταῦτα γενήσεται frementium præ indignatione et pæne crepantium 169, 19. οὐδ' ἂν διαρραγῇς ψευδόμενος 232, 12. νῦν διαρραγῶσί τινες τούτων 254, 12. οὐκ ἐπιορκῶ, οὐδ' εἰ Κόνων διαρραγείη 1270, 7. non pejero, negoque me pejerare, etiamsi Conon id me facere tanta contentione vocis et laterum aiat, ut pæne rumpatur.

διαρρήδην 118, 1. ἄντικρυς οὑτοσὶ καὶ διαρρήδην ἀπολογία γεγραμμένη τῶν τούτοις ἡμαρτημένων 352, 12. διαρρήδην ἔφη ἥκειν πεπεικὼς Φίλιππον 364, 15. διαρρήδην ἀκούσαντα ὑποσχομένου Φιλίππου 373, 27. διαρρήδην ἀπαγορεύουσιν οἱ νόμοι μὴ ποιεῖν 1075, 10.=διαρρήδην ἀποδεικνύναι Æ. 1, pen. 2, 19.=I. 76, 26. 80, 29. =διαρρήδην εἴρηται L. 94, 31.

διαρριπτεῖν εἰς τὴν ὁδὸν τὰ σκευάρια Æ. 9, 8.

διασείειν] ἅπαντα διέσεισε καὶ διέλυσε 154, 12.

διάσειστος] ἀστράγαλοι διάσειστοι Æ. 9, 9.

διασκάπτειν τὰ τείχη L. 131, 5.

διασκευάζεσθαι] πρὶν διασκευασάμενοι πρὸς τὰ τείχη προσῄεσαν οἱ πολέμιοι. succincti, armati, instructi 126, 26. διασκευασάμενος τὴν οὐσίαν cum dissipasset, prodegisset, dilapidasset substantiam 845, 13.=διεσκευασμένοι ἐν τοῖς ὅπλοις Æ. 73, 31.=διεσκευασμένος instructus et paratus ad pugnam Ly. 152, 31.=bonis cedere, decoquere, foro excedere. διεσκευάσθαι πρὸς τὸν δῆμον. debita fisco luenda non posse diluere. *to be in arrears to the treasury. to become a defaulter with the exchequer* D. 99, 14.

διασπᾶν τὰς πολιτείας 54, 5. μόνον οὐ διεσπάσθην ὑπὸ τῶν—58, 7. διασπᾶν στρατιώτας 94, pen. τοῖς παρ' ἐκείνου μισθαρνοῦσι διασπάσασθαι παραβαλεῖτε 136, 15. μόνον οὐχ ἁλύσει σιδηρᾷ δεδεμένος, ὑποδύει παρὰ ταῦτα καὶ διασπᾷς 778, 20. πρὸς ἅπαντας ἀεὶ προαιρεῖται λοιδορεῖσθαι καὶ μέμφεσθαι καὶ διασπᾶσθαι. ringi, vel rumpi vociferando, τὰ λεγόμενα, ut solet in proverbio dici 806, 2.

διασπουδάζειν] καὶ τί μάλιστα ἐν ἅπασι τοῖς νόμοις διεσπούδασται ὅπως μὴ γένηται. ecquid unum ut ne fieret, legibus in omnibus spectavit legislator, cavitque maxima sollicitudine, circumspectione atque summa egit contentione 505, 8. τίνος οὖν ποτὲ ἕνεκα ταῦτα οὕτω διεσπούδασται. tam sedulo quæsitum et laboratum est 646, 15. διεσπούδασται μὴ λαβεῖν ὑμᾶς nervorum omni contentione satagit, ut vos ne capiatis 681, 21.

διαστρεβλοῦν, tormentis distrahere, dilaniare Æ. 85, 38.

διαστρέφειν] τῶν λυμαίνεσθαι ταῦτα καὶ διαστρέφειν βουλομένων ἐξ

extundere, distrahere. οὐδ' ὅσα ἂν πορίσωσιν οὕτως, ὅπως ἂν δύνωνται, ταῦτ' ἔχοντες διαθέσθαι, κεκλεισμένων τῶν ἐμπορίων 22, 27. διατίθεσθαι τὰ φορτία 910, 3. καὶ τούτων [vinum et frumentum] τριπλασίας τιμῆς, ἢ πρότερον, διαθέμενοι 1048, 25. b) testamentum condere, testamento præcipere. διέθετο ὅρους ἐπιστῆσαι *he ordered in his last will* 1029, 27. ὅστις ἂν μὴ διαθέμενος ἀποθάνῃ *who dies intestate*. leges de iis latæ 1067, 1. διαθέσθαι τὰ ἑαυτοῦ εἶναι licere de fortunis suis disponere, h. e. testamento cavere et præcipere 1133, 9.=διατιθέναι τὰ κοινὰ τῆς πόλεως Æ. 5, 8. διαθέσθαι, testamentum scribere, quando non liceat 56, 40. =administrare, gubernare, vel deducere ad locum statumve quempiam. διαθεῖναι καὶ τοῦτον τὸν οἶκον τὸν αὐτὸν τρόπον. pari modo in hac quoque hereditate versari, atque versati sunt in illa priore. h. e. pari modo dilacerare atque prodigere I. 82, 22. In medio, præcipere, mandare per testamentum. οὔτε διαθέσθαι, οὔτε δοῦναί τι τῶν ἑαυτοῦ ἔξεστιν ἄνευ τῶν θυγατέρων, in fraudem filiarum 42, 11. διαθέσθαι ἐξεῖναι ὅτῳ ἂν τις ἐθέλῃ 44, 39. quibus per leges liceat testamentum scribere 48, 1. διαθέσθαι ἑτέρῳ τὴν οὐσίαν, εἰ αὐτός τι πάθοι 63, 5. τὰ ἑαυτοῦ διατίθεσθαι per testamentum legare, donare ὅτῳ ἂν ἐθέλῃ 79, 14. 81, 3. ὥστε καὶ τὰς θυγατέρας ἐξ αὐτῶν διατεθῆναι, id est ἐκδοθῆναι. bene et honeste possint elocari. *were got married, provided for, endowed with a portion* 88, 5. διέθετο ταύτας τὰς διαθήκας [14, 58.]=διατίθεσθαι εὖ καὶ κακῶς, ἐὰν βούλησθε An. 22, 16. τὴν ἀποδημίαν τὴν εἰς Ὀλυμπίαν. quibus rebus et studiis insumserit illud tempus, quod domo absens Olympiæ per causam ludorum peregit. vel qualem se tum gesserit 33, 7.=διατίθεσθαι ἀνοητότερον πρὸς τὸ μειράκιον L. 96, 15. δεινῶς διατεθῆναι τυπτόμενος 98, 38. εἰ διαθείη ὑμᾶς ἀπόρως, ὥσπερ διέθηκεν 130, 37. 151, 24. †testamento dare, legare 133, 25. et fors. 159, 29. v. not. 96. cl. Markland. ad locum. Tayl. διατεθέντες (id est διακείμενοι) οὕτω παρανόμως καὶ βιαίως 115, 36.=κακῶς διατιθέμενον ὑπὸ λιμοῦ D. 106, 22.

*διατραγῳδεῖν ambitiosa oratione, verbis ampullatis rem parvam exaggerare. ἡλίκην νῦν διετραγῴδεις καὶ διεξῄεις 232, 22.

διατρέπεσθαι pudore confundi, verecundia percelli, reverentia cujusdam ab instituto absterreri 798, 20.

διατρέχειν A. 121, 36. 122, 2. 124, 22. 37.

διατρίβειν agere, commorari, rerum suarum satagere. οὔτ' ἐπὶ τοῖς ἰδίοις ἐώμενοι διατρίβειν 22, 25. συμβαίνει μοι, καίπερ ἐκποδὼν διατρίβοντι. tametsi absim domo, extra conspectum vestrum verser 1474. epistola tertia, 7. agitare, terere tempus, aut mentem, h. e. acuere, exercere, continere in studio et exercitatione alicujus rei. ἐπ' οὐδενὶ τῶν πολιτικῶν ἀγαθῶν τὴν ψυχὴν διατρίβει 785, ult. χρόνος διετρίβετο συχνὸς consumebatur 1013, 7.=διατρίβειν περί τι, satagere in re aliqua Æ. 6, 42. διατριβὰς οὐκ ἀφανεῖς διατρίβω, vitam ago non obscuram in locis clandestinis cum hominibus sordidis 17, 13. διατριβάς, ἃς μετ' ἀλλήλων ζῶν-

ἄλλων ζήτει διενεγκεῖν 1416, 22. c) obstare, intercedere, vetare, τρεῖς δὲ μόναι ψῆφοι διήνεγκαν τὸ μὴ θανάτου τιμῆσαι 676, 12. tria sola suffragia absolventia numero, quod essent plura, quam condemnantia, obstabant, quo minus mortis supplicio damnaretur. d) pertinere, pertingere, porrigi, ὥστ' εἰς ἅπαντας τὴν ἐκείνου μνήμην διενεγκεῖν (pro διήκειν) 1415, 12. e) οὐδὲν αὐτῷ διαφέρει nil ejus refert, nil interest, haud curat, perinde ei est, sic, an secus sit. σιωπῶ θέρος καὶ χειμῶνα, ὡς οὐδὲν αὐτῷ διαφέρει. id est ὡς οὐδὲν παρ' αὐτῷ διαφέρει τὸ θέρος τοῦ χειμῶνος πρὸς τὸ πολεμεῖν nil interest penes eum, æstate an hyeme bellum gerat 124, 3. εἰπεῖν μὲν οὖν μοι ταῦτα—οὐδὲν διαφέρει 1239, 14. ubi μοι non cum εἰπεῖν, sed cum remotiore διαφέρει cohæret. *I derive neither profit nor hurt therefrom—its all one to me.* f) diducere, alia aliis locis collocare. ut si judices calculos alii in absolutoriam cistulam, alii in condemnatoriam conjiciant. καὶ ταῦτα πρὶν τὴν πρώτην ψῆφον διενεχθῆναι 795, 1. In medio οὐ διαφέρομαι. nil curo, haud intercedo. mea nil refert 112, ult. b) obloqui, refragari, repugnare, adversari, discordare, contendere, animo inimico et infesto esse. ὁμολογῶ καὶ τότε καὶ νῦν καὶ ἀεὶ πολεμεῖν καὶ διαφέρεσθαι τούτοις 236, 5. εἰώθασιν ὧν ἂν ἑαυτοῖς διενεχθῶσιν ἀνὴρ καὶ ἡ γυνὴ, διὰ τοὺς παῖδας διαλλάττεσθαι 1001, 14. οἱ φύσει παῖδες ὄντες κἂν πρὸς ζῶντας διενεχθῶσι τοὺς γονέας, ἀλλ' οὖν τελευτήσαντάς γε ἐπαινοῦσι 1022, 13. οἱ νομιζόμενοι μὲν υἱεῖς, μὴ ὄντες δὲ γένει ἐξ αὐτῶν, ῥαδίως μὲν αὐτοῖς διαφέρονται ζῶσιν, οὐδὲν δὲ φροντίζουσι περὶ τεθνεώτων βλασφημοῦντες 1022, 16. διαφερόμενον περί τινος πλεονεκτήματος 1144, 26. οἴομαι δ' αὐτόν σοι οὐδὲν διοίσεσθαι. nulla in re repugnaturum esse 1215, 5. διαφέρονται δὲ, ὡς οὐ δεῖ τελεῖν αὐτοὺς τοὺς τόκους τοὺς ἐν τῇ συγγραφῇ 1296, 24. hoc pugnant, hoc urgent, in hoc a nobis dissident.=τὴν ὄψιν ἑτέρων διαφέρων, formosior aliis Æ. 11, 13. ἐκπλήττειν τινὰ διενεγκὼν κάλλει καὶ ὥρᾳ, percellere, in admirationem rapere formæ decore 19, 4. διαφέροντα πρὸς δικαιοσύνην καὶ ἐγκράτειαν 25, 42. ἑτέρων τὴν ὄψιν διαφέρων 76, 37. διενεγκεῖν τὴν πρώτην ψῆφον κατὰ τοὺς νόμους 82, 20.=διαφέρεσθαι πρός τινα dissidere, disceptare, contendere cum aliquo in jure I. 50, 11. 81, 43. 107, 11. τὰ διαφέροντα discrimina, momenta ad damnum accipiendum aut emolumentum adipiscendum. εἰ μὴ πάνυ μεγάλα τὰ διαφερόμενα εἴη 47, 35. 48, 35. εἰώθασι πρὸς ἀλλήλας διαφέρεσθαι αἱ μητρυιαὶ καὶ αἱ πρόγονοι 110, 22.=εἰ μηδὲν ἐμοὶ διέφερε τῆσδε τῆς πόλεως. *had my abode in this city been a matter of no consequence* A. 130, 46. διεφέρετο τούτοις discrepabat, repugnabat. contrarium est συνεφέρετο 134, 22. οἱ τοὺς αὐτοὺς περὶ τῶν αὐτῶν ἀεὶ λόγους λέγοντες πιστότεροι τῶν διαφερομένων σφίσιν αὐτοῖς 135, 22. οὐδὲ χρόνος πολὺς ὁ διαφέρων. neque multum temporis intercedit. differentia vel intercapedo temporis magna non est 140, 35.=ὅσῳ διαφέρει τὰ τοιαῦτα τῶν ὑπουργημάτων quantopere genus hoc officiorum differat et præstet illi alteri An. 21, 41. τὰ διαφέροντα ἐπιστάμενος gnarus quid intersit inter observationem legum atque violatio-

nem, h. e. quam expediat eas observare, quam noceat migrare 31, 34.=τούτοις μεγάλα τὰ διαφέροντά ἐστιν εὖ τε πράττειν τὴν πόλιν, καὶ ἀνεπιτηδείως, to them great is the difference L. 187, 13. 892, 1. Tayl. διαφέρειν ταῖς ψυχαῖς τῶν ἀνδρῶν. animis praestare sexui virili 190, 38. ἀπὸ τῶν πολὺ διαφερόντων ἢ καλῶν ἢ κακῶν (a facinoribus utramvis in partem insignibus) ἀναγκαῖόν ἐστι τοὺς ποιήσαντας γιγνώσκεσθαι 103, 37. διαφέρει πλεῖστον τῇ γνώμῃ τῶν ἄλλων 103, 42. διαφέρεσθαι περὶ τῶν ὀνομάτων 116, 39. ἵνα μὴ περὶ τιμῆς διαφερώμεθα ne de pretio secum contenderemus 165, 31.=διαφέρειν ἐράνους. dependere contributiones Ly. 150, 38. =διαφέρεσθαί τινι cum aliquo simultates et odia exercere D. 110, 33.

διαφερόντως diverso modo L. 188, 35.

διαφεύγειν ὑμᾶς τὰ πράγματα. vestris e manibus elabi rerum gerendarum opportunitates 57, 16. ὃ πάλαι μὲν ἴδει, διαφεύγει δὲ οὐδὲ νῦν 139, 17. τούς γε οὐδένα βουλομένους εἶναι τοιοῦτον [scil. qualis ego sum, vere et bona fide patriæ studiosus] οὐ διαφεύξεται 412, 12. διαφεύγουσιν αὐτοὺς οἱ οἰκέται elabuntur passim diffugientes, καὶ ἄλλος ἄλλοσε ἀπεχώρησε 1155, 11.=διαφευγούσης ἤδη τῆς δημοκρατίας, dilabentis, et e manibus effluentis, atque dispereuntis Æ. 89, 20.=οὐ διαφεύγει τὰ δίκαια μὴ οὐ κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον γιγνώσκεσθαι I. 63, 14.=A. 128, 36.=διαφεύγειν ἀνθρώπους L. 94, 19. τοὺς ἐν τῷ πολέμῳ κινδύνους 198, 2. διέφυγον τὸν θάνατον 129, 15.

διαφθείρειν. corrumpere, h. e. vitiare, labe afficere. δεῖ τὸν βουλόμενόν τι ποιῆσαι τὴν πόλιν ὑμῶν ἀγαθὸν, τὰ ὦτα πρῶτον ὑμῶν ἰάσθαι. διέφθαρται γὰρ 170, 2. διέφθαρται [scil. τὰς φρένας] καὶ παραφρονεῖ cerritus est 1182, 3. διεφθαρμένον τοὺς ὀφθαλμοὺς 1269, 6. διεφθαρμένον ὑπὸ νόσου νομίζω. a furore dementatum 1280, 14. b) corrumpere largitionibus et gratia, h. e. a studio patriæ, aut veri et æqui in agendo et dicendo avertere, ut testem in testimonio perhibendo, judicemve in jure dicundo. εἴ τις ἐν Πελοποννήσῳ τινὰς ὠνεῖται, ἢ διαφθείρει 122, 21. ἐπὶ χρήμασι διαφθείρεσθαι pati se corrumpi, a vero et justo cernendo et sequendo abduci, spe ductum proposita largitionum et divitiarum adipiscendarum 240, ult. τῷ διαφθείρειν τοὺς ἐπὶ τῶν πραγμάτων 309, 9. τῷ γε μὴ διαφθαρῆναι χρήμασι, κεκράτηκα Φιλίππου 309, 13. ὥσπερ γὰρ ὁ ὠνούμενος νενίκηκε τὸν λαβόντα, οὕτως ὁ μὴ λαβὼν, μηδὲ διαφθαρεὶς, νενίκηκε τὸν ὠνούμενον 309, 15. διεφθαρμένος καὶ πεπρακὼς ἑαυτὸν ἐλάνθανε 345, 4. διαφθείρειν τοὺς κριτὰς 516, 3. διδάσκαλον τοῦ χοροῦ διέφθειρε. oratione, donis datis, promissis, minis, aliisve malis artibus a me abalienavit 520, 7.=μειράκιον ἐλεύθερον διαφθείρειν erat Athenis capitale Æ. 7, 3. διεφθαρμένος τοὺς ὀφθαλμοὺς 14, 30. διαφθείρειν ποιήματα, corrumpere, adulterare, alia reddere, quam ab auctore profecta erant 19, 20. καλλίστην ὥραν ὄψεως ἀκλεέστατα διαφθείρας 22, 38. νομῇ χρημάτων τὸν δῆμον διαφθείρειν 38, 10. σημεῖα τῶν χρηστῶν διαφθείρει, corrumpit, infidas et suspectas reddit notas, unde probi agnoscun-

tur 67, 42. ἐπιεικεῖς φύσεις διαφθερεῖτε 79, 32.=de muliere abortum patiente. προσποιουμένην διαφθείρειν (scil. τὸν τόκον) ἄκουσαν I. 73, 4. γνώμην τινὸς 61, 9. ὑπὸ φαρμάκων διεφθάρται. dementatum esse 78, 37.=αἱ νῆες διεφθάρησαν. classis vestra apud Ægospotamos lacerata est An. 18, 32.=διαφθείρειν γυναῖκα pudicitiam ejus violare L. 92, 10. 93, 16. 95, 17. 136, 3. Tayl. τὰς ψυχὰς τῶν γυναικῶν, ὥστε οἰκειοτέρας αὐτοῖς ποιεῖν τὰς ἀλλοτρίας γυναῖκας, ἢ τοῖς ἀνδράσι 94, 46. θεῶν τις τὴν αὐτοῦ γνώμην διέφθειρεν 105, 16. περὶ τοῦτον τὸν κάπηλον, ὡς περὶ στήλην, διαφθείρονται. evertunt aut navigium, ut nautæ, aut currum, ut aurigæ, circa hunc scopulum, aut circa hanc metam, collatores τῶν ἐράνων, quippe quibus contributiones ipsorum a debitore haud repensantur fr. 2, 5.

διαφθορὰ, cum de navigio agitur, naufragium. ὅθεν καὶ ἡ διαφθορὰ τῇ νηΐ συνέβη 910, 10. 15.

διαφιέναι τὴν δύναμιν copias dimittere 677, 18. 679, 17.

διαφορὰ discidium, discordia. οὕτω μείζων ἐστὶν οὗτος ὁ φόβος τῶν πρὸς ὑμᾶς καὶ πρὸς ἀλλήλους ἐνίοις διαφορῶν 181, 13. variæ caussæ simultatum, ut συμβόλαιον, κῶμος, ἔρως, πότος—recensentur p. 1144, fin.=αὐτὸν τοῖς οἰκειοτάτοις εἰς διαφορὰν κατέστησεν I. 58, 12.=ἐν διαφορᾷ καταστῆναι, οἷς ἥκιστα ἐχρῆν A. 111, 38. ὁ κίνδυνος ἥ τε αἰσχύνη μείζων οὖσα τῆς διαφορᾶς 118, 16.=θέσθαι καλῶς τὰς γενομένας πρὸς ἀλλήλους διαφορὰς An. 18, 21.=οὐ περὶ πολιτείας αὐτοῖς εἰσὶν αἱ διαφοραὶ, ἀλλὰ περὶ τῶν ἰδίᾳ συμφερόντων L. 172, 2.

διαφορεῖν differre, h. e. discerpere, distrahere, quaqua spargere, vastare. διαφορουμένης αὐτῷ τῆς χώρας direpta a latronibus omnia differentibus 442, 25. ὧν κοινῇ διαπεφορημένων. quæ cum illi tres inter se diribuissent atque distraxissent 822, 27. διαφορηθεὶς carptus, dilaniatus ὑπὸ τούτου καὶ τῶν τοιούτων 1120, 25. διαφορῆσαι ἐπεχείρησαν τἄνδοθεν 1319, 13.=discerpere, dissipare, differre, prodigere I. 60, 13. διαφορήσαντες τὰς προσόδους 60, 31. 62, 26. 87, 12.

διάφορος inimicus, adversarius. διάφορος [subaudi πολλοῖς] ἐγενόμην εἰσπράττων πολλοὺς—multorum in odium incurri, multos offendi, eo quod ab iis exigerem mercedes *the rent* 1318, 19. b) τὸ διάφορον lucrum damnumve ex aliqua re exsistens. ἡλίκα γ' ἐστι τὰ διάφορα, ἐνθάδε, ἢ ἐκεῖ πολεμεῖν. quantum intersit, bellum hic loci, an ibi geratur 16, 26. τηλικούτων ὄντων αὐτῷ τῶν διαφόρων 362, 24. τὰ διάφορα ἀπολαβεῖν. compensatum sibi damnum iri, quod diuturnitate moræ et impedimentis negotiationi objectis fecisset, *reimbursement of expenses for travelling, for hinderance, and for costs of law* 887, 9. δεινὴ γὰρ ἡ πλεονεξία αὐτοῦ περὶ τὰ διάφορα *with which he looks to the* plus *and* minus, *the* meum *and* tuum 1148, 14. 1149, 3.= I. 36, 7. 37, 17. τὰ διάφορα, idem quod τὰ διαφέροντα, *that which is of consequence, of importance to a person*, id quod tua interest, sive ad vitandum, sive ad impetrandum. ἄρα μικρὰ

διάχρυσος] διάχρυσον ἱμάτιον ποιῆσαι vestem auro illusam, perpunctam 522, 2.

διαψεύδειν] in activo, quod raro usurpatur. fallere, decipere, illudere, mendacem aliquem fuisse declarare. *to give the lie to one.* ἐργολαβοῦσι καθ' ὑμῶν εἰς ὑποδοχὴν πραγμάτων, ὧν διαψεύσειεν αὐτοὺς ὁ λογισμὸς operam suam mercede elocant ad eas res recipiendum et gerendum, quarum exitus, ut eorum spem fallat e ratiocinii probabilitate collectam, etiam atque etiam opto 1482, 26. in medio. κἄτα διέψευσται spe excidit, frustra speravit et conatus est, deceptus inanibus votis 15, 13. διεψεύσθητε τῆς ἀληθείας περὶ αὐτοῦ 1476, 14. τῷ διεψεῦσθαι Χαριδήμου, καὶ νομίζειν αὐτὸν εὐεργέτην εἶναι. quia de Charidemo secus, atque reapse est, et oportebat, existimat, falsa ejus luditur opinione. *has a false notion of him, does not see him in the right light.* pro patrono eum habet, qui hostis sit reip. 626, 23.=διαψεύδεσθαι An. 6, 38. idem quod simplex ψ.

διαψηφίζεσθαι dare, ferre suffragium suum alterutram in partem, sive secundam, sive adversam. διαψηφιοῦμαι περὶ αὐτοῦ, illa de re sola, περὶ οὗ ἡ δίωξις ᾖ quam accusator in judicium vocavit, de qua controvertitur, quæ caput causæ est 747, 11. διαψηφίζεσθαι [id est τὰς ἑαυτῶν ψήφους διενεγκεῖν] ταύτῃ, [id est ταύτην εἰς τὴν μερίδα] ᾗ δίκαιόν ἐστι. eam in partem, a qua jus stat 842, ult. δείλης ὀψίας ἠρξάμεθα τοῦ διαψηφίζεσθαι. in suffragia discedere 1301, pen.=I. 65, 6.=A. 130, 13.=διαψηφίζεσθαι κρύβδην An. 29, 28.=L. 175, 11.

διαψήφισις latio suffragiorum, quæ viritim fit, unoquoque, quam in partem velit, discedente 1301, 25. διαψηφίσεις ἐξ ἀνάγκης ἐγένοντο τοῖς δημόταις 1306, 20. cum municipalium quisque de municipali alio quopiam ferendo suffragio decernit, utrum in municipio servandus sit, an eo expellendus.=διαψηφίσεις ἐν τοῖς δήμοις Æ. 11, 21. διαψηφίσεις *δημόσιαι, cum per demos judicatur de demotis singulis quibusque, sintne veri demotæ, an subdititii et surreptitii, eoque ejiciendi 16, 12. διαψηφίσεις ἐν τοῖς δήμοις ὅτ' ἦσαν, ut rei memorabilis meminit 52, 32.=ῥᾳδίαν ὑμῖν περὶ αὐτοῦ τὴν διαψήφισιν πεποίηκε L. 123, 18.

διδακτὸς] τὰ διδακτὰ τέχνῃ [id est διδαχῇ ἐντέχνῳ καὶ μεθοδικῇ, vel etiam μελέτῃ καὶ ἐγχειρήσει σοφῇ] τὰ δὲ λοιπὰ γυμνασίᾳ καὶ συνηθείᾳ κατασχεῖν δυνηθῶμεν 1413, 24.

διδασκαλεῖον] φοιτᾶν εἰς τὰ προσήκοντα διδασκαλεῖα 312, 23. ἅμα τῷ πατρὶ τῷ διδασκαλείῳ προσεδρεύων 313, 11.=Æ. 88, ult. ἣν ὥραν προσήκει ἰέναι τὸν παῖδα τὸν ἐλεύθερον εἰς διδασκαλεῖον 2, 20.= A. 142, 33.

διδάσκαλος] τὸν τοῦ χοροῦ διδάσκαλον, chori in Liberalibus publice saltaturi, διέφθειρε 520, 7. τοὺς διδασκάλους τοὺς μισθοὺς ἀπεστέρησε 828, 5. διδάσκαλος κακῶν γέγονας ἐν τῷ στρατεύματι 1217, 27. φόβον παρασκευάζων ταῖς γυναιξὶν ἱκανὸν τοῦ σωφρονεῖν καὶ δικαίως οἰκουρεῖν *διδάσκαλον 1374, 13.=διδάσκαλοι quibus legibus teneantur Æ. 2, 12. παρακατατιθέμεθα τοὺς ἡμετέρους παῖδας τοῖς

ἀπλῶς 288, 11. 294, 3. εἰσπρᾶξαι] δεδόναι πρὸς μέρος ἡμῖν τοὺς ὀφείλοντας τὰ σκεύη εἰσπρᾶξαι. nobis, tribulibus, aut collegiatis, attribuere portionem cuique suam ratam debentium reip. e tribu quaque, aut e collegio quoque, armamenta navalia, cum facultate illa armamenta a debentium quoque repetendi et per vim adeo exigendi 1145, 20. ἐν τῷ δέρματι τὸν ἔλεγχον διδόναι. de servo, e quo tormenta confessionem veri extorquent 1200, 26. τὸ πρᾶγμα δώσει τὸν ἔλεγχον. *the artificer will be known by the work.* ipsum opus docebit, prout erit scitum, aut secus, quid de artificis facultate judicandum sit. licebit jam cuique de re ex ejus natura judicium facere 44, 15. ἔνδειξιν libellum accusatorium ex titulo ἐνδείξεως demonstrationis prætori exhibere, agere in aliquem ex illo titulo 1322, 6. ἐπανόρθωσιν τῆς εἰρήνης 81, 1. facultatem dare, si quid in formula pacis secius scriptum esset, quod displiceret, id ex animi sui sententia corrigendi. τὴν ἔρημον [scil. δίκην] δεδωκότα. litem dedisse contra Midiam, ut contumaciæ reum, qui die dicta in judicio non comparuisset 542, 4. κακὸν] ἑτέρῳ δ' ὅτῳ κακὸν δώσομεν ζητεῖν 230, 17. κράτος πολέμου καὶ νίκην αὐτοῖς καὶ τοῖς συμμάχοις διδόναι 381, 13. κρίσιν διδόναι copiam dare judicii, permittere, vel sic comparare, ut judicium habeatur 692, 5. λόγον διδόναι gemino modo usurpatum a Dem. reperitur, altero, cum judex, aut concio alicui dicendi veniam atque secum agendi dat, altero, cum ipse pro se dicens verba facit. prior significatio p. 20, 18. obtinet, posterior p. 555, 22. ubi διδόναι idem valet atque ὑπέχειν. μαρτυρίας μεγάλας δεδώκασι κατ' αὐτῶν 1366, 22. μετουσίαν] τῶν ἰδίων δικαίων τῶν ἐν ταῖς πολιτείαις οἱ νόμοι κοινὴν τὴν μετουσίαν καὶ ἴσην δεδώκασι καὶ τοῖς ἀσθενέσι καὶ τοῖς ἰσχυροῖς 199, 15. ὅρκον et ὅρκους deferre conditionem dicendi jurisjurandi, ad dictionem ejus admittere. τοὺς ὅρκους λαβεῖν τε παρ' αὐτοῦ καὶ δοῦναι, scil. αὐτῷ 235, 13. 860, 20. 1002, 3. διδόντων ὅρκον αὐτῷ deferentibus ipsi juramenta οὐκ ἐθελήσαντα ὀμνύναι 1366, 18. τὸ λαβεῖν οὖν τὰ διδόμενα ὁμολογῶν ἔννομον εἶναι 267, 5. παραγραφὴν δόντες τῆς δίκης exceptionem de foro non competente judici exhibere 912, 15. πεῖραν] τούτου πεῖραν ὑμῖν ἔργῳ δεδωκότες τοῦ χρόνου 209, pen. 262, 14. εἴ γε μηδ' εἰς πεῖραν ἔδωκε θεῶν τινὸς εὔνοια 293, 20. πίστιν αὐτοῖς δίδωσιν navat ipsis operam hanc, ut pro ipsis, meam in fraudem, ad causam eorum relevandam, meam premendam, jusjurandum se dicturum reciperet 1250, ult. σύλας διδόναι volenti cuique facultatem dare naves, merces, bona quorundam, ubi locorum terræ marisque repererit, prædandi, diripiendi. id quod in bellis fieri solet. ὥσπερ σύλων δεδομένων Φασηλίταις κατ' Ἀθηναίων 931, 23. τιμὴν] ἐγὼ τὴν τιμὴν [pretium rei, quo emitur] οὐ τῷ κυρίῳ τῶν πραγμάτων δεδωκὼς 383, 22. leges οἵ τε τοῖς ἀγαθόν τι ποιοῦσι τὰς τιμὰς præmia διδόντες assignantes, præscribentes, definientes, καὶ οἱ τοῖς τἀναντία πράττουσι τὰς τιμωρίας 504, 4. τιμωρίαν ἰδίαν τινὶ διδόναι. lege sua alicui tribuere privilegium ultionis 623, 9. ὑπερβολὴν] τοὺς δ' ἀπογνόν-

45. δίκην 159, 17. δῶσω. θύσαι. id est πρὸς θῦμα 161, 17.= διδόναι πεῖραν τρόπου καὶ λαβεῖν D. 108, 10.

δίδυμος] ἀδελφὸς ὁμοπάτριος καὶ ὁμομήτριος, καὶ πρὸς τοῖς ἄλλοις κακοῖς δίδυμος 793, 25.

διεγγυᾶν] διεγγυηθεῖσα ὑπὸ Στεφάνου. cum Stephanus pro ea fidejussisset 1358, pen.

διεγγύησις 724, 6.

διειπεῖν] διειρημένον expressis verbis cum sit definitum atque denuntiatum 219, 23. ἀλλ' ἄττα διείρηκεν, ἃ χρὴ ποιῆσαι. imperavit 644, 4. μηδένα εἶναι ἀτελῆ τῆς τριηραρχίας διείρηκεν ὁ νόμος 465, 20. *orders once for all, so that it must be acquiesced in.* οὐ διείρηται, τί πρακτέον, ἢ μὴ 666, 13.

διείρειν] τινὲς πρῶτον ὥσπερ τὰς βελόνας διείρουσι Æ. 77, 27.

*διενοχλεῖν] σφόδρα ἀκριβῶς δεικνύναι πειρώμενος διενοχλῶ πάλαι τοῦτ' αὐτὸ ὑμᾶς εἰδότας 446, 25. compositum pro simplici ἐνοχλεῖν.

διεξέρχεσθαι] πάντα διεξελήλυθεν omnium suarum machinarum fecit periculum, omnes tentavit artes suas 19, 17. τοῦ χάριν δὴ ταῦτα λέγω καὶ διεξέρχομαι 133, 9. πάντα ταῦτα διεξελήλυθεν ἤδη. omnia ista obsolevere, usu detrita sunt, vana, cassa, incredibilia et inefficacia facta sunt 153, 7. πάνθ' ὑπὲρ τῆς ἀληθείας ἀκριβολογοῦμαι καὶ διεξέρχομαι 232, 5. ἀπὸ τῆς ἀρχῆς διὰ πάντων ἄχρι τῆς τελευτῆς διεξῆλθον 288, 11. διεξεληλύθει πάντα τὰ ἐκ τῶν νόμων. præterierant, facta fuerant 541, 22.

διεξιέναι] οὐκ ἐλάττω λόγον ἀνάλωκε τἆλλα διεξιὼν 228, 8. ἡλίκην νῦν *διετραγῴδεις καὶ διεξῄεις 232, 23.= διέξειμι πρὸς ὑμᾶς τοὺς νόμους, ad vos percensebo leges Æ. 2, 4. ὅταν διεξίωσι τὰς κλήσεις, quid sibi vult? 5, 38. προστάγματα τὰ ἐκ τοῦ ψηφίσματος διεξιέναι· de præcone recitante præscripta in formula decreti 75, 35.

διεξόμνυσθαι] διεξομεῖται legebatur olim p. 642, 14. ubi nunc legitur διομεῖται.

διέρχεσθαι persequi, percensere, enumerare. εἴ τις ἀναγνοίη τὰ ψηφίσματα ὑμῶν καὶ τὰς πράξεις ἐφεξῆς διέλθοι, οὐδ' ἂν εἷς πιστεύσειε τῶν αὐτῶν ταῦτα εἶναι κἀκεῖνα 175, 22. b) exire, præterire, exspirare, de tempore 25, 14. 18. διελθόντος τοῦ ἐνιαυτοῦ. evoluto anno 29, antep. χρόνου διεληλυθότος βραχέος 670, 21. ubi etiam accipi potest pro *interjecto* 1279, 5. c) intercedere, interim excurrere. ἐὰν δὲ χρόνος διέλθῃ 998, 25.= κατεσκευασμένους λόγους διελθεῖν, verba loqui, multa calliditate, arte, et exquisitis orationis offuciis constructa Æ. 67, 15.= διελθεῖν ἔδει με τρεῖς θύρας L. 121, 28.

διερωτᾶν] οἱ διερωτῶντες iterum iterumque interrogantes, et oratorem media in oratione interpellantes 34, 22.

διετες] ἅμα καὶ ἡβήσῃ ἐπὶ δίετες, κρατεῖν τῶν χρημάτων 1135, 4. = ὅσοι ἐπὶ δίετες ἡβῶσι Æ. 70, 42.= ὁπότε ἐπὶ δίετες ad biennium ἡβήσειαν I. 72, 17. 80, 46.

διευκρινεῖσθαι 818, 13.

διευλαβεῖσθαι pro simplici 377, 18. διευλαβούμενον τὰς τοιαύτας ἐπιπλήξεις 1406, 24.

in jure de meis filiabus, ut jus habentes ipsi soli eas in matrimonium ducendi. κλοπῆς] δικάζου κλοπῆς πρὸς διαιτητὴν 601, 23. πληγῶν] ὁ Παρμένων ἐδικάζετο τούτῳ τῶν τε πληγῶν, ὧν ἔλαβεν ὑπὸ τούτου,—καὶ ὅτι τοῦ ἐς Σικελίαν πλοῦ ὑπὸ τούτου κατεκωλύθη 896, 20. διδόασιν οἱ νόμοι δικάζεσθαι τῶν οὕτω πραχθέντων 962, 27. φόνου] ὑπὲρ ὧν ἂν μὴ διδῷ φόνου δικάσασθαι 122, 15.=φέρετε τὴν ψῆφον εἰς ἀπολογισμὸν τοῖς παροῦσι τῶν πολιτῶν, ἐπερησομένοις δὲ ὑμᾶς τί ἐδικάζετε Æ. 89, 8.=I. 39, 1.=δικάζειν τὰ δίκαια. ex æquo jus reddere A. 114, 37. εἰ δέοι ἁμαρτάνειν ἐπὶ τῷ *δικάζειν 140, 12. In medio. τὴν οὐσίαν, οὐ δικαζόμενον, non calumniis forensibus, ἀλλ' ἐργαζόμενον κεκτημένον 117, 34. τὴν δίκην τὴν δεδικασμένην παραβαίνειν. pronuntiatam sententiam 139, 38. ποίαν δίκην οὐ δικάσαιντ' ἂν 147, 10.=δικάζεσθαι de oratore, postulare. οὐδενὶ οὔτε δίκην ἐδικασάμεθα L. 120, 27. 95, 41. δικάζεσθαι κακηγορίας postulare aliquem convicii 116, 22. 118, 13. 117, 16. ἐδικαζόμην τῆς οἰκίας τοῖς ἔχουσι 148, 33. de judice. φόνου δίκας δικάζεσθαι 117, 12. Tayl. qui in hoc postremo loco lapsus est. non ibi δικάζωνται ad judices refertur, sed ad partes inter se contendentes. Θέωνι κακηγορίας ἐδικάσω 117, 16. 118, 13. αἰσχρὰς δίκας δεδίκασμαι. turpium criminum me reum esse factum 163, 15. δίκασαι αὐτῷ κατὰ τοὺς νόμους ap. Harpocr. in καρποῦ δίκη. τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχειν δικάζοντας ἄξιον, ἣν καὶ νομοθετοῦντας fr. 55.=παῖδας καὶ γυναῖκας παρακαθισαμένους ἑαυτοῖς τοὺς δικαστὰς δικάζειν Ly. 167, 42.=πῶς τοῦτον δικάσετε τὸν ἀγῶνα D. 96, 6. οὓς ἡ τύχη ὑπὲρ τοῦ δήμου δικάσοντας ἐπέτρεψε 110, 14.

δικαιολογεῖσθαι] δικαιολογούμενος περιγένοιτο ἡμῶν Æ. 31, 2.= jure repetere L. fr. 18.

δικαιολογία, allegatio, prætensio, propositio argumentorum, quibus uteris ad causam tuam defendendam De. 179, 19.

δίκαιος justus, æquus, legitimus, οὐ γὰρ χρόνον τινὰ δικαίους αὐτοὺς ᾤετο ἡ πόλις δεῖν εἶναι, εἶτα κλέπτας, ἀλλ' ἀεὶ δικαίους 742, 6. οὐ φύσει, ἀλλ' ἐπιβουλεύων, τοῦ πιστευθῆναι ἕνεκα, δίκαιος γεγονέναι 742, 10. λογισμὸς δίκαιος] οἱ δ' εὐδαίμονες δικαίῳ λογισμῷ 1399, 13. Si quis recte vereque æstimet. ἀπορία δικαίων λόγων argumentorum, excusationum verarum et justarum 407, 18. dictio hæc δίκαιός ἐστι cum infinitivo sæpe occurrit, significans *meretur, dignus est, qui*—ut οὐ μὴν οὐδ' ἐνταῦθα ἔλαττον ἔχων δίκαιός ἐστιν ἀπελθεῖν haud convenit eum abire 268, 26. προδότης τρὶς, οὐχ ἅπαξ ἀπολωλέναι δίκαιος 374, 27. τούτου τὴν αἰτίαν οὗτός ἐστι δίκαιος ἔχειν 227, 3. 1455, 7. ἐλεεῖν ἐστὲ δίκαιοι, οὐ τοὺς ἀδικοῦντας, ἀλλὰ τοὺς παραλόγως ἀτυχοῦντας 835, 6. οὐδεὶς τυγχάνειν δίκαιος ἐλέου τῶν μηδένα ἐλεούντων 547, 6. εἰδεῖεν δ' ἂν οἱ πρεσβύτεροι, καὶ λέγειν τοῖς νεωτέροις ἐστὲ δίκαιοι 1469, 18. τί οὗτος παθεῖν ὑπὸ τῶν ζώντων δίκαιός ἐστι 314, pen. 1430, pen. δίκαιος εἶ ἀγαθόν τι αὐτὴν ποιῆσαι. personam tuam decet, ita de te meritam, ut beneficio quodam remunerere 1368, 17. δίκαιός εἰμι ποιεῖσθαι τὰς ἀποδείξεις. convenit hoc personæ meæ, et jure meo hoc mihi

ἰδίων δικαίων τῶν ἐν ταῖς πολιτείαις οἱ νόμοι κοινὴν τὴν μετουσίαν καὶ ἴσην ἔδοσαν καὶ τοῖς ἀσθενέσι καὶ τοῖς ἰσχυροῖς 199, 14. ubi τῶν ἐν ταῖς πολιτείαις tam ad δικαίων potest referri, quam ad insequens τοῖς ἀσθενέσι et ἰσχυροῖς. τὰ κοινὰ δίκαια 778, 22. τὰ τουτουῒ τοῦ ἀγῶνος δίκαιά ἐστιν ἰσχυρὰ 770, 7. ταῦτα δὲ πάντα μεγάλων δικαίων παρ' ὑμῖν ἰσχύειν πλέον 990, 21. τοῖς μὲν τῆς ἐνδείξεως δικαίοις πᾶσιν ἑάλωκεν. juribus et punctis omnibus, quibus armatus tu possis aliquem actione ἐνδείξεως premere 774, 23. τὰ τῶν προγόνων καλὰ decora καὶ δίκαια jura ἀναιρεῖν 246, 4. ἐπὶ τὰ δίκαια εἰς Σικελίαν ἀναπλεῖν in Siciliam renavigare juris æqui illinc repetendi ergo 887, 24. τὰ κοινὰ δίκαια ἀνατρέψειν οἴει 778, 22. πῶς γὰρ οὐ δεινὸν, τῶν αὐτῶν δικαίων ἠξιωκέναι dignum censuisse, ut eædem pœnæ scriberentur legitimæ atque ex jure competentes, τοὺς ἐξεληλεγμένους ἀδικοῦντας τὴν πόλιν πρότερον, καὶ τοὺς μηδ' εἰ κρίσεως ἄξιον ἐργάσονταί τι δήλους 724, 13. ἀπολαύειν τῶν δικαίων. jura sua tueri, exercere, fructus eorum percipere 218, 5. προσέρχῃ πρὸς ταῦτα, ἀφ' ὧν ἀπελαύνουσί σε οἱ νόμοι, ἀπεσχοινισμένος [scil. ἀπ' αὐτῶν] πᾶσι τοῖς ἐν τῇ πόλει δικαίοις unde exclusus es per omnia universi juris civilis capita 778, 17. nam τὰ δίκαια sunt cuique convenientia, sive fructuosa et optabilia, sive molesta et ingrata atque damnosa, præstanda, fruenda, speranda, metuenda. τὰ τῶν ἄλλων δίκαια βραβεύειν 36, 7. εἴκοντες τοῖς ὑμετέροις δικαίοις 802, 15. οἱ δ' ἀντίδικοι, μεθ' ἑαυτοῦ δείξων ἑκάτερος ὄντα τὰ τῶν νόμων δίκαια ἰσχυρὰ 771, 2. μόνου τῶν τότε ῥητόρων ἐξετάσαντος ἐμοῦ τὰ ὑπὲρ ὑμῶν δίκαια 1469, 22. οὐκ ἂν ἡμεῖς εἴημεν οἱ μεταβαλλόμενοι, ἀλλ' οἱ μὴ θέλοντες ἐμμένειν τοῖς δικαίοις 206, 1. μὴ πρόφασιν δῶμεν βασιλεῖ τοῦ τὰ δίκαια ὑπὲρ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων ζητεῖν inquirere in jura Græcis reliquis debita, atque salva conservanda, tuenda, eaque tueri violatoresque eorum ulcisci 188, 21. τί οὐχ, ὥσπερ οἱ ἄλλοι, τὰ δίκαια ἐλάμβανες ἐν τῇ γῇ. cur non, adhuc in continente cum essetis, a debitore tuo tibi præstari curasti atque exegisti ea, quæ ille tibi ad securitatem crediti tui de jure præstare debebat; ut tibi de numis creditis bona fide reddendis caveret modis solitis atque debitis 886, pen. ὑπὲρ αὐτοῦ ῥᾳδίως ἂν τὰ δίκαια ἐλάμβανες εὐθὺς, εἴ τι ἠδικοῦ. jus tuum repetisses 951, 13. ὡς ἄτοπόν ἐστι περὶ τῶν δικαίων ὑμᾶς διδάσκειν, αὐτὸν οὐ ποιοῦντα τὰ δίκαια 198, 7. εἰ τὰ δίκαια πράττοντα in exercitio æqui juris ἑώρων αὐτὸν ηὐξημένον honestis artibus 19, 22. δεῖ σκοπεῖν ἀεὶ καὶ πράττειν τὰ δίκαια, συμπαρατηρεῖν δὲ ὡς ἅμα καὶ συμφέροντα ἔσται ταῦτα 204, 19. ταύτην ἁπάντων τῶν κακῶν ἀρχὴν εὑρήσομεν, τὸ μὴ θέλειν τὰ δίκαια πράττειν 208, 16. τὰ δίκαια πάντες, ἐὰν καὶ μὴ βούλωνται, μέχρι τοῦ γε αἰσχύνονται μὴ πράττειν 208, 10. τὸν καιρὸν ἰσχύειν καὶ ἄνευ τοῦ δικαίου τὸ συμφέρον πράττειν opportunitates temporum efficere valere, ut, quod e re vestra sit, id agatis, etiamsi æquo et justo repugnet 214, 6. τῶν ὑμετέρων δικαίων προΐστασθαι 700, 22. τῶν ἄλλων ἁπάντων ὅπως ἀδικεῖν δυνήσονται παρεσκευασμένων, μόνους ἡμᾶς τὰ δίκαια προτείνεσθαι 199, 4. ἃ γὰρ ἂν δίκαια σὺ σαυτῷ κατὰ τούτου τάξῃς, τὰ αὐτὰ

καὶ σπουδαιότερον οὐδὲν δεῖ εἶναι ἀνδρὶ καλῷ κἀγαθῷ 140, 25. ἀποστερῶν ἐμαυτὸν τὸ δίκαιον. me jure meo defraudans 141, 2.= δίκαιος ὠφεληθῆναι L. 187, 6. οὔτ' ὀφείλω, οὔτ' ἐκτίσαι δίκαιός εἰμι 115, 8. 159, 6. 160, 38. Tayl. τὰ δίκαια βοηθεῖν 102, 40. οὐ δίκαιος διὰ τοῦτό ἐστι βλάπτεσθαι. non ideo meretur noxia affici 159, 6. πολλῷ δικαιότεροί ἐστε τούτοις χαρίζεσθαι, ὧν πεπείρασθε. vos multo magis decet 161, 13. δίκαιός εἰμι (nisi potius εἶ leg. est in secunda persona) μηδὲν παραλιπεῖν, ἀλλ' ἅπαντα εἰπεῖν fr. 6, 3.=*δίκαιος, in fœminino, ac si adjectivum duarum terminationum esset Ly. 147, 39. δικαία κατηγορία hæc est, quæ neque reum falsorum criminum accusat, neque causæ aliena immiscet 149, 11.=πάντων τῶν ἐν τοῖς γράμμασι δικαίων φύλαξ D. 101, 13. ἐκ τῶν προκλήσεων μαθούσῃ τὸ δίκαιον. verum et æquum 90, 30. ἄκυρος ἔσται τοῦ δικαίου. negabitur ejus sententiam de jure ratam et validam esse 91, 4. *τῇ γνώμῃ πλέον ἢ τῷ δικαίῳ ἀπονέμοντες 97, 14. τῇ συγγνώμῃ μᾶλλον ἢ τῷ δικαίῳ προσθέμενοι 97, 22. καταχαρισάμενοι οὐδὲν τῶν κοίνων δικαίων 103, 35. λύειν τὰ δίκαια 103, 37. τὸ πέρας ἔχοντες ἁπάντων τῶν ἐν τῇ πόλει δικαίων 110, 15.

δικαιοσύνη] istud οὐ δικαιοσύνην, ἀλλ' ἀνανδρίαν ἡγοῦμαι 199, 5. =διαφέροντα πρὸς δικαιοσύνην καὶ ἐγκράτειαν Æ. 25, 42. προπηλακισμὸς δικαιοσύνης 90, 22.=περὶ δικαιοσύνης καὶ ἀρετῆς πολλοὺς καὶ σεμνοὺς λέγοντα λόγους L. fr. 2, 3.

δικαίως] ἔργῳ μαρτυρήσας, ὅτι δικαίως καὶ καθαρῶς ὑπὲρ τῶν πολιτῶν ἀνθειστήκει Φιλίππῳ 127, 4. δικαίως τῆς πολιτείας ἀλλήλοις κοινωνεῖν 142, pen. τὸ δίκαιον οὐ δικαίως διαφυλάττειν 218, 15. δ. ἀκούειν ἀπολογουμένου 227, 13. ὁ τὸν ῥήτορα βουλόμενος δικαίως ἐξετάζειν 304, pen. δ. καὶ ἀδωροδοκήτως 310, 21. εἰκότως καὶ δ. 323, pen. ὑγιῶς καὶ δ. καὶ ἁπλῶς πεπολίτευμαι 325, 17. δ. καὶ ἀδίκως ἀμφισβητεῖν τῶν ἀλλοτρίων. quocunque pacto, fas nefas sit, pensi non habentes 1108, 18. καλῶς καὶ δ. ἀκούσαντες ὑμεῖς ἅπαντα γνῶτε 1180, 25.=καὶ δικαίως. *and that with good reason* I. 105, 13. ὀρθῶς καὶ δικαίως optima fide 105, 19.=δικαίως καὶ ἀδικῶς. quoquo pacto An. 17, 37. ὅτῳ ἂν μοι δικαίως διαβεβλῆσθε 22, 41.

δικαίωσις, idem quod δίκαιον. titulus juris, quo causam tuam confirmes. ἔτι πλείονας νόμους καὶ ἄλλας δικαιώσεις παρασχήσομαι L. 115, 5.

δικαστήριον] ἐν τοῖς δικαστηρίοις ὑμῖν ἐστὶν ἡ σωτηρία 170, 27. πρὸς ἅπαντα ἔρχονται τὰ δικαστήρια, οἱ μὲν δικασταὶ—οἱ δ' ἀντίδικοι —770, pen. δεῖ ἐν μὲν τοῖς ὅπλοις φοβεροὺς, ἐν δὲ τοῖς δικαστηρίοις φιλανθρώπους εἶναι 171, 8. τοὺς ἐν τοῖς δικαστηρίοις κεκριμένους ἀφιέντες 215, 4. οἰκοδομῆσαι τοὺς προγόνους ταυτὶ τὰ δικαστήρια 268, 20. 785, 3. τὰ δικαστήρια κυριώτερα οὐ μόνον τῶν δημοτῶν, ἀλλὰ καὶ τῆς βουλῆς, καὶ τοῦ δήμου αὐτοῦ. κατὰ γὰρ πάντα αἱ παρ' ὑμῖν κρίσεις δικαιόταται 1316, 9. τὸ δικαστήριον sic nude dictum est p. 720, 24. Heliæa. id quod e versu penultimo ejusdem paginæ constat. et nescio, an alibi quoque.=ἐπιστῆναι τῇ κατηγορίᾳ ἐπὶ τοῦ δικαστηρίου Æ. 16, 15. προσεστά-

καὶ νομοθέτας τοῦ νῦν ἀδικήματος. vos decet, non solum hoc crimen punire, sed etiam de pœna ipsius legem constituere imposterum valituram, ut de pœnæ genere nulla postmodum exsistere possit dubitatio Ly. 149, 1. δικαστὴς ἀπαραίτητος 148, 5. χαλεπώτατος 167, 14. τρεῖς, ἐξ ὧν ἡ πολιτεία συνίσταται, ὁ ἄρχων, ὁ δικαστὴς, ὁ ἰδιώτης 157, 35. v. δικάζειν.

δίκελλα, ligo, Æ. 70, penult.

δίκη Numen, quod æquo juri inter cives tuendo præest, injurias et scelera ulciscens. οὐδὲ φυλάσσονται σεμνὰ δίκης θέμεθλα, ἣ σιγῶσα σύνοιδε τὰ γιγνόμενα etc. 422, 11. τὴν ἀπαραίτητον καὶ σεμνὴν δίκην, ἣν Ὀρφεὺς παρὰ τὸν τοῦ Διὸς θρόνον φησὶ καθημένην 772, 25. b) jus, quod injuriam passus a reo repetit, judex tribuit, quod in foro dispensatur, satisfactio, luitio, pœnæ. δίκαι commemorantur hæ: Ἀμφικτυονικαὶ 331, ult. βλάβης 522, pen. δημόσιαι publicæ. quæ sunt, auctore Salmasio, eæ, ubi non soli læso, sed etiam alii cuicunque civi Atheniensi, cui jus esset in foro agendi, reum deferre licebat, etiamsi læsus ipse nil esset. οὐκ ἀπὸ τῆς αὐτῆς διανοίας δεῖ τάς τε ἰδίας δίκας καὶ τὰς δημοσίας κρίνειν 298, 2. hoc in genere actionum ad actorem e luitione damni nullum redibat emolumentum, sed mulcta fisco cedebat. εἰ δ' ἐγὼ τὴν ἐπὶ τῶν ἰδίων δικῶν πλεονεξίαν ἀφεὶς, τῇ πόλει παραχωρῶ τῆς τιμωρίας, καὶ τοῦτον εἱλόμην τὸν ἀγῶνα, ἀφ' οὗ μηδέν ἐστι λῆμμα λαβεῖν ἐμοὶ 523, 22. ἐλάττω πολὺ τῇ πόλει καταθεὶς, ἢ ὅσα σοι δίδωσι, καταγελάσῃ 563, 27. publicis in judiciis sic procedebatur. fiebat a senatu præjudicium, tum reus judicio populi permittebatur, qui ejus causa in suffragia ibat. quo facto populus causam ad Heliæam minimam, seu D. virorum, aut ad mediam, M. virorum, aut ad maximam, MD. virorum, rejiciebat, pro gravitate causæ 702, 22. sqq. δίκαι βλάβης et ὕβρεως qua differant 522, pen. ἐμπορικαὶ *mercantile affairs*, and *court of judicature, where affairs of commerce are adjusted and settled.* ἐμπορικαὶ δίκαι οὐκ ἦσαν, ὥσπερ νῦν, ἀκριβεῖς, Macedonibus puta cum Atheniensibus, ante Philippum regem 79, 22. δίκην ἐμπορικὴν καταδικασάμενος τοῦ Μενίππου 571, 21. ἐπιτροπῆς δίκην τινὶ λαγχάνειν. aliquem in foro accusare male gestæ tutelæ 853, 18. ἴδιαι 298, 2. δίκας ἰδίας μοι προσῆκεν αὐτῷ λαχεῖν 502, 26. δίκαι ἴδιαι ἐν τῷ τότε καιρῷ οὐκ ἦσαν, ἀλλ' ἀνεβάλλεσθε διὰ τὸν πόλεμον 1102, 16. μεταλλικαὶ 976, pen. πατρῴων, id est ὑπὲρ τῶν πατρῴων. ἡνίκα τὰς δίκας ἔλαχον τῶν πατρῴων τοῖς ἐπιτρόποις 539, 23.

δίκης ἀργύριον est aut illud æs, de quo ista in causa certatur, aut mulcta reo dicta 1162, 18. τὸ ἀργύριον τῆς δίκης ἐκομίσατο. mulctam a me aufferebat. nam interdum δίκη idem significat, atque καταδίκη. vide in calce hujus articuli. κληρονόμος τῆς δίκης. heres pœnæ, ad quem jus devolutum est pœnas a violatore repetendi 521, 18. δίκης παρά τινος τυγχάνειν 561, 1.

δίκην διδόναι. εἰ τῶν λαμβανόντων δίκην ὄντες ἂν δικαίως μεθ' ὑμῶν ἐν τοῖς διδοῦσι γενοίμεθα 1300, 9. pœnas sumunt, repetunt, seu actor, seu judex; pœnas dat reus. τὸ δίκην δοῦναι διαδὺς

μένῳ ἐπιθέντες 125, 37. τούτοις ὁ θεὸς ἐπιθείη τὴν δίκην 126, 36. =ἐπιτιθέναι δίκην An. 4, 24. ἀνάδικοι δίκαι 12, 7. οὐκ αὐτοὶ δίκην διδόασιν 22, 3.=δίκη, γραφὴ, εἰσαγγελία L. 146, 38. ὅσας ἢ δίκας ἰδίας συκοφαντῶν ἐδικάζετο, ἢ γραφὰς ὅσας ἐγράψατο, ἢ ἀπογραφὰς ἀπέγραψεν 135, 42. δίκην λαβεῖν pœnas sumere 94, 27. παρ' ἐμοῦ 102, 30. ἑτέρου 104, 19. τῇ τῶν τεθνεώτων ἀρετῇ 123, 27. δίκην ἔχειν 191, 10. δοῦναι 100, 10. et passim. τοῖς θεοῖς 104, 11. δίκας διδόναι 176, 19. δίκην ἀσεβείας παρ' ἑτέρου λαβεῖν. TAYL. ταῖς γραφαῖς causis publicis opponuntur αἱ δίκαι causæ privatæ 95, 40. δίκας ἐξ ἀντιδόσεως κακῶς ἀγωνίζεσθαι 98, 13. οὐ μόνον παρ' ἀνθρώποις, ἀλλὰ καὶ παρὰ τοῖς θεοῖς διδόναι δίκην 104, 11. προσκαλεῖσθαι δίκην ἀσεβείας πρὸς βασιλέα apud regem sacrorum de sacris violatis aliquem postulare 104, 13. δίκαι οὐκ ἦσαν ἐν τῷ πολέμῳ 148, 19. ὅτε πρῶτον αἱ ἀστυκαὶ δίκαι ἐδικάζοντο 148, 20. δίκην δίδωσι non, ut alias, significat, pœnas dat, sed judicio se sistit, discrimen judicii subit 158, 26. δίκην οὗτος ὑμῖν δίδωσιν. hic sui vobis facit copiam, ut, si velitis, pœnas de se sumatis 160, 4. ἀντιγράφεσθαι δίκην μὴ εἰσαγώγιμον εἶναι 166, 46. ἀντωμοσία τῆς δίκης 167, 38. ἐκτίνειν τὴν δίκην solvere mulctam a judicibus irrogatam 167, 42. ἔχθραν, οὐ δίκην, παρ' αὐτῶν λαμβάνετε. odium eorum initis, non pœnas sumitis 179, 14.=μισθοῦ τὰς δίκας λέγειν. mercede conductus orationes forenses coram tribunali recitare D. 104, 19.

δίοδος] δίοδον αἰτεῖν ἐπὶ Φίλιππον Æ. 75, 9.

διοδύρεσθαι] διωδύρετο τὴν ἑαυτοῦ συμφορὰν 1248, 19.

διοικεῖν rem, præsertim familiarem, fiscum, administrare, dispensare, gerere, peragere, conficere, gubernare. In activo. τὰ γὰρ κοινὰ τῶν Θετταλῶν remp. h. e. impendia in res eas, quibus salus et securitas atque decus civitatis continetur, facienda ἀπὸ τούτων his e vectigalibus δέοι διοικεῖν 15, 22. τὰ μὲν Ἑλληνικὰ πιστῶς, τὰ δὲ πρὸς τοὺς θεοὺς εὐσεβῶς, τὰ δὲ ἐν αὐτοῖς ἴσως διοικεῖν 35, 26. τὰ παρ' ὑμῖν διοικοῦντα [id est εὐτρεπίζοντα] Φιλίππῳ 58, 18. τἀνταῦθα διοικήσειν ὡς ἂν αὐτὸς βούληται 77, 27. ὥσπερ ἂν εἴ τις υἱὸς ἐν οὐσίᾳ πολλῇ γεγονὼς γνήσιος διῴκει τι μὴ καλῶς, μηδ' ὀρθῶς 118, 27. πεντεκαίδεκα ἀργυρίου τάλαντα, ἃ Καλλισθένης διῴκησε 467, 17. ὅπως ἄν, εἴ τινος ἐνδεῖ πρὸς τὰ Παναθήναια, διοικηθῇ. si quid opus sit, comparetur. *may be furnished, provided* 708, 25. ἀλλὰ τὴν ἀδελφὴν καλῶς διῴκηκεν. egregie collocavit. *excellently married, well provided for* 763, 6. πᾶς ὁ τῶν ἀνθρώπων βίος φύσει καὶ νόμοις διοικεῖται 774, 4. ἀνάγκη τὰ τοιαῦτα διοικεῖν ἐστὶ διὰ ψηφισμάτων καὶ νόμων. talia gerere, ut e. c. sunt tuitio et conservatio sociorum bello petitorum, punitio rebellium, bella terra marique gerenda etc. τὰ πρὸς τὴν πόλιν διοικεῖν reip. præstanda præstare. *to be equal to, or able to answer the expenses in imposts and donations* 832, 23. ἀπορῶ τἄλλα ὁπόθεν διοικῶ. unde sumam, quo reliquis impendiis faciendis sufficiam 834, 19. τοῦτον καθήμενον καὶ διοικοῦντα τὰ ἐπὶ τῇ τραπέζῃ *he carried on the business of a banker* 1111, pen. οὕτω διοικήσειν καὶ ἐμοὶ καὶ ἑαυτῷ nego-

tium ita gesturum esse e re meaque suaque, ὅπως ἑκάτερος ἡμῶν ἕξει τὰ δίκαια 1172, 24. ἡ ἀπὸ τοῦ σώματος ἐργασία οὐχ ἱκανὴν εὐπορίαν παρεῖχεν, quem corpore quæstum factitabat, is tantum haud referebat, *did not bring in so much*, ὥστε διοικεῖν τὴν οἰκίαν, *that the house could be kept or maintained with it* 1357, 7. τὰ πρὸς ὑμᾶς διοικήσω *I may give you your dues* 1484, 3. In medio ex animi sui sententia aliquid gerere, constituere, præsertim machinari callidis, clandestinis, malitiosis artibus, cupita consequi, colludere cum aliquo. μετὰ πλείστης ἡσυχίας πάνθ', ὅσα βούλεται Φίλιππος, διοικήσεται 93, 8. διοικεῖσθαι τῶν ἰδίᾳ τι συμφερόντων 179, 24. ἵνα, ἐὰν δέξωνται ταῦτα, καὶ πεισθῶσιν ἡμῖν, καὶ ἃ βουλόμεθα ὦμεν διῳκημένοι. peregerimus, adepti simus 287, ult. τίσι τὰ πλεῖστα Φίλιππος, ὧν κατέπραξε, διῳκήσατο 309, 8. διοικεῖται πάντα ταῦτα ῥᾳδίως 1089, 8. διοικούμενον οὕτως ἀδίκους πλεονεξίας. tam iniqua emolumenta veteratoriis artibus hamantem 1092, 5. 22. διοικησαμένου πρὸς Κτησικλέα colludens cum Ct. clandestino pacto inito 1327, 23. προσήκει τοὺς ἀντιδίκους ὑπὲρ τῶν ἰδίων, ὅπως ἂν αὐτοὺς πείθωσι, διοικεῖσθαι. prout ipsi voluerint potuerintque alii alios persuasionibus perducere, ita inter se transigere atque componere 1328, 4.=διοικοῦνται αἱ πολιτεῖαι τοῖς τρόποις τῶν ἐφεστηκότων Æ. 1, 20.=εἴ τι αὐτῶν κακῶς διῴκουν I. 85, 5.=διοικεῖν ἀκριβῶς πάντα L.—= administrare, curare, peragere Ly. 150, 38.=διοικεῖν πολέμους καλῶς D. 98, 46.

διοίκησις administratio rei, tam privatæ, quam publicæ, h. e. fisci, et fiscus ipse; nec non sumtus faciendi. *housekeeping, cash, expenditure.* bini erant Athenis Strategi, seu prætores, alter ὁ ἐπὶ τῶν ὅπλων, alter ὁ ἐπὶ τῆς διοικήσεως ærario præfectus 238, 14. ejus erat μισθοδοτεῖν copiis militaribus stipendia numerare 265, 12. ὅπως ἂν τὰ ἱερὰ θύηται καὶ ἡ διοίκησις γένηται ἱκανὴ ærarium sufficiat sumtibus faciendis 708, 24. τὴν διοίκησιν ἀναιρεῖ τήν θ' ἱερὰν καὶ τὴν ὁσίαν. administrationem redituum publicorum, tam sacris faciendis, quam tuendæ reip. consecratorum 730, 24. χωρὶς τῆς ἐφ' ἡμέραν διοικήσεως exclusa quotidianorum alimentorum præbitione. præter diaria. *besides the daily outgoings in keeping house* 1111, 10. τὰ περιόντα χρήματα τῆς διοικήσεως. *the overplus, what remained in cash, after deducting the necessary expenses* 1346, 20. ἡ διοίκησις συχνὴ sumtus in rem familiarem tuendam faciendi crebri spissique erant. *the outgoings were considerable* 1359, 9. ἐκεῖνος αὐτὸν ἐν τῷ περὶ τὴν διοίκησιν [scil. μέρει] τῆς πολιτείας τάξας. sese consecrasset administrationi rei fiscalis 1474, 13.=Æ. 58, 14. ὅτε αὐτὸν ἐπὶ τὴν κοινὴν διοίκησιν εἵλεσθε 48, 9.=ὅταν ἔχῃ χρήματα ἱκανὰ εἰς διοίκησιν. *to bear the necessary expenses* L. 185, 21.=συνεσκευασμένος τῆς διοικήσεως ὀκτὼ τάλαντα D. 100, 25.

διοικίζειν dispescere, diducere habitationes hominum, quæ olim continuæ et densæ fuissent, raras facere, spargere passim. τὴν Θηβαίων πόλιν διοικιεῖν 59, 15. civitatem, quæ nunc

una sit, unis mœniis conclusa, plures per vicos esse dispersorum. διῳκισμένοι κατὰ κώμας 366, 27. διοικίζειν τῷ λόγῳ 445, 26. =διοικίζειν et διοίκισις de migratione L. 902, 1. TAYL. ὅτ' ἐκ Κολυττοῦ διῳκίζετο εἰς τὴν Φαίδρου οἰκίαν. cum domicilium illinc huc transferret.

διοίκισις emigratio e vetusto domicilio, et in aliud novum immigratio L. 901, ult.

διολλύναι] διολώλεκας οἶκον κακῶς καὶ αἰσχρῶς I. 55, 20. χρήματα πολλὰ διώλεσε 58, 11. 106, 22.

διόμνυσθαι dejerare, (nam *de* in compositis interdum respondet Græco διὰ) h. e. cum obtestatione deorum, jurato, seu affirmare aliquid, seu inficiari, cum exsecratione sui suorumque necessariorum. καταρώμενος [scil. σεαυτῷ] καὶ διομνύμενος μηδὲν εἶναί σοι καὶ Φιλίππῳ πρᾶγμα [scil. κοινὸν] 320, 7. ἃ γὰρ εὐθενούντων τῶν πραγμάτων ἠρνεῖσθε διομνύμενοι, ταῦτ' ἐν οἷς ἔπταισεν ἡ πόλις ὡμολογήσατε 321, 8. διομεῖται κατ' ἐξωλείας ἑαυτοῦ καὶ τοῦ γένους καὶ τῆς οἰκίας ὅ τινα αἰτιώμενος εἰργάσθαι τι τοιοῦτον 642, 15. διομῇ ἐπὶ Παλλαδίῳ cum jurejurando affirmabis, mulierem ab iis, quos facinoris insimulas, occisam esse 1160, 25. διόμνυσθαί τινα rara dictio, pro, jurejurando aliquem opponere ultioni deorum perjuria vindicantium. ψεύσασθαι πρὸς ὑμᾶς καὶ διομόσασθαι αὐτοὺς τὸν υἱὸν καὶ τὴν γυναῖκα, οὐκ ἂν ἐτόλμησα 1161, 16. ἀξιῶ αὐτὸν ἀναβάντα εἰπεῖν ἐναντίον ὑμῶν διομοσάμενον 1190, 12. διωμόσατο οὐκ εἶναι αὐτῷ ἐφόδια τῷ γήρᾳ ἱκανὰ 1204, 22. μαρτυρούντων καὶ διομνυμένων 1305, 10. 1310, 16. 1312, 20.=jurare simpliciter Æ. 49, 9. διόμνυσθαι τὴν Ἀθηνᾶν 74, ult.=I. 83, 32.=A. 114, 23. ὅρκον τὸν μέγιστον καὶ ἰσχυρότατον 130, 33. 39. 131, 15. 140, 7. 44. 143, 17. 147, 13. ubi διομόσαντες legitur in activo, quod suspectum est, et alias, et quia extra usum est 147, 25.=διόμνυσθαι μέγαν καὶ σεμνὸν ὅρκον L. 96, 5. 98, 18. 101, 7. διωμόσατο τὸν φεύγοντα ὡς ἀπέκτεινε, asseveravit jurejurando, cædem a reo commissam esse 117, 16.=de pluribus, qui omnes eandem in formulam jurant Ly. 165, 43.=διόμνυσθαι τοὺς θεοὺς per fidem deorum jurare D. 96, 12.

διομολογεῖσθαι πρός τινα 840, 9. διομολογησάμενοι τοὺς τόκους εἰς ἑκάτερον τῶν ἐμπορίων 1284, 13. palam spondentes reddendum fœnus in utrovis horum emporiorum.=ad alterum aliquid polliceri, obstrictum se ei ea de re reddere sua professione Æ. 34, 32. διωμολογήθη αὐτῷ, condictum ipsi et promissum est 69, 33.=εἰ μηδεμίαν προῖκα μήθ' ὁ διδοὺς, μήθ' ὁ λαμβάνων διωμολογήσατο ἕξειν ἐπὶ τῇ γυναικὶ I. 40, 37. 40. 41, 29. διομολογοῦνται inter se depeciscuntur περὶ τῶν δοθησομένων 41, 45. 71, 22. *he concerted with me.* οὐκ ἂν ταῦτα διωμολογεῖτο 71, 26. πρὸς Κλέωνα διωμολογήσατο cum Cleone decidisset 77, 14. 85, 42.

διομολογία] οὐκ ἐνῆν κοινωνίαν οὐδὲ διομολογίαν pactum ποιήσασθαι περὶ—I. 86, 4. 15.

Διονύσια] τὴν τῶν Παναθηναίων ἑορτὴν καὶ τὴν τῶν Διονυσίων ἐπὶ τοῦ

disertis verbis cavissemus, excepissemus 1286, 12. βούλομαι δὲ ὑμῖν τὸν νόμον πόρρωθεν προδιηγήσασθαι, ὡς ἐτέθη καὶ πρὸς οὓς διωρίσθη 1376, 24. et ad quos peculiariter atque exclusive restricta fuerit. διωρίσατο τὸν νόμον εὐθέως ἐν τῷ ψηφίσματι πρὸς αὐτούς. statim in ipsa jam rogatione illa sua legis auctor disertis verbis cavit, et cum ipsis depectus est, ut illa vetusta lege se scirent vellentque teneri, qua civitate donati quicunque aditu ad honores atque sacerdotia excluderentur 1381, 17.=διορίζειν σαφέστερον τῷ λόγῳ Æ. 13, 31. διορίζεσθαι, asseverare claris et distinctis verbis 70, 27.=διορίζουσιν οἱ νόμοι περὶ ἁπάντων τούτων I. 43, 14.=διορίζομαι περὶ τούτων τοσοῦτον. affirmo, assevero, vel ita has res distinguo An. 25, 8. τέλος ἔχει καὶ διώρισται τούτων ὁπότερόν ἐστι 30, 9.=διωρισμένον, absolute et impersonaliter. cum præscriptum et præfinitum ipsi esset L. 183, 24.=ὅσα τῶν ἀδικημάτων νόμος τις διώρικε Ly. 149, 2.

διορύττειν sensu proprio et primigenio. Χερρόνησον τοῖς αὐτοῦ τέλεσι διορύξει 73, 8. διορύξας τὸ δεσμωτήριον ἀπέδρα 787, 13. τοίχους διορύττοντες καὶ παίοντες τοὺς ἀπαντῶντας 1268, 12. b) figurato, translato. οὕτω κακῶς διακείμεθα καὶ διορωρύγμεθα 118, 11. confossi, perforati sumus, h. e. corrupti, pessumdati. τῷ δὲ κακουργῆσαι καὶ διορύξαι πράγματα οὐδενὸς λείπεται 1111, 2.= διορύξας τὸν Ἄθω Æ. 72, 25.=διορύσσειν τὸν Ἄθω L. 193, 24.

Διοσκουρεῖον 390, 26.

διοχλεῖν L. 103, 38.

διπλασιάζειν τὸν φόρον An. 30, 27.=alterum tantum lucri facere, atque impenderis. ἐπεὶ δ' ἐσώθη salva e peregrinatione in portum rediit navis, καὶ ἐδιπλασίασε duplum retulit, h. e. negotiatio tam fuit fructuosa, ut centenæ minæ sumptus ducentenas lucri pepererint L. 908, 9.

διπλάσιος] κοινοῦ κινδύνου τοῖς Ἕλλησι περιστάντος, αὐτὴ διπλάσια τῶν ἄλλων εἰς σωτηρίαν παρέσχετο 306, pen. καταδικάζειν τὴν διπλασίαν [scil. ἔκτισιν, aut τιμὴν, aut ποινὴν, aut ζημίαν] judices eum ad depensionem dupli condemnanto 733, 5. νόμοι, ἐν οἷς ἡ διπλασία γέγραπται αὐτοῖς 738, 24.=προεῖχε τῷ διπλασίῳ μου A. 122, 34.=εἰ δὲ μὴ, διπλάσιον ὀφείλειν An. 10, 18. σκηνὴν περσικὴν διπλασίαν τῆς δημοσίας ἔπηξαν 33, 8.=διπλασία ἢ νῦν ἐστὶ L. 156, 32.

διπλασίως ἄμεινον Æ. 44, 20.

διπλοῦς] διπλᾶς πράττοντες τὰς εἰσφορὰς 617, 21.=οἰκίδιον διπλοῦν domuncula duarum contignationum L. 92, 28.=διπλᾶ τὰ ἱμάτια ἐμπεπορπημένους Ly. 153, 5.

δὶς bis. τῇ πόλει ἡμῶν οἱ Ἕλληνες [sc. εἰσὶ] δὶς ἤδη ἐκ τῶν μεγίστων κινδύνων σεσωσμένοι 151, 2. δὶς συμπαραταξάμενοι, scil. cum Thebanis 300, 15. οὐκ ἐῶσιν οἱ νόμοι δὶς πρὸς τὸν αὐτὸν ὑπὲρ τῶν αὐτῶν οὔτε δίκας, οὔτ' εὐθύνας εἶναι 502, 2. οὐδ' εἰ δὶς τόσα γένοιτο, ὅσα νῦν ἐστὶ 767, 7.=δὶς περὶ τοῦ αὐτοῦ λέγειν ὁ αὐτὸς τοῖς αὐτοῖς vetitum erat Æ. 5, 33.=καὶ δὶς τοσαῦτα χρήματα εἴασεν ἂν αὐτοὺς καρποῦ-

σθαι I. 81, 38.=οἳ οὐδ' ὑπὲρ ἑνὸς ἑκάστου τῶν πεπραγμένων δὶς ἀποθανόντες δίκην δοῦναι δύναιντ' ἂν L. 123, 35.

διςμύριοι 45, 12.

δίστασις dubitatio, controversia, discidium. ὁσίως ἄνευ διστάσεως ἐψηφίσαντο 1318, 10.

δισχίλιοι] ἐν δισχιλίοις ὁ δῆμος ἐψηφίζετο. judicium illud populi constabat bis mille viris L. 133, 5.

διτάλαντον δ' εἶχες ἔρανον δωρεὰν 329, 17.

διττὸς] διτταὶ συνθῆκαί εἰσι τοῖς Ἕλλησι πρὸς βασιλέα 199, 9.= γάμους διττοὺς ὑπὲρ αὐτῆς εἱστίασεν I. 69, 35.

δίφρος ἀργυρόπους 741, 6.

διχῇ] δεῖ δὲ πολλὴν καὶ διχῇ τὴν βοήθειαν εἶναι 14, 17.

διχόθεν] δι' ἀπληστίαν τῶν τρόπων διχόθεν καρποῦνται 614, 7. 754, 13. δ. μισθοφορεῖν 739, 6.

διχοστασία discordia, seditio. διχοστασίης ἔργα παύει 423, 4.

διωθεῖσθαι] ταῦτα πάντα ἐκεῖνοι διεωθοῦντο 384, 14. ἐγὼ μὲν γὰρ ἴσως διεωσάμην amoliar, defendam, profligem, καὶ ἄλλος τις ἄν, ψευδῆ λόγον, καὶ συκοφαντίαν, καὶ οὐκ ἀνήρπασμαι 555, 18. διώσασθαι τὴν ἐπιβουλὴν 1342, 19.

διώκειν] ἵνα μὴ ἀναγκάζωνται τὰ συμβαίνοντα διώκειν 51, 20. ἀεὶ τὰ συμβαίνοντα διώκετε eventus consectamini, h. e. ea agitis, quæ in præsens, ad breve tempus, expediant, incrustent ulcus, non sanent, neque funditus exstirpent, consilia sequimini subitanea, temporaria, speciosiora magis, quam salubriora, non certa, non dudum ante prævisa 137, 4. μόλις γὰρ οὕτως ἐλπὶς ἐκ πολλοῦ [scil. τοῦ διαστήματος] διώκοντας τὰ προειμένα ἐλεῖν δυνηθῆναι 1440, 7. b) sensu forensi. accusare, reum agere, arguere aliquem, aut aliquid. εἰ μὲν οὖν περὶ ὧν ἐδίωκε, μόνον κατηγόρησεν Αἰσχίνης 228, 5. ὁ γὰρ διώκων τοῦ ψηφίσματος τὸ ΛΕΓΕΙΝ etc. nam qui vitii arguit atque notat hanc rogationis Ctesiphonteæ formulam, vel locum hunc, quo dicor saluberrima quæque suadere et agere—244, ult. ψευδομαρτυριῶν δ. 848, 17. οὗτοι γὰρ γεγράφασιν εἰς ὃ νῦν ἔγκλημα διώκουσιν, id est εἰς τοῦτο τὸ ἔγκλημα, δι' οὗ νῦν ἐμὲ διώκουσι 988, 22. δίκην διώκειν, id est διὰ δίκης τινὰ διώκειν. actione forensi aliquem persequi 1270, 3. ἀνελομένου τὴν γραφὴν, ἣν ἐδίωκε Στέφανον. habes hic verbum hoc gemino cum accusativo constructum, altero personæ, altero rei. resumente, reprehendente Epæneto accusationem, qua Stephanum fuerat persecutus 1368, 8.=γραφὰς πολλὰς καὶ μεγάλας διώξας, οὐδεμίαν εἷλεν A. 115, 24. διώκειν καὶ μαρτυρεῖν κατὰ τὸ δίκαιον 125, 20. =ἔτυπτον καὶ ἐδίωκον καὶ καταλαβὼν βίᾳ ἄγειν ἐζήτουν L. 99, 35. †διώκων—φεύγων 144, 21. 98, 39. 118, 41. TAYL. καὶ φεύγειν δίκας, καὶ μὴ οὔσας διώκειν. et accusari, et actiones irritas atque illegitimas suscipere 893, ult.

διωμοσία idem quod ὅρκος simplex. interdum tamen juramentum utrinque præstandum indicat, vi præpositionis διά. τῷ δὲ φεύγοντι τὰ τῆς διωμοσίας ταὐτὰ a reo autem præstanda sunt ea-

dem circa juramentum mutuum 643, 3.=A. 139, 41. 141, 44. =L. 117, 13.

Διώνη mater Veneris, ejusque oraculum 437, 10. 531, 20. 1487, 2.

δίωξις] ὀμωμόκατε δικάσειν περὶ ὧν ἂν ἡ δίωξις ᾖ. pronunciaturos solummodo de capitibus accusationis. ταύτην δ' ἀνάγκη τῇ τοῦ διώκοντος λήξει δηλοῦσθαι. illa autem accusationis capita necesse est edi in libello exhibito judici ad impetrandam accusandi veniam 1116, pen. οἱ δὲ νόμοι κελεύουσι τούτων [id est ὑπὲρ τούτων, vel χάριν τ.] δίωξιν εἶναι. leges edicunt, ut hero cognatove horum, quos dixi, liceat super his, vel eorum gratia, læsorem ipsorum in jure persequi 1160, 24.=ὑπὲρ αὐτῶν ψηφιεῖσθαι, ὧν ἡ δίωξις ᾖ, de solis illis judicare, quæ incusata sint Æ. 22, 12.= ἀποφυγεῖν καὶ ἁλῶναι ἀμφοτέρας τὰς διώξεις lites, causas forenses A. 118, 25.

διωρυχὴ] οὐ ἡ διωρυχὴ ἔμελλε Χερρονήσου ἔσεσθαι 86, 17.

δόγμα] δόγματα κοινὰ pacta conventa, in quæ utrinque consensum fuit. δόγμα Ἀμφικτυόνων, quo cultura agri circa Cirrham consecrati Amphissensibus interdicitur 278, 17. aliud, quo Philippo Macedoni bellum hoc sacrum committitur, idemque dux et imperator fœderis Græcorum declaratur 278, 26. τὰ τουτωνὶ δόγματα καὶ νόμιμα ἐκ παλαιοῦ παραδοθέντα 804, 16. lex appellatur δόγμα ἀνθρώπων φρονίμων 774, 19.=προσγράφειν ἐν τῷ δόγματι Æ. 63, 31. δόγμα εἰσέφερον (scil. in concilium Amphictyonum) κατὰ τῆς ὑμετέρας πόλεως 70, 2. ἀποδιδόναι δόγμα 71, 16.

δοκεῖν] ἡμεῖς δ' οὐκ οἶδα ὅντινά μοι δοκοῦμεν τρόπον ἔχειν πρὸς αὐτὰ 9, 14. δεδογμένους ἀνδροφόνους, id est περὶ ὧν ἔδοξεν, ὅτι εἰσὶν ἀνδροφόνοι 629, 17. οὐδὲ τὰ νῦν δοκοῦντα ἔδοξεν ἂν ὑμῖν, εἰ μὴ τοὺς λόγους ἠκούσατε 1442, 4.=τῶν ψήφων ἡ τετρυπημένη, ὅτῳ δοκεῖ (πεπορνεῦσθαι Τίμαρχος) ἡ δὲ πλήρης, ὅτῳ μὴ Æ. 11, 34. ἀπαλείφειν τι τῶν δεδογμένων περὶ τῆς εἰρήνης 49, 36. προσγράφειν τι τῶν μὴ δοξάντων ὑμῖν ibid. μή μοι παρ' ὑμῶν ἀπαντήσῃ τὸ δοκεῖν 61, 9.= δόξαντές του εἶναι ἄξιοι I. [17, 7.]=οὐκ ἔστιν ἔτι τῶν *δοκουμένων ἔλεγχος οὐδεὶς A. 119, 5.=εἰ μὲν ἀδικεῖν δοκῶ si vincar in culpa fuisse L. 96, 33. οἱ δοκοῦντες ἀδικεῖν, ἐξητημένοι εἰσὶν, οἱ δ' ἠδικηκότες οὐδὲν ἔδοξαν ἀδικεῖν 159, 19. 183, 5. μαρτύρων ἀπορίαν οὐκ ἔσεσθαί μοι δοκῶ 116, 15. Tayl. δέδοκται καταψηφίζεσθαι 181, 42. *ἀλλὰ, καίτοι ἄλογον δοκεῖ εἶναι παρά τισιν 177, 9.

δοκιμάζειν] πόλιν—οὐκ ἐκ τῶν ὠνίων εἰ καλῶς ἔχει, δοκιμάζειν δεῖ 144, 19. τῶν πρότερον, ἢ ἐγὼ, [scil. ἐδοκίμασα] ταύτην τὴν συμμαχίαν δοκιμασάντων 281, 25. κήρυκα μὲν ἂν δοκιμάζητε. ut, cantorem vel præconem si quem deligere velitis, vocem ejus ante omnia spectatis atque tentatis 449, 26. Senatores sorte ducti, antequam honorem capesserent, examen subire tenebantur vitæ antegestæ, sortis nascendi, facultatum etc. βουλεύειν μου λαχόντος, δοκιμαζομένου κατηγόρει 551, 1. λαγχάνει βουλεύειν Ἀπολλόδωρος. δοκιμασθεὶς δὲ, καὶ ὀμόσας τὸν νόμιμον ὅρκον—1346, 2. λαχόντα Theogenem βασιλεύειν—συμπαραγενόμενος αὐτῷ δοκιμαζο-

περιποιεῖσθαι παρὰ τοῦ πλήθους δόξαν, ὡς εἰσὶ δημοτικοὶ 164, 9. τὴν τῆς πόλεως δόξαν ἀφορμὴν ἔχων καὶ τοὔνομα 171, 22. δόξαν ἐκφέρεσθαι τοῦ δοκεῖν εὖ λέγειν 178, 7. οὐκ ἔστι χαλεπὸν δόξαν ἀνδρείας λαβεῖν 180, 8. τὰς παρὰ τῶν διαβαλλόντων τὴν πόλιν βλασφημίας ἔργῳ μετὰ δόξης καλῆς ἀπολύσασθαι 191, 10. ἀεὶ περὶ πρωτείων καὶ τιμῆς καὶ δόξης ἀγωνιζομένην τὴν πατρίδα 247, 5. ὥστε τῷ λοιπῷ μετὰ τιμῆς καὶ δόξης ζῆν 247, 15. ὑμῖν τὰ κάλλιστα, ἔπαινοι, δόξαι, τιμαὶ, στέφανοι, χάριτες, παρὰ τῶν εὖ πεπονθότων ἐγίγνοντο 252, 10. ἄνευ τοῦ καλὴν δόξαν ἐνεγκεῖν. præterquam quod insignem gloriam attulit 255, 10. οὐ φοβηθέντες τὴν τότε Θηβαίων ῥώμην καὶ δόξαν ὑπάρχουσαν 259, 1. τῇ πόλει ἢ πλέον, ἢ ἔλαττον ἀνάγκη τῶν γε δημοσίᾳ πεπραγμένων μετεῖναι τῆς δόξης 269, 8. ἧς μὲν οἴκοθεν ἥκετ' ἔχοντες δόξης περὶ ἡμῶν ἀμελῆσαι 303, 20. μεταθέσθαι ταύτην τὴν δόξαν ἀξιῶν ὑμᾶς 304, 3. κτῆσιν εὐνοίας, ἢ δόξης 328, ult. τοῦτο δὲ καλὸν καὶ σεμνὸν εἰς ἀρετῆς λόγον καὶ δόξης 385, 11. οὐ μόνον, εἰ μὴ χρήματ' ἀπόλλυτε, σκεπτέον, ἀλλ' εἰ καὶ δόξαν χρηστὴν 459, 25. τὰ τῆς δόξης κτήματα ἀνελὼν, τὰ τοῦ πλούτου πεποίηται μικρὰ 617, 8. πρὸς μὲν κτῆσιν χρημάτων οὐδὲ πώποτε ὁ δῆμος ἐσπούδασε, πρὸς δὲ δόξης, ὡς οὐδὲ πρὸς ἓν τῶν ἄλλων 617, 9. ἡ τῆς γνώμης δόξα ἀφ' ὧν ἂν ἀκούσωσι παρίσταται. opinatio sententiæ, h. e. visum illud, unde manat sententia judicum, enascitur penes eos ex iis, quæ audiunt 652, 26. δόξαν ἔργων καλῶν, ἣν οἱ τοιοῦτοι πολῖται πάντα τρόπον ἀναλίσκοντες, οὐχ οἷοί τε εἰσὶν ἀφανίσαι 689, 26. εἶθ' οὗτοι κληρονομοῦσι τῆς ὑμετέρας δόξης καὶ τῶν ὑμετέρων ἀγαθῶν 690, 14. δόξαν οὐ χρηστὴν κατὰ τῆς πόλεως ποιήσετε 765, 15. τοῖς ἠμεληκόσι δόξης ἄδεια γέγονε ποιεῖν ὅ τι βούλονται 1232, 17. τῇ δόξῃ καταμαντευόμενοι opinatione suspicantes 1400, 4. Sententiam Demosth. huc pertinentem a Stobæo servatam v. sub δίκαιος. τῆς ὑπὲρ τῶν πράξεων δόξης οὐδεὶς τηλικοῦτός ἐστιν, ὅστις ἔσται κύριος opinationis et famæ vulgaris de rerum gestarum valore nemo est penes quem sit arbitrium 1433, 11. φαύλην δόξαν existimationem ἡ πόλις λαμβάνει 1475, 23. δόξαν περὶ τελευτήσαντος ἔχειν τὴν ἐναντίαν, ἣν περὶ ζῶντος εἶχετ' ἐκείνου 1479, 5.=καθαρὸν οὕτω χρὴ τὸν βίον τοῦ σώφρονος ἀνδρὸς εἶναι, ὥστε μὴ ἐπιδέχεσθαι δόξαν αἰτίας πονηρᾶς Æ. 7, 32. λῃστῶν δόξης ἀνεπίμπλατο 37, 23. ἐρχόμεθα δήπου ψευδεῖς οἴκοθεν ἐνίοτε δόξας ἔχοντες κατὰ τῶν λογισμῶν, prave, perperam de rationibus existimantes 62, 9. περιέρχονται τὴν ἀγορὰν ἀληθεῖς κατ' ἀλλήλων ἔχοντες δόξας 84, 27.=ἡ δόξα τῶν πραχθέντων existimatio, opinio de rebus gestis, πρὸς τῶν δυναμένων λέγειν ἐστὶ h. e. penes disertos est, ut prout ipsi velint, sic secusve de rebus judicetur, prout illi mentes audientium oratione huc aut illuc flectere et impellere velint A. 121, 21. δόξῃ μὴ ἀληθείᾳ ποιεῖσθαι τὴν κρίσιν 121, 20.=δόξαν ἐναντίαν τῆς προτέρας λαβοῦσαι L. 190, 44. οὐδὲ πολλοστὸν μέρος τῆς δόξης (opinionis) τῆς παρ' ὑμῖν ἐφάνη τὰ χρήματα 155, 7. καὶ πολλοὺς οὐδὲ *δόξαν ἀδικεῖν 104, 29. τὸ μὲν ἐμὸν γένος ἀπ' ἐμοῦ τὸ γνωρίζεσθαι τὴν ἀρχὴν λαμβάνει, τὸ δὲ σὸν μέχρι σοῦ τὴν δόξαν ἔστησε. ap. Ulpianum ad *Midianam*.= δόξαν ἐγκαταλείπειν Ly. 154, 4. ἀείμνηστος δόξα 163, 34. δ. κατ-

δουλικὸς] πολλὰ ταπεινὰ καὶ δουλικὰ πράγματα τοὺς ἐλευθέρους· ἡ πενία βιάζεται ποιεῖν 1313, 2.

δοῦλος] ἀπεύχεσθαι δεῖ τὴν τῶν δούλων ἀνάγκην μὴ γενέσθαι 102, 16. πληγαὶ καὶ ὁ τοῦ σώματος αἰκισμὸς δούλῳ ἀνάγκη 102, 19. καὶ τοῖς ξένοις καὶ τοῖς δούλοις αὐτῆς μετεδώκατε. [τῆς παρρησίας puta] 111, 10. τοὺς δούλους ἀγωνοθετήσοντας πέμπει 119, 13. δοῦλοι τῆς ἐπὶ τῷ χειροτονεῖσθαι χάριτος περιέρχονται 171, 17. Servi gratiæ in comitiis, h. e. qui metu amittendæ auræ popularis, verentes, ne in comitiis legendorum magistratuum suffragio populi excidant, si ei repugnare audeant, nulla non in re studiis ejus inserviunt, ipsi ex animi sui sententia dicere, atque agere reformidantes. ἀπελευθερώσεις δούλων ἐπὶ νεωτερισμῷ 215, 25. δούλη de oppido in potestatem redacto. δούλην κατέστησεν Ἀμφίπολιν, πόλιν ὑμετέραν 383, 24. δοῦλος ἦν τῶν ῥημάτων τούτων serviebat his verbis, h. e. facere non poterat, quin injurias, indignitates, probra quæque auribus æquis admitteret, oreque sicco devoraret, metu, ne oggannienti ipsi adversarius has criminationes objectaret, easque graviter urgendo discrimen capitis conflaret. *his conscience smote him, he durst not answer nor stir himself; but swallowed and eat his words, for fear his opponent should otherwise let out still more* 406, 18. ἀκούετε τοῦ νόμου τῆς φιλανθρωπίας, ὃς οὐδὲ τοὺς δούλους ἀξιοῖ ὑβρίζεσθαι 529, ult. δούλου et ἐλευθέρου differentia 610, 5. sqq. 752, 12. φανήσεται γὰρ (prætensum patris mei testamentum) οὐ πατρὸς ὑπὲρ υἱέων γράφοντος ἐοικυῖα διαθήκῃ, ἀλλὰ δούλου τὰ τῶν δεσποτῶν λελυμασμένου, ὅπως μὴ δώσει δίκην σκοποῦντος 1109, 26. ἱερῶν δημοτελῶν, εἰς ἃ καὶ ξένην καὶ τὴν δούλην ἐλθεῖν ἐξουσίαν ἔδοσαν οἱ νόμοι 1374, 2. πάντων ἀκουόντων ὑμῶν ἐν τῷ δήμῳ δοῦλον ἔφη, καὶ ἐκ δούλων εἶναι 612, 2. locus insignis de pretiis servorum artem aliquam callentium 816, 6. ubi ait mancipiorum enses fabricantium unumquodque caput quinis senisve minis, minimum ternis venisse, item, quantum domino quæstum annuum retulerint. Mercedem operæ, quam servi conductori præstabant, non ipsi servi, sed eorum domini aufferebant. Contra heri pro maleficiis servorum plectebantur 1253, 1.=φόνον ἐπεξελθεῖν ὑπὲρ τοῦ δούλου loco et nomine servi, qui, ut peremptus, verba pro se facere nequit, τῷ δεσπότῃ ἔξεστι A. 135, 8. ubi et alia jura servorum commemorantur.=δοῦλος ὁμολογούμενος An. 31, 23.=δοῦλος elliptice abest L. 135, 38.

δουλοσύνη] ὡς μὴ ζυγὸν αὐχένι θέντες δουλοσύνης 322, 13. 422, 14.

δουλοῦν] δουλοῦσθαι τὰς πόλεις e Demosthene citat Thomas M. v. δουλοῦμαι. Forte obversabatur ei καταδουλοῦται p. 249, 2.

δράκων] τὴν σύνεσιν *αὐτὸν προσομοιοῦν ἀνθρώπῳ, τὴν ἀλκὴν δὲ δράκοντι 1398, 24.

δρᾶμα fabula scenica. τοῦτο δὲ τὸ δρᾶμα οὐδεπώποτε ὑπεκρίνατο. Phœnicem Euripidis puta 418, 3.

δρᾶν] πῶς οὐ δεινόν, ἐφ' οἷς παθόντες οὕτως ἐμισήσατε τὸν δράσαντα,

δρομικὸς] τὰ δρομικὰ [scil. ἀγωνίσματα, vel γυμνάσματα] γυμναζομένους 1408, 15.

δρομοκήρυξ Æ. 45, 20. v. δημοκήρυξ.

δρόμος] ἵππου δρόμον ἡμέρας [id est ὅσον ἵππος διὰ μιᾶς ἡμέρας τρέχει] πεζῇ μὴ καταβαίνειν ἐπὶ τὴν θάλατταν βασιλέα 428, ult. τῶν δρόμων φιλοπονία 1408, 21.=orbita, vel area, in qua curritur. εἰς τὸν τοῦ πράγματος αὐτοῦ δρόμον εἰσελαύνειν Æ. 25, 10. εἰ μὴ δρόμῳ μόλις ἐξεφύγομεν εἰς Δελφοὺς 71, 6.

δύειν] ἡλίου δεδυκότος Æ. 2, 18. δεσπότης ἁπάντων ἀνθρώπων ἀφ' ἡλίου ἀνιόντος μέχρι δυομένου 72, 27.=ἡλίου δεδυκότος L. 93, 42.

δύναμις facultas, potestas, potentia, vis, copiæ rei cujusque, præsertim militares et pecuniariæ ad remp. domi forisque gerendum; nec non facundia, eloquentia. οὐκ ἔστιν ἀδικοῦντα καὶ ἐπιορκοῦντα καὶ ψευδόμενον δύναμιν βεβαίαν κεκτῆσθαι 20, ult. ὁ ἔχων δύναμιν συνεστηκυῖαν ἀεὶ περὶ αὐτὸν, καὶ προειδὼς ἃ βούλεται πρᾶξαι, ἐξαίφνης ἐφ' οὓς ἂν αὐτῷ δόξῃ, πάρεστιν 92, 23. οὐχ ἣν πειρᾶται Διοπείθης τῇ πόλει κατασκευάσαι δύναμιν, ταύτην βασκαίνειν καὶ διαλύειν 94, 19. συνέχειν τὴν ὑπάρχουσαν δύναμιν 108, ult. τὸ εὐσεβὲς καὶ τὸ δίκαιον ἄν τ' ἐπὶ μικροῦ, ἄν τ' ἐπὶ μείζονος παραβαίνῃ, τὴν αὐτὴν δύναμιν ἔχει. tantundem valet 114, 25. ποῖ ποτὲ ἡ τῆς πόλεως ἀπῆρκε δύναμις καὶ ποῦ φανήσεται 137, 21. τὸ φοβεῖσθαι τοῖς ἄλλοις, τὸ δὲ συμμάχους πολλοὺς καὶ δύναμιν μεγάλην ἔχειν, ἐκείνῳ περιγέγονε 144, 2. ὅτι δὲ μὴ χρὴ ὀρρωδεῖν τὴν ἐκείνου δύναμιν 152, 9. πρὸς τοὺς οἰκείους πολέμους οἰκείᾳ χρῆσθαι δυνάμει συμφέρει 168, 7. δύναμις ἐξητασμένη καὶ παρεσκευασμένη 180, 3. εἰ μὲν οὖν ἕτερός τις ἦν τρόπος τῆς δυνάμεως, ᾧ τοὺς βαρβάρους οἷόν τε ἦν ἀμύνασθαι, ἕτερος δέ τις, ᾧ τοὺς Ἕλληνας 180, 24. τὰ κεφάλαια [summi fines] εἶναι δεῖ τῆς δυνάμεως, τοὺς ἐχθροὺς ἀμύνασθαι δύνασθαι, τοῖς οὖσι συμμάχοις βοηθεῖν, τὰ ὑπάρχοντ' ἀγαθὰ σώζειν 180, ult. φιλοπόνως ὑπὲρ δύναμιν 292, 25. τῆς τῶν λεγόντων δυνάμεως [ejus, quod oratores efficere valent, animos audientium commovendo et flectendo] τὸ πλεῖστον μέρος τοὺς ἀκούοντας κυρίους ὄντας 318, 9. τὴν τοῦ κατορθοῦν δύναμιν οὐ τῷ συμβούλῳ, ἀλλὰ τοῖς θεοῖς ἀνέθηκε 322, 21. πονηρία δυνάμεως δόξαν εὑρημένη ἐπὶ τὴν πόλιν ἐστὶν quæ improbitas et malignitas animi opinionem famamque nacta sit potentiæ in dicendo, et, quæ facundiam consequi solet, potentiæ in rep. gubernanda, ea noxia est civitati 450, 11. οὐ γὰρ ᾤετο δεῖν ὁ τιθεὶς τὸν νόμον ἐπὶ τῇ τῶν λεγόντων δυνάμει τὸ πρᾶγμα καταστῆσαι 596, 21. contra ἀδύνατος est infacundus. ut in illo τὴν μὲν ἀπειρίαν τοῦ λέγειν, καὶ ὡς ἀδυνάτως ἔχει Φορμίων 944, 1. περιγενέσθαι τῆς τῶν ἐπαινούντων δυνάμεως τῇ τῆς ἀληθείας ὑπερβολῇ 1403, 15.=τιμωρεῖν καὶ ποδὶ καὶ χειρὶ καὶ φωνῇ καὶ πάσῃ δυνάμει Æ. 43, 17. ἐπασκεῖν δύναμιν ἀνθρώπων ἀπίστων 46, 10. προσμεταπέμπεσθαι δύναμιν 66, 10. ἐπεστράτευον ἐπ' αὐτὸν τηλικαῦται δυνάμεις 66, 37. συναθροίζειν δύναμιν ἱκανὴν 69, 6. βοηθεῖν τῷ θεῷ (Apollini) καὶ τῇ γῇ τῇ ἱερᾷ καὶ χειρὶ καὶ ποδὶ καὶ φωνῇ καὶ πάσῃ δυνάμει 69, 9. πάσῃ τῇ δυνάμει ὁ Δαρεῖος κατεβεβήκει 77, 8.=οὐδὲν ἀπολιπόντες τῆς αὐτῶν δυνάμεως I. 36, 2. καθ' ὅσον ὑμῶν ἕκαστος τυγχάνει δυνάμεως 74, 13. κατὰ δύναμιν εἶναι [24, 40.]=τῆς τούτου δυνάμεως ἔμπειρος ὢν

μοι λέλειπται τῆς κατηγορίας εἴδη, duo capita accusationis supersunt 16, 27. προγράψαι τοὺς πρυτάνεις ἐκκλησίας δύο κατὰ τοὺς νόμους 35, pen. περίπολος τῆς χώρας ταύτης ἐγενόμην δύο ἔτη 50, 32, προκαταλαμβάνοντες δύο τὰ μέγιστα 63, 33. τῶν εἰς τὸν πόλεμον ἀναλωμάτων τὰ δύο μέρη ὑμῖν ἀνέθηκε 74, 3.=redundat. δυοῖν καδίσκοιν κειμένοιν Ly. 169, 12. poterat enim dualis sufficere.

δυσγενὴς Ly. 160, 25.

δυσδαιμονίας τῆς ἐμαυτοῦ εἰς τοσοῦτον ἦλθον An. 20, 27. eum ad locum, vel gradum, vel culmen quasi meæ infelicitatis, quæ mihi quodammodo domestica et fatalis est.

δυσδαίμων] οὐδεὶς ἐμοῦ ἤρχετο γίνεσθαι δυσδαιμονέστερος An. 20, 43.

δύσερως L. 101, 19. nisi leg. est δύσερις aut δύσηρις. Tayl. Fallitur vir doctus; bene habet vulgata, significans, misere, infeliciter, stolide amantem.

δύσις] ὑπ' αὐτὰς γὰρ τὰς Πλειάδων δύσεις οἱ χρόνοι οὗτοι ἦσαν 1213, pen.

δυσκατάπαυστος] δυσκατάπαυστόν τι κινδυνεύει ἡ πονηρία εἶναι 785, 6.

δύσκλεια] ἐν σκότει καὶ δυσκλείᾳ πᾶς ὁ πρὸ τοῦ ζῆλος τῶν Ἑλλήνων γέγονε 1396, 18.

δυσκολαίνειν 970, 27.=τὸ παιδίον ἐδυσκόλαινε L. 92, 36. Tayl. de puerulo mali moris, querulo et clamoso.

δυσκολία] ὁρῶ τὰ πράγματα πολλὴν δυσκολίαν ἔχοντα 57, 2. δυσκολιῶν τῶν ὑπαρχουσῶν ἀπαλλαττόμενοι 997, 26. 1428, 14.

δύσκολος καὶ δύστροπος 73, 4. εἴ τι δύσκολον inimicum, acerbum πέπρακται Θηβαίοις πρὸς ἡμᾶς 286, 25. ὁ δὲ [sycophanta puta] σιγήσας, ἡνίκ' ἔδει λέγειν, ἄν τι δύσκολον συμβῇ, τοῦτο βασκαίνει 291, 21.=οὐδεὶς ὑμῶν οὕτως ἐστὶ δύσκολος τὴν φύσιν, tam scævo et perverso, stupidoque et tardo ingenio Æ. 62, 10.=πολλῶν μοι καὶ δυσκόλων συμπιπτόντων I. 107, 16.

δυσκόλως ὑπολαμβάνειν 1316, ult. δυσκόλως καὶ ὑπόπτως πρὸς Φίλιππον ἔχειν 381, pen. δ. ὁρᾶσθαι διακείμενον 1402, 10. τοὺς πρὸς αὐτὸν ἰδίᾳ δυσκόλως ἔχοντας 1475, 20.

δύσκριτος] προϊστάμενα γὰρ πάντα εἰς ἕνα καιρὸν, δύσκριτον καθίστησί μοι τὴν αἵρεσιν αὐτῶν 1393, 20.

δύσμαχος difficilis superatu, domitu, tractatu, confectu. ὃ δυσμαχώτατόν ἐστι τῶν Φιλίππου πραγμάτων 10, 8.

δυσμεναίνειν] λυπούμενος καὶ στένων καὶ δυσμεναίνων ἐπὶ τοῖς κοινοῖς ἀγαθοῖς οἴκοι καθῆτο 300, 25.

δυσμένεια] τὴν δυσμένειαν ἐνδεικνύμεθα αὐτοῖς 61, antep. ἥκειν πρὸς ὑποψίαν καὶ δυσμένειαν 154, 15. οὐδὲ δυσμενείας, οὐδὲ πλεονεξίας ἀδίκου—προϊστάμενος 1469, 13.=δυσμένεια τῶν ἀλιτηρίων A. 125, 28.

δυσμενὴς χθονὸς (pro χθονὶ) infestus patriæ 419, 5.=δυσμενὴς τοῖς νόμοις Æ. 77, ult. ἀμηχανίην δυσμενέων εὗρον πρῶτοι 80, 12.

δυσνομία παρέχει πόλει πλεῖστα κακὰ 422, 27.

δυσπολέμητος pro δυσκαταπολέμητος 41, 8. 156, 9.

δυσπραγία A. 120, 13.

μοι λέλειπται τῆς κατηγορίας εἴδη, duo capita accusationis supersunt 16, 27. προγράψαι τοὺς πρυτάνεις ἐκκλησίας δύο κατὰ τοὺς νόμους 35, pen. περίπολος τῆς χώρας ταύτης ἐγενόμην δύο ἔτη 50, 32, προκαταλαμβάνοντες δύο τὰ μέγιστα 63, 33. τῶν εἰς τὸν πόλεμον ἀναλωμάτων τὰ δύο μέρη ὑμῖν ἀνέθηκε 74, 3.=redundat. δυοῖν καδίσκοιν κειμένοιν Ly. 169, 12. poterat enim dualis sufficere.

δυσγενὴς Ly. 160, 25.

δυσδαιμονίας τῆς ἐμαυτοῦ εἰς τοσοῦτον ἦλθον An. 20, 27. eum ad locum, vel gradum, vel culmen quasi meæ infelicitatis, quæ mihi quodammodo domestica et fatalis est.

δυσδαίμων] οὐδεὶς ἐμοῦ ἤρχετο γίνεσθαι δυσδαιμονέστερος An. 20, 43.

δύσερως L. 101, 19. nisi leg. est δύσερις aut δύσηρις. Tayl. Fallitur vir doctus; bene habet vulgata, significans, misere, infeliciter, stolide amantem.

δύσις] ὑπ' αὐτὰς γὰρ τὰς Πλειάδων δύσεις οἱ χρόνοι οὗτοι ἦσαν 1213, pen.

δυσκατάπαυστος] δυσκατάπαυστόν τι κινδυνεύει ἡ πονηρία εἶναι 785, 6.

δύσκλεια] ἐν σκότει καὶ δυσκλείᾳ πᾶς ὁ πρὸ τοῦ ζῆλος τῶν Ἑλλήνων γέγονε 1396, 18.

δυσκολαίνειν 970, 27.=τὸ παιδίον ἐδυσκόλαινε L. 92, 36. Tayl. de puerulo mali moris, querulo et clamoso.

δυσκολία] ὁρῶ τὰ πράγματα πολλὴν δυσκολίαν ἔχοντα 57, 2. δυσκολιῶν τῶν ὑπαρχουσῶν ἀπαλλαττόμενοι 997, 26. 1428, 14.

δύσκολος καὶ δύστροπος 73, 4. εἴ τι δύσκολον inimicum, acerbum πέπρακται Θηβαίοις πρὸς ἡμᾶς 286, 25. ὁ δὲ [sycophanta puta] σιγήσας, ἡνίκ' ἔδει λέγειν, ἄν τι δύσκολον συμβῇ, τοῦτο βασκαίνει 291, 21.=οὐδεὶς ὑμῶν οὕτως ἐστὶ δύσκολος τὴν φύσιν, tam scævo et perverso, stupidoque et tardo ingenio Æ. 62, 10.=πολλῶν μοι καὶ δυσκόλων συμπιπτόντων I. 107, 16.

δυσκόλως ὑπολαμβάνειν 1316, ult. δυσκόλως καὶ ὑπόπτως πρὸς Φίλιππον ἔχειν 381, pen. δ. ὁρᾶσθαι διακείμενον 1402, 10. τοὺς πρὸς αὐτὸν ἰδίᾳ δυσκόλως ἔχοντας 1475, 20.

δύσκριτος] προϊστάμενα γὰρ πάντα εἰς ἕνα καιρὸν, δύσκριτον καθίστησί μοι τὴν αἵρεσιν αὐτῶν 1393, 20.

δύσμαχος difficilis superatu, domitu, tractatu, confectu. ὃ δυσμαχώτατόν ἐστι τῶν Φιλίππου πραγμάτων 10, 8.

δυσμεναίνειν] λυπούμενος καὶ στένων καὶ δυσμεναίνων ἐπὶ τοῖς κοινοῖς ἀγαθοῖς οἴκοι καθῆτο 300, 25.

δυσμένεια] τὴν δυσμένειαν ἐνδεικνύμεθα αὐτοῖς 61, antep. ἥκειν πρὸς ὑποψίαν καὶ δυσμένειαν 154, 15. οὐδὲ δυσμενείας, οὐδὲ πλεονεξίας ἀδίκου—προϊστάμενος 1469, 13.=δυσμένεια τῶν ἀλιτηρίων A. 125, 28.

δυσμενὴς χθονὸς (pro χθονὶ) infestus patriæ 419, 5.=δυσμενὴς τοῖς νόμοις Æ. 77, ult. ἀμηχανίην δυσμενέων εὗρον πρῶτοι 80, 12.

δυσνομία παρέχει πόλει πλεῖστα κακὰ 422, 27.

δυσπολέμητος pro δυσκαταπολέμητος 41, 8. 156, 9.

δυσπραγία A. 120, 13.

δωμάτιον cubiculum L. 93, 18. 94, 7. 18. 121, 5. τὰ ἐν τῷ δωματίῳ quicquid uxor in cubiculo haberet mundi et supellectilis 896, 2.

δωρεὰ] οἱ τὰς παρ' ἐκείνου δωρεὰς οἴκαδε λαμβάνειν νομίζοντες 157, 6. τὰς πολιτικὰς δωρεὰς οὕτως ἐκεῖνοί τε καλῶς ἔνεμον, καὶ ὑμεῖς οὐκ ὀρθῶς 173, 1. sunt, quæ civibus a civibus dantur, domi fruenda, ut statuæ æneæ, immunitates, jus epulandi in Prytaneo, quibus versu 3. opponuntur αἱ τῶν ξένων δωρεαὶ, honores et præmia peregrinis tributa. τούτων τῶν προβεβουλευμένων καὶ πολλῷ μειζόνων ἔτι δωρεῶν δίκαιος εἶναι τυγχάνειν 243, 6. δωρεὰ χάριτος καὶ ἐπαίνου δικαία ἐστὶ τυγχάνειν 264, 17. μείζων ἂν δοθείη δωρεὰ συμπασῶν, ὧν τοῖς ἄλλοις δεδώκατε 323, 15. dona tyrannorum et oligarchicorum cum donis liberarum civitatum comparantur 461, 17. sqq. ὅτι ὁ πατὴρ ἡμῶν, ἣν ἐψηφίσαντο αὐτῷ δωρεὰν οἱ Μιτυληναῖοι, εὐθὺς αὐτὸς ἐκομίσατο 1019, 22. οὐχ ὅτι δωρεὰς *perquisites* καὶ προσόδους *income* ἐκ τούτων ὑπῆρχεν αὐτῷ λαμβάνειν 1475, 2. munus magistratui annuo imperio decedenti dari solitum erat corona aurea, si magistratus visus fuisset rem bene præclareque gessisse 594, 25. sqq. ἵνα σώζηται ἡ δωρεὰ τοῖς ἐπιγιγνομένοις, ut memoria tributi beneficii etiam ad posteros prodatur atque propagetur 1381, 12.=δωρεὰ, de qua sermo est Æ. 15. antepen. est corona aurea. conf. 16, 2. 3. ἐὰν μὴ καταλύσητε τὰς ἀφθόνους ταύτας δωρεὰς 79, 9. ἐξαλείφεται ἡ δωρεὰ 81, 1. τὰς δωρεὰς εἰς βελτίω σώματα καὶ ἀξιολογωτέρους ἄνδρας ἀπόθεσθε 90, 4.=legatio bonorum per testamentum. βεβαιῶσαι σφίσι τὴν δωρεὰν I. 37, 8. τὴν αὐτῶν δωρεάν. id est τὴν αὐτοῖς ὑπ' ἐκείνου δοθεῖσαν 37, 28. τὴν ἀπέχθειαν εἵλοντο μᾶλλον ταύτης τῆς δωρεᾶς [7, 30. 8, 32. 13, 56.]=θάνατον τῷ μηνυτῇ δωρεὰν ἀπέδοσαν A. 133, 26. =δωρεὰς εἰς χρήματα (*in money*) μεγάλας An. 22, 31.=quæ fragmenta supersunt orationis Lysiacæ, περὶ τῆς Ἰφικράτους δωρεᾶς de honoribus Iphicrati extra ordinem decretis, ea leguntur ap. Ulpianum ad *Midianam*, Plutarchi Apophthegmata, et ap. Aristid. *in orat. de paraphthegmate*. Ἰφικράτης δὲ καὶ τὰς ἄλλας δωρεὰς τὰς ἐκείνοις ψηφισθείσας ἔλαβε ap. Ulp. ad *Mid.*

δωρεὰν adverbialiter, gratis, gratuito. ἔδωκα δωρεὰν τὰ λύτρα 394, 20. διτάλαντον εἶχες ἔρανον δωρεὰν 329, 16. δωρεὰν αὐτῷ δίδωμι καὶ ἀφίσταμαι 1044, 21.=*γῆ δωρεὰν δεδομένη An. 1, 22.= L. 108, 34.

δωροδοκεῖν ἐπὶ τοῖς πράγμασι, quo summas rerum is, cujus in potestate sunt, largitori prodat atque vendat, ut sunt arma, socii, loca munita, castra, classes etc. 109, 5. χαλεπώτατον ἦν τὸ δωροδοκοῦντα ἐξελεγχθῆναι 120, 24. τῶν ἐν τῷ πολιτεύεσθαι καὶ πράττειν δωροδοκούντων καὶ διαφθειρομένων ἐπὶ χρήμασι 240, pen. οὗτος ὑμῖν τὸ ἔχειν ἐφ' ὅτῳ δωροδοκήσετε, περιποιεῖ 242, 6. τὸ δωροδοκεῖν πρότερον τοῦ τὰ τοιαῦτα ποιεῖν ἐστί. acceptatio largitionum prægreditur illa facinora, quæ dixi, quæ sunt istius corruptelæ effecta et quasi proles quædam 427, 5. ὃν ἂν δωροδοκοῦντα ἴδητε, τοῦτον καὶ προδότην εἶναι νομίζετε 427, 8.=δωροδοκίας, ἃς ἐδωροδόκησαν Æ. 62, 4. δωροδοκεῖν κατὰ τοῦ δήμου 78, 5.=εἰ δωροδοκείην ἐπὶ

rio, necessitate voti se exsolvere. *to perform his vows* 1072, 26.

ἐὰν pro ἂν simplici. ὃν ἐὰν ὁ δῆμος βούληται 436, 8. 733, 4. 1152, 14. ἐὰν μὴ pro εἰ μή. præterquam quod, excepto quod, nisi. τῶν δὲ νόμων τῶν κειμένων λῦσαι μηδένα, ἐὰν μὴ [subaudi λύσῃ, aut τοῦτο γένηται] ἐν νομοθέταις 710, 18. μηδὲ—[scil. νομοθετεῖν] περὶ ἀφέσεως τοῦ ὀφλήματος, ἢ τάξεως, ἐὰν μὴ [scil. νομοθετῇ] ψηφισαμένων Ἀθηναίων τὴν ἄδειαν πρῶτον 715, 2. μὴ τιθέναι νόμον, ἐὰν μὴ [scil. τιθῇ τις] τὸν αὐτὸν ἐπὶ πᾶσι τοῖς πολίταις 759, 6. ubi aut ista, quæ dixi, tacite supplenda sunt, aut ἐὰν videri poterit plane redundare. ἐὰν δὲ μὴ *sin autem minus*, h. e. quod si autem id, quod dixi, minus fiat, aut ejus fiat contrarium 720, 26. =L. 169, 43.

ἐᾶν] ταῦτα ἐαθέντα καὶ παροφθέντα 133, 18. ἐὰν δ' ἐῶμεν, [scil. τὸ ζητεῖν] ἔσται 184, pen. νόμον καταβαλόντα ἐᾶν ἐν ὑπωμοσίᾳ 260, 24. τοὺς πρὸς ἐμαυτὸν ἀγῶνας ἐάσαντα 319, 7. τἄλλα πάντα, ὅσα τοιαῦτα, ἐάσω silentio transmittam 519, 18. ἐᾶν in vivis sinere manere cædis reum, ab eoque talionem nullam reposcere 634, 5. 646, 16. ἐάσω τό γ' ἐπελθὸν ἐμοὶ εἰπεῖν omittam dicere 206, 27. λύσασι μὲν τοίνυν τὸν νόμον—ἐῶσι δὲ—id est μὴ λύουσιν, ἀλλὰ ἐῶσι κυροῦσθαι καὶ ἐπικρατεῖν. vel ἐῶσι κατὰ χώραν, non moventibus, non abolentibus 638, pen. ἐᾶν ὥσπερ εἶχε κατὰ χώραν 832, 21. ἐᾶν τινὰ in sensu forensi, aliquem pacatum in otio relinquere, nulla actione eum vexare. οὐδ' εἴας ἂν ἐμὲ 983, 7. τοῦτον δὲ οὗτος τὸν ἐχθρὸν εἴασε 1336, 11.=ἀτιμώρητον ἐᾶν θάνατον Æ. 20, 22. ταχὺ γὰρ ἂν εἴασε, oratio cavillatoria: hic nimirum, scilicet (cum irrisione et contemtu, atque inficiatione) permisisset 26, 3. κοσμεῖσθαι γυναῖκα οὐκ ἐᾷ Σόλων, ἐφ' ᾗ ἂν ἁλῷ μοιχὸς 26, 12. ἐάσετε οὖν (id est ἀθῷον ἀφήσετε) τὸν τοιοῦτον προστρόπαιον 49, 22. καθιεροῦν τὴν οὐσίαν οὐκ ἐᾷ ὁ νόμος τὸν ὑπεύθυνον 56, 38. οὐκ ἐᾷ εἰσιέναι εἰς τὰ δημοτελῆ ἱερὰ 79, 3. μὴ ἐᾶτε αὐτὸν ἔξω τοῦ παρανόμου λόγους περιΐστασθαι 83, 24. οὐδ' ἐπὶ τὰς ταφὰς καὶ ἐκφορὰς τῶν τελευτησάντων εἴων τοὺς προσήκοντας παραγίγνεσθαι 87, 22.=χρόνον οὕτω πολὺν εἰάσαμεν scil. παρελθεῖν ἄνευ δίκης I. 81, 29. τοὺς πολλοὺς λόγους ἐάσας 83, 15. εἴασαν καὶ ἐπέτρεψαν 110, 23.=ἐᾶν τὰ γεγενημένα præterita sinere esse quæcunque sunt, ea non movere, nil inquirere, sine nota transmittere An. 11, 14. =ἐᾶν χαίρειν L. 95, 13.=ἐᾶν ἔρημον τὸν ἀγῶνα deserere vadimonium Ly. 164, 27.

ἐαρινὸς vernus. ἐαρινὴ πυλαία 278, pen.

ἑαυτοὺς in sec. pers. pro ὑμᾶς αὐτοὺς L. 112, 37. Tayl.

ἑβδομεύεσθαι] ἑβδομευομένου (septem dies nato) L. ap. Harpocr.

ἑβδομήκοντα πόλεις συμμαχίδας κατέστησεν εἰς τὸ συνέδριον Æ. 37, 12. προλαβὼν ἑβδομήκοντα τάλαντα τοῦ βασιλικοῦ χρυσίου 88, 8. =ἑβδομήκοντα ἔτη γεγονυῖαν διαφθείρας L. fr. 2, 7.

ἕβδομος] ἑβδόμην ἡμέραν τῆς θυγατρὸς αὐτῷ τετελευτηκυίας, septimo die a morte filiæ Æ. 64, 37.

ἔγγαιος [alii, et nescio an melius ἔγγειος.] συμβόλαιον ἔγγαιον

cum quis Bœotum inter ærarios scribi curaverit 998, ult. in schedula exactoribus tradenda scribere nomina debentium fisco. ὅτου δ' ἂν καταγνωσθῇ, ἐγγραφόντων οἱ ἄρχοντες [scil. τὰ ὀνόματα] τοῖς πράκτορσιν 1074, ult. ἐγγράψας χρήστην ἡμῖν καταλιπεῖν 1198, 13. ἐγγράφει τῷ δημοσίῳ ἀπρόσκλητον 1251, 2. λέγε τὸν νόμον τὸν ἀπ' ἐκείνης κελεύοντα τῆς ἡμέρας ὀφείλειν debere, ἀφ' ἧς ἂν ὄφλῃ qua mulcta ei dicta fuerit a judicibus, ἐάν τε ἐγγεγραμμένος ᾖ, ἐάν τε μὴ 1328, 11. ἀπαλείφειν τοὺς ἐγγεγραμμένους ἀπὸ τοῦ ὀφλήματος καθόσον ἂν ἐκτίσῃ 1338, 8. διπλοῦν ἔμελλεν ἔσεσθαι τὸ ὄφλημα, καὶ ἐγγραφήσεσθαι Ἀπολλόδωρος τριάκοντα τάλαντα ὀφείλων τῷ δημοσίῳ 1347, 15. ἐγγεγραμμένου δὲ τῷ δημοσίῳ, ἀπογραφήσεσθαι ἔμελλεν ἡ ὑπάρχουσα οὐσία Ἀπολλοδώρῳ δημοσία εἶναι 1347, 20. ἐγγράφει [sc. εἰς τοὺς φράτορας] τοῖς Ἀπατουρίοις 995, 27. ἐνεγράφην εἰς τοὺς δημότας 1313, 19. ποῦ, πρὸς ἄλλους δημότας ἐλθὼν καὶ μὴ δυνηθεὶς ἐκείνους πεῖσαι, δεῦρο ἐμαυτὸν ἐνέγραψα 1315, 24. οὐκ ἐνέγραφον αὐτὸν εἰς σφᾶς αὐτοὺς 1365, 19. τίνα δὲ τρόπον οἱ στρατηγοὶ ἐγγράψουσιν, ἐὰν εἰς συμμορίαν ἐγγράφωσιν 997, 1.=ἐγγράφειν εἰς τὸ ληξιαρχικὸν γραμματεῖον Æ. 3, 28. 14, 31. ἐγγράφειν τοῖς πράκτορσιν 5, 40. ἐγγράφεσθαι ἐπὶ γραφὴν, actionis auctorem aliquem in libello accusatorio edere 30, 3. ἐγγράφεσθαι λειποταξίου 48, 1. δι' ὃν εἰς δημότας ἐνεγράφης 48, 14. ἐγγράφειν πρὸς τοὺς λογιστὰς λόγον, rationem gesti honoris literis consignatam Rationalibus exhibere 56, 30. ἐπὶ τελευτῆς ἐνέγραψεν ἐν τῇ ἐπιστολῇ, in clausula, fine epistolæ adscripsit 88, 1.=ἐγγέγραπται εἰς τοὺς τριακοσίους I. 62, 22. εἰς τὰ κοινὰ [phratorum] γραμματεῖα 63, 4. 65, 7. 10. 11. εἰς τὸ ληξιαρχικὸν γραμματεῖον, quod erat penes demotas 66, 14. εἰς τοὺς γεννήτας. vel quod idem est, εἰς τοὺς συγγενεῖς 66, 12. ἐν γραμματείῳ 75, 40. τάδε ἐν διαθήκαις ἐνέγραψε 84, 14. 111, 11. εἰς τοὺς δημότας με ἐγγράφει [19, 18.] =ἔτι καὶ νῦν ἐγγέγραπται τὸ ψήφισμα τῷ βουλευτηρίῳ adhuc prostat, reperitur exaratum in tabulario curiæ An. 22, 35.= τοὺς μὲν (scil. τῶν νόμων) ἐνέγραφε, (scil. ἐν ταῖς στήλαις, quamquam alii ἀνέγραφε legi malunt, ut usitatius) τοὺς δ' ἐξήλειφε L. 183, 16. recurrit ἐγγράφειν hoc sensu 183, 27. 30. εἰς τὸν λόγον ἐγγράφειν. *to put to account* 908, 12.=ἐγγράφειν εἰς τὸ ληξιαρχικὸν γραμματεῖον Ly. 157, 18. εἰς τὴν εἰσαγγελίαν 167, 19.

ἐγγραφὴ cum magistratus reos a se factos in tabulas ærarii, ut ærarios factos, inserunt. ἐγγραφῇ θεσμοθετῶν, ἑτέρᾳ πρακτόρων 778, 18. αὐτὸν [Euergum] αἴτιον αὐτῷ [sibi, Pantæneto] γενέσθαι τῆς πρὸς τὸ δημόσιον ἐγγραφῆς 968, 9. πρὶν τὰς εἰς τοὺς δημότας ἐγγραφὰς γενέσθαι 996, 1.

ἐγγυᾶν in manus dare rem sponsam, ut si pater sponso filiam despondeat, atque tradat; ἐγγυᾶσθαι autem in medio dicitur is, qui rem sponsam suscipit, aut eam sibi tradi rogat, curat, patitur. sed et præterea significat prædem agere, fidem præstare, *to become bail, to give security for.* ἣν ἂν ἐγγυήσῃ ἐπὶ δικαίοις δάμαρτα εἶναι ἢ πατὴρ, ἢ ἀδελφὸς ὁμοπάτωρ, ἢ πάππος ὁ πρὸς πατρὸς,

ἐγγυητὸς] ἡ ἐγγυητὴ γυνὴ I. 45, 42.

ἐγγύθεν ἰδεῖν βούλεται τὰ δεινὰ, ἐξὸν ἀκούειν ἄλλοθι γινόμενα 31, 2.

ἐγγυθήκη] περὶ αὐτῆς τῆς ἐγγυθήκης δικαιολογεῖσθαι (non adeo sollicite armarium repetissem) L. fr. 18.

ἔγγυος vid. sub ἔγγειος L.

ἐγγὺς τῆς ὑμετέρας ἀξίας εἶναι δεῖ τὸν λόγον, οὐ τῆς τοῦ λέγοντος 171, 14. οὐκ ἔνι τῇ πόλει δίκην ἀξίαν λαβεῖν οὐδ' ἐγγύς. non modo non parem meritis dignamque, sed ne accedentem quidem propemodum ad gravitatem criminis 229, 12. οὐκ ἐποίουν τοῦτο, οὐδ' ἐγγύς. multum ab eo aberant. ἐγγὺς τῶν ἔργων, ἔτι μεμνημένων ὑμῶν 303, 12. οὗτοι παρεσκευάκεισαν τοὺς περιχώρους ἔχθρας ἢ φιλίας ἐγγυτέρω 305, 21. ἔστι μὲν ἐγγυτάτω μανίας 404, 9. οὐκ εἶναι δίκην μεταλλικὴν προσφθεγκτέον οὐδ' ἐγγὺς 977, 26. πῶς ὑμᾶς οἷόν τ' εἰδέναι τοὺς μηδαμῇ μηδαμῶς τοῦ πράγματος ἐγγύς. scil. ὄντας. qui hac a causa longissime abestis 1113, 8. οὐδὲν νῦν ὑμᾶς ὁρῶ ἐγγυτέρω ὄντας τοῦ τί πρακτέον εὑρῆσθαι 1422, 10. οὐ μόνον αὐτῷ δοκοῦσιν οὐκ ὀρθῶς λέγειν, ἀλλ' οὐδ' ἐγγὺς εἶναι τοῦ τὰ δέοντα γιγνώσκειν 1427, 8.=ἐγγυτάτω τῆς αἰτίας, καθ' ἣν ἡ παροῦσα κρίσις ἐστὶν, quæ proxime accedunt ad id crimen, quod hoc maxime judicio agitatur Æ. 15, 30.=ἡμεῖς ἐγγυτέρω γένει προσήκομεν I. [11, 45.] =τὰ ἔγγιστα nuperrime A. 115, 25. τοῖς ἔγγιστα proximis necessariis 129, 14.=ἐγγὺς τῶν δεινῶν γενόμενοι L. 191, 35. ἐγγὺς ὄντων ἁπάντων τῶν δεινῶν 194, 15.

ἐγγύτατος] ἐκ τοῦ ἐγγυτάτου καπηλείου L. 94, 5.

ἐγείρειν] τοὺς Ἀρκάδας ὑμῖν ἀπήγγειλεν [Æschines] ὡς ἔχαιρον, εἰ προσέχει τοῖς πράγμασιν ἤδη καὶ ἐγείρεται ἡ πόλις. e sopore torporis et secordiæ excitata rebus invigilat suis, attenta suis commodis et opportunitatibus rei bene gerendæ 439, 1.

ἐγκάθετος] ὑπ' ἀνθρώπων ἐγκαθέτων διαβληθέντος 1483, 1. subornatis, immissis.

ἐγκαθῆσθαι τῇ ἀκροάσει, insidiari, velut subsessor, ad retia stans, prohibens feram elabi, aut retia transilire, eamque retro ad persequentes repellens; ita oratorem judex cogens ad causam præsentem e diverticulis in res alienas reverti Æ. 83, 25.

ἐγκαθιστάναι στρατιώτας 114, 19. τύραννον 214, 20.

ἐγκαλεῖν] ἐὰν δ' ἄρα μὴ συμβῇ κατατυχεῖν, ἐκεῖνοι μὲν ἑαυτοῖς ἐγκαλῶσιν, ἄν τι νῦν ἐξαμάρτωσιν 288, 3. ἵνα μηδ' ἐγκαλέσαι, μηδὲ μέμψασθαι μηδὲν ὕστερον ἔχητε 352, ult. τί ἔχοντες ἐγκαλέσαι, καὶ τί μεμφόμενοι 468, 21. ὅτε τὰς ὀγδοήκοντα μνᾶς ἐνεκάλεις. me in jus vocabas ob 80 minas, quas tibi deberi prætendebas 877, 21. οὐδεμίαν πώποτε δίκην πρὸς ὑμᾶς εἰσήλθομεν, οὔτ' ἐγκαλοῦντες, οὔτ' ἐγκαλούμενοι ὑφ' ἑτέρων 907, 6. τρισχιλίας ἐγκαλέσας ἀργυρίου δραχμὰς *laying claim to* 3000 *drachmæ*. eas querens sibi per nefas denegari 949, 1. ἐγκαλέσαντες οὗτοι ὅλην τὴν ἐπιτροπὴν 987, 2. ἀπέφυγον αὐτοὺς τὰς δίκας, ἃς μοι ἐνεκάλουν 1014, 8.=ἐγκαλεῖν τινὶ δίκην, jus ab aliquo petere, eum in jus vocare Æ. 10, 5.= ἐγκαλεῖν οὐδὲν πονηρὸν nulla de mala fraude alicujus queri. nihil

mali sibi evenisse, de quo queratur I. 36, 19.=οὐδέν μοι πώποτ' ἐνεκάλεσεν οὐδεὶς L. 98, 10. ἐγκαλεῖν ἀργύριον apud judicem de pecunia queri per nefas detenta et denegata 98, 37.

ἐγκαλύπτεσθαι] τῆς Ἀριστογείτονος κρίσεως ἀναμνησθέντες ἐγκαλύψασθε. pudeat vos 1485, 9.=Æ. 42, 9. 35. ἐγκαλύπτεσθαι αἰσχυνθέντα 4, 35. ἐγκαλύπτωμαι καὶ ἀποδιδράσκω 61, 28.

*ἐγκαταγέλαστος] ἐγκαταγέλαστον ποιῶν τὴν πόλιν Æ. 64, 31. nisi legendum est εὐκαταγέλαστον. sed aliter exhibui hunc locum in mea editione.

ἐγκαταγηρᾶν] ἐγκαταγεγηρακυῖαν πονηρίαν ἀδύνατον κωλύειν D. 105, 21.

ἐγκαταλαμβάνειν] ἕως ἐγκατελήφθησαν. donec amicis destituti in discrimine, deciperentur, h. e. ab exitio occuparentur intercepti, veluti pisciculi reti 127, 15. οὐδεὶς ὑπὲρ τῶν ὅλων πεισθεὶς εἰρήνην ἄγειν, ὑπὲρ τῶν ἐγκαταληφθέντων ἐξ ἀρχῆς ἠθέλησε πολεμεῖν ob ea, quæ interea, dum pax condicta jurejurando sancitur, intercipiuntur 388, 12.=ἐγκαταλαμβάνεσθαι, in urbe obsessa, cum capitur, una cum reliquis capi Æ. 30, 9. ἐὰν αὐτὸς ὁ τῆς ἀληθείας λογισμὸς ἐγκαταλαμβάνῃ τὸν Δημοσθένην, si computatio et existimatio ipsa veritatis arguat Demosthenem, undique septum et constrictum quasi carceribus vinculisque argumentorum, ut nusquam elabi queat 62, 17. ἐγκαταληφθεὶς ὑπὸ τῶν παρόντων αὐτῷ κινδύνων, septus, clausus 88, 2.=ἐγκαταλαμβάνεσθαι occupari, prius deprehendi, quam effugere possit Ly. 159, 42. 44.

ἐγκαταλείπειν] εἰ γὰρ ἐγκαταλειπόμενοί τι πεισόμεθα ἡμεῖς, ἀδεῶς ἐπ' ἐκεῖνον ἤδη πορεύσεται 140, 5. διὰ μαλακίαν ἢ ῥᾳθυμίαν ἐγκαταλιπεῖν τὰ τῶν προγόνων ἔργα καὶ τὰ συμφέροντα τῆς πατρίδος 158, 10. ἐγκαταλιπὼν τουτονὶ Λ. ἐν τῷ οἴκῳ, ἐπανῆλθεν αὐτὸς—1087, 7. ἐγκαταλελοίπασι τοὺς υἱεῖς reliquerunt filios, h. e. siverunt in demis quosque suis tranquillos manere, quorum patres illinc expulissent 1316, 25. 1317, 23. ἐγκαταλελοίπασί με. deseruerunt me, defuerunt mihi in dicendo testimonio, quod dicturos receperant 1322, ult. μηδένα τῶν φίλων ἐγκαταλιπεῖν 1483, 13.= deserere Æ. 49, 42. 66, 26. 37.=ἐγκαταλιπὼν τὴν μάχαιραν τῇ σφαγῇ ᾤχετο φεύγων A. 137, 28.=ἐγκαταλείπειν τὴν πόλιν et τὴν πατρίδα in malis et necessitatibus patriæ deesse, eam derelinquere Ly. 148, 7. 19. 151, 17. 156, 34. et alibi. τὰς τῶν προγόνων θήκας 148, 38. τὴν δόξαν τῆς ἀρετῆς virtutis suæ aliquo in loco editæ gloriam eodem in loco relinquere post fata sua superfuturam 154, 5.=ἐγκαταλείπειν τὰς ὑπὲρ τοῦ δήμου πράξεις. cœpta pro rep. inchoata relinquere D. 102, 31. prodere, deserere nuda et indefensa 111, 6.

ἐγκαταλογίζομαι εἰς ταῦτα. *in this account I comprehend* I. 88, 36.

ἐγκαταστῆναι de tyrannis, in republica existentibus L. 196, 10.

ἐγκατοικοδομεῖν, in aliquo ædificio concludere, conclusum tenere, mæniis vallatum. ἐγκατῳκοδόμησεν αὐτὴν μεθ' ἵππου εἰς ἔρημον οἰκίαν Æ. 26, 7.

ἐγκεῖσθαι πολὺς τοῖς συμβεβηκόσι. eventa urgere, acriter in ea invehi, eaque oratione invidiosa exagitare 294, 23.

ἐγκέφαλος] εἴπερ ὑμεῖς τὸν ἐγκέφαλον ἐν τοῖς κροτάφοις καὶ μὴ ἐν ταῖς πτέρναις καταπεπατημένον φορεῖτε 88, 1.

ἐγκλείειν] ἀλλ' ἐκ φόβου τὴν γλῶτταν ἐγκλείσας ἔχει 418, 26.

ἔγκλημα crimen, criminatio, querela, offensa. τὰ δὲ μίση καὶ τὰ ἐγκλήματα ἐφ' ὅλην ἔρχεται τὴν πόλιν 168, 2. ἐγκλήματα καὶ πόλεμος πρὸς τοὺς Ἀμφισσεῖς ἐταράχθη 277, 22. ὁ πολλάκις μὲν φυγών, μηδέποτε δ' ἐξελεγχθεὶς ἀδικῶν ἐν ἐγκλήματι γίγνοιτ' ἂν διὰ ταῦτα δικαίως 311, 2. b) libellus accusatorius, ab actore judici exhibitus, capita accusationis tenens. ὥς φησι τὸ ἔγκλημα τῆς δίκης, ἣν ἔλαχεν αὐτῷ 787, 9. 788, 4. 882, 11. λάβε μοι τὸ ἔγκλημα, ὃ ἔλαχον αὐτῷ πέρυσι 912, 1. γεγράφασιν εἰς ὃ νῦν ἔγκλημα διώκουσιν 988, 22. posuerunt in libello accusatorio, secundum quem nunc, ut actores, in me, ut reum agunt. = ἀποτρίβεσθαι (amoliri a se, refutare) τὰ ὑπάρχοντα αὐτῷ ἐγκλήματα Æ. 25, 29. ἐπιτρέπειν πόλει ἴσῃ καὶ ὁμοίᾳ περὶ τῶν ἐγκλημάτων 65, 27. = ἀφήκαμεν ἀλλήλους τῶν ἐγκλημάτων I. 50, 16. = ἔγκλημα ἀνόσιον ἐμοὶ προσέβαλες A. 126, 20. criminationem, cujus si vere sum reus, sum impius, aut si tu me falso insimulas, tute es impius. = ἐγκλημάτων μικρῶν δεῖσθαι L. 195, 14. τίνος ὄντος ἐμοὶ πρὸς ὑμᾶς ἐγκλήματος, qua mea ad vos offensione, pro τίνος ὑμῖν ὄντος κατ' ἐμοῦ ἐγκλήματος. ecquid querimini de me? quam ob culpam? 118, 10.

ἐγκράτεια] διαφέροντα πρὸς δικαιοσύνην καὶ ἐγκράτειαν Æ. 25, 42.

ἐγκρατὴς] ἐγκρατεῖς ὄντας (deos) ἁπάντων τῶν ἀγαθῶν κυρίους εἶναι καὶ αὐτοὺς ἔχειν καὶ δοῦναι τοῖς ἄλλοις 1487, 17.

ἐγκρίνειν εἰς τὴν γερουσίαν 489, 19.

ἐγκτᾶσθαι] οἱ ἐγκεκτημένοι, subaudi οἰκίας καὶ χωρία ἐν τῇ ἔξω τῆς Ἀττικῆς, *settled men, men that have possessions of their own*, peculiati, quibus fundi sunt, bona immobilia, sed extra Atticam, in solo peregrino 1208, 27.

ἔγκτημα fundus, peculium, quod quis in solo peregrino extra Atticam habet. ἑαυτῶν φασὶ τὴν χώραν οὖσαν οἰκεῖν, καὶ οὐχ ὑμετέραν. καὶ τὰ μὲν ὑμέτερα εἶναι ἐγκτήματα ὡς ἐν ἀλλοτρίᾳ, τὰ δὲ αὑτῶν κτήμαθ' ὡς ἐν οἰκείᾳ 87, 6. = An. 25, 20.

ἔγκτησιν γῆς διδόναι καὶ οἰκιῶν. ut si Byzantini Atheniensibus jus dent in ditione sua fundos domosque emendi, atque possidendi, pari jure, atque cives Byzantii nati 256, 7.

ἐγκύκλιος] ἐγκύκλιοι λειτουργίαι. quæ in orbem eunt, ab uno ad alium devolvuntur, neminem prætereunt; ut sunt gymnasiarchorum, choregorum et epulonum functiones 463, 13. 496, 16. ᾧ γὰρ οὐδὲ τῶν ἴσων, οὐδὲ τῶν ἐγκυκλίων δικαίων μετουσίαν διδόασιν οἱ νόμοι. ne vulgarium quidem istorum atque trivialium, nulli civi negatorum 792, 16. = ἐγκύκλιοι χοροὶ Æ. 2, 23.

=περὶ τοῦ τῆς πατρίδος ἐδάφους ἀγωνίζονται Æ. 72, 41.=ἐδάφη μὲν ταῦτα, ἀφ' ὧν ἡ μίσθωσις. hæc illi fuerunt in fundis, in bonis immobilibus, unde redibant vectigalia I. 88, 22.=ἔδαφος ἐλεύθερον τῆς πατρίδος Ly. 168, 21.=ἔδαφος τῆς πόλεως D. 102, 40.

ἕδος] ἕδη et νεὼ et τεμένη copulantur Ly. 168, 17.=signum Minervæ Poliadis a Praxitele factum in arce dedicatum D. 108, 37.

ἕδραν ποιεῖν de senatu considente deliberandi ergo An. 15, 9. idem, quod paulo ante καθέζεσθαι dixerat.

ἕζεσθαι] βουλὰς ἑζόμενοι βουλεύσομεν Æ. 21, 3.

ἐθὰς] τῶν ἐθάδων καὶ συνεστηκότων ῥητόρων ἀπαλλαγήσεσθε. conspiratis et inter se colludentibus, qui inter se consueverunt, diuturnitate familiaris usus mutui 605, 3.

ἐθέλειν] δουλεύειν ὑμεῖς οὔτ' ἐθελήσετε, οὔτ', ἂν ἐθελήσητε, ἐπίστασθε 104, 19. ἀδημονούσης τῆς ἀνθρώπου, καὶ οὔτ' ἐθελούσης, [scil. ᾄδειν] οὔτ' ἐπισταμένης 402, 25.=συσσιτεῖν αὐτῷ οὐδεὶς ἤθελεν Æ. 41, 3. =ἐθέλω potius quam θέλω L. unde ἠθέλησε passim, quam formam sequitur ἠδύνατο. Tayl.

ἐθελέχθρως] μὴ ἔχε πρὸς ἡμᾶς οὕτως ἐθελέχθρως animo erga nos ne sis tam ad gerendas inimicitias obstinato et pertinaci 1005, 15.

ἐθελοντὴς] τῆς τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερίας αὐτεπαγγέλτους ἐθελοντὰς παραχωρῆσαι Φιλίππῳ 247, 24.=L. 181, 36. 182, 9.

ἐθίζειν] τοὺς πρότερον τοῖς ἄλλοις ἐπιτάττοντας εἴθισεν ὑμῶν ἀκούειν 477, 21.=ἐθίζειν ἀπέχειν, exercere in usu et consuetudine continentiæ Æ. 3, 20.=οὐδ' ἐθίζειν εἶναι γραφὰς περὶ ὧν οἱ νόμοι δίκας ἰδίας πεποιήκασι. *you must not allow the custom to be introduced, of drawing things to the upper courts of justice, which the ordinary rules of proceeding refer to the lower courts* I. 87, 13.=εἰθισμένος ἀναισχυντεῖν An. 20, 17.=δεινὸν εἶναι τοιαῦτα ποιεῖν ἐθίζεσθαι τὴν βουλὴν L. 164, 19.

ἐθισμὸς assuefactio. ἐθισμὸς τοῦ ἀνέχεσθαι ἡμᾶς τοὺς τοιούτους εἴσπλους 219, 7.

ἔθνος] ἵνα μὴ μόνον κατὰ πόλεις, ἀλλὰ καὶ κατ' ἔθνη δουλεύωσι 117, pen. b) genus hominum nota quadam ab aliis facile dignoscendum. εἴ τις ὑμᾶς ἔροιτο, τί πονηρότατον νομίζετε τῶν ἐν τῇ πόλει ἐθνῶν 668, 10.

ἔθος] τούτῳ τῷ ἔθει καὶ τῷ τρόπῳ τῆς πολιτείας χρῆσθαι 34, 19. ἀπὸ τῶν κοινῶν τὸ ἔθος ἐπὶ τὰ ἴδια μεταβιβάζοντας ὁρῶσί τινας 142, 23. ubi mos significatur pecuniam publicam omnes inter cives promiscue dividendi ad sedes in theatris redimendum. δεινότατον ἔθος καὶ ἀσυμφορώτατον ὑμῖν εἰς τὴν πολιτείαν εἰσάγων 341, 19. τὸν νόμον ἔθος ποιήσας. aut potius inverse τὸ ἔθος νόμον. consuetudine, vel usu populari a me ad vim legis translato. h. e. quod existimarem, quod ab omnibus vulgo fieret, nemine reprehendente, id perinde valere atque si lex scripta sit 414, 8. τοῖς δ' ἔθεσι quia rei jam insuevit, καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις quia rei cupiditate

23. = εἴκειν v. ἐοικέναι Æ. = εἴκειν ταῖς τύχαις L. 149, 33. = εἴκειν χρησμοσύνῃ καὶ στυγερᾷ πενίᾳ. ab egestate vinci Ly. 162, 38.

εἰκῇ] ἐκ λόγων τινῶν ἔχθρας οὕτως εἰκῇ πρὸς ἀλλήλους ἀνείλοντο I. 36, 11. = εἰκῇ καὶ ἀλογίστως L. 109, 20.

εἰκὸς] εὔλογα et εἰκότα, ut cognata, copulantur 1106, 1. = ἀλήθεια εὑρίσκεται ἐκ τῶν εἰκότων Æ. 13, 10. = κἂν ὁτιοῦν εἰκὸς παραλάβητε, etiamsi quamvis tenuem suspicionis auram odorati sitis, vel umbram probabilitatis captaveritis, τούτῳ πιστεύειν A. 115, 8. τὰ εἰκότα τοῖς ἀληθέσιν ἴσα ἡγεῖται 117, 31. εἰκότως μὲν, ἀνοσίως δὲ, ἀπέκτεινεν. occidit, in quo tametsi fecit id, quod prudentia et amor sui quemque hortatur facere, aliique omnes simili loco deprehensi faciunt, nihilominus tamen impium factum est 118, 35. οὐκ εἰκότως, ἀλλ' ὄντως φονέα μέ φασιν εἶναι. non solum probabiliter, sed etiam reapse 120, 16. οὐκ εἰκόσι τεκμηρίοις χρώμενος 128, 14. τὸ εἰκὸς σύμμαχόν μοί ἐστιν 134, 24. In comparativo. εἰκότερον ἦν 116, 35. 117, 14. 118, 21. οὐδένα ὅντινα οὐκ εἰκότερον εἶναι 119, 36. ἄρξαι τοῦ παροινεῖν τοὺς νεωτέρους τῶν πρεσβυτέρων εἰκότερον 127, 20. = verisimile L. 98, 31. ἀνοητότερόν τι ποιεῖν τῶν εἰκότων 99, 10.

εἰκοσίμνως ἔρανος. viginti minarum L. fr. 9.

εἴκοσιν ἄνδρας εἵλεσθε τῆς πόλεως ἐπιμελεῖσθαι, ἕως ἂν οἱ νόμοι τεθεῖεν An. 11, 17.

εἰκόσορος navigium viginti remis agile 926, 8.

εἰκοσταῖος A. 113, 32.

εἰκότως ἐπεβούλευσεν, verisimile est eum insidiatum esse, aut, si fecit, non sine speciosa causa fecit A. 115, 28. εἰκότως ἀμυνόμενος τὴν ἔχθραν ἀπέκτεινε τὸν ἄνδρα. occidit merito, et sic, ut patratæ cædis suspicio non posset in eum non incumbere, ut qui sic vetustam simultatem ultus esset 115, 28. εἰκότως μὲν, ὄντως δὲ μὴ ἀπέκτεινα tametsi cædem reapse non commisissem, suspicione tamen ejus, eaque admodum probabili, urgerer, caussasque, si commisissem, sat speciosas, et idoneas haberem 117, 22. οὐ γὰρ ἐδόκουν εἰκότως ἀποκτεῖναι. subaudi εἰ μὴ μεγάλα ἀδικηθεὶς ἠμυνάμην 117, 25.

εἰκὼν] secundum Harmodium et Aristogitonem, Cononi primo statuam æneam posuerunt Athenienses 478, 4. ἑκκαιδεκάπηχυς 256, 11. = περὶ τῆς Ἰφικράτους εἰκόνος orationis Lysiacæ fragmenta v. ap. Ulpianum ad *Midianam* et Aristid. *in oratione de paraphthegmate*. = τὴν εἰκόνα αὐτοῦ ἐξ ἀκροπόλεως καθελόντες Ly. 164, 29. εἰκόνα χαλκῆν ἱεροσυλῆσαι καὶ αἰκίσασθαι 167, 14.

Εἰλήθυια] καθημένην ἐν τῷ τῆς Εἰληθυίας ἱερῷ I. 55, 4.

εἱμαρμένη] ὁ τοῖς γονεῦσι μόνον νομίζων γεγενῆσθαι, τὸν τῆς εἱμαρμένης [scil. μοίρας] καὶ τὸν αὐτόματον θάνατον περιμένει 296, 18. τὴν εἱμαρμένην ἔσχε θνητὸς ὤν 1394, 26. = πρὸ τῆς εἱμαρμένης τὸν βίον ἐκλιπὼν A. 113, 38.

εἵμαρται τούτοις μηδέποτ' εὖ πράττουσιν εὖ φρονῆσαι 1435, 15. εἰ

οὗτος καὶ ἀπαίδευτος ἄνθρωπός ἐστι 24, 2. ὑμέτερόν ἐστιν ἔργον πρὸς ταῦτα ἀντιτετάχθαι 25, 8. ἔσται δὲ ὁ λόγος ἐπὶ παραδείγματος 25, 16. οὕτως ἦσαν πρὸς τὰς αἰσχύνας χαλεποὶ 26, 5. ἱερωσύνην οὐδενὸς θεῶν κληρώσεται, ὡς οὐκ ὢν ἐκ τῶν νόμων καθαρὸς τὸ σῶμα 26, 36. ταῦτά ἐστιν ἑκάστῳ κοινὴ 27, 9. θεατὴς αὐτίκα ἐγὼ ἔσομαι ὑμέτερος 27, 38. ἀπίθανος ὢν πρὸς τὴν ὑποψίαν ταύτην 28, 12. ἐπὶ τῆς αἰτίας ταύτης ὄντα 28, 20. ἀβίωτον εἶναί μοι τὸν λοιπὸν βίον νομίζω 28, pen. ὑπομένειν Δημοσθένην ἀφόρητον ὄντα 30, ult. ἐπιχώριος οὐκ ὢν οὐδ' ἐγγενὴς ἡμῖν 31, 15. σὲ δὲ εἰς τὰ ἐκείνου γόνατα θεῖσα παιδίον ὄντα 32, 2. ὡς ἦν σιωπὴ 33, 3. ἀγχόνη τοῦτ' ἄρ' ἦν καὶ λύπη τούτῳ 33, 18. ἐξιστάμενος αὐτοῦ καταφανὴς ἦν 33, 21. πολὺς ἦν τοῖς ἐπαίνοις καὶ ἐπαχθὴς 33, 29. ἐπαινέτης ἦν ἡμῶν 34, 8. λῆρός ἐστι ταῦτα 34, ult. τῆς ἑαυτοῦ ἡλικίας ὅστις ἦν 38, 19. ἐξώλη τε αὐτὸν εἶναι ἐπαρᾶσθαι καὶ τὴν οἰκίαν 39, 39. βλέπειν πρὸς τὸ μέλλον ἔσεσθαι 41, 39. οἴκοθεν ἐκ τοῦ βίου δεδοκιμασμένους ἀξίους τῆς πόλεως εἶναι 43, 4. ἔνορκον ἦν ἐν τοῖς ὅρκοις 43, 14. διαβολὴ ἀδελφόν ἐστι καὶ συκοφαντία 47, 20. ἀμφισβητεῖν ἀνὴρ εἶναι 47, ult. 48, 1. οὐ καθαρὸς ὢν τὰς χεῖρας εἰς τὴν ἀγορὰν ἐμβάλλεις 48, 3. διαφανὴς ἐν τούτοις ἦν 50, 2. ὀρθῆς ἡμῖν τῆς πατρίδος οὔσης 50, 5. ἀνελέητός τίς εἰμι 50, 8. ἀνεπίφθονον εἶναί μοι νομίζω περὶ τούτων λέγειν 50, 30. οὐ μισόδημος ὢν—ἀλλὰ μισοπόνηρος 51, 6. εἶναι pro ἐστίν. ὅσον εἰς τὴν ἐμὴν εἶναι μνήμην, quantum repetere memoria possum 52, 19. διαψηφίσεις ἐν τοῖς δήμοις ὅταν ἦσαν, ut rei memorabilis meminit 52, 32. τοῦ μὲν ὑμᾶς μηδὲν ἀδικεῖν κύριος ἦν, τοῦ δὲ μὴ ἔχειν αἰτίαν ἡ τύχη 52, 34. κλέπται ἐπ' αὐτοφώρῳ τῶν δημοσίων χρημάτων ὄντες 55, 12. στέφανον χρυσοῦν, ὃς ἂν ἐν θεάτρῳ ἐν ἄστει ἀναρρηθῇ, ἱερὸν Ἀθηνᾶς εἶναι κελεύει ὁ νόμος 60, 9. ὅτῳ τὰ μέγιστα τῶν αἰσχρῶν οὕτως ἐστὶ πιστὰ 61, 11. οὐδεὶς ὑμῶν οὕτως ἐστὶ δύσκολος τὴν φύσιν 62, 10. ἐπινεύειν ἀληθὲς εἶναι 62, 11. ἐπαινέτης ἦν τῆς εἰρήνης 62, 36. ἀνεμέσητον ἦν αὐτῷ 63, 8. ὀργῆς μεγάλης ἦσαν ἄξιοι 63, 10. ὅτ' ἦν Ἀσκληπίῳ ἡ θυσία 63, 13. οὐκ ἄμεινον εἴη 63, 41. βουλευτὴς ὢν ἐκ παρασκευῆς 64, 13. ὅθεν μὴ νικήσασι μάχην οὐκ ἦν ἀναχώρησις 66, 8. μέσον οὐδὲν ἦν 66, 35. ἀριθμῶν εἰς ὁπότε ἔσται 67, 39. μεστὸς ἐλπίδων οὐκ ἐσομένων 67, ult. ἥτταν αὐτοῖς εἶναι πολέμου καὶ δικῶν καὶ ἀγορῶν 69, 16. ἐξώλεις εἶναι καὶ αὐτοὺς καὶ οἰκίας καὶ τὸ γένος αὐτῶν 69, 17. κραυγὴ πολλὴ καὶ θόρυβος ἦν τῶν Ἀμφικτυόνων 70, 39. ἤδη πόρρω τῆς ἡμέρας οὔσης 70, 40. πολὺς ἔπαινος ἦν κατὰ τῆς ἡμετέρας πόλεως 71, 11. εἰς παραδοξολογίαν τοῖς ἐσομένοις μεθ' ἡμᾶς ἔφυμεν 72, 24. διαγωνίζεται οὐ περὶ τοῦ κύριος ἑτέρων εἶναι, ἀλλὰ περὶ τῆς τοῦ σώματος σωτηρίας 72, 28. διὰ τοῦτο γὰρ οἶμαι, ἡμᾶς, παῖδας ὄντας, τὰς τῶν ποιητῶν γνώμας ἐκμανθάνειν, ἵν' ἄνδρες ὄντες αὐταῖς χρησώμεθα 73, 1. ναυτικὴ καὶ πεζὴ στρατιὰ καὶ πόλεις ἄρδην εἰσὶν ἀνηρπασμέναι 73, 11. ἀβίωτον ἡγησάμενος εἶναι 74, 40. ἀθύτων καὶ ἀκαλλιερήτων ὄντων τῶν ἱερῶν 75, 12. ἀπαρασκεύων αὐτῷ τῶν ἰδίων ὄντων 77, 2. ὁ δ' Ἀλέξανδρος ἀπειλημμένος ἦν ἐν Κιλικίᾳ 77, 9. ἐπίδοξος ἦν (Megalopolis) καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἁλῶναι 77, 19. θεωρήσατε αὐτὸν, μὴ ὁποτέρου τοῦ λόγου, ἀλλ' ὁποτέρου τοῦ βίου ἐστὶν 77, 40. ὅθεν καὶ τὴν

monuisset, eumque oratione permovisset, ut consentiret atque fieri sineret 154, 46. * ἐὰν μή τις γε εἴπῃ τοὺς νόμους ἐκλαμβάνειν 119, 25.

εἴργειν] arcere, impedire, excludere. εἴργετ' οὖν, εἴργετ' αὐτὸν τῶν ὑπὲρ τῆς εἰρήνης λόγων 372, 11. εἴργοντας τῆς ἀγορᾶς τοὺς, οἷα σοὶ βεβίωται, ἐπιτηδεύοντας 617, ult. εἴργεσθαι τῆς ὑμετέρας συμμαχίας 666, 4. b) vincire, in custodia tenere. τὸν ἀδικούμενον εἵρξατε δέκα μηνῶν 159, 4. εἶρξεν Ἀγάθαρχον τὸν γραφέα 562, 12. γράφεται γραφὴν Στέφανον, εἰρχθῆναι ἀδίκως ὑπ' αὐτοῦ 1367, 10. ἐάν τις ἀδίκως εἵρξῃ ὡς μοιχὸν 1367, 11.=εἰργόμενον θανάτου, ita tamen, ut sibi caveat, ei mortem, vulnus mortale, afferre, infligere Æ. 26, 15. ὑδάτων ναματιαίων μὴ εἴργειν 43, 15. εἵρξεται (pro εἰρχθήσεται) τοῦ ἱεροῦ 71, 1.=εἴργειν, ὧν ὁ νόμος εἴργει τοὺς ἀποκτείναντας A. 121, 4. εἴργοντι (lege interdicente) μήτε δικαίως, μήτ' ἀδίκως ἀποκτείνειν 122, 7. μὴ εἰργόμενοι τῶν προσηκόντων non exclusi locis iis, unde eos excludi oportebat 123, 40. 44. 126, 12. εἴργεσθαι προαγορεύουσι τοῖς τοῦ φόνου φεύγουσι τὰς δίκας 130, 23. εἴργεσθαι τῶν νομίμων. unde abesse lex et mos vetustus jubet 145, 23.=coercere domi suæ, neque sinere exire An. 31, 25. 28.=εἴργειν τῶν νομίμων Ly. 156, 13.

εἰργνύειν eodem significatu, quo εἴργειν An. 32, 36.

εἰρήνη] τὴν μὲν εἰρήνην πόλεμον αὐτοῖς εἶναι, τὸν δὲ πόλεμον εἰρήνην 164, 4. οὓς ἐν τῷ πολέμῳ συμμάχους ἐκτησάμεθα, οὗτοι ἐν τῇ εἰρήνῃ ἀπολωλέκασιν 174, 16. ἐξουσία τῆς εἰρήνης 240, 22. ἀνανεοῦσθαι τὴν ὁμόνοιαν καὶ τὴν εἰρήνην 283, ult. τὴν εἰρήνην εἶναι τὴν αὐτήν, ἥνπερ Φιλίππῳ, καὶ τοῖς ἐγγόνοις 356, 7. κἂν μὲν εἰρήνην τις ἐκ πολέμου ποιήσῃ, τούτον μισοῦντες, ἂν δ' ἐξ εἰρήνης πόλεμόν τις λέγῃ, τούτῳ μαχόμενοι 1445, 9. πόλεμος ἔνδοξος εἰρήνης αἰσχρᾶς αἱρετώτερος. citat e Demosth. Stobæus p. 353, 1. εἰρήνης κοινῆς μετέχειν. citat schol. ad Aristotelis Rhetoric. p. 45, a. 35.=ἀγαπητῶς ποιεῖσθαι εἰρήνην Æ. 38, 12. ἐκκλείειν τὴν εἰρήνην 42, 28. ἀνανδρίαν καλοῦντες τὴν εἰρήνην 46, 18. ἀπαλείφειν τι τῶν δεδογμένων περὶ τῆς εἰρήνης 49, 36. ἀργίαν εἰρήνη οὐ τρέφει 49, 39. προστῆναι τῆς εἰρήνης 49, 41. εἰρήνην, ἢ τὸν δῆμον ὑψηλὸν ἦρεν 51, 24. πρίασθαι τὴν εἰρήνην 52, 7. ἐγγυητὴς Φιλίππου καὶ τῆς εἰρήνης 52, 9. συναγωνιστὴς τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ὑμετέρας ἀδείας 52, 37. καταλύειν τὴν ὑπάρχουσαν εἰρήνην 61, 21. ἐπαινέτης ἦν τῆς εἰρήνης 62, 36. ἀπορρῆξαι τῆς εἰρήνης τὴν συμμαχίαν 64, 3. διαλύειν τὴν εἰρήνην 65, 32.= συγχωρεῖν τῷ τῆς εἰρήνης ὀνόματι, verbis quidem, seu oratione, non refragari suadentibus pacem An. 23, 31. αὕτη ἡ εἰρήνη τὸν δῆμον ἦρεν ὑψηλὸν 24, 17. εἰρήνην λαβόντες num Græcis usurpatum fuit pro εἰρήνης τυχόντες 24, 18. κατεργάζεσθαι εἰρήνην 24, 26. σπονδαὶ ab εἰρήνῃ differunt 24, 40. πράττειν εἰρήνην καὶ ἐλευθερίαν 25, 30. πρεσβεύειν εἰρήνην 26, 21.

εἰρηνοφύλαξ Æ. 76, 19.

εἱρκτὴ carcer. ἔλυσαν εἱρκτῆς τοὺς ταύτην τὴν δίκην ὑπέχοντας 764, 11. τοὔνειδος τῆς εἱρκτῆς χαλεπῶς τῷ λογισμῷ φέρων 1471, 16.

εἰρωνεία simulatio ejus, quod non est, et dissimulatio ejus,

quod est. πᾶσαν ἀφεὶς εἰρωνείαν omissa omni cavillatione, salsa quidem et sannæ plena, frigida tamen et absurda tergiversatione partium suarum, ob quæsitos nescio quos futiles prætextus, cum contentione in alium eas transferendi 42, 7. εἰ μηδένα καιρὸν οἴεσθε ἥξειν, ὅστις εἴσω ταύτης τῆς εἰρωνείας ἀφίξεται. nullum esse tempus venturum, quod vanitatem nostræ simulationis aperiat 1428, 3. εἰρωνείαν appellat, cum quis magna et præclara minatus, ubi agendi tempus venit, nil agit, ingentemque de se commotam spem destituit.

εἰρωνεύεσθαι simulare alium, quam sis. multa et magna promittere, quæ neque possis, neque velis re præstare; aut etiam simulare ignorantiam, quasi periculum imminens et ob oculos positum haud cernas, tametsi bene cernas, affectesque te nescire, id ad te quoque pertinere, quod bene scias, dummodo ei occurrere ne cogaris, sed alii muneris tui partes agant. *either, to give himself airs, to lord it*; or, *to look stupid, to feign ignorance*. τῆς παρὰ τοῖς Ἕλλησιν ἀγνοίας κακίᾳ μεμιγμένης, ὅτ' ἐνῆν ταῦτα κωλύειν ἀσφαλῶς, τὰ μὲν οὐ προορώσης, τὰ δὲ εἰρωνευομένης 1394, 13.=simulate et in modum prævaricatoris agere, ut velis quidem aliis videri verum et æquum egisse, tuæque personæ convenienter, verum tamen partibus muneris tui haud satisfacias, et ne velis quidem. εἶτ' εἰρωνεύεσθε πρὸς ὑμᾶς αὐτοὺς *you delude, play the hypocrite to yourselves*. aliud præ vobis fertis, aliud in animo tectum habetis D. 106, 21.

εἷς] εἰ δ' οἷος ἐγὼ παρ' ὑμῖν κατὰ τὴν ἐμαυτοῦ τάξιν, εἷς ἐν ἑκάστῃ τῶν Ἑλληνίδων πόλεων ἀνὴρ ἐγένετο, μᾶλλον δ' εἰ ἕνα μόνον ἄνδρα Θετταλία, καὶ ἕνα ἄνδρα Ἀρκαδία ταὐτὰ φρονοῦντα *ἔσχον ἐμοὶ 327, 3. εἰς ἓν ψήφισμα ταῦτα πάντα συνεσκεύασαν 358, 14. οὐδὲ καθ' ἓν 552, 13. nullo pacto 778, 24. τὸν ὑπὲρ τηλικαύτης πόλεως καὶ τοσούτων πραγμάτων ῥηθησόμενον λόγον παντὸς ἑνὸς τοῦ λέγοντος ἀεὶ μείζω φαίνεσθαι δεῖ. nullo non oratore, quicunque ille orator est tempore quoque verba faciens, tanquam uno singulari et privato homine, amplior atque excelsior debet videri 171, 12. ἓν γὰρ μηδέν ἐστιν, ἐφ' ᾧ τῶν πεπραγμένων οὐ δίκαιος ἂν ἀπολωλέναι φανήσεται 518, 26. ne unicum quidem est in facinoribus ejus omnibus, unde non constet, eum mortis meruisse supplicium. (simile est illud Herodoti ἀνθρώπου σῶμα ἓν οὐδὲν αὔταρκές ἐστι p. 17, 31. ed. Wesseling.) ἑνί γέ τῳ τρόπῳ 1342, 19. ὑμῖν τοῖς γένει πολίταις οὐδὲ ἓν quodcunque tandem, quantumvis ingens χρημάτων πλῆθος ἀντὶ τοῦ γένους καλόν ἐστιν ἑλέσθαι 953, 24.=ἕνα πρὸς ἕνα λόγον ἀπολογηθεὶς A. 122, 34.=ἓν μὲν βούλευμα τοιοῦτον ἐβουλευσάμεθα An. 27, 15.=ἑνὶ λόγῳ. ut omnia uno verbo complectar. *once for all* L. 133, 14.

εἰς modo æquivalet præpositioni κατὰ, ratione, respectu; modo διὰ, propter, ob; significans causam et efficientem, et finalem; modo πρὸς, ad, modo ἐν, in; usurpatur quoque in æstimatione spatii, temporis et valoris; ferme, propemodum, circiter. videamus jam exempla. a) pro κατὰ, quoad, ratione,

respectu. εἰς τὸν ἑαυτῶν βίον ἀσφαλῶς ἔχειν 143, 1. εἰς χρήματα ἀναιδής. in rebus, unde compendium speretur, impudens 616, pen. εἰς χρημάτων δαπάνην, ἤ τινα ἄλλην θεωρίαν 1393, 1. b) ob, propter. γραφεὶς εἰς τοῦτον τὸν ἀγῶνα 260, 18. οὐκ αἰσχύνῃ τὸν αὐτὸν εἴς τε μαλακίαν σκώπτων 308, 18. σὺ τὸν εἰς ταῦτα ἔλεον προδέδωκας 795, 12. οὐκ ἦν τῷ πατρὶ τοῦτο τὸ συμβόλαιον εἰς τἀνδράποδα ἠλιθίως συμβεβλημένον. non stulte pater pecuniam super his mancipiis elocavit, *he lent not money unadvisedly, or without reflection, on these slaves* 822, 3. τῷ δ' εἰς τὰ ἡμέτερα δανείσαντι, *who took up money on our property*. oppositis pignori bonis, non suis, sed nostris 822, 14. οὐδὲ ταῦθ' ὑπὲρ ἐμοῦ εἰς τὸ δημόσιον ἐτιμήσασθε. non mei causa censum hunc *ob*, vel *ad fiscum*, h. e. ad quæstores, quo in ærarium inferretur, edidistis 838, 4. εἰς πίστιν δέδωκας pecuniam *ad fidem* credidisti, h. e. sive quia fidebas homine, ut probo et honesto, sive, quo fidei ejus mandares, ut tibi tui loco servaret atque custodiret 886, 25. ὧν ἐνεκάλουν εἰς τὴν ἐπιτροπήν. incusabant ob male gestam tutelam 985, 18. c) pro πρός. πάντα ἀναδεχόμενος καὶ εἰς ἑαυτὸν ποιούμενος τὰ τούτων ἁμαρτήματα 352, 19. πάντων μάλιστα εἰς τὸ πρᾶγμα εἶναι ad rem præsentem facere 961, 8. 14. τὸ γὰρ εἰς αὐτὸ τὸ πρᾶγμα πάντα λέγειν 1301, 11. d) pro ἐν. ὁ δῆμος εἰς ἱερὸν καθεζόμενος 586, 23, δίκην λαμβάνειν εἰς χρήματα. in numis aliquem punire 610, 7. εἰς τὰ σώματα in corporibus ipsis ἐποιήσατο τὰς τιμωρίας 610, 9. οὐδ' εἰς τὴν βουλήν, οὐδ' εἰς τὸν δῆμον περὶ τούτων εἰπὼν οὐδὲν 715, 20. neque in senatu, neque in concione. quamquam εἰς ibi pro πρὸς quoque potest accipi, neque ad senatum, neque ad populum. e) in æstimatione, ferme, propemodum, circiter, ut Latinorum *ad*. τότε μοι μελλουσῶν εἰσιέναι τῶν δικῶν εἰς ἡμέραν ὡσπερεὶ τετάρτην 539, 26. μάλιστα σύμπαντα ταῦτα εἰς ἑβδομήκοντα μνᾶς παραδεδώκασι 815, 5. ἄξια σύμπαντα ταῦτα εἰς μυρίας δραχμὰς 816, 24.—εἰς τὴν βουλὴν ἐλθὼν conveni senatum 1151, 21. interdum εἰς exaratum, sed vitiose, reperitur pro ὡς *ad*. ut olim erat p. 1362, 19. ubi dedi ejus loco ὡς.=ἦν ὥραν προσήκει ἰέναι τὸν παῖδα τὸν ἐλεύθερον εἰς διδασκαλεῖον Æ. 2, 20. χορηγὸν τὸν μέλλοντα τὴν οὐσίαν τὴν ἑαυτοῦ εἰς ὑμᾶς ἀναλίσκειν 2, 23. καταψηφίζεσθαι εἰς ἀργύριον, mulctæ pecuniariæ addici 3, 16. ἐξαμαρτάνειν εἰς οἰκετικὰ σώματα 3, 19. ὅλως δ' ἐν δημοκρατίᾳ τὸν εἰς ὁτιοῦν ὑβριστὴν οὐκ ἐπιτήδειον ἡγήσατο εἶναι συμπολιτεύεσθαι 3, 24. ἐγγράφειν εἰς τὸ ληξιαρχικὸν γραμματεῖον 3, 28. 14, 31. προχείρως εἰς τὸ ἑαυτοῦ σῶμα ἐξαμαρτάνειν 4, 4. ἐκπεπλεύκατε εἰς Σαλαμῖνα 4, 27. ἀκολουθεῖν εἰς τὸ δεσμωτήριον 7, 2. ἐξαμαρτήσεται εἰς ἑαυτὸν 7, 23. δεινὴ εἰς τὸ πρᾶγμα ἡ κακία καὶ *εὐπιστία 9, 1. εἰσπηδᾶν νύκτωρ εἰς τὴν οἰκίαν 9, 7. 24. διαρριπτεῖν εἰς τὴν ὁδὸν τὰ σκευάρια 9, 8. γυμνὸς ἔρχεται εἰς τὴν ἀγορὰν 9, 14. φοβηθέντες μὴ ἀνακηρυχθῇ αὐτῶν ἡ βδελυρία εἰς πᾶσαν τὴν πόλιν 9, 16. ἄγειν εἰς δουλείαν, rapere in servitutem 9, 26. ἀφαιρεῖσθαι εἰς ἐλευθερίαν 9, 29. ult. εἰς τοὔψον (forum piscarium) ἀφῖκται 9, 41. ἀποφέρεσθαι εἰς τὸ καθ' ἡμέραν ἔθος 13, 37. λεπτὰ ἔργα εἰς τὴν ἀγο-

την ἀταξίαν τῶν νόμων προβαίητε 59, 5. κακοὶ τὴν ψυχὴν εἰς τὸν δῆμον γίνωνται 60, 13. γράφεσθαι εἰς Ἄρειον πάγον 60, pen. ἵν' εἰς ὑποδοχὴν ἅπαντα καὶ λέγοι καὶ πράττοι Φιλοκράτει 62, 32. εἰς τὴν στήλην ἀναγεγράφθαι 63, 32. πρεσβείαν εἰς προεδρίαν καλεῖν 64, 26. ἡγεῖτο τοῖς πρέσβεσιν εἰς τὸ θέατρον 64, 28. προὔπεμψεν εἰς Θήβας 64, 30. ἐμβάλλειν εἰς ἀτυχίας 65, 6. εἰς τοῦτο φέρων περιέστησε τὰ πράγματα 65, 24. στρατόπεδον εἴς τινας δυσχωρίας κατακεκλεισμένον 66, 7. φέρεσθαι εἰς τὴν ἑαυτοῦ φύσιν 66, 20. συνέδριον εἰς Χαλκίδα συνάγων 66, 21. εἰς μέσον πίπτει τῆς Θηβαίων ἔχθρας καὶ Φιλίππου 66, 27. εἰς τοῦτο προήχθη Καλλίας ὕβρεως καὶ πλεονεξίας, Δημοσθένης δὲ δωροδοκίας 67, 8. ἀριθμῶν εἰς ὁπότε ἔσται 67, 39. πλημμέλημα εἰς θεοὺς 68, 35. πυλαγόρων τῶν εἰς Δελφοὺς ἀφικνουμένων ἐνίους 69, 30. εἰ μὴ δρόμῳ μόλις ἐξεφύγομεν εἰς Δελφοὺς 71, 6. ἐκφέρεται προβούλευμα εἰς τὴν ἐκκλησίαν 71, 21. εἰς παραδοξολογίαν τοῖς ἐσομένοις μεθ' ἡμᾶς ἔφυμεν 72, 24. τῶν εἰς τὸν πόλεμον ἀναλωμάτων τὰ δύο μέρη ὑμῖν ἀνέθηκεν, imposuit 74, 3. ἀπάγειν εἰς τὸ δεσμωτήριον 75, 2. βλέπων εἰς τὰ τούτων πρόσωπα 75, 17. καλεῖ ὁ κήρυξ εἰς προεδρίαν 75, 33. ταῖς γε διανοίαις ἀποβλέψατε εἰς τὰς αὐτῶν συμφορὰς 76, 1. ἀγομένας γυναῖκας εἰς δουλείαν 76, 3. ἐπὶ μὲν πορθμέας τοὺς εἰς Σαλαμῖνα πορθμεύοντας 76, 10. αὐτοσχεδιάζειν εἰς τὰ τῶν Ἑλλήνων σώματα 76, 12. καταστῆναι εἰς τὴν ἀρχὴν 76, 22. εἰς αἰτίαν εὐαγγελίων καὶ θυσίας τὴν βουλὴν κατέστησε 76, 23. ἀναβάλλεσθαι εἰς καιρὸν καλλίω 77, 14. οὐκ ἐᾷ εἰσιέναι εἰς τὰ δημοτελῆ ἱερὰ 79, 3. τοὺς χρηστοὺς εἰς τὴν ἐσχάτην ἀθυμίαν ἐμβαλεῖτε 79, 12. ἐπασκεῖν εἰς τὰ Παναθήναια, ἢ εἰς ἄλλον τινὰ τῶν στεφανιτῶν ἀγώνων 79, 24. ἡ ἡμέρα διαιρεῖται εἰς τρία μέρη, ὅταν εἰσίῃ παρανόμων γραφὴ εἰς τὸ δικαστήριον 82, 12. ἀπαντᾶν εἰς τὴν τίμησιν 82, 21. παρεμβολῇ πραγμάτων ἑτέρων εἰς λήθην τῆς κατηγορίας ὑμᾶς βούλεται ἐμβαλεῖν 83, 21. εἰσελαύνετε αὐτὸν εἰς τοὺς τοῦ πράγματος λόγους 83, 26. καταφυγγάνῃ, ἐπίορκος ὤν, εἰς τὴν διὰ τῶν ὅρκων πίστιν 83, 39. ἀποβλέπειν εἰς ἑαυτὸν 84, 30. ἔνδειξις εἰς Ἀλέξανδρον 85, 12. κατορθοῦν καὶ παρακινδυνεύειν εἰς τὴν πολιτείαν 87, 14. διάβασις Ἀλεξάνδρου εἰς Ἀσίαν 87, pen. περίπλους εἰς Κερκύραν 88, 32. φέρετε τὴν ψῆφον εἰς ἀπολογισμὸν τοῖς παροῦσι τῶν πολιτῶν, ἐπερησομένοις δὲ ὑμᾶς τί ἐδικάζετε 89, 8. ἐπανάγειν αὐτὸν κελεύετε καὶ τὸν λόγον εἰς βίον ἀξιόχρεων καὶ τρόπον σώφρονα 89, 18. παρακελεύονται ὑμῖν βλέπειν εἰς τὰ ἑαυτῶν πρόσωπα 89, 25. ἐκπλεῖν μόνος εἰς Σάμον ἐγχειρήσας αὐθήμερον ὑπὸ τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου βουλῆς ὡς προδότης τῆς πατρίδος θανάτῳ ἐζημιώθη 89, 34. τὰς δωρεὰς εἰς βελτίω σώματα καὶ ἀξιολογωτέρους ἄνδρας ἀπόθεσθε 90, 4. καὶ μὴ μόνον τοῖς ὠσὶν, ἀλλὰ καὶ τοῖς ὄμμασι, διαβλέψαντες εἰς ὑμᾶς αὐτοὺς, βουλεύσασθε 90, 5. ἀποβλέπειν εἰς τὴν ἀλαζονείαν 90, 10. εὐηθείας εἰς τοσοῦτον προβεβηκέναι 90, 12. ἐπιδημεῖν εἰς τὴν πόλιν 90, 23.=τῆς προικὸς εἰς αὐτὸν γινομένης. dote ad eum redeunte I. 41, 32. 39. ληφθέντες εἰς τοὺς πολεμίους 64, 13. ἐγένετο εἰς ἐμὲ ἡ κληρονομία πάντων. hereditas ex asse mihi obtingebat 86, 7. εἰς ἔω 71, 28.=ἥμαρτεν εἰς ἃ οὐκ ἠβούλετο πατάξας A. 128, 28. μὴ ἄλλα κατηγορήσειν μοῦ, ἢ εἰς αὐτὸν τὸν φόνον 130, 34. 142, 20.=οἱ εἰς Σικελίαν στρατηγοί. sub.

τὴν βουλὴν A. 145, 27. 33. furtorum, peculatus aliquem reum facere, indicare apud senatum populumve. = εἰσαγγέλλειν ἀπόρρητα εἰς τὴν βουλὴν An. 20, 6. vel ἐν ἀπορρήτῳ εἰσαγγέλλειν τῇ βουλῇ 22, 24. = ἀναγκάζεται ἡ βουλὴ εἰσαγγελίας δέχεσθαι καὶ δημεύειν τὰ τῶν πολιτῶν L. 185, 22. εἰσαγγέλλειν de ancilla amasium heræ commendante, adventus ejus intro nuntiante, introducente, congressus conciliante 93, 32. Λυσίθεος Θεόμνηστον εἰσήγγειλεν, ἀποβεβληκότα τὰ ὅπλα, οὐκ ἐξὸν αὐτῷ, δημηγορεῖν, L. actionem εἰσαγγελίας dictam adversus Th. instituit, eo titulo, quod Th. tametsi abjiciendo scuto infamiam sibi contraxisset, atque jus fori adeundi amisisset, tamen auderet in concione cum populo agere. Locus ille bene habet, a virisque doctis præter rem est sollicitatus 116, 17. = εἰσαγγελία actio in proditores patriæ Ly. 147, 43. 148, 22. = εἰσαγγελίαν ἀναιρεῖσθαι D. 102, 17.

εἰσαγγελτικὸς νόμος. lex de actionibus εἰσαγγελίας nomine venientibus 720, 23.

εἰσάγειν causam reumve in judicium, aut ad populum, a quo judicetur. παρὼν ὅτε μ' εἰσῆγον οἱ λογισταί. scil. εἰς τὸν δῆμον, aut εἰς τοὺς δικαστὰς, vel εἰς τοὺς εὐθυντὰς 266, 8. ἐρρῶσθαι πολλὰ τοῖς νόμοις εἰπὼν καὶ ὑμῖν, οὐδ' εἰσήγαγε τὸν Πολύζηλον 527, 1. εἰ γραψάμενοι τὸν νόμον, καὶ εἰσαγαγόντες [scil. αὐτὸν, aut τὴν περὶ αὐτοῦ δίκην] εἰς ὑμᾶς, (alloquitur judices e populo delectos, seu Heliæam) λῦσαι δυνηθείημεν 703, 6. ὑπισχνούμενος κρινεῖν effecturum, ut causa ad judicium forense pertraheretur, εἰσάξειν, ut Heliææ committeretur disceptanda, παραδώσειν, ut condemnatus undecimviris tradar 781, 2. οὗτοι γὰρ εἰσῆγον τότε εἰς τὸ δικαστήριον τὰς διαδικασίας τὰς περὶ τῶν σκευῶν 1147, 1. ὁ ἄρχων ἀνέκρινε πᾶσιν ἡμῖν τοῖς ἀμφισβητοῦσι, καὶ ἀνακρίνας εἰσήγαγεν εἰς τὸ δικαστήριον 1175, pen. b) εἰς τὴν οἰκίαν] οὐ μόνον αὐτοὶ ἀσελγῶς ζῶσιν, ἀλλὰ καὶ ὁμοίους ἑαυτοῖς ἑτέρους πολλοὺς εἰς τὴν οἰκίαν εἰσάγουσι 1025, 5. c) puerum apud phratoras introducere, h. e. ejus corpus coram sistere in collegio curialium, nomen ejus ad eos edere, idque in album inscribi curare. εἰσαγαγεῖν εἰς τοὺς φράτορας ἠναγκάσθη 1011, 24. 1313, 18. 1315, 20. εἰσάξειν τοὺς παῖδας αὐτῆς εἰς τοὺς φράτορας [subaudi τοὺς ἑαυτοῦ] ὡς αὐτοῦ ὄντας 1357, ult. d) δίκην φθόνου εἰσάγων [scil. εἰς τὴν πόλιν, vel εἰς τὴν πολιτείαν] οὐκ αἰσχύνῃ 268, 4. e) ἔθος. δεινότατον πάντων ἔθος καὶ ἀσυμφορώτατον ὑμῖν εἰς τὴν πολιτείαν εἰσάγων 341, 20. 608, 25. f) ἰατρόν. θεραπεύειν τὴν ἄνθρωπον, ἣν συνέκοψαν, καὶ ἰατρὸν εἰσάγειν 1159, 20. g) νόσημα. τὸ νόσημα τοῦτο—τοὺς πρώτους εἰσαγαγόντας ἀτιμάσατε 425, 8. h) ὄνομα. Βοιωτὸν ἂν εἴποις. τοῦτο γὰρ εἰσήχθης. sub hoc enim nomine in phratoras a patre es introductus, idque tibi tum nomen in albo phratorum est scriptum 1003, 20. i) πόλεμον. πόλεμον εἰς τὴν Ἀττικὴν εἰσάγεις, Αἰσχίνη, πόλεμον Ἀμφικτυονικὸν 275, 19. k) σῖτον, vel φορτία. οὔτ' εἰσήγετο ὧν ἐδεῖτ' αὐτῷ 276, 6. εἰσάγοντες (scil. εἰς τὸ ἐμπόριον) πλείους ἢ μυρίους μεδίμνους πυρῶν 918, 23. οὐδοτιοῦν γὰρ εἰσήγαγον εἰς τὸν λιμένα τὸν ὑμέτερον οὗτοι 931, 18. l)

φρουρὰς εἰσαγηοχότας εἰς αὐτά. [scil. τὰ πολίσματα] 238, ult.= φρουρὰν εἰσάγειν Æ. 73, 30.=εἰσάγειν τὴν ἀρχὴν (scil. πρὸς ἑαυτὸν) I. 36, 33. reum ad judices. εἰσαγαγόντες εἰς ὑμᾶς. cum pertraxissemus eum ad vestrum forum 38, 13. εἰς τὸ δικαστήριον 51, 37. in collegium phratorum et genetarum, seu cognatorum 45, 22. 70, 44. 80, 22. 81, 46. hoc significatu etiam simplex εἰσάγειν usurpatur 45, 24. 65, 5. 80, 11. εἰς τοὺς θιάσους Ἡρακλέους 77, 44.=οὐ προσῆκον μίασμα εἰς τοὺς ἰδίους οἴκους εἰσάγονται A. 125, 39. εἰσάγειν εἰς τὸ δικαστήριον 145, 43. 146, 16. εἰσῆγον εἰς τὴν βουλὴν reos feci apud senatum 147, 14.=εἰσάγειν γραφὰς εἰς τὸ δικαστήριον An. 10, 39. εἰς τοὺς κήρυκας 16, 38. εἰς τὸ πλῆθος τῶν Ἀθηναίων deferre apud plebem 17, 37. τὰ ἐπιτήδεια importare necessarios commeatus 21, 20.=εἰσάγειν δίκας L. 144, 29. ὅσα ἔτη γεγονὼς εἰς τοὺς φράτορας εἰσήχθη 183, 10. εἰς τὸ δικαστήριον 183, 19.=εἰσάγειν ἐμπορίαν Ly. 155, 13.=εἰσάγειν εἰς τὴν πόλιν πρῶτος D. 93, 4.

εἰσαγωγεὺς, qui causam in judicium introducit, h. e. auctor ei fit, ut eam disceptet, demandat ei quæsitionem. id quod est archontis, aut thesmothetæ, aut cujuscunque magistratus. περὶ ὧν οὐκ εἰσὶν εἰσαγωγεῖς 976, 14. 17.

εἰσαγωγὴ κλήρου. scil. εἰς κρίσιν, vel δικαστήριον I. 47, 31. κατὰ διαθήκας αἱ εἰσαγωγαὶ (scil. εἰς τοὺς φράτορας) τῶν εἰσποιήτων γίγνονται 80, 25.

εἰσαγώγιμος causa, quæ est ejusmodi, ut liceat eam judicio cognoscendam committi. παραγεγραμμένος μὴ εἰσαγώγιμον εἶναι τὴν δίκην 882, 2. 939, 12. ἃ [scil. χρήματα] μὴ καταπλεῖν ὅλως οὗτος δεῦρο ἔπραττε, ταῦτ' εἰσαγώγιμα [id est τὴν περὶ τούτων κρίσιν εἰσαγώγιμον] τούτῳ ψηφίσαισθε. quæ ille merces operam dedit, ut prorsus huc ne deferrentur, super iis cognitionem in foro vestro agitari a vestris judicibus decernatis? 888, 19. ἐλπίζω καὶ ἐξ αὐτοῦ τοῦ πράγματος δείξειν εἰσαγώγιμον τὴν δίκην οὖσαν 908, 10.=ἀντεγράψατό μοι τὴν δίκην μὴ εἰσαγώγιμον εἶναι L. 167, 1. occurrebat mihi exceptione fori non competentis.=εἰσαγωγίμους ποιεῖν τὰς δωροδοκίας. copiam facere actionum et judiciorum de corruptelis, veniam dare denunciandi, reosque largitionum punire D. 96, 7.

εἰσαρπάζειν] οὐκ εἰσαρπασθεὶς (scil. εἰς τὴν ἐμὴν οἰκίαν) ἐκ τῆς ὁδοῦ L. 94, 17. 97, 25.

εἰσαφικνεῖσθαι] εἰσαφικνούμενοι πολὺν χρόνον εἰς τὸ ὑμέτερον ἐμπόριον 907, 5.

εἰσβαίνειν] ἔστι φανερὸς ἐκβὰς τοῦ πλοίου, καὶ οὐκ εἰσβὰς πάλιν A. 132, 10. 133, 1.=εἰσβαίνειν εἰς ναῦς L. 193, 27. ἐμβαίνειν 193, 39. 194, 27. Tayl.

εἰσβάλλειν] ἐὰν δὲ μὴ εἰσβάλωσιν obscurum est, quid sibi velit 927, 2.=εἰσβάλλουσιν εἰς τὸ πλοῖον τὸ γραμματεῖον A. 135, 45.= εἰσβάλλειν μέλλοντος μεγάλου στρατοπέδου εἰς τὴν χώραν Ly. 160, 13.

εἰσβιάζεσθαι] κατὰ τῶν ἑαυτοὺς εἰσβιαζομένων ἄκοντας ποιεῖσθαι 1004, 18.

εἰσδέχεσθαι μηδὲν τοιοῦτον 219, 23. εἰσδ. εἰς τὴν οἰκίαν παρ' αὐτὸν 1010, 20. 1011, 22. εἰσδεξάμενον τὸ ἐκ τῆς ὁδοῦ ὕδωρ εἰς τὸ ἐμὸν χωρίον 1276, 12.=An. 16, 39.

εἰσδῦναι clam, furtim irrepere, insinuare. εἰς τὴν 'Αμφικτυονίαν εἰσδεδυκὼς 153, 14.

εἰσελαύνειν] εἰς τὸν τοῦ πράγματος αὐτοῦ δρόμον εἰσελαύνειν Æ. 25, 10. εἰσελαύνετε αὐτὸν εἰς τοὺς τοῦ πράγματος λόγους, cogite eum ab alienis ad rem præsentem reverti, velut subsessor ad retia bestiam feram repellit 83, 26.

εἰσέρχεσθαι] ὡς εἰσῆλθεν ἡ βουλὴ, scil. εἰς τὴν ἐκκλησίαν 285, 3. ὅσοις δὲ τούτων μηδενὸς μήτ' ἐπιθυμία, μήτε ζῆλος εἰσέρχεται 662, 4. εἰς δὲ Πελοπόννησον εἰσελθὸν τὸ νόσημα τὰς ἐν 'Ηλίδι σφαγὰς πεποίηκε 424, 22. 27. 425, 6. cum accusativo. γραφήν. τὸ ψήφισμα, καθ' ὃ εἰσῆλθον τὴν γραφὴν 261, 8. δίκην. οὐδεμίαν πώποτε δίκην πρὸς ὑμᾶς εἰσήλθομεν, οὔτ' ἐγκαλοῦντες, οὔτ' ἐγκαλούμενοι ὑφ' ἑτέρων 907, 6. οὐ τῷ δικαίῳ πιστεύων εἰσελήλυθε ταύτην τὴν δίκην 938, 2. ἣν ὑπὲρ τούτων ἀγανακτήσας καὶ συνοργισθεὶς καταχειροτονίαν ὁ δῆμος ἐποιήσατο, ταύτην εἰσέρχομαι, ingredior actionem caussæ ejus, cujus præjudicium jam dudum populus universus adversus Midiam dedit 516, 8. Cum εἰς. εἰς τὴν ἐκκλησίαν 285, 3. εἰς ἱερόν. τοιαύτη οὖσα εἰσῆλθεν οἷ οὐδεὶς ἄλλος 'Αθηναίων, τοσούτων ὄντων, εἰσέρχεται, ἀλλ' ἡ τοῦ βασιλέως γυνὴ 1369, 27. εἰς οἰκίαν. ὅς ἐστί μοι γείτων, εἰς μὲν τὴν οἰκίαν οὐκ εἰσῆλθεν. οὐ γὰρ ἡγεῖτο δίκαιον εἶναι, μὴ παρόντος γε τοῦ κυρίου 1157, 17. εἰς τὸ στάδιον.—ἀλλ' ὅτι τῶν εἰσελθόντων πρὸς αὐτὸν [subaudi ἀνταγωνιστῶν] ἄριστα ἐμάχετο 331, 5. Juvat jam usum hujus verbi forensem aliquot exemplis docere. Dicuntur et actor, et reus, et crimen, et judices εἰσέρχεσθαι, tam nude, quam cum adjunctis quibusdam vocabulis locum designantibus, ut εἰς τὸ δικαστήριον. Nude legitur εἰσέρχεσθαι p. 423, 26. in istis διακρουόμενος ἅπαντα τὸν ἔμπροσθεν χρόνον εἰσελθεῖν, εἰς τοιοῦτον ὑπῆκται καιρὸν—item in illis εἴ τις ἢ τετελεύτηκε τῶν γραψαμένων, πρὶν εἰσελθεῖν, ἢ πεισθεὶς—501, 19. cum addito εἰς τὸ δικαστήριον. εἰσελθόντα δὲ εἰς τὸ δικαστήριον ἐβουλεύσασθε μὲν θανάτῳ ζημιῶσαι 571, 25. 572, 23. εἰς ὑμᾶς 260, 19. πρὸς ὑμᾶς 907, 6. actor dicitur εἰσέρχεσθαι 501, 19. ἡμεῖς ταῖς ἀληθείαις πιστεύοντες εἰσεληλύθαμεν, καὶ ἀγαπῶντες, ἄν τις ἡμᾶς ἐᾷ τῶν νόμων τυγχάνειν 1081, 13. ult. reus 260, 19. δοὺς λόγον, οὐκ ἔτ' ἐβούλετο αὖθις περὶ ταύτης [sc. τῆς πρεσβείας] εἰσιέναι, ἧς νῦν εἰσέρχεται, ἐν ᾗ πάντα τἀδικήματ' ἐνῆν. ἐκ δὲ τοῦ δὶς ἐμὲ εἰσελθεῖν, ἀνάγκη περιίστατο καὶ τούτῳ πάλιν εἰσιέναι 407, 2. 571, 25. 1284, 1. 1338, ult. causa, in controversiam data, dicitur εἰσέρχεσθαι. γράφονται τὸ ψήφισμα· εἰς ὑμᾶς εἰσῆλθεν 704, 11. judices denique dicuntur ε. τὸν καλὸν κἀγαθὸν πολίτην δεῖ τοὺς ὑπὲρ τῶν κοινῶν εἰσεληλυθότας δικαστὰς ἀξιοῦν αὐτῷ βεβαιοῦν—318, 21. ἵν' ὑμεῖς, ἐφ' οἷς εἰσεληλύθατε ὀμωμοκότες, δικαίως ψηφίσησθε 582, 21. δικασταὶ καὶ φύλακες τῶν νόμων εἰσεληλυθέναι 771, 23. ἀπὸ τῆς συνήθους εὐηθείας

I. 52, 21. εἰσίωμεν τὴν δίκην κατ' αὐτοῦ 74, 11. τὸν ἀγῶνα εἰσιέναι μέλλοντες περὶ τοῦ κλήρου 85, 40.=εἰσίοντες εἰς ὑμᾶς. prodeuntes ad forum vestrum A. 138, 41. εἰσίοντες (scil. εἰς τὸ βουλευτήριον) οἱ βουλευταὶ προσεύχονται 146, 35.=εἰς μῆνα εἰσιόντα. proximo mense ineunte An. 6, 38.=εἰσιέναι εἰς τὴν ἐμὴν οἰκίαν L. 92, 10. 100. 27. πάντα μοι εἰς τὴν γνώμην εἰσῄει 93, 18. 21. εἰσιέναι νύκτωρ ἐπὶ γυναῖκας ἐλευθέρας 98, 25. TAYL. οὐδὲν δεόμενος εἰς τὸ δικαστήριον εἰσιέναι fr. 61. ὥστε μηδένα γνῶναι τῶν εἰσιόντων (qui nos convenirent, domum nostram frequentarent) ὁπότερος ἡμῶν ἐκέκτητο τὴν οὐσίαν fr. 46, 3.

εἰσιτήρια sacra, quæ senatus faciebat consessum quemcunque auspicans 400, 24. εἰσιτήρια ὑπὲρ τῆς βουλῆς ἱεροποιῆσαι 552, 2.

εἰσκαλεῖν μάρτυρας 837, 12.

εἰσκομίζειν] τῶν πόρρωθεν καὶ μόλις εἰσκομιζομένων 219, 18.

εἴσοδοι clandestini et furtivi introitus mœchi ad adulteram L. 93, 33.

εἰσοικεῖν, in domum aliquam habitatum immigrare Æ. 17, 31.

εἰσοπίσω Ly. 162, 42.

εἰσπέμπειν] de judicibus, qui a thesmothetis in tribunalia diversi diversa ad causas cognoscendum mittuntur. τῶν νόμων κρατεῖν, ἐφ' οἷς εἰσεπέμφθησαν quarum tuendarum et exercendarum causa—776, 25. παιδάριον ἀστὸν εἰσπέμψαντες [scil. εἰς τὸν κῆπον] 1251, 26=immittere subornatos homines An. 20, 16.

εἰσπηδᾶν] εἰσπηδήσας πρός με νύκτωρ 522, 5. εἰσεπήδησαν εἰς τὴν οἰκίαν 539, 27. ἐπειδὴ πρῶτον συνεσχόκασιν, εὐθὺς ὡς ἡμᾶς εἰσεπήδησαν 1257, pen. ἐπειδὴ ἡ πόλις τοῖς ἀσελγῶς εἰσπεπηδηκόσιν ὀργιζομένη παρωξύνετο 1314, 10. iis, qui pedibus illotis quasi in civitatem irrupissent, civesque se tulissent, tametsi civitate nunquam essent donati.=εἰσπηδᾶν νύκτωρ εἰς τὴν οἰκίαν Æ. 9, 7. 24.

εἰσπίπτει τὸ ὕδωρ εἰς τὴν ὁδὸν 1274, 18.

εἰσπλεῖν] τὸ τολμῆσαι εἰσπλεῦσαι εἰς τὸν Πειραιᾶ 218, ult. ἀντὶ τοῦ εἰσπλεῖν, εὐθὺς ἔνδον εἶναι ἐμηχανῶντο 219, 13.=εἰσπλεῖν ὥς τινα Æ. 44, 30. 38.=εἰσέπλευσε Λύσανδρος εἰς τοὺς ὑμετέρους λιμένας I. 133, 2. δόξετε ὑμεῖς ἐπιβουλεύειν τοῖς εἰσπλέουσιν (scil. εἰς τοὺς ὑμετέρους λιμένας, vel εἰς τὸ ὑμέτερον ἐμπόριον) 165, 40.

εἰσποιεῖν ingerere. σκεψώμεθα δή, τίνας ἡμῖν εἰσποιεῖ χορηγοὺς εἰς ἐκείνας τὰς λειτουργίας 462, 20. sed præcipue de liberis usurpatur in alienam domum elocatis, vel adoptatis. εἰσπεποιηκότι τὸν παῖδα εἰς τὸν οἶκον τὸν Εὐβουλίδου 1054, 20. καὶ μὴ τῷ τετελευτηκότι, τῷ αὐτῷ εἰσποιητῷ ὄντι, υἱὸν εἰσποιεῖν, ἐπ' ἀποστερήσει τῶν ἡμετέρων 1088, 3. φῂς μὲν οὐδὲν εἶναι Ἀρχιάδῃ, πρὸς ὅν, [id est εἰς οὗ τὸ ὄνομα καὶ τὸν οἶκον] εἰσεποιήθης 1088, pen. κριθῆναι πρότερον τὴν κληρονομίαν παρ' ὑμῖν, πρὶν ἐπὶ τὸ ὄνομά τινα τὸ τοῦ Ἀρχ. εἰσποιηθῆναι 1091, 14.=arrogare. εἰσποιῶν (scil. Νικοστράτῳ vel εἰς τὸ Νικοστράτου γένος) τὸ παιδίον (sub. ἑαυτοῦ) ἐξ ἑταίρας (scil. αὐτῷ γεγενημένον) I. 47, 22. εἰσποιήσων παῖδας εἰς τὸν οἶκον

883, 16. κομισάμενον ἅπερ ἦν εἰς τὴν οὐσίαν εἰσενηνεγμένος 1029, 8. ὅσον εἰς τὴν πόλιν [h. e. εἰς τὸ δημόσιον] εἰσενηνόχασιν 825, 3.= εἰσφερόμενον, id quod concioni aut senatui ad deliberandum est propositum, de quo agitur Æ. 5, 32. εἰσφέρειν, referre, (ad senatum, aut ad populum,) proponere deliberandi ergo 5, 38. δόγμα εἰσέφερον (scil. in concilium Amphictyonum) κατὰ τῆς ὑμετέρας πόλεως 70, 2.=εἰσφέρειν γαμηλίαν (scil. εἰς τοὺς φράτορας) I. 45, 33. τοῖς φράτορσι γαμηλίαν εἰσήνεγκε 71, 4. b) inferre εἰς τὸ δημόσιον in ærarium, contribuere. τὰ εἰσενηνεγμένα 108, 8. ἀργύριον 108, 6. εἰσφορὰς 54, 38. 40. 67, 29. 89, 21.=πολλὰς καὶ μεγάλας εἰσφορὰς εἰσφέροντα A. 117, 32.=εἰσενεγκεῖν χρήματα ἐπί τινι. in fraudem alicujus pecuniam conferre An. 17, 16.=οὐκ εἰσήνεγκεν αὐτῷ non contribuit ei de suo L. 159, 5.= εἰσφέρειν ἔρανον εἰς τὴν σωτηρίαν Ly. 168, 18.

εἰσφοιτᾶν (scil. εἰς τὸ διδασκαλεῖον) Æ. 2, 19.=εἰσφοιτῶσαι αἱ κύνες L. fr. 35.

εἰσφορὰ contributio ærario dependenda. τῶν εἰσφορῶν ἐστὶν ἃς οὐ κατέθηκεν, ἐμοὶ δὲ λογίζεται 828, 6. πᾶσαν ἄδειαν ἔσεσθαι τοῦ μὴ τιθέναι τὰς εἰσφορὰς 606, 16. διπλᾶς πράττοντες τὰς εἰσφορὰς 617, 24.=contributio pecuniaria εἰς τὸν πόλεμον I. 54, 36. 108, 5. 7.=αἱ δ' εἰσφοραὶ καὶ χορηγίαι ἱκανὸν μὲν εὐδαιμονίας σημεῖόν ἐστι A. 118, 33.=εἰσφορὰς μεγάλας εἰσενηνόχασιν L. 150, 1.

εἰσφρεῖν] καὶ τούτους εἰσφρήσεσθαι μᾶλλον, ἢ ἐκείνῳ παραδώσειν τὴν πόλιν. admissuros esse suam in urbem 93, 18. εἰσέφρουν τὸ στράτευμα. copias in urbem immittebant, facultatem immigrandi dabant 473, 6.

εἴσω] οὐ λέγειν εἴσω τὴν χεῖρα ἔχοντα δεῖ—ἀλλὰ πρεσβεύειν 421, 18. οἱ εἴσω Πυλῶν Ἕλληνες 327, 6. ἐξαγαγὼν ἔξω τὴν αἱμασιάν, ἵνα τὰ δένδρα τῆς ὁδοῦ ποιήσειεν εἴσω [scil. τῆς αἱμασιᾶς] 1278, 4. εἰ μηδένα καιρὸν οἴεσθε ἥξειν, ὅστις εἴσω τῆς εἰρωνείας ταύτης ἀφίξεται. quod vanitatem nostræ simulationis aperiat 1428, 3. citra jactationem nostram cadat, velut sagitta intra metam decidens, eam non attingens.

εἶτα et nihilominus tamen, eo non obstante. εἶτ' οὐκ αἰσχύνεσθε 16, 11. εἶτα τότε οὐκ ἔλεγες παραχρῆμα ταῦτα 349, 2. εἶθ' ὑμεῖς σκοπεῖτε, εἰ χρὴ—468, 1. initio responsionum ad præmissas objectiones ponitur 1243, 10.=An. 18, 5. itane vero 18, 10.=εἶτα iteratum L. 156, 25.

εἴ τε pro ἢ, post πότερον et ἢ An. 2, 11.

εἰωθέναι] κενώτερον τῶν λόγων, οὓς εἴωθε λέγειν, καὶ τοῦ βίου, ὃν βεβίωκεν Æ. 67, ult.

ἐκ plura significat: ex, inde a, post, secundum, ob vel propter, per, in, pro. Id quod patebit ex exemplis ordine pæne magis fortuito, quam moleste observato proponendis. ὅ ἐστι χείριστον αὐτῶν ἐκ τοῦ παρεληλυθότος χρόνου, a præterito inde tempore, τοῦτο πρὸς τὰ μέλλοντα βέλτιστον ὑπάρχει 40, 14. ἐξ ἀρχῆς a principio inde. δι' ὧν δὲ *τότε τ' ἐξ ἀρχῆς ταῦτα ἐκτησάμεθα, καὶ νῦν σώζομεν 598, 10. οἱ ταῦτ' ἐξ ἀρχῆς τὰ νόμιμα διαθέντες 643, 8.

τοῦ παρεληλυθότος χρόνου 13, 19. ἐξελαύνειν ἐκ τοῦ βουλευτηρίου 16, 1. κρίσεις μὴ ἐξ ὑποψίας, μηδὲ ἐκ διαβολῆς, ἀλλ' ἐκ τοῦ βίου ποιεῖσθαι 21, 33. ἐκφεύγειν ἐκ τοῦ δικαστηρίου 25, 29. ἐκ παιδὸς εἰς γῆρας σώφρων 25, 37. ἐπανιέναι οἴκαδε ἐκ τοῦ δικαστηρίου 26, 26. ἱερωσύνην οὐδενὸς θεῶν κληρώσεται, ὡς οὐκ ὢν ἐκ τῶν νόμων καθαρὸς τὸ σῶμα 26, 36. ἐκπίπτειν ἐκ τοῦ λόγου 32, 42. κατάγειν τὰ πλοῖα καὶ τοὺς Ἕλληνας ἐκ τῆς κοινῆς θαλάττης 37, 22. οἴκοθεν ἐκ τοῦ βίου δεδοκιμασμένους ἀξίους τῆς πόλεως εἶναι 43, 4. σκευαγωγεῖν ἐκ τῶν ἀγρῶν 46, 28. αὐτόματον ἐκ μηδεμιᾶς προφάσεως 47, 22. προδότης ἐκ φύσεως 50, 20. ἀπαλλάττεσθαι ἐκ παίδων 50, 32. ἔξοδοι ἐκ διαδοχῆς 50, 37. πολιτεύεσθαι πόλεμον ἐκ πολέμου 51, ult. ἄτιμος ἐκ συκοφαντίας 52, 3. ῥήτορες alii ἐκ τοῦ βουλευτηρίου, alii ἐκ τοῦ δήμου 55, 9. διαφυγγάνειν ἐκ τῶν δικαστηρίων 55, 13. ἐξαιρεῖσθαι τῶν δικαστῶν τὰς ψήφους ἐκ τῶν χειρῶν 57, 10. ἐκ παρασκευῆς πριάμενος τὸ βουλεύειν 62, 32. βουλευτὴς ὢν ἐκ παρασκευῆς 64, 13. σκευαγωγεῖν ἐκ τῶν ἀγρῶν φοβηθεὶς 65, 9. ἐκ παρατάξεως μάχῃ κρατήσαντες 66, 15. ἐξάγειν ἐκ τοῦ ἱεροῦ ὡς ἐναγῆ 70, 14. μεταστῆναι ἐκ τοῦ συνεδρίου 70, 39. ἐπειδὴ ἐκ τοῦ φανεροῦ τὴν πόλιν ἄνθρωπος οὐκ ἠδύνατο σφῆλαι 71, 20. μεθ' ἡμέραν μίαν ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἀνήρπασται 72, 31. προστάγματα τὰ ἐκ τοῦ ψηφίσματος διεξιέναι 75, 35. ἀλλ' οὐ τὸ ἐκ τῆς ἀληθείας αἰσχρὸν σιωπηθήσεται 75, 36. οὐ τὴν ἀπὸ στρατοπέδου μόνον ἔλιπε τάξιν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐκ τῆς πόλεως 76, 14. θεωρῶν τὸν Ἀλέξανδρον οὐκ ἐκ τῆς Ἀλεξάνδρου φύσεως, ἀλλ' ἐκ τῆς ἑαυτοῦ ἀνανδρίας 76, 28. τὰς ἐπιστολὰς, ἃς ἐξηρτημένος ἐκ τῶν δακτύλων περιῄει 77, 11. λογογράφος ἐκ τριηράρχου ἀνεφάνη 78, 26. πορίζεται τὸν βίον οὐκ ἐκ τῶν ἰδίων προσόδων, ἀλλ' ἐκ τῶν ὑμετέρων κινδύνων 78, 27. ἀστεφάνωτος ἐκ τῶν νόμων 79, 3. ἐξ ἔθους, ἀλλ' οὐκ ἐκ προνοίας ποιεῖσθε 79, 20. τὸ ἀείμνηστον ἐκ τῆς νίκης 79, 27. τὸ κάλλιστον ἐκ παιδείας ῥῆμα φθεγξάμενοι, μὴ μνησικακεῖν 83, 37. περιγράφειν ἐκ τῆς πολιτείας 83, ult. ἐξορμεῖς ἐκ τῆς πόλεως 84, 4. τραύματος ἐκ προνοίας γραφὰς γραφόμενος 84, 21. ἀποδράναι ἐκ τῶν κινδύνων 86, 8. κριταὶ οἱ ἐκ Διονυσίων 87, 4. ὥσπερ ἐκ τῶν ἐράνων τὰ περιόντα νειμάμενοι 89, 30. Βυζάντιον ἐξελέσθαι ἐκ τῶν χειρῶν Φιλίππου 90, 10. ἐκκηρύττειν ἐκ τῆς πόλεως 90, 24.=ἐξ ἐκείνου γεγονότες proles ab aliquo prognata I. 72, 11. 30. ἐκ τῆς ἐπιτροπῆς per occasionem gestæ tutelæ, sub ejus latebra et obtentu 64, 8. τοῖς λόγοις τὰ ἐκ τοῦ νόμου δίκαια ἀφανίζειν 68, 34. κομιούμενος αὐτὸν ὡς θάψων ἐκ τῆς ἐμῆς οἰκίας 71, 13. 16. ἐκ μικροῦ παιδίου τεθραμμένος 77, 40. ἐκ πληγῶν ἀσθενήσαντα οὐ πολλαῖς ἡμέραις ὕστερον ἀποθανεῖν 76, 23.=ὠνὰς πρίασθαι ἐκ τοῦ δημοσίου An. 10, 16. ἐπικαρπίαν ἐκ τῆς ὠνῆς ἐκλέγειν 12, 28. ἐκ πολὺ ἐλάττονος ἀφορμῆς μεγάλη γεγένηται ἡ πόλις 14, 42. κύειν ἔκ τινος 16, 29. ὑμᾶς τι ἀγαθὸν ἐξ ἐμοῦ (id est δι' ἐμοῦ) πρᾶξαι. opera mea 20, 13. ἐκ τούτων παρεσκευασμένοι (pro τούτοις π.) 21, 16. αἰτίαν καὶ λόγον αἰσχρὸν ἔχειν ἐκ (pro ἀπὸ) τῶν πολιτῶν 22, 14. δέκα ἄνδρες ἐκ πάντων Ἀθηναίων πρέσβεις ᾑρέθησαν 24, 12. ἐκ τῆς ὑπερορίας τὰ ἴδια οὐκ ἀπολαμβάνειν 28, 9. ἐξ ἀρχῆς statim a principio 24, 34. ἐξ ἐπιταγμάτων

ἑκάστοτε subinde, identidem, *from time to time*, φοιτῶν ἐπὶ τὸ ἐνοίκιον I. 58, 23.

Ἑκαταῖα sacra, quæ Hecatæ fiebant in triviis. τὰ Ἑκαταῖα κατεσθίειν 1269, 10.

ἑκάτερος] ἐπιτίμια ἑκατέρῳ ἴσα πεποίηκε Æ. 2, ult. ἑκατέρῳ αὐτῶν, unicuique illorum duum seorsim 9, 24.=*ἐνειμάσθη τῷ υἱεῖ οὐδὲ δέκα τάλαντα ἑκατέρῳ L. 156, 5. ἔδωκα δυοῖν ἀνδροῖν λ' δραχμὰς ἑκατέρῳ 147, 7. Tayl. ἐξέδωκα δύο ἀδελφὰς, ἐπιδοὺς ἑκατέρᾳ τριάκοντα μνᾶς unicuique seorsim 146, 29. πρὸς ἑκατέραν δύναμιν, ἀλλὰ μὴ πρὸς ἀμφοτέρας ἅμα 193, 45.

Ἑκατομβαιών. primus mensis anni Attici, saltim in functione regis sacrorum A. 146, 26.

ἑκατὸν] τίμημα ἐπέθηκαν (scil. τῇ γραφῇ) ἑκατὸν τάλαντα Æ. 30, 4.

ἐκβαίνειν] πρὸς τὸ τελευταῖον ἐκβὰν ἕκαστον τῶν προϋπαρξάντων κρίνεται 12, 6. ἄν τι μὴ κατὰ γνώμην ἐκβῇ 14, 3. πάντα γὰρ ἐκβέβηκεν, ἃ προείπατε αὐτοῖς 252, 16. ἐπανελθεῖν, ὅθεν εἰς ταῦτα ἐξέβην ad istæc delapsus, evagatus sum 298, 12. εἰ μὲν ἐκβέβηκεν, ὅσα οὗτος ἀπήγγειλε πρὸς ὑμᾶς 349, 17. σκόπει, μὴ τὰ ἐκβάντα διὰ τὴν τύχην, ἀλλ' εἰ τῆς πόλεως ἄξια πράγματα εἱλόμεθα. citat schol. Herm. p. 64.=A. 132, 10.

ἐκβάλλειν domo, patria, potestate, honore, fama, statu et conditione dejicere, evertere. ἐκεῖ τοὺς μὲν ἐκβαλὼν, τοὺς δὲ καταστήσας τῶν βασιλέων 13, 1. Δίωνα ἐλθόντα ἐπ' αὐτὸν, [Dionysium puta, Siciliæ tyrannum] ἐκβαλεῖν [subaudi τῆς δυναστείας, vel τυραννίδος] τὸν τριήρεις πολλὰς, καὶ ξένους, καὶ πόλεις κεκτημένον 506, 24. ἐλευθερῶσαι τὴν πόλιν, καὶ τοὺς Πεισιστράτου παῖδας ἐκβαλεῖν [scil. αὐτῆς] 561, 19. ἐξέβαλες τὸν σαυτοῦ θεῖον Νικίαν ἐκ τῆς πατρῴας οἰκίας 1122, ult. τὸν Ἀμαζόνων στρατὸν ἐκράτησαν οὕτως, ὥστ' ἔξω Φάσιδος ἐκβαλεῖν. ut ultra Phasidem rejicerent 1391, 3. maritus uxorem domo. ἐκβάλλει τὴν ἄνθρωπον, ὡς ἐνιαυτὸν συνοικήσας αὐτῇ 1362, 22. senatorem senatu. ἐξέβαλον αὐτὸν [scil. ἐκ τοῦ συνεδρίου, vel ἐξ ἑαυτῆς] ἡ βουλὴ ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου 1264, 22. judicem foro. ἐκβάλλει [Midias] καὶ ἀτιμοῖ τὸν διαιτητὴν 542, 21. histrionem scena. ὅτε—ἠγωνίζετο, ἐξεβάλλετε αὐτὸν καὶ ἐξεσυρίττετε ἐκ τῶν θεάτρων 449, 19. πλὴν ἐκβολῆς, ἣν ἂν οἱ σύμπλοι ψηφισάμενοι κοινῇ ἐκβάλωνται. e navi in mare 926, 17. ἐκβαλὼν τὴν θύραν, ἥνπερ καὶ τῇ προτεραίᾳ ἐξέβαλε κακῶς ἑστηκυῖαν 1158, 15. quod paulo post ait καταβάλλειν.=ἐκβάλλειν τινὰ, aliquem se procul facessere, et tacere jubere, os ei comprimere Æ. 12, 15. ἅλιον ἔπος ἔκβαλον, irritum verbum projeci 20, 13. ἐκβάλλειν, cum sibilis ejicere actorem seu causæ seu fabulæ 28, 20. *ἐκβάλλειν εἰς τὴν ἀγορὰν 23, 32.=ὠθεῖν, ἐκβάλλειν, κωλύειν συνθάπτειν I. 71, 36. ἐκ τῶν πατρῴων.—=τοιαῦτα ἀνέχεσθαι ἀκούοντας, ἃ ἐκβάλλεσθαι ἄξιά ἐστι repudiari, cum fastidio et indignatione explodi A. 127, 13.=ἐκβάλλειν ἐκ τῆς πόλεως L.—τὰς θύρας 98, 24. id quod supra ἐκκόπτειν Tayl. τοὺς παῖδας ἐπιτυγχάνοντας βιβλίῳ ἐκβεβλημένῳ 902, 1. ἐκβάλλειν ἐκ τῆς οἰκίας τῆς

πληγῶν παῖδας 1265, 15. elocare pecuniam in fœnus 941, 9. 13. τετταράκοντα μνᾶς ἔκδοσιν ἐκδοὺς εἰς Θρᾴκην 1241, 26.=οὗ τελευτήσαντος τὰς θυγατέρας ἐξέδωκεν ὁ δῆμος Æ. 90, 21.=elocare mulierem matrimonio I. 38, 34. ἐκδοθείσας καὶ συνοικούσας ἀνδράσι γυναῖκας 44, 22.=ἐκδιδόναι poscenti servum tradere torquendum A. 134, 2. 144, 28.=ἐκδίδοσθαι μελλούσας nuptui elocari πολλῶν θυγατέρας ἐκώλυσαν L. 122, 10. 897, 9. ἐξέδωκε τὰς ἀδελφὰς ἐπιδοὺς τριάκοντα μνᾶς ἑκατέρᾳ 146, 29. ναυτικὰ ἐκδεδόμενα in fœnus nauticum elocata ἑπτὰ τάλαντα 895, 1. ἐπισκευάσαι αὐτὴν βουλόμενος ἐξέδωκεν εἰς τὸ χαλκεῖον fr. 18. eam misit ad fabrum ærarium.

ἐκδικάζειν] λαχόντες (δικασταὶ) οὐκ ἐξεδίκασαν L. 148, 35. TAYL. imo vero οἱ ναυτοδίκαι judicium vel tribunal disceptandis causis nauticis et mercatoriis consecratum litem hanc non disceptavit.

ἐκδικεῖν ulcisci, punire. τοὺς δ' οὐκ εἶναι περιμεῖναι τὸ ἐκδικούμενον. opperiri tempus idoneum pœnarum repetendarum 801, 24.

ἐκδιώκειν] ἐκδιωκόμενος [scil. e navi] ῥίπτει ἑαυτὸν εἰς τὴν θάλασσαν 883, 27.

ἔκδοσις est elocatio, seu pecuniæ in quæstum fœnebrem, seu mulieris nuptui. ἔκδοσιν παρὰ Ξούθῳ pecuniam credito et pro fœnore elocatam, in taberna Xuthi quæstum facientem 816, 26. 854, 26. 855, 6. τετταράκοντα μνᾶς ἔκδοσιν ἐκδοὺς εἰς Θρᾴκην 1241, 26. βουλόμενος τὴν ἔκδοσιν κομίσασθαι 1242, 2. b) συγγνώμην ἔχειν μοι ζητοῦντι κομίσασθαι τἀμαυτοῦ, ἄλλως τε καὶ εἰς θυγατρὸς ἔκδοσιν 1009, 12. τὰς ἀτυχίας τῶν οἰκείων, καὶ τὰς ἐκδόσεις τῶν γυναικῶν προσέταττε 1100, 7. εἰς ἔκδοσιν ἠξίου τὸν Ἐπαίνετον τῇ τῆς Νεαίρας θυγατρὶ συμβαλέσθαι 1368, 11.

ἔκδοτος] ἐκσπόνδους εἶναι γράφει, ἐὰν μὴ τὸν ἱκέτην ἔκδοτον διδῶσιν. in lege sua vobis auctor est factus, ut eos pro hostibus habeatis, si qui supplicem factum poscentibus ad supplicium dedere recusent 648, 25. δίδωσιν ἔκδοτον censet eum dedi oportere, τὸν ἀθῷον ἀφειμένον ἐν τοῖς νόμοις 692, 16.=ἔκδοτον ποιεῖν, alicujus arbitrio permittere Æ. 64, 9. 19. ἔκδοτον ἐποίησε Βοιωτίαν Θηβαίοις 73, 41.=ἔκδοτον ποιεῖν τὴν πόλιν hostibus prodere, tradere Ly. 155, 25. 158, 30.

ἐκδοχὴ] ἐκδοχὴν ποιεῖσθαι πολέμου, excipere ab alio relictum Æ. 32, 18.

ἐκδύειν subterfugere, declinare. ἀναξίους τινὰς ἀνθρώπους ἐκδεδυκέναι τὰς λειτουργίας 457, 8. καὶ οὐκ ἂν οἷός τ' εἴη πάντας· ἐκδύειν spoliare vestibus 763, 26. 1259, 11.=τὸ μὴ ἐκδυθῆναι οὐδὲν σημεῖόν ἐστιν A. 117, 2.=ἐκδεδύσθαι τὸν χιτωνίσκον L. 117, 6.

ἐκεῖ] * τῶν ἐκεῖ σκυθρωπῶν κύριος senatus Areopagiticus appellatur Æ. 56, 31.

ἐκεῖθεν] θεωρήσατε ἐκεῖθεν τὸν λόγον Æ. 89, 31.

ἐκεῖνος ille celebratus, clarus. Καλλίστρατος ἐκεῖνος 301, 18. ἐκεῖνο ad propius, τοῦτο ad remotius. ἐπ' ἐκείνο μὲν γὰρ [scil. τὸ

249, 12. ἥκειν μὲν εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ὡς ἐκ τῶν ῥηθησομένων τὸ κράτιστον ἑλέσθαι δέον 1455, 1.=ἐπῄει ἐκκλησία Æ. 9, 17. προγράψαι τοὺς πρυτάνεις ἐκκλησίας δύο κατὰ τοὺς νόμους 35, penult. εὐημερήσας τὴν ἐκκλησίαν ᾠχόμην φέρων 36, 18. ἐκκλησίαν καθαίρειν 49, 23. προκαταλαμβάνειν τὴν ἐκκλησίαν 63, 17. ἐκκλησίαν τῶν Ἀμφικτυόνων ἐποίει, et quid eo vocabulo designetur 71, 8. ἐκφέρεται προβούλευμα εἰς τὴν ἐκκλησίαν 71, 21. ἐπαναστάσης τῆς ἐκκλησίας 71, 23. ὅσοι ξένοι περιέστησαν τὴν ἐκκλησίαν 85, pen.

ἐκκλησιάζειν] in concione esse, versari in deliberationibus de rep. τοῦτ' ἐμοὶ μὲν ἐπὶ νοῦν ἐλθεῖν γράψαι, τοῖς δ' ἐκκλησιάσασιν Ἀθηναίων ἑλέσθαι 1463, 2.=ἐκκλησιάζετε (in imperfecto) ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ περὶ δουλείας καὶ ἐλευθερίας L. 126, 45. τοῦ δικάζειν καὶ τοῦ ἐκκλησιάζειν περὶ τῶν κοινῶν μετέδοτε 175, 15.

ἐκκλησιαστικὸς πίναξ album eorum, quibus jus et fas est concioni interesse. εἰς τὸν Ὀτρυνέων πίνακα τὸν ἐκκλησιαστικὸν ἐγγράφειν ἑαυτὸν 1091, 6. unde patet unicuique demo suum talem codicem fuisse proprium.

ἐκκλητεύειν Æ. 37, 3. ἐκκλητευθῆναι μᾶλλον, ἢ τἀληθῆ μαρτυρεῖν, pati malit, ut ego se judicio aut negati, aut falsi dicti testimonii persequar, quam vera testari 7, 17.

ἔκκλητος πόλις, civitas, quæ foro carens proprio necesse habet, alieno uti, aliunde jura petere Æ. 12, 39.

ἐκκλίνειν νέφος ἐπερχόμενον De. 180, 16.

ἐκκολάπτειν 1318, ult.

ἐκκομίζεσθαι χρήματα, arcessere, curare ad se mittenda, transportanda Ly. 151, 19. sed 152, 36. usurpat eadem in notione in activo.

ἐκκόπτειν λῃστὰς 77, 27. ἑώρων τὸν Φίλιππον τὸν ὀφθαλμὸν ἐκκεκομμένον 247, 11. ἐάν τις ὀφθαλμὸν ἐκκόψῃ [scil. τινὶ], ἀντεκκόψαι παρασχεῖν τὸν ἑαυτοῦ 744, 13. ἐάν τις ἕνα ἔχοντος ὀφθαλμὸν ἐκκόψῃ, ἄμφω ἀντεκκόψαι παρασχεῖν 744, 20.=ἐκκοπεὶς ὁ δειλαῖος ἀμφοτέρους τοὺς ὀφθαλμοὺς Æ. 24, 31.=ἵν' αὐτῶν ἐκκόψαιμι ταύτην τὴν ἱεροσυλίαν I. 73, 26.=ἐκκόπτειν θύρας effringere L. 97, 1. v. κόπτειν. μορίας exscindere 109, 3. συκοφαντίας 180, 2. TAYL.=ἐκκόπτειν τὰς προφάσεις D. 105, 28.

ἐκκρούειν machinis fraudum, præsertim forensium, præstigiis excusationum extrahere atque interpellare, tandemque eludere. ἀλλ' ἵνα μὴ, λόγον ἐκ λόγου λέγων, τοῦ παρόντος ἐμαυτὸν ἐκκρούσω me ipse distringam atque distineam, quominus ad rem præsentem pervenire queam 329, 19. ἐξέκρουόν με interpellabant me loquentem, obstrepebant, *made me lose the thread of my discourse* 348, 14. ἐκκρούσας οὗτος εἰς τὴν ὑστεραίαν. cum rejecisset, extraxisset per artes vafras 385, 26. τοσαύτας τέχνας καὶ σκήψεις εὑρίσκων οὗτος ἐκκρούει. eludit me 540, 26. οὐχ ἵν' ἐκκρούοντες, χρόνους ἐμποιῶμεν 944, 9. ἐκκρούειν δίκην (ut διακρούεσθαι) 1021, 14. 23. ἐκκρουομένης τῆς γραφῆς. dilata, extracta 1102, 19. 1266, 11.

ἐκλαλεῖν. *to prattle, to blab.* τίς ὁ ἐκλαλήσας 354, 23.

cum curasset coram duobus obviis, trivialibus testibus hoc ex-testimonium sibi scribi I. 40, 26.

ἐκμαρτυρία testimonium absentis. ἐκμαρτυρίαν κελεύουσιν οἱ νόμοι εἶναι τῶν ἀδυνάτων, qui cum in urbe sint, tamen adesse judicio ob valetudinem nequeant, καὶ τῶν ὑπερορίων, extra fines Atticæ agant, γεγραμμένην ἐν γραμματείῳ 1130, pen. ἐὰν δὲ μὴ ἀναδέχηται, sin autem fidem præstare dictorum recuset is, cujus absentis nomine exhibitum fuerit aliquod testimonium, οἱ μαρτυρήσαντες τὴν ἐκμαρτυρίαν· [scil. ὑπόδικοι ἔστωσαν τῶν ψευδομαρτυριῶν.] tum illi, qui nomine absentis testati fuerint, actionem falsi dicti testimonii præstanto 1131, 2.=testimonium absentis, quibus in causis legitimum et ratum fuerit I. 40, 6. ἐκμαρτυρίαν ἐν ἄστει ποιούμενος 40, 16. facta vita defuncti appellat ejus ἐκμαρτυρίας 45, 38.

ἐκμελετᾶν idem quod simplex, exercere A. 121, 41.

ἐκμισθοῦν παῖδά τινα ἑταιρεῖν, elocare puerum pro mercede, ad corpore merendum Æ. 2, 41. ἐκμισθοῦν, quod alter conduxerit, clam isto (vel isto etiam conscio) rursus alteri elocare. τοὺς μυρίους ξένους Ἀμφισσεῦσιν ἐκμισθώσας 74, 22.=L. 108, 35. elocare mercede annua.

ἐκνευρίζειν] ὑμεῖς δ' ὁ δῆμος ἐκνευρισμένοι καὶ περιῃρημένοι χρήματα 37, 3.

ἐκνίπτειν]· οὐδέποτ' ἐκνίψῃ σὺ τὰ σαυτῷ ἐκεῖ πεπραγμένα 274, 23.

ἑκούσιος] ἑκουσίᾳ [scil. γνώμῃ] sponte sua, ultro 527, 26.= A. 114, 19. 140, 19. 22.=οὐδενὶ γὰρ οὐδὲν ἑκούσιον δυστύχημα γίγνεται L. 187, 39.

ἑκουσίως A. 112, 10. 118, 4. 121, 34. 123, 11.

ἐκπέμπειν στρατιώτας 14, 8. 1173, ult. de marito uxorem e manu domoque sua emittente 1364, 3.=ἐκπέμπειν τινὰ παρ' ἑαυτοῦ, e domo sua emittere vel ejicere Æ. 8, 17. ἀθύτων καὶ ἀκαλλιερήτων τῶν ἱερῶν ἐξέπεμψε τοὺς στρατιώτας 72, 16. ἐκπέμπειν τοὺς στρατιώτας, πρὶν καλλιερῆσαι 72, 21. ἐκπέμπειν, legatum aliquo ablegare 74, 17. ἐκπέμπειν ἀγαθοὺς ἄνδρας ἐπὶ τὸν πρόδηλον κίνδυνον. 75, 13.=ἐὰν ὁ ἀνὴρ τὴν γυναῖκα ἐκπέμπῃ domo expellat, repudiet I. 41, 25. 29. servum clam, furtim ex urbe emittere, alio ablegare, ne secretum prodat 73, 37.=ἐκπέμπουσι γὰρ εἰς τὴν βουλὴν immittunt senatui L. 131, 25. ἐξέπεμψε τὴν αὑτοῦ γυναῖκα, repudiavit, e manu domoque sua remisit 142, 19. ἐξέπεμψεν ἡμᾶς ὁ πατὴρ ὡς Σάτυρον ἐν τῷ Πόντῳ 145, 46.=ἐκπέμπειν ἐς μάχην δορὸς Ly. 161, 2.=D. 93, 23. quod quid sibi velit dubitatur.

ἐκπεπληγμένως] μηδὲν ἐκπ. διακεῖσθαι 1447, 17.

ἐκπηδᾶν] ἐξεπηδήκει ἡ μήτηρ 1263, 11.=ἐκπηδῶσιν ἐφ' ἡμᾶς L. 97, 27.

ἐκπίνειν] οὐ γὰρ ἐκπιεῖν γε δήπου με Καλλικλῆς αὐτὸ [scil. τὸ ὕδωρ] προσαναγκάσει 1276, 25.=A. 113, 30.

ἐκπιπράσκειν] νῦν δὲ ἅπαντα ὥσπερ ἐξ ἀγορᾶς ἐκπέπραται 121, 5. ἐκπέπραται τὰ συμφέροντα ἐφ' ἑκάστου τῶν καιρῶν 145, 25.

ἐκπίπτειν] exsulatum ablegari, aut cogi in exsilium ire 593,

ἐκπρίασθαι χρήμασι τὸν ἐμὸν κίνδυνον. mercedis magnitudine mihi persuadere, ut nil recusem caput ipse meum huic discrimini objicere A. 136, 36.=ἐκπριάμενοι τοὺς κατηγόρους accusatores ubi placarant, atque silentio obligarant largitionibus L. 159, 20. μέρει τῶν ἀδικημάτων (furtorum) τὸν κίνδυνον ἐξεπρίαντο, redimere, h. e. avertere soliti sunt 178, 16.

ἔκπωμα] ἐκπώματα χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ προὔπινεν αὐτοῖς 384, 13. ἐκπώματα δὲ, ἢ θυμιατήρια, ἂν μὲν ὑπερβάλλῃ πλήθει 617, 3. 1249, 11.=ἐκπώματα καταχωνεύειν D. 99, 4.

ἐκρίπτεσθαι, exsibilari, explodi Æ. 48, 40.

ἐκσκευάζειν] ἡ γεωργία ἐξεσκευάσθη. tota res rustica expilata et denudata fuit supellectile rustica 872, 11.

ἔκσπονδον εἶναι τὴν πόλιν, ἐξ ἧς ἂν ὁρμήσωσιν 216, 7. 395, 25. 647, 16.

ἐκστῆναι] v. infra ἐξίστασθαι.

ἐκστρατεύειν An. 7, 11.=ἐκστρατεύεσθαι Ly. 162, 27.

ἐκσυρίττειν] ἐξεβάλλετε αὐτὸν καὶ ἐξεσυρίττετε ἐκ τῶν θεάτρων 449, 19.

ἐκσώζειν. periculo capitis eximere 437, 14.

ἐκταῖος γὰρ ἥκων ἐτύγχανον, καὶ ἐκείνη τὴν ψυχὴν ἀφῆκε 1225, 3. sexto die post reditum meum in urbem illa (mater) exspiravit.

ἐκτείνειν] ἐκτεῖναι τὸν θυμὸν (si lectio bene habet) An. 27, 25.

ἐκτέμνειν] οἱ δ᾽ οἰκέται ἐξέτεμνον τὰ πρέμνα L. 110, 6.

ἐκτιθέναι τοὺς νόμους πρόσθεν τῶν ἐπωνύμων 485, 17. τὴν πρόκλησιν ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας ἐκτιθέντων 1288, 20.=ἐν σανίσιν ἀναγεγραφότας ἐκτιθέναι πρόσθεν τῶν ἐπωνύμων Æ. 59, 11.=ἐκτιθέναι τοὺς νόμους πρὸς τοῖς ἐπωνύμοις An. 11, 28.

ἐκτίλλειν τὴν ῥοδωνιὰν βλαστάνουσαν 1251, 26.

ἐκτίνειν τὸ ὄφλημα 998, 25. ἀγωνίαν ἅπασαν. *to do his utmost, to spare no pains* 1398, 20. πέντε τάλαντα ὄφλοντα ῥᾷον ἐκτίσαι, ἢ πέντε δραχμὰς ἀνέχεσθαι πρότερον 1481, 23.=μηδὲν ἐκτίνῃ αὐτὸς, ἀλλ᾽ ἕτερος ὑπὲρ αὐτοῦ Æ. 11, 15.=ἐκτίνειν τὴν δίκην (pro καταδίκην) mulctam dependere L. 167, 42. τῷ δημοσίῳ 159, 4. χρήματα οὐκ ἂν εἴη ἡμῖν πόθεν ἐκτίσομεν 161, 7.

ἔκτισις] εἰς τὴν ἔκτισιν τῆς προικὸς 1025, 1. ὅσονπερ χρόνον εἰς τὴν ἔκτισιν δεδώκατε 1484, 10. οὐκ ἐκ τῶν ἑαυτοῦ χρημάτων, ἀλλ᾽ ἐκ τῶν ἐμῶν ποιήσεται τὴν ἔκτισιν 834, 27.=luitio pecuniæ debitæ. ἡ ἔκτισις ἦν ἐπὶ τῆς ἐννάτης πρυτανείας An. 10, 17. debitores fisco debita persolvere tenebantur nona quaque prytania. =δεκαπλασίαν τοῦ τιμήματος τὴν ἔκτισιν ἐπιτιθέντες κατὰ τούτου μόνου τοῦ ἀδικήματος D. 107, 12.

ἕκτος] τὸ ἕκτον μέρος εἰσφέρειν μετὰ τῶν μετοίκων 612, 3.

ἐκτὸς] ἐκτὸς τὴν χεῖρα ἔχων Æ. 4, 29.

ἐκτραχηλίζειν] ἐκτραχηλισθῆναι 124, 7. in caput præceps ferri et sic cervices rumpere. Juvat Etymolog. M. audire vim hujus verbi sic exponens. ἐκπεσεῖν τῶν ἵππων, οἳ τὸν αὐχένα ἐπικάμψαντες ἀποσείονται τὸν ἐπιβάτην. ἐκτραχηλισθῆναι δὲ λέγουσιν, οὐκ ἐκσφονδυλισθῆναι. ἐστὶν οὖν ἀντὶ τοῦ διαμαρτάνειν ἐκπεσόντα. ἀπὸ μεταφ

ult. 412, 10. ἐκφεύγει οὐδεὶς αὐτοὺς χρόνος, οὐδὲ τρόπος τοῦ τὰ συμφέρονθ' ἑαυτοῖς *παραινεῖν 1445, 5. πάντ' ἐπιβουλευόμενος τρόπον καὶ πάσχων κακῶς, ἐκπέφευγα 555, ult. effugi periculum. dicitur item de reo absoluto 602, 2. ἐάνπερ ἅπαξ ἐκφύγῃ ubi semel ex Attica fugiens e persequentium manibus evaserit 632, 12.= ἐκφεύγειν ἐκ τοῦ δικαστηρίου, non tam absolvi judicio, quam abire non condemnatus, errore quodam judicum Æ. 25, 29. εἰ μὴ δρόμῳ μόλις ἐξεφύγομεν εἰς Δελφοὺς 71, 6. ἐκφεύγειν αἰσχύνην 89, 12.=τό γε δυστυχέστατος ἀνθρώπων εἶναι οὐδαμῇ ἐκφεύγω An. 20, 40.=L. 97, 31.

ἐκφοβεῖν τοὺς ἀντεροῦντας εἰς τὸν μέλλοντα χρόνον, ostendendo pericula multo post futura terrere et ad silentium redigere obloquentes Æ. 52, 36.

ἐκφορὰ exsequiæ funeris. ἐπενεγκεῖν δόρυ ἐπὶ τῇ ἐκφορᾷ 1160, 14.=οὐδ' ἐπὶ τὰς ταφὰς καὶ ἐκφορὰς (exsequias) τῶν τελευτησάντων εἴων τοὺς προσήκοντας παραγίγνεσθαι Æ. 87, 22.=ἐπ' ἐκφορὰν ἀκολουθεῖν L. 92, 24. μετὰ τὴν ἐκφοράν.—δεινὸν ἦν τῶν τεθνεώτων ἐπὶ τὴν ἐκφορὰν ἐλθεῖν 128, 17. ἐπ' ἐκφορὰν πολλοὶ ἥξουσιν 128, 21. ἐπ' ἐκφορὰν αὐτοὺς ἥξειν τούτου τεθνεῶτος fr. 2, 6.=ἐπ' ἐκφορὰν ἐλθεῖν exsequias ire Ly.—

ἐκφορεῖν. ἐκφορεῖσθαι. exportare, et exportandum, egerendum curare. τὰς κριθὰς ἐξεφόρησε 1039, 12. ἐκφορήσας πολλὰ τῶν ἔνδοθεν 1046, pen. ἐκπεφορηκότα τὸν σῖτον καὶ τὸν οἶνον ἔνδοθεν 1048, 14. ἐξεφορήσαντο ὅσα ἦν μοι ὑπόλοιπα ἔτι σκεύη. curabant per servos suos exportari 1155, 18. ἵνα ὑπερήμερος αὐτῷ γενοίμην καὶ ἐκφορήσαιτό μου ὡς πλεῖστα 1162, 1.=ἐκφορεῖν χρήματα ἐξ οἰκίας I. 60, 27. 29. et in medio ἐκφορεῖσθαι 60, 16. τὰ ἐκπεφορημένα 60, 22.

ἔκφρων demens. οὕτως ἔκφρονας καὶ παραπλῆγας τὸ δωροδοκεῖν ποιεῖ 426, 23.=ἔκφρων παντάπασιν ἐγένετο Æ. 75, 6.

ἐκφυλλοφορεῖν] Etymol. v. ἐκφυλλοφορῆσαι. citat locum ex or. in Neæram, quem ibi non reperio. ἐξῆν μέντοι ἐν τῷ δικαστηρίῳ καταδέχεσθαι τοὺς ἐκφυλλοφορηθέντας, ὡς καὶ Δημοσθένης φησὶν ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας.=per suffragia foliorum, quæ pro testulis in ejusmodi causa usurpabantur, aliquem senatorem senatu amovere Æ. 15, 41. ult.

ἐκφῦναι] οὐδ' εἰ μήπω ἂν ἐκφύοι 748, 15.

ἐκχωρεῖν ex hæreditate excedere, ei renunciare 1029, 17.

ἑκὼν] εὑρήσει λυσιτελοῦν τὸ ἑκόντα ποιεῖν τὰ δέοντα 101, 25. ἀδικεῖ τις ἑκών; ὀργὴ κατ' αὐτοῦ καὶ τιμωρία 317, 16. οὐχ ἑκών, ἀλλ', ὡς οἷόν τε μάλιστα, ἄκων 1167, 16.=παρ' ἑκόντων τῶν Ἑλλήνων ἀπολαβεῖν τὴν ἡγεμονίαν Æ. 62, 3.=ἐμοὶ δ' οὐκ ἐλάσσω τοῦ ἑκόντος ἄκων τὴν συμφορὰν κατέστησε. quam mihi cladem invitus dedit, ea nil ideo minor est, quam si volens dedisset A. 121, 2.=ὥστε ὑμῶν ἑκόντων εἶναι. id est ὑμᾶς βούλεσθαι An. 21, 8.=ἑκούσης τῆς ἐμῆς ψυχῆς Ly. 161, 22.=παρ' ἑκόντων καὶ βουλομένων D. 95, 7.

ἐλαία] σῦκα καὶ βότρυς καὶ ἐλάας συλλέγειν 314, 13. ἐλαίαν ἐάν τις ἐξορύττῃ 1074, 19. ubi habentur leges de exstirpatione olearum. φυτευτήρια ἐλαιῶν περιστοίχων κατέκλασεν 1251, 23.=

robur, inefficacem, vanam, futilem et contemnendam esse. ἐλέγχει τὰ ἀπόῤῥητα τῆς πολιτείας 805, pen.=οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι τοῖς ἔργοις τοὺς λόγους ἐλέγχουσι A. 139, 22.

ἔλεγχος] πάμπολυ αἰτία τε καὶ λοιδορία κεχωρισμένον ἐστὶν ἐλέγχου 600, 4. οὐ γὰρ ὁ αὐτὸς ἔλεγχος τῶν τε λόγων καὶ τῶν πραγμάτων ἐστὶν 1457, 4. τοὺς παρ' αὐτὰ τὰ πράγματα ἐλέγχους φυγὼν 303, 14. ὡς ἐθέλεις ἐν τῇ ἀνθρώπῳ τὸν ἔλεγχον γίνεσθαι 1143, ult. ἔδει ταῦθ' ὑπ' ἄλλου τινὸς ἐξελέγχεσθαι μετὰ τοῦ λυσιτελοῦντος τῇ πόλει ἐλέγχου 1449, 22. modus mendacia et commenta redarguendi salutaris reip. est enim alius quoque modus, cum malis docti rectius sapere discimus. ἔλεγχον διδόναι scrutinium sustinere. προθυμότερον πράττητε, ὡς ἔλεγχον δεδωκότα 1456, 11. τὸ πρᾶγμα ἤδη τὸν ἔλεγχον δώσει 44, 15.=φοβούμενοι τὸν ἔλεγχον, argui, convinci mendacii Æ. 67, 37.=ἔλεγχος περὶ ἀφανῶν I. 48, 35.=μὴ ἠθέλησεν ἔλεγχον ποιήσασθαι τῶν πεπραγμένων A. 112, 17. θέλοντος ἐμοῦ ἔλεγχον λαβεῖν τοῦ πράγματος 112, 40. ἔλεγχον παρασχὼν 120, 2.=οἵτινες ὑμῖν ἀρετῆς ἤδη τῆς μεγίστης ἔλεγχον ἔδοσαν An. 19, 28. φοβούμενοι ἔλεγχον διδόναι 20, 15.=ἔλεγχον δόντες τῆς ἑαυτῶν ἀρετῆς L. 195, 9. τῷ χρόνῳ, ὃν ὑμεῖς σαφέστατον ἔλεγχον τοῦ ἀληθοῦς νομίσατε 157, 27. εὐνοίᾳ μᾶλλον ἢ ἐλέγχῳ τὰ γιγνόμενα δοκιμάζειν 188, 46. εἰς ἔλεγχον ἰέναι περὶ τῶν πραγμάτων 899, 2.=ἔλεγχος σαφὴς Ly. 153, 35. *ὁ γὰρ τῶν πάντων ἔλεγχον φυγὼν 151, 35.

ἐλεεῖν τοὺς ἀσθενεῖς 753, 11. ἐλεεῖν ἐστὲ δίκαιοι, οὐ τοὺς ἀδικοῦντας, ἀλλὰ τοὺς παραλόγως ἀτυχοῦντας 835, 6. οὐχ εὑρήσετε τοὺς ὑμᾶς αὐτοὺς ἐλεήσοντας 432, 15.=τίνα δ' ἂν οὗτος ἐλεήσειεν, ὁ αὐτὸν οὐκ ἐλεήσας Æ. 26, 41.=oratione miserabili commiserationem ciere I. 82, 6.=ἥτις οὐκ ἠξίωσεν ἐλεῆσαι τὸν αὐτῆς ἄνδρα A. 114, 15. ἐλεεῖν ἐπὶ τοῖς ἀκουσίοις παθήμασι μᾶλλον προσήκει, ἢ τοῖς ἑκουσίοις 114, 18. ἐλεοῦντας τὴν ἀπαιδίαν τῶν γονέων 121, 3. ἐλεεῖσθαι δὲ τοὺς μὴ *ἀδικοῦντας, κινδυνεύοντας 138, 2.=ἐλεεῖσθαι δίκαιοι, οὐχ οἱ δικαίως ἀποθνήσκοντες, ἀλλ' οἱ ἀδίκως L. 108, 15. οὐκ ἐλεοῦντες τὰ τείχη εἰ πεσεῖται 131, 9. ἐλεοῦντες τοὺς παῖδας καὶ αὐτὸν (patrem eorum) εἰ ἀτιμωθήσονται 161, 10. οὐδέποτ' ἠλέησα nunquam me subiit, vel cruciavit commiseratio 163, 42. δικαιότερον ἂν ὑμᾶς αὐτοὺς ἢ τούτους ἐλεοῖτε 180, 42. οἱ μὲν ἀδικοῦντες ὑμᾶς ἐλεεινοὶ, simulant miseros, miserabilem in modum lamentantur, ὑμεῖς δὲ, οἱ ἀδικούμενοι, ἐλεεῖτε 178, 42.=ἐλεεῖν τινὰ ἐν κακοῖς D. 92, 34.

ἐλεεινὸς] ὡς ἐλεεινότατον ποιῶν ἑαυτὸν oratione, quiritando, lamentando 574, 25.=τοὺς καὶ τοῖς ἐχθροῖς ἐλεεινοὺς ὑμεῖς ἀγρίως ἀποδέχεσθε L. 168, 40. δακρύουσι καὶ ἐλεεινοὶ εἰσὶ miserabilem in modum lamentantur 178, 42.=ἐλεεινὸν ἑαυτὸν κατασκευάζειν D. 103, 21.

ἐλεεινότης conditio rerum miserabilis. τὰ ἐν τῇ πενίᾳ καὶ * ἐλεεινότητι ἐπιτηδεύματα 739, 23.

ἐλεεινῶς] οὕτω κακῶς καὶ ἐλεεινῶς διάκεινται 366, 23.

ἐλεήμων] ἐλεημονέστατοι δοκοῦντες εἶναι περὶ τοὺς οὐδὲν ἔχοντας κακὸν L. 168, 40.

ἐλευθέριος καὶ ἁπλοῦς λόγος Æ. 17, 4.
* ἐλευθεριώτερόν με κακῶς λέγετε L. 113, 40.
ἐλεύθερος] ἀφειμένη ἐλευθέρα ὑπὸ τοῦ πατρὸς [id est εἰς τὴν ἐλευθερίαν] 1155, ult. δούλου et ἐλευθέρου discrimen qua re cernatur 610, 5. sqq. τοῖς μὲν δούλοις τὸ σῶμα πάντων τῶν ἀδικημάτων ὑπεύθυνόν ἐστι, τοῖς δ' ἐλευθέροις ὕστατον προσήκει τοῦτο κολάζειν 752, 13. b) de fundis, bonis, quæ libera sunt ab incumbentibus debitis, quibus uti libere pro arbitrio tuo possis. ἐλεύθερα χρήματα bona non obærata 930, 4. 12. ἐάν μοι τὴν ἐσχατιὰν ἐλευθέραν παραδῷ 1044, 23.=ἣν ὥραν προσήκει ἰέναι τὸν παῖδα τὸν ἐλεύθερον εἰς διδασκαλεῖον Æ. 2, 20. ἔνοχος ἔστω τῷ περὶ τῆς τῶν ἐλευθέρων φθορᾶς νόμῳ 2, 36. μειράκιον ἐλεύθερον διαφθείρειν, erat Athenis capitale 7, 3. ἐπακολουθεῖν ἐλευθέρῳ παιδὶ, assectari studiis et blanditiis ingenuum puerum non licebat servo 19, 29. αὐτομολεῖν εἰς τὰς τῶν ἐλευθέρων διατριβὰς 23, 2. διατριβαὶ καὶ συνήθειαι μεθ' ὑμῶν ἐλεύθεροι 31, 18. μὴ ἐλεύθερος, in turpissimis habebatur probris vel conviciis 45, 5.=ἐλεύθερος κλῆρος. *that has no debts.* libera debitis incumbentibus I. 81, 26.=οὐ βασανίζονται, ἀλλ' ἐλεύθεροι ἀφίενται A. 118, 18. δούλῳ μαρτυρεῖν κατὰ τοῦ ἐλευθέρου ἔξεστι 135, 8.=ἐλευθέραις ταῖς ψυχαῖς ἐπολιτεύοντο L. 192, 17.=ἐλεύθερον ἔδαφος Ly. 168, 21.
ἐλευθεροῦν] μετὰ τῆς ἀγαθῆς τύχης ἐλευθεροῦτε τοὺς Ἕλληνας 1467, 2.=οἱ τὸ ἐν Δελφοῖς ἱερὸν ἠλευθέρωσαν Æ. 72, 30.=ἐλευθεροῦσι τοὺς δούλους. manu mittunt A. 133, 25.=καὶ τὰς ψυχὰς ἠλευθέρωσαν L. 192, 5.
ἐλευθέρως παιδευθεὶς Æ. 75, 25.
Ἐλευσῖνάδε L. 112, 35. τῶν Ἐλευσῖνάδε ἀπογραψαμένων 172, 1.
Ἐλευσῖνι An. 15, 5.=L. 103, 32.
Ἐλευσίνιον templum Cereris Eleusiniæ Athenis An. 15, 7. 17, 18.=L. 103, 32. 108, 1.
Ἐλευσινόθεν An. 15, 4.=L. 107, 13.
ἐλέφας ebur. ἐλέφαντα τὸν εἰς τὴν τέχνην 819, 24.
ἐλικτὴρ] ἐλικτῆρας χρυσοῦς ἐκ τῶν ὤτων ἐξείλετο L. 121, 44.
ἐλινύειν interponere otium unius diei, quo sacra fiant 531, 27.
ἕλκειν] ἕλκει τὸ τῆς φύσεως βάρβαρον καὶ βιάζεται καὶ φανερὸν ποιεῖ 563, 14. ὑπὲρ τοῦ μὴ τὸ σῶμα ἀλοὺς εἰς τὸ δεσμωτήριον ἕλκεσθαι 609, 16. ἀποστρεφομένης τὼ χεῖρε καὶ ἑλκομένης vi obtorto collo raptata 1157, 4. 1263, 9. ἀναδησαμένους ἕλκειν τὰ πλοῖα. alienas naves ad suas religatas pertrahere 1213, 3.=ἕλκειν τὸν ἐπιστάτην Æ. 5, 35. aut obtorto collo trahat invitum ad se, aut extrahat, remoretur, cogat diutius manere, non sinat domum redire. ἕλκειν τῶν τριχῶν 49, 19.=μεθύων εἷλκες αὐτὴν L. 92, 41. εἷλκον τὸ μειράκιον 97, 29. vellicare, tractare, raptare, ut juvenes lascivi puellas procaces ad libidinem proritandam.
ἑλκοποιεῖν, sauciare, vulnerare, ulcera ciere aut refricare Æ. 83, 37.
ἕλκος] *ταῦτ' ἤδη πάσῃ πόλει ἔρχεται ἕλκος ἄφυκτον 422, 13. ἕλκη

ἐλπίζειν] αὐτὸς μὲν οὐδὲν ἕκαστος ποιήσειν ἐλπίζων, τὸν δὲ πλησίον πάνθ' ὑπὲρ αὐτοῦ πράξειν 42, 11. καὶ ταῦτ' ἐλπίσαντα παρ' αὐτοῦ. scil. λήψεσθαι 374, 1. ὃ μᾶλλον εἰκὸς αὐτὸν *ἐλπίσαι, ἢ μὴ ποιῆσαι, δυνηθέντα 655, 20. pro metuere. δῆλον ὅτι δεινὸν ἄν τι παθεῖν σαυτὸν ἤλπιζες, εἰ πύθοινθ' οὗτοι τὰ σοὶ πεπραγμένα 416, 12.=τίς νομοθέτης ἤλπισεν (suspicatus unquam fuit) ἁμαρτήσεσθαι τῶν πολιτῶν τινὰ τοιαύτην ἁμαρτίαν L. 189, 23. 28.

ἐλπὶς] ἤνθησεν ἐπὶ ταῖς ἐλπίσιν 21, 2. τὰς ἀπὸ τοῦ βήματος ἐλπίδας ἐκπέμψητε 53, 8. καὶ τοῖς ἐκγόνοις πρὸς τὰς ἐλπίδας εἶναι τὴν εἰρήνην ταύτην. id est καὶ τοὺς ἐκγόνους δεῖν ἐλπίζειν αὐτήν. hanc eandem pacem posteris quoque sperandam, vel metuendam esse 73, 13. τῶν ἀγαθῶν τὰς ἐλπίδας δι' ὑμῶν αὐτῶν ἔχητε. per vosmet ipsos, et in vobismet 167, 11. ὧν ἤδη τι καὶ παρ' ἐλπίδας ἐξέβη 210, 6. ἐπὶ τῇ τῆς ἰδίας πλεονεξίας ἐλπίδι 246, 14. ἐπὶ ταῖς μελλούσαις ἐλπίσιν, ὧν διαμάρτοιεν. id est ἐπ' ἐλπίσι τοιούτων μελλόντων ἔσεσθαι, ὧν δ. 255, 13. πείθεσθαι ταῖς ἐκείνων ἐλπίσι. a pollicitationibus eorum, et a spe ab ipsis proposita se pati duci 284, 5. παρ' ὧν [a diis puta, suaque cujusque conscientia recte factorum] κρεῖττόν ἐστι τὰς ἀγαθὰς ἐλπίδας ἑαυτῷ καὶ τοῖς παισὶ περιποιήσασθαι τὰ δίκαια γνόντα 416, 2. ὑποθέντες πρὸς τοῦτο ἀνθρωπίνως τὰς ἐλπίδας 638, 24. ἐμοὶ δ' ἐλπίδα τῶν μεγίστων δωρεῶν προσδοκᾶσθαι παρ' ὑμῶν 1468, 13. τὴν ἀγαθὴν προβαλλομένους ἐλπίδα 258, 23. τούτων οὐδ' εἰς ἐλπίδα οὐδεὶς ἔρχεται 1407, 12.=ἐλπίδων κενῶν ἐμπλήσας Æ. 24, 27. ψεύδεσθαι ἐλπίδος τινὸς 34, 11. προάγων εἰς ἐλπίδας τινὰς ὑμᾶς 43, 42. μεστὸς ἐλπίδων οὐκ ἐσομένων 67, ult. ἀνακρεμᾶν ἀπὸ τῶν ἐλπίδων 68, 2.=ἐλπίδων ἔτι πολλῶν οὐσῶν I. 36, 36.=ἁλῶναι καὶ ἀποφυγεῖν ἀμφοτέρας τὰς διώξεις ἐν ἴσαις ἐλπίσι θῶμεν αὐτῷ εἶναι. fingamus tantisper, causæ ipsi tantundem fuisse ad sperandum quam ad metuendum, et sive ad obtinendam absolutionem, sive ad incurrendum in condemnationem, in utraque causa æqualiter, tam cædis quam sacrilegii; spem metumque in ambabus prorsus parem fuisse propositum A. 118, 25. τὰ πλείω τοῖς ἀνθρώποις τοῦ βίου ἐστὶν ἐν ταῖς ἐλπίσιν 141, 37. τῆς ἐλπίδος, ὅπερ (subaudi ἀγαθὸν, nisi si ἥπερ mavis legi) ἀνθρώποις μέγιστόν ἐστι τοῦ βίου ἀγαθὸν 141, 38.=μήθ' ὑμᾶς αὐτοὺς τῶν ἀπ' ἐμοῦ ἐλπίδων ἀποστερήσητε, bonis, quæ vos a me sperare potestis, μήτ' ἐμὲ τῶν εἰς ὑμᾶς, quæ ego a vobis An. 19, 28.=ἐλπίδος κοινῆς ἁμαρτάνειν. defraudari sepultura eoque excidere spe communi universo generi humano. nemo enim non sperare potest fore aliquem, a quo tumuletur fato suo defunctus L. 191, 20. ἐλπίδες ἦσαν τοῦ πλοῦ. quærebatur hoc illa navigatione, cum spe prosperi successus haud defuturi, ut Dionysio persuaderetur 153, 33. μεγάλη 190, 40. μικρὰς ἐλπίδας εἴχετε τῆς καθόδου 173, 23.=ἐν ὑμῖν αὐτοῖς καὶ τοῖς θεοῖς τὰς ἐλπίδας ἔχετε D. 93, 31. τὰς ἐλπίδας ἐν τοῖς ἔξω ἔχετε 103, 18. ἐλπίδας μοχθηρὰς ποιεῖν 103, 44.

ἐμβαίνειν] scil. εἰς τὰς ναῦς. *to go on board* 29, 26. οὐκ ἐμβησόμεθα; οὐκ ἔξιμεν; οὐκ εἰς τὴν ἐκείνου πλευσούμεθα; citat Hermo-

ἐμβρόντητος] ἐμβρόντητε. stulte, furiose tu, qui es 308, 4.

ἐμμένειν τοῖς τόποις ἐλάχιστον χρόνον 165, 1. ἐμμ. τούτοις εἶναι ἐπάναγκες 897, 5. τοῖς ὑφ' ἑτέρων ὡρισμένοις δικαίοις 972, 18. ἐμμεῖναι ἀναγκασθεὶς τῇ διαίτῃ διὰ τὴν ἑαυτοῦ πρόκλησιν 1011, 20. ταῖς ὁμολογίαις 1022, 3. ἐξ ἐπιστολῆς ἐμμεῖναι συμβουλῇ. ut is, qui literas exarare cœperit in proposito recta suadendi perseveret 1463, 15.=ἐμμένειν οἷς οὗτοι γνοῖεν I. 54, 8. 84, 18.=ἐμμένειν τοῖς ὅρκοις L. 187, 3.=ἐμμένειν τοῖς γενομένοις judicato, vel etiam cuicunque rei eventui acquiescere D. 101, 17.

ἔμμετρος] τοὺς ἐμμέτρους καὶ τοὺς τῶν ᾀδομένων ποιητάς. tam epicorum atque elegiacorum, quam lyricorum auctores poetas carminum 1391, 17.

ἔμμηνος] ἔμμηνοι τοῖς ἐμπόροις εἰσὶν αἱ λήξεις τῶν δικῶν ἀπὸ τοῦ βοηδρομιῶνος μέχρι τοῦ μουνυχιῶνος. negotiatores intra mensem ab accepta injuria querelas ad tribunal negotiatoribus consecratum deferre debent, et intra eundem temporis ambitum causæ quoque disceptari et decidi, et hæc judicia sedent per totum semestre hibernum 900, 4. 966, 17.

ἔμμισθος] ὑμεῖς ἐστὲ σῷοι καὶ ἔμμισθοι 242, 9.

ἐμὸς] ἡλικιώτης ἐμὸς καὶ συνέφηβος Æ. 7, 37. εὐθύνας ἐμὰς βλάπτων 24, 7. διατριβὴν πλείστην ἐποιήσατο πρὸς τοὺς ἐμοὺς λόγους 33, 15. ἐν τῷ ἐμῷ λόγῳ εἶπε 35, 22. δοκιμαστὰς ἱκανοὺς τοῦ ἐμοῦ βίου ὑμᾶς νομίζω 47, 30. ὅσον εἰς τὴν ἐμὴν εἶναι μνήμην 52, 19. οὐδεὶς ἡμῶν διὰ τὰς ἐμὰς ἡδονὰς χάκιον οἰκεῖ 52, 31. παραδίδωσιν ὑμῖν τὸ ἐμὸν σῶμα καὶ ἐγὼ καὶ ὁ νόμος 52, ult. τὴν ἐμὴν σιωπὴν ἢ τοῦ βίου μετριότης παρεσκεύασεν 85, 6.=τὰ τεκμήρια ἐμά, a parte mea stant, οὐ τούτου, non ejus A. 120, 15.=τὸ ἐμὸν ὑμῖν οὐκ ἐμποδὼν ἔσται. pro ἐγὼ ὑμῖν οὐκ ἔσομαι ἐμποδών. ego vobis non officiam, impedimento non ero L. 114, 8. ut illud apud Herodianum libro 3, 2. τὰ ἐκείνων γηράσαντα καὶ περὶ ἀλλήλοις συντριβέντα τοῖς μὲν Μακεδόσιν εὐάλωτα, τοῖς δὲ Ῥωμαίοις δοῦλα γεγένηται. id est ἐκεῖνοι μὲν γηράσαντες et συντριβέντες—εὐάλωτοι et δοῦλοι γεγένηνται.

ἐμπαιδοτροφεῖν] ἐνεργαζόμενοι καὶ ἐμπαιδοτροφούμενοι τῇ Ἀρχιάδου οὐσίᾳ. e re familiari Arch. quæstum facientes, unde et ipsi laute vivant, et liberos educent 1087, 22.

ἐμπειρία] ἐμπειρίαν τινὰ τοῦ πολέμου κτᾶσθαι 17, 11. εἰ δ' οὖν ἐστὶ καὶ παρ' ἐμοί τις ἐμπ. τοιαύτη 318, 13. ἐμπειρίαν ἑκατέρου τούτων φιλοσοφίας παραδιδούσης 1413, 19. τὴν ἐκ τῶν πραγμάτων γιγνομένην ἐμπ. σφαλερὰν οὖσαν 1414, 4. αἱ γὰρ ἐμπειρίαι καὶ τὸ πολλὰ ἑωρακέναι τοῦτ' ἐμποιοῦσι. [scil. τὸ νοῦν ἔχειν] 1452, 18.=ἡ ἐμπειρία τῶν (ὑπὸ μέθης) παρανομουμένων A. 127, 22. ἐβουλόμην τὴν δύναμιν τοῦ λέγειν καὶ τὴν ἐμπειρίαν τῶν πραγμάτων ἐξ ἴσου μοι καθεστάναι 129, 27. 32. ὁ χρόνος καὶ ἡ ἐμπειρία τὰ μὴ καλῶς ἔχοντα ἐκδιδάσκει τοὺς ἀνθρώπους 131, 8. verum 141, 24. simplex διδάσκει legitur.

ἔμπειρος] ἀνὴρ οἷος ἔμπειρος πολέμου 23, 7. πολλῷ πρὸς τὰ λοιπὰ τῆς πάσης πολιτείας ἴσεσθ' ἐμπειρότεροι 286, 7.=ἐμπειρότερος Æ. 12, 5.=A. 115, 26. 130, 6.

veluti propugnaculum. ἐμποδὼν γὰρ ἢ ὅρκους, ἢ συνθήκας, ἢ χρόνον, ἢ ἐπ' αὐτοφώρῳ τι ποιεῖται, αὐτῷ δὲ τῷ πράγματι οὐ πιστεύει καλῶς ἀγωνιεῖσθαι 138, 18.

ἐμποιεῖν] χρόνους ἐμποιῆτε τοῖς πράγμασι 129, 14. 651, 26. 944, 9. 1432, 25. διατριβὰς 1158, 8. αἱ ἐμπειρίαι καὶ τὸ πολλὰ ἑωρακέναι ἐμποιοῦσι τὸ νοῦν ἔχειν 1452, 18. ἐμποιεῖν τινὶ λήθην ἢ συνήθειαν τῶν ἀδικημάτων 342, 10.

ἐμπολεμεῖν τὴν χώραν παρέχουσιν An. 26, 41.

ἐμπορεία] οἱ δὲ ἐνέπλεον ταῖς ἐμπορείαις. eadem nave, qua merces, vehebantur, et intererant exportationi et importationi mercium 1285, 9.

ἐμπορεύεσθαι] ἐπὶ τῇ προφάσει τοῦ ἐμπ. συκοφαντοῦντας 893, 7.= δίαιταν ἐμπορεύεσθαι, deditus esse vitæ generi, et id veluti negotiationem quandam exercere Æ. 21, 39.

ἐμπορία] αἱ ἐμπορίαι τοῖς ἐργαζομένοις οὐκ ἀπὸ τῶν δανειζομένων, ἀλλ' ἀπὸ τῶν δανειζόντων εἰσὶν 922, 10. ἐφ' ἑτέρᾳ ἐμπορίᾳ ἀποδημῶν 1236, 23.=αὐτοῦ τὴν ἐμπορίαν ἔφασκεν εἶναι L. 908, 10.=ἐμπορίαν εἰσάγειν Ly. 155, 13.

ἐμπορικὸς] ἐμπορικαὶ δίκαι lites inter mercatores Athenis intra mensem finiebantur. ἐμπορικαὶ δίκαι οὐκ ἦσαν, ὥσπερ νῦν, ἀκριβεῖς, αἱ κατὰ μῆνα, ποιοῦσαι μηδὲν δεῖσθαι συμβόλων τοὺς τοσοῦτον ἀλλήλων ἀπέχοντας 79, 23. ἐμπορικοὶ νόμοι. jus negotiatoribus constitutum 924, 10. ἐμπορικὰ χρήματα 940, 20. pecuniæ insumendæ mercibus coemendis, et ubi per mare alio pervectæ fuerint, divendendis. ἐμπορικὴν δίκην καταδικάσασθαι. effecisse, ut aliquis in causa mercatoria condemnaretur 571, 21.

ἐμπόριον] ἐμπορίων κεκλεισμένων. portubus clausis 22, pen. 422, 26. πρὸς τοῖς τῶν ἐμπορίων στόμασι 49, 9. ἐπιδανείζεσθαι ἐκ τοῦ ἐμπορίου 922, 4. ἐν ἐμπορίῳ καὶ χρήμασιν ἐργαζόμενος ἄνθρωπος 957, 27. οἱ ἐπιμεληταὶ τοῦ ἐμπορίου. *the court of judicature for adjusting or arranging affairs of commerce*, arbitri bursæ, vel causarum mercatilium judices 1324, 18.=τὰ ἐμπορία κεκλεῖσθαι L. 165, 28.=portus Athenis et universa res mercatoria ibi exercitata. ἐμπόριου ἐπιμεληταὶ D. 106, 19. οἰκοδόμημα ἐν τῷ ὑμετέρῳ ἐμπορίῳ (Piræo) ἢ ἐν τῷ ἄστει 102, 27.

ἔμπορος] οἱ τῆς παρ' ὑμῖν πολιτείας *ἔμποροι 164, 3.

ἐμπορπᾶν] διπλᾶ ἱμάτια ἐμπεπορπημένους Ly. 153, 5. milites in castra euntes dupla saga fibulis adstricta gerebant.

ἔμπουσα] ἣν Ἔμπουσαν ἅπαντες ἴσασι καλουμένην, διὰ τὸ πάντα ποιεῖν καὶ πάσχειν 270, 25.

ἔμπρησις] ἐμπρήσεις οἰκιῶν Æ. 76, 3.

ἔμπροσθεν] τοὺς ὀρθῶς τῷ πολέμῳ χρησομένους οὐ δεῖ ἀκολουθεῖν τοῖς πράγμασιν, ἀλλ' αὐτοὺς ἔμπροσθεν εἶναι τῶν πραγμάτων 51, 15. τὰς αἰτίας τὰς τῶν ἠδικηκότων ἔμπροσθεν εἶναι τοῦ δικαίου potiores esse jure 1297, 26.=ἔμπροσθεν τῶν νόμων μὴ πολιτεύου, ἀλλ' ὕστερος, legibus modum præscribere, leges ad libidinem tuam detorquere, et invitas cogere ad obsequendum tibi, ne aude, sed ipse tu eas sequere Æ. 57, 11.=ἔμπροσθεν τῶν ἐπωνύμων I. 54, 40.

vestro 764, 15. 813, 10. ἐμοὶ ἐν χιλίαις [scil. δραχμαῖς] ἐστὶν ὁ κίνδυνος 701, 1. periclitor, ne mille drachmis mulcter.=λυπεῖν τινὰ (molestia afficere) ἐν εὐθύναις Æ. 1, 2. τοὺς ἐν χειρῶν νόμῳ τὰς πολιτείας καταλύοντας 1, 24. ἐν πλείστῃ ποιεῖσθαι ὑποψίᾳ 2, 19. μηδένα τῶν ἐν ἡλικίᾳ 2, 35. ἀποτισάτω (scil. τὴν ζημίαν) ἐν ἕνδεκα ἡμέραις μετὰ τὴν δίκην 3, 17. ὅλως δ' ἐν δημοκρατίᾳ τὸν εἰς ὁτιοῦν ὑβριστὴν οὐκ ἐπιτήδειον ἡγήσατο εἶναι συμπολιτεύεσθαι 3, 24. μηδ' ἐν ταῖς κοιναῖς στεφανηφορίαις στεφανούσθω 4, 1. πομπὴ Διονυσίων τῶν ἐν ἄστει 6, 40. ἀφελέσθαι οὔτε τὴν ἀλήθειαν, οὔτε τὴν ἐν τῇ πόλει φήμην 7, 30. ὢν ἐν ταῖς οἰκίαις ἀνειλημμένος γέγονε 8, 12. οὗτος μὲν οὖν ἄπεστι μετὰ τῶν κληρούχων ἐν Σάμῳ 8, 19. ταῦτ' ἐγὼ λόγῳ μόνον σαφῶς ἐν ὑμῖν εἰπὼν οὐκ ἂν ἐδεξάμην ζῆν 8, 32. ἀφθονίᾳ ἐν τοιαύτῃ ὢν 8, 40. ἐν παντὶ κακῷ γενόμενος, ad extremam adductus miseriam 9, 27. ἐπαγγελίαν τινὶ ἐν τῷ δήμῳ ἀπειλεῖν, denunciationem diei ad causam dicendam in concione populi interminari 9, 35. νυκτερεύειν ἐν ἀλλοτρίαις οἰκίαις 11, 12. διαψηφίσεις ἐν τοῖς δήμοις 11, 21. ἀκριβέστατον συνέδριον τῶν ἐν τῇ πόλει, senatus Areopagiticus 13, 11. ἐργαστήρια δύο ἐν τοῖς ἀργυρείοις 14, 27. ἐν τοῖς ἀδυνάτοις μισθοφορεῖν 14, 40. ἐν τῇ ψήφῳ, in suffragatione ipsa, cum res devenisset ad suffragationem 15, ult. περιττὸς ἐν τοῖς λόγοις Δημοσθένης 16, 41. παραφέρει δ' αὐτὸν ἐν σκώμματος μέρει, pro joco 17, 40. ὡς ἐν διατριβαῖς γεγονὼς 18, 35. ὀχληρὸς ἐν τοῖς γυμνασίοις 19, 7. τάττομεν εἶναι Ὅμηρον ἐν τοῖς πρεσβυτάτοις καὶ σοφωτάτοις τῶν ποιητῶν 20, 4. τὰ ὀστᾶ αὐτῶν ἐν τῇ αὐτῇ σορῷ κείσεται 20, 34. χρυσῷ ἐν ἀμφιφορεῖ, in urna 21, 11. ὡς ὁμοῦ ἐτράφεμέν περ ἐν ὑμετέροισι δόμοισι 21, 12. κωμῳδῶν ὄντων ἐν Κολυττῷ 22, 26. ἀπορεῖν εὔξαίμην τοιούτων ἔργων ἐν τῷ λόγῳ 22, 41. γράφει δ' ἐν τοῖς ψηφίσμασιν εὐχὰς ὑπὲρ τῆς πόλεως ταῖς σεμναῖς θεαῖς 26, 37. καταλείπεται ἡ πρᾶξις ἐν ταῖς ὑμετέραις γνώμαις 27, penult. τῶν σεσωφρονημένων ἐν τῷ βίῳ μοι χάριν ἀπειληφέναι νομίζω 28, 21. ἐν ἅπασι τούτοις τέταγμαι 29, 15. ἱερείας ἐνύπνιον τῆς ἐν Σικελίᾳ 29, 23. ἑάλω ὑπὸ λῃστῶν ἐν σπονδαῖς Ὀλυμπικαῖς 29, 35. διαλαμβάνων γὰρ ἕκαστον ἡμῶν ἐν μέρει 33, 26. ἀπορία ἐν τῷ λόγῳ 33, 30. τῆς ἐν τοῖς πότοις ἐπιδεξιότητος 34, 20. ἐν τῷ ἐμῷ λόγῳ εἰπὲ 35, 32. Διονύσια τὰ ἐν ἄστει 36, 3. ἐν πέδαις δεδεμένον 38, 9. συνεφαπτόμενοι τῶν συμμάχων ὥσπερ ἐν τοῖς σπένδουσι τῶν ἱερῶν 39, 16. ἐν ταῖς φονικαῖς δίκαις ἐπὶ Παλλαδίῳ 39, 35. ἀποκινδυνεύειν ἔν τινι, in aliquo periculum facere 41, 42. ἔνορκον ἦν ἐν τοῖς ὅρκοις 43, 14. ἐν μονοξύλῳ πλοίῳ με εἰσπλεῖν τῆς νυκτὸς ὡς Φίλιππον 44, 30. πρὸς ἕνδεκα ἀμφορέας ἐν διαμεμετρημένῃ τῇ ἡμέρᾳ κρίνομαι 45, 1. οὐδ' ἂν φησιν ἐν βασάνοις ἀνδραπόδων γίνεσθαι 45, 8. ἀκμάζειν ἐν τῇ μανίᾳ 46, 22. ἀριστεύειν ἐν τοῖς κινδύνοις 47, 38. συμπέπλεγμαι ἐν τῇ πολιτείᾳ ἀνθρώπῳ γόητι 48, 32. σκάπτειν ἐν ἀμπελουργείῳ 49, 13. ἀναστρέφεσθαι ἐν ὑμῖν 49, 23. εὐχὰς ἐν τοῖς ψηφίσμασι ποιεῖσθαι 49, 24. διαφανὴς ἐν τούτοις ἦν 50, 2. προᾴδειν ὥσπερ ἐν τοῖς χοροῖς 50, 4. ἡ ἐν τοῖς μέρεσι καλουμένη στρατεία 50, 34. αἱ ἐν τοῖς ἐπωνύμοις ἔξοδοι 50, 38. ἔξοδοι ἐν τοῖς μέρεσιν ibid. μάχη ἐν τοῖς ἐπιλέκτοις 50, 40. ἐν τοῖς πολέμοις

vestra 6, 10. ἐν ἐκείνῳ pro ἐπ' ἐκείνῳ penes eum, in ejus potestate 6, 19. ἐν ἀπορρήτῳ συλλαμβάνειν 7, 5. ἐν ἀπορρήτῳ ἴσασι 22, 11. ἐν ἀπορρήτῳ εἰσήγγειλα 22, 24. ἔδησεν ἡμᾶς ἐν τοῖς ξύλοις 7, 6. ἔνοχος εἶναι ἐν τοῖς αὐτοῖς, ἐν οἷσπερ 11, 6. ἐνέχεσθαι ἐν τῷ αὐτῷ. ubi ἐν videtur redundare. ὁ ἀγὼν ἐν τῷ ἐμῷ σώματι καθέστηκε 14, 16. τοῦτο μόνον ἰσχυρὸν εὕροι τις ἂν ἐν τοῖς λόγοις 20, 17. ἐν αὐτῷ τούτῳ per id ipsum. ἐν ᾧ ἐγὼ κακῶς ἔπραττον, ἐν τούτῳ ὑμᾶς σώζεσθαι 21, 1. εἶναι ἐν ἀσφαλεῖ 22, 23. πάνυ ἄν μοι τοῦτο ἐν μεγάλῃ ἡδονῇ γένοιτο pro magno gaudio, loco magni gaudii 22, 27. id est, foret hoc mihi perquam jucundum. ἔτι καὶ νῦν ἐγγέγραπται ἐν τῷ βουλευτηρίῳ, id est εὑρίσκεται γεγραμμένον ἐν τῷ βουλευτηρίου ἀρχείῳ 22, 35. εἴ τῳ διαβολόν τι ἐν τῇ γνώμῃ παρέστηκεν. ubi ἐν redundare videtur. pro εἰ γνώμῃ τινὸς ὑμῶν παρέστηκε διαβολή τις κατ' ἐμοῦ 22, 38. αἱ τῶν νέων διατριβαὶ οὐκ ἐν τοῖς γυμνασίοις, ἀλλ' ἐν τοῖς δικαστηρίοις εἰσὶ 32, 4. num recte habet dictio p. 4, 2. οἱ φεύγοντες ἐν τοῖς μυστηρίοις, pro ἐπὶ τοῖς ἐν τοῖς μυστηρίοις πεπραγμένοις, ob facinora in sacris Eleusiniis perpetrata? num recte habet dictio *ἐν ἀνδρίᾳ νικᾶν? 34, 29. = ἐν ὑμῖν ἐστὶ L. 95, 5. in vestra potestate situm est. ἐν ὑμῖν apud vos, coram vobis 115, 13. ita ἐν τοῖς λ. coram triginta tyrannis 120, 34. ἐν τέτταρσιν ἢ πέντε ἔτεσιν *for four or five years together* 154, 28. Proxime τρία ἔτη συνεχῶς. et 156, 30. τέτταρα ἢ πέντε ἔτη ἐφεξῆς. ἐν ἀνάγκῃ v. Ἀνάγκη. Tayl. οὐδὲν λήσει ἐν *αὐτῇ, id est ἐν τῷ αὐτῆς δέρματι, vel διὰ τῆς βασάνου πάντα φανερωθήσεται, αὐτῆς μηνυούσης ἕκαστα 102, 14. ἐν pro ἐπὶ vel διά. δὶς ἐν ταὐτῷ ἐνδέδεικται. pro ἐπὶ τῷ αὐτῷ ἐγκλήματι, vel διὰ τὸ αὐτὸ ἔγκλημα 105, 42. ἐν τῇ προφάσει ταύτῃ (pro ἐπὶ) 130, 43. ἐν δισχιλίαις (sub. ψήφοις) ὁ δῆμος ἐψηφίσατο. id est μετὰ δισχιλίων ψήφων. judicium illud populi conflatum erat e bis mille viris sententiam ferentibus 133, 5. τίνα χρὴ ἐλπίδα σωτηρίας ἔχειν, ὅταν ἐν χρήμασιν ᾖ penes facultates sit τῇ πόλει σωθῆναι, ἢ μὴ 178, 4. = ἐν pro ὑπό. ἔχειν ἐν τῇ ψήφῳ τινά. in potestate sua ad damnandum absolvendumve habere Ly. 151, 25. *ἐν ὑμῖν ἐστὶ. penes vos est 154, 25. redundat in isto, ἐλεγεῖα ἐπιγεγραμμένα ἐν τοῖς μνημείοις 168, 10. = prope, apud. τὴν ἐν Κερκύρᾳ ναυμαχίαν νικᾶν D. 110, 21.

Hendiadyoin. ἡ ναυμαχία καὶ ἡ συμφορὰ τῇ πόλει ἐγίγνετο. id est aut ἡ κατὰ τὴν ναυμαχίαν (vel ἡ διὰ τῆς ναυμαχίας) συμφορὰ, aut ἡ ναυμαχία καὶ ἅμα αὐτῇ καὶ ἡ συμφορὰ L. 124, 12.

ἐνάγειν] ταῦτα τηνικαῦτα ἐνῆγεν ἐμὲ ποιήσασθαι I. [21, 25.]

ἐναγὴς, obnoxius piaculo, vel banno (ut medio ævo usurpabant) exclusus communione sacrorum Æ. 69, 5. ἐναγὴς τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ τῆς Ἀρτέμιδος etc. 69, 13. ἐξάγειν ἐκ τοῦ ἱεροῦ ὡς ἐναγῆ 70, 14.

ἐναγίζειν] ἐπὶ τὰ μνήματα ἰέναι χεόμενον καὶ ἐναγιοῦντα I. 61, 20. ποῦ οἱ παῖδες ἐναγίζουσι καὶ χέονται. suffiunt et libant 62, 40. ἔσται τις ὁ καὶ ἐναγιῶν καὶ πάντα τὰ νομιζόμενα αὐτοῖς ποιήσων 66, 25.

Enallage a) Casuum. Dativus pro Genitivo. τὰ τῆς τροφῆς

ἐναντιοῦσθαι τοῖς ἔργοις, οἷς ἂν εἰρήνη γένηται An. 23, 33.=ἐναντιοῦσθαι τοῖς πράγμασι L. 131, 35. περὶ ἐλευθερίας 131, 16. cl. Markland. ὑπέρ. ita ἐναντιοῦσθαι ὑπὲρ ὑμῶν 158, 33. TAYL.

ἐναντίως ἀκούειν animis infestis 450, 10.

ἐναποτιμᾶν] ἅπαν ἐναπετίμησεν αὐτῷ. A *has given up to* B *his slave, in place of the whole demand which* B *had upon* A—*has put the slave to his account, instead of ready money* 1253, 9.

ἐναποχρῆσθαι τῇ τινὸς ῥᾳθυμίᾳ 218, 14.

ἐναργὴς καὶ σαφὴς 179, 8. ἀποδείξεις ἐναργεῖς καὶ φανεραὶ 326, 5. ὡς ἐναργὲς καὶ σαφὲς παράδειγμα οἱ ταλαίπωροι γεγόνασιν Ὀλύνθιοι 425, 11. ἐναργὴς τοῖς ὁρῶσιν ἡ ὕβρις φαίνεται 538, 5. σαφὲς καὶ ἐναργὲς παράδειγμα 797, 24. ἐναργέστατόν ἐστι τῆς σῆς ἀρετῆς σημεῖον 1407, 9. παρὸν οὕτως ἐναργὲς ἰδεῖν 1435, 8.=ἐναργὲς καὶ οὐ πεπλασμένον Æ. 18, 9.

ἐναργῶς ἐξελέγχεσθαι 552, 11.=οὐ δι' αἰνιγμάτων, ἀλλ' ἐναργῶς γέγραπται Æ. 70, 34.

ἐνάρχειν] ἐνῆρκται τὰ κανᾶ, auspicium sacrificandi factum est, apportatis jam corbibus, et mola salsa inde depromta et in caput victimæ sparsa Æ. 70, 31.

ἐναύειν τινὶ πῦρ copiam ignis lucisve alicui facere, suam facem ad tuam accendere volenti D. 106, 12.

ἔναυλος] ἔναυλον γὰρ ἦν ἔτι τότε, recenti adhuc erat in memoria, et aures veluti circumsonabat Æ. 81, 18.

ἐνδεὴς] οὐδενὸς ἂν τῶν μετρίων ἐνδεὴς Æ. 6, 31.=οὐ περιεῖδεν ἡμᾶς οὐδενὸς ἐνδεεῖς ὄντας I. 36, 25. ἐνδεὴς τῶν ἐπιτηδείων 72, 21.=οὐδ' ἡστινοσοῦν λειτουργίας ἐνδεὴς ἡ πόλις γεγένηται (παρὰ τοῦτον puta.) ille in causa nunquam fuit, ut resp. careret ullis ludis, aut ullo munere A. 138, 26. μαρτύρων ἂν τοὺς λόγους φαίη ἐνδεεῖς εἶναι 145, 2.=οὐδὲν ἐνδεεῖς ταῖς ψυχαῖς γενόμενοι L. 193, 31. ἐνδεὴς τῶν ἐπιτηδείων 130, 36.

ἔνδεια] τοῦ δι' ἔνδειαν ἀνάγκῃ ποιεῖν τι αἰσχρὸν ἀπηλλαγμένοι 38, 6. οὐ λόγων ἐνδείᾳ δοκεῖ μοι τὰ πράγματα φαύλως ἔχειν 151, 11. τὸν μηδὲν αἰσχρὸν ποιήσοντα δι' ἔνδειαν 312, 23. μετὰ πολλῆς ἐνδείας ἐτράφης 313, 10. ἵν', εἴ τις ἔνδεια γίγνοιτο, ἐκ τῶν παίδων τὰ ἐλλείποντα εἴη. ut si tantum, quantum necesse esset ad satisfaciendum creditoribus, e rebus venditis non rediret, defectus e venditione mancipiorum suppleretur 895, 22. τόνδε μὲν ἐν ταῖς ἐσχάταις ἐνδείαις ὁρᾶν 957, 17. εἴ τι δι' ἔνδειαν εἶδε ποιούσας, ὧν οὐ χρὴ 1118, 2. τῆς ἐσχάτης ἐνδείας αἴτιος 1118, 23. ὀργίλως ἔχειν μᾶλλον ἄξιον τοῖς δι' εὐπορίαν πονηροῖς, ἢ τοῖς μετ' ἐνδείας 1121, pen. τὴν ἔνδειαν, ὧν ἂν ἐκλείπητε, οὐχ εὑρήσετε τοὺς ἀναπληρώσοντας 1466, 20. =I. 55, 3.

ἔνδειγμα δαιμονίας τινὸς εὐνοίας 423, 23.

ἐνδεικνύειν vel ἐνδεικνύναι] τὴν ἔχθραν καὶ τὸ βούλεσθαι κωλύειν ἐνδεδεῖχθαι 33, 1. Verbum est forense, deferre, denunciare aliquem, in foro versantem, quo accedere nefas ei sit, propterea, quod aut hominem occiderit, aut, ut ærarius fisco debens, infamia notatus fuerit. majestatis reum, aut perduellionis agere.

ἔνδεκα] ἀποτισάτω (scil. τὴν ζημίαν) ἐν ἔνδεκα ἡμέραις μετὰ τὴν δίκην Æ. 3, 17. πρὸς ἔνδεκα ἀμφορέας ἐν διαμεμετρημένῃ τῇ ἡμέρᾳ κρίνομαι 45, 1.

οἱ ἔνδεκα Undecimviri rerum capitalium. οἱ ἔνδεκα τοὺς τοιχωρύχους καὶ τοὺς κλέπτας καὶ τοὺς ἄλλους κακούργους εἰσάγουσι 940, 8. τοῖς ἔνδεκα γράψας ἀκολουθεῖν μεθ' ἑαυτοῦ 608, 13. 720, 24. 726, 8. δησάντων αὐτὸν οἱ ἔνδεκα 733, 12. intererant, si quis de crimine publico torqueretur 1254, 2.=ὑπὸ τῶν ἔνδεκα, οὓς ὑμεῖς δημοσίᾳ ἀπεκτείνατε I. 49, 24.=παραδεδομένος ἤδη τοῖς ἔνδεκα A. 137, 36.=οἱ ἔνδεκα οἱ παραδεξάμενοι ταύτην τὴν ἀπαγωγὴν L. 138, 5. ἀκρίτους αὐτοὺς χρὴ τοῖς ἔνδεκα παραδοῦναι θανάτῳ ζημιῶσαι 164, 19.

ἐνδεκάζειν festos, lætos dies agitare. vel compotare. ἐνδεκάζοντας τοῖς αὐτοῖς τούτοις, καὶ τῶν αὐτῶν ἱερῶν κοινωνοῦντας 1335, 7.

ἐνδέχεσθαι] ταῖς ἐνδεχομέναις αἰκίαις ἐκόλασαν Ly. 164, 38.

ἐνδεχομένως, qua pote, qua licet, pro ratione temporum. ἐνδ. βουλεύεσθαι 283, 5.

ἐνδεῶς] οὓς ἐτιμωρησάμην ἐνδεέστερον, ἢ προσῆκεν 162, 3.

ἐνδημεῖν L. 114, 36.

ἔνδημος ἀρχὴ, domi Æ. 3, 34. pen.

ἐνδιατρίβειν commorari. ἐνδιέτριψεν αὐτόθι 893, pen. moras nectere, cessator esse in nomine diluendo. ἐνδιέτριβε, καὶ οὐδὲν [scil. τῶν ὡμολογημένων] ἐποίει 1172, ult.=in rebus a causa alienis inhærescere, iisque exsequendis tempus cognitioni et expositioni causæ consecratum consumere Æ. 82, 33.

ἐνδιδόναι] ἂν ἐνδῷ *καιρὸς patiatur, permittat 45, 7. Κλειτάρχῳ ἐνέδωκεν αὐτὸν tradidit, permisit 128, 6. ἐνδιδόναι προφάσεις, caussas, prætextus præbere, suppeditare 280, 19. οὐδὲ τὴν ὑποψίαν ἐνδιδοὺς τοῖς ἄλλοις 1407, 2. μὴ συγχωρεῖν ἐνδόντα τῇ τῶν πλειόνων γνώμῃ 1444, 2.=ὁ δὲ παριὼν ἀρχὰς αὐτοῖς ἐνεδίδου πολέμου καὶ ταραχῆς Æ. 65, 22.=χωρίον *ἐνδόντα I. 58, 36.

ἔνδον] domi, vel in arca numaria, vel in penetrali virginali, vel in horreo, apotheca. universe, quicquid clausum, obseratum, custodia tenetur. *under lock and key.* ἀργυρίου ἔνδον ὀγδοήκοντα μνᾶς 816, 25. σῖτος ἔνδον ἀποκείμενος 1040, 26. καταστήσας τινὰς φυλάττειν ἔνδον. (fort. τὰ ἔνδον) 1040, 27. τῆς ἀδελφῆς ἔτι ἔνδον οὔσης τότε, καὶ παιδὸς οὔσης κόρης. adhuc in domo paterna versante, quippe quæ adhuc puella esset innubilis 540, 4.=ἔνδον κείμενον δευτεραῖον I. 60, 21. ἐπεδείκνυσαν τὰ ἔνδον ὡς εἶχε 60, 24. ἰδεῖν τῶν ἔνδον (scil. τοῦ ἱεροῦ) οὐδὲν 61, 16. ἔτι δὲ ἔνδον (in arca, parata pecunia) ἐνναкοσίας δραχμὰς 88, 27.=ἔνδον ὢν αὐτοῦ recte mente sibi constans, conscius eorum, quæ agat, sedate et composite agens, non trepidans, non exsternatus formidine. (nam opponitur ei ὁ πεφοβημένος) A. 134, 37.=ἔνδον (id est ἐν τῷ βουλευτηρίῳ) καθήμενος An. 6, 41.=ἔνδον ἡμῖν ἦσαν ἑπτὰ μναῖ. septem minæ nobis erant, quas arca servabat L. 154, 2. ἔνδον ἦν τὰ πολλὰ maxima pars horum bonorum constabat rebus mobilibus, h. e. iis, quæ arcis et seris facile claudantur, alioque clam asportentur et e conspectu submoveantur. parata pecunia, ser-

nihil esse, et vos æqua et vera pronunciaturos esse. *did the question come merely to this—were this the only thing to be thought of in the business, a consciousness of my own innocence, and a confidence in your scrupulous administration of justice; so would I boldly, and without any hesitation*—A. 130, 13.

ἐνεξαπατᾶν] τὴν σὴν φύσιν οὐ πρὸς ἡδονὴν *ἐνεξαπατηθῆναι καλὴν 1411, 10.

ἐνεπιορκεῖν, ut in ejus nomine facilitatem suam pejerandi (ad pejerandum proclivitatem) exerceret Æ. 75, 1.

ἐνεπισκήπτεσθαι, δημευθέντων τῶν Ἀντιόχου, ἐν τῇ ἐκείνου οὐσίᾳ ἐνοφειλόμενον αὐτῷ τοῦτο τὸ ἀργύριον. libello magistratibus exhibendo testatum facere, sibi deberi æs quoddam in bonis A. publicatis 1197, pen. 1198, 5. 15.

ἐνεργάζεσθαι] ἐνεργαζόμενοι καὶ ἐμπαιδοτροφούμενοι τῇ Ἀρχιάδου οὐσίᾳ. exercendis Archiadæ fundis et pecuniis rem suam amplificantes 1087, 22. ἐνεργάζονται δέος τοῖς πολίταις 1396, 22. creant, injiciunt. ἐνεργάζεσθαι καὶ τοῖς ἄλλοις μοχθηρὰς συνηθείας 1402, 13.

*ἐνεργεῖν industrius esse Ly. 159, 36.

ἐνεργολαβεῖν, ob aliquam rem pecuniam, quæstum uberem facere, ea re exercenda, vendenda, quoquo modo usurpanda Æ. 75, 1.

ἐνεργὸς opponitur τῷ ἀργῷ, æs, quod fœnore exercetur, ei, quod iners in arca jacet. τά τ' ἐνεργὰ αὐτῶν καὶ ὅσα ἀργὰ 815, 15. 816, 14. ὅπως ἐνεργοὶ ὦσιν. quo haberent unde possent quæstum facere, negotiationem exercere, haberent, quod agerent. *wherewith they might commence, undertake something* 925, 8. v. ἔργον. ἐργάζεσθαι. φιλεργία. τὸ δάνειον κομισάμενος ἐν Ῥόδῳ, πάλιν ἐνεργὸν (scil. αὐτὸ) ποιεῖν εἰς τὴν Αἴγυπτον 1291, ult. *to put it out to interest again, to practise usury with it.*

ἐνευδαιμονεῖν] ἐνευδαιμονῆσαι χρήσιμον πρὸς ἀρετὴν 1411, 11.

ἐνευδοκιμεῖν] ὅτῳ τὰ τῶν Ἀθηναίων ἀτυχήματα ἐνευδοκιμεῖν ἀπέκειτο 294, 13.

ἐνέχεσθαι teneri culpa, vel legis edicto, pœnæ obnoxius esse. ἐν τῷδε τῷ θεσμῷ ἐνεχέσθω 1069, 9. 632, 2. ἐὰν πένης δι' ἔνδειαν ἁμάρτῃ τι, τοῖς ἐσχάτοις ἐπιτιμίοις ἐνέξεται 1231, 15.=τοῖς αὐτοῖς ἐπιτιμίοις ᾤετο δεῖν ἐνέχεσθαι τὸν ἀστράτευτον καὶ τὸν λελοιπότα τὴν τάξιν Æ. 78, 41.=ἐνέχεσθαι τοῖς αὐτοῖς (sub. ἐπιτιμίοις) pœnis iisdem teneri, quibus—An. 7, 4. τὸν βουλεύσαντα ἐν τῷ αὐτῷ ἐνέχεσθαι, καὶ τὸν τῇ χειρὶ ἐργασάμενον 12, 37.=ἐνέχεσθαι ἐν τοῖς αὐτοῖς (scil. ἐπιτιμίοις) L. 94, 41. οἱ τὰ τῶν ἰδιωτῶν ἀπολλυμένα τοῖς κλέπταις συνειδότες τοῖς αὐτοῖς ἐνέχονται. subaudi οἷς οἱ κλέπται αὐτοὶ 182, 23.

ἐνεχυράζειν arrham ab aliquo capere, exigere, sumere, aufferre pignus 518, 1. διάκονον ancillam pro arrha solutionis abigere secum 762, 4. ἐνεχυράσων ἦλθον ἐπὶ τὴν οἰκίαν Θεοφήμου 1163, 16.=ἐνεχυράζει ὁ νομοθέτης τὰς οὐσίας τῶν ὑπευθύνων, legislator fa-

yielding in yearly rent a profit of I. 54, 27. τοῦ ἐξελθόντος ἐνιαυτοῦ. anno proximo superiori 64, 39.=ἐνιαυτὸν (id est εἰς ἐνιαυτὸν ἕνα) ἀφῆκεν ἁπασῶν λειτουργιῶν L. 908, 4.

ἔνιοι, νέοι ὄντες, προφερεῖς καὶ πρεσβύτεροι φαίνονται Æ. 7, 35. πυλαγόρων τῶν εἰς Δέλφους ἀφικνουμένων ἐνίους 69, 30.=ἔνιοι cum τινὲς copulatum in illis ἔνιοί τινες τῶν πολιτῶν μετεβάλλοντο L. 187, 31.

ἐνίοτε] εὐχερῶς γὰρ ἐνίοτε λόγον ἀντὶ βίου χρηστοῦ προσδέχεσθε Æ. 25, 31. ἐρχόμεθα δήπου ψευδεῖς οἴκοθεν ἐνίοτε δόξας ἔχοντες κατὰ τῶν λογισμῶν 62, 8.

ἐνίστασθαι] instituere. οὐδὲν τῶν πραγμάτων ἐξ ἀρχῆς ἐνεστήσασθε, οὐδὲ κατεσκευάσασθε ὀρθῶς 137, 2. ὁ τοῦτον τὸν ἀγῶνα ἐνστησάμενος 227, 3. ὁ τότε ἐνστὰς πόλεμος *instans* 255, 9. 1466, 21. ἐνειστηκυιῶν αὐτοῖς τῶν δικῶν 896, pen. ὡς οὐ καλὰ καὶ τῆς πόλεως ἄξια πράγματα ἐνεστησάμην 292, 26. ἐὰν δ' ἐνστῇ τι. si quid obstet. (de impedimentis, in quæ torrens incurrit) 1274, 20.=ἐνεστηκὼς ἔτι πόλεμος, bellum adhuc durans, urgens Æ. 35, 27.=δίκαι γὰρ ἐνειστήκασι ψευδομαρτυριῶν I. 88, 40. 44.=ἐνστὰς ἔβαλλέ με λίθοις L. 97, 10.=ἐνίστασθαι δικαίως τὰς κρίσεις. instituere Ly. 152, 5.=τῆς τότε ἐνεστώσης κρίσεως D. 110, 25.

ἐνισχυρίζεσθαι. urgere aliquod argumentum graviter, eoque niti et fidere. οὐ μόνον τούτῳ, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἄλλοις ἅπασιν ἐνισχυριζόμεθα 1082, 26.

ἐνναέτης incola. ἐνναέται χώρης 86, 23.

ἔννατα] ἐλθὼν εἰς τὰ ἔννατα, ad inferias, quæ mortuo fiunt die nono a funere Æ. 86, 4.=τὰ ἔννατα ἐπήνεγκα I. 73, 25.

ἔννατος] ἐπὶ τῆς ἐννάτης πρυτανείας An. 10, 17.

ἐννέα] ἄρχοντες ἐννέα, quinam ab hoc senatu excluderentur Æ. 3, 31. magistratus ille erat στεφανηφόρος 3, 32. δανείζεσθαι τὴν μνᾶν ἐπ' ἐννέα ὀβολοῖς 15, 16.

ἐννεάκρουνος L. ap. Harpocr.

ἔννομος] ἴσην καὶ ἔννομον πολιτείαν ἔχειν Æ. 1, 25. κήρυγμα τὸ πάτριον καὶ ἔννομον κηρύσσειν 57, 7.

ἔννους γίγνεται (*he recollected himself*) animum advertebat 876, 13.=ἔννους γεγονέναι pro συνιδεῖν, συνιέναι L. 117, 45.

ἐνοίκιον locar, merces incolatus in aliqua domo. διὰ τί σὺ οὐδεπώποτέ μοι ἔλαχες δίκην ἐνοικίου τῆς οἰκίας. cur nunquam in me instituisti actionem non soluti locaris pro incolatu ejus domus, quam me ais incolere abs te conductam 1179, 23.=φοιτῶν ἐπὶ τὸ ἐνοίκιον. ad locar, mercedem incolatus tollendam I. 58, 23.=εἰ μὲν χωρίου ἀμφισβητεῖς, καρποῦ (id est ὑπὲρ καρποῦ δίκασαι τοῦ ἐξ αὐτοῦ προσιόντος) εἰ δὲ οἰκίας (scil. ἕνεκεν ἀμφισβητεῖς) ἐνοικίου age in reum ex titulo locaris L. fr. 15.

ἐνοικοδομεῖν] κεραμεῖα καὶ ἐπαύλια πεδίῳ ἐνῳκοδομημένα Æ. 70, 23.

ἐνορᾶν 401, 18.=pro συνορᾶν. ἐνορῶν αὐτοὺς μεγάλους ἐν τῷ πολέμῳ γεγενημένους L. 916, pen.

ἔνορκος παρακαταθήκη depositum alicujus fidei demandatum,

ἐντεῦθεν, (aut ἐνταῦθα) pro τότε, tunc temporis, tum demum. nam comparatur cum insequente ὅταν, cum Æ. 1, 26.

ἔντευξις Φιλίππου, quomodo Philippus nos exceperit Æ. 34, 19.

ἐντέχνως L. ap. Phrynichum.

ἐντιθέναι] οὔτ' ἰσχὺν ἐντίθησιν, οὔτ' ἀποθνήσκειν ἐᾷ 37, 26. 1460, 3. τούτοις βελτίω τινὰ νοῦν καὶ φρένας ἐνθείητε 332, 20. τὰ σώματα ἡμῶν εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐνέθηκε, παρακαταθήκην ἐπονομάζων 840, 10. ἐντιθεὶς ἐμὲ εἰς τὰ τούτων γόνατα 840, 19. ἐντίθεσθαι εἰς πλοῖον χρήματα, *to cause the goods to be brought on board, to get the ship freighted* 885, 16. 968, 4. ἐνθεμένης εἰς τὸν κόλπον. sibi sua manu ingerente in sinum, et ibi abscondente 1156, 26. =A. 134, 32.

ἐντίκτειν νεοσσοὺς Ly. 166, 36.

ἐντιμᾶν] τούτῳ ἐν ταῖς τεσσαράκοντα μναῖς ἐνετιμᾶτο τὰ χρυσία καὶ τὰ ἱμάτια τῶν χιλίων 1036, 12. cui 40. minæ in dotem promissæ fuissent, 30. in numis præsentibus accepisset, decem reliquæ autem in vestem et mundum muliebrem essent imputatæ.

ἔντιμος] ἐπιεικῶς ἔντιμον κατέλιπον τὸν σῖτον. *at a tolerably high price* 1285, 18.

ἐντὸς] οὐ μέντοι ἐντὸς ὢν εἰπεῖν. ista dixisse, cum secum non esset, h. e. mente peregrinante velut extra corpus, et aliis in rebus, non in re præsente, versante 913, 18. 917, 18. ἐντὸς ἀνεψιότητος. citra consanguinitatem, qui a peremto propiores in consanguinitate sunt, quam consobrini 1068, ult. ἐντὸς τῶν μέτρων ἐπικατατέμνειν 977, 7. *to break into his shaft*. perrumpere in alienum cuniculum in metalifodinis.=μηδ' ἐντὸς τῶν τῆς ἀγορᾶς περιρραντηρίων πορευέσθω Æ. 4, 2.=ἐντὸς ἡλικίας γεγονότες. impuberes L. 195, 22.

ἐντριβὴς in aliqua re usu longo exercitatus. ἀρχαῖς τε καὶ νόμοισιν ἐντριβὴς 418, 23.

ἐντυγχάνειν] οὐ μέλλοντες μετὰ ταῦθ' ὑμῖν ἐντεύξεσθαι 363, 1. αὐτος δὲ ἰδίᾳ πάντα τὸν χρόνον ἐντυγχάνων οὐδ' ὁτιοῦν ἐπαύσατο Φιλίππῳ 396, 8. congrediens cum Ph. ἀφθόνως τούτοις ἐντύχωσι, quid est? 1424, 20.=ἐντυγχάνῃ τοῖς ὑμετέροις παισὶ, cum vestris liberis congrediatur, consuescat Æ. 2, 25.=παρὰ τοῦ ἐντυχόντος ab obvio quoque I. 44, 9. 75, 43.=A. 119, 35.=ἐντυγχάνειν τινὶ congredi cum aliquo D. 100, 30.

ἐνύπνιον] ἱερείας ἐνύπνιον τῆς ἐν Σικελίᾳ Æ. 29, 23. συμπλάττειν ἑαυτῷ ἐνύπνιον 64, 34.

ἐξ] παρακατατιθέμεθα τοὺς ἡμετέρους παῖδας τοῖς διδασκάλοις ἐξ ἀνάγκης Æ. 2, 12. καταπλεῖ δεῦρο ἐξ Ἑλλησπόντου 8, 34. μαστιγοῦν τὰς ἐξ ἀνθρώπων πληγὰς 9, 12. ἐξ ἀνανδρίας τινὸς καὶ κιναιδείας τοὔνομα ἐνεγκάμενος 18, 29. περιμάχητος ἐξ ἔρωτος γίνεσθαι 19, 4. κρίσεις μὴ ἐξ ὑποψίας, μηδὲ ἐκ διαβολῆς, ἀλλ' ἐκ τοῦ βίου ποιεῖσθαι 21, 33. ἔνστασις τῶν ὅλων πραγμάτων ἐξ ἀρχῆς 30, 36. παιδοποιούμενοι ἐξ ἑταιρῶν 52, 3. οὓς αἱ φυλαὶ καὶ αἱ τριττύες καὶ οἱ δῆμοι ἐξ ἑαυτῶν αἱροῦνται 58, 7. ἂν οἱ δικασταὶ ἡμῶν ἐξ ἴσου ἀκούωσιν 61, 35.

ἐξ ὅτου Δημοσθένης πρὸς τὴν πολιτείαν εἰσελήλυθεν 72, 42. ἐξ ἤθους, ἀλλ' οὐκ ἐκ προνοίας ποιεῖσθε 79, 20. ἐξ ὀνομάτων συγκείμενος ἄνθρωπος 86, 27. ἐκπλεῖν μόνος εἰς Σάμον ἐγχειρήσας, αὐθήμερον ὑπὸ τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου βουλῆς ὡς προδότης τῆς πατρίδος θανάτῳ ἐζημιώθη 89, 34.

ἐξαγγέλλειν per nuntios, vel literas prodere, significare. εἰσὶ γάρ, εἰσὶν οἱ πάντ' αὐτῷ ἐξαγγέλλοντες παρ' ἡμῶν, πλείους τοῦ δέοντος 45, 3.=ἐξαγγέλλεσθαι, per tertium nunciari, quem non miserit ille, de quo quid nunciatur Æ. 6, ult. 69, ult.=ἐξαγγέλλειν ultro sponte sua, vel recens, ex ipsa re, dum geritur, venire alicui nuntiatum I. 60, 3. 15.=arcana propalare. *to confess, to discover* L. 158, 36.=Ly. 158, 26.=ἐξαγγέλλειν σύνθημα τοῖς πολεμίοις D. 109, 31.

ἐξάγειν] οὔτε γὰρ ἐξήγετο τῶν ἐκ τῆς χώρας γιγνομένων οὐδὲν 276, 5. ἐνθένδε ἐξήγαγον αὐτοὺς ἄκοντας hinc (ex urbe) coëgi eos quamquam invitos proficisci, et velut expuli, vel extraxi 389, 23. de scena deducere saltatorem, vel magistrum chori 533, pen. 534, 3. ἐξαγαγὼν ἐκ τῆς οἰκίας τἀνδράποδα 845, 17. ἐξάγειν ἐκ γῆς. aliquem e prædio, in quod velut suum immigrare vult, educere et vi eum a possessione arcere 865, 6. 887, 1. ἐξῆγεν ἡμᾶς, *he has turned us out*, φάσκων αὐτοῦ εἶναι, aiens illa bona sua esse 1090, 10. ἐξαγομένων τῶν παίδων ἐπιλαμβάνεται. injicit manum pueris Athenis alio clam et furtim ablegandis 895, 10. 896, 19. ἀτελῆ τὸν σῖτον ἐξάγειν 917, 26. ἀπειπὼν καὶ κωλύσας τοὺς ὀνηλάτας μὴ ἐξάγειν τὴν ὕλην ἐκ τῆς ἐσχατιᾶς 1040, pen. 1041, 17. ἐξάγειν τὸ ὕδωρ πάλιν εἰς τὴν ὁδὸν 1276, 13. 17. ἐξαγαγὼν ἔξω τὴν αἱμασιάν. eo, quod maceriam ulterius, quam olim fuerat, in viam publicam produxit 1278, 3. hoc significatu dixit Thucydides p. 61, 88. μείζων ὁ περίβολος πανταχῇ ἐξήχθη τῆς πόλεως. ἐξάγεσθαι ab impetu, seu mentis, seu orationis, sive suæ, sive alienæ, efferri, extra se rapi, ad inconsulte, suamque in fraudem, seu loquendum, seu agendum impelli. καὶ γὰρ εἴ τι σιωπᾶν ἐγνώκειν, νῦν λέγειν ἐξάγομαι 411, 9. ἅ τις ἄφνω, τὸν λογισμὸν φθάσας, ἐξαχθῇ πράττειν 527, 18. ἀνασχόμενον τότε καὶ μηδὲν ἀνήκεστον ἐξαχθέντα πρᾶξαι 538, 22. 1458, 13.=ἐξάγειν ἐκ τοῦ ἱεροῦ ὡς ἐναγῆ Æ. 70, 14.=vi manuque deducere. ἐξῆγεν ἂν ἐκ τῶν πατρῴων I. 44, 15. 53, 7. 8.=ἐξάγειν (scil. ἐκ τῆς ὀρχήστρας) τῶν χορευτῶν—An. 31, 37. ἐξάγεσθαι efferri, exportare nomine mercaturæ ex aliquo portu 21, 13.=πάντα ἐξήχθην ὀλοφύρασθαι L. 196, 16. affectu abreptus, ultra propositum evehebar. ἐξάγειν παῖδα puerum clam ex urbe educere furto subductum, alio asportandum et pro mancipio vendendum 117, 7. ἐξήγαγεν ἀνδράποδον ἐντευθενὶ 136, 7. ὑπὸ μάλης λαβὼν ἐξήγαγε clam extulit, furto subduxit ξίφος ἔχων fr. 32. vel potest quoque ἐξήγαγε ibi loci reddi exiit, abiit, discessit.= ἐξάγειν ἱερὰ ἐκ τῆς χώρας Ly. 151, 10. τοὺς εἰρχθέντας nexos e carcere 164, 4.=ἐξάγεσθαι extra se rapi, mente amoveri, ab impetu vehementioris perturbationis D. 92, 3.

ἐξάγιστος] τοὺς δὲ πονηροτάτους καὶ ἐξαγίστους ὀνομαζομένους. exsecrabiles, piaculares 798, 6.=ἐξάγιστα καὶ ἐπάρατα χρήματα Æ. 69, 34.

ἐξαγριοῦσθαι] τόπον δεινῶς ἐξηγριωμένον Æ. 14, 11.

ἐξαγωγὴ] τὴν ἀδελφὴν ἐπ' ἐξαγωγῇ πέπρακε. ea conditione, ut ex urbe alio exportaretur, neque rursus illuc rediret 763, 13. 787, 8. ἐξαγωγὴν τοῦ σίτου veniam frumentum e portu exportandi, καὶ ἀτέλειαν, et quidem cum remissione vectigalis statuti, ἔλαβεν ἐπὶ τῷ τῆς πόλεως ὀνόματι. eo prætextu, quoniam præ se ferret, id frumentum a se Athenas pervectum iri 917, 27. ἐξαγωγῆς γενομένης, cum nos de possessione hereditatis, quam adieramus, deducti essemus 1090, 23.=deductio de prædio, vi manuque facta I. 40, 12.

ἐξαγώγιμος βοήθεια Ly. 151, 18.

ἐξαέτης vel ἐξέτης sexennis. *ἐξαέτη τὴν ἀρχὴν κατεστήσατο L. 183, 15.

ἐξαιρεῖν excipere, excerpere, item eripere. ἐξεῖλεν ὑμῶν τὰ χωρία eripuit 658, ult. ἐξεῖλες τὸ μέσον τούτων præteristi, transmisisti, excepisti 631, 24. τούτοις ἐξελόντας τὰς ἀντιμοιρίας. separare a massa hereditatis partes æquales aliis partibus inde jam avulsis 946, pen. ἐξειλόμεθα κοινῇ τὴν οἰκίαν εἰς ἔκτισιν τῆς προικὸς, excepimus et seorsim posuimus domum, a reliqua herciscundæ hereditatis massa separatam 1025, 1. ἐπεσκοποῦμεν, εἴ τι ἐξαιροῦνταί ποθεν ἐκ τοῦ πλοίου 932, 26. ἐπειδὰν τάχιστα ἐξαιρεθῇ τὰ χρήματα, ut primum merces e navi exemtæ, exoneratæ essent 909, 17. ἐξελόμενοι ὅπου μὴ σῦλαι ὦσιν 'Αθηναίοις. navibus exoneratis, mercibus in continente expositis 927, 4. ἐξαιρεῖσθαι τὸν σῖτον frumentum e navibus expromere 1211, pen. τὸν γόμον ἐκεῖσε ἐξελόμενος 1283, 21. 1286, 1. εἰς ἐλευθερίαν ἐξελέσθαι πάντας ἀνθρώπους δεινοὶ vindicare 135, 6. ἐξείλετο ἄμμε ἐκ τῶν μεγάλων κινδύνων 256, 2. τὸ γνῶναι καὶ δοκιμάσαι τὸ βέλτιστον οὐδεὶς ἂν ὑμῶν ἐξελέσθαι eripere δύναιτ' ἂν 711, ult.=ἐξαιρεῖτ' οὖν τὰς τοιαύτας φύσεις exterminate Æ. 27, 12. ἐξαιρεῖσθαι, eripere, τοῦτο τὸ δίκαιον μηδένα ἀνθρώπων ὑμῶν ἐξαιρεῖσθαι 54, 32. ἐξαιρεῖσθαι τῶν δικαστῶν τὰς ψήφους ἐκ τῶν χειρῶν, impedire judices malis strophis, objicere callidam quandam fraudem, qua excludantur facultate reum judicio persequendi, qui per se ipsis obnoxius esset 57, 10. Βυζάντιον ἐξελέσθαι ἐκ τῶν χειρῶν Φιλίππου 90, 10.=ἐξαιρεθεισῶν τῶν ψήφων tabellis judicum e cistulis exemtis, effusis I. 52, 23. ἐξαιρεῖσθαι veluti præcipuum de reliqua massa hereditatis detractum seorsim ponere et alicui, ut privum quid et proprium ipsi, attribuere 53, 40. ἐξειλόμην εἰς ἐλευθερίαν, asserebam, vindicabam in libertatem, raptatum in servitutem 105, 20.=μὴ οὖν τοῦτο ὑμῶν ἐξέληται μηδείς. nequis hoc vobis eripiat, extorqueat A. 134, 40.=τοὺς ἱκέτας ἐξελεῖν L. 92, 2. ἐλικτῆρας χρυσοῦς ἐκ τῶν ὤτων ἐξείλετο 121, 44. ὥστε τῇ θεῷ τὰς δεκάτας ἐξαιρεθῆναι 160, 14. aliquem in servitutem abdu-

ἔλαττον ἐξακισχιλίων 715, 3.

ἐξαλείφειν] ἐξαλεῖψαι ὑμῶν οὐ δυνήσεται τὸ γινώσκειν τὰ δίκαια 976, 23. ὁ νόμος τοὺς γονέας ποιεῖ κυρίους οὐ μόνον θέσθαι τοὔνομα (liberis) ἐξαρχῆς, ἀλλὰ καὶ πάλιν ἐξαλεῖψαι, ἐὰν βούλωνται, καὶ ἀποκηρύξαι 1006, 21. ἐξήλειψαν ἐκ τοῦ ὅρκου τὸ ψηφιεῖσθαι γνώμῃ τῇ δικαιοτάτῃ 1318, 24. ὑμεῖς δ' ἔτι σκοπεῖσθε, εἰ χρὴ τοῦτον [scil. τὸν νόμον] ἐξαλεῖψαι 468, 1. ἐξαλήλιπται τὸ ὄφλημα 791, 12.= ἐξαλείφειν τοὺς νόμους Æ. 16, 41. ἐξαλείφεται ἡ δωρεὰ 81, 1.= I. 111, 11.=ἐξαλείφειν ψηφίσματα expungere An. 10, 30. 11, 2. 14, 7.=ἐξαλείφειν τοὺς κειμένους νόμους L. 96, 10. ἐξαλειπτέον τοὺς νόμους 104, 4. τὰ ἁμαρτήματα 106, 34. ἐκ τοῦ τῶν ὁπλιτῶν καταλόγου 144, 37. τοὺς μὲν ἐνέγραφε, τοὺς δ' ἐξήλειφε. leges puta 183, 16. 30. εἰ μὴ ταῦτα ὑμῖν ἀρέσει, ἐξαλείφειν κελεύει 185, 14. =ἐξαλείφειν νόμον Ly. 156, 18.

ἐξαμαρτάνειν idem, quod simplex ἁμ. 259, 4. 17.=ἐξαμαρτάνειν εἰς οἰκετικὰ σώματα Æ. 3, 19. προχείρως εἰς τὸ ἑαυτοῦ σῶμα ἐξαμαρτάνειν 4, 4. ἐξαμαρτήσεται εἰς ἑαυτὸν 7, 23. δαιμονίου τινὸς ἴσως αὐτὸν ἐξαμαρτάνειν προαγομένου 70, 12.=ἐξαμαρτάνειν εἰς ἑαυτὸν I. 39, 35.=idem quod simplex A. 130, 3.=peccare, labi per imprudentiam. μεγάλη καὶ τὸ ἐξαμαρτεῖν δυσπραξία An. 20, 22.=ἐξαμαρτάνειν εἰς L. 96, 8. 191, 18. 192, 9. 96, 46. 109, 37. 110, 32. et passim. πλεῖστα εἰς ὑμᾶς ἐξημάρτηκεν 128, 25. Tayl. ἐξαμ. τοιοῦτον ἁμάρτημα 94, 14.

ἐξαναλίσκειν] ἐξανήλωνται οἵ τε ἴδιοι πάντες οἶκοι καὶ τὰ κοινὰ τῇ πόλει 174, 13. ἐξανηλωμένα ἤδη τὰ παρ' ἐμοῦ ὁρῶντες funditus exhaustam cernentes rem meam familiarem 1213, 6.=ἐξαναλίσκεσθαι, sumtu faciendo penitus exhauriri, exinaniri, Æ. 68, 19.

ἐξανδραποδίζεσθαι in servitutem redigere, sub corona vendere ἐξηνδραποδίσθη Τῆνος καταληφθεῖσα 1207, 18. τὰ μὴ ὑπακούοντα κατὰ κράτος λαβόντες καὶ ἐξανδραποδισάμενοι 239, 1.=An. 26, 10. 32, 6.

ἐξανίστασθαι] μὴ περιορᾶν πόλεις ἀρχαίας ἐξανεστώσας 208, 21. ἐξαναστάντες μεταξὺ δειπνοῦντες 284, 13. ἐξαναστήσας cum jussisset surgere 1259, 3.=ἐξαναστῆναι, e medio actu judicii, vel e medio consessu surgere Æ. 45, 3.=ἐξανιστάναι jubere emigrare Ly. 158, 22.

ἐξαπατᾶν idem quod simplex. ῥᾷστον ἁπάντων ἐστὶν ἑαυτὸν ἐξαπατῆσαι 33, ult. τίς ὁ τὴν πόλιν ἐξαπατῶν; οὐχ, ὁ μὴ λέγων ἃ φρονεῖ 319, 26. ἐξηπατήθην. ἥμαρτον. ὁμολογῶ 374, 18. est lex vobis, ἐάν τις, ὑποσχόμενός τι, τὸν δῆμον ἐξαπατήσῃ, κρίνειν, κἂν ἁλῷ, θανάτῳ ζημιοῦν 498, 4. οὐδενὸς ἄλλου μετέχοντες, ἢ τοῦ ἐξαπατᾶσθαι 690, 17. ἐξαπατᾶν et παρακρούεσθαι copulantur 725, 26. ἐξηπατημένοι ὑπὸ πολλῶν τῷ λόγῳ 1213, 9. φθόνον ἐξ ὧν ζῇς, καὶ ἐφ' οἷς ἐξαπατᾷς ἔλεον 577, 26.=idem quod simplex A. 147, 24.= ἐξαπατᾶν ἐλπίσι κεναῖς καὶ ψευδέσι λόγοις D. 101, 39.

ἐξαπάτη pro ἐξαπάτησις deceptio, illusio. ἐξαπάτης ἕνεκα 487, 10. τοὺς ἐπ' ἐξαπάτῃ νῦν ῥηθησομένους ὑπὸ τούτου λόγους 1116, 2.

ἐξαποστέλλειν πλοῖα 251, 5.

ἐξάπτειν] ἐξαψάμενος μόνον οὐ κώδωνας 797, 13.

ἐξαρᾶσθαι, precibus, sacrificiis, cæterisque ritibus, consecrare templum et dedicare Æ. 70, 4.

ἐξαργυρίζειν] ἣν ἐνθάδε ἐκέκτητο φανερὰν οὐσίαν, ταύτην ἐξαργυρίσας 59, 5.=ἐξαργυρίζεσθαι οἶκον hereditatem pecunia mutare, h. e. vendere. *to turn into money* I. 55, 21.

ἐξαρέσκειν] ἐὰν τοὺς κυρίους ἢ δώροις, ἢ δι' ἄλλης ἡστινοσοῦν ὁμιλίας, ἐξαρέσηται 1396, 26. ἐξαρέσασθαι πάντας satisfacere, mores suos approbare omnibus, οὐ δυνατὸν τοῖς αἰσχρόν τι πεποιηκόσιν 1397, 3.

ἐξαριθμεῖν dicitur debitor æs alienum diluens, et in mensa nummularii numis præsentibus refundens, *to pay in ready money?* ἐν τῇ ἀγορᾷ ταῦτα τὰ χρήματα ἐξηρίθμησε 832, 4. 1238, 4.

ἐξαρκεῖν] prodesse, vel sufficere ad approbandam alicujus excusationem. οὐδὲ γὰρ ἐξαρκέσειε τοῖς ἀπολωλόσι τῶν συμμάχων, οὐδὲ τοῖς παισὶν αὐτῶν, οὐδὲ ταῖς γυναιξὶν 373, 12. datum, in potestate positum esse 497, 14. ἐξαρκεῖ τοῦθ' ὑμῖν. prodestne hoc vobis 664, 10. satius, consultum esse, expedire. vel licere, datum vel opportunum esse. τότε περὶ αὐτῶν εἰπεῖν ἐξαρκέσει 817, 11. ἐξαρκῶν sufficiens 823, 24. οὐκ ἐξήρκεσεν ἂν εἰς ἕκτον ἔτος. non suffecisset in sextum annum 833, 21. αὐτὸς μὲν ἀσχολίαν ἄγειν, τὴν δὲ γυναῖκα ἐξαρκεῖν παροῦσαν 1033, 11. καὶ ταῦτα ἔχουσιν οὐκ ἐξήρκεσεν αὐτοῖς. non satis fuit illis istæc a me abstulisse 1155, 8. ἐξήρκει αὐτοῖς ταῦτα ἀδικουμένοις περιορᾶν placuit illis has pati injurias inulto, iisque acquiescere et eas contemnere 1273, pen. ἐπεὶ πρός γε τουτονὶ τὸν κατάπτυστον, βραχύς μοι καὶ σαφὴς ἐξήρκει λόγος. citat schol. Herm. p. 128, 7.=ἐξαρκεῖν πρὸς τὰς δαπάνας I. 67, 28.=An. 30, 18. οὐ ταῦτα μόνον ἐξήρκεσε non hoc solummodo valuit efficere 31, 1.=εἴς γε τὰς πατρίους θυσίας ἐξήρκεσεν ἂν L. 185, 8. καὶ οὐκ ἐξήρκεσεν αὐτῷ ταῦτα μόνον ἐξαμαρτεῖν fr. 45, 5.=Ly. 151, 7.

ἐξαρνεῖσθαι] λίαν ἀναιδῶς μὴ λαβεῖν ἐξαρνούμενος 818, 24. οὐκ ἐξαρνοῦνται τὸ συμβόλαιον μὴ γενέσθαι 709, 19.=Æ. 89, 24.

ἔξαρνος] τοιούτους θεὶς νόμους, οὓς πάλιν αὐτὸς ἔξαρνος ἦν μὴ τεθεῖσθαι 570, 21. ἔξαρνος γίνεται [id est ἀρνεῖται] τὰς συνθήκας, ἃς ὤμοσε 677, 22. ἔξαρνος γίνεται περὶ τῶν ἄλλων τῶν γεγραμμένων ἐν ταῖς συνθήκαις 679, 20.=ὑμεῖς δὲ τοῖς μὲν ἐξάρνοις ἐπετιμήσατε (scil. ζημίαν) ταλάντου ἑκάστῳ Æ. 16, 10.=ἔξαρνος γίγνεσθαι τὴν μαρτυρίαν. pro ἀρνεῖσθαι I. 40, 9. ἔξαρνοί εἰσι τὰ ὡμολογημένα 53, 24.=ἔξαρνος ἦν διὰ τέλους A. 135, 25.=An. 2, 37. 16, 30.= ἔξαρνος ἦν inficias ivit L. 93, 27. ταῦτα ἐξαρνός ἐστι 98, 40. inficias ire quæ facta sunt. Plautus. Tayl. ἔξαρνος ἦν pro ἠρνεῖτο 93, 27. ἔξαρνον γενέσθαι ἃ ἐποίησας 138, 38. τοὺς οὐχ οἵους τε ὄντας ἐξάρνους γενέσθαι μὴ οὐ χρήματα λαβεῖν 159, 36. ὃς ἐτόλμησε τὰ μὲν ἔξαρνος γενέσθαι id est ἀρνεῖσθαι 904, pen.

ἐξαρτᾶν] ἐξαρτᾶσθαι στρατόπεδον. sibi exercitum adjungere, et

pone se trahere, veluti filum ex se aptum, aut tanquam avis alas habet sibi appositas 123, pen.=τὰς ἐπιστολὰς, ἃς ἐξηρτημένος ἐκ τῶν δακτύλων περιῄεις Æ. 77, 11.

ἔξαρχος καὶ προηγεμὼν choreæ auctor, præsultor 313, 27.

ἐξαφαιρεῖν] πάντας ἀνθρώπους εἰς ἐλευθερίαν ἐξαφελέσθαι. vindicare 100, 8.=ἐξαφαιρεῖσθαι φρενῶν τὸν ἐσθλὸν νοῦν Ly. 159, 23.

ἐξεγγυᾶν] ἐξεγγυηθέντα, illum, pro quo fidejussores spoponderunt 713, 1. ἐξηγγυημένοι datis pro se fidejussoribus dimissi 394, 9. μηδὲ τὸ λοιπὸν ἐξεγγυᾶν μηδένα 724, 6. *to be bail for no person.*=ἐξεγγυᾶσθαι dato præde, libertatem adipisci quoquo velis eundi An. 7, 2.=ἐξεγγυᾶσθαι fidejussorem se præbere L. 167, 20. ἐξηγγυήθη 167, 23. satis datum pro eo fuit.

ἐξεγγύη idem quod simplex ἐγγύη I. 50, 24.

ἐξεγγύησις citat Harpocr. ex orat. in Aristocratem, vel ut Valesius correctum it, Timocratem. Sed in neutra legitur.

ἐξείλλειν ἐκ τῆς ἐργασίας ex opere (metallico) vi expellere 976, ult. 977, 1.

ἐξεῖναι] τὸ δοῦναι ὑμᾶς ἐξεῖναι ἀφείλετο. citat Demetrius Phalereus p. 144. §. 227. ex or. Leptinea.=ὥστ' ἐξεσόμενον τῇ πόλει δίκην παρὰ τῶν ἀδικούντων λαμβάνειν L. 140, 27.

ἐξειπεῖν] ῥητὰ καὶ ἄρρητα κακὰ ἐξεῖπον 540, 9.

ἐξείργειν δέει καὶ φόβῳ τὴν δίκην 555, 14. ἐκ τοῦ θεάτρου 572, 12. 18.=ἐξείργειν τοῦ γυμνασίου Æ. 2, 35. τοῦ βήματος 5, 15. περιρραντηρίων ἔξω τῆς ἀγορᾶς ἐξείργει 79, 2.=ἐξείργειν ἐκ τῶν παρ' αὐτοῖς ἱερῶν L. 104, 37.

ἐξελαύνειν τὸ ὁμολογούμενον γένος 1089, 1.=ἐξελαύνειν ἐκ τοῦ βουλευτηρίου Æ. 16, 1.=A. 147, 12.=inde ἐξελεῖν possit repeti An. 29, 26. nisi si quis malit ab antiquo ἐξέλλειν.=ultra aciem procurrere. de milite L. 160, 30.

ἐξελέγχειν] μὴ οὖν ἐξελέγξητε ὡς κακῶς ἔχει τὰ Ἑλληνικὰ 188, 25. ἐξελέγχονται αἱ δυνάμεις ὑπ' αὐτῶν τῶν καιρῶν ὡς οὐδὲν οἷαί τε οὖσαι ποιεῖν 50, ult. ταῦτα μὲν ἐξελέγχονται [scil. ψευδόμενοι] 92, 9. πάλαι πάντες ἦσαν ἐξεληλεγμένοι jam dudum e multis constiterat documentis, fidi illis non posse, et opes eorum esse contemnendas et nullius momenti 233, 3. ἵνα εἴη ἀκριβῶς ἐξελέγξαι με 1216, 19.=περιβοήτως ἐξηλέγχθη κλέπτης ὢν Æ. 16, 6. ἀλαζονευόμενος ἃ παραχρῆμα ἐξελέγχῃ ψευδόμενος 85, 10.=I. 70, 7. =ἐξελέγχειν τοὺς λόγους τοῖς ἔργοις A. 147, 6.=L. 123, 5. φανερῶς ἐξελέγξειε ψευδόμενον τὸν κατήγορον 109, 17. 110, 10. ὅσα μὲν περὶ τεθνεώτων λέγουσιν, οὐ πάνυ δεῖ θαυμάζειν. οὐ γὰρ ὑπ' ἐκείνων γε ἐξελεγχθεῖεν ἄν.—

ἐξελευθερικοὺς νόμους citat e Demosthene Julius Pollux III. 81.

ἐξεπίστασθαι ἀκριβῶς 418, 10.

ἐξεπίτηδες data opera, de composito, ex condicto inter se D. 102, 44.

ἐξερᾶν effundere (aquam.) ἐξέρα τὸ ὕδωρ 965, ult. 993, 17.

ἐξεργάζεσθαι] τάφρους ἐξεργάζεσθαι Æ. 58, 9. ἐξειργασμένον

ὥσπερ ἕκαστος ὑμῶν ἐξητασμένος φαίνεται 1305, ult. ἐξητάσθη περὶ τούτων μηδεὶς λόγος 1307, 1. ἐξετασθεὶς οὐδαμοῦ πώποτε ὡς ξένος 1307, 20. ἐγὼ δὲ οὐ μόνον φανήσομαι αὐτὸς ἐξητασμένος πρῶτος me meimet copiam fecisse, *I was the first to make my appearance*, versatus inter primos, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἄλλους παρακεκληκὼς 1470, 8. 1469, 16. μόνου τῶν τότε ῥητόρων ἐξετάσαντος ἐμοῦ τὰ ὑπὲρ ὑμῶν δίκαια 1469, 22. τοιαῦτ' ἐστὶν ἐφ' οἷς ἐξηταζόμην ὑπὲρ ὑμῶν 1468, 11. 1476, 15. πρὸς Ἀριστογείτονα ἐμαυτὸν ἐξετάζειν comparare, exigere 1485, 17. τοῦ βελτίστου καὶ δικαιοτάτου ἕνεκα ἐξητασμένη. comparata, excogitata, (disciplina Platonica,) 1490, 15. et sic quoque p. 471, pen. πάντα ἐξητασμένα ἐπὶ τὸ βέλτιον.=φιλοτιμότερον ἔξομεν τοὺς παρανομοῦντας ἐξετάζειν Æ. 27, ult. ἐξετάζω τὸν τρόπον, mores specto 64, 41.=ἐξετάζεσθαι τῶν ἀγαθῶν εἰς. in bonis numerari An. 29, 20.=τοῦ τὴν τοῦ ῥήτορος βοήθειαν καὶ δύναμιν ἐξεταζομένην εἴδομεν. sese proferentem, in conspectum prodeuntem D. 103, 12.

ἐξέτασις] πᾶσαν ἐξέτασιν λάμβανε. οὐ παραιτοῦμαι 308, 25. 499, 11.

ἐξετασμὸς] τῆς ἡμετέρας ἔχθρας δίκαιον ἦν ἡμᾶς ἐφ' ἡμῶν αὐτῶν τὸν ἐξετασμὸν ποιεῖσθαι. æquum erat, nos nostrarum simultatum inter nos dimicationem facere, fortunamque odiorum nostrorum mutuorum, in nobismet ipsis, non in aliis periclitari. Exponit orator ipse in proximo πρὸς ἀλλήλους ἀγωνίζεσθαι 230, 14.

ἐξεταστὴς τῶν ξένων, inspector et censor militum mercenariorum, qui missus est, quo videat, omnesne adsint, quos mercede conduxit respublica, et sintne omnes bene valentes, et integre armati Æ. 16, 7. ἐξεταστὴς liber erat a militia, et necessitate in castra exeundi 52, 2. conf. Demosth. p. 97, 1. ed. Paris.

ἐξεταστικὸν, scil. ἀργύριον, idem est, ut videtur, atque μισθὸς τοῦ ἐξετάζεσθαι, id est τοῦ παρεῖναι καὶ ὁρᾶσθαι ἐν μέσῳ στρεφόμενον. merces data civibus invalidis, qui emeritis stipendiis, arma ferre et munia castrensia obire non valentes amplius, in urbe manerent, sic dicta, quoniam ἐξητάζοντο, præsto essent, copiam sui, quoties usus et necessitas esset, facerent magistratibus. *merces præsentiæ* 167, 17.

ἐξεταστικῶς] τοὺς παρέργως ἐνταυθοῖ, ἀλλ' οὐκ ἐξεταστικῶς ἐκκλησιάζοντας. non cum proposito diligenter et severe pensitandi consilia in concione agitata 215, 9.

ἐξευρίσκειν comminisci. meditando indagare. προφάσεις ἀδίκους ἐξευρὼν 152, 6. τὰς εἴκοσι μνᾶς ἐκέλευον αὐτὴν ἐξευροῦσαν αὐτοῖς ἀποδοῦναι. *to raise, to acquire with trouble*. unde, unde extundere 1354, 27.=αὐτὸς σεαυτῷ τοὺς νόμους ἐξευρὼν A. 130, 37. 132, 39.=An. 17, 3.=L. 93, 9. ἐξευρὼν οὗ ἐδειπνοῦμεν 97, 7. 99, 6. excogitare, comminisci 112, 40. οὓς ἐξευρίσκοιμι Δεκελέων 166, 37. ῥᾳστώνην ἐξεῦρον εἰς τὰς ὁδοὺς 169, 10. δίκην fr. 2, 1. τὴν θύραν ap. Suid. in οἷος. TAYLOR locum 99, 21. suspectum habet. ἐξευρίσκειν κατ' ἐμαυτοῦ πρόνοιαν. addens si *sana sit lectio*. Est utique.

defugerunt 460, 1. 617, 15. ἐξέστηκα τὰ τοιαῦτα devito, declino 891, 3. σταμνοὺς ὀγδοήκοντα ἐξεστηκότος οἴνου corrupti, acidi facti 933, 25.=ἐξέστην ἐμαυτοῦ Æ. 28, 18. ἐξιστάμενος αὐτοῦ καταφανὴς ἦν 33, 21.=τῆς οὐσίας ᾔδειν ἐκστησόμενος. prævidebam mihi necessarium factu futurum, ut bonis cederem A. 117, 18. =ἐξίσταμαι ὑμῖν ἑκὼν τῆς φιλίας renuncio vestræ amicitiæ eamque vobis intactam relinquo L. 114, 2. Lysias e Carcino laudavit ista οὐ κεῖνος ἐξέστησε non ille eum dementavit, ap. Harpocr. in Καρκίνος.

ἔξοδος expeditio militaris, exitus in castra. ναυμαχίας, ἐξόδους πεζὰς, στρατείας 259, 20. 287, 22. processus matronæ in publicum in vestitu splendido, et comitatu ancillarum. λαμπρὰς ἐξόδους ἐξιοῦσαν 1182, 27.=ἔξοδοι ἐκ διαδοχῆς, expeditiones militares, exitus in castra, per vices obtingentes alicui Æ. 50, 37. αἱ ἐν τοῖς ἐπωνύμοις ἔξοδοι 50, 38. ἔξοδοι ἐν τοῖς μέρεσιν ibid. πανυστάτην ἔξοδον γράψαντα, ejus expeditionis, quæ omnium postremá fuit 88, 40.=ἔξοδος scil. εἰς τὴν στρατείαν in castra. ἐν μιᾷ τούτων ἐξόδῳ. nam in procinctu stantes testamenta solebant condere I. 76, 10.=τὰς ἐξόδους (in castra aciemve) μετὰ τῶν πρώτων ποιούμενος, μετὰ τῶν τελευταίων ἀναχωρῶν L. 147, 28.

ἐξοικεῖν Athenis alio transferre habitaculum. Μέγαράδ' ἐξῴκηκε 845, 19.=Æ. 17, 30.=ἐξῴκησεν εἰς τὴν ὑπερορίαν migravit in solum peregrinum sub dictionem alienam L. 187, 29.

ἐξόμνυσθαι jurato aliquid recusare, detrectare, ejurare, excusata valetudine, vel alia quapiam sontica causa, cur imperata facere minus possis 378, 18. ἐξόμνυσθαι ἀρρωστεῖν. jurato valetudinem excusare 379, 17. ἐξόμνυσθαι ἀναγκάσω cogam eum juratum inficiari, aut factum id esse, aut se scire id factum 396, 19. 1119, 10. 20. 1190, 10. ταύτας τὰς διαβολὰς ἐξομνυμένους 1310, 2. ταῦτα οὐκ ἂν ἐξομόσαιτο Εὐβουλίδης. non facile ausit Eub. hæc jurato inficiari 1317, 7. ἀναγκάσω αὐτὸν μαρτυρεῖν, ἢ ἐξόμνυσθαι, ἢ κλητεύσω αὐτὸν 1354, 4.=ἐξόμνυσθαι τὰς ἀληθείας, ejerare testimonium de veritate rei Æ. 7, 21. ἐξόμνυσθαι πρεσβείαν 40, 30. 34.=I. 76, 30. 31.=Ly. 150, 26.

ἐξοργίζειν, ad iram concitare. οὐχ ὁ λόγος, ἀλλ' ὁ καιρὸς ὑμᾶς ἐξοργιεῖ Æ. 27, 19.

ἐξορίζειν exterminare, ultra fines amandare. ἐξορίσαι δεῖ ὑμᾶς τοῦτο τὸ θηρίον 798, 25. τὰς ἐν ταῖς ψυχαῖς ἀγριότητας αἱ τῶν νομοθετῶν ἐξορίζουσι διάνοιαι 808, 15.=Ly. 159, 6. τὰ ὀστᾶ ἔξω τῆς Ἀττικῆς 164, 7. 16.

ἐξόριστος 548, 27.=ἐξόριστος ἐκ τῆς πόλεως D. 100, 11.

ἐξορκίζειν jurejurando adigere. καθ' ἕνα ἕκαστον πρὸς τὸν βωμὸν ἄγοντες καὶ ἐξορκίζοντες 1265, 6.=Æ. 39, 24. 36.

ἐξορκοῦν idem, scil. in præscriptam jurisjurandi formulam jubere jurare 388, 16. 1119, 7. 1243, 26. (*to push one to an oath, to make him swear upon*) 1369, ult. 1371, 16. 1372, 1. b) jurisjurandi religione exsolvere, resecrare 535, 23.

ἐξορμᾶν] τῆς νεὼς ἤδη *ἐξορμώσης περὶ τὴν ἀκτὴν Ly. 149, 46. nisi potius ibi leg. est ἐξορμούσης. ab ἐξορμεῖν.

χωρὶς) 1257, 23. ὑμῖν δὲ τοῖς ἄλλοις τοῖς ἔξω τοῦ πράγματος οὖσι 519, 21. ἔξω μέσων νυκτῶν εἶναι ἐποίησαν τὴν ὥραν. extraxerunt negotium ultra mediam noctem 1265, 3. ἔξω τοῦ πράγματος βλασφημεῖν 1308, 22. nefanda verba jactare, a causa præsente aliena. ἔξω τῆς γραφῆς πολλὰ κατηγορῶν 1347, 5. πῶς οὐκ ἔξω χρὴ τοῦ φρονεῖν ὑμᾶς αὐτοὺς ἡγεῖσθαι. qui fiat, ut vobis ipsis minus videamini desipere 1450, 15. τῶν πλεονεκτημάτων καὶ τῶν περὶ ταῦτα σοφισμάτων ἔξω. ignara, ab iis aliena. *which knows nothing thereof* 1490, 13. ἔξω με προπηλακισμοῦ γενέσθαι 1471, 19.=ἔξω τὴν χεῖρα ἔχοντες λέγειν, extra pallium manum habentes exsertam Æ. 4, 25. vid. ἐκτός. διϊσχυρίζεσθαι τοῖς ἔξω τοῦ λόγου 25, 9. προξενίας εὑρέσθαι ἐν ταῖς ἔξω πόλεσι 59, 26. ἔξω τῆς ἄρκτου καὶ τῆς οἰκουμένης ὀλίγου δεῖν πάσης μεθειστήκει 77, 19. ἔξω τῶν περιρραντηρίων τῆς ἀγορᾶς ἐξείργει 79, 2. μὴ ἐᾶτε αὐτὸν ἔξω τοῦ παρανόμου λόγους περιΐστασθαι 83, 24.=ἔξω αἰτίας ἐμαυτὸν καταστήσω A. 143, 13.=ἔξω τοῦ πράγματος λέγειν οὐ πάνυ νόμιμον ὑμῖν ἐστὶν L. 100, 27.=ἔξω τοῦ πράγματος λέγειν Ly. 149, 12. 22.

ἐξωθεῖν] ἐξωσθήσομαι τοῦ εἰπεῖν excludar opportunitate dicendi 720, 4.

ἔξωθεν] τοῖς ἔξωθεν λόγοις rebus a præsente alienis ἡγμένος 228, 11. ἔξωθεν οἱ ἐπιβουλεύοντες, ἔνδοθεν δὲ οἱ συμπράττοντες 437, 11. ἔξωθεν δὲ κύκλῳ περίεισι 780, ult. ἔξωθεν μετεῖχον αὐτῷ τοῦ δανείσματος 1284, 22.=ἐπεισάγειν ἔξωθεν, externa et aliena a causa, foris arcessita, causæ immiscere Æ. 23, pen.

ἐξώλεια] ὤμνυε κατ' ἐξωλείας jurabat ita, ut ipse semet extremæ pesti devoveret 553, 17. διομεῖται κατ' ἐξωλείας αὐτοῦ καὶ τοῦ γένους καὶ τῆς οἰκίας 642, 15. κατ' ἐξωλείας ἐπιορκεῖ 1305, 12. tametsi mala omnia sibi fuisset imprecatus jurans, si sciens falleret, tamen falsum juramentum dixit. ἐπαρασάμενον αὐτῷ ἐξώλειαν 1204, 11. ἐπαρᾶσθαι ἐξώλειαν ἑαυτῷ καὶ τῇ οἰκίᾳ 747, 14. μηδεμιᾶς ἐξωλείας ὑπόχους ἑαυτοὺς ποιεῖν 1315, 11.=τὴν ἐξώλειαν ἐπαρᾶσθαι ἑαυτῷ Æ. 16, 17. ἐξώλειαν ἐπαρώμενος αὐτῷ 67, 38.= ἐξώλειαν ἐπαρᾶσθαι A. 130, 34.

ἐξώλης] ἐξώλεις καὶ προώλεις ἐν γῇ καὶ θαλάττῃ ποιήσατε 332, 22. εὔχεσθαι αὐτὸν ἐξώλη ποιεῖν, καὶ γένος, καὶ οἰκίαν 363, 23. ἐξώλης ἀπολοίμην καὶ προώλης 395, 7. ὧν γένος ἐξωλέστερον οὐδὲν 1342, 7.=ἐξώλη τε αὐτὸν εἶναι ἐπαρᾶσθαι καὶ τὴν οἰκίαν Æ. 39, 39. ἐξώλεις εἶναι καὶ αὐτοὺς καὶ οἰκίας καὶ τὸ γένος αὐτῶν 69, 17.=ἐξώλης αὐτὸς καὶ τὸ γένος An. 13, 22. καὶ ἡ οἰκία 16, 35.=D. 107, 10.

ἐξωμοσία jusjurandum, quo quis negat se nosse rem, aut gestæ interfuisse 1119, 26. voc. ἐξωμοσία Harpocr. h. v. citat ex Orat. de falsa Legat.

ἐξωνεῖσθαι, sibi redimere, pecunia emolumentum aliquod sibi comparare Æ. 63, 7.=largitionibus periculum, malum avertere. οἱ πλούσιοι τοῖς χρήμασιν ἐξωνοῦνται τοὺς κινδύνους L. 169, 39.

ἔξωρος, exoletus Æ. 13, 35.

ἐοικέναι] μήτε γῆν καρπους φέρειν, μήτε γυναῖκας τέκνα τίκτειν,

24. ἐπήγαγέ μοι φόνου αἰτίαν ψευδῆ 550, 22. 552, 2. causam extrinsecus superinducere, vexationis ergo, quo causam præsentem hoc faceret perplexiorem 970, 16. ἀλλ' εἴασε καθ' αὑτοῦ τὴν ψῆφον ἐπαχθῆναι 1147, 21. τοὺς καθ' ἑαυτῶν ἐάσαντας τίμημα τοιοῦτον ἐπαχθῆναι 1229, 16. παραινούντων ἐμοὶ μὴ μείζω πράγματα, ἢ δυνήσομαι φέρειν, ἐπάγεσθαι. mihi consciscere. *to bring upon my back* 1256, 11. ἐπάγονται ἑαυτοῖς αὐθαίρετον δουλείαν 424, 9. =*ἐπάγειν ψήφισμα Æ. 42, 30. ὃν—ὡς ἐγὼ ἐπὶ τοὺς Ἕλληνας ἐπήγαγον 71, pen. οὐρανόθεν μέγ' ἐπήγαγε πῆμα Κρονίων 73, 5. ἐπάγειν πόλεμον 73, 28. ἐπάγειν λιμόν τ' αἴθωνα κρατερόν τ' Ἄρηα 80, 11.=ἄλλοι εἰσὶν οἱ ταῦτα ἐπὶ *τούτους ἐπάγοντες. *to bring upon a person's back* I. 47, 8. ἡμῖν τούτους τοὺς κινδύνους ἐπάγων 69, 2.=ἐπάγεσθαι συμφορὰν L. 102, 25. ἐπάγειν τοὺς ἄρχοντας in rem præsentem adducere 110, 16. ἐπάγοντες (scil. τῇ πόλει) πόλεις adversus civitatem nostram civitates Græcas alias instigantes atque in armis adducentes.

ἐπαγωγὸς blandus, illix, lenocinans. ἐπαγωγοὺς λόγους, οὓς ἂν τις δεόμενος ἐκ πονηρῶν πραγμάτων εἴπεν ἂν 1368, 18.

ἐπαινεῖν] natura solent homines ἄχθεσθαι τοῖς ἐπαινοῦσιν ἑαυτοὺς 226, 22. ἐπήνεσε τούτους καὶ εἰς τὸ πρυτανεῖον ἐκάλεσε. decreto publice scripto et proposito collaudavit eos 414, 8. ἐπήνεσέ με καὶ ἐπὶ δεῖπνον εἰς τὸ πρυτανεῖον ἐκάλεσε 1210, 22. ἀλλ' οὖν τελευτήσαντάς γ' ἐπαινοῦσι 1022, 13. πῶς οὐκ ἄτοπον τούτους μὲν αὐτοὺς πονηροτάτους τῶν πολιτῶν νομίζειν, τοὺς δ' ὑπ' αὐτῶν ἐπαινουμένους χρηστοὺς ἡγεῖσθαι 1234, 11.=ἐπαινεῖν num ab Antiph. usurpatum est pro συναινεῖν consentire, consensu suo confirmare A. 141, 22.=αὐτούς τε πάντα τὰ κακὰ ἐργάζεσθαι, καὶ τοὺς τοιούτους ἐπαινεῖν L. 124, 5.

ἐπαινέτης] τὸν ἐπαινέτην τούτων καὶ συνεργὸν 752, 2.=ἐπαινέτης ἦν ἡμῶν Æ. 34, 8. ἐπαινέτην ἐπιδεικνύναι 52, 11. ἐπαινέτης ἦν τῆς εἰρήνης 62, 36.

ἔπαινος] τοὺς μὲν ἀξίους ἐπαίνου τιμᾶν 26, 1. τῶν ἐγκωμίων καὶ τῶν ἐπαίνων ἀποστερήσειε 441, 24. τῶν μὲν ἄλλων ἀγαθῶν οὐ μέτεστι τοῖς τεθνεῶσιν· οἱ δ' ἐπὶ τοῖς καλῶς πραχθεῖσιν ἔπαινοι τῶν οὕτω τετελευτηκότων ἴδιον κτῆμα 441, 26.=ἔπαινον κατά τινος ποιεῖσθαι θεραπείᾳ, gratiæ et adulationis ergo aliquem laudare Æ. 22, 31. ἔπαινον ἀσφαλῆ καὶ ῥᾴδιον καθ' αὑτοῦ ποιήσεται 24, 14. πολὺς ἦν τοῖς ἐπαίνοις καὶ ἐπαχθὴς 33, 29. σπογγιᾶς ἔπαινος 42, 40. προκαταλαμβάνειν πόρρωθεν τὰς εὐθύνας ἐπαίνοις καὶ κηρύγμασιν 55, 9. προκαταλαμβάνονται αἱ εὐθύναι ἐπαίνοις καὶ στεφάνοις 55, 25. οἱ κατὰ Δημοσθένους ἔπαινοι, laudes Demostheni tributæ 60, 35. πολὺς ἔπαινος ἦν κατὰ τῆς ὑμετέρας πόλεως 71, 11. ἐπαίνους καθ' ἑαυτῶν ἂν λέγωσιν, οὐ φέρομεν 88, 17. μὴ βεβαιοῦτε αὐτῷ τοὺς ἐπαίνους, negate ei potestatem has laudes usurpandi, et velut proprias legitime quæsitas possidendi, firmas ei stabilesque et ratas ne facite 89, 19.=ἐπαίνου μᾶλλον ἄξιος ἢ φθόνου L. 168, 16.=ἔπαινος μόνον ἆθλον τῶν κινδύνων Ly. 153, 36. 163, 34.

ἐπαίρειν tollere, ut e. c. vocem. τηνάλλως ἐνταῦθα ἐπαρεῖ τὴν

ἐπαμύνειν τοῖς πράγμασιν ἐκ τῶν παρόντων 1439, ult.=ἐπαμῦναι τῇ πόλει Æ. 5, 4. ἐπαμῦναι ἑταίρῳ κτεινομένῳ 21, 26.=L. 97, 43. conf. μεταμύνειν. ἐπαμῦναι ζῶσιν οὐκ ἠδύνασθε 129, 29.

ἐπανάγειν πάλιν τὰ πράγματα εἰς ἐλευθερίαν 196, 7. οὐδ' εἰς τὴν ἡρωϊκὴν ἐπανῆκται τάξιν 1391, 22.=ἐπανάγειν εἰς ὀνείδη τήν τινος εὐαγωγίαν Æ. 48, 20. ἐπανάγω ἐμαυτὸν, recipio, revoco me, redeo ad—61, 42. ἐπανάγειν αὐτὸν κελεύετε καὶ τὸν λόγον εἰς βίον ἀξιόχρεων καὶ τρόπον σώφρονα 89, 18.

ἐπαναγινώσκειν L. 117, 40.

ἐπαναγκάζειν. idem, quod simplex. ἐπηνάγκασται τὰ τοιαῦτα γράφειν 974, 14. ἐπαναγκαζέτω ὁ ἄρχων ἢ αὐτὸν ἔχειν, ἢ ἐκδιδόναι 1068, 8. ἐπηνάγκαζεν ὁ δῆμος, ὃν ἂν ἄνθρωπον ἴδοι σώφρονα καὶ χρηστὸν, τοῦτον πράττειν τὰ κοινὰ καὶ ἄρχειν 1460, 20.=An. 31, 16. 26.

ἐπάναγκες necessario 706, 21.=ἐπάναγκες τῷ παιδὶ ἡβήσαντι μὴ εἶναι τρέφειν τὸν πατέρα Æ. 3, 1. ἐπάναγκες περὶ τῶν πραγμάτων λέγειν 4, 18.

ἐπαναλίσκειν præter, vel ultra tempus statutum, modumve ex jure præfinitum adhuc plus erogare sumtuum 1219, 25. 1223, 13.

ἐπαναμιμνήσκειν] καίπερ ἀκριβῶς εἰδότα ἕκαστον ὑμῶν ἐπαναμνῆσαι βούλομαι 74, 7.

ἐπαναπλεῖν 1292, 2.

ἐπαναφέρειν *to put to account* 1034, 8. referre, imputare ut causæ rei. οὐδ' εἰς μίαν οὔτε δεινότητα, οὔτε ἀλαζονείαν ἐπανοίσει 59, 25. ταῦτα δὲ κύρια ἔσεσθαι, ἐπειδὰν ὡς ἑαυτὸν ἐπανενεχθῇ 78, ult. τὸν ἀριθμὸν τῶν χρημάτων εἰς τοὺς συνεπιτρόπους ἐπαναφέρει 829, 4. causatur eos ista, aut accepisse, aut furatos esse, ipsis imputat.= consilia, deliberationes, exsecutiones negotiorum ad superiorum arbitrium referre An. 27, 36.

ἐπαναφορὰ relatio consiliorum ad superiores An. 27, 37.

ἐπάνειμι δὴ πρὸς τὰς ἀποδείξεις ὡς τὰ τούτων ἀδικήματα—Hermog. 417, 10. ἀλλ' ἐκεῖσε ἐπάνειμι, ὅτι—281, 26.

ἐπανέρεσθαι Æ. 82, 40.

ἐπανέρχεσθαι] εἰς τὰ γράμματα ἐπανελθεῖν ad tabularum inspectionem receptum habere, si quid incidat dubii 837, 14. 904, 5. ἐπανῆλθεν αὐτὸς εἰς τοὺς Ἐλευσινίους, ὅθεν ἦν τὸ ἐξ ἀρχῆς 1087, 7. ἐπανέλθῃ εἰς τὴν πατρῴαν οἰκίαν ὁ παῖς 1331, 23. ἐπανελθεῖν (enarrare) τοῦθ' ὑμῖν βούλομαι 1351, 23. *442, 20.=redire in domum paternam et avitam, unde fuisset aliquis primitus in alienam mancipatus I. 78, 16. εἰς τὸ γένος πάλιν ἐπανέρχεται 83, 9.

ἐπανέχειν] ἐπὶ ταῖς παρ' ἡμῶν ἐπανέχοντες ἐλπίσιν. alti quasi et pasti spe nostri auxilii perdurantes in malis suis cum patientia 357, 10.

ἐπανήκειν redire. αὐτὴ (ultro, sponte sua) ἐπανῆκεν εἰς ἐμὲ 1156, 3.=domum redire Æ. 62, 36.

ἐπανιέναι remittere (a v. ἱέναι asperato) de pretio annonæ. ab immodico ad æquius pretium devenire. ἐπανῆκεν ὁ σῖτος *the price of corn has fallen* 889, 9. δεῖ δὲ ταῦτα ἐπανέντας 26, antep. τὸν παρόντα φόβον 287, 7. b) ἐπανιέναι (ab ἰέναι *eundo*, cum

ταυτομάτου τοσαύτην ὕβριν καὶ ὑπερηφανίαν ἐπελθεῖν Ἀνδροτίωνι incessisse. *has befallen, attacked, seized* 738, 12. οἰόμενοι δεῖν διαπράττεσθαι ὅ τι ἂν ἐπέλθῃ τούτοις 1050, pen. ὧν ἕνεκ' ἐπῆλθέ μοι τὴν ἐπιστολὴν γράφειν, ταῦτ' ἐστὶν 1464, 4. b) invadere hostiliter, cum armis 278, 22.=ἐπέρχεσθαι ἅπασαν τὴν οἰκουμένην. peragrare D. 91, 45.

ἐπερωτᾶν καθ' ἕκαστον 1030, 19. ἐπερωτᾷ [scil. τὸν θεὸν] ὁ δῆμος ὁ τῶν Ἀθηναίων περὶ τοῦ σημείου τοῦ ἐν οὐρανῷ γενομένου 1072, 12. =Æ. 42, 12. ἐπερωτᾶν non id, quod proprie interrogare dicitur, sed proponere causam ad deliberandum et decidendum, ut Latini quoque quærere usurpant. εἰ ὁ κῆρυξ ὑμᾶς ἐπηρώτα τὸ ἐκ τοῦ νόμου κήρυγμα 11, 33.=A. 112, 31.=ἐπερωτᾶν τὸν θεὸν Ly. 158, 23.

ἕπεσθαι] πᾶσα δ' ἀτιμία καὶ κακότης ἕπεται Ly. 162, 40.

ἐπεσσόμενοι, posteri Æ. 80, 15.

ἐπέτειος in annum durans, valens. ὁ νόμος κελεύει τὰ τῆς βουλῆς ψηφίσματα ἐπέτεια εἶναι 649, 16.

ἐπεύχεσθαι τοῖς θεοῖς 274, pen.=ἐπεύχεται αὐτοῖς, apprecatur vovendo illis diras et atroces has calamitates Æ. 69, 14.=formulæ jurisjurandi a se dicti subjungere, seu bona vota bonorum, si jurata præstet, seu imprecationem dirarum, si sciens fallat An. 13, 21.

ἐπευωνίζειν *to sell at a low price.* vilis indicare, vili vendere 687, 24.

ἐπέχειν inhibere, insistere. ἐπισχὼν, ὧν ὥρμηκε 179, 14. ἐπισχεῖν ᾤετό τινας τοῦ τοιοῦτόν τι ποιεῖν 505, 16. τὸ λαμβάνειν δίκην ἐπέσχετε ταύτας τὰς ἡμέρας. cessationem fori indixistis, soletis per eos dies jurisdictionem suspendere. *you suspend judicial proceedings*, clauditis fora 518, 20. ἐπισχεῖν ἐδεῖτό μου τὴν δίαιταν 541, 24. ἐπίσχες est formula, qua oratores jubent scribam recitantem insistere. quam ad rem utebantur quoque voce πέπαυσο. sæpissime locorum occurrit v. p. 718, 14. τούτους τῆς ἄγαν κολακείας ἐπισχήσετε 1128, 16. ἐπισχεῖν μοι ὀλίγον χρόνον 1254, 9. b) obtinere, dominari, eminere. τύχην τῶν πάντων ἀνθρώπων, ἣ νῦν ἐπέχει [id est ὑπερέχει, καὶ ἐπιπολάζει καὶ ἐπὶ πᾶσι τὸ κράτος ἔχει] χαλεπὴν καὶ δεινὴν 311, 22.=μικρὸν ἐπισχὼν, paulo post, mox Æ. 45, 15. 55, 16.

ἔπηλυς] τοὺς εἰς τὰς ἐπήλυδας ἐλθόντας πόλεις 1390, 6.

ἐπηρεάζειν καὶ διαφθείρειν τὰ πράγματα 97, 9. πλὴν εἴ τι τούτοις ἐπηρεάσαι δέοι 331, 13. ἐπηρεάσαι τισὶν ἰδίᾳ, οἷς ἀηδῶς ἔχει 500, 15. ἐπηρεάζειν ἐμοὶ συνεχῶς 519, 13.=I. 58, 31.=A. 131, 22. 142, 16.=πῶς ἂν μᾶλλον ἐπηρεάζετο L.—

ἐπήρεια ἐχθροῦ 229, 8. ἐν ἐπηρείας τάξει καὶ φθόνου 229, 14. τῆς περὶ τὸν χορὸν ἁπάσης ἐπηρείας 522, pen. πρὸς ἐπήρειαν δημηγορεῖν 1426, 17.=*torment, plague, mockery, malicious intrusion* I. 46, 44.

ἐπὶ cum Genitivo constructum significat a) *super*, vel *in*. (nam sæpe istiusmodi præpositionum significationes inter se sunt admodum connexæ, ut vix discerni satis possint.) ἐπὶ πολ-

καθέζεσθαι ἐπὶ οἰκημάτων 11, 3. εἶναι ἐπὶ πολλῆς ἀσελγείας καὶ ἀφθονίας 13, 33. ἐπιστῆναι τῇ κατηγορίᾳ ἐπὶ τοῦ δικαστηρίου, supervenire fortuito, aut etiam ultro, de proposito, accedere ad judicium, cum ageretur, eique adesse contra reum 16, 15. ἔσται δὲ ὁ λόγος ἐπὶ παραδείγματος, exemplo rem demonstrabo 25, 16. γένησθε τὰς ψυχὰς (id est κατὰ τὰς ψυχὰς) ἐφ' ἑτέρων, animum aliis rebus attendatis 25, 26. ἐπὶ τῆς αἰτίας ταύτης ὄντα, cum accusationem hanc perageret, cum oratio ejus in hoc crimine versaretur exagitando 28, 20. τόπος ὁ ἐπὶ Θράκης, regio circa Thraciam 29, 20. 64, 9. ἐφ' ἡμῶν αὐτῶν ἐγενόμεθα, cum redissemus ad solitudinem 33, 4. ἐπὶ κεφαλαίων ἀπηγγείλαμεν τὴν πρεσβείαν 34, 7. ὁ ἐπὶ τῶν ὑπηρετικῶν, scil. νεῶν 37, 31. συμπαριέναι ἐφ' ἵππου 42, 36. ἀπεῖναι ἐπὶ τῶν ἰδίων ἔργων, abesse a foro et judiciis, propter negotia domestica 54, 41. ἄρχων τὴν ἐπὶ τῶν θεωρικῶν ἀρχὴν 57, 15. χειροτονεῖσθαι τὴν ἀρχὴν τὴν ἐπὶ τῶν θεωρικῶν 57, 19. ἵν' ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως μένω 64, 31. ἐφ' ἡμῶν, ætate, memoria nostra 72, 23. μὴ τρόπαιον ἱστᾶτε ἐφ' ὑμῶν αὐτῶν ἐν τῇ Διονύσου ὀρχήστρᾳ, contra vos. nisi potius ἀφ' ὑμῶν leg. est 75, 40. κύκλῳ περιδινῶν σεαυτὸν ἐπὶ τοῦ βήματος 77, 29. ἀκαιρίας ἐπὶ τοιαύτης 84, 11. ἐπὶ τῶν καιρῶν καὶ τοῦ συμφέροντος πολιτεύεσθαι, (nisi legendum est ἐκ) pro ratione temporum, et ut salus reipublicæ poscit, accedere ad gerendam rempublicam 85, 20. ἐπὶ τελευτῆς ἐνέγραψεν ἐν τῇ ἐπιστολῇ, in clausula, fine epistolæ adscripsit 88, 1. ἐπ' ὀνομάτων διὰ τῆς πολιτείας πλέοντα 89, 41. ἐπὶ τελευτῆς ἤδη τοῦ λόγου 90, 14.=*coram.* λέγειν ἐπὶ δικαστηρίου I. 107, 18. ὅρκον ὀμόσαι ἐπὶ τοῦ διαιτητοῦ ἐπὶ Δελφινίῳ 110, 40.=ἐπὶ σφῶν αὐτῶν. sponte sua, auctoritate sua, teste nullo, sed ipsis solis negotium hoc per se agentibus A. 134, 45. ἐφ' ἑαυτοῦ 146, 17. est vel pro se, sponte sua, marte et periculo suo, vel se adhuc honorem gerente, imperio potiente, sub magistratu suo=ἐπὶ ζεύγους in carrucha ἄγειν εἰς πρυτανεῖον An. 7, 13. ἐπὶ τῆς ἐννάτης πρυτανείας 10, 17. ἱκετηρία κεῖται ἐπὶ τοῦ βωμοῦ 15, 11. οἱ ἐπὶ στρατείας ὄντες 21, 29.=*tempestate.* ἐπὶ Πυθοδώρου ἄρχοντος L. 109, 10. Σουνιάδου 109, 15. τῶν τριάκοντα sub XXX tyrannis in rep. obtinentibus 110, 34. 176, 9. *sub protectione et tutela.* μετοικίον κατατιθεὶς ἐπὶ προστάτου ᾤκει.= *ante.* ἐπὶ τῶν θυρῶν ante fores ædium Ly. 153, 1. ἐπὶ προστάτου subaudi ἐξουσίᾳ sub patrocinio, tutela, potestate patroni 168, 29.=*in.* ἐπὶ τούτων τῶν χρημάτων hoc in ære D. 109, 10.=ἐπί τινος in alicujus causa De. 178, 44.

Cum dativo constructum significat *super.* ἐπὶ τοῖς πράγμασιν εἶναι. rebus præesse 21, 19. quamquam reddi quoque potest *in.* in actione rerum esse. ἐπικαθήμενος ἐπὶ τῇ τραπέζῃ commentariensis numularii, qui mensæ ejus præest 946, 13. conf. p. 1189, 20. ubi cum genitivo constructum legitur. πλευσεῖσθαι ἐπὶ τοῖς χρήμασι. navigaturum eadem in nave, qua merces, ita ut iis invigilet 928, 11. b) *in.* οὔτ' ἐπὶ τοῖς ἰδίοις ἐώμενοι διατρίβειν 24, 24. ἐπ' αὐτοφώρῳ δεδωροδοκηκότα (subaudi εἰλημμένον)

res dicatur 1137, 5. ἐπὶ ταῖς ἀποψηφίσεσι κατηγοροῦσι 1300, 13. ἐπὶ τοῖς γιγνομένοις πρᾴως φέρειν 1339, 21. τῶν νόμων, ἐφ' οἷς ἐστὲ, διαφθαρέντων, *to maintain which, you are there, you have been commissioned* 1427, 1. ἐπ' εὐνοίᾳ ob benevolentiam, ex animi propensione, aut, ad eam declarandam 1481, 4. ἐφ' οἷς quibus criminibus obnoxium ἀφήκατε Ἀριστογείτονα, ἐπὶ τούτοις Δημοσθένην ἐκβεβληκότες. ob eadem ipsa. vel, earum obtentu 1483, 26. f) *pro*, studio, vel spe adipiscendi, vel fine proposito, vel lege dicta et conditione stipulata, sub pacto, item pignore opposito. ἐπὶ πολλῷ, scil. τόκῳ, sub pacto magni fœnoris, *under condition and promise of a large interest* 13, 22. 103, 2. ἐπὶ μεγάλοις τόκοις 13, 20. ἐπὶ μικροῖς λήμμασι 58, 5. ὅρκους παρά τινος λαμβάνειν ἐπὶ ταῖς συνθήκαις. quo jurejurando spondeatur, operam datum iri, ut pacti conditionibus serviatur 235, 14. οὐκ ἐπὶ ταύταις ταῖς ἐλπίσιν ἐποιεῖσθε τὴν εἰρήνην 238, 20. ἐπὶ χρήμασι διαφθείρεσθαι. pati se corrumpi spe ductum, aut vinculis obstrictum largitionum 240, ult. 398, 23. ἐπὶ σωτηρίᾳ πάντα πράττειν. salutis ergo, quo navis servetur 293, 1. ἐπ' ἀργυρίῳ λέγειν pro mercede, seu sperata, seu jam data 398, 19. ἐπὶ ταῖς παρὰ τοῦ δήμου δωρεαῖς ἅμιλλαν ποιεῖσθαι. ubi honores a plebe tribuendi quasi præmia sunt certantibus proposita 490, 2. ἐφ' ἑαυτῷ χρήματα τῶν τοιούτων (id est ἀντὶ τῶν τ.) λαμβάνειν. pro semet, h. e. pro præstatione corporis sui, pro patientia plagarum aliarumve talium contumeliarum mercedem accipere, neque pœnas earum in jure repetere 529, 2. ἐπ' ἔχθρᾳ ὑβρίζειν. sive inimicitia incitatum, sive, quo simultatem prodat atque satiet 532, 14. μήτι γε ἐφ' ᾧ ἑτέρους εἰσπράττειν. id est ἐπὶ τῷ ἑτ. εἰσπρ. 607, 10. ἐπ' ἐλευθερίᾳ προεστάναι τῶν Ἑλλήνων. quo Græci libertate gaudeant 661, 16. ἐπὶ τοῖς νόμοις secundum leges, vel earum tuendarum ergo 718, 8. ἐπ' ἀργυρίῳ πράττειν τι 762, 20. ἐπὶ δραχμῇ (sub pacto, sponsione dandarum in minas singulas drachmarum singularum menstruatim) δεδανεισμένον ἀργυρίου τάλαντον 816, 12. 819, 1. ἐπ' ἐννέα ὀβολοῖς ὀφείλειν τὴν προῖκα 818, ult. δανείζειν τινὶ ἐπ' ἀνδραπόδοις. pro mancipiis oppigneratis 822, 8. τὴν ἐμὴν μητέρα ἐγγυῶν ἐπὶ ταῖς ὀγδοήκοντα μναῖς. despondens ei matrem meam sub conditione 80. minarum, ut aut neutrum sine altero haberet, aut utrumque una 840, 18. κύριος τῶν ἐμῶν γενόμενος ἐπὶ τούτοις sub conditione, ut iis pactis staret 840, 21. ἐπὶ τοῖς ἐμοῖς δανείζων (id est διὰ τοῦ δανείζειν) κερδάνας. magno quæstu facto per fœnus e bonis meis fœnori elocatis 855, 13. ἐφ' ὅσῳ μισθοῦσι τοὺς οἴκους 862, 19. ἐπὶ σίτῳ δανείζειν æs mutuum alicui credere, quo frumenta coëmat, quibus e venditis nomen contractum diluat 885, 17. ἐπὶ ἑτέρᾳ ὑποθήκῃ sub sponsione, vel præstatione alicujus pignoris 908, 20. ἐπὶ τῇ ἐσχατιᾷ ὀφείλειν χρέα πολλὰ 1041, 19. οὔτε γὰρ ἐπ' ἐνεχύρῳ, *on pledge*, οὔτε μετὰ μαρτύρων ἔδωκε 1185, 12. ἐπὶ μισθῷ συνηγορεῖν 1232, ult. ἐπ' ὀκτὼ ὀβολοῖς δανείζειν τοῦ μηνὸς τὴν μνᾶν 1250, 20. ἐπὶ τῇ νηΐ δανείζεσθαι τρισχιλίας. super navi, ut ea creditori oppigneretur

pro arrha æris reddendi 1283, 18. ἐπὶ ταύταις ταῖς ὁμολογίαις δανείζονται, in hanc legem. *on this compact* 1284, 17. ἐπὶ δωροδοκίᾳ χρήματα διδούς. juris æqui pervertendi ergo, quo veritas et sanctimonia judiciorum violetur 1337, 3. ἐπὶ θυγατρὶ διδόναι προῖκα τριάκοντα μνᾶς, quo filiam elocet 1362, 8. ἐπ' ἐννέα ὀβολοῖς τοκοφορεῖν 1362, 26. g) sub obtentu, prætextu. ἐπὶ τῷ τῶν θεῶν ὀνόματι. *in the name and on the account of the gods* 495, 7. ἐπ' ὀνόματι τῆς πόλεως. quasi fiat ad reip. commodum, e rep. 917, pen. h) *post, secundum.* τὴν ἐπὶ Κυνί. scil. δύντι ὥραν. post occasum Caniculæ 927, 3. 936, ult. i) *apud*, vel *coram.* τόπον τινὰ ἐν Φρεαττοῖ καλούμενον, ἐπὶ θαλάττῃ 646, 9. = ἐπὶ τοῖς δημοσίοις ἀγῶσι Æ. 1, 10. ἐφ' ὕβρει (quo dedecoretur) πιπράσκειν τὸ σῶμα 5, 5. ὑπεραισχύνεσθαι ἐπὶ τῷ πράγματι 5, 21. μισθαρνῶν ἐπ' αὐτῷ τούτῳ, ὃ ἀπαγορεύει ὁ νόμος μὴ πράττειν 6, 22. ἐπίταγμα ἕτερον ἐφ' ἑτέρῳ ἐπιτάττειν, aliud ex alio 13, 37. τὸ μὴ ἐπίστασθαι ἐρυθριᾶν ἐπὶ τοῖς αἰσχροῖς 15, 7. δανείζεσθαι τὴν μνᾶν ἐπ' ἐννέα ὀβολοῖς 15, 16. ἐπὶ τῇ πυρᾷ καθεύδοντος 20, 28. ἐπὶ τῇ διατριβῇ τῶν μειρακίων 25, 3. κοσμεῖσθαι γυναῖκα οὐκ ἐᾷ Σόλων, ἐφ' ῇ ἂν ἁλῷ μοιχὸς 26, 12. τὴν αὐτῶν ἀναίδειαν παρασχόντες ἐπὶ μισθῷ 26, 24. ἀλλ' ἐφ' οἷς εὐφρανθήσονται κατορθώσαντες, τούτοις κεκήληνται 27, 12. φέρνην ἐπὶ τῇ γυναικὶ λαβεῖν τὴν χώραν 32, 22. ἐπὶ ξενίᾳ κληθέντων ἡμῶν 33, 21. ἐν ταῖς φονικαῖς δίκαις ἐπὶ Παλλαδίῳ 39, 35. ἐφ' οἷς γέλωτες οὐχ οἱ τυχόντες ἐγένοντο 42, pen. ἐπὶ πεπραγμένοις ἐγένετο, hæc objurgatio, reprehensio, veniebat post rem jam factam, tempore importuno, cum nil amplius prodesset 44, 29. κλέπται ἐπ' αὐτοφώρῳ τῶν δημοσίων χρημάτων ὄντες 55, 12. ἐπὶ πάσῃ ἀεργίᾳ, ea lege, ut terra ista, nullo genere arationis sationisve colatur 69, 1. στεφανοῦσθαι ἐπὶ ταῖς τῆς πόλεως ἀτυχίαις 72, 22. ἐφ' ὥτε μὴ ἐπιγράφειν τὰ ἑαυτῶν ὀνόματα, ne sua nomina inscriberent 80, 5. ἐφ' οἷς ἡ πόλις ἐπένθησε καὶ ἐκείρατο 84, 14. βασάνους ἐπ' αἰτίαις ἀγεννήτοις 86, 1. = cum Dat. constructum multifariis modis potest reddi, ut sæpe dubites, qui unus modus interpretandi e multis sit præferendus. *cum, pro, sub conditione*, vel *sponsione, causa, ad, apud, in.* ἐπὶ προικὶ ἔχειν mulierem cum dote, vel ea lege, ut dotem una cum muliere habeat, vel ut dote sola contentus sit, et nil præterea desideret I. 81, 37. πῶς οὐκ ἐπίκληρος ἐπὶ τούτοις τοῖς χρήμασιν ἣν ἡ ἐμὴ μήτηρ 82, 1. ἐπὶ τοῖς τῆς ἐμῆς μητρὸς χρήμασιν ἐξέδωκε suam filiam. *with my mother's own property he gave his daughter a dowry* 80, 7. ὁ πατὴρ ἐγγυησάμενος τὴν ἐμὴν μητέρα ἐπὶ προικί. cum passus esset pater meus sibi matrem meam desponderi, non cum toto patrimonio ejus, quod ipsi de jure debebatur, sed solummodo cum pacto dotis de patrimonio universo decerpendæ 81, 34. ἐπὶ ταύταις διαθέσθαι. una cum filiabus. h. e. testamentum scribere, quo filiæ non exclusæ sint ab hereditatis perceptione, sed quo iis quoque prospectum sit, ut, qui hereditatem adipisci cupiat, is necesse habeat, una filias quoque domum ducere 44, 40. τὸν κλῆρον ἐπὶ τῇ ἐμῇ μητρὶ γενέσθαι. *to fall to, or devolve upon*

my mother. in jure, potestate et arbitrio meæ matris 80, 16. ἐπί τινι καταλείπειν τὸν κλῆρον. hac lege, ut aliquis ea potiatur 63, 17. 66, 29. 83, 11. προῖκα ἐπ' αὐτῇ ἔλαβε. *he received a dowry with her*, sive, quo eam duceret, sive propterea quod eam duceret 69, 35. [17, 6.] vel ejus gratia. ἐπὶ γυναικὶ ἔχειν ἀργύριον. ejus causa vel nomine 40, 40. 41, 30. 88, 12. ἐπὶ *παλλακίδι δόντες (nisi potius leg. est ἐπὶ παλλακῇ διδόντες) τὰ ἑαυτῶν 41, 44. ἐπὶ τῷ ἐγγυησαμένῳ ἦν penes eum, in ejus arbitrio, potestate 41, 28. ἐπὶ ἅπαντι τῷ οἴκῳ καταλείπειν ἐπίδικον 45, 23. 51, 10. ἐπὶ τοσούτοις ἀγροῖς καὶ κτήμασι. in tantis latifundiis 55, 24. ἐπὶ τῇ διαθήκῃ παραγενέσθαι interfuisse scriptioni testamenti 43, 31. ἐφ' αἷς διαθήκαις ἐκλήθησαν, quibus testamenti tabulis ut interessent obsignandis, vocati fuissent 47, 41. ἐπὶ τοῖς τούτων ὀνόμασι 59, 44. ἐπ' ὀλίγῳ ἀργυρίῳ pro 42, 2. ἐφ' οἷς ad quæ ἀπόκρισιν οὐ δέδωκε 83, 33. ἐπὶ τούτοις ob hæc ἐμοὶ τοιούτους ἀγῶνας παρασκευάζει 85, 7. ἐπ' ἐννέα ὀβολοῖς sub pacto novem obolorum, nomine fœnoris menstrui in minam 88, 24. ἐπὶ διαβολῇ invidiæ conflandæ ergo 89, 22. ἐπ' ἐμοὶ ταῦτα τεχνάζουσι contra me, in caput meum 77, 24. ἐπὶ Δελφινίῳ in Delphinio 110, 40.=ergo, vel ad, ut causam finalem significet. πλὴν οὐκ ἐπὶ θανάτῳ φάσκουσαν διδόναι, ἀλλ' ἐπὶ φίλτροις A. 112, 27. non quo necem patri conscisceret, sed quo eum amore sui accenderet. ἐψεύδετο ἐπ' ὠφελείᾳ τῇ ἑαυτοῦ 133, 39. b) *ob.* ἐλεεῖν ἐπὶ τοῖς ἀκουσίοις παθήμασι μᾶλλον προσήκει, ἢ τοῖς ἑκουσίοις καὶ ἐκ προνοίας ἀδικήμασι 114, 18. ἐπὶ τοῖς ἱματίοις διαφθαρῆναι, ob vestes, quo homicida vestibus peremti potiatur 117, 2. 5. 119, 40. c) *in.* ἐπὶ τῷ γυμνασίῳ 121, 26. d) *penes*, in arbitrio, potestate. ἐπὶ τοῖς τῶν κατηγόρων λόγοις εἶναι, ἢ ἐπ' αὐτοῖς τοῖς ἔργοις καὶ τῇ ἀληθείᾳ τῶν πραγμάτων. non posse facere, quominus judices pronuntient magis secundum criminationes accusatorum, quam secundum rei gestæ veritatem 129, 37. ἅπαντα τὰ ἐν ἀδήλῳ ἔτ' ὄντα ἐπὶ τῇ τύχῃ μᾶλλον ἀνάκειται ἢ τῇ προνοίᾳ magis fortuito casui permittenda sunt quam ut ea liceat prudentia gubernare 130, 4. e) in fraudem alicujus. ἡ πᾶσα παρασκευὴ γεγένηται ἐπ' ἐμοὶ κἀκείνῳ 138, 37. χρήματα λαμβάνοιεν ἐπ' ἐμοὶ 147, 8. 12.=ἐφ' ὑμῖν γενόμενον cum res in potestatem vestram devenisset An. 11, 14. τὰ ὑμέτερα αὐτῶν δικαίως ἐφ' ὑμῖν ἐστὶν 22, 15. πραττόμενος ἀργύριον ἐπὶ τοῖς αἰσχίστοις ἔργοις, ἔζης. mercede, quam exigebas, infamis patientiæ, vitam tolerabas, vel victum quærebas 13, 29. ἐπί τινι, in fraudem alicujus, ejus pessumdandi ergo εἰσενεγκεῖν χρήματα 17, 16. ἐπὶ παντὶ, quocunque loco, occasione, prætextu dato arreptove 20, 18. τοὺς ταῦτα βουλεύσαντας ἐφ' ὑμῖν hæc in pestem vestram machinatos 22, 19. ἐπὶ τῇ νῦν εὐνοίᾳ ob eam, quæ mihi nunc est, vestri studiosam voluntatem 22, 44. ἐπὶ ῥητοῖς σπονδὰς ἤγομεν 26, 15. στῆλαι σταθήσονται γεγραμμέναι ἐπὶ τούτοις aut post hæc pacta, aut secundum hæc pacta, h. e. iis convenienter, aut quo hæc pacta ad omnes promulgarentur, aut ut essent documentum et monumentum horum pactorum 27,

δῶρα λαμβάνειν quo jura, commoda, majestatem plebis minuat 104, 28. ἐπὶ τοῖς τῆς πατρίδος συμφέρουσι δ. λ. contra emolumenta patriæ, quo ea corrumpat, aut hosti prodat 108, 22. d) *super*. ἐπὶ τοῖς ξένοις γίγνεσθαι præesse, præfici mercenariis militibus 99, 32. ἐπὶ τῇ φυλακῇ τῶν ὑμετέρων σωμάτων τέτακται τὸ συνέδριον. senatus Areopagiticus præest tutelæ corporum vestrorum, vel, eo est institutus, quo securitati vestræ invigilet 104, 29.

Cum accusativo denique constructum ἐπὶ significat a) *ad*. ut, ad agendum gerendumve quid. μὴ προσάγειν (scil. πρὸς ὑμᾶς) τοὺς ἐπὶ τοῦθ' ἥκοντας, scil. ὅπως πρὸς ὑμᾶς προσαχθῶσι 234, 2. ἐπὶ τὸν πόλεμον τοῦτον κατεστήσατε Χαβρίαν. ad bellum hoc gerendum constituistis 677, 17. ἐπὶ καλὸν ἢ χρηστὸν πρᾶγμα χρήσιμος 779, 15. ἐπὶ κεφαλὴν præcipitanter, festinato, sine mora. εὐθὺς ἐπὶ τὸ δικαστήριον βαδίζειν 1042, 11. ἐπὶ τὸ ἄμεινον εἶναι in bonum cedere, proficere, salutare esse 1072, 15. ἐφ' ἃ εἰσεποιήθη, quæ bona ut adipisceretur, ideo fuisset adoptatus 1089, 6. εἰς τὸ γραμματεῖον ἐπὶ τὸ τοῦ Ἀρχιάδου ὄνομα ἐγγραφῆναι. (ubi potest quoque *apud* reddi) 1091, 25. 1295, 15. ἐπὶ διετὲς ἡβήσῃ ad biennium, totum biennium 1135, 4. ἀπογράφειν τὴν κρίσιν ἐπὶ δύο ἡμέρας. præfinire terminum bidui, quo transacto veniendum sit ad judicium, *to summon, to cite for the day after to-morrow* 1151, pen. πεντεκαίδεκα μνᾶς ἐπὶ τόκον — ἐπόγδοον 1212, 1. τὴν ἐφ' ἡμέραν τροφὴν αὐτοῖς διαρκῆ διδόναι 1214, 6. ἐπὶ τοὺς τόκους ἧκον οἱ δεδανεικότες. ad exigendum usuras 1225, 14. b) *apud*, vel *super*. ἐγγύη ἡ ἐπὶ τὴν τράπεζαν 895, 15. ἀποδοθέντων ἐπὶ τὴν τράπεζαν, *were paid back to the bank* 896, 7. ἀποστερεῖσθαι τὸ ἐπὶ τὴν τράπεζαν χρέος. *the monies, which stood in the bank* 900, 14. προσώφειλε τὰ ἕνδεκα τάλαντα ἐπὶ τὴν τράπεζαν. *indebted to the bank, so that they could claim it of him* 945, 23. ὀφείλει Πασίων ἐπὶ τὴν τράπεζαν. *he is indebted to the bank* 1111, 12. c) *adversus*, in damnum. ἑτοίμως ἐφ' ὑμᾶς ἐλθεῖν 16, 10. ἐπὶ τὴν τυραννικὴν οἰκίαν ἐβοήθησε 22, 8. ταῦτ' ἐφ' ὑμᾶς ἐστὶ hæc in caput vestrum struuntur 73, 27. ἁρπάζων Φίλιππος οὐ λυπεῖ, καὶ ταῦτ' ἐφ' ὑμᾶς ἁρπάζων. quo vos oppugnet, et copiis e raptu coactis vos subvertat 146, 20. Θηβαῖοι τούτοις ἀεὶ συμμάχοις ἐπὶ Λακεδαιμονίους χρῶνται 209, 26. ἐπιτείχισμα κατασκευάζων ἐπὶ τὴν Ἀττικὴν 248, 13. πονηρία δυνάμεως δόξαν εὑρημένη ἐπὶ τὴν πόλιν ἐστὶ 450, 11. ἔχει ὀργὴν ἐπὶ Μειδίαν 537, 5. τότ' ἀμύνεσθαι τοὺς ἀδίκως ἐπ' αὐτὸν ἐλθόντας χρὴ 555, 23. ἐνεδέχετο αὐτῷ καὶ ὕστερον ἐπ' ἐμὲ ἐλθεῖν. — = μηδ' ἐπὶ κηρυκείαν ἀποστελλέσθω Æ. 3, ult. μεταπέμπεσθαί ποθεν βοήθειαν ἐπί τινα, contra quem 5, 24. τράπηται δ' ἐπὶ τὸ ἀναιδέστατον 7, 21. φοιτᾶν ἐπὶ τὴν οἰκίαν 9, 4. καθίζει ἐπὶ τὸν βωμὸν τῆς μητρὸς τῶν θεῶν 9, 14. εἰ ἐπὶ τὴν αὐτὴν ἐτράπετο ἀπολογίαν 12, 27. καταφεύγειν ἐπί τινα 19, ult. ὥστ' οὐδ' ἀπαντήσεσθαί με ἐπὶ τὸ δικαστήριον 24, pen. ἐφιστάνειν ἐπί τινα. ἐπέστησα ἐπὶ τὸν κατήγορον Φίλιππον καὶ Φωκίας 25, 5. προβαίνει τὸ ἔθος ἐπὶ πολὺ 25, 30. ἐπιγραφομένων τοιούτων

τοὺς ἑπτὰ ἐπὶ Θήβας (sub. στρατεύσαντας) 191, 26. ἐπ' Ἀρτεμίσιον ἐβοήθησαν 193, 28. εὐθὺς ἐπὶ τὸν Μηνόφιλον ἐβάδιζε 113, 36. ἧκον πρέσβεις ἐκ Κύπρου ἐπὶ τὴν βοήθειαν. ad petendum auxilium 153, 38. ἐπὶ τὸ ἑαυτῶν ἴδιον κέρδος ἔλθοιεν 187, 18. πιστεύοντες τοῖς θεοῖς καὶ ἐλπίζοντες ἐπὶ τὸ δίκαιον μετὰ τῶν ἀδικουμένων ἔσεσθαι. si bene habet ista lectio 924, 6. sed nescio an potius ibi leg. sit. ἐλπίζοντες ἐπικούρους αὐτοὺς τῶν δικαίων ἀδικουμένων ἔσεσθαι. b) *adversus, contra*. μείζω στάσιν καὶ πόλεμον ἐπὶ τοὺς ἐν Πειραιεῖ, ἢ τοὺς ἐξ ἄστεος ἐποίησαν 125, 17. συνίστασθαι ἐπὶ τοὺς ἐμπόρους. coisse in sodalitium, conjurasse in fraudem negotiatorum 165, 40. 166, 16. c) *apud*. ἐπὶ Φύλην τινές εἰσι 137, 10. 12. 16. d) *ad*, in numero, *circiter*. εἰ κατασκαφείη τῶν μακρῶν τειχῶν ἐπὶ δέκα στάδια ἑκατέρου 130, 26. οὗτοι δ' *ἐπὶ τῆτες συνωνούμενοι φαίνονται 165, 7.

ἐπιβαίνειν ἐπὶ τὴν ἱερὰν χώραν 278, 21. ἐπιβῆναι τῆς χώρας 1394, ult. Θετταλίας ἐπέβη 12, pen. = ἐπιβαίνειν τῆς Ἀττικῆς Ly. 163, 23.

ἐπιβάλλειν convenire, congruere, competere pro rata portione. τῆς τῶν ἄλλων ἀνθρώπων τύχης τὸ ἐπιβάλλον μέρος μετειληφέναι νομίζω τὴν πόλιν 312, 2. μέρος γ' ἐπιβάλλει τῆς ἀτιμίας ἅπασι καὶ μάλιστα σοὶ 317, 1. b) irrogare mulctam, sive simpliciter, sive cum addito ζημίαν, aut ἐπιβολὴν 572, 19. ἐπιβάλλειν ἔστω κύριος κατὰ τὸ τέλος 1076, 19. In medio, in animum inducere, conari. ἐπιβάλλεσθαι λύειν τοὺς ὅρκους 282, 14. 27. = ἐπιβολὰς ἐπιβάλλειν Æ. 57, 33. = L. 159, 13. ἀργύριον 114, 39. irrogare mulctam, sive sic nude, sive cum addito τὰς ἐπιβολὰς 144, 35. 159, 13. 183, 18.

ἐπιβάτης] ἐπιβάται sunt, aut ministri naucleri, *the mariners*, aut vectores quicunque, præter milites classiarios. nam hi eo nomine non veniunt 883, 13. 23. 1286, 6. καὶ ταῖς ὑπηρεσίαις καὶ τοῖς ἐπιβάταις 1209, 11. verum Harpocrat. ait milites classiarios ἐπιβάτας appellari. = L. 107, 18.

ἐπιβιοῦν et ἐπιβιῶναι. ἐπιβιοῦντος μετὰ ταῦτα τοῦ Πολυεύκτου πλέον ἢ πένθ' ἡμέρας 1033, 15. 1034, 3. 1273, 3. = I. [19, 19. 28, 55.]

ἐπιβλέπειν ἐπί τι D. 99, 22. v. ἀποβλέπειν.

ἐπιβλὴς trabs L. ap. Harpocr.

ἐπιβολὴ mulcta arbitraria 572, 19. = Æ. 40, 27. ἐπιβολὰς ἐπιβάλλειν 57, 33. = ἐπιβολὰς ὀφλεῖν condemnari mulctis arbitrariis An. 10, 16. = L. 105, 13. ἐπιβολὰς ἐπιβάλλοντες καὶ ζημιοῦντες 159, 13. ἐπιβαλλόντων τῶν ἀρχόντων ἐπιβολὰς 183, 18.

ἐπιβουλεύειν] ἀμφότερα οἶδε, καὶ αὐτὸν ἐπιβουλεύοντα ὑμῖν, καὶ ὑμᾶς αἰσθανομένους 134, 25. τὴν ἱερὰν ἐσθῆτα καὶ τοὺς στεφάνους ἐπεβούλευσε διαφθεῖραι 520, 2. ἐπεβούλευσε τοιαύτην λαβεῖν τῶν πεπραγμένων δίκην clandestinis et malitiosis consiliis machinatus est talem adipisci ultionem 542, ult. ἐξ ἀρχῆς τοῖς ἐμοῖς ἐπιβουλεύοντα 865, 5. ἐπιβουλεύειν μηδὲν ὑγιὲς ποιεῖν 932, 7. ὡς ἐπεβούλευον ἀτιμῶσαι καὶ τὰ ἔσχατα πρᾶξαι 973, 19. οὗτος εἴς τε χρήματα καὶ

86, 12.=accedere, supervenire. τὰ ἐναντία ἐπιγενόμενα ὀνίνησι. prodest et salutem affert succedens priori conditioni rerum alia nova, isti contraria A. 116, 28.=παράδειγμα τοῖς ἐπιγιγνομένοις Ly. 149, 5. 158, 8. 159, 21.=παράδειγμα τοῖς ἐπιγιγνομένοις posteris καθιστάντες D. 108, 12.

ἐπιγινώσκειν noscitare, diligentia inspectionis deprehendere An. 33, 6.

ἐπιγνώμων censor, æstimator, arbiter. τῆς τιμῆς pretii τοῦ παιδὸς 978, 11.=inspector. ἐπιγνώμονας πέμποντες καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν L. 110, 28.

ἐπίγραμμα] ἐπιγράμματος ἐν τοῖς Ἑρμαῖς τυγχάνειν 491, 4. ἐπιγράμματα τῆς πόλεως ἀνελὼν ὡς καλὰ καὶ ζηλωτὰ κατὰ παντὸς τοῦ χρόνου 615, pen. πρὸς τριάκοντα μνῶν ἐπίγραμμα ὑπὲρ τοσούτων χρημάτων εἰς τοσοῦτον ἀγῶνα καθέσταμεν. in discrimen mulctæ tam enormis pendendæ devenimus ob læsionem, cujus rei agimur, quæ læsio, prout ipse libellus accusatoris eam æstimavit, pluris non est, quam dimidii talenti 985, 11. est igitur ἐπίγραμμα taxatio, vel æstimatio damni a reo accusatori dati literis consignata.=ἐπ' αἰσχίστῳ ἐπιγράμματι * ἐξέκειτο ἔμπροσθεν τῶν ἐπωνύμων I. 54, 40.

ἐπιγράφειν] φυσηθεὶς ὁ Παυσανίας ἐπέγραψεν εἰς τὸν τρίποδα τὸν ἐν Δελφοῖς 1378, 1. ἠνάγκασαν αὐτοὺς ἐκκόψαντας τὰ ἐλεγεῖα ἐπιγράψαι τὰς πόλεις τὰς κοινωνούσας τοῦ ἔργου 1378, 12. b) litem æstimare, cum actor in libello accusatorio indicat ipse, quantam mulctam sibi debere reus videatur. ἀλλὰ καὶ τῶν ἐπιγεγραμμένων ἐτίμησαν. sed etiam mulctam ei irrogarunt eam, quam ego meo in libello accusatorio indicaveram 847, 7. In medio curare, vel pati, auctor esse, ut a commentariensi alicujus nomen in tabulis publicis, vel in libello accusatorio, scribatur, velut subscriptoris, aut testis. ἐπ. κλητῆρα 542, 19. ἐπεγράψατο τοῦτον τῇ διαμαρτυρίᾳ 1097, 6. 13. κλητῆρα κατ' ἐμοῦ τὸν ἀδελφὸν ἐπιγράφεται 1251, 5. ἐμβάλλεται μαρτυρίαν ψευδῆ καὶ ἐπιγράφεται μάρτυρας 1266, 17. ἐπιγραψάμενος ἐπὶ τὸ ἔγκλημα Βοιωτόν. cum Bœotum scribi reum in forum citandum curassem a scriba publico in libello meo accusatorio 1013, 10. τῶν ἐπιγραφομένων ταῖς ἀλλοτρίαις γνώμαις. qui sententiis alienis inscribi se velut auctores, aut suffragatores patiuntur 1359, 17. b) ἐπιγραψάμενος κύριον τὸν ἀδελφὸν ἑαυτοῦ pro legitimo herede scribi curans 1054, 18. οὐ γὰρ ἂν ξένον καὶ ξένην τοὺς ἐμαυτοῦ γονέας ἐπιγραψάμενος 1314, 26. c) pro simplici γράφειν. ὅτῳ ἐπιγεγραμμένον εἴη τὸ ἀργύριον ἀποδοῦναι τὸ ὑπὸ Λύκωνος καταλειφθέν. cui ut redderetur illud æs, in tabulis esset scriptum et præceptum 1238, 12. p. 1241, 17. est eadem de re simplex γεγραμμένον.=ἐπιγράφειν τὰ μέγιστα ἐπιτίμια· de legislatore criminibus sævas pœnas irrogante Æ. 3, 7. τίμημα ἐπιγράφεσθαι dicitur accusator, cum curat a magistratu libello suo accusatorio adscribi hanc clausulam; qui ea in causa judicaturi sint judices, eos oportere, non tantum hoc judicare, sitne reus incusato crimini obnoxius, sed etiam, quæ ei pœna sit irroganda lege de

αἰσχρόν ἐστι τὸν αἰτιώμενον οὐκ ἔχειν ἐπιδεῖξαι τῆς αἰτίας τὸ ἔργον 86, 22. = I. 53, 43. = ἐπιδειξάμενοι τοιαῦτα ἔργα An. 25, 40. = ἐπέδειξαν πολλοῖς μὲν Ἀθηναίων, πολλοῖς δὲ καὶ τῶν ξένων, οὕτω διακείμενον L. fr. 45, 8. = ἐπιδείκνυσθαι πᾶσιν ἔργῳ τὴν ἀρετὴν Ly. 162, 16.

ἐπιδεικτικὸς] de orationibus. τοὺς μὲν γὰρ πιθανοὺς populares, τοὺς δ' ἐπιδεικτικοὺς εἶναι προσήκει. ostensionales, pompaticas 1401, pen.

ἐπιδεῖν A. 138, 35.

ἐπίδειξις exhibitio speciminis, cum aliquis artem quampiam suam publice ostentat. *a specimen, a piece of work made by an artist, or handicraft, to prove his capacity.* ἐπίδειξίν τινα φωνασκίας βουλόμενος ποιήσασθαι 319, 9. ἐπ. τῆς ἑαυτοῦ πονηρίας ποιούμενος 785, 17. = ἐπίδειξιν τῆς συμφορᾶς ποιησόμενοι, suis in corporibus demonstrationem fidei facturi spectantibus, quanta sint afflicti clade Æ. 72, 36. = ἐπίδειξιν ποιούμενοι πρὸς τοὺς Ἕλληνας Ly. 161, 42.

ἐπιδέκατος denus quisque numus, e. c. singulæ drachmæ de denis quibusque drachmis. τὸ ἐπιδέκατον τούτου (hujus mulctæ) τῆς θεοῦ εἶναι 1074, 24. = τὸ ἐπιδέκατον ἔστω τῆς θεοῦ. Minervæ esto decimum quodque An. 13, 7.

ἐπιδέξιος] ἐπίδεξιοι φύντες ἑτέρων μᾶλλον, cum sitis natura ingenio præditi excitatiore atque præstantiore quam alii Æ. 25, 21.

ἐπιδεξιότης] τῆς ἐν τοῖς πότοις ἐπιδεξιότητος Æ. 34, 20.

ἐπιδέχεσθαι] τοῦτ' ἤδη πᾶσαν ἐπιδέχεται κατηγορίαν 139, 1. = καθαρὸν οὕτω χρὴ τὸν βίον τοῦ σώφρονος ἀνδρὸς εἶναι, ὥστε μὴ ἐπιδέχεσθαι δόξαν αἰτίας πονηρᾶς Æ. 7, 32. = capere, admittere, pati. ὁ γὰρ χρόνος οὐκ ἐπιδέχεται μακρολογεῖν D. 94, 13.

ἐπιδημεῖν] versari in urbe. ἐπεδήμησεν εἰς (*ob*, vel *per*) μυστήρια 1352, 19. ἐπιδημήσαντα Στέφανον εἰς τὰ Μέγαρα 1357, 17. b) redire in urbem ex itinere. ἐπιδημήσας ἐκ τῆς ἀποδημίας. redux in patriam e peregrinatione factus 1173, 5. 1175, 1. = ἀποδημεῖν et ἐπιδημεῖν, opponuntur inter se, abesse domi et esse domi Æ. 35, 36. 42, 36. 10, 11. ἐπιδημῶν * εἰς τὴν πόλιν ἡμῶν 48, 42. οὐκ ἐπιδημοῦντος ἐν Μακεδονίᾳ Φιλίππου, absente a patria 71, 41. ἐπιδημεῖν εἰς τὴν πόλιν. venire in urbem 90, 23. = I. 76, 44. = A. 146, 40. = ὅσοι δὲ ξένων ἐπιδημοῦσι hac in urbe versantur L. 123, 22. ἐπεδήμησε τὸ τῶν πολεμίων στρατόπεδον copiæ, castra hostium prope ad urbem accesserant, vel, ipsam in urbem immigrarant 126, 36. μὴ ἐπιδημεῖν, ἀλλὰ στρατεύεσθαι 160, 2.

ἐπιδημία commoratio in loco quodam. ἐπιδημία ξένων οὐ πάνυ ἦν αὐτόθι. peregrini non admodum multi ibi commorari solebant 1357, 9.

ἐπιδιαθήκη, pactio interposito argento L. ap. Harpocr.

ἐπιδιατίθεσθαι] ἐδέξατο τὸν ὅρκον, ἐπιδιαθέμενος ἀργύριον, ἐὰν μὴ ὀμόσῃ τὸν ὅρκον. cum hac de re cavisset ære certo deponendo 896, 22. = pactionem facere interposito argento L. ap. Harpocr.

ἐπιδιδόναι ultro, gratuito dare, aut recipere daturum. τάναλωμένα ἐπέδωκα. *I made them a present of* 264, 15. ἐφ' οἷς ἐπέδωκε, τετίμηται 264, 26. ἐπέδωκε ταῦτα τῷ δήμῳ 266, 21. εἰς σωτηρίαν ἐπεδίδοσαν. quo tempore agebatur de servanda patria, in salutem ejus.—τριήρη ἐπέδωκε 566, 11. 13. ἃ μὲν ἐπέδωκα, ταῦτ' ἐστὶν, ὧν οὐδὲν γέγραψαι 267, 3. ex Orat. pro Corona. ὧν ἐκ τῆς ἰδίας οὐσίας ἐπέδωκα, οὐδεμίαν ἡμέραν ὑπεύθυνος εἶναί φημι 263, pen. ἐπεδώκαμεν ὑμῖν τάλαντον 918, 21. 27. de patre usurpatur filiæ dotem addente. ἐπιδόντος προῖκα τάλαντον 1009, ult. b) conferre. ἐπιδιδόναι οὐδὲν πρὸς ἀνδρείαν 1408, 15. c) increbescere, gliscere, crescere, proficere. οὐδὲν ἡγοῦμαι πλέον ἢ τὰ τοῦ πολέμου κεκινῆσθαι καὶ ἐπιδεδωκέναι 123, 14.=προῖκα ἐπιδοὺς dote addita ἐκδοῦναι τὴν ἀδελφὴν I. 38, 34. ἐπέδωκεν ἐν τῷ δήμῳ. in concione populi ultro recepit, et spospondit se collationem pecuniariam gratuitam ærario largituram esse. dixit se largiri velle 54, 38. 40. =ἐπειδὴ οἱ πρυτάνεις ἐπέδοσαν (scil. τὴν ζήτησιν) περὶ αὐτῶν εἰς τὴν βουλὴν L. 164, 17. τὴν μητέρα αὐτῶν ἐκδίδωσιν elocat nuptui ἐπιδοὺς addita dote π. δρ. 897, 9. 146, 28.=largiri Ly. 167, 35.=ἐπιδιδόναι ἐκ τῶν ἰδίων εἰς τὴν κοινὴν σωτηρίαν, ultro de suo conferre D. 100, 28. ἀρχιθέωρον αὐτὸν *ἐπέδωκε τῇ βουλῇ sese obtulit 100, 37.

ἐπιδικάζειν in activo dicitur magistratus petenti hæreditatem, aut aliud aliquod bonum, item virginem hæredem orbam, sententia sua adjudicans, petitor autem dicitur ἐπιδικάζεσθαι in medio, cum adjudicari sibi curat, et impetrat. Construitur cum genitivo rei petitæ. ἐπεδίκασεν ὁ ἄρχων τοῖς ἀντιδίκοις τοῖς ἡμετέροις τὸν κλῆρον τὸν Κόνωνος 1174, 17. ἐπεδικάσατο τοῦ κλήρου τοῦ Ἁγνίου κατὰ τοὺς νόμους 1051, 6. παρὰ τοῦ ἐπιδεδικασμένου καὶ ἔχοντος τὸν κλῆρον προσκαλεῖσθαι 1052, 14. τὴν ἀμφισβήτησιν εἶναι τῷ ἄρχοντι, καθότι ἐπεδικάσατο, οὗ ἂν ἔχῃ τὰ χρήματα. Archon debet inquirere, quo titulo is, qui hæreditatis postulatur, eam hæreditatem in jure petierit atque impetrarit 1055, 5. ἐπεδικασάμην τῆς τούτου μητρὸς 1075, 25.=ἀπόδοτέ μοι ἐπιδικάσαντες τοῦτον τὸν κλῆρον I. 86, 29. ἐπιδικάζεσθαι τοῦ κλήρου. subaudi τὴν κτῆσιν 42, 7. 19. τῶν πατρῴων 43, 44. δοθέντων 44, 2. οἷς προσῆκε τῆς ἐμῆς μητρὸς ἐπιδικάσασθαι 80, 41. τῷ υἱεῖ μετὰ τοῦ κλήρου ἐπιδικάσασθαι 80, 7. ἔχω τὸν κλῆρον ἐπιδικασάμενος παρ' ὑμῖν. sententia vestra mihi adjudicatum 85, 35.=An. 16, 1.

ἐπιδικασία ἀτελὴς adjudicatio (hæreditatis etc.) irrita, cassa 1055, 1. ὑπὲρ οὗ τοῦ κλήρου τὴν ἐπιδικασίαν ποιούμεθα. cujus hæreditas utri sit adjudicanda, nunc in jure experimur 1084, 15. =τῶν τοῦ ἀδελφοῦ τὴν ἐπιδικασίαν ποιεῖσθαι I. 43, 40. 43. τὰς ἐπιδικασίας οἱ εἰσποίητοι πάντες ποιοῦνται 44, 12. τὴν ἐπιδικασίαν τῆς θυγατρὸς ἀποστερῆσαι 45, 16.

ἐπίδικος controversus, controversiæ obnoxius. ἐπιδίκου ὄντος τοῦ κλήρου 1074, 1.=controversiæ forensi, petitioni et adjudicationi obnoxius, præsertim virgo nubilis heres relicta. διαμαρτυρεῖν μὴ ἐπίδικον εἶναι τῇ ἡμετέρᾳ μητρὶ τὸν κλῆρον. non licere nostræ matri hereditatem petere I. 38, 11. 42, 17. ἐκδοθείσας

καὶ συνοικούσας ἀνδράσι γυναῖκας τοῖς ἐγγύτατα γένους ἐπιδίκους ὁ νόμος εἶναι κελεύει 44, 25. ἐπὶ ἅπαντι τῷ κλήρῳ ἐπίδικον καταλείπειν 45, 23. τοῖς ἐγγύτατα γένους ἐγένετο ὁ κλῆρος ἐπίδικος. facultatem adipiscebantur hereditatem petendi 84, 23. ἐπίδικον αὐτοῖς ἦν τὸ ἡμικλήριον 86, 20.

ἐπιδιώκειν a tergore persequi L. 99, 23.

ἐπίδοξος ἦν (Megalopolis) καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἁλῶναι Æ. 77, 19.=ἐπίδοξον ὄντα ἔτι μείζω κακὰ πάσχειν. cum ei metuendum esset, ne adhuc majora mala pateretur A. 115, 22. ἐκ τῶν μεταβολῶν (scil. reipub.) ἐπίδοξος αὐτοῖς ἐστὶν ἡ δυσπραγία μεταβαλεῖν 120, 13. spes est fore ut mutetur—.=exspectatus Ly. 148, 44.

ἐπίδοσις incrementum. ἁπάντων πολλὴν ἐπίδοσιν εἰληφότων 123, 11. ἐπίδ. ἔτι πολλὴν ἐχούσης τῆς σῆς φύσεως 1407, 27. ἐπίδ. μεγίστην τὸν βίον ἡμῶν λαβεῖν 1413, 22. ἐκ τοῦ Πλάτωνι πλησιάσαι τοσαύτην ἔλαβεν ἐπίδοσιν 1415, 13. profecit. b) largitio spontanea, contributio pecuniaria gratuita ad necessitates patriæ 566, 23. οἱ τὰς μεγάλας ἐπιδόσεις ἐπιδόντες 285, 19.=largitio erga rempublicam Æ. 57, 5.

ἐπιδρομὴ] τὸ ἐπ' ἐξουσίας καὶ πλούτου πονηρὸν εἶναι τεῖχός ἐστι πρὸς τὸ μηδὲν ἐξ ἐπιδρομῆς παθεῖν 559, 25.

ἐπιείκεια fama præclara honestatis et probitatis. ἵνα τὴν ὑπάρχουσαν ἐπιείκειαν ἀποβάλωμεν 919, 4.

ἐπιεικὴς] probus, honestus, fidus, frugi. μηκέτι τὸν νοῦν αὐτῷ ὡς ἐπιεικεῖ προσέχειν 606, 2. τί δὴ ταῦτ' εἶα, φάσκων ἐπιεικὴς εἶναι 606, 3. ἐπιεικεῖς δοκῶσιν εἶναι περὶ τὰ συμβόλαια. circa meum et tuum 915, ult. οὐδὲν εἰδὼς τὴν τούτων πονηρίαν, ἀλλ' οἰόμενος ἐπιεικεῖς εἶναι ἀνθρώπους 925, 10. ἐπιεικῆ δόξαν ἔχων 1343, 2.=ἐπιεικεῖς φύσεις διαφθείρειτε Æ. 79, 32.=ἐπιεικὴς τῇ πόλει L. 153, 7.

ἐπιεικῶς sæpenumero, crebro, plerumque 10, 7. 450, 14. b) sic satis. ἐπιεικῶς ἔντιμον κατέλιπον τὸν σῖτον hinc proficiscentibus ipsis, erat pretium frumenti sic satis ingens. *at a tolerably high price* 1285, 17. ἐπιεικῶς ἔσχε τὸ σῶμα. sic satis commode 1364, 27.=ἐπιεικῶς εὐτύχει. sic satis. vel, quoad potissimam partem, plerisque in rebus I. 58, 10.=ταῦτα μὲν οὖν ἐπιεικέστερον παρήσω. transmittam hæc silentio, animi cum æquitate et lenitate, majore etiam quam par erat A. 117, 39.

ἐπιέναι accedere, aggredi, adoriri, invadere. ὡς ἐπιὼν [id est ἐξ ἐπιδρομῆς] ἅπαντα ἤλπιζε τὰ πράγματα τότε ἀναιρήσεσθαι se eversurum et subacturum esse omnia a primo statim impetu, aggressu, cedentia statim, neque resistentia 15, 12. b) de rebus futuris, imminere, instare, appropinquare. τῶν ἐπιόντων ἕνεκα, εἰ μηδενὸς ἄλλου 423, 27. τῆς ἐπιούσης ἑκάστῳ τύχης μὴ οὔσης προδήλου 633, 26. ὅσα περὶ τῶν ἐπιόντων δηλοῦσιν οἱ θεοί. de rebus futuris 1487, 5. c) in mentem venire. οὔτ' ἐπείγεσθαι βαδίζουσιν, οὔτε πλεῖν αὐτοῖς ἐπῄει 392, 27. εἰ γὰρ καὶ κατὰ μικρὸν ἐπῄει αὐτῷ τὰ τοιαῦτα σκοπεῖν 576, 27.=ἐπῄει ἡ ἐκκλησία, coibat, adventabat in forum concio, vel instabat, prope erat congressura Æ. 9, 17. πρὸ τῆς ἐπιούσης πυλαίας 71, 12. ἐπιὼν κίνδυνος 74,

ἐπικαθῆσθαι] ἐπικαθήμενος ἐπὶ τῇ τραπέζῃ. *the agent, book-keeper, principal assistant of a banker* 946, 13. 1189, 20. 1193, pen.

ἐπικαίειν ulcus amburendo sistere 795, 26. v. ἀποκαίειν.

ἐπίκαιρος] μὴ προσλαβὼν τοὺς ἐπικαίρους τῶν τρόπων. opportuni 234, 14.

ἐπικαλεῖν τεθνεῶτι de defuncto queri 1241, 6.=τὸν Ὀρεστὴν ἐπικαλούμενον I. 68, 45.=ἐπικαλοῦνται μάρτυρας A. 114, 33. arcessunt, advocant. b) incusare, insimulare. ἑκόντα μὲν οὐκ ἐπικαλῶ ἀποκτεῖναι 121, 1. οὐ δικαίως ἐπικαλεῖται, accusatur 121, 33. ἐπικαλούμενος 122, 10. 124, 26.=ἐπικαλεῖν τινὶ incusare, queri de aliquo L. 112, 31. 157, 24. 178, 7.=ἐπικαλεῖσθαι βοηθὸν Ly. 153, 15. θεοὺς 150, 7. 168, 16.

ἐπικαρπία] τὴν οὐσίαν πότερον ἐκ τῶν ἐπικαρπιῶν e vectigalibus, reditibus annuis, ἢ τἀρχαῖα ἀναλίσκων διῴκηκε 829, 7. 834, 2.= ἐπικαρπίας ἐκ τῆς ὠνῆς ἐκλέγειν vectigalia exigere, h. e. ea quæ in portubus aut portis urbium de mercibus instantibus aut exeuntibus dependi debent An. 12, 28.

ἐπικατατέμνειν [scil. fodinas metallicas] τῶν μέτρων ἐντὸς 977, 7. cuniculos suos in alienos adigere. *to break into his neighbour's shaft.*

ἐπικεῖσθαι] τῷ ἄρξαντι πανταχοῦ μεγάλα τὰ ἐπιτίμια ἐπίκειται A. 128, 39.

ἐπικηρυκεία induciæ, pax, tranquillitas ad certum tempus per fecialem indicta. διὰ τὴν πρὸς Λακεδαιμονίους ἡμῖν ἐπικηρυκείαν 61, 23.

ἐπικηρυκεύεσθαι depecisci, decidere cum aliquo 888, pen.

ἐπικηρύττειν præconis voce mercedem publice ei promittere, si quis aut vivum aliquem, aut caput ejus dedat promulgantibus. διὰ ταῦτ' αὐτῷ τοὺς Θηβαίους χρήματα ἐπικεκηρυχέναι 347, 25.=ἐπικηρύττειν δώσειν ἀργύριον L. 104, 45. ἐπικηρυχθέντων ubi bona istæc sub hasta venierunt 148, 42.

ἐπικινδυνεύειν] ὅτι τὰ χρήματα ἤδη ἐπικινδυνεύεται τῷ δανείσαντι. merces ab hoc temporis articulo inde jam nunc, periculo creditoris ire per mare. *the property now traverses the sea at the risk of the creditor* 915, 31.

ἐπικίνδυνος anceps, periculi plenus. ἐπικινδύνους ἔχουσα προσόδους. vectigalia dubia 948, 2. ἀκούειν μὲν ἡδεῖαι, πράττειν δ' ἐπικίνδυνοι 1452, 20. τὴν ἡλικίαν, ἐν ᾗ φυγῆς ἐπικινδύνου πειρᾶσθαι παρ' ἔθος καὶ παρὰ τὴν ἀξίαν ἀναγκάζομαι 1470, 13.=ἐπικίνδυνον ποιοῦσι τοῖς οὐδὲν ἀδικοῦσι τὸν βίον L. 102, 44. 111, 10.

ἐπίκληρος virgo patre orba, heres, contentioni obnoxia, quis ejus et corpore et bonis sit potiturus 182, 15. ὅσα εἰς ἐπικλήρους [scil. ἥκει] πρὸς τὸν ἄρχοντα 976, 12. nam archon eponymus earum causas disceptabat. ἐπικλήρων καὶ ὀρφανῶν καὶ τοκέων τῷ ἄρχοντι προσέταξαν ἐπιμελεῖσθαι 940, 10. ἐπικλήρου qui sit κύριος, tutor, jure præditus eam elocandi 1134, ult. sqq. jura quædam earum 1137, circa finem. ἐπικλήρου εὐπόρου κληρονομήσας 1311,

cum fuisset declaratus, probationem haud sustinuisset. οὔτε λαχὼν, οὔτ' ἐπιλαχὼν 1331, 5.=οὔτε λαχὼν, οὔτ' ἐπιλαχὼν Æ. 62, 31.

ἐπιλαμβάνειν in activo, inhibere, compescere, sistere, de aqua, ne manare pergat. σὺ δ' ἐπίλαβε τὸ ὕδωρ. formula oratoribus usitata, qua imperabant præfecto clepsydræ, ut effluxum aquæ impediret 1103, ult. 1268, 11. 1305, 7. In medio, celeriter arripere, corripere, ut si rem effugere conantem injecta manu reprehendas, retorqueas, retineas. usurpatur de malis, quæ homines derepente, securos, nil metuentes, occupant, obruunt, invitos et veluti constrictos retinent, neque remittunt, sed violenter agitant, torquentque. Hinc etiam notio potiundi. ὑμεῖς δὲ, ὅσῃς ἅπαντες ὁρᾶτε, ἐρημίας ἐπειλημμένοι 174, 10. ἀτελείας ἐπειλημμένοι. nacti immunitatem, veluti qui prædam, aut furtum celeriter et violenter arreptum aufferunt 464, 8. ἐπιλαμβανόμενον τῇ χειρὶ 533, pen. ὧν ἐπελαμβάνοντο οἱ πεντηκοστολόγοι 558, 18. quibus manus injiciebant. ἐπελαμβάνετο μυστηρίοις ἐπιδημοῦντος. apprehendebat eum, per occasionem Mysteriorum Athenis versantem. quo tempore non licebat debitoribus manus injicere. ut apud nos tenente foro, quod appellant *die Messe* 571, 23. ἐξαγομένων τῶν παίδων ἐπιλαμβάνεται. injicit manum pueris (servis) clam, furtim Athenis alio exportandis 895, 10. 896, 19. οὐκ εἴχομεν ὅτου ἂν ἐπιλαβοίμεθα. *we had, or saw nothing, on which we could take hold* 931, 16. ἐπελαμβάνετο γὰρ αὐτῆς [scil. τῆς διανοίας] τὸ συνειδέναι nam conscientia eorum menti linguæque frenum quasi imponebat 406, 20.=πονηρὰ φύσις μεγάλης ἐξουσίας ἐπιλαβομένη δημοσίας ἀπεργάζεται συμφορὰς Æ. 74, 31. ἐπιλαμβάνεσθαι τῶν τριχῶν, aliquem e comis trahere obtorto collo 75, 2.=ἐπίλαβε τὸ ὕδωρ I. 39, 18. 45, 36. [25, 41.]=ἐπιλαμβάνεσθαί τινος aliquem injecta manu vindicatum et raptori ereptum ire L. 98, 1. 99, 30. ἐπίλαβέ μοι τὸ ὕδωρ 166, 43. 167, 16. inhibe.=εἰ ἐπιλήψονται τὰς Ἀθήνας. derepente obruent Ly. 158, 23.=ἐπείληπτο τῆς γραφούσης χειρὸς inhibebat meam manum ista scribentis De. 179, 35.

ἐπιλανθάνεσθαι] ἐπιλελησμένος ἑαυτοῦ 289, 16.=ἐπιλανθάνεσθαι περὶ τῶν πεπραγμένων. facta oblivisci An. 19, 16.=εἰ ὑμεῖς βούλεσθε τὰ τούτῳ πεποιημένα ἐπιλαθέσθαι, καὶ τοὺς θεοὺς ἐπιλήσεσθαι L. 106, 13.

ἐπιλείπειν deficere, destituere, evanescere. ut fontes, putei, exhausti, vel aridi facti. αἱ κρῆναι καὶ τὰ φρέατα πεφύκασιν ἐπιλείπειν, ἐάν τις ἀπ' αὐτῶν ἀθρόα καὶ πολλὰ λαμβάνῃ 186, 16. (*they drain the water.*) οὐκ ἔτι χρήμαθ' ἡμᾶς ἐπιλιπεῖν 186, 22. de arboribus, silvis. ξύλων ἐν Μακεδονίᾳ ἐπιλελοιπότων, τῇ καὶ τοῖς ἄλλοις τοῖς βουλομένοις εὐτελέστατα καθισταμένῃ 219, 19. ἐπιλείψει με ἡ ἡμέρα λέγοντα τὰ τῶν προδοτῶν ὀνόματα 324, 17. καὶ τὸ ὕδωρ ἐκ τῶν φρεάτων ἐπέλιπεν 1225, 12. ἐπιλείψουσιν ὑμᾶς οἱ τοιοῦτοι ῥήτορες 1341, 18. ἐπιλείπειν αὐτὴν τοὺς τὰ κοινὰ καρποῦσθαι βουλομένους 1460, 23.=ἐπιλείπειν αὐτοὺς ἤδη ἄρχεται ἡ τόλμα Æ. 4, 16.

937, 25.=ἐπιμελὲς γέγονεν ὑπακούειν Æ. 61, 32.=οὐδενὶ ἐπιμελὲς ἦν ταῦτα σκοπεῖν A. 119, 44.

ἐπιμελητὴς] ἐπιμεληταὶ erant, alii τῶν φυλῶν *aldermen of a ward* 519, 3. alii τῶν συμμοριῶν *masters of a guild* 1145, 15. 21. alii τῶν νεωρίων *lords of the admiralty* 612, 21. 1145, 13. alii τοῦ ἐμπορίου, *deputies to the courts of justice, where matters of commerce are decided* 941, 15. 1324, 9. alii τῶν μυστηρίων, qui pacem publicam et bonum ordinem tuerentur in sacris Cereris, et necessaria ludis appararent 570, 6. alii εἰς τὰ Διονύσια 519, 17. =οἱ ἐπιμεληταὶ τῶν κακούργων A. 131, 26.=L. 111, 2.=ἐπιμελητὴς τοῦ ἐμπορίου D. 106, 19.

ἐπιμένειν] ἐπέμεινεν ἐπὶ τοῦ κακουργήματος 727, 27.=ἐπιμένειν ἐν τῇ πόλει An. 10, 25.

ἐπιμιγνύναι. ἐπιμίγνυσθαι] νόμον ἔθεντο τὴν γυναῖκα τοῦ βασιλέως ἀστὴν εἶναι καὶ μὴ ἐπιμεμιγμένην ἑτέρῳ ἀνδρὶ 1370, 20.

ἐπιμιμνήσκεσθαι Æ. 20, 29.=κατὰ μικρόν τι ἐπιμνησθῆναι. rem leviter perstringere I. 62, 14.

ἐπιμιξία] πλείους τότ' ἦσαν αἱ ἐπιμιξίαι commercia πρὸς ἀλλήλους, ἢ νῦν 79, 18.

ἐπινέμειν pasturam, pecus ad pastum agendo, carpere, devastare prædium. τῶν γειτόνων ἐπινεμόντων καὶ διὰ τοῦ χωρίου βαδιζόντων 1274, 27.

ἐπινεύειν] μὴ δῆτ', ὦ πάντες θεοὶ, μηδεὶς ὑμῶν ταῦτ' ἐπινεύσειε 232, 18. ἐπινεύειν τὰ ψευδῆ σιγῇ 560, 7.=ἐπινεύειν ἀληθὲς εἶναι, assentiri Æ. 62, 11. 24.=A. 117, 11.

ἐπινίκια] οὗτος εἰς τὰ ἐπινίκια τῶν πραγμάτων καὶ τοῦ πολέμου, ἃ Θηβαῖοι καὶ Φίλιππος ἔθυον, εἱστιᾶτο ἐλθὼν 280, 22. ἑστιᾶν τὰ ἐπινίκια 1356, 8. 17. ἐπινίκια τῆς νίκης τοῦ ἅρματος 1356, 17.

ἐπινοεῖν] ἀφαμαρτάνοντες ὧν ἂν ἐπινοήσωσι δρᾶσαι A. 121, 39. 44. 123, 3.

ἐπίνοια] τῆς ἀγαθῆς ἐπινοίας παρὰ τῶν θεῶν ἐλπίδα ἔχων. sperans fore, ut dii sapientia quæque et salutaria consilia in mentem injiciant 1413, 4.

ἐπιξενοῦν] διὰ τὸ ἐκεῖνον ἐπεξενῶσθαι πολλοῖς. propter jus hospitii cum multis contractum, vel propter notitias et familiaritates cum multis peregre contractas 1224, 2.

ἐπίξηνον citat Etymologicum M. p. 362, 23. e Demosthene, quod in eo non legitur, pro mensula culinari, in qua carnes contruncantur. verum est apud Dem. ἐπιξενοῦν. quod auctor Etymologici cum ἐπίξηνον confudisse videtur.

ἐπιορκεῖν] οὐκ ἔστιν ἀδικοῦντα καὶ ἐπιορκοῦντα καὶ ψευδόμενον δύναμιν βεβαίαν ἔχειν 20, pen. εἰ μὴ τοῖς Ἕλλησιν ὁμοίως αἰσχρὸν ἦν τὸ ψεύδεσθαι καὶ ἐπιορκεῖν, ὥσπερ ἐκείνῳ καλὸν 189, 4. εἰ μὴ περιφανῶς αὐτὸν ᾔδειν πολλοὺς καὶ μεγάλους ὅρκους ἐπιωρκηκότα καὶ πόλεσι καὶ ἰδιώταις 1203, ult. οὐδὲ θεοὺς ἔδεισεν, οὓς ἐπιώρκησε 1204, 20. ῥᾷον ὀμνύναι καὶ ἐπιορκεῖν, ἢ ὁτιοῦν (scil. ποιεῖν) 1269, 12.=ἐπιορκεῖν τὸν ὅρκον Æ. 16, 20. διαλέγεσθαί φησιν ἑαυτῷ νύκτωρ τοὺς θεοὺς, οὓς

ἐπισημαίνεσθαι rerum ab aliquo in magistratu, vel imperio gestarum, pecuniarumve administratarum exhibitas ab eodem rationes laudare, ratas habere, probare, assensuque suo velut obsignare 310, 21.=ἐπισημαινόμενον ὁρῶν τὸν δῆμον, cum approbatione et assensu accipientem Æ. 34, 26.

ἐπίσημον πᾶσι τὴν τιμωρίαν ἐποίησαν Ly. 166, 10.

ἐπισίτια, cibaria L. ap. Harpocr.

ἐπισιτίζεσθαι] οἵ τε στρατιῶται εἶχον οὐδὲν, ὅτου ἂν ἐπισιτίσαιντο. ære carebant, unde de commeatu necessario sibi prospicerent 1223, 8.

ἐπισιτισμὸς commeatus. ἐπισιτισμὸν ἔχοντες ἡμερῶν τετταράκοντα 280, 11. copiæ frumentariæ, et facultates eas adipiscendi 671, 18. σὺν τῷ ἐπισιτισμῷ una cum annonis, victualibus, illo censu comprehensis 909, 4.

ἐπισκέπτεσθαι noscitare, adspectu explorare, visitare, oculis suis alicujus rei conditionem indagare. ἐπισκεψομένους ἔφη τοὺς στρατιώτας πεπομφέναι κατ' εὔνοιαν 113, 25. 249, 26. ἐπισκεψάμενος τοὺς νόμους τοὺς Δράκοντος 1161, 3.=οὐ τὴν ἀκρίβειαν ἐπισκεψάμενος L. 148, 38.

ἐπισκευάζειν reparare, restaurare, reficere. τὰς ὁδοὺς 30, 17. τὰ φρούρια 379, 27. τὰ πομπεῖα 615, 3. 755, 7. ἐπεσκευάσθη navis rupta καὶ πλώϊμος ἐγένετο 1294, 24. 1295, 18.=reparare I. 53, 40.=ἐπισκευάζειν ναῦς reparare, sarcire An. 25, 17.=ἐπισκευάζειν αὐτὴν (engythecam puta) βουλόμενος, reparari, ἐξέδωκα εἰς τὸ χαλκεῖον L. fr. 18.

ἐπισκευαστὴς πομπείων 618, 4. 758, 14.

ἐπισκευὴ τειχῶν reparatio mœnium 329, 4. καὶ ἄλλας ἐπισκευάς. alia instrumenta 819, 25.=ἐπισκευὴ τειχῶν ἢ πύργου, in sensum flagitiosum detortum Æ. 11, 36.=I. 53, 34.

ἐπισκήπτειν in activo, præcipere, mandare, præsertim cum moriens facit 840, 15. ὅτι δόντος καὶ ἐπισκήψαντος τοῦ σοῦ πατρὸς ταῦτ' ἐπράχθη 954, 15. in medio, queri aliquid, obtendere, prætexere, exceptione uti, in aliquam latebram calumniæ forensis se abdere. τούτων οὐδὲν ἐπεσκήψασθε 162, 8. præsertim exceptionem falsi dicti testimonii obmovere. οὐδ' ᾗ τινὶ [scil. μαρτυρίᾳ] τούτων [scil. τῶν μαρτυριῶν] τὴν ψευδομαρτυριῶν [scil. πρόφασιν] ἐπεσκήψατο 846, ult. τούτοις οὐκ ἐπεσκήψατο, δηλονότι τἀληθῆ μεμαρτυρηκότας εἰδὼς 854, 15. ὅταν οὖν ἐπισκήψωμαι αὐτῷ, πόθεν τὴν ἀπόδειξιν τοῦ τἀληθῆ μαρτυρεῖν ποιήσεται; quid si autem actione falsi dicti testimonii eum persequar, qui fidem præstabit veritati sui testimonii 904, 12. ἐπισκηψάμενος ταῖς μαρτυρίαις ὁ ἀδικηθεὶς 1139, 7.=ἐπισκῆψαι ψευδομαρτυριῶν Æ. 18, 27. ἐπισκήπτειν τινὶ, mandare 20, 29. 31. 76, 6.=mandare, injungere. ἐπέσκηψεν ὑμῖν ἐπιμελεῖσθαι τοῦ παιδίου I. 45, 2. 8. ἐπέσκηψε τοῖς οἰκείοις ὅτε ἀπέθνησκε 76, 33. in medio, opponere actioni alterius (ut, e. c. intercessioni vel provocationi) actionem falsi, seu mendacii dicti. insimulare aliquem mendacii 38, 13. 39, 12.

τῶν μεγίστων 1414, 11.=τὸ μὴ ἐπίστασθαι ἐρυθριᾶν ἐπὶ τοῖς αἰσχροῖς Æ. 15, 7.

ἐπιστατεῖν ἄλλοις 1412, ult.

ἐπιστάτης πολλῶν ἔργων ὧν 264, 26. princeps prytanum quoque die 594, 26. 596, 4. 797, 15. οὐδὲ τῶν κοπρώνων ἐπιστάτας ἑλέσθαι 785, 13.=ἕλκειν τὸν ἐπιστάτην Æ. 5, 35. ἐπιστάτης τῶν δημοσίων ἔργων 55, 41. ἐπιστάται πάντες ἔργων (scil. δημοσίων) ἡγεμονίᾳ χρῶνται δικαστηρίου 56, 1. ἐπιστάται δημοσίων ἔργων 58, 4. ἐπιστάτης τῶν προέδρων, cujus erat jus et copiam suffragandi populo dare 59, 13. ἐπιστάτης τοῦ ναυτικοῦ 85, 29.=pensitator, arbiter. ἐπιστάτας τῶν λόγων ἴσους καὶ κοινοὺς ἡμῖν γενέσθαι An. 30, 45.

ἐπιστέλλειν imperare, mandare. παρὰ τὰ ἐπεσταλμένα 249, 26. =mandare per literas A. 114, 34.

ἐπιστήμη] οὐκ ἔστιν εἰπεῖν, ὡς οὐδὲν πρὸς τὸ φρονεῖν εὖ παρὰ τὴν ἐπιστήμην διαφέρομεν ἀλλήλων. non licet affirmare, literas eo nil conferre, ut ad recte sapiendum atque arbitrandum literatus illiterato præstet 1413, 26. ἐπιστήμῃ λέγειν τὰ βέλτιστα ζητεῖτε παρὰ τοῦ παριόντος 108, 26. ut optima quæque vobis suadeat, eaque, quæ suadeat, certissime cognita et perspecta habeat, usu suo, fama, meditatione, viis aliis quibuscunque verum exploratur. τὰ μὲν μικρὰ δι' ἐπιστήμης καὶ μελέτης ἠναγκαζόμεθα ἐπιτελεῖν 1415, 16.=διὰ τὴν πρὸς τὸν πόλεμον ἐπιστήμην L. 914, 15.

ἐπιστολὴ] μὴ μόνον τοῖς ψηφίσμασι, καὶ ταῖς ἐπιστολαῖς, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἔργοις, πολεμῆτε Φιλίππῳ 48, 19. τολμῶν ἐπιστολὰς πέμπειν τοιαύτας 157, 3. ἔστι μὲν οὖν ἔργον ἐξ ἐπιστολῆς ἐμμεῖναι συμβουλῇ, ut literarum scriptor in proposito recta suadendi perseveret 1463, 15.=ἀποδιδόναι ἐπιστολὴν Æ. 34, 8. νυκτερινὴ ἐπιστολὴ 44, 38. τὰς ἐπιστολὰς, ἃς ἐξηρτημένος ἐκ τῶν δακτύλων περιῄεις 77, 11. κατέπεμψε τῷ δήμῳ ἐπιστολὴν καὶ μάλα ὑβριστικὴν καὶ βάρβαρον 87, pen. ἐπὶ τελευτῆς ἐνέγραψεν ἐν τῇ ἐπιστολῇ 88, 1.

ἐπιστολιμαῖος] μή μοι μυρίους, μηδὲ δισμυρίους ξένους, μηδὲ τὰς ἐπιστολιμαίους ταύτας δυνάμεις. nolite ad me commemorare, jactare —illas, quas jactare soletis, copias ingentes, non spirantes, non pedibus suis, non in armis, non in acie, non in campo stantes, sed exanimes, pictas solummodo et literis consignatas illis, quas ad imperatores vestros mittitis, quibus non ipsos milites, sed spem solummodo militum ad ipsos mittendorum mittitis 45, 12. ipse Demosthenes paulo post hujus dictionis vim exponit in illis ἐν τοῖς ψηφίσμασι καὶ ταῖς ἐπιστολαῖς πολεμεῖτε 48, 19. literis scriptis solummodo, non armis, bellum geritis. Imitatus est hujus dictionis elegantiam Philostratus p. 185, 11. ubi ξυνουσίας ἐπιστολιμαίους dixit, congressus, colloquia per literas. et p. 285, 7. ἐπιστολιμαῖοι ξυμβουλίαι.

ἐπιστομίζειν] ἐπιστομιεῖν ἡμᾶς ἔφη τοὺς αὐτῷ ἀντιλέγοντας 85, 4. =Æ. 42, 28.

ἐπιστρατεύειν ἐπὶ τὴν χώραν 255, 26.=ἐπέστρατευον ἐπ' αὐτὸν τηλικαῦται δυνάμεις Æ. 66, 37. ἐπιστρατεύειν ἐπὶ τοὺς Ἀμφισσέας 71,

ἐπιτείχισμα castellum, munimentum, quo tu in agri tui finibus exstructo vicinos, freno veluti quodam injecto, coërces, unde cum tuum agrum tuearis, tum in finitimum repente et libere atque ex tuto incurras, eumque vexes, et quo te præda onustus celeriter recipias. τοιαῦτα ἔχων ἐπιτειχίσματα τῆς ἑαυτοῦ χώρας 41, 19. ἐπιτείχισμα κατασκευάζοντος ὑμῖν Εὔβοιαν 106, 3. ἐπιτ. πρὸς τὸ μηδ' ὁτιοῦν παρακινεῖν 193, 27. ἐπιτ. κατασκευάζων ἐπὶ τὴν Ἀττικὴν 248, 13. τὸ ἐπιτ. καθεῖλε 1343, 10.

ἐπιτειχισμὸς machinatio insidiosa, alterius luminibus obstruens, et impetus ejus refrænans. ἕτερον ἐπιτειχισμὸν ἐζήτει 254, 20.

ἐπιτελεῖν] ὅπως ἡ εἰρήνη ἐπιτελεσθῇ 335, 8. *might be brought to a conclusion.*

ἐπιτέμνειν τὴν κεφαλὴν scalpello concidere, sulcare quasi vulneribus 1018, 8.=ἐπιτέμνειν τὴν ἑαυτοῦ κεφαλὴν Æ. 40, 29.

ἐπιτήδειος amicus, familiaris. b) idem quod ἄξιος, dignus, meritus. εἴ τισιν ἄρα δοκοῦσιν ἐπιτήδειαι ἐκεῖναι παθεῖν, ἀλλά τὸ πρᾶγμά γε οὐκ ἐπιτήδειον (convenit) γίγνεσθαι 610, 20. 24. οὐδ' ἐπιτήδειον ἄτιμον εἶναι, οὐδ' ἀπολωλέναι 1473, 10. videtur tamen quodammodo ab ἄξιος differre. id quod constat ex illo dicto p. 1485, 5. οὔτε γὰρ ἄξιος, neque enim merui istam contumeliam, οὔτ' ἐπιτήδειος, neque par sum ei ferendæ. c) τὰ ἐπιτήδεια necessaria vitæ degendæ præsidia, vel adminicula, alimenta, quotidianus victus et cultus. τὰ ἐπιτ. ταύτην ἐργασομένην, καὶ θρέψουσαν τὴν οἰκίαν 1358, 12. ἄλλως τε καὶ μεμαθηκυῖα οὐ κακῶς ἔχειν τὰ ἐπιτ. *not to endure hunger, not to live upon a little* 1359, 12. τὸν ἔχοντα [scil. αὐτὴν] παρέχειν καὶ τὰ ἐπιτ. τῇ ἀνθρώπῳ 1360, 21.=ὅλως δ' ἐν δημοκρατίᾳ τὸν εἰς ὁτιοῦν ὑβριστὴν οὐκ ἐπιτήδειον ἡγήσατο εἶναι συμπολιτεύεσθαι Æ. 3, 24. γράφεσθαι νόμον μὴ ἐπιτήδειον εἶναι 5, 30. ἐπιτήδεια, necessaria vitæ. τῶν ἐπιτηδείων οὐδὲν ἐδίδου 14, 39. ἐπιτήδειος δίκην δοῦναι 86, 33.=τὰ ἐπιτήδεια necessaria, victus quotidiani. πάντων καὶ τῶν καθ' ἡμέραν ἐπιτηδείων ἐνδεεῖς ὄντες I. 51, 24. 72, 21.=εἰσάγειν τινὶ τὰ ἐπιτήδεια alimenta necessaria, commeatus An. 21, 19. ἐπιτήδειος ὀστρακισθῆναι. dignus ostracismo castigari 34, 2. τοὺς τοιούτους τῶν πολιτῶν ἐπιτηδείους μᾶλλον ἡγοῦμαι μένειν ἢ φεύγειν 34, 32.=παραγγέλλειν τοῖς ἐπιτηδείοις amicis familiaribus L. 95, 28. ἐπιτήδειός μοι καὶ φίλος 93, 41. 121, 18. 97, 23. ἐπιτήδειος μηνυτής. *a proper informer* 131, 23. ἐπιτήδειον γνώμην εἶπον 159, 42. τὰ ἐπιτήδεια alimenta, victus necessarius 93, 44. γνώμῃ χρῶνται ὡς πᾶσα γῆ πατρὶς αὐτοῖς ἐστὶν, ἐν ᾗ ἂν τὰ ἐπιτήδεια ἔχωσι 187, 16. ὀλίγα τῶν ἐπιτηδείων ἔχοντες 188, 25. τῶν ἐπιτηδείων ἐπιλιπόντων 897, 8. σκόπει αὐτὸς ἤδη πόθεν ἕξεις τὰ ἐπιτήδεια 898, 5.

ἐπιτηδείως διέκειτο I. [11, 45.]

ἐπίτηδες. *on purpose* L. 92, 37. 165, 7.

ἐπιτηδεύειν] οὐδὲν αἰσχρὸν οὐδέποτε φανήσονται ἐπιτηδεύσαντες I. 110, 28.=οὐ πρέπει χρηστὰ ἐπιτηδεύοντας αὐτοὺς κακῶν ἀξιοῦσθαι A. 123, 23.=*to make it their business.* τῶν τὰ τοιαῦτα ἐπιτηδευόν-

βίῳ θάνατον 105, 11. ἐπιτίθεσθαι ναυκληρίᾳ animum quæstui naviculario exercendo adjicere 105, 4.=ἐπιτίθεσθαι τυραννίδι Ly. 165, 26.=irrogare mulctam, de legibus, judicibusque D. 107, 13. τὴν τιμωρίαν τοῖς ἠδικηκόσι 109, 21.

ἐπιτιμᾶν increpare, objurgare. τὸ μὲν οὖν ἐπιτιμᾶν ἴσως φαίη τις ἂν ῥᾴδιον καὶ παντὸς εἶναι 15, 26. cum dativo 558, 27. vitio vertere, objectare. τοῖς Πεισιστρατίδαις ἐπετίμων ὡς ἐπάγουσι τὸν Πέρσην 160, 15. reprehendere, vituperare. ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις 246, 9. δημοσίᾳ πάντας ὑμᾶς τοῖς πεπραγμένοις ἐκ τῆς εἰρήνης ἐπιτιμᾶν. de conditione nostra queri, pacem illam insecuta, et illinc enata 381, 26. ἣν μέντοι δικαίου πολίτου τότε λέγειν, μὴ νῦν ἐπιτιμᾶν. citat schol. Hermog. p. 129. οὐ τοῦτ' ἐπιτιμῶ 502, 12. μηδεὶς ὑμῶν ἐπιτιμήσῃ τῷ λόγῳ, πικρὸν εἶναι νομίσας 1231, 7. τοῖς ἁμαρτηθεῖσιν ἐπιτιμᾶν 1258, 17. ἐπ. ὑμῖν τι πειρωμένων τῇ κατ' ἐμὲ ἀγνοίᾳ 1472, 4. 1474, 8. ἐπιτιμῶν δὲ ταῦτα παρήνεγκα 1479, 11. Passivo. ὁ σῖτος ἐπετιμήθη pretium annonarum accensum fuit, crevit 918, 22. ἐπιτιμώμενον ὁρῶντες ἐν Πειραιεῖ τὸν σῖτον 1208, 2. =pœnam, mulctam æstimare et irrogare alicui. ὑμεῖς δὲ τοῖς μὲν ἐξάρνοις ἐπετιμήσατε (scil. ζημίαν) ταλάντου ἑκάστῳ Æ. 16, 10. =ἐπιτιμῶν αὐτῷ φαίνεται I. [22, 28.]

ἐπιτίμησις 1475, 18.

ἐπιτιμητὴς] αὐτοὶ ἦσαν βασανισταὶ καὶ ἐπιτιμηταὶ τῶν σφίσιν αὐτοῖς συμφερόντων. gubernabant torturam servi pro arbitrio suo et extorquebant ab eo prædicationem eorum, quæ ipsi vellent ab eo prædicari, ipsique statuebant pro lubitu suo pretium servi torquendi, quantum scil. domino ejus reluendum esset, si contingeret, ut servus per tormenta luxaretur, aut debilitaretur, aut alio modo inutilis et inhabilis fieret operis postmodum præstandis. *Valuers, estimators of their own profits* A. 133, 18.= secundus æstimator L. ap. Harpocr.

ἐπιτιμία caput, status civilis, jus in foro standi. ἐπιτιμίαν ἑτέρου ζητεῖν ἀφελέσθαι 230, 10. τὸ συνειλεγμένον εἰς ἐπιτιμίαν ἀργύριον. ad redimendum caput, seu integritatem famæ et jurium civilium recuperandam 329, 12. cui opponitur ἡ ἀτιμία.=φόνος committitur trium rerum ablatione, ἢ ψυχῆς, ἢ οὐσίας, ἢ ἐπιτιμίας Æ. 39, 42.

ἐπιτίμιον pœna, vel mulcta. τὰ ἐπιτίμια τὰ ἐν ταῖς συγγραφαῖς ἀπέτινες. pœnas in tabulis contractus consignatas dependisti 915, 1. προσόφλοντες τὰ ἐπιτίμια, ἐὰν μὴ ἐκτίνωμεν 939, 27. pœna istæc erat carcer. νόμοι καὶ κρίσεις πικρὰ καὶ μεγάλα ἔχουσαι ἐπιτίμια 229, ult. ἔνοχοι τοῖς τῆς προδοσίας ἐπιτιμίοις 238, 11.=ἐπιτίμια ἑκατέρῳ ἴσα πεποίηκε Æ. 2, ult. ἐπιγράφειν τὰ μέγιστα ἐπιτίμια 3, 7. τοῖς αὐτοῖς ἐπιτιμίοις ᾤετο δεῖν ἐνέχεσθαι τὸν ἀστράτευτον καὶ τὸν λελοιπότα τὴν τάξιν 78, 41.=ταῖς πρὸς τὸν ἄρχοντα εἰσαγγελίαις οὐκ ἔνεστι I. 42, 30.=ἔνοχοι τοῦ φόνου τοῖς ἐπιτιμίοις ἦσαν A. 125, 33. 40. 126, 13. τῷ ἄρξαντι πανταχοῦ μεγάλα τὰ ἐπιτίμια ἐπίκειται 128, 39. τῷ ἀμυνομένῳ οὐδὲν οὐδαμοῦ ἐπιτίμιον γέγραπται 128, 40.

legitimos 1206, 11. sumtus ab ejusmodi continuatore facti loco successoris. τὸ ἐπιτριηράρχημα ἀποδιδόναι τοῦ χρόνου, οὗ ἐπανήλωσα ὑπὲρ τούτου ἐπιτριηραρχῶν 1223, 13.

ἐπίτριπτον κίναδος An. 13, 23.

ἐπιτροπεύειν] πότερον οὕτως ἐπιτροπευθεὶς τοῦτον τὸν λόγον ἀπεδέξατο παρὰ τῶν ἐπιτρόπων 829, 9. ἀποτίμημα τοῖς ἐπιτροπευομένοις καθεστάναι νομίζων τῶν ἐπιτροπευόντων τὰ χρήματα 866, 2. ἐπιτροπεῦσαι et ἐπιτροπευθῆναι κατὰ τὰς διαθήκας 1112, 27.=ἐπιτροπεύειν τινὰ tutelam alicujus gerere I. 51, 25. num bene Græce dicitur ἐπιτροπεύειν δίαιταν pro ἐπιτρέπειν? 54, 6.

ἐπιτροπή. id est ἐπίτρεψις, permissio, qua causa scil. arbitrio judicis pedanei permittitur. πεισθέντες ὑπὸ τῶν παρόντων εἰς ἐπιτροπὴν ἤρχοντο 897, 1. λῦσαι βουλόμενος τὴν ἐπιτροπήν. arbitrium, causæ definitionem per arbitratum 897, 23. 898, 14. ἡ ἐπιτροπὴ τούτῳ πρὸς Παρμένοντα τρίτον ἔτος γέγονε. jam tertius annus est, ex quo lis hæc arbitro commissa sit 900, 1.=tutela I. — =ἐπιτροπῆς δικάζεται. gesta tutela L. fr. 15.

ἐπιτροπία gesta tutela, I.—=si bene habet ista lectio L. ap. Dionys. Halic. in Isæo.

ἐπίτροπος (tutor) καὶ κηδεμὼν 988, 2.=τούτων ἅμα ἐπίτροπος καὶ κύριος καὶ ἀντίδικος ἦν I. 51, 22. οὐ γὰρ εἶναι τοῖς ὀρφανοῖς κατὰ τῶν ἐπιτρόπων (scil. λῆξιν vel λαγχάνειν) 86, 35.=εἰς τοὺς παῖδας ἐπιτρόπῳ (pro τῶν παίδων) L. 894, ult. διὰ ταύτας τὰς ἀναγκαιότητας οὐδενὶ μᾶλλον προσήκειν ἐπιτρόπῳ γενέσθαι 894, 20. καὶ τοῖς ἀδυνάτοις τῶν ἐπιτρόπων καὶ τοῖς δυναμένοις 906, 17.

ἐπιτυγχάνειν] ἐὰν δ' ἄρα μὴ ἐπιτυγχάνητε τούτου. hoc si minus consequamini 1168, 1. ἐπιτύχῃ τοῦ ἀγῶνος vinceret causam 1175, 16. opponitur in continenti ἐὰν δ' ἄρα ἀποτύχῃ. δόξης ἐπιτυγχάνων 1490, 10.=ἐπιτυγχάνειν μάχῃ, prospere pugnare Æ. 77, 16.=μετὰ τῶν ἐπιτυχόντων. cum vilissimo quoque, homine de trivio arrepto, fortuito oblato I. 39, 25.=ὁπόσα τῶν πραγμάτων ὑπὸ τῶν ἐπιτυχόντων (pro simplici τυχόντων) ἐπιβουλεύεται. ab hominibus mediocribus, contemnendis A. 115, 1.=ἐπιτυγχάνειν τινὶ occurrere pro ἐντυγχ. L. 121, 10. ἐπετυχέτην αὐτῷ βαδίζοντι 136, 22. τοὺς παῖδας ἐπιτυχόντας ἐκβεβλημένῳ βιβλίῳ 902, 1.

ἐπιφαίνεσθαι repente intervenire rei, quæ fit, impediendi ergo 522, 9.

ἐπιφάνειάν τινα ἐποίησεν. *it made some show* I. 64, 34.

ἐπιφανής] τοὺς ἐπιφανεστάτους τῶν ἐξαμαρτανόντων ἐὰν τιμωρῆσθε, πάντες πεύσονται L. 140, 37.=Ly. 149, 28.

ἐπιφέρειν] τὴν ἐπιορκίαν τοῖς ἑαυτοῦ παισὶ καὶ τῷ γένει ἐπενεγκάμενος. dedecus, culpam, pœnas et pestem perjurii consciscens— *to bring upon his children* 642, 24. ἐπιφέρειν αἰτίαν. conferre, imputare 692, 13. 899, 21. ἐπιφέρειν ὅπλα inferre 977, 7. ἡ μήτηρ μου τάλαντον προῖκα ἐπενεγκαμένη secum in domum afferens, vel inferens 1014, 4. 22. ἐπενεγκεῖν δόρυ ἐπὶ τῇ ἐκφορᾷ in exsequiis proferre, præferre hastam 1160, 14. ἐπιφέρει [scil. ἐπ' ἐμὲ] conjicit, intorquet. προφάσεις ἀτόπους τινὰς καὶ ὑπονοίας καὶ

bebantur esse 706, 7. ἀπεχειροτονήθη τῶν ἐπιχειροτονιῶν οὐσῶν in suffragatione, in comitiis 1330, 17. ἐὰν δέ τις τῶν προέδρων δῷ τινὶ τὴν ἐπιχειροτονίαν ejus causa mittat in suffragia 716, 19.

ἐπιχώριος οὐκ ὤν, οὐδ᾽ ἐγγενὴς ἡμῖν Æ. 31, 15. ὅθεν καὶ τὴν πονηρίαν οὐκ ἐπιχώριός ἐστιν, quapropter etiam nequitia ejus nequitiam nostris hominibus cognatam multum excedit 78, 25.

ἐπιψηφίζειν suffragandi copiam facere et suffragia colligere atque dinumerare erat τοῦ ἐπιστάτου principis prytanum. ὁ ταῦτα ἐπιψηφίζων ἐπιστάτης 596, 4. μὴ εἰσάγειν περὶ τούτων εἰς τὸ δικαστήριον, μηδ᾽ ἐπιψηφίζειν τῶν ἀρχόντων μηδένα 717, 22. 746, 23. 749, 2. ἐπιψηφίζεσθαι post vetustius aliquod decretum novum ferre, quo illi aut toti, aut ex parte obrogetur 378, 27.= ἐπιψηφίζειν τοὺς προέδρους τὰς γνώμας Æ. 36, 27. ἐπιψηφίζειν, suffragia colligere 64, 15. 71, 7. 41.=A. 146, 40.=An. 10, 34.

ἐπόγδοος] δανεισάμενοι πεντήκοντα μνᾶς ἐπὶ τόκον—ἐπόγδοον. ut de singulis quibusque minis octoni oboli fœnoris menstrui darentur 1212, 2. claris verbis exponit ipse orator p. 1250, 20. ἐπὶ ὀκτὼ ὀβολοῖς δανείσαντι τὴν μνᾶν μηνὸς ἑκάστου. ita ut 50 minæ tulerint fœnoris annui 600 drachmas, seu 6 minas. fuit ergo hæc proportio fœnoris annui ad totam sortem, ut 6. ad 50. seu 12. ad 100.

ἐποικοδομεῖν] τειχίον παλαιὸν ἐπῳκοδόμησε 1278, 27.

ἐπομβρία, imber, nimbus, procella 1274, 22.

ἐπομνύναι] ἐπόμνυμι Δία, Ποσειδῶ etc. 747, 12.=ἐπομνύναι et ὀμνύναι differunt; hoc est, jurejurando aliquid asseverare; illud jus suum jurandum jam dictum confirmare obtestatione deorum, qui sacramentis præsunt, vindices et ultores. ὀμόσας μὴ λαβεῖν δῶρα, μήτε λήψεσθαι, καὶ ἐπομόσας τοὺς ὁρκίους θεοὺς Æ. 16, 16. Ἑστίαν ἐπώμοσε τὴν βουλαίαν 34, 9.

ἐπονείδιστον ἤδη τὸ πολιτεύεσθαι παρὰ τοῖς ἐπιεικέσιν ὑμῶν ἐστὶ 806, 6.= I. [27, 50.]=Ly. 167, 17.

ἐποπτεύειν] τὴν δὲ ταῦτα ἐποπτεύσουσαν καὶ φυλάξουσαν δύναμιν 168, 13.

ἐπόπτης] ὥσπερ ἐπόπται τῶν στρατηγουμένων 47, 4.

ἐπορχεῖσθαι canticum saltatione prosequi, tripudiis concelebrare. ἐπορχούμενος ὕης ἄττης 313, 26.

ἔπος] ἅλιον ἔπος ἔκβαλον, irritum verbum projeci Æ. 20, 13.

τοὺς ἑπτὰ ἐπὶ Θήβας L. 191, 26. sub. στρατεύσαντας.

ἑπτακόσια στάδια ἀπὸ τῆς πόλεως γενέσθαι τὸν πόλεμον ἐποίησε 304, 12.

ἐπωβελία mulcta pecuniaria reo in causa pecuniaria condemnato pendenda, par toti summæ, quæ ab actore peteretur. τὴν ἐπωβελίαν ὀφλήσω, μνᾶς ἑκατὸν 834, 25. locus hic est classicus. Petebat Demosthenes ab Aphobo, tutore suo, nomine male gestæ tutelæ, et lacerati patrimonii sui, decem talenta. quæ decem talenta æquivalent 600 minis. Jam si causa caderet Demosthenes, non solum decem illa talenta, seu 600 minas

amitteret, sed præterea quoque sextam hujus summæ partem, hoc est 100 minas, mulctæ nomine dependendas haberet. τὴν ἐπωβελίαν κινδυνεύειν 835, 14. 841, 22. 880, 9. 1103, 15. ἑξακοσίας καὶ δέκα δραχμὰς ἐπωβελίαν 1251, 2. ergo tota summa, de qua contendebatur, erat 3660 drachmæ, seu 36 minæ cum 60 drachmis 1284, 2.=ἐπωβελίαν προσόφλειν καὶ ἄλλην ὕβριν Æ. 23, 25.

ἐπῳδὴ] ταῦτα τὰ φάρμακα καὶ τὰς ἐπῳδὰς carmina, quibus incantandis morbi depellerentur λαβὼν παρὰ τῆς θεραπαίνης 793, pen.=ἐπῳδὴν ἀκροᾶσθαι Æ. 81, 30.

ἐπωνυμία cognomen, deridiculi et joci causa adscitum vel additum alicui, nomen castrense, *a nickname*. ἐπωνυμίας σφίσιν αὐτοῖς πεποίηνται 1261, 16.=Μαργίτην Ἀλεξάνδρῳ ἐπωνυμίαν (Demosthenes) ἐτίθετο Æ. 76, 24.

ἐπώνυμος] qui nomen alicui de se dat, vel communicat. οἱ ἐπώνυμοι decem heroes, e quorum nominibus decem tribus, totum populum Atheniensem conficientes, appellatæ erant. πρόσθεν τῶν ἐπωνύμων ἐκτιθέναι τοὺς νόμους 705, 19. 707, 13. τῷ ἐπωνύμῳ τῆς ἑαυτοῦ φυλῆς 1326, 9. b) cognominis, qui cum altero commune nomen gerit, aut ex ejus nomine ductum. μὴ καταισχύνῃ ταύτην [scil. τὴν Δίκην] ἧς ἐπώνυμός ἐστι. *according to which he is named*, δικαστὴς 773, 2. ἥρως ἀρχηγέτης, οὗ ἐπώνυμοι ἐστὲ 1072, 25.=αἱ ἐν τοῖς ἐπωνύμοις ἔξοδοι Æ. 50, 38. ἐν σανίσιν ἀναγεγραφότας ἐκτιθέναι πρόσθεν τῶν ἐπωνύμων 59, 11.=ἔμπροσθεν τῶν ἐπωνύμων I. 54, 40.=τοὺς νόμους ἐκτιθέναι πρὸ τῶν ἐπωνύμων An. 11, 28.=ἐπώνυμος τῶν πατρῴων ἱερῶν Ly. 151, 11. est Minerva.

ἐρᾶν] ἀδιαφθόρως ἐρᾶσθαι Æ. 19, 19. ἐρᾶν σωφρόνως 21, 28.=μὴ ἐρῶντι χαρίζεσθαι L. ap. Philostratum. ἐρᾶν αὐτῆς προσποιησάμενος οὕτω διέθηκε fr. 2, 7.

ἐρανίζειν cum dativo stipem alicui conferre, et translate operam navare. ἐφ' οἷς ἐρανίζει τούτοις τοῖς περὶ αὐτόν. ob eam operam, [mentiendi puta et calumniandi, et insontes vexandi] quam satellitibus suis præstat 999, 24. cum accusativo exigere, corrogare stipem. τοὺς φίλους ἐρανίσας collaticia stipe ab amicis collecta 1484, 2.=ἐρανίζειν στεφάνους καὶ κηρύγματα ψευδῆ Æ. 60, 4.=πολλοὺς (nisi potius πολλοῖς leg. est) ἐρανίζοντα me solere multos contributionibus vel largitionibus pecuniariis gratuitis sublevare A. 117, 33.

ἐρανιστὴς L. ap. Harpocr.

ἔρανος] Erant Athenis collegia seu corpora civium, inter se in societatem coëuntium, ad necessitates amicorum pecuniis collaticiis sublevandas, quæ pecuniæ aut sine fœnore credebantur amicis obæratis, quo creditoribus satisfacerent, olim aliquando pro ipsorum commoditate reddendæ, cum ad meliorem fortunam redissent, sive prorsus gratuito donabantur, ut virgines e. c. dote carentes possent cum dote elocari, aut viduæ orphanive honeste ali. *pious foundations, or contribution-chests, to help the necessitous out of their distresses.* *Fisci ad pias*

causas. unde multas scite excogitatas sententias et comparationes duxit orator, et tam crebro usurpavit, ut earum elegantia ipse fuisse delectatus, earumque usurpationem affectasse videatur. πληροῦν ἔρανον dicitur, et πληρωτὴς ἐράνου, collector, qui collationes a debentibus exigit. ὥσπερ ἂν εἰ ἐράνου ἐκάθησθε πληρωταὶ 776, 7. καλὸς ἔρανος χάρις δικαία. *a pretty contribution, or a reputable spare-penny.* quam reponas tibi velut in arca, usurus olim, cum ipse tute indigeas 1491, f. ἔρανος πολιτικὸς καὶ κοινός (*a loan-chest, to which all and every citizen, without exception, contribute their part,*) ἐστι πάνθ' ὅσα, ταξάντων τῶν νόμων, ἕκαστος ἡμῶν ποιεῖ. refunduntur enim sui cuique numi, iidem, quos intulit, sive probi fuerint, sive mali commatis 776, 10. h. e. mercedem quisque fert facinorum suorum naturæ eorum parem. διτάλαντον εἶχεν ἔρανον δωρεὰν duo talenta pecuniæ ab amicis collatæ tulit, nomine doni gratuiti, quod refundere non deberet 329, 16. ergo erant alii ἔρανοι ab iis, qui accepissent, collatoribus rursus repræsentandi. ἔρανον ἀποδοῦναι rependere, refundere, *to repay*. τούτῳ τὸν αὐτὸν ἔρανον ἐνεχειρήκαμεν ἀποδοῦναι *to pay him with his own money* 1348, 3. συλλέγειν 1249, pen. τἀργύριον, ὃ παρὰ τῶν ἐραστῶν ἐδασμολόγησεν, ἔρανον εἰς τὴν ἐλευθερίαν συλλέγουσα redimendæ libertatis ergo 1355, 3. φέρειν. τοῖς γονεῦσι τὸν ὡρισμένον ἔρανον, καὶ παρὰ τῆς φύσεως, καὶ παρὰ τῶν νόμων, δικαίως (*in properly full measure*) φέρειν, καὶ ἑκόντας ὑποτελεῖν 142, 1. ἐγὼ γὰρ οἶμαι πάντας ἀνθρώπους φέρειν ἀξιοῦν παρ' αὐτῶν εἰς τὸν βίον αὐτοῖς ἔρανον παρὰ πάνθ', ὅσα πράττουσιν 547, 9. 574, 11. εἰσφέρειν. χιλίας δραχμὰς αὐτῷ ἔρανον εἰς τὰ λύτρα εἰσοίσειμι 1249, 11. εἰ μὴ τῆς ἐμῆς εὐνοίας τοῦτον ἂν σοι κάλλιστον ἔρανον εἰσενεγκεῖν ᾤμην 1217, 14. ἐράνους λέλοιπε πλείστους *he quitted many clubs, or he remained in arrears to them, did not pay his quota* 821, 14.= ἔρανον συστήσειν ἐπηγγέλλετο, conciliare alicui societatem amicorum, qui pecunia sua collatitia ejus necessitates sint sublevaturi Æ. 33, 27. ὥσπερ ἐκ τῶν ἐράνων τὰ περιόντα νειμάμενοι 89, 30.= ἐξ ἐράνων ὀφλήματα εἰσενηνεγμένα I. 88, 28. = ἐράνους συνείλεκται L. fr. 2, 5. εἰκοσίμνως ἔρανος fr. 9.= τοὺς ἐράνους διενεγκεῖν. contributiones pecuniarias alias aliis in locis, aliosque ad usus dependere Ly. 150, 38. ἔρανον εἰς τὴν σωτηρίαν εἰσενεγκεῖν 168, 18.

ἐραστὴς 1402, 6. 20.

ἐρατὸς] πόλεμον, ὃς πολλῶν ἐρατὴν ὤλεσεν ἡλικίαν 422, 16.= amabilis Ly. 163, 15.

ἐργάζεσθαι laborare, molestum laborem corpore peragere. τοῖς ἐν τοῖς ἔργοις metallifodinis ἐργαζομένοις 1048, pen. laborando efficere, parere. τὰ ἐπιτήδεια, necessaria alimenta, ταύτην ἐργασομένην καὶ θρέψουσαν τὴν οἰκίαν 1358, 12. τῷ γὰρ εἰκάσειέ τις θνητῶν, ὃ ἀθάνατον ἐργάζεται injicit πόθον τοῖς ἰδοῦσι 1404, 18. facere, patrare, ut facinus. ἄξια θανάτου εἴργαστο αὐτῷ εἰς ἐμέ. in passivo. quod est inventu rarius 1252, 20. rem familiarem

exercenda negotiatione, h. e. emendo et vendendo, præsertim per mare, item arte cambiali, credendis in fœnus numis, seu terrestri, seu maritimo fœnore, *in bottomry, through trade and brokerage by sea and land*, augere, quæstum facere. μέτρια δ' ἔχων, τούτοις πειρῶμαι ναυτικοῖς ἐργάζεσθαι 893, 24. αἱ ἐμπορίαι τοῖς ἐργαζομένοις οὐκ ἀπὸ τῶν δανειζομένων, ἀλλ' ἀπὸ τῶν δανειζόντων εἰσὶ 922, 10. ἐργαζόμενοι χρήμασιν ἄνθρωποι. pecuniis elocandis in fœnus et permutandis quæstum facientes 957, 27. μίσθωσιν οὐ φέροντες, ἀλλ' αὐτοὶ αὐτοῖς ἐργαζόμενοι, πάντες ἀπώλοντο. *who rented not a strange bank, but occupied their own, on their own account, at their own risk* 960, 8. εἴργασται πλέων καὶ κινδυνεύων ipse suo corpore incerta marium periclitando et molestias itinerum maritimorum tolerando, negotiatione ultra mare, nonnihil emolitus est 982, 7. ὑπῆρχεν αὐτοῖς ἐργάσασθαι τῷ αὐτῷ ἀργυρίῳ δὶς ἢ τρίς. *with the same capital to make money twice or thrice over* 1292, 3. εἰργασμένοι πολλὰ χρήματα παρὰ τὴν σιτηγίαν 1293, 8. ἐργάζεσθαι ξένῳ οὐκ ἔξεστιν ἐν τῇ ἀγορᾷ 1308, 9. quæstum meretricium facere. εἰργάζετο τῷ σώματι μισθαρνοῦσα τοῖς βουλομένοις αὐτῇ πλησιάζειν 1351, 21. 1352, 11. ταῦτα γεωργεῖ, ταῦτα ἐργάζεται hinc quæstum facit, his artibus vitam sustentat, ut colonus ex agricultura, sive ut negotiator e mercium distractione 794, 22. ἀνθρώποις ἐν ἐμπορίῳ *on 'Change* καὶ χρήμασιν *and with exchange of money* ἐργαζομένοις *to exercise their trade* 957, 27. πολλοὶ τῶν κατὰ θάλατταν ἐργάζεσθαι προαιρουμένων 1297, 8. ἐργάζεται [pro ἐνεργάζεται] τοῖς ἀκούουσιν ἰσχυρὰν ὑπόληψιν. v. locum Stobæi sub v. διαβολή. =quæstum exercere Æ. 85, 21.=ζημίαν εἰργασμένος. *who has incurred a penalty* I. 58, 19.=τὴν οὐσίαν οὐ δικαζόμενον, ἀλλ' ἐργαζόμενον κεκτημένον. quæstu honesto, exercitatione rei rusticæ, aut negotiationis per mare A. 117, 34.=ἐργασάμενοι ἔργον τοιοῦτον An. 14, 34. βίον victum quærere 18, 42. τὴν πόλιν ἀγαθὸν τοσοῦτον 21, 8. 40. ἄξια μεγάλων ἀγαθῶν εἰργάσαντο ὑμᾶς ἐκεῖνοι 21, 19. πολλῶν αὐτῷ κλαυμάτων ἄξια εἴργασται 34, 15.=ἐργάζεσθαι τὸ περὶ τὰς μορίας χωρίον aratro solum exercere L. 110, 28. ἐργασαμένου κατ' ἐμπορίαν πολλὰ χρήματα ingentes divitias cum a negotiatione conquisivisset 894, 12.

ἐργασία. quæstus, opificium, quo exercendo victus paratur. *trade, occupation.* ἵνα μὴ τὸ πρᾶγμα ὥσπερ ἐργασία τις ᾖ 503, 17. ἐργασία καὶ δυναστεία 772, 1. ἐργασίαν τῆς τραπέζης μισθοῦσθαι. a domino mensæ argentariæ certa mercede annua veniam redimere, mensam illam exercendi 946, 3. ἐργασία exercitatio operis metallici. *of a forge* 976, ult. ἵνα ἐργασίας ἀφανεῖς διὰ τῆς τραπέζης ποιῆται. ut pecunias suas cœco fœnore per mensam Phormionis exercere possit, eoque modo quæstum faciat, sine ullo impendio (*since property in circulating money paid no tax to the public chest, who could know what any person possessed in property of that description*) neque necesse haberet

pecunias suas bonis immobilibus mutare, de quibus certa vectigalia ærario publico erant dependenda 1121, 17. *αἱ τῶν ἄλλων ἀδικημάτων καταφυγαὶ τούτοις εἰσὶν ἐργασίαι.* præsidia adversus reliqua injuriarum genera his sunt provincia, h. e. fundus vectigalibus uber 1342, 23. *ἀνέστησεν αὐτὴν ἀπὸ ταύτης τῆς καλῆς ἐργασίας.* a quæstu meretricio. *he married her out of a brothel* 270, 15. *ἐγὼ πολὺν ἤδη χρόνον ὢν ἐπὶ τῆς ἐργασίας τῆς κατὰ τὴν θάλασσαν* 893, 20. *οἱ περὶ τὰς ἐργασίας ταύτας ὄντες.* versantes in ista pecuniarum fœnebri negotiatione 953, 18. *τὸ μὲν κτῆμα, property consisting of real estates, ἀκίνδυνόν ἐστιν, ἡ δ' ἐργασία traffic in money προσόδους ἔχουσα ἐπικινδύνους* 948, 1. *ἔχων τό τε δάνειον the capital borrowed from us, καὶ τὴν ἐργασίαν and the money which had been made by that capital* 1283, pen. =mercaturæ exercitatio Ly. 154, 44. 155, 11. *γίνεσθαι ἐπ' ἐργασίας.* quæstum exercere 155, 18.=*ἐργασία τῆς λογογραφίας.* quæstus De. 179, 26.

ἐργαστήριον collegium improborum factiosorum hominum ad pestem, seu publicam, seu privatorum quorundam, congressum, conspiratum. *a gang, a kennel. ἐργαστήρια μοχθηρῶν ἀνθρώπων συνεστηκότων ἐν τῷ Πειραιεῖ* ad pestem negotiatorum 855, 1. 978, 6. *κατασκευάσας μεθ' ἑαυτοῦ ἐργαστήριον συκοφαντῶν* 995, 8. 1010, 24. qualis erat globus ille, quem nuper latro quidam literarius, nunc exstinctus, secum trahebat, in schedis suis concacatis totam Germaniam longe lateque persultans et omnia terrore famaque sui permiscens. b) lupanar, ubi scorta corpore æra merent. vel popina, ganea. *ὁπόσαι ἐπ' ἐργαστηρίου κάθωνται* 1367, 25. 27. *ἐν ἐργαστηρίῳ τεθραμμένον ἐκ παιδὸς* 1486, 7.=*ἡγεμὼν τοῦ ἐργαστηρίου,* magister servorum, servus primarius officinæ Æ. 14, 2. *ἐργαστήρια δύο ἐν τοῖς ἀργυρείοις* 14, 27.= I. 40, 11.=L. 120, 44.

ἐργάτης] *οἱ περὶ τὴν γεωργίαν ἐργάται* 933, pen. *ἐργάτην ἄνδρα καὶ ἀκριβῶς τὸν βίον συνειλεγμένον* 1362, 11.

ἔργμα] *πλουτοῦσιν δ' ἀδίκοις ἔργμασι πειθόμενοι* 422, 7.

ἐργολαβεῖν aliquid, habere et facere sibi provinciam quæstuosam. quæstum ex aliqua re facere 608, 12. 750, 21. *ἐργολαβῶν αὐτῷ* mercenariam operam ei locans 784, 25. *ἠργολάβηκεν ἑαυτὸν* ipse semet ipsi fecit provinciam, vendidit operam suam spe lucri 885, 11. *ἐργολαβῇ καὶ καθυφίῃ τὰ τῆς πόλεως.* jura, vectigalia, bona, fundos reip. suum vertat ad quæstum, eaque vendat et prodat 1323, 22. *ἐργολαβοῦσι καθ' ὑμῶν εἰς ὑποδοχὴν (in expectation) πραγμάτων, ὧν διαψεύσειεν αὐτοὺς ὁ λογισμὸς* 1482, 26.=Æ. 24, 37. *ἐργολαβοῦντος σοφιστοῦ ἐγκώμιον* 42, 41. *ἐργολαβεῖν ἐν τοῖς κηρύγμασιν,* renunciationes publicas coronarum sibi tributarum habere provinciam, seu opificium quæstuosum, quo alliciat et contrahat greges operam ejus conducentium 58, 26.

ἔργον] *οὐ λόγους ἐρῶσι μόνον, ἀλλὰ καὶ ἔργον δεικνύναι ἕξουσιν* 21, 17. *οὔτ' ἐπὶ τοῖς ἔργοις, οὔτ' ἐπὶ τοῖς ἰδίοις ἐώμενοι διατρίβειν,*

139, 23. 147, 7.=σημεῖα ἀπὸ τῶν ἔργων An. 22, 44. παρέχειν τοὺς μὲν λόγους δημαγωγοῦ, τὰ δὲ ἔργα τυράννου 32, 37. τοῖς ἔργοις ἐναντιοῦσθαι, ἀφ' ὧν ἂν εἰρήνη γένηται 23, 33.=οὐδὲ γὰρ ἑνὸς ἔργον κατηγόρου, οὐδὲ δυοῖν ἐστὶν, ἀλλὰ πολλῶν L. 129, 26. εἰρήνην ἦλθε φέρων, ἣν ἡμεῖς ἔργῳ μαθόντες ἔγνωμεν 131, 2.=ἔργα functiones militares in pugna. ἐπὶ τὰ ἔργα ἀπιέναι D. 100, 20.

ἐρεθίζειν τὰς τῶν σπουδαίων ἀνδρῶν διανοίας 1411, 9.=τὰς φιλοτίμους καὶ λίαν ὀξείας ψυχὰς ἐρεθίζοντες Æ. 52, 1.

ἐρείπειν, dejicere, demoliri, ἐρείπειν πύργον πόλεως ἑλόντες Æ. 69, 23.

ἐρέπτειν vel ἐρέφειν tegere domum tecto. Λασθένης ἤρεψε τὴν οἰκίαν τοῖς ἐκ Μακεδονίας δοθεῖσι ξύλοις tignis Macedonicis, gratuito ipsi donatis 426, 1.

ἐρεύθειν γαῖαν ὁμοίαν, sanguine inficere solum idem Æ. 20, 19.

ἐρευνᾶν τὸ γραμματεῖον 788, pen.=A. 133, 1.

'Ερεχθεῖδαι (pro 'Ερεχθεΐδαι) 1397, 18.='Ερεχθηῒς φυλὴ A. 142, 32.

ἐρήμη] τὴν ἔρημον [quod pro ἐρήμην h. l. est usurpatum] δεδωκότα [scil. δίαιταν, aut δίκην] pronunciasse adversus Midiam, ex titulo contumaciæ, quippe qui die dicta in judicio non comparuisset, vadimonium deseruisset 542, 4. ἐρήμην αὐτοῦ κατέγνω τὴν δίαιταν 903, 8. ἐπιδημοῦντος τούτου καὶ οὐκ ἀπαντήσαντος πρὸς τὸν διαιτητὴν, ἐρήμην κατεδιῄτησεν 1013, 21. εἷλον ἐρήμην· οὐ γὰρ ἀπήντα 540, 22.=ὑπερήμερος ἐγένετο γνώμῃ δικαστηρίου ἐρήμην καταδικασθεὶς L. ap. Athenæum ad fin. l. 13. v. proxime post in ἔρημος.

ἐρημία] ὅσης ἅπαντες ὁρᾶτε ἐρημίας ἐπειλημμένοι 36, 3. 174, 10. ἐπὶ πολλῆς ἡσυχίας καὶ ἐρημίας ὑμῶν. ubi alii codd. dant ἠρεμίας 168, 15. τῆς τῶν ἐναντιωσομένων ἐρημίας ἀπολαύειν. *to make good use of the absence of some adversaries* 171, 23.=solitudo, ubi aut nulli aut pauci sunt homines Æ. 2, 18. 12, 4.=ἐρημίαν ἡμῶν πολλὴν καταγνόντες rati, nos ab amicis prorsus desertos et desolatos esse I. 35, 11=ἐν ἐρημίᾳ ἐλοιδοροῦντο A. 115, 19.= ἐρημία τῶν ἐπικουρησόντων L. 129, 24. 151, 30.

ἔρημος desertus, derelictus, carens domino, tutore, vindice, qui aut rem destitutam sibi arroget, aut oppressum servet et liberet. πρᾶγμα ἔντιμον καὶ μέγα καὶ λαμπρὸν—ἔρημον ἀπείλετο 143, ult. τὰ παρ' οὐδέσιν αὐτῶν ἀρχεῖα καὶ βουλευτήρια ἐρημότερα ἄν τις ἴδοι, ἢ τὰ παρ' ἡμῖν 145, 15. χώραν ἔρημον τῶν ἐν ἡλικίᾳ 361, 22. ἔρημον ποιεῖς τὸν δῆμον τῶν φιλοτιμησομένων 488, 17. * κατηγόρων ἔρημον 542, 20. τὸν νόμον ἔθηκαν, ὅπως μάρτυς εἴη τοῖς ἐρήμοις desertis ab amicis, testibus, patronis, advocatis 953, 3. ἔρημον ἦν τοῦ θεραπεύσαντος τὸ νόσημα 1364, 10. ἔρημα τὰ τῆς πατρίδος πράγματα καὶ δακρύων καὶ πένθους πλήρη 1399, 12. ἔρημον εἶναι τῶν οἰκειοτάτων γηροτρόφων 1400, 16. φοβοῦμαι, μήποτ' ἔρημοι τῶν ὑπὲρ ὑμῶν ἐρούντων γένησθε 1482, 2. ἔρημος interdum pro ἐρήμη [scil. δίαιτα, vel δίκη] usurpatur 542, 4. δύο δίκας ἐρήμους μου κατεδιῃτήσατο 1272, 8.=ἐγκατῳκοδόμησεν αὐτὴν μεθ' ἵππου εἰς ἔρημον οἰκίαν Æ. 26, 7.=ἔρημον ποιεῖν τὸν οἶκον I. 66, 29. 67, 40.

est ad vos 813, 8. et nude ἔρχεσθαι usurpatur, sine εἰς τὸ δικαστήριον. οὔτ' ἐγκαλῶν οὐδεὶς πώποτ' ἦλθεν, οὔτε μεμφόμενος 1272, 22. εἰς πᾶσαν ἀπέχθειαν τούτῳ ἐλθὼν 896, 4. εἰς ἐπιτροπὴν ἤρχοντο descendebant eo, ut disceptationem causæ arbitrorum arbitratui permitterent 897, 1. b) cum ἐπί. τὰ μίση καὶ τὰ ἐγκλήματα ἐφ' ὅλην ἔρχεται τὴν πόλιν 168, 2. ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα animis armisque infestis 187, 1. ἐπ' ἄλλο δίκαιον ἔρχομαι 214, 10. τῶν ἐπὶ τὰς εὐθύνας ἐλθόντων 341, 18. ἀμύνεσθαι τοὺς ἀδίκως ἐπ' αὐτὸν ἐλθόντας χρὴ 555, 3. ἣν [scil. συκοφαντίαν] εἰκὸς προσδοκᾶν ἐκείνους ἐλθεῖν ἐφ' αὐτοὺς 625, 14. οὐ κατώρθωσεν, ἣν ἦλθεν ἐπ' ἐμὲ, ὁδὸν 701, ult. μεθ' ὅσης ἐπιβουλῆς ἐληλύθασιν ἐφ' ἡμᾶς. nos adorti sunt 985, 14. ἔρχεσθαι ἐκ τῆς συμμορίας ἐπὶ τὴν ναῦν dicitur is, qui, collegio allectus fungentium trierarchalibus muniis, ordine vicium ad se deveniente, ad functionem classicorum munium accedit 1147, 27. ἐλθεῖν ἐπὶ τὴν γυναῖκα καὶ τὰ παιδία marito et patre absente irrumpere ad uxorem et liberos ejus 1164, 3. ἐνεχυράσων ἦλθεν ἐπὶ τὴν οἰκίαν 1163, 16. c) cum πρός. εἴ τι [id est κατά τι] τῇ μητρὶ αὐτῶν πρὸς ὀργὴν ἦλθε. Si qua in re offendit horum matrem, aut si quid simultatis cum matre intercessit 1001, 11. πρὸς τὸ φαυλότατον ἐλθεῖν [scil. τὰ πράγματα] ἐάσαντας 1446, ult. d) ὡς. quod idem est atque πρός. τί ποθ' ὡς ὑμᾶς τοῦ πράγματος ἐλθόντος ἔγνωτε 584, 10. ὁ μὲν ἦλθεν, ὁ δ' ἀπῆλθεν 383, 8.=γυμνὸς ἔρχεται εἰς τὴν ἀγορὰν Æ. 9, 14. τὰ μέγιστα τῶν ἐν τῇ πόλει συνεδρίων ὑπὸ τὴν τῶν δικαστηρίων ἔρχεται ψῆφον 56, 29. ἐρχόμεθα δήπου ψευδεῖς οἴκοθεν ἐνίοτε δόξας ἔχοντες κατὰ τῶν λογισμῶν 62, 8. ἐλθὼν εἰς τὰ ἔνατα 86, 4. παρ' οὐδὲν ἦλθον ἀποκτεῖναι, pæne occidissent 90, 24.=ἔρχεσθαι ἐπὶ δικαστήριον I. 35, 5. ἐπὶ δεῖπνα 39, 24. ἐπὶ τὰ Νικοστράτου. impetum in bona facere, in ea invadere. *to seize upon, to take into possession* 49, 8. ἐπὶ τὴν ἐμὴν οὐσίαν ἐλήλυθε 106, 23. τὼ δύο ταλάντω ἑξάκις ἤλθετον scil. εἰς κρίσιν vel ἀμφισβήτησιν 47, 10. ἐπὶ τὸ κρέας.—εἰς ταύτας τὰς συκοφαντίας ἐλήλυθεν. devenit, confugit 87, 8. ἐπὶ λογισμὸν 108, 4.=πρὸς τίνας οὖν ἔλθοι τις βοηθοὺς A. 112, 5. οὐκ ἂν εἰς τὰ ἔσχατα κακὰ ἦλθον 117, 20. εἰς ἀκουσίας αἰτίας ἦλθεν 121, 28. ὑπὸ τὸ ἀκόντιον ἐλθὼν ἐβλήθη. confixus ideo fuit, quod sub teli venit ictum 121, 31. τὸ πάθος εἰς τὸν δράσαντα ἐλθὸν 122, 6. ἀλλ' οὐδ' ἦλθεν ἐπὶ τοῦτο. ne conatus quidem id est facere, ne significatione quidem ulla prodidit, id se velle. *he had not once assumed an appearance of doing that* 136, 28. οἵῳ τρόπῳ ἔρχονται ἐπὶ τὰ πράγματα. aggressi sint, susceperint hanc contentionem 143, 37.=εἰς τοσοῦτον ἦλθον τῆς ἐμαυτοῦ δυσδαιμονίας An. 20, 27.=εἰς τοῦτο ὕβρεως ἐλθεῖν (uti et ἀφικέσθαι) L. 97, 4. et passim. εἰς τὸ βουλευτήριον 159, 17. 27. Tayl. Sed hæc loca potius ad εἰσέρχεσθαι referenda erant. οἴομαι αὐτοὺς ἐπὶ τοῦτον μὲν τὸν λόγον οὐκ ἐλεύσεσθαι 165, 13. ἐπὶ τὸ ἴδιον ἑαυτῶν κέρδος ἔλθοιεν 187, 18.

ἔρως contentio, rixa cum altero, super amore communi 1144, 26. b) Amor, Cupido, numen. τοιοῦτος εἶ, οἷος ἂν τις ἐξ Ἀρετῆς

rise An. 32, 9.=τὰ ἔσχατα παθεῖν L. 104, 20. 135, 21. ita loquuntur ICti Romani. ἐσχάταις ζημίαις 123, 31. ἔσχατα καὶ αἴσχιστα ποιεῖν 105, 20. TAYL. ἐσχάτην ταύτην δίκην (mortis puta supplicium) παρ' αὐτῶν δυνάμεθα λαβεῖν 123, 34.

ἔσω] vid. εἴσω.

ἑταίρα] τὸ ἀξίωμα τῶν ἐλευθέρων γυναικῶν εἰς τὰς ἑταίρας ἥξει 1384, 3. ἑταίρα [subaudi τις ἐκ] τῶν μισθαρνουσῶν 1354, 7. ἑταίρας et παλλακῆς discrimen 1386, 20. εὐποροῦντα οὕτως, ὡς καὶ δύο ἔχειν ἑταίρας, αἳ μέχρι φθόης, καλῶς ποιοῦσαι, προπεπόμφασιν αὐτὸν 1481, 22.=ἑταίραις δουλεύειν Æ. 6, 34. αὐλητρίδας ἔχῃ καὶ ἑταίρας πολυτελεστάτας 11, 14. παιδοποιούμενοι ἐξ ἑταιρῶν 52, 3.= ἑταίρας ἐπεισάγειν εἰς τὴν οἰκίαν An. 30, 41.=ἄνηβος ἑταίραν ἔχων L. 142, 17.

ἑταιρεία consuetudo impudica, quæstus meretricius. ἑταιρείας μοι μνείαν ποιῇ, objicis mihi probrum pellicatus, seu quod pro scorto meruissem An. 13, 27.

ἑταιρεῖν prostibulum agere, corpore quæstum facere. τὸν πατέρα ἡταιρηκέναι, τὴν δὲ μητέρα πεπορνεῦσθαι 612, 5. οὗ τὸ σῶμα ἡταιρηκότος οὐκ ἐῶσιν οἱ νόμοι εἰς τὰ ἱερὰ εἰσιέναι 616, 14. τίνα τῶν πολιτῶν ἑταιρεῖν, ὥσπερ σὺ, μεμίσθωμαι 1125, 9.=ἐκμισθοῦν παῖδά τινα ἑταιρεῖν, elocare puerum pro mercede, ad corpore merendum Æ. 2, 41. ἑταιρεῖν differt a πορνεύεσθαι. πεπορνευμένος, ἢ ἑταιρηκὼς 5, 5. ἑταιρεῖ, qui uni soli sui copiam facit, πορνεύει, qui omnibus 8, 8. collato versu 16.=οἱ μὲν πολλοὶ αὐτῶν ἡταιρήκασι L. 143, 33. ubi meam versionem lubens damno. TAYL. Verterat nempe (annon multi eorum cum scortis concubuerunt.)

ἑταίρησις] περὶ τοῦ τῆς ἑταιρήσεως νόμου legis pœnas in illos cives sancientis, qui sodalem et congerronem se alicui pro mercede præbuissent, ejusque libidinum administrum, et corpore quæstum fecisset turpem et infamem. quæ quæstio ad forum thesmothetarum pertinebat 599, 24.=ἑταιρήσεως γραφὴ Æ. 2, pen.

ἑταιρία factio, sodalitium, manus, globus sceleratorum, in pestem reip. aut fraudem honestorum, conjuratorum. ἑταιρία μαρτύρων συνεστῶσα 560, 5. ἑταιρίας συνίστη ἐπὶ καταλύσει τοῦ δήμου 1137, 4. 1335, 23.=πιστεύειν ἑταιρίαις καὶ λόγων παρασκευαῖς I. 106, 22.

ἑταῖρος] in sensu malo. Satelles, minister scelerum, superbiæ, immanitatis, consiliorum perniciosorum. τοὺς περὶ αὐτὸν ἑταίρους. *his gang* 521, 11. ἑταίρους καὶ φίλους e Midiana citat Aristides de C. D. p. 244.=ἀπάνευθεν ἑταίρων φίλων Æ. 21, 2. ἐπαμῦναι ἑταίρῳ κτεινομένῳ 21, 26. ἐξαιτεῖσθαι ἑταίρους 24, 35. πρὸς *ἑταίρους φιλονεικίαι καὶ μάχαι 19, 14.=παρ' ἀνδρὶ ἑταίρῳ δειπνῶν A. 113, 23.=ἑταῖροι οὕτω καλούμενοι L. 124, 13.

'Ετεοβουτάδην 573, 10.='Ετεοβουτάδαις μετέχει τῶν αὐτῶν βωμῶν Æ. 47, 39.

ἑτερόπλους] ἑτερόπλοα χρήματα sunt numi periculo navigationis ad aliquem locum, ad aliquod emporium, commissi, non item

οὐδεὶς ἑτοίμην καὶ κατειργασμένην ὠφέλειαν ἀφῆκεν A. 115, 15. *ἕτοιμοι σταῖεν (pro εἶεν) se paratos stare, h. e. esse, ad tradendum 134, 10.=κακῶς πάσχειν ἑτοιμότατοι L. 917, ult.

ἑτοιμότης promtus et paratus ad inserviendum animus, studium, contentio, officiositas. ἡ δ' ἀπ' αὐτῶν ἑτοιμότης, οὐκ ἂν δυναίμην εἰπεῖν, ὅση καὶ οἵα ὑπάρχει 1268, 7.

ἑτοίμως] οὔτε τόθ' οὕτως ἑτοίμως πρὸς ἐλευθερίαν εἶχον ἅπαντες, οὔτε νῦν πρὸς τὸ δουλεύειν 120, 13. ῥᾳδίως καὶ ἑτοίμως προϊέμενον 247, 14. μαρτυρεῖν 1137, 26. δημηγορεῖν 1424, 20. ἑτοίμως καὶ γενναίως τοῦτο χειροτονεῖτε 1466, 25. ἑτοιμότατα αὐτῷ [scil. τῷ λόγῳ.] citissimi et paratissimi videmur esse ad jactandum nos, eaque promittendum, quæ præstare nil curamus.=πολὺ μᾶλλον ἑτοιμότερον I. 47, 45.

ἔτος] ὑπερβολήν τινα ἑαυτοῦ παλαιότητος καὶ πλήθους ἐτῶν εἰπόντος Æ. 33, 34. συνεχῶς ἔτος ἤδη τουτὶ τρίτον στρατηγῶν 48, 6. περίπολος τῆς χώρας ταύτης ἐγενόμην δύο ἔτη 50, 32.=ἧκων ἐκ Κύπρου τρία ἔτη. pro τρίτον ἔτος τοῦτό ἐστιν ἐξ ὅτου ἧκον tertio jam anno præterito ab reditu meo e Cypro An. 17, 17. ἔτος τρίτον. anno abhinc tertio 17, 23.=ἐν ἑβδομήκοντα ἔτεσι μηδὲν ἐξήμαρτεν εἰς ὑμᾶς, ἐν ὀκτὼ δὲ ἡμέραις L. 158, 39.

εὖ] τὸ εὖ πράττειν παρὰ τὴν ἀξίαν ἀφορμὴ τοῦ κακῶς φρονεῖν τοῖς ἀνοήτοις γίνεται 16, 1. εἴ τις ἄλλος εὖ μὲν ἐποίησεν ὑμᾶς εὖ πράττων rebus adhuc utens secundis 469, 14. ἀλλ' οὐ τὸ μέγα εὖ ἐστὶν, ἀλλὰ τὸ εὖ μέγα. Stobæus citat, ut dictum Demosthenis p. 55. εὖ πάσχειν. ἐγὼ νομίζω τὸν μὲν εὖ παθόντα δεῖν μεμνῆσθαι τὸν πάντα χρόνον, τὸν δ' εὖ ποιήσαντα εὐθὺς ἐπιλελῆσθαι 316, 8. ὑμῶν ἕκαστος οὔτε τὸν εὖ ποιοῦντα τὴν πόλιν ἑαυτὸν εὖ ποιεῖν ἡγεῖται, οὔτε τὸν κακῶς, κακῶς 412, 6. τοῦτο τοίνυν ἐπ' ἐκείνου μὲν, εὖ ποιοῦν, οὐ συνέβη. hoc in illo quidem non evenit, qua de re est, quod nobis congratulemur ipsi, diisque gratias agamus 667, 18. ἀλλά τό γ' εὖ φρονεῖν αὐτῶν μιμεῖσθε 427, 18.=ἀκμάζειν τῷ εὖ φρονεῖν Æ. 4, 16. ὡς εὖ τὸ πρᾶγμα ὑφείλετο τῶν δικαστῶν 25, 3. ταῦτα οὕτως εὖ προκατειληφότος τοῦ νομοθέτου 55, 21. οὐ γὰρ ᾤοντο ἐν τοῖς γράμμασι τιμᾶσθαι δεῖν, ἀλλ' ἐν τῇ μνήμῃ τῶν εὖ πεπονθότων 79, pen.= εὖ φρονῶν, εὖ νοῶν I. [19, 18.]=εὖ. v. πράττειν et φρονεῖν An.

εὐαγγελία] εἰς αἰτίαν εὐαγγελίων καὶ θυσίας τὴν βουλὴν κατέστησε, fuit in causa, ut senatus accusaretur, aut reprehenderetur (ab Alexandro) de celebrato cum sacris die festo, ob allatum lætum nuntium de cæde Philippi Æ. 76, 23.

εὐαγγελίζεσθαι] τὴν δεξιὰν προτείνων καὶ εὐαγγελιζόμενος significans cum congratulatione, sibi esse res lætas et jucundas auditu, quarum eum certiorem possit facere 332, 9.=εὐαγγελίζεσθαι μεγάλας εὐτυχίας Ly. 150, 8.

εὐαγὴς pius, sanctus, religionibus deorum consentaneus. ἀλλ' εὐαγὲς ᾖ τὸ ἀποκτεῖναι 222, 16.=ὅσιος ἔστω καὶ εὐαγὴς An. 13, 8.

εὐαγωγία, mores sedati et liberales, pudor. ἐπανάγειν εἰς ὀνείδη τήν τινος εὐαγωγίαν Æ. 48, 20.

εὐαδίκητος facile obnoxius accipiendis injuriis inulto An. 31, 7.

κληρονομεῖν 1400, 21. εὐδ. τὴν περὶ σαυτοῦ 1407, 19. εὐδοξίας ἕνεκα τῆς παρὰ τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις 1468, 2. 1476, 23. τὰς εὐδοξίας laudes τὰς τῆς πατρίδος θεραπεύειν 332, 6.

εὔελπις D. 102, 3.

εὐεξία] γυμναζομένων εὐεξίαι. ἀποβλέπειν εἰς τὰς τῶν γυμναζομένων εὐεξίας Æ. 26, pen. εὐεξίας τοῦ σώματος ἐπιμελεῖσθαι 90, 8.

εὐεργεσία δαιμονία καὶ θεία παντάπασι 18, 10. εὐεργεσίαν τινὶ ψηφίζεσθαι. decreto publico alicui titulum Euergetæ attribuere, jus dare illius tituli honorem usurpandi 475, 10. ἐφικνεῖσθαι εὐεργεσιῶν, esse in ejusmodi loco, vel conditione rerum, ut bene de patria mereri possis 494, 3. ὁπόσοις πέρ ἐστι καὶ ἡτισοῦν εὐεργεσίας πρόφασις πρὸς ὑμᾶς 661, 3. δι' ὧν ἀκούετε, τὰς εὐεργεσίας, οὐκ ἐξ ὧν ἑωράκατε, ὑπειληφότες. metientes beneficiorum magnitudinem, non ex iis, quæ vosmetipsi videritis, sed iis, quæ solummodo fama acceperitis 1479, 20. μεγάλην εὐεργεσίαν καταθέσθαι πρὸς αὐτὸν *to lay up with him* 193, 22. τὰς ἰδίας εὐεργεσίας ὑπομιμνήσκειν μικροῦ δεῖν ὅμοιόν ἐστι τῷ ὀνειδίζειν 316, 10.=ὑπάρχειν τινὶ εὐεργεσίας. εὐεργεσίας, ἃς ὑμεῖς ὑπήρξατε Ἀμύντᾳ, τῷ Φιλίππου πατρὶ Æ. 31, 31. ὑπολογίζεσθαι εὐεργεσίας 82, 4.=εὐεργεσίας ἀντικαταλλάττεσθαι D. 110, 26.

εὐεργετεῖν] οὔτ' ἔχθρον ἐτιμωρησάμην, οὔτε φίλον εὐηργέτησα L. 115, 21.

εὐεργέτημα μέγιστον εἰς πάντας 1390, 12. εὐεργ. τῆς ὑμετέρας τύχης ἔγωγε κρίνω, τὸ μὴ πάλαι πάντ' ἀπολωλέναι 1449, 27. τῆς παρ' ἐκείνων [τῶν θεῶν] εὐνοίας εὐεργέτημ' ἂν ἔγωγε θείην 12, 7.

εὐεργέτης] εἰ παρ' ἐκείνῳ τις τοὺς ἐκείνου εὐεργέτας κακῶς λέγοι 407, 26. ἔθος ἐστὶ παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις διὰ τοὺς εὐεργέτας καὶ ἄλλους τινὰς εὖ ποιεῖν τῶν μὴ χρηστῶν 469, 1. Hunc honorem sortiti statuis in foro dedicatis cohonestabantur, et in Prytaneo epulabantur, aliisque decoribus afficiebantur 446, pen.=ἀντιπαρατεταγμένους πρὸς τὴν τούτων ἀσέλγειαν τοὺς τῆς πόλεως εὐεργέτας Æ. 90, 16.=εὐεργέτης μέγιστος ἐδόκει εἶναι An. 9, 2.=εὐεργέτης ἀναγραφῆναι ἠξίου L. 159, 39.=τοῖς εὐεργέταις τὰς μεγίστας τιμὰς ἀπονέμετε Ly. 154, 23.

εὐετηρία] ὁρῶντες τὸ τῶν ὠνίων πλῆθος καὶ τὴν εὐετηρίαν τὴν κατὰ τὴν ἀγορὰν affluentes rerum venalium copias et pretiorum salubritatem 144, 12. 149, 28.

εὐήθεια] μηδ' εἰς τὴν εὐήθειαν τὴν τοῦ τότε πολέμου βλέποντας ἐκτραχηλισθῆναι 124, 6. διὰ τὴν ἡμετέραν εὐήθειαν καὶ φιλανθρωπίαν e Demosthene citat Thomas M. h. v. p. 382. καθόλου φαίνεσθέ μοι ἐν μεγάλῃ εὐηθείᾳ ἔσεσθαι 251, 4. οὐκ ᾤετο δεῖν τῆς ἡμετέρας εὐηθείας ἀπολαύειν 717, 2. ἀπὸ τῆς συνήθους εὐηθείας εἰσεληλυθότες καθεδεῖσθε 773, 7. εὐηθείας ταύτης δίκην δεῖ ὑμᾶς διδόναι 1454, 1. πολλῆς ἐστὶν εὐηθείας μεστὸς 1482, 27. ἐὰν δὲ δείξῃς, ὡς δι' εὐήθειαν, ἢ ἄγνοιαν. citat Porphyrius ad Hermogenem p. 163, 11.=ἀπολαύειν τῆς τινὸς εὐηθείας, tondere oviculam auream, ex alterius simplicitate et tarditate fructum percipere, ditescere Æ. 8, 38.

οὐκ εἰσὶ παρ' ὑμῖν 86, 33.=εὐθύνας ὄφλειν An. 10, 15. condemnari mulctæ, titulo male gesti honoris, ὅσων εὐθύναι τινές εἰσι κατεγνωσμέναι, quibus mulctæ hoc titulo dictæ fuerint, quicunque tandem illi fuissent honores ab iis gesti. (hæc vis inest pronomini τινες) 10, 38.=εὐθύνας δοῦναι L. 143, 18. ὀφλεῖν 118, 25. ὑπέχειν 183, 21. ἐν ταῖς εὐθύναις τῶν ἕνδεκα 117, 32. πολλὰς ἀρχὰς ἄρχοντες, οὐδεμιᾶς εὐθύνην διδόασι 174, 26.

*εὐθυντὴς, censor, qui rationes gestorum honorum a defunctis exhibitas suscipit, examinat, probat aut reprobat An. 10, 39.

εὐθὺς ἰδόντες statim ut videritis, ab ipso protinus conspectu 151, 16. τῷ προσγράψαι τὸ ΕΥΘΥΣ 639, 10. εὐθὺς ἀπεκτονὼς Κότυν. id est εὐθὺς μετὰ τὸ ἀπεκτονέναι Κότυν 662, 10. εὐθὺς τοῦ ψηφίσματος ἀναγινωσκομένου 81, 12. ita apud Xenophont. Ephes. p. 53. ad finem. εὐθὺς ἀχθέντος. *directly after, so soon as he was brought into the house.* εὐθὺς παραχρῆμα statim in continente ὑπ' αὐτῶν ἐξελεγχθήσεται 1178, 14.=ὅταν ἡ φύσις τοῦ ἀνθρώπου εὐθὺς πονηρὰν ἀρχὴν λάβῃ Æ. 2, 28.=εὐθὺς παραχρῆμα I. 36, 17. 38, 30. 42, 38.=εὐθὺς παραχρῆμα D. 102, 16.

εὐκαίρως πρὸς ἅπαντα ταῦτα συγκεκραμένην τὴν ἐκ τοῦ φιλοσοφεῖν παιδείαν 1414, 6.

εὐκαταφρόνητος] πρὸς τηλικοῦτον ὄγκον πραγμάτων εὐκ. 154, 20. βάρβαρος καὶ εὐκ. 1110. ult.

εὐκατέργαστος] πολλῷ πάντα εὐκατεργαστότερα ὑμῖν ποιήσει 1464, 15.

εὐκλεὴς] νομίζοντες τὸν εὐκλεᾶ θάνατον ἀθάνατον περὶ τῶν ἀγαθῶν καταλείπειν λόγον L. 192, 38.=εὐκλεᾶ θάνατον αἱροῦνται Ly. 154, 11. τὸν εὐκλεᾶ κίνδυνον ἔφυγε 159, 16.

εὔκλειαν ἀγήρων καταλελοίπασι 1399, 15.=εὔκλειαν καταλύειν Ly. 158, 14. 161, 11.

εὐκόλως εἶχον L. 101, 23.

εὐκοσμία τῶν παίδων Æ. 2, 6. εὐκοσμίας ἀρχὴν κατασκευάζετε 27, 15.

εὔκοσμος 422, pen.

εὐκρινὴς] οὐ μὴν διὰ τοῦτο ὑμῖν ἧδε ἡ γνῶσις ἧττον εὐκρινὴς φανήσεται. minus facilis discretu, disceptatu I. 79, 12.

εὐκτὸν τοῖς ἄλλοις ἐστὶ μηδὲν ἐξαμαρτάνειν 1408, 2. εὐκτὸν θνητῷ φύντι φίλον γενέσθαι τῷ πάντων κυρίῳ 1410, 27.

εὐλάβεια] εὐλαβείας ταῦτα οὐ μικρᾶς δεῖται 425, 5. 517, 21. εἰς φόβον καὶ συκοφαντίας εὐλάβειαν suspicionem, metum, καθιστάνειν 625, 13. μετὰ τῆς ἀκριβεστάτης εὐλαβείας τὸν ἄλλον χρόνον βεβιωκόσιν 1403, 1.=εὐλάβεια τούτων πολλὴ ὑμῖν ποιητέα ἐστὶν A. 123, 43.

εὐλαβεῖσθαι τὸν φθόνον 321, 12. εὐλ. καὶ φυλάττεσθαι μὴ πλησιάζειν τοῖς τοιούτοις 1258, 12. εὐλαβεῖσθαι, ἀντὶ τοῦ φυλάττεσθαι. ὡς Δημοσθένης ἐν τοῖς Φιλιππικοῖς. Thomas M. h. v. p. 388.

εὐλαβὴς] μᾶλλον εὐλαβεῖς αὐτοὶ γίγνονται 1450, 17.

εὐλογίαι τῶν ἀγαθῶν Ly. 153, 35.

εὐνοϊκῶς 197, 4. 227, 22. 516, 12. 675, 8. 924, 24. 967, 8. 1490, 19. εὐνοϊκωτέρως 1228, 14.

εὐνομία πάντ' ἀποφαίνει εὔκοσμα καὶ ἄρτια 421, pen. b) numen. τὴν τὰ δίκαια ἀγαπῶσαν Εὐνομίαν περὶ πλείστου ποιησαμένους, ἣ πάσας καὶ πόλεις καὶ χώρας σώζει 772, 23.

εὐνομεῖσθαι legibus bonis uti, ab iis regi, contineri, iisque obtemperare. εὐνομουμένη πόλις 744, 2.=Æ. 1, 26. 75, 27. εὐνομουμένη οἰκία, domus, cujus res familiaris bene prudenterque geritur 24, 24.=εὐνομουμένη πόλις Ly. 166, 5.

εὔνους] οὐδεὶς ἂν τούτοις εὔνους γένοιτο, ὑφ' ὧν ἄν τι κακὸν πείσεσθαι προσδοκᾷ 1448, ult.=εὔνους τῷ πλήθει L. 130, 33. νῦν δὲ ἡνίκα αὐτὸς ἑαυτῷ εὐνούστατός ἐστιν ὁ δῆμος 159, 31. τοῖς ἀδικοῦσιν εὐνούστεροί εἰσιν, ἢ τοῖς ἀδικουμένοις ὑμῖν 179, 3.

εὐοδεῖν sine obstaculo viam suam expedite peragere. ᾗ μὲν ἂν εὐοδῇ iter planum et liberum invenit aqua, φέρεται 1274, 19.

εὐοῖ σαβοῖ 313, 26.

τὸ εὐορκεῖν περὶ πλείστου πᾶσίν ἐστι ποιητέον 654, 5. ὃς οὐχ ὅπως εὐορκήσει πρόνοιαν ποιήσεται 1204, 5.

εὔορκος] εὔορκα γνόντες δικασταὶ 310, 15. εὔορκον θέσθαι ψῆφον 522, 19. 626, 27. εὔορκα ταῦθ' ὑμῖν ἐστὶ 525, 12. τὰ εὔορκα ἔσεσθ' ἐψηφισμένοι 605, 20. εὐορκοτέραν περὶ αὐτῶν θήσεσθε τὴν ψῆφον 846, 3. εὔορκον αὐτοῖς μαρτυρεῖν 1312, 25.=εὔορκα ψηφίζεσθαι, judicium ferre consentiens religioni jurisjurandi a judicibus ad audiendam causam accedentibus dicti Æ. 55, 2.=πῶς οὖν εὔορκα (id est εὐόρκως) ἀντομωμοκὼς ἔσται A. 112, 22. ὑμῖν εὔορκα γίγνεται. cum religione vestri jurisjurandi conveniunt 139, 25. 143, 10. 18.=εὐορκοτάτην ψῆφον ἐνεγκεῖν Ly. 149, 24.=εὔορκος ψῆφος D. 107, 32.

εὐπετῶς A. 124, 38.=εὐπετῶς νενικηκότα τοὺς στεφανίτας ἀγῶνας Ly. 154, 22.

εὐπιστία, facilitas obsequendi suadenti. δεινὴ εἰς τὸ πρᾶγμα ἡ κακία καὶ *εὐπιστία Æ. 9, 1.

εὐποιεῖν ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ χαλεπὸν ἦν L. 172, 36.

εὐπορεῖν] μικρὸν εὐπορήσαντες χρόνον 13, 20. ἂν τὰ παρόντα ἀναλώσῃ πρὸς ἃ μὴ δεῖ, τῶν ἀπόντων εὐπορήσῃ πρὸς ἃ δεῖ 33, 26. τότε ἡ πόλις γῆς εὐπόρει, νῦν δ' εὐπορήσει 492, 2. σιτοπομπίας εὐπορήσῃ τοῖς στρατιώταις 671, 13. εὐπορήσας ἄλλοθεν χρημάτων. cum aliunde numos extudissem 1019, 12. οὐκ εὐπόρουν ἀργυρίου 1249, 7. b) conferre, contribuere, largiri. εὐπορῆσαι αὐτῷ δέκα μνῶν. cum spopondisset 10 minas ipsi daturum 894, 19.=εὐπορεῖν ἀργυρίου Æ. 8, 25.=pro ἐκπορίζειν unde unde extundere æs. *to raise money, to get money with pains and difficulty.* ἕως οὗ εὐπορήσειεν ἐκεῖνος τἀργύριον I. 64, 14. πολλῶν χρημάτων εὐπορῶν potitus 89, 5.=μὴ ἐμοὶ νείμητε τὸ ἄπορον τοῦτο, ἐν ᾧ μήδ' ἂν αὐτοὶ εὐπορῆτε. in quo ipsimet vos progressum et exitum haud sitis reperturi. *where you yourselves would be unable not to miss your way* A. 137, 12.

εὐπορία] τοῖς ἐκεῖθεν ἐνθάδε τὰς εὐπορίας ἄγουσι 59, 3. ὀργίλως

θασι κακὰ 188, 12. ὅμως τοῦθ' εὕροντο. hoc tamen consecuti sunt ingenii subtilitate 363, 1. ὃ δίκαιον ἦν εὑρεῖν ἅμα [id est προστάττειν] καὶ συμφέρον 596, 22. 642, 2. καὶ τοῖς οὖσιν ὅπως ἄδεια γενήσεται κακουργεῖν, εὑρίσκει reperit machinam, docet rationem a se callide excogitatam, καὶ τοῖς μέλλουσιν ἔσεσθαι 733, 21. πολλοὺς τοὺς ἀσελγεῖς εὑρήσετε καὶ τοὺς ὑβρίζοντας ὑμᾶς efficietis, ut exsistant 745, 7. εὗρεν οὖν τοῦτο ποιῶν, ὃ πεποίηκε, τοὺς νόμους νόμῳ καταλῦσαι. consecutus hoc est fraude a se astute excogitata 748, 24. εὑρίσκεσθαι ἀτέλειαν 457, 8. 461, 18. 661, 23. ὃ μηδεὶς μὲν αὐτὸς φήσει πεποιηκέναι, ἐν δὲ ταῖς ψήφοις εὑρεθήσεται 771, 25. εὑρίσκεσθαι impetrare ἄφεσιν τῶν τόκων 1293, 6. μὴ εὑρομένῳ παρὰ τοῦ δήμου, qui non impetrarit 1381, 2.=διάλυσιν τῆς δίκης εὑρέσθαι, impetrare litis abolitionem Æ. 10, 5. ἀλήθεια εὑρίσκεται ἐκ τῶν εἰκότων 13, 10. ἀποδίδοσθαι τοῦ εὑρίσκοντος, vendere pretio quocunque, etiamsi vilissimo, quidquid primum fuerit oblatum 13, 41. παρεμβολαὶ λόγων πολλαὶ εὑρέθησαν ὑπὸ Δημοσθένους 23, 41. ὡς εὗρε τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα τὴν ἡλικίαν οὐ καλῶς διαφυλάξασαν μέχρι γάμου 26, 7. προξενίας εὑρέσθαι ἐν ταῖς ἔξω πόλεσι 59, 26. εὑρίσκεσθαι τὴν σωτηρίαν 72, 40. ἄδειαν καὶ διαλλαγὰς εὑρίσκεσθαι 76, 42. ἀμηχανίην δυσμενέων εὗρον πρῶτοι, primi invenere, quibus modis adversarii ad incitas redigerentur 80, 12. σιτήσεις ἐν πρυτανείῳ εὑρημένος 82, 7.=valere, de re venali certum aliquod pretium inveniente, *to be worth, to cost so and so much, to stand one in so and so high.* δισχιλίας εὑρίσκουσαν, invenientem emptorem, qui tantum pro ea det I. 72, 40. εὑρεθείη ἂν οὕτω ῥᾳδίως. facile confiat numerando 88, 39. εὑρίσκεσθαι προφάσεις ἀναγκαίας. sibi comminisci causas, excusationes specie tenus sonticas, prægnantes, inevitabiles 48, 28.=προφάσεις εὑρίσκουσι τοῦ ἀδικήματος comminiscuntur, excogitant sibi A. 137, 8. τὴν ἀλήθειαν εὑρεῖν τῶν γεγενημένων 138, 1. τῷ χρόνῳ, μεθ' οὗ ὀρθότατα εὑρίσκουσιν οἱ τὴν ἀκρίβειαν ζητοῦντες τῶν πραγμάτων 139, 31.=εὑρίσκεσθαι ἄδειαν. impetrare An. 3, 14. στήλην 26, 14. 22. τὸ ἰσχυρὸν τοῦτο μόνον εὕροι τις ἂν ἐν τοῖς λόγοις 20, 17. πολλοστόν τι μέρος τῆς αἰτίας εὑρέθην ἐγὼ ἔχων 20, 40. οὐκ ὀλίγῳ μοι παρὰ τὴν γνώμην εὑρέθη τὰ πράγματα. id est ὑπ' ἐμοῦ εὑρέθη vel ἐγὼ εὕρισκον 21, 22.=εὑρίσκειν ἀγαθὸν τῇ πόλει L. 130, 32. 131, 6. ἄδειαν 135, 4. comparare. Ita Terent. Andr. *rem belle reperire* et Plautus *invenies infortunium.* εὑρίσκεσθαι χάριν 161, 7. 25. Ita מצא apud Hebræos v. Genes. xxvi. 12. Suidas v. Εὗρες. Tayl. εὑρίσκεσθαι impetrare, acquirere sibi, adipisci. οἴοιτο δὲ καὶ ἄλλο τι ἀγαθὸν παρὰ τῶν Λακεδαιμονίων εὑρήσεσθαι 130, 32. 131, 6. δεηθέντες οὐκ ἠδύναντο εὑρέσθαι 141, 25. παρ' ὑμῶν δὲ μηδὲν εὑρησόμεθα τοῦ σωθῆναι ἄξιον 161, 25.=εὑρεῖν κατηγορίαν comminisci Ly. 149, 17. παρ' ἑαυτοῦ e semet excogitare 157, 43. =deprehendere in flagitio, vel scelere, atque id indicare, prodere, coarguere. *εὕρηκε Δημοσθένης Δημοσθένην. Demosthenes ipse semet prodidit D. 100, ult.

εὐτρεπὴς] εἰδὼς εὐτρεπεῖς ὑμᾶς 45, 2.

εὐτρεπίζειν] πάνθ' ὃν ἐβούλετο εὐτρεπίσας τρόπον 12, ult. εὐτρεπίσηται μόνον τοὺς ἐνθάδε 683, 24.

εὐτυχεῖν] τοὺς εὐτυχοῦντας ἀεὶ δεῖ περὶ τῶν ἀτυχούντων τὰ βέλτιστα βουλευομένους φαίνεσθαι 196, 23. οἷς εὐτυχήκεσαν (Thebani) ἐν Λεύκτροις, secunda fortuna, qua usi fuerant in illa pugna, οὐ μετρίως ἐκέχρηντο 231, 4. τὸ λίαν εὐτυχεῖν κινδυνεύει ἐνίοτε ἐπαχθεῖς ποιεῖν 580, 16. δυοῖν ἀγαθοῖν ὄντοιν τοῖς ἀνθρώποις, τοῦ εὐτυχεῖν, καὶ τοῦ καλῶς βουλεύεσθαι, οὐχ ἅμα ἡ κτῆσις παραγίνεται 658, 2. εὐτυχεῖν τῇ οὐσίᾳ 1034, 16. πάντα τἄλλα εὐτυχῇ τὴν πόλιν κρίνων, ἓν οὐδεπώποτε εὐτυχῆσαι τοῦτο νομίζω—1460, 23. ᾤετο δεῖν, ὅτε εὐτύχησε μάλιστα, τότε ἀνθρώπινα πράττων φαίνεσθαι 1477, 15. = I. 58, 10. = A. 120, 13. = εὐτυχοῦντας ὑμᾶς ὁρῶν ἐτόλμα προδιδόναι L. 187, 36.

εὐτύχημα] τὰς τῶν ἄλλων συμφορὰς εὐτυχήματα ἑαυτοῦ νομίζων 1122, pen. = εὐτύχημα τὸ μὴ πολλοὺς τοὺς τοιούτους εἶναι Ly. 156, 22. = D. 105, 29.

εὐτυχὴς] εὐτυχεστάτην πασῶν πόλεων καὶ θεοφιλεστάτην τὴν ὑμετέραν ὑπολαμβάνω 1486, ult.

εὐτυχίαν quandam sibi peculiarem arrogat Demosthenes 59, ult. ἕλοιτ' ἂν τις οὐχ ἧττον τὴν ἡμετέραν εὐτυχίαν, ἢ τὴν ἐκείνου 156, 13. δι' εὐτυχίαν, ἣν συμπάσης ἐγὼ τῆς ἐν ἀνθρώποις δεινότητος καὶ σοφίας ὁρῶ κρατοῦσαν 59, ult. = τὴν ἀτυχίαν αἰτοῦμαι εἰς εὐτυχίαν μεταστῆναι A. 119, 34. = εὐτυχία μεγάλη τῶν τοιούτων πολιτῶν ἀπαλλαγῆναι L. 144, 11. = Ly. 155, 34.

εὐφημεῖν ἐξὸν καὶ ἅπαντας ἅπασι πάντα τἀγαθὰ εὔχεσθαι 800, 13.

εὐφημία] ἐγὼ πᾶσαν εὐφημίαν παρειχόμην 1472, 5. = εὐφημία λόγων, humanitas, comitas, liberalitas orationis Æ. 24, 13. εὐφημίας ἕνεκα, decori in verbis ergo 66, ult. ἀποβλέψητε πρὸς εὐφημίαν τῶν λόγων αὐτοῦ 77, 38. = μετ' εὐφημίας πολλῆς D. 106, 38.

εὐφήμως πάντα λέγειν δεῖ 1435, 21.

εὐφραίνειν] αἰσχρὸν, ἃ θεωροῦντας ἡμᾶς εὐφραίνει, ταῦτα μὴ ἐθέλειν ἀπαγγεῖλαι 1409, 18. = ἀλλ' ἐφ' οἷς εὐφρανθήσονται κατορθώσαντες, τούτοις κεκήληνται Æ. 27, 12.

εὐφροσύνη 422, 6.

εὐφυὴς] λέγειν μὲν οὐκ εὐφυᾶ Æ. 25, 41.

εὐφυῶς] εὐφυέστερον τῶν ἄλλων ἔχειν 1414, 1.

εὔφωνος 320, 27.

εὐχαριστεῖν. gratus esse 257, 2.

εὐχαριστία gratus et memor animus 256, 19.

εὐχέρεια] εὐχέρεια τῆς πράξεως Æ. 17, 33.

εὐχερὴς] τὸν μιαρὸν καὶ λίαν εὐχερῆ 547, pen.

εὐχερῶς] ὀνείδη φέρειν 34, 7. ὦ λέγων εὐχερῶς πᾶν, ὅ τι ἂν βουληθῇς 248, 10. πάντ' οἶμαι δεῖν εὐχερῶς λέγειν 315, 3. sine cunctatione. πᾶς τις εὐχερῶς ἑαυτὸν σώζει 1396, 24. εὐχ. ἀκούειν 1450, 14. = εὐχερῶς γὰρ ἐνίοτε λόγον ἀντὶ βίου χρηστοῦ προσδέχεσθε Æ. 25, 31. = εὐχερέστερον προσδέξασθαι τὰ μεγάλα τῶν ἀδικημάτων D. 97, 16.

ρος καθεδεῖται 61, 3. οὔκουν βούλεται τοῖς ἑαυτοῦ καιροῖς τὴν παρ' ὑμῶν ἐλευθερίαν ἐφεδρεύειν 100, 10. 135, 9.

ἐφεκτὸς] ἐφεκτοὶ ἦσαν οἱ ἔγγειοι τόκοι. de singulis minis mense quoque dabantur in fœnus oboli seni, de bonis immobilibus, prædiis et domibus 914, 10.

ἐφέλκεσθαι τὴν κλεῖν e foramine claustri clavem extrahere et secum aufferre L. 92, 43. Taylor reddidit in indice, *subducere.*

ἐφεξῆς οὑτωσὶ καθεζόμενος in continenti, proxime a latere assidens; immediate, ut vulgo usurpant 553, 13. τὴν 'Ελλάδα πᾶσαν ἐφεξῆς οὑτωσὶ Φίλιππος ἁρπάζων λυπεῖ 103, 15. ubi οὑτωσὶ non cum ἁρπάζων, sed cum ἐφεξῆς cohæret. *omnino prorsus. in the gross.* ita ut dico, ad literam, cunctam Græciam, nemine excepto. πάντας τοὺς ῥήτορας ὄψεσθε ἐφεξῆς 576, 12. *486, 6.=τρίτον ἐφεξῆς, tertio loco protinus Æ. 2, 1. 7.

ἐφέσιμον τὴν παρ' ὑμῶν γενομένην γνῶσιν ὡς ἑαυτὸν ποιούμενος 78, ult. *he draws the appeal from you to himself.*

ἔφεσις] οὐκ ἂν ἐδώκατε τὴν εἰς ὑμᾶς ἔφεσιν 1301, 3.

ἐφέτης] ἐφέται judices quidam Athenis. ἐφέτας δὲ διαγινώσκειν 632, 3. οἱ ἐφέται sunt iidem atque οἱ πεντήκοντα καὶ εἷς 1069, 6.=An. 10, 45.

ἔφηβος] τὸν ἐν τῷ τῆς 'Αγραύλου τῶν ἐφήβων ὅρκον ἀναγινώσκων 438, 18.=Ly. 157, 19.=ἐφήβων ἐπιμέλεια D. 110, 13.

ἐφηγεῖσθαι præire, præeundo viam monstrare, deducere magistratum aliquo, ad latebras furis, vel sicarii, in rem præsentem, ad loca et corpora delicti. ἀσθενέστερος εἶ; τοῖς ἄρχουσιν ἐφηγοῦ 601, 20. 803, 15.

ἐφήδεσθαι] οὐκ ἐπιτήδειος ὁ καιρὸς ἐφησθῆναι 196, 21. Θηβαίοις ἐφησθῆναι ὁτιοῦν παθοῦσι 231, 2. τοὺς νῦν περιοφθέντας ἐφηδομένους ὕστερον ἔχητε οἷς ἂν πάσχητε 1428, 8.

ἐφιέναι. ἐφίεσθαι] ἐφίενται μὲν, ἐάν τις ἐᾷ 193, 11. ἐφῆκεν ἡμᾶς εἰς τὸ δικαστήριον. remisit nos ad tribunal 913, 23. ἐφίεσθαι τῶν ἀλλοτρίων 937, pen. ἐφιᾶσιν εἰς ὑμᾶς καὶ τὰς πάνυ μικρὰς δίκας. ab arbitri sententia ad vestram provocant 1017, 27. ἀδυνάτων ἐφίεσθε 1487, 24.=ἐφιέναι (aut ἀφιέναι) I. 60, 19.=ἐφίεσθαι τῶν ἀλλοτρίων A. 138, 37.

ἐφικνεῖσθαι] ὧν οὐδ' ἂν εἰς ἀξίως ἐφικέσθαι δύναιτο τῷ λόγῳ 178, 5. 361, 25. 1423, 5. ἐφ. τοῦ τριηραρχεῖν pervenire ad eam fortunarum amplitudinem, ut trierarchum agere possis 465, 24. ἐφ' εὐεργεσιῶν eo loco rerum esse, ut bene possis de patria mereri 494, 3. ἐφῖκται πάντων ad omnes permanavit, aut pervagata est, ἡ τούτου κακοπραγμοσύνη 800, 17.=ἐφικόμενος τῆς ἐκείνων ἀνδραγαθίας, posteaquam attigeris illorum virtutem Æ. 81, 9.

ἐφιστάνειν. ἐφιστάναι. ἐφίστασθαι] coram esse, adstare, præsto esse. ἐφεστηκότων ἔτι τῶν πρεσβευτῶν 346, 2. b) rebus præesse, ut præsunt magistratus, et imperatores. οἱ ἐφεστηκότες 26, 12. 14. ἐφίστασθαι ἐπὶ τῆς πολιτείας 436, pen. δυνάμεις, ἃς λελυμάνθαι τοὺς ἐπιστάντας 1439, 24. τῶν ἐφεστηκότων στρατηγῶν

ἐφορμεῖν τοῖς ἑαυτοῦ καιροῖς πόλιν μεγάλην 30, 19. insidiari suis opportunitatibus, rei bene gerendæ, ad instar piratarum, qui coram portubus ad ancoram stantes, in sinu quodam maris obscuriore naves speculantur et præstolantur e portubus egredientes, mercibus onustas; quas evectas insecuti derepente consectantur et oppressas expilant. βοήθειαν κωλῦσαι τὴν εἰς Πύλας, ἐφ' ἣν αἱ πεντήκοντα τριήρεις *ὁμόσε ἐφώρμουν 444, 26.

ἔφοροι nomen alicujus magistratus Athenis sub triginta tyrannis L. 124, 13. 22.

ἔχειν ἡσυχίαν 13, 12. πῶς ἔχουσι [subandi τοῦ νοῦ, vel κατὰ τὸν νοῦν, vel τῆς γνώμης] Φιλίππῳ, quo sint animo erga Philippum 22, ult. ἐχόντων, ὡς ἔχουσιν, ἡμῖν [id est πρὸς ἡμᾶς] Θηβαίων. ita animatis 30, antep. τὰ πρὸς ἡμᾶς ἐν εὐνοίᾳ [id est εὐνοϊκῶς] ἔχειν, vel εὐνοεῖν ἡμῖν 284, 11. τὸ δὲ οὐχ οὕτως ἔχει. res sic se non habet 37, 6. ὡς κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους εἶχε τὰ πράγματα, ἀναμνῆσαι ὑμᾶς 230, 25. ὃ παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις ὁμολογεῖται δίκαιον εἶναι, ἑκατέρους τὰ ἑαυτῶν ἔχειν 81, 3. ἔστι γὰρ ἔχειν καὶ τἀλλότρια, καὶ οὐχ ἅπαντες οἱ ἔχοντες ἔχουσι τὰ ἑαυτῶν 83, 15. αἰτίαν. ἀλλ' οὐδ' αἰτίαν τοιαύτης ζημίας ἐνίους ἔχειν καλὸν 998, 8. βούλησιν. τίνα οὖν νόμον ὑμῖν, ἢ τίνα βούλησιν ἔχειν δοκεῖ 794, 16. διάνοιαν 1472, 25. δίκην ἔχεις. est penes te jus et facultas jus tuum in foro petendi et persequendi 890, 3. διαιτητῶν ἐχόντων τὰς δίκας. lites sub cura, fide, administratione sua habentibus, eas versantibus et tractantibus 1153, 4. διὰ τὸν καιρὸν, ὃς ἦν τότε, ἔχων ἐξουσίαν 608, 8. ἔχθραν βεβαίαν ἔχειν 11, 5. νόμον 794, 16. εἴ τις ὑμῶν ἄλλως πως ἔχει τὴν ὀργὴν ἐπὶ Μειδίαν, ἢ ὡς δέον αὐτὸν τεθνάναι, οὐκ ὀρθῶς ἔχει 537, 5. Κερκυραίῳ τινὶ, τῶν ἐχόντων νῦν τὴν πόλιν e numero principum, remp. Corcyream nunc in potestate habentium 763, 9. οὐκ ἔχω τούτου πρότερον πρόσταγμα 1485, 9. scil. προστάττειν. ὁ ἀρίστην ἔχειν τύχην οἰόμενος οὐκ οἶδεν, εἰ τοιαύτη μενεῖ μέχρι καὶ τῆς ἑσπέρας 311, 13. χρέα πολλῶν ταλάντων ἔτ' ἔχων. nomina sibi debita, a se exigenda. *outstanding debts* 957, 4. χρήματα. subaudi ἀπαιτεῖν. *to have a claim.* αἰτιώμενοι πολλῷ πλείονος ἄξια ἔχειν *they had still more to demand* ὧν ἐδεδώκειμεν χρημάτων, *than what we had advanced* 970, 4. simpliciter pro *posse.* τούτους ᾤμην δεῖν ἔχειν καὶ ἁμαρτεῖν 1473, 3. b) pro dives, locuples esse, subaudito χρήματα. τούτους περιορᾶν ἐν ταῖς ἐσχάταις ἀπορίαις ὄντας αὐτὸν ἔχοντα καὶ πλουτοῦντα 1123, 25. c) secum habere. subaudi μεθ' ἑαυτοῦ. τὰ παιδία ἔχων ὀδυρεῖται 574, 23. 575, 14. 608, 14. d) in potestate habere. νῦν ἔχετε ἄνθρωπον 440, 27. λαβὼν δ' ὑπερήμερον, καὶ ἔχων, [subaudi τὰ τούτου,] οὐδενὸς ἡψάμην 540, 23. e) capere, mancipare, manu injecta sibi vindicare, *to lay an embargo on* 886, 5. f) in corpore gerere, ut vestem. τρίβωνας ἔχουσι 1267, 22. g) scire, nosse. οὐδ' ὅ τι χρὴ ποιεῖν ἕξετε, ne consilium quidem in promtu habebitis, sed incerti eritis, quid agendum vobis sit 425, 10. h) in se tenere, importare, prodere, indicare, insimulare. τῷ τὴν κατη-

γοgίαν ἀδικήματ' ἔχειν 268, 17. i) creare, efficere, afferre, vel etiam valere. ταῦτ' ἀπιστίαν, ταῦτ' ὀργὴν ἔχει 142, pen. k) inhibere sese, insistere. ἔχε αὐτοῦ. desine 1109, 6. In Medio. ὁ πληγεὶς ἀεὶ τῆς πληγῆς ἔχεται. h. e. consectatur plagam, sequitur vestigia ictus, illuc identidem obmovet scutum et prætendit, ubi jam ictus fuit; non quo plaga inferenda impetum minatur, non præcavet vulnus, sed facto jam succurrere festinat 51, 26. τούτων γὰρ εἰχόμην, iis enim mordicus inhæsissem, eaque acriter exagitassem 251, ult. = ἴσην καὶ ἔννομον πολιτείαν ἔχειν Æ. 1, 25. ἔξω τὴν χεῖρα ἔχοντες λέγειν 4, 25. ἐκτὸς τὴν χεῖρα ἔχων 4, 29. πολιὰς ἔχω τοσαυτασὶ 7, 38. ἡσυχίαν ἔχειν 9, 39. ὀλιγώρως ἔχειν πρὸς ἅπασαν αἰσχύνην 10, 13. αὐλητρίδας ἔχῃ καὶ ἑταίρας πολυτελεστάτας 11, 14. ἀμάρτυρον πρᾶγμα ἔχοντας 13, 14. ἐπίπληξιν ἔχειν 25, 18. παρακαταθήκην τῶν νόμων ἔχοντες 26, 33. φιλοτιμότερον ἕξομεν τοὺς παρανομοῦντας ἐξετάζειν 27, ult. πηγὰς λόγων ἀφθόνους ἔχειν ἐπηγγέλλετο 31, 3. ἄπρατον οὐδὲν ἔχων μέρος τοῦ σώματος 31, 19. ἀναισθήτως ἡμῶν ἐχόντων 33, 39. ἀγεννεῖς διατριβὰς ἔχειν 48, 4. αἰτίαν ἔχειν. τοῦ μὲν ὑμᾶς μηδὲν ἀδικεῖν κύριος ἦν, τοῦ δὲ μὴ ἔχειν αἰτίαν ἡ τύχη 52, 34. ὑπόμνημα (scil. τῆς ἀρετῆς τοῦ ἀγωνισαμένου καὶ τῆς εἰς αὐτὸν φιλοτιμίας τοῦ δήμου) ἐν οἰκίᾳ ἔχοντες, coronam puta 60, 17. ἐρχόμεθα δήπου ψευδεῖς οἴκοθεν ἐνίοτε δόξας ἔχοντες κατὰ τῶν λογισμῶν 62, 9. αἷμα αὐτὸς οὐκ ἔχων 76, 28. ἀγωνιστὰς πολλοὺς τῆς ἀρετῆς ἕξετε 79, 31. μόχθον ἔχειν ἀμφὶ ξυνοῖσι πράγμασι 80, 16. πρὸς ἑτέρῳ τινὶ τὴν γνώμην ἔχειν 81, 31. ἄνθρωπος οὐ κεφαλὴν, ἀλλὰ πρόσοδον ἔχει 84, 23. περιέρχονται τὴν ἀγορὰν ἀληθεῖς κατ' ἀλλήλων ἔχοντες δόξας 84, 27. αἰσχρόν ἐστι τὸν αἰτιώμενον οὐκ ἔχειν ἐπιδεῖξαι τῆς αἰτίας τὸ ἔργον 86, 22. = τοιαύτην αἰτίαν ἔχοντος Θ. I. 76, 38. τοιαύτας ἀκριβείας ἔχει παρ' αὐτοῖς τὰ δίκαια. *so very strictly do they adhere to their old rights, charters, privileges, so stoutly they maintain their usages, or observances* 65, 8. δύο ἔτη τοῦ διαιτητοῦ τὴν δίαιταν ἔχοντος. *for two whole years left the matter undecided* 111, 4. ἔχων οἰκεῖόν τινα mecum habens, ut comitem et testem mihi futurum (pro ἔχων μετ' ἐμοῦ 71, 14. ἔχετε πίστεις ἱκανὰς 74, 13. προῖκα ἔχειν ἐπὶ γυναικί. dicitur dans perinde atque accipiens 40, 40. οὐκ ἀγαπᾷ τὰ ἐκείνων ἔχων, ἀλλὰ καὶ—73, 44. ἔχειν pro posse, valere. οὐκ ἂν ἔχοιμι ὅπως παρασχοίμην, pro οὐκ ἂν ἔχοιμι παgασχέσθαι ὅτῳ οὖν τρόπῳ μαρτυρίαν 76, 26. cum adverbiis. ἀκρατῶς ἔχοντες ἑαυτῶν 39, 34. τὰ πεπραγμένα κυρίως ἔχειν νομίζει 66, 9. ὀλιγώρως 41, 33. 40. οὕτως ἐχόντων. scil. τῶν πραγμάτων 72, 13. συμφερόντως 84, 11. οὕτω πρὸς ἀμφοτέρους ἡμᾶς ἔχων [9, 37.] = ἔχειν τὰ ἐπίχειgα A. 113, 32. τὰ ἀκούσια τῶν ἁμαρτημάτων συγγνώμην ἔχει secum ferunt, natura sua important, h. e. merentur 140, 20. = οὐκ ἂν δεξαίμην πάντα τἀγαθὰ ἔχειν An. 1, 25. ταῦτα οὕτως *ἔχει 2, 20. τὴν δ' οὐσίαν ἔσχον καὶ ἐκέκτηντο habebant et possidebant jure, quo quis optimo 10, 20. vel etiam, habebant vetustas, et novas, quas vellent, acquirebant. ὅπως ἂν πιστότατα ἔχοι τοῖς Ἀθηναίοις 11, 7. ut quam certissime

confiderent Athenienses. ἔχε τύχῃ ἀγαθῇ 16, 6. ἱερεῖον ἔχοντες (nempe secum) ἦγον τὸ παιδίον 16, 32. ἔχει δὲ καὶ ὑμῖν οὕτως. impersonaliter, scil. τὸ πρᾶγμα, causa de qua agitur. vel, est etiam hoc tenendum, vel, si mavis, verendum 19, 5. μέρος τῆς αἰτίας ἔχειν 20, 40. πράγματα παρὰ γνώμην ἔχοντα 21, 22. αἰτίαν καὶ λόγον αἰσχρὸν ἔχειν ἐκ τῶν πολιτῶν 22, 14. ὑπερβολὴν τῆς ἐπιθυμίας ἔχειν 27, 34. πλείστους ἐπιθυμητὰς 29, 44. τέλος ἔχει. scil. τὸ πρᾶγμα, vel ὁ ἀγὼν, vel ἡ κρίσις 30, 9. = καλῶς L. 94, 1. 95, 23. εὐκόλως 101, 23. ἀσφαλῶς 113, 1. 178, 14. πονήρως 143, 7. ἀναγκαίως 103, 37. ὀλιγώρως τῆς δοκιμασίας 176, 6. δίκην μεγίστην 191, 10. πράγματα h. e. molestiam 99, 14. 108, 21. πρᾶγμα 104, 18. αἰσχρὰν αἰτίαν 135, 32. χάριν 170, 37. συγγνώμην 171, 2. οὐδὲν ἔλαττον εἶχον σιωπῶντες. *lost nothing by keeping silence* 124, 35. οὐκ ἔχω εἰπεῖν 101, 12. πολλαχόθεν ἔχω τεκμαιρόμενος εἰκάζειν 105, 8. ἐξέπλευσα ἔχων τὸ μειράκιον 99, 12. οἴκοθεν ἔχοντες ἂν ἐβαδίζομεν 101, 16. τοιοῦτόν τι ἔχοντας ἡμᾶς ἐλθεῖν 101, 14. ὀλίγα ἦλθον ἔχοντες χρήματα 153, 40. 179, 40. ἀξιοῖ ἡσυχίαν ἔχων πολιτεύεσθαι. id est ἡσυχῶς 106, 13. τὰ τούτοις ἑπόμενα κακὰ 168, 46. TAYL. ταύτην γὰρ τὴν τέχνην ἔχει exercet 93, 17. αἰτίαν 103, 3. ὀργὴν μεγάλων ἀδικημάτων 122, 3. ἔχειν δίκην potestne idem significare, atque δεδωκέναι δίκην 191, 9. ταῦτα γὰρ οὔτ' ἔλεγχον, οὔτε βάσανον εἶχεν. hæc neque verbis argui, neque tormentis exprimi poterant 123, 4. ἐχόμενον ἐν ἀπορίᾳ τὸ ὑμέτερον πλῆθος 130, 35. ἔχειν pro νομίζειν, ut Latinum *habere* pro *existimare* 152, 24. ἔχει δ' ἡμῖν οὕτως hoc nunc agitur, ut ne nesciatis. Scire vos velim, rem ita se habere 161, 3. πάντας τοὺς ἔχοντας δυστύχημα τοιοῦτον 169, 8. = ἔχειν τινὰ ὑπὸ τῇ ψήφῳ Ly. 148, 4. ἐν τῇ ψήφῳ 151, 25. μόνοι τὴν τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερίαν ἐν τοῖς ἑαυτῶν σώμασιν εἶχον 154, 13. οὕτως (subaudi τῆς γνώμης) εἶχον πρὸς τὴν ἀνδρείαν. id est διάκειντο. hoc animo præditi, ita affecti erant erga fortitudinem, ita ei dediti 163, 19. ὡς εἶχον (scil. τὴν γνώμην aut τῆς γνώμης) πρὸς τοὺς προδότας 164, 40.

ἔχθραν βεβαίαν ἔχειν 11, 5. μήτε πρὸς ἔχθραν μηδένα ποιεῖσθαι λόγον, μήτε πρὸς χάριν 90, 2. μὴ τὴν πρὸς ἐκεῖνον ἔχθραν πρόφασιν τῆς παρασκευῆς ποιεῖσθε 192, 5. τὴν πρὸς ὑμᾶς ἔχθραν ἅπαντες φοβοῦνται 218, 7. τῆς πρὸς ὑμᾶς ἔχθρας ὑπαρχούσης πατρικῆς 530, 7. ἃ μετὰ χάριτος ἔλαβε δεηθεὶς, ταῦτα δι' ἔχθρας καὶ δίκης ἀποδοῦναι 1185, 25. τῆς ἰδίας ἔχθρας οὐδὲν μίγνυμι εἰς τὰ κοινῇ συμφέροντα 1465, 23. causa odii et simultatis. διὰ ταύτην τὴν ἔχθραν ἐπιτίθεταί μοι 1301, 18. = αἱ ἴδιαι ἔχθραι πολλὰ τῶν κοινῶν ἐπανορθοῦσι Æ. 1, 10. εἰς μέσον πίπτει τῆς Θηβαίων ἔχθρας καὶ Φιλίππου 66, 27. = ἔχθρας πρὸς ἀλλήλους ἀνείλοντο I. 36, 11. ἔχθρας παλαιᾶς αὐτῷ πρὸς τούτους οὔσης 66, 19. ἰδίας ἔχθρας ἕνεκα ταῦτα πλάττοντες 110, 37. = διὰ τῆς ἔχθρας τὸ μέγεθος A. 116, 34. τῇ τούτων ἔχθρᾳ ἐγχειρίζω ἐμαυτὸν 119, 20. δι' ἄλλην τινὰ ἔχθραν. non ob scelus vere commissum, sed ob aliam quampiam simultatem privatam mihi cum illis contractam 125, 30. = διαλλαχθέντα τῆς ἔχθρας

An. 23, 4. τὰς ἰδίας ἔχθρας καταθείσαντα 29, 17.=ἔχθραν πρός τινα κατατίθεσθαι L. 192, 35. ἔχθραι sunt privatorum inter se simultates 116, 13. πρότερον ἔδει τὴν ἔχθραν ἐπιδεῖξαι τοὺς κατηγοροῦντας 120, 16. ἔχθραν, οὐ δίκην παρ' αὐτῶν λαμβάνετε 179, 14. τὴν ἔχθραν ὑμῖν αὐτοῖς καταλείψετε, nihil aliud aufferetis, quam simultates 181, 8. ἔχθραν ἰδίαν οὐδεμίαν μεταπορευόμενος 187, 1. μηδ' ἂν τὴν Ἐμπεδοκλέους ἔχθραν ὑμῖν ἐμποδὼν γενέσθαι fr. 60.

ἐχθρὸς] οὐκ ἔστι τῶν ἔξω ἐχθρῶν κρατῆσαι, πρὶν ἂν τοὺς ἐν αὐτῇ τῇ πόλει κολάσητε 104, 26. 143, 20. ἐπειδὴ δ' εἰς Μακεδονίαν ἦλθε, καὶ τὸν ἐχθρὸν εἶδε τὸν ἑαυτοῦ καὶ τῶν Ἑλλήνων 439, 19. τοὺς ἐχθρὰ ποιοῦντας ἐν ἐχθρῶν μοίρᾳ κολάζειν ἀπέδωκεν ὁ νόμος 638, 5. ἐπὶ μὲν τῶν δικαστηρίων καὶ τοῦ βήματος ἐχθροὺς εἶναι φάσκοντας ἀλλήλοις, ἰδίᾳ δὲ ταὐτὰ πράττοντας καὶ μετέχοντας τῶν λημμάτων 1335, 4. οὔτε γὰρ ἐχθροτέρους, οὔτ' ἀναγκαίους μᾶλλον ἐχθροὺς ἂν τούτων εὕροιτε 1448, 26. οὓς κἂν ἐχθρὸς, εἰ μέτριος εἴη καὶ λογισμὸν ἔχων, ἐλεῆσαι 1479, pen. ἐχθρὸς θεοῖς gravissimum et turpissimum erat probrum 241, 12. 245, 16. διὰ τὴν αὐτοῦ βδελυρίαν καὶ θεοῖς ἐχθρὰν αἰσχροκέρδειαν 611, 15. ἐχθρὸς τῆς ὅλης ἀνθρωπίνης φύσεως 1121, 12. σὺ μὲν ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν, ἐγὼ δὲ ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἅπαντα πεπολίτευμαι. citat schol. Hermog. p. 45.=ἐχθρῶν ἐφεστηκότων Æ. 15, 22. μετέρχεσθαι τοὺς ἐχθροὺς 20, 22. πιστεύειν τῷ βίῳ τῶν κρινομένων μᾶλλον, ἢ ταῖς παρὰ τῶν ἐχθρῶν κατηγορίαις 28, 23. πῶς οὐ δεινὸν ἐχθροῦ πρόσωπον βλέπειν ἐπεγγελῶντος 52, 28.=πάντων ἐκεῖνον ἔχθιστον ἐνόμιζε I. 61, 38. 76, 18.=οὔτ' ἐχθρὸν ἐτιμωρησάμην, οὔτε φίλον εὐηργέτησα L. 115, 21. ἔχθιστος ἁπάντων ἀνθρώπων Ἐργοκλεῖ 182, 7. εἴ τις αὐτοῖς πατρικὸς ἔχθρος ἦν, ἐκείνου ἐπιλάθωνται 906, 13. ὥστε τοὺς ἔχθρους βούλεσθαι αὐτὸν ζῆν μᾶλλον ἢ τεθνάναι fr. 31, 3. τοὺς οἰκείους νομίζειν ἔχθρους fr. 58.

ἐχῖνος vidulus, bulga, in quam conjiciebantur chartæ, quarum usus esset in foro, cum essent in judiciis proferendæ atque recitandæ. *the document-bag*, *the paper-case*. ἐχίνων ἤδη σεσημασμένων 999, 16. ἐνέβαλε Φορμίων τὸ γραμματεῖον εἰς τὸν ἐχῖνον 1104, 6. τὴν μαρτυρίαν, ἣν ᾤμην εἶναι, καὶ δι' ἧς ἦν μοι ὁ πλεῖστος ἔλεγχος, ταύτην οὐχ εὗρον ἐνοῦσαν ἐν τῷ ἐχίνῳ 1119, 1. τὸν ἐχῖνον κεκινηκέναι 1119, 4. οἱ ἐχῖνοι πρότερον ἐσημάνθησαν 1143, 25. τὰ ἀντίγραφα ἐμβαλέσθαι εἰς τὸν ἐχῖνον 1180, 24. 1265, 14.

ἔχις] οὐδένα πώποθ' ὑμῶν ἴσως ἔχις ἔδακεν, οὔτε φαλάγγιον, μηδὲ δάκοι 798, ult. πικρὸν καὶ ἔχιν [viperæ similem] τὴν φύσιν ἄνθρωπον ἐὰν ἴδητε 799, 4.

ἕωθεν σχετλιάζειν Æ. 49, 1.

ἑωλοκρασία] ὥσπερ ἑωλοκρασίαν τινὰ τῆς ἑαυτοῦ πονηρίας κατασκεδάσας 242, 13.

ἕωλος] ἕωλα καὶ ψυχρὰ τὰ τούτων ἀδικήματα ὡς ὑμᾶς ἀφικνεῖται 551, 13.

ἕως] εἰς ἕω in crastinum diem, *on the following day*, ἐκέλευε τἀργύριον εἰσενεγκεῖν I. 71, 28.

ἕως ἀπεδήμουν ἐγὼ toto illo tempore, quo ab urbe aberam 968, 4.=ἕως ἀντήρκει ἡ οὐσία Æ. 13, 31.=οὐ πρότερον ἕως, pro οὐ

πρότερον ἢ ἕως L. 126, 35. 144, 42. 174, 6. Taylor duas facit hujus particulæ significationes, alteram *dum*, quo refert 148, 16. 156, 2. 148, 30. alteram *donec*, quo refert p. 429. et 565.

ζειρὰ, vestis. L. ap. Harpocr.

ζευγνύειν, ponte jungere. ὁ ζεύξας τὸν Ἑλλήσποντον Æ. 72, 26. = ζεύξας τὸν Ἑλλήσποντον L. 193, 23.

ζεῦγος] εἰς μυστήρια ἄγει τὴν γυναῖκα ἐπὶ λευκοῦ ζεύγους ἐκ Σικυῶνος 565, 27. ζευγῶν ἀφεθέντων 1409, 23. = ὀρικὰ ζεύγη μισθοῦσθαι Æ. 42, 36. ὀρικὰ ζεύγη τρία αὐτοῖς ἐμισθώσατο 64, 30. = ζεῦγος ὀρικὸν I. 55, 24. 59, 32. = ἐπὶ ζεύγους ἄγειν in carruca εἰς τὸ πρυτανεῖον An. 7, 13. ζεῦγος ἵππων ἄγων Ὀλυμπίαζε 32, 27. = ζεύγη τοῖς πρέσβεσιν ἐμισθώσατο D. 93, 42.

Ζεὺς φράτριος 1054, 10. Διὸς ἑρκείου 1319, 26. μὰ τὸν Δία τὸν ἄνακτα 937, 21. τὸν Δωδωναῖον 1466, 27. 1487, 1. Διῒ τῷ Νεμίῳ 552, 5. Διὸς τοῦ ὁρίου 86, 18. Διῒ ὑπάτῳ 531, 7. κτησίῳ 531, pen. ὠμῶς καὶ ἀναιδῶς, ὦ Ζεῦ καὶ θεοὶ 321, 1. θαυμάσιος στρατιώτης, ὦ Ζεῦ 375, 24. = Διῒ τῷ κτησίῳ, περὶ ἣν ἐκεῖνος μάλιστα τὴν θυσίαν ἐσπούδαζε I. 70, 27. = ἱερὰ θύειν Διῒ κτησίῳ A. 113, 12. 22. Διὸς βουλαίου ἱερόν ἐστιν ἐν τῷ βουλευτηρίῳ 146, 34. = Ζεὺς σώτηρ D. 110, 8.

ζῆλος, εἴ τις εἴληφέ τι 121, 8. τῷ στεφανουμένῳ ζῆλον ἔχει τὸν αὐτὸν ὁ στέφανος, ὅπου ἂν ἀναρρηθῇ 267, 14. ζήλου καὶ χαρᾶς καὶ ἐπαίνων ἦν ἡ πόλις μεστὴ 300, 23. τὸν τῆς πόλεως ζῆλον ἠφανίκασι 616, 20. 757, 1. ἃ καὶ ζῆλον καὶ τιμήν τινα φέρει τῇ πόλει ῥηθέντα 641, 8. ζῆλον πολὺν εἶχε πρότερον 756, 19. ἐν σκότῳ καὶ δυσκλείᾳ πᾶς ὁ πρὸ τοῦ ζῆλος τῶν Ἑλλήνων γέγονε 1396, 18. ἐν μεγάλῃ τιμῇ καὶ πολλῷ ζήλῳ 1399, 21. οὐ γὰρ ἐπ' εὐνοίᾳ γ' ἐμοὶ παρεχώρεις ἐλπίδων καὶ ζήλου καὶ τιμῶν 317, 9. = ζῆλος τῶν γεγενημένων L. 195, 13.

ζηλοτυπεῖν Æ. 9, 4. ζηλοτυποῦν ἀρετὴν κάθαρμα, virtutem simulans, affectans 84, 15.

ζηλοτυπία ὑπὲρ τῆς δωροδοκίας Æ. 65, 16.

ζηλοῦν ἀρετὴν 500, 2. τὰς ἐπὶ ταῖς εὐεργεσίαις δωρεὰς 504, 8. ζηλοῦν τοὺς πλείστους φίλους καὶ βεβαιοτάτους ἔχοντας 1402, 20. τὰ τούτων ἀγαθὰ ζηλοῦντες 1461, 9. τοῦτο ἐζήλωκε καὶ προήρηται 22, 17. = διατριβὰς Δημοσθένους οὐκ ἐζήλωκα Æ. 85, 3. invidentia et æmulatione aliquid exagitare 86, 24. = ζηλοῦται ἀρετὴ L. 193, 12. ἐζηλωκὼς τῶν νέων τοὺς πονηροτάτους fr. 45, 5.

ζήλωμα 424, 17. = τὰ τῶν νέων ζηλώματα ἐπ' ἀρετὴν προτρέψασθε Æ. 27, 13.

ζηλωτὴς τῆς ἡλικίας μειρακίου Æ. 50, 26. ζηλωτὴς τῶν καλῶν τῇ πόλει βουλευμάτων 51, 8.

ζηλωτὸς] ζηλωτὰ μέν ἐστι καὶ λαμπρὰ 362, 17. ἐπιγράμματα τῆς πόλεως ἀνελὼν ὡς καλὰ καὶ ζηλωτὰ κατὰ παντὸς τοῦ χρόνου 615, pen.

ζημία] ἡ τῶν πραγμάτων αἰσχύνη οὐδεμιᾶς ἐλάττων ζημίας τοῖς γε σώφροσιν 17, 6. ζημίαν κατὰ τὴν ἀξίαν εἴληφε 155, 12. ζημίαν ἀπροσδόκητον ἐνεγκεῖν 796, 11. = παραιτεῖσθαι τὰς ζημίας ὑπέρ τινος

Æ. 30, 31. = ζημίαν εἰργασμένος. crimine commisso, cujus pœnam metuebat I. 58, 19. οὐδὲ μίαν ζημίαν ἡγοῦνται τὴν ἀναίδειαν. impudentiam sibi, famæ suæ fortunisque nullo modo nocere posse autumant 65, 39. τὴν αὑτοῦ πονηρίαν οὐδεμίαν ζημίαν εἶναι νομίζων 85, 38. nesciunt enim scelerati, etiamsi nullas alias dent impuritatis suæ pœnas, eo ipso tamen satis superque se miseros esse, quod tales sint. ταῖς μεγίσταις ζημίαις περιπεσεῖν [12, 48.] = τὰς μεγίστας ζημίας μικρὰς ἡγεῖσθε L. 91, 6. ζημίας ἐμαυτῷ πολλὰς καὶ μεγάλας ἀποφήναιμι 109, 32. οὐ δήπου τὴν μὲν μικρὰν ζημίαν περὶ πολλοῦ ποιοῦμαι, τοὺς δὲ περὶ τοῦ σώματος κινδύνους περὶ οὐδενὸς ἡγοῦμαι 110, 30. ἐν ταῖς μεγάλαις ζημίαις ἐνίοτε οὐχ ἧττον τὰ μικρὰ λυπεῖ τοὺς ἀδικουμένους 906, 5. εἰ τὰς μὲν ζημίας τούτων ἀποδείξει, τὰ δὲ σωθέντα τῶν χρημάτων αὐτὸς ἕξει 908, 11. μέγεθος ζημίας 92, 6.

ζημιοῦν θανάτῳ.—πέντε ταλάντοις ἐζημιώσατε.—ἐπιτιμίῳ τῷ ἐκ τῆς συγγραφῆς 1291, 10. = ἐκπλεῖν μόνος εἰς Σάμον *ἐγχειρήσας, αὐθήμερον ὑπὸ τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου βουλῆς ὡς προδότης τῆς πατρίδος θανάτῳ ἐζημιώθη Æ. 89, 34. = μὴ κατὰ τὸ τέλος ζημιοῦσθαι I. 47, 26. = ζημιώσομαι pro ζημιωθήσομαι An. 10, 11. = ζημίαις ταῖς ἐσχάταις ἐζημιοῦτο L. 189, 16. fraudare, emungere 909, 11. ζημιοῦσθαι θανάτῳ 104, 34.

ζῆν] δόξαν ἀντὶ τοῦ ζῆν ἀσφαλῶς ᾑρημένοι 22, 21. οὐκ αἰσχύνονται Φιλίππῳ ζῶντες, οὐ τῇ ἑαυτῶν πατρίδι 80, 27. 157, 7. ὥστε τῷ λοιπῷ μετὰ δόξης καὶ τιμῆς ζῆν 247, 15. ζώντων Ἀθηναίων καὶ ὄντων 248, 24. τοῖς ζῶσι πᾶσιν ὕπεστί τις ἢ πλείων ἢ ἐλάττων φθόνος 330, 3. πρὸς τοὺς ζῶντας τὸν ζῶντα ἐξέταζε 330, pen. τοῖς πρὸς ὑμᾶς ζῶσι 411, 23. ἐγὼ δ' οὐ δέδοικα, εἰ Φίλιππος ζῇ, ἀλλ' εἰ τὰ τῆς πόλεως τέθνηκε 434, 6. ζῶμεν τὰ πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς vitam quietam et jucundam degimus, quoad res privatas, quæ nobis sunt inter nos mutuæ 760, 14. ἀκοὴν τετελευτηκότων μαρτυρεῖν κωλύει ὁ νόμος, ζῶντος ἔτι τοῦ πατρὸς, τὰ ὑπ' αὐτοῦ πραχθέντα 1097, 3. ἀφῄρησαι τὴν σαυτοῦ πενθερὰν ταῦτα ἀφ' ὧν ἔζη 1123, 1. τίνος ἕνεκεν εὔξαιτο ἄν τις ζῆν, τούτων στερηθείς. matre, uxore, liberis 1225, 23. ζῆν ἐκ τοῦ δικαίου honestis artibus victum quærere 1309, 26. ζῶντες ἀπὸ τοῦ συκοφαντεῖν 1341, 26. ὃν εἴ τις ἐᾷ ζῆν, ἀγαπᾶν ἔδει 582, 2. ὧν ἄνευ ζῆν οὐκ ἄξιον ἦν Ἰφικράτει 665, 4. τί ποιῶν ζήσεται qua arte exercenda victum sibi parabit 794, 19. = ταῦτ' ἐγὼ λόγῳ μόνον σαφῶς ἐν ὑμῖν εἰπὼν οὐκ ἂν ἐδεξάμην ζῆν, istam haud meruero (repudiem oblatam vivendi conditionem accipere, h. e. mori malim) si hæc dixissem Æ. 8, 32. διατριβὰς, ἃς μετ' ἀλλήλων ζῶντες διέτριβον 20, 35. οἱ διαζυγέντες (distracti, separati, avulsi) ἐμοῦ ζῆν οὐκ ἂν προέλοιντο 52, 13. οὐκ ἂν ἐδεξάμην ζῆν τὰ αὐτὰ τούτῳ δημηγορήσας, si conciones similes illius concionibus habuissem, nolim vivere etiamsi vita mihi diutissima offeratur 85, 5. = ἐκ τῶν ἑαυτοῦ φιλοτίμως ἐπειρᾶτο ζῆν I. 67, 26. ζῶντος καὶ εὖ φρονοῦντος 68, 3. = ζῶν καὶ βλέπων. bene sibi conscius eorum, quæ dicat, sciens volensque A. 127, 16. = ἐπὶ τοῖς αἰσχίστοις ἔργοις ἀργύριον πραττόμενος, ἔζης. victitabas, victum tibi quære-

bas, vitam sustentabas An. 13, 29.=ὥστε τοὺς ἔχθρους αὐτὸν βούλεσθαι ζῆν μᾶλλον ἢ τεθνάναι L. fr. 31, 3.=ζῆν ὥστε μηδ' εἰς ὑποψίαν ἐλθεῖν τοιούτων ἀδικημάτων Ly. 165, 30.=ὧν ἐνίων ἔτι καὶ νῦν ζῇ τὰ σώματα. quod dictum respicit ad oppositum αἱ μνῆμαι D. 95, 9. quorum in vivis adhuc supersunt ipsa corpora, cum aliorum non supersint, nisi solæ memoriæ.

ζητεῖν desiderare, non invenire. τοῦτο δὲ [aurum] ἂν διαδῷ, ζητήσει 186, 15. (ἐμοῦ τὸ τῆς πόλεως συμφέρον, οὐ τὸ Φιλίππου, ζητοῦντος. citat Hermog. 294. ex. Or. pro Corona) ζητοίη πολλὰ ἀναλίσκειν, ἐξὸν ἐλάττω 384, 4. ζητοῦντας ταὐτὰ τοῖς παρὰ σφὶ 1217, ult. ἐζήτει τὰ τῆς μητρὸς ἔθη καὶ τὴν παρ' αὐτῇ ἀκολασίαν 1362, 12. ἐζήτει [Senatus] τὴν γυναῖκα ταύτην ἥτις ἦν καὶ ἐξέλεγχε 1372, 10. νῦν ἐκείνου τεθνεῶτος ζητεῖ τινὰς ἡ τύχη, μεθ' ὧν ἔσται 1466, 11.=κραυγαῖς ζητεῖν ἀπελαύνειν ἀπὸ τοῦ βήματος Æ. 5, 26. =ζητεῖν τὴν αὐτῶν σωτηρίαν Ly. 159, 41.=ἔνοχον ὄντα τοῖς ζητουμένοις crimini, de quo quæritur, verum an falsum sit D. 97, 14.

ζήτησις] ζήτησίν τινος ποιεῖσθαι Æ. 6, penult.

ζηταὶ quibus inquisitio demandabatur, num penes quem aliquid esset opum publicarum 703, 11.=quæsitor, qui reos alicujus criminis in deos, aut in remp. commissi examinabat An. 3, 6. 5, 46. 6, 21.=δικαιότερον ἂν ὑμᾶς ὑπὸ τῶν ζητητῶν ἀπογραφῆναι τὰ ἐμὰ ἔχειν L. 163, 6. et ap. Harpocr.

ζυγίτης 1068, 2.

ζυγομαχεῖν περὶ ὀνόματος 996, 15. de nomine cum aliquo contendere, cujus sis necessarius, a quo avelli nequeas, cum quo necessaria tibi sit et inevitabilis vitæ consuetudo.

ζυγὸς] ὡς μὴ ζυγὸν αὐχένι θέντες [ob metrum, pro θέμενοι passi suis cervicibus imponi] δουλοσύνης 322, 12. ζυγὰ μόνον οὐ καὶ σταθμὰ ἔχων, ἅπαντα ἐπώλει 784, 9. ἂν γὰρ ὥσπερ εἰ ζυγὸν ἱστῆτε 1461, 17.=ζυγῷ ἱστάναι L. 117, 40.

ζωγράφος] μεθ' ὧν οἱ ζωγράφοι τοὺς ἀσεβεῖς γράφουσιν ἐν Ἅιδου, μετὰ τούτων περιέρχεται 786, 12.

*ἢ δηλονότι 475, 24.

ἢ] ἀλλ' ἢ præterquam. *vel*, sed solummodo. ὁ νόμος οὐκ ἐᾷ τῶν τῆς ἐπικλήρου χρημάτων κύριον εἶναι, ἀλλ' ἢ (id est ἄλλον τινὰ, ἢ) τοὺς παῖδας ἐπὶ διετὲς ἡβήσαντας I. 80, 45. pro *num* vel *an* 81, 23.= *γῆ μὲν οὐκ ἦν, ἀλλ' ἢ χωρίδιον L. 154, 27. TAYL. nil aliud addens, unde intelligeretur, quæ ipsi fuisset hac de locutione sententia. redundat in illo Lysiæ proprio loquendi more, ut post τούτου velut explicandi ergo repetat ἤ, quod minus est necessarium et sine damno sententiæ abesse poterat. Exemplo clarius id fiet, quod dico. τί γὰρ ἂν τούτου ἀνιαρότερον γένοιτο αὐτῷ, ἢ τεθνάναι—id est τοῦ τεθνάναι δηλονότι 118, 28. simile est illud 197, 24. τί γὰρ ἂν τούτων ἀνιαρότερον, ἢ τεκεῖν μὲν et οὐδὲν χαλεπώτερον τούτων, ἢ— 173, 35. Item redundat, vel delendum potius est in illis ἐλέγετο Στεφάνῳ πλέον εἶναι ἢ πεντήκοντα ταλάντων 156, 3. contra deesse videtur ante ἕως pone πρότερον. ut in illis

Πέρσην, principatus belli adversus Persas, et jus in eos ducendi Græcos 72, 29. τὴν ἡγεμονίαν ἄρδην φέρων ἀνέθηκε Θηβαίοις 74, 6.=*ἡγεμονίας τῆς τῶν Ἑλλήνων ἠξιώθημεν προστάται γενέσθαι Ly. 155, 38.=λαμπροὶ διὰ τὰς ἡγεμονίας Λακεδαιμόνιοι, quod Græcorum terra marique duces toties fuissent D. 99, 43. ἀπέδωκε καὶ προὔδωκε τὸ τῆς ἡγεμονίας ὑμῶν ἀξίωμα 109, 39.

ἡγεμὼν] ῥήτωρ καὶ ἡγεμὼν τῆς συμμορίας 26, 24. ἡγεμὼν [sodalitatis puta] καὶ στρατηγὸς ὑπὸ τούτῳ 172, 3. ἡγ. τῆς εἰρήνης 233, 14. παρὰ τῶν ἡγεμόνων τῶν συμμοριῶν 329, 17. ἡγεμόνες τοῦ πολέμου οἱ στρατηγοὶ 436, 26. ἡγεμὼν τῆς φυλῆς κορυφαῖος 533, 24. ἡγεμὼν συμμορίας ἐγενόμην ἔτη δέκα 565, 12. 836, pen. ἡγεμόνας τοσούτων ἀγαθῶν auctores, creatores, effectores, qui pepererunt quasi tanta post insecuta bona 1123, 24. ἀλλ' αὐτὸς ἡγεμὼν [scil. τῆς πονηρίας] καὶ πρῶτος καὶ πάντων βδελυρώτατος γεγένηται 1263, 25.=ἡγεμὼν τοῦ ἐργαστηρίου, magister operarum Æ. 14, 2. ἡγεμὼν, de fœmina 24, 24.=ἐνενήκοντα ἔτη ἡγεμόνες τῶν Ἑλλήνων κατέστησαν Ly. 157, 2.=ἡγεμὼν τῶν συμφορῶν princeps, hoc est auctor, concitator cladium D. 94, 12. τοὺς ἡγεμόνας αἰτίους γίγνεσθαι τοῖς πολίταις πάντων, καὶ τῶν ἀγαθῶν, καὶ τῶν ἐναντίων 99, 36.

ἥδεσθαι] ἀλλὰ ταῦτα μὲν τὸν χρόνον ἡσθῆναι *ποιήσειεν ἂν, ὅσον ἂν ῥηθῇ, μετὰ δὲ ταῦτα οἴχεται 1442, pen.=ἥδεται ὁμιλῶν, et ξυνὼν Æ. 21, 40. 42.=ἐὰν ὑμῖν ἡδομένοις ᾖ. si vos juvet audire, si volupe sit A. 142, 14.=ἅπαντες ὑπὲρ τῆς αὐτῶν ἐλευθερίας ἥσθησαν L. 193, 10.

ἡδέως ἂν αὐτοῖς εἴη *they would fain see it* 1354, 23. ἡδέως ἔχειν τινί. bene alicui velle, amicus ei esse, gaudere bonis ejus 60, pen. 181, 7. φιλοφρονεῖσθαι πρὸς ἅπαντας καὶ ἡδέως ἔχειν comis, blandus, affabilis, hilaris esse 1418, 11.=ἥδιον ἐμὲ κακῶς λέγουσιν, ἢ σφᾶς αὐτοὺς ἐπαινοῦσιν L. 111, 41.

ἤδη] μὴ τὴν ἤδη χάριν τοῦ μετὰ ταῦτα παντὸς χρόνου περὶ πλείονος ἡγεῖσθαι 664, 24. ὡς ἤδη τι καὶ παρ' ἐλπίδας ἐξέβη nam sæpenumero et factum est, et fit, ut res aliter exeant, quam tu sperasses 210, 6. τῆς τῶν ἱππέων βοηθείας ἤδη δεῖν. pro ἔτι 567, 12. pro τότε. παντελῶς γὰρ ἤδη ἄκυρα ἦν τὰ τιμήματα. tum. hoc si verum esset, hoc si valeret, tum—746, 7. ὅτι διὰ βασάνων ἐκ τῶν παίδων ὁ ἔλεγχος ἤδη [tum, vel certo certius] ἔσοιτο 1242, 15. tum demum, neque citius. τοῖς δ' ἐκ τούτων μετέδωκεν ἤδη ὁ δῆμος ἁπάντων 1376, 18.=ἐπιλείπειν αὐτοὺς ἤδη ἄρχεται ἡ τόλμα Æ. 4, 16. ἤδη, protinus, statim, confestim, e vestigio 7, 2. κριτὴς λόγων πολλῶν ἤδη ᾑρέθην 21, 34. συνεχῶς ἔτος ἤδη τουτὶ τρίτον στρατηγῶν 48, 6. θόρυβον τῶν συκοφαντῶν ἤδη πολλοὶ τῶν τὰς ψυχὰς ἐν τοῖς πολέμοις λαμπρῶν οὐχ ὑπέστησαν 52, 26. ἤδη πόρρω τῆς ἡμέρας οὔσης 70, 40. νῦν δ' ἤδη καταπέπλυται τὸ πρᾶγμα 79, 24. διαφευγούσης ἤδη τῆς δημοκρατίας 89, 20. ἐπὶ τελευτῆς ἤδη τοῦ λόγου 90, 14.=jam nunc, ab hoc statim temporis articulo An. 22, 37.

ἡδονὴ] ἅπαντα πρὸς ἡδονὴν ζητεῖν 13, 23. ὁ μέντοι πρὸς ἡδονὴν τούτῳ δέδοται 226, 23. ἡδονὴν ποιεῖν τοῖς ἐχθροῖς 437, 3. 6. ταῦτά

(ubi ἥκεις, si quis velit, accipi potest pro φαίνῃ) 1404, 2. ἃ δ' εἰς αἰσχύνην ἥκει, τούτων οὐδ' εἰς ἐλπίδα οὐδεὶς ἔρχεται 1407, 12. ἐπειδὴ δ' οὐχ ἧκον οὗτοι his non redeuntibus 479, 4. ἥξει δ' ἐπὶ ταῦθ', ἅπερ ἀεὶ λέγει confugiet ad usitatam sibi excusationem 1002, 16.=παρακεκλημένοι τινὲς τῶν μαθητῶν ἥκουσιν εἰς τὴν ἀκρόασιν Æ. 24, 37. ἥκειν, redire illuc, unde excesseras 48, 31. οὗτοι νῦν ἐπ' ἐμὲ συστραφέντες ἥκουσι 52, 6. ἥκειν ἅμα τῇ ἡμέρᾳ 70, pen. πανδημεὶ ἧκον 71, 6.=ἥκοντες εἰς τὴν ἀνάκρισιν I. 57, 26. ἥκει καὶ τὰ τοῦ πάππου ἡμᾶς ἀποστερήσων 73, 45. ἥκει διαθήκας φέρων οὐ γενομένας 77, 4. ἀδίκως ἐπὶ τὸν κλῆρον ἥκειν. invadere, sibi arrogare 79, 5. ἥκεν ἂν ἐπ' αὐτά. petitum isset istam hereditatem 87, 2. b) redire domum ἐκ τῆς Πυθιάδος 66, 11.=τῆς ἁμαρτίας εἰς τοῦτον ἡκούσης A. 122, 4. εἰς πολλαπλασίας τούτου συμφορὰς ἥξω 122, 15. usurpatum pro *redire* 132, 45. ἡγουμένη ταύτην τὴν τιμωρίαν οἱ ἥκειν τῶν ἠσεβημένων 140, 30. ἐφ' ὑμᾶς ἥκουσιν ἐξαπατήσοντες 147, 24.=ἐκ Κύπρου ἥκων τρία ἔτη huc rediens tertio abhinc anno, aut triennio abhinc jam præterito An. 17, 16. ἥξουσιν ἀθρόαι 22, 22. αἰσθόμενος δ' Εὐφίλητος ὡς *ἥκοιμι 9, 7.=ἥκει ἡμῖν ἐκεῖνος ὁ καιρὸς L. 127, 26. ἧκον οἱ πρέσβεις ἐκ Κύπρου ἐπὶ τὴν βοήθειαν 153, 37.=ἥξει δ' ἴσως ἐπ' ἐκεῖνον τὸν λόγον φερόμενος Ly. 155, 22.=χρήματα καθ' ὑμῶν ἥκοντα, quæ Athenas mittuntur, vel importantur, in damnum reip. D. 108, 3.

ἡλιάζεσθαι (in curia Heliæa judicare) L. ap. Harpocr.

ἡλιαία judicium majus, aut maximum, populi personam universi repræsentans, D. aut M. aut MD. virorum, de causis capitalibus pronuncians. item porticus, ubi judicium illud agebatur. ἡ δίαιτα ἦν ἐν τῇ Ἡλιαίᾳ. ἐνταῦθα γὰρ ἐκάθηντο οἱ τὴν—φυλὴν διαιτῶντες 1142, 25. p. 720, 24. τὸ δικαστήριον idem est atque Heliæa, ut patet ex ejusdem paginæ versu penult.=L. 117, 31. et ap. Harpocr.

ἡλιακὴ] ἀναβὰς εἰς τὴν ἡλιακὴν τῶν θεσμοθετῶν A. 143, 40.

ἡλίασις jus in illo judicio sedendi, et functio judicatura. οὐδὲ δῶρα δέξομαι τῆς ἡλιάσεως ἕνεκα 747, 7.

ἡλιαστὴς] ἡλιαστῶν ὅρκος 746, 16.

ἡλιαστικὸς] ἐκ τῶν ὀμωμοκότων τὸν ἡλιαστικὸν ὅρκον 706, 20.

ἠλίθιος] τοῦτό γε τὸ σοφὸν αὐτοῦ ἠλίθιόν ἐστι 83, 17. 1148, 4.= μὴ δοκοῦντα εἶναι ἠλίθιον I. 75, 35.=A. 116, 33.=L. 117, 33.

ἠλιθίως 822, 3.=ἠλιθίως διακεῖσθαι L. 92, 24.

ἡλικία] οἱ ἐν ἡλικίᾳ ætatem militarem agentes 17, 11. ἔστι τις ἔξω τῆς ἡλικίας ὑμῶν 38, 10. ποιῶν τοῦθ', ὅ τι καθ' ἡλικίαν ἕκαστος ἔχοι [scil. ποιεῖν,] καὶ ὅτου καιρὸς εἴη 38, 16 τοῦθ' ἡλικίας ἔχων 220, 5. εἰ δέ τις ὢν ἐφ' ἡλικίας ἑτέρου βελτίων τὴν ἰδέαν 413, 27. ἧς τῇ μὲν φύσει πατήρ εἰμι, τὴν δ' ἡλικίαν αὐτῆς εἰ ἴδοιτε proceram staturam et florentem ætatem, οὐκ ἂν θυγατέρα μου, ἀλλ' ἀδελφὴν νομίσαιτε 1024, 26. κἂν παῖς, κἂν γέρων, κἂν ἡντινοῦν ἄλλην ἔχων ἡλικίαν ἥκῃ πρὸς ὑμᾶς καὶ τοὺς νόμους, τεύξεται τῶν δικαίων 1341, 11. τὴν ἡλικίαν ἐκαρπώσατο αὐτῶν ἑκάστης 1351, 12. νεωτέρα

οὖσα, διὰ τὸ μήπω τὴν ἡλικίαν αὐτῇ παρεῖναι quia nondum ad nubiles annos, ad ætatis maturitatem et justam staturæ proceritatem modumque virium idoneum pervenisset 1352, 11. ἕως εἰς τὴν νῦν ἡλικίαν ὁ χρόνος ἡμᾶς προήγαγεν. ad hoc seculum hominum, quod nunc in terris vivit 1392, 13. τὴν ἡλικίαν, ἐν ᾗ φυγῆς ἐπικινδύνου παρ' ἔθος καὶ παρὰ τὴν ἀξίαν πειρᾶσθαι ἀναγκάζομαι 1470, 13. διὰ τὴν ἡλικίαν οὐκ ἂν οἷός τ' ἦν τὴν κακοπάθειαν τῷ σώματι ὑπενεγκεῖν 1471, 18.=μηδένα τῶν ἐν ἡλικίᾳ, neminem eorum, qui ætatem plenam virilem adepti sunt, idoneam gerendis honoribus et armis Æ. 2, 35. ἀναβάλλεται τοὺς τῆς φιλίας λόγους εἰς τὴν πρεσβυτέραν καὶ φρονοῦσαν ἡλικίαν 19, 34. ἡλικία, flos ætatis. ὁ τὴν ἡλικίαν προλαβών, qui decerpsit florem ætatis 23, 18. ἡλικία, pudor et castitas virginalis. ὡς εὗρε τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα—τὴν ἡλικίαν οὐ καλῶς διαφυλάξασαν μέχρι γάμου 26, 7. τῆς ἑαυτοῦ ἡλικίας ὅστις ἦν, qualis fuerit ætatem agens florentissimam 38, 19. ζηλωτὴς τῆς ἡλικίας μειρακίου 50, 26.=τὴν ἑαυτοῦ ἡλικίαν καταμεμψάμενος. querens de ætate sua infirma et affecta, et de corpore effœto, ad novam prolem procreandam invalido I. 64, 40. ἡλικίαν εἶχεν ἀνδρὶ συνοικεῖν [16, 5.]=ἐν τούτῳ τῆς ἡλικίας καθεστῶτες, ἐν ᾧ κράτιστοι φρονεῖν αὐτῶν *εἰς τὰ πράγματ' ὦσι A. 115, 4. αὐτὴ ἡ ἡλικία τὸν νέον κατέκρινε 128, 16.=πράττειν παρὰ τὴν ἡλικίαν. studere rebus ætati suæ parum consentaneis An. 34, 17.=ἡλικίας ἁπάσης ἀπούσης ut Latini, omni juventute peregre agente, h. e. viris omnibus domo absentibus, qui per ætatem ferre poterant arma et stipendia merere L. 195, 17. οἱ ἐντὸς ἡλικίας 195, 22. ὅτε ἦν ἐν τῇ ἡλικίᾳ, cum esset in flore ætatis, qua viri uxores ducunt et rem publicamque privatamque gerunt 153, 10. ἀλλ' ὁρᾶτε τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ, ἣ καὶ τοὺς ἄλλους δύναται ἱκανῶς ἀποτρέπειν 158, 14. τῆς ἡλικίας αὐτῆς ἀπολαύων fr. 2, 8. ἡλικία τῆς πόλεως. ap. Suid.

ἡλικιώτης æqualis ætate 1026, 2.=ἡλικιώτης ἐμὸς καὶ συνέφηβος Æ. 7, 37.=ὅστις ἡμῖν ἡλικιώτης τυγχάνει L. 161, 22.=Ly. 168, 23.

ἡλίκος post θαυμάσιος vel talia additum, reddi potest Latino *quam*. ταῦτα δὲ θαυμάσια ἡλίκα καὶ συμφέροντα ἐδόκει πεπρᾶχθαι. mirum est dictu, quam e rep. ista ita gesta fuisse visa fuerint 348, 24. οὐ τῷ μεγάλα, ἢ θαυμάσια ἡλίκα δοῦναι 469, 18. ὑπὲρ ἡλίκων καὶ ὅσων ἦν τὸ κατασκεύασμα τῆς διαθήκης 1109, 17.

ἧλιξ] μελετῶν μετὰ τῶν ἡλίκων ἀκοντίζειν A. 121, 26.

ἥλιος] ἐὰν μὴ πρὸ ἡλίου δύνοντος ἀπαλλάττωνται, πολεμίους κρίνειν 197, 7. τῶν ὑπὸ τουτονὶ τὸν ἥλιον ἀνθρώπων 316, 16. οὔτε τὸν ἥλιον ᾐσχύνοντο οἱ ταῦτα ποιοῦντες non pudebat eos solem intueri, vel in publicum prodire, in conspectum hominum venire 426, 19. πρὶν ἥλιον ἐξέχειν oriri, ultra horizontem ascendere 1071, 3. Apophthegma Demosthenis a Plutarcho Moral. p. 531, 8. relatum. τί ποιήσουσι τὸν ἥλιον ἰδόντες, οἱ μὴ δυνάμενοι πρὸς τὸν λύχνον ἀντιβλέπειν.=ἡλίου δεδυκότος Æ. 2, 18. δύνοντος 2, 31. μὴ πρό-

τερον, πρὶν ἂν ὁ ἥλιος ἀνίσχῃ 2, 17. ἀνιόντος ἡλίου 2, 31. τῶν ὑπὸ τὸν ἥλιον ἀνθρώπων 33, 31. δεσπότης ἁπάντων ἀνθρώπων ἐφ' ἡλίου ἀνιόντος μέχρι δυομένου 72, 27.

ἡμέρα] οἱ τῆς παρ' ἡμέραν χάριτος τὰ μέγιστα τῆς πόλεως ἀπολωλεκότες qui pro diaria, non ultra unum diem duratura gratia, comitate, festivitate Philippi, palmaria reip. commoda, in quibus summa rerum vertitur, projecerunt 107, 8. ἡμέρα ἐκείνη ἄνδρα ἐκάλει 285, 21. πολλὰ μία ἡμέρα, καὶ δύο, καὶ τρεῖς ἔδοσαν τῶν εἰς σωτηρίαν 293, 17. προειρημένον ἡμερῶν ἀριθμὸν ἁγνεύειν 618, 9. ἐν ἱκνουμένᾳ ἁμέρᾳ die stato veniente, quum rite sit, atque legitime 1072, 27. τὸ ἐφ' ἡμέραν adverbialiter. ὁ στρατηγὸς αὐτοῖς οὐδὲ τὸ ἐφ' ἡμέραν τροφὴν διαρκῆ ἐδίδου 1214, 6. τῆς ἡμέρας. subaudi ἑκάστης. in dies singulos 491, ult. τοῦ καθ' ἡμέραν βίου. vitæ quotidianæ 1262, 1.=ἀποτισάτω (scil. τὴν ζημίαν) ἐν ἕνδεκα ἡμέραις μετὰ τὴν δίκην Æ. 3, 17. περιπλέκειν ὅλην τὴν ἡμέραν δυνήσομαι 8, 15. ἀποφέρεσθαι εἰς τὸ καθ' ἡμέραν ἔθος 13, 37. οἰκέτας δημιουργοὺς, ὧν ἕκαστος τούτῳ δύ' ὀβολοὺς ἀπέφερε τῆς ἡμέρας 14, 1. ἀπομνημονεύετε αὐτοῖς εἰς ἐκείνην τὴν ἡμέραν 15, penult. δαπάναις ταῖς καθ' ἡμέραν ἀναλίσκειν τὰς πατρῴας οὐσίας 27, 26. κατατρίβειν τὴν ὅλην ἡμέραν 30, 6. οἱ τῶν συκοφαντῶν λόγοι πρὸς τοὺς ἐφ' ἡμέραν καιροὺς λέγονται, causationes calumniatorum accommodantur varietati rerum, ut identidem exsistant aliæ ex aliis 36, 30. χορηγὸν ταῖς καθ' ἡμέραν δαπάναις τὸν πόλεμον ποιεῖσθαι 38, 30. πρὸς ἕνδεκα ἀμφορέας ἐν διαμεμετρημένῃ τῇ ἡμέρᾳ κρίνομαι 45, 1. συναριθμεῖσθαι λογισμὸν ἡμερῶν 45, 19. secundum genus de tribus, magistratuum Athenis, facit Æschines eos, ὅσοι τι διαχειρίζουσι τῶν τῆς πόλεως ὑπὲρ τριάκοντα ἡμέρας 58, 3. προαγὼν ἐν τῇ ἱερᾷ ἡμέρᾳ 63, 14. ἅμα τῇ ἡμέρᾳ, statim cum illucescente die 64, 28. 70, penult. διαλέγεσθαί φησιν ἑαυτῷ νύκτωρ τοὺς θεοὺς, οὓς μεθ' ἡμέραν ἐπιορκεῖ 64, 36. ἑβδόμην ἡμέραν τῆς θυγατρὸς αὐτῷ τετελευτηκυίας, septimo die a morte filiæ 64, 37. ἤδη πόρρω τῆς ἡμέρας οὔσης 70, 40. μεθ' ἡμέραν μίαν ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἀνήρπασται, civitas hæc (Thebæ) in exitu diei e Græcia media velut evulsa erat, quæ diei ejusdem initio adhuc stabat 72, 31. ὅτι περὶ τῶν ὑπαρχόντων ἀγαθῶν ἐν ἡμέρας σμικρῷ μέρει διαγωνιεῖται 74, 34. ἐπίδοξος ἦν καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἁλῶναι 77, 19. μέτριον καὶ σώφρονα πεφυκέναι πρὸς τὴν καθ' ἡμέραν δίαιταν 78, 4. ἡ ἡμέρα διαιρεῖται εἰς τρία μέρη, ὅταν εἰσίῃ παρανόμων γραφὴ εἰς τὸ δικαστήριον 82, 12. ξενικοῖς στεφάνοις ἀποδεδόσθαι ταύτην τὴν ἡμέραν 86, 35. Πύθια μέλλει ἡμερῶν ὀλίγων γίνεσθαι 89, 42.=πάντων τῶν καθ' ἡμέραν ἐπιτηδείων ἐνδεεῖς I. 51, 23.=*μέγα τε ἡμέραν παρ' ἡμέραν γιγνομένην A. 137, 43. ἡμέρα παρ' ἡμέραν γιγνομένη est, aut processus temporis in longinquum, diuturnitas, aut differentia temporis, h. e. quod aliquid hoc die, non alio fiat, neque citius, neque tardius. αὐτὴν ταύτην φυλάξαντες τὴν ἡμέραν 145, 38.=ἐν ἑβδομήκοντα ἔτεσι μηδὲν εἰς ὑμᾶς ἐξήμαρτεν, ἐν ὀκτὼ δ' ἡμέραις L. 158, 39. ἅμα ἡμέρᾳ. *at break of day.* aurora vix dum illucescente fr. 2, 6.=ἡμέρα ἡ τήμερον D. 103, 41. 105, 17.

ἡρίον monumentum sepulcrale genti commune. οἷς ἠρία ταὐτὰ 1319, 27.

ἡρωϊκὸς] οὐδ' εἰς τὴν ἡρωϊκὴν ἐπανῆκται τάξιν 1391, 22. locus fabularum de heroibus.=ἡρωϊκὰ πάθη, calamitates, quas perpessi sunt heroes Æ. 75, 23.

ἥρως Καλαμίτης stramineus 270, 10. μηδ' ἥρω τινὰ τὸν τυχόντα 288, 18. ἥρως ὁ ἰατρὸς 419, 22. ἥρως ἀρχηγέτης, οὗ ἐπώνυμοί ἐστε 1072, 25. εἴτε ἥρωες ἦσαν, εἴτε θεοί. citat Hermog. p. 241. ex Aristocratea. est p. 649, 9.=θαρσύνων ἥρωα Æ. 20, 15.=οὔτε θεοὺς, οὔθ' ἥρωας, οὔτ' ἀνθρώπους δείσασα A. 114, 20.=ἥρωες οἱ κατὰ τὴν χώραν καὶ τὴν πόλιν ἱδρυμένοι Ly. 147, 43.

ἡσυχῇ] ἀναμιμνήσκεσθαι ἡσυχῇ καὶ κατὰ μικρὸν Æ. 33, 1.

ἡσυχίαν σχήσει 13, 12. 521, 12. 624, 8. 1179, 21. τὴν ἀπὸ τῆς εἰρήνης ἡσυχίαν πλειόνων ἀγαθῶν αἰτίαν εἶναι νομίζοντες, ἢ τὸ προσκρούειν 63, 20. ἡσυχίαν otium ἐκείνῳ ποιοῦσι πράττειν ὅ τι βούλεται 102, pen. τὸ δ' ἐν ἡσυχίᾳ διάγειν, καὶ πάντα λαβεῖν ἑτέρους ἐᾶσαι 145, 20. ἦγεν ἡσ. 227, 20. 246, 19. 622, 24. ἡσ. ἄγειν ἄδικον καὶ ὕπουλον 327, ult. ἔστι γὰρ ἡσυχία δικαία καὶ συμφέρουσα 328, 2. δαιτὸς ἐν ἡσυχίῃ 422, 5. κατὰ πολλὴν ἡσ. nemine interpellante 709, 13. ἃ δ' ἐκ τῶν νόμων οὐκέτι μοι προσῆκεν, ἡσυχίαν εἶχον. ab iis me abstinui, ea omisi 1161, 8. λογισμὸς δ' ἐφ' ἡσυχίας τοῦ συμφέροντος 1105, 27. διὰ δὲ τὴν ἡσυχίαν pudorem, modestiam, sedationem morum, ἀβελτέρων εἶναι δοκούντων 1405, 17. opponitur enim τῇ αὐθαδείᾳ.=ἡσυχίαν ἔχειν, quiescere, secum habitare Æ. 9, 39. ἡσυχία, locus, ubi quietus esse possis, locus otii et tranquillitatis, receptus solitudinis 12, 10. τὴν ἡσυχίαν αὐτὴν τοῦ βίου διαβάλλει 84, 38.=ἡσυχίαν ἄγειν L. 98, 11. 99, 7. 108, 20. πρὸς τούτους ἔχειν 180, 10. 106, 13.

ἡσύχιος] ἡσύχιον γὰρ ἡ καλοκαγαθία 777, 5. οὐ τὸν ἡσύχιον καὶ ἀπράγμονα βίον αἱρῇ 150, 11.=αἱ συμφοραὶ καὶ τοὺς ἡσυχίους τολμᾶν βιάζονται A. 121, 12.

ἡσυχιότης, modestia, pudor, sedatio in moribus L. 175, 27.

ἦτρον regio stomachi, vel quod intra os sterni et umbilicum est 1260, 22.

ἧττα] τῆς μὲν ἥττης οὐ μετέχειν 1394, 22. βεβαίους ποιεῖται ἥττας 1448, 1. ἡ περὶ τούτων μετάγνωσις ἧττα τῆς προαιρέσεως γίγνεται mentem hujusmodi in rebus mutare tantundem est atque cladem consiliorum accipere, h. e. cœpta et instituta sua omnia cernere perturbata et eversa 1466, 23. ἡ γὰρ ἐν τοῖς τοιούτοις ἧττα καλὴ καὶ προσήκουσα νίκη παρὰ τοῖς εὖ φρονοῦσι γίνεται 1486, 3.=ἧτταν αὐτοῖς εἶναι πολέμου, semper eos inferiores bello esse Æ. 69, 16. ἀγορᾶς ἧττα, damnum in emendo et vendendo, et exercitatione commercii universa. ibid. δικῶν ἧττα, amissio causarum forensium, ut semper judicia contra eos dentur. ibid.= ἥττης αἰτίους οὐκ ἄξιον εἰπεῖν τοὺς ταῖς διανοίαις μὴ πτήξαντας Ly. 154, 9.

ἡττᾶν] ὅταν γὰρ * ἡττῆται στρατηγὸς ἀθλίων ἀπομίσθων ξένων 53, 15. cum imperator in potestate est miserorum militum mer-

